

پروفیسور مستہ فائزہ ملی

نسخ

لہ قورئاندا

منتدی اقرأ الثقافی
منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

ومرگیرائی: عبدالکریم فتاح

ئەم كۆنپە

لە ئامادەکردنی پێگە

(مەسرى) (قرا) (تەقافى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانى پێگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانى پێگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

نہ نسخ لہ قورئاندا

دەزگای چاپ و بلاک کردنه وهی

رۆژمه‌لات

خاوه‌نی ئیمتیاز

که‌ژال ره‌فیع

سهرنوسهر

حه‌سه‌نی دانیشه‌پر

rojhalatpress@yahoo.com

0750 444 09 96

هه‌ولێر- (١٠٠) مه‌تری، ریزی شه‌قامی کارگه‌ی ده‌رمانی ناوامیدیکا

نه نسخ^{۱۴۳۷} له قورئاندا

نووسینی
دکتور مصطفی زهلمی

وه رگیږانی
عبدالکریم فتاح

کۆیه رهه می دکتۆر مستهفا زهلمی له شه ریهت و یاسادا

پروژهی وهرگیرانی
کۆیه رهه می دکتۆر مستهفا زهلمی له
شه ریهت و یاسادا

سه ره رشتیاری پروژه
رێدار ره ئوف نه حمه د

به پیتی گرتیه سستی واژۆکراوله
به رواری ۲۰۱۴/۹/۱۷ له نیوان
لایه نی یه که م: به ریز دکتۆر
مصطفی زهلمی که له بری ئه و
به ریز مسعود مصطفی زهلمی
واژۆی کردوه.

لایه نی دووه م: ده زگای چاپ و
بلاوکردنه وه ی رۆژه لات که
به ریز حه سه نی دانیشفه ر واژۆی
کردوه.

مافی وه رگیرانی ئه م به ره مانه
بو زمانی کوردی و چاپکردنیان
به پیتی ئه و خالانی له
گرتیه سستی که دا له سه ری
رێککه وتوون، دراون به ده زگای
چاپ و بلاوکردنه وه ی رۆژه لات.

التبيان لرفع غموض النسخ في القرآن نه سخ له قورئاندا

نووسینی : دکتۆر مصطفی زهلمی
وه رگیرانی : عبدالکریم فتاح
پیداچونه وه ی : توفیق که ریم
نه خشه سازی : جمعه صدیق کاکه
نۆره ی چاپ : چاپی یه که م ۲۰۱۷

نرخه هه ر بیهست و شه ش به رگ
۲۵۰,۰۰۰ دینار

﴿الرَّكَتَبُ أَحْكَمْتُ أَيْنُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ
حَكِيمٍ خَيْرٍ ﴿١﴾﴾

سورة هود/ ١

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١﴾﴾

سورة الحجر/ ٩

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ
لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾﴾

سورة فصلت/ ٤١-٤٢

ناوەرۆك

پيشه كى	۱۱
هۆكاره پيويسته كان	۱۵
نەسخ	۲۲
بەشەكانى نەسخ	۹۳
نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "البقرة"دا	۱۲۷
نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "آل عمران"دا	۲۲۱
نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "النساء"	۲۳۳
نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "المائدة"دا	۲۸۲
نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "الانعام"دا	۳۰۰
نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "الاعراف"	۳۱۵
نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "الانفال"دا	۳۲۰
نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "التوبة"دا	۳۳۷
نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "يونس"دا	۳۴۷
نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "هود"دا	۳۴۹
نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "يوسف"دا	۳۵۲
نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "الرعد"دا	۳۵۳
نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "الحجر"	۳۵۵
نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "النحل"دا	۳۵۶
نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "الإسراء"دا	۳۵۷

۳۶۴	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "الکھف" دا
۳۶۶	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "مریم" دا
۳۷۰	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "الانبیاء" دا
۳۷۵	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "الحج" دا
۳۸۴	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "المؤمنون" دا
۳۸۷	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "النور" دا
۴۰۲	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "الفرقان" دا
۴۰۶	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "الشعراء" دا
۴۰۷	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "النمل" دا
۴۰۸	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "القصص" دا
۴۰۹	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "العنکبوت" دا
۴۱۲	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "الروم" دا
۴۱۳	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "لقمان" دا
۴۱۴	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "السجدة" دا
۴۱۶	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "سبا" دا
۴۱۸	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "الفاطر" دا
۴۱۹	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "الصفات" دا
۴۲۱	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "القصص" دا
۴۲۲	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "الزمر" دا
۴۲۵	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "غافر" دا
۴۲۷	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "فصلت" دا
۴۲۸	نه سخی بانگه شه بو کراو له سوره تی "الشوری" دا

٤٣٧.....	نه سخي بانگه شه بو کراو له سوره تي "الزخرف" دا
٤٤٢.....	نه سخي بانگه شه بو کراو له سوره تي "الدخان" دا
٤٤٥.....	نه سخي بانگه شه بو کراو له سوره تي "الجاثية" دا
٤٤٩.....	نه سخي بانگه شه بو کراو له سوره تي "الأحقاف" دا
٤٥٤.....	نه سخي بانگه شه بو کراو له سوره تي "محمد" دا
٤٦٠.....	نه سخي بانگه شه بو کراو له سوره تي "ق" دا
٤٦٣.....	نه سخي بانگه شه بو کراو له سوره تي "الذاريات" دا
٤٦٧.....	نه سخي بانگه شه بو کراو له سوره تي "الطور" دا
٤٧٠.....	نه سخي بانگه شه بو کراو له سوره تي "النجم" دا
٤٧٣.....	نه سخي بانگه شه بو کراو له سوره تي "القمر" دا
٤٧٤.....	نه سخي بانگه شه بو کراو له سوره تي "الواقعة" دا
٤٧٧.....	نه سخي بانگه شه بو کراو له سوره تي "الحشر" دا
٤٧٨.....	نه سخي بانگه شه بو کراو له سوره تي "الممتحنة" دا
٤٩٠.....	نه سخي بانگه شه بو کراو له سوره تي "التين" دا
٤٩٢.....	نه سخي بانگه شه بو کراو له سوره تي "العصر" دا
٤٩٣.....	نه سخي بانگه شه بو کراو له سوره تي "الكافرون" دا
٤٩٤.....	دهرته نجام

پیشہ کی

ماموستای پایہ بہرز دکتور "مصطفی زہلمی" م لہ و کاتہ وہ ناسی لہ کولیزئی سہ دام بۆ مافہ کان دہستمان بہ وانہ وتنہ وہ کرد، لہ وی من مادہ ی "المدخل لدراسة الشريعة" م دہوتہ وہ، پاشان ئہ و تہر خانکرا بۆ وتنہ وہ ی مادہ ی شہریعت و من سہریہ خۆبووم بۆ وتنہ وہ ی یاسای مہ دہنی.

پہ یوہ ندیم لہ گہ ل ئہ م ماموستا شکودارہ دا رۆژ لہ دوا ی رۆژ زیاد ی دہ کرد و سہ رسام بوونم بہ ئہ خلاق و زانست و ئیخلاص و یہ کلابوونہ وہ ی رۆژ لہ دوا ی رۆژ لہ زیادبووندا بوو، وا گومانم دہ برد چاخ ی فہقیہ مہ زنہ کان لہ میژسالا کۆتایی پښتاتوہ و بووتہ یادگاری، بہ لام بینیم یہ کیک لہ و فہقیہ مہ زنانه لہ ناو ئیمہ دا دہ ژئی و قسہ مان لہ گہ ل دہکات و قسہ ی لہ گہ ل دہکەین و پرسپاری لی دہکەین و ئہ ویش لہ زانست و ئہ دہبی خۆی بہ سہرماندا دادہ بارئینیت.

ماموستای دکتور "مصطفی زہلمی" نسخہ یہک لہ دانراوہ بہ پیژہکە ی خۆی پی بہ خشیم "التبيان لرفع غموض النسخ في القرآن"، منیش دہستم بہ خویندنه وہ ی کرد و بینیم روویہ پرووی زانایہ کی وردکاری موجتہ ہید بوومہ تہ وہ کہ بہرگری لہ ئیسلام و پاکراگرتنی کہ لامی خودا لہ دژایہ تی و بیمانایی لہ بہرچاوی خۆی داناوہ، ماموستای پایہ بہرز بۆ لیکۆلینہ وہ ی بابہ تہ کہ دہستی بۆ وردترین باسی قورئان بردوہ، باسیک کہ چرترین ئالۆزی و زۆرتین لیلی و تہ مومژئی تیدایہ، بہ

ههنگاری ورد و هیواشی نهخشه بۆکیشر او له باسه که دا ههنگاو ههڵدهگریت، کوتایی به باسه که ناهینیت تا هه موو سووچ و ته مومژی بابته که روشن نهکاتهوه و له وێوه راسته قینهی نهسخ به پروونی و روشنی دهخاته پیش چاوت.

مامۆستای مەزن به مانای نهسخ و ئهوهی له نهسخ نییه دهستی پیکردوه، چونکه نهسخ بریتیه له نههیلانی (هه لگرتنی) حوکمیکی شهرعی به به لگهی دواتر، ئه مه بریتیه له نهسخ به مانا ورده که ی، به لام تاییه تکردنی گشتی و سنووردارکردنی ره ها و هه لواردن (الاستثناء) و روخسه ت له دوا ی عه زیمه ت له هیچ رێگه یه که وه ناچنه وه سه ر نهسخ.

مامۆستای مەزن باسی هه قده هۆی کردوه که زیاده پره و بیان تیدا کردوه له بۆچوونی نهسخ له قورئاندا، به هه مان شیوه بۆچوونی هه ندیک له وانه ی هیناوه پێیانوايه ئایه تی شمشیر (۱۴۴) ئایه تی له قورئاندا نهسخ کردۆته وه و کوتایی ئایه ته که ش سه ره تاکه ی خۆی نهسخ کردۆته وه، ده لێت کۆی ئایه ته کانی قورئان (۶۲۰۴) ئایه تن، هه ندیک له وانه پێیان وایه (۵۶۴) ئایه ته نهسخراوه ته وه واته نزیکه ی ده یه کی ئایه ته کانی قورئان، ئایا ئه م بۆچوونه گونجاوه له گه ل ئه وه ی پێویسته که لامی خودا پیرۆز و پاک و ریزدار و پایه دار بیت، له راستیدا ئه و که سانه له ده رئه نجامه کانیاندا به هه له داچوون کاتیک ده رگا که ده خه سه ر پشت له به رده م نوژمنانی ئیسلامدا، ئه وانه ی له نێوان نهسخ و "بداء-دواتر خودا بۆی ده رکه وتوه" و نێوان نهسخ و "الأنساء-دواخستن" و نێوان نهسخی حوکمه کان و نهسخی هه وال (الأخبار) دا تیکه لێیان لا دروست بووه.

مامۆستای مەزن ته نها به دیاریکردنی مانای نهسخ و مه رجه کانی نهسخ و ئاسۆکانی و جۆره کانییه وه نه وه ستاوه، به لکو هه موو ئه م بابته و باسانه ی خستۆته روو به خستنه پروویه کی روشنی ناوازه که له هیچ سه رچاوه یه کی تر به رده ست ناکه ویت، هه ستاوه به خستنه پرووی ئه و ئایه تانه ی وا گومان ده به ن نهسخراو بن، زیاتر له په نجا ئایه تی خستۆته روو، به وه ی له سوهره تی "البقرة" دا هاتوه دهستی

پیکردوو و بهوهی له سورهتی "الكافرون" دا هاتوو کۆتایی پێ هێناوه، ئهوه بهسهر ئهم ئایهتانهی پێیان وایه نهسخکراون لیزمه زانستی خۆی له فیهقه و ئوسول و رهوانبێژی و مهنتق و فهلسهفه و زانستی کهلام و ئهوهی خودا بهوی بهخشیوه له ئیمانیکێ راستگۆ و ژیرییهکی روشن و غیرهت بۆ ئیسلام و کتیبهکهی خودا-جل جلاله- داباراندوو، گفتوگۆی لهگهڵ ئهوانه دا کړیوو و بانگهشه دهکهن ئهوه ئایهتانه نهسخکراوین و بۆچوونهکهیان له بناغهوه ههڵدهوهشییتتوه و وا له تۆ دهکات له کتیبهکه بێیه دهروهه لهگهڵ ئهوپه پری دلتیایی و بهرچاوری و ئیمانی دامهزراو بۆ کتیبه مهزن و بالاکی خودا که له دلتی تۆدا جیگهی تایبهتی هیه و پێویسته له دلتی ههموو کهسیکی خاوهن ئیماندا ئهوه جیگهیه داگیر بکات.

ئهمه سههرنجیکی سههرپێی و ناکاوه لهسهر ئهم دانهره پایه بهرزه، له دیدگای منهوه فهتخیکه و خودا دلتی ئهم ماموستا مهزنه تیکۆشه ره باوهردارهی بۆ کړیوتوه، داوا له خودا-عز وجل- دهکهم تهندروستی و لهشساغی و تهمن درێژی پێ ببهخشییت و پارێزگاری لی بکات وهك خهزنهیهك بۆ زانست و مهشخهلیکی روشن له گهوره پیاوانی ئیسلام، خودا باشتترین سههرپهرشتیار و باشتترین وهلامدهروهیه.

دکتۆر

حسن علي الذنون

ھۆکارە پۈیۈستەکان

ئەو پائەنەرانەى ھانىياندەم بۇ پۈشكەش كىرنى ئەم خىزمەتە كەمە بە قورئانى پىرۆز
لە كاتىكدا مەن لە قۇناغى پىرى و ئەفتادە پىدام و تواناى بىركىرنەو و داھىتانم بەرەو
لاوازى چوۋە زۆن لەوانە:

يەكەم: پۈۈچەلگىرنەو ھى بانگەشەى رۆژھەلاتناسان، ئەوانەى ھەمىشە خەرىكى
دروستكىرنى گومان و نىشانەى پىرسىارى بانگەشە بۆكرلەن لەسەر نەسخى قورئان،
ئەمەش بە مەبەستى شىۋاندنى كۆتا پەيامى خوداى، لەو گومانانەى دەيخەنە روو
بەلگەھىتانەو ھە بە نەسخى قورئان بەو ھى قورئان و ھى خوداى نىيە، چونكە
ياسارپۇزى بۇ ھوكمىك و پاشان سىرپىنەو ھى ئەو ھوكمە و بواى ماو ھەك گۆرپىنى بە
ھوكمىكى تر لە خەسلەتەكانى ناتەواىن، و خوداش پاك و بىگەردە لە ناتەواى،
بۇيە نەسخ لە قورئاندا - بەپۇى بۆچوونى ئەوان - بەلگەى ئەو ھە قورئان لە دانراوى
خودى مەمەدە (ﷺ).

بەشەك لە زاناىان و شەيخانى ئەزھەر پۈش مەن كەوتوون لە بەرپەرىچدانەو ھى
بانگەشەى رۆژھەلاتناسان دەريارەى نەسخى ھەندىك لە ئايەت، بە سەدان سالىش
خوالىخۇش بوو زاناى پايەبەرز "أبو مسلم الأصفهاني" پۈش ھەمووان كەوتوۋە،
ئەو كەسەى لە تەفسىرە مەزەنەكەيدا نەبوونى نەسخى لە قورئاندا سەلماندوۋە، بەلام
ھەندى لە نەزانان سوتاندىان تاكو ئەو ھەقىقەتە دروستە بلاو نەپىتەو ھە.

نوۋەم - جىاكىرنەو ھى ئەو ھى نەسخى تىادا گوزەر دەكات و ئەو ھى نەسخى تىدا

گوزەر ناکات لایه کتر، ههولێ من بۆ نه ریکردنی نه سخ کورتده بیته وه له نه سخی قورئان به قورئان له گه ل پارێزگاری له تیدانه سخکراو، به لام نه سخی سوننه به سوننه یان نه سخی سوننه به قورئان و نه سخی هه ندی له حوکمی په یامه کانی پیشوو به په یامی محمه دی ئه وه له به لگه نه ویسته کانه و ناتوانریت سه رپێچی لی بکریت.

سینیه م- به لگه نه ویسته نه سخ هه لوه شانده وه ی حوکمی پیشتره به به لگه ی دواتر له شه ریه ته کان و یاسا کاندا، ئه مه ش دوو جوړه: راشکاوانه و ئامیزگرانه.

أ. نه سخی راشکاوانه: وهك ئه وه ی قورئان بفرمویت فلان ئایه ته به فلان ئایه ته نه سخکراوه ته وه، ئه مه ش روونه، به لام له قورئانی پیروژدا ئه م جوړه له نه سخ نابینریته وه.

ب- ئه وه یه له قورئاندا دوو ئایه تی دژ به یه کتر کوینه وه و مه رجه کانی دژیه کیان تیدا بیت، بۆ لادانی ئه م دژیه کییه ش ئایه تی دواتر له هاتندا ده بیت به نه سخکری ئایه ته که ی پیشووتر، ئه مه ش به مه به سستی لادانی دژیه کی به هۆی کۆده نگي زانایان و ئاقلانه وه له سه ر ئه وه ی که دوو دژیه یه کتر نه کۆده بینه وه، نه هه ر دوو کیان پیکه وه لاده درین، وهك چۆن به دریزی له م کتیبه دا باسی له باره وه ده که ی.

چواره م- جیگیر نه بوونی حیکمه تیک داوای نه سخ بکات له قورئاندا، بۆیه نه سخ له قورئاندا به بی بوونی حیکمه تیک کارێکی گه وانه یه، خوداش پاک و مه زنتره له وه ی کاری بێمانا ئه نجام بدات یان بریاری له سه ر بدات، رووه کانی ئه مه له یه کێک له م گریمانانه ده رناچیت:

أ. خودا- سبجانه- له کاتی ته شریع کردنی حوکمی یه که می سه رپاوه دا نه یزانیوه حوکمه تازه جیگیره وه نه سخکهره که باشترو چاکتره، ئه مه ش سه رده کیشیت بۆ دانه پالی نه زانی بۆ لای خودا، پێویسته بوونه که به کۆده نگي ئاقلان پووچ و بینه مایه و هه ر به و جوړه پێویسته کراوه که.

ب- یان ئه وه ی ده زانی، به لام ئه و کات ده سه ته وسان بووه له هینانی ئه و جیگیره وه، ئه مه ش دانه پالی ده سه ته وسانی بۆ خودا پێویست ده کات، پێویسته پووچ

و بیینه‌مایه و هر بهو جوره پئویستکراوه‌که.

ج-یان ده‌یزانی نه‌سخکراوه‌که چاکتر بووه بۆ مانه‌وه له نه‌سخکه‌ره‌که و ده‌سه‌لاتیشی به‌سه‌ریدا هه‌بووه، سه‌ره‌پای نه‌وه‌ش پپی باش بووه نه‌سخ به‌سه‌ر چاکتردا به‌ئینیت له کاتی ته‌شریعدا، نه‌مه‌ش دیسان ره‌دکراوه‌یه به کۆده‌نگی ئاقلان، چونکه له ده‌روازه‌ی گیلیتی و کاری پرپووچه و خوداش له‌و دوانه پاک و بیگه‌رده.

د-یان ده‌سه‌لاتی موسلمانان له‌سه‌ره‌تاوه لاواز بووه بۆیه قورئان ریگه‌ی داوه به مامه‌له له‌گه‌ڵ ناموسلماناندا به شتویه‌کی پله به پله و ئاسانکاری له‌گه‌ڵیان و به‌باش‌زانینی بانگ‌کردنیان به حیکمه‌ت و ئامۆزگاری جوان به‌سه‌ر به‌کاره‌ینانی توندوتیژی و هیز، به‌لام کاتیک ده‌سه‌لاتیان په‌یدا‌کرد و توانیان هیز به‌کاره‌ینن په‌یامی محمه‌د (ﷺ) گۆرانی به‌سه‌ردا هات له شتواری ئاشتیانه‌وه بۆ شتواری به‌کاره‌ینانی هیز و ریگه‌ی توندوتیژی، نه‌مه‌ش نه‌وه‌یه رۆژه‌لاتناسان بانگه‌شه‌یان بۆ کربووه له‌وه‌ی نووسیویانه له‌سه‌ر ئیسلام و موسلمانان و مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ ناموسلمانانه‌کاندا، نه‌م بانگه‌شه‌یان پووچ و بیینه‌مایه، چونکه نه‌و لایه‌نه‌ی له‌سه‌ر ریگه‌ی راست و دروسته بریتییه له خودا نه‌ک موسلمانان، وێناناکریت خودا لاواز بیت و لاواری بدریته پالی.

ه-دوا‌ین به‌لگه‌ه‌ینانه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی بانگه‌شه‌ی نه‌سخ ده‌که‌ن نه‌وه‌یه حوکه‌کانی قورئان به گۆرانی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی مرقایه‌تی گۆرانیان به‌سه‌ردا هاتووه، بۆیه نه‌و به‌رژه‌وه‌ندییه‌ی داوای حوکه‌ی نه‌سخکراو ده‌کات گۆرانی به‌سه‌ردا هاتووه و ئالوگۆرکراوه به به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی تازه که داوای گۆرینی حوکه‌که (نه‌سخکراو) و هینانی حوکه‌یکی نوی (نه‌سخکه‌ن) ده‌کات.

نه‌م گریمانه‌یه گهر خۆمانی راده‌ست بکه‌ین نه‌وا وتنی په‌ک‌خستنی قورئان له نه‌مپۆ و له داها‌توودا پئویست ده‌کات، چونکه بۆچوونی نه‌سخ‌کرینه‌وه‌ی زیاتر له (۲۵۰) ئایه‌تی قورئان له درێژایی بیست و سی سال له ته‌مه‌نی وه‌حیدا-وه‌ک هه‌ندیك له سه‌رخه‌رانی نه‌سخ ده‌یڵین- له‌سه‌ر بنچینه‌ی گۆرانی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان له

ژینگه یه کی دواکه وتوودا وهك نیمچا دوورگه ی عهره بی داوای کارنه کردن به قورئان دهکات له داوای ئه وه ی به رژه وهندی مرقایه تی گورانی به سهردا هات له م سهرده مه دا و زیاتر له سهد به رانبه ری ته مه نی وه حی له و سهرده مه دا.

ئه م بانگه شه یه وهك دهرده که ویت پووج و بیتنه مایه، چونکه قورئان کورتبووه ته وه له سهر هه مووه کییه کان و به گورانی کات و شوین گورانیان به سهردا نایه ت، و داوای له ژیری مرقایه تی کردووه به شه کییه کاریگه ره کان به کات و شوین بگێرپه وه بۆ ئه و هه مووه کیانه.

بۆیه مانه وه ی په یامی محمه دی و مه ودا ی گشتگیری و ئابلوقه گیری ئه و په یامه به هه موو ئه وه ی رووده دات له داهاتوودا به زۆری له سهر بنچینه ی چوارچینه دارکردنی قورئان له هه مووه کییه کاندایا بێناکراون، و گێرپه وه ی به شه کییه گورپه وه کان و رووداوه نوێیه کان له داهاتوودا بۆ ئه و هه مووه کیانه.

شه شه م-ئاگادارکردنه وه ی ئه و که سه ی به گومانی باشی خۆی به رگری دهکات له بوونی نه سخ له قورئاندا له مه پ ئه وه ی به و کاره ی ته نها خزمت به دوژمنانی ئیسلام^(۱) دهکات، ئه و دوژمنانه ی له دانراوه کانیاندا به نه سخ تانه له قورئان دده دن و به لگه ده هینه وه به وه ی نه سخ له روخساری یاسا پێزییه و به ری ده ستی مرقفه.

حه وته م-زه فکردنه وه ی تیکه لی راوه ستاو له نیوان نه سخ به مانا گشتیه که ی له لای پێشینانی چاک که هه موو ئه وه ی به سهر ده قدا دیت ده گریته وه له تاییه تکردن و سنووردارکردن و درژه پیدان و سووککردن و هاوشیوه کانی ئه مانه له گه ل نه سخ به مانا تاییه ته که ی که زانایانی ئوسول له پاشین دایانه یئاوه که بریتیه له هه لوه شاندنه وه ی حوکمیکی پێشووه به به لگه یه کی شه رع ی دواتر، هه لیه کی گه وره یه نه سخ به مانا تاییه ته که ی له لای پاشین تیکه ل بکریت به و مانا گشتیه ی له لای پێشین جیگه رکراوه.

(۱) وهك رۆژه لاتناسه کان.

هه شته- ئيمان به قورئانی پيرۆز راسته وخۆ دواى ئيمان به خودا ديت، زانايانى موسلمانانى كۆن و نوؤ كۆدهنگيان ههيه له سه ر نادرۆستى شاندا دان له سه ر گومانئاميزه كان له باوه ردا له ريگه ي ئيجتیهاده كانه وه، هه روه ها كۆدهنگيان هه يه له سه ر نادرۆستى شۆينكه وتنى ريگه ي چاوليگه رى و ئيمانى چاوليگه ريانه، هه موو ئه وه ي و تراوه له مه ر نه سخ له قورئاندا ته نها شان له سه ر به لگه ي گومانئاميز داده دات و ته نها گومان ده گه يه نيئت.

بۆيه م- دواى پيداچوونه وه ي سه دان سه رچاوه ي باوه رپيكر او له ته فسیره كانى قورئان و فه رمووده ي شه ريف و شروؤه و ليكدا نه وه كان و كتیبه كانى ئوسولئ فيقه و دانراوه كۆن و نوپیه كان له مه ر نه سخ له قورئاندا به لگه يه كى يه كلاكه ره وم نه بينيه وه له ئايه تى قورئان يان سوننه تى پيغه مبه رى مه واتير يان كۆدهنگى هاوه لان يان قسه ي نووسه رانى وه حى كه ژماره يان زياتر له چل هاوه لن ئاماژه بكات بۆ نه سخى ئايه تىكى دياريكراو به ئايه تىكى تر يان به سوننه تىكى مه واتير.

هه موو ئه وه ي نووسراوه و تراوه ته نها به لگه يه كى گومانئاميزى جيناكۆكه له فه رمووده ي ئاحاد يان ئيجتیهاداتى تاكه كه سى يان ئاماژه ي گومانئاميز بۆ ده قه كان وه رگيراوه، زانايانى ئيسلامى كۆن و نوؤ كۆدهنگيان هه يه ئه وشته ي به يه قين جيگير بوو ته نها به يه قين ده سريته وه.

زۆريك له هۆى تر بوونيان هه يه رۆشكردنه وه و دريژه پيدان و پشتيوانى كردنيان به به لگه ي نه قلئ و نه قلئ به مۆله تى خودا ده خريته روو، رجامه له لوتفى بيسنوورى خودا له هه له و تيكه وتن بمپاريژيئت و له زمان دريژى ژيرييه چه قبه ستووه كان و بير كردنه وه ي كويزانه و ده مارگيره كانه بمپاريژيئت، نه وكه سانه ي قسه كانيان پيش كرداريان ده كه ويئت و زمانيان له ئه قلئان ليوه شاوه تره، خودا به سه ر هه موو شتيكدا زال و ده سترۆيشتووه.

دانه ر

بسم الله الرحمن الرحيم

حه‌مد بۆ ئه‌و خودايه‌ی به‌ زانسته‌كه‌ی ئابلقه‌ی داوه‌ به‌وه‌ی گوزه‌ری كردووه‌ و
ئه‌وه‌ی گوزه‌ر ده‌كاته‌ له‌ هه‌ر سێ ده‌مه‌كاندا، سه‌له‌وات و سه‌لام له‌ سه‌ر ئه‌و قسه‌ی
خودا پێی ده‌فه‌رموێت: (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ) هه‌روه‌ها
له‌ سه‌ر ئالوبه‌یت و هاوه‌لانی كه‌ رێگه‌ی تێگه‌یشتن له‌ قورئانیان بۆ ئه‌وانه‌ی دوا
خۆیان ئاسان كرد.

نه‌سخ

نه‌سخ له زمانى عه‌ره‌بدا:

نه‌سخ له زمانى عه‌ره‌بدا به چەند مانایەك هاتوو: له‌وانه "لابردن"، وه‌ك ئایەتى: ﴿فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَاتِهِ﴾^(١)، هه‌روه‌ها به مانای "جێگرتنه‌وه"، له‌وانه ئایەتى: ﴿وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾^(٢)، هه‌روه‌ها به مانای ئالوگۆڕى وه‌ك "تناسخ المیراث" واتە ئالوگۆڕى له میراتگرتنكه‌وه بۆ میراتگرتكى تر.

هه‌روه‌ها به مانای "گواستنه‌وه له شوێنێكه‌وه بۆ شوێنێكى تر"، له‌وانه "اكتاب كتاب حرفا بحرف" ئەسڵەكه وێنەیه‌كه و له‌به‌رنوسراوه‌كه‌ش وێنەیه‌ك، چونكه له جێگه‌ى ئه‌و راستبووه‌ته‌وه و نووسه‌ره‌كه‌ش "ناسخ و منتسخ" ه^(٣).

(١) سورة الحج/٥٢.

(٢) سورة النحل/١٠١.

(٣) لسان العرب لابن منظور (جمال الدين بن محمد مكرم الانصاري): ٢٨/٤ فصل النون

وحرف الخاء.

نەسخ لە زاراوەی پیشیندا:

بریتییە لە ھەر شتێک بەسەر رووالتەتی دەقدا دیت لە تاییبەتکردنی گشتی یان سنوورداریکردنی رەھا یان رۆشنکردنەوێ پوخته یان قورسکردنی حوکمەکە یان سووککردنی یان ھەلۆەشانەوێ حوکمەکە ی، یان ھاوشیوێکانی ئەمانە.

ئیمام "ابن العربی" لەسەر تەفسیری ئایەتی: ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾ دەفەر مۆیت: زانایانی پیشوو لە فەقیهان و تەفسیرکەرانی قورئان بە تاییبەتکردنیان دەوت نەسخ، چونکە ھەندێ لەوێ گشت دەستی بۆ دەبات لایداوێ وەک لیپوردنێک، ئەوێش بەسەر زمانی ئەواندا (پیشین) گوزەری کردووێ تا لەسەر ئەوانە ی دواتر جوړێک لە تەمومژ دەریارە ی مانای نەسخ سەرپەلداوێ^(۱).

"ابن القيم الجوزی"^(۲) لە ژێر ناوێشان "مەبەست بە ناسخ و مەنسوخ لەلای پیشین و پاشین" دەلێت: ((پیشین بەگشتی مەبەستیان بە ناسخ و مەنسوخ جارێک بریتی بوو لە ھەلگرتنی حوکمەکە بە تەواوی کە ئەمەیان زاراوێ ئەوانە یە دواتر ھاتوون، جارێکیش بریتی بوو لە ھەلگرتنی ئاماژە ی گشتی و رەھا و رووالت و شتانی تر، جا یان بە تاییبەتکردن یان کوژکردن یان ھەلنانی رەھا بۆ سنووردار و تەفسیرکردنی و رۆشنکردنەوێ، تەنانەت ھەلاردن (الإستثناء) و مەرج و سیفەتیان بە نەسخ ناو دەبرد بەھۆی لە ئامیزگرتنی ئەوانە بۆ لادانی ئاماژە ی رووالتەتی و رۆشنکردنەوێ مەبەست، بۆیە نەسخ لە لایان و لە زمانی ئەواندا بریتی بوو لە رۆشنکردنەوێ مەبەست بە شتانیکی تر جگە لە ووشە ی، بە لکو بە شتێک لە دەرەوێ و شەکەو، ھەر کەس تێرمان بۆ قسەکانیان بکات ژۆرێک لە و راستییانە

(۱) القرطبي: ۱۶۹/۳.

(۲) شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أبي بكر المعروف بابن قيم الجوزية (ت-۷۵۱ھ) أعلام الموقعين: ۳۵/۱.

ده بښتنه وه که نایه نه هه ژماردن و له ویشنه وه و له ورنگه یوه ته مومزه کان^(۱) کوتایان پی دیت که هه لدانی قسه ی ئه وان بۆ سر زاروه ی نویی دواتر پیویستی کړبوه)).

"القرطبي"^(۲) ده فهرمویت: ((تاییه تکرینی گشتی نه ندیشه ی ئه وه دروست ده کات گوايه نه سخه، به لام له نه سخ نییه، چونکه هه رگیز تاییه تکراره ده سستی بۆ نه براوه له لایه ن گشته وه، گه ده ستبوبردنی گشت بۆ شتیک سه لماییت و پاشان ئه و شته ی له گشت به دهرناییت ئه و ئه وه بریتی بووه له نه سخ نه ک تاییه تکرین، پیشین به تاییه تکرینیان ده وت نه سخ وه ک به رینکردن و به کارهینانی مه جازی))

"الشاطبي"^(۳) ده لیت: ((ئه وه ی له قسه ی پیشینه وه ده رده که ویت به کارهینانی نه سخ له لایان به رپه های گشتگیرتر بووه له قسه ی ئوسولیه کان: ئه وان به سنووردارکردنی ره هایان ده وت نه سخ، به هه مان شیوه به تاییه تکرینی "گشت" یان ده وت نه سخ به به لگه یه کی په یوه ست یان سه ریه خو، هه روه ها به روشنکردنه وه ی ناروون و پوخته یان ده وت نه سخ، چونکه هه موو ئه وانه له یه ک مانادا هاویه ش بوون ئه وه ش ئه وه بوو نه سخ له زاروه ی دواتر داوای ئه وه ده کات ئه مره پیشکه وتووه که مه به سته گراو نییه له داوادا، به لکو به مه به سته گراو ئه وه یه که دواتر هاتووه، بویه یه که م کاری پیناکریت و دوهم ئه وه یه کاری پی ده کریت، ئه م مانایه ش له سنووردارکردنی ره هادا گوزره ده کات، اته ره ها روواله ته که ی واز لی ده هینریت له گه ل سنووردارکردنی، بویه له ره ها کړنیدا کارپیکرینی نییه، به لکو کارپیکراو

^(۱) له و ته مومز و ئالوزیانه زۆرک له ئوسولیه کان و ئه هلی ته فسیر و لیکوله ران به لگه به قسه ی پیشین ده هیننه وه له سر نه سخی زۆرک له نایه ت به مانای پاشین، ئه مه ش له پرووی مه نتقه وه ره فزکراوه، چونکه گشتگیرتر تاییه تر پیویست ناکات، له ویشنه وه به لگه ی پیناهینریتته وه له سر سه لماندنی.

^(۲) أبو عبد الله محمد بن أحمد بن أبي بكر فرج الأنصاري الخزرجي الاندلسي القرطبي المفسر (ت- ۶۷۱هـ) الجامع لأحكام القرآن: ۶۵/۲.

^(۳) إبراهيم بن موسى اللخمي الفرناطي المالكي (ت- ۷۹۰هـ) الموافقات في أصول الشريعة: ۱۰۸/۳.

بریتییە لە سنووردارەكە، وەك ئەوەی رەها لەگەڵ سنووردارەكەیدا سوویدێك نەبەخشیت، بۆیە وەك نەسخكەر و نەسخكراویان لێهاتوو^(١)، بەهەمان شیوە گشت لەگەڵ تاییەتدا گەر رووالتی گشتەكە داوای گشتگیری حوكمەكەى دەكرد بۆ كۆى ئەوەى وشەكە دەستى بۆ دەبات، بۆیە كاتێك تاییەت دیت حوكمى رووالتی گشتى لە بایەخپێدان بە دەردەنیت، لەوێوە بە نەسخكەر و نەسخكراو شووبەیتراون، لەگەڵ ئەوەش وشە گشتییەكە تەواوى ئاماژەكەى پشتگۆی ناخریت، بەلكو ئەو بەشەى پشتگۆی دەخریت كە تاییەت^(٢) ئاماژە دەكاتە سەرى و بەشەكانى تری لەسەر بارى یەكەمى خۆیان دەمیتنەو.

رۆشنكراوە لەگەڵ ناپۆشن^(٣) وەك سنوورداریە لەگەڵ رەها، كاتێك بەو جووره بوو وشەى نەسخى بۆ كۆى ئەو مانانە بەكارهێناوە بەهۆی گەرانهویان بۆ لای یەك شت))

"الزكشی" لەمەڕ ئیجتیهادی تەفسیركەرانى قورئان لە بۆچوونیان دەربارەى نەسخكردنەوێ هەندى ئایەت دەلێت: ((هەموو ئەوەى لە قورئاندا یە و بانگەشەى نەسخكردنەویان بە سوننەت دەكریت لەلای ئەوانەى ئەو بۆچوونیانە بریتییە لە رۆشنكردنەوێ حوكمى قورئان، خودا- سبحانه وتعالى- دەفەرموێت: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾^(٤)، بەلام نەسخكردنەوێ قورئان بە قورئان

^(١) وەك لە ئایەتى: (مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا) الآية مع قوله تعالى (مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ) لأن قوله (نُؤْتِيهِ مِنْهَا) مطلق مقيد بالمشيئة في قوله تعالى (لمن يريد) له جئگی خوى باسى لە بارەو دەكریت.

^(٢) واتە ئەوەى تاییەت ئاماژە بە پشتگۆیخستنى دەكات پشتگۆی دەخریت و كار بەوێ ماوەتەو دەكریت، ئەوێ ش بریتییە لە جگە لە ئاماژەبۆكراوى تاییەت.

^(٣) وەك هاتنى نموونەكەى لە ئایەتى: (كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ) مع قوله تعالى (أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ) الآية وكما في قوله تعالى (قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ) مع قوله (وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ) الآية.

^(٤) سورة النحل/٤٤.

لەسەر ئەوەی كە زۆرێك لە تەفسیركەرانی قورئان بۆیدەچن بریتی نییە لە نەسخ، بەلكو بریتیە لە دواخستن یان رۆشنكردنەوهی پوختە لە كاتی پێویستدا، یان گوتاریك گوتاریكی تر كەوتۆتە نیوان ئەو و سەرەتاكەى، یان تاییەتكردن لە گشتدا یان حوكمێكى گشتى بۆ تاییەت، یان بۆ چوونە ناو یەكێ مانایەك لە مانایەكی تر.. جۆرەكانى گوتار زۆن، بۆیە وا گومانیاں برد ئەو نەسخ بێت، بەلام نەسخ نییە، بەلكو قورئان كەتییكی دەستپۆشیشتوو بەسەر هەموو كەتییەكانى تردا و لە خودى خۆیدا بەشیكی پشتیوانى بەشیكی تردەكات، و خودا پارێزگارى ئەو قورئانەى لە ئەستوگریتوو و دەفەرمویت: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾^(۱).

بەم خستنه رووهی و تهی گهوره زانایان دهووستم كه دهلێن مانای نەسخ لەلای پێشینی چاكان زۆر گشتگیرتر بووه لەو مانا ناسراوهی لەلای زانایانی ئوسول بوونی هەیه وەك لە داها تودا باسی لەبارەوه دەکەین، هەموو ئەوەی ئێین عەباس رێوایەتى کردوو لە دانەپالێ نەسخ بۆ هەندێ لە ئایەتى قورئان هەلەدرێتە سەر ئەم مانایە، و دروست نییە بۆ شروەه کەرانی قورئان و زانایانی ئوسول و لیکۆلەران بەلگه بە قسەى "ئێین عەباس" بهێننه وه لەسەر نەسخی ئایەتێك بە مانا تاییەتەكەى نەسخ لەلای پاشین.

هەر بەو جۆرە ئەوەی لە گهوره مان "علي بن أبي طالب" وه -كرم الله وجهه- رێوایەتکراوه دەرپارەى نەسخ هەلەدرێتە سەر مانای گشتى، ئەوەی كە بە قازى كوفه (أبي محي) ى وت: ئایا نەسخكەر و نەسخکراو دەزانیت؟ وتى: نەخیر، فەرمووی: خۆت تیاچووێ و خەلکیش تیا برد، واتە خۆت و خەلکیت رووبەپرووی تیاچوون کردووه كاتێك زانستی نەسخكەر و نەسخکراو نازانیت، بۆیە ئەم رێوایەتە گەر دروست بێت ئەوا نەسخ لە قسەكەیدا مەبەستى پێى تاییەتكردنێ گشت بووه و سنوورداركردنێ رەها بووه و رۆشنكردنەوهی پوختە بووه و شتانی تریش لە مانای

^(۱) سورة الحجر/ ۹.

جۆراوجۆر كه له ژێر مانای نه سخدا له لای پێشینی چاكان جیگهی ده بیته وه، ئه وهی
 روشنه له مهرجه کانی لیوه شاوهی قهزا ئه وهیه ئه وه که سهی ده یگریته ده ست زانا
 بیته به سیفه ته جۆراوجۆره کانی وشه ی ده قه کان له گشت و تاییه ت و ره ها و
 سنووردار و پوخته و روشنه که ره وه و روخسه ت و عه زیمه ت و شتانی تر که زانایانی
 ئوسول ده ستیان بۆ بر دوه .

نه سخ له زاراوه ی پاشیندا:

له سه رچاوه ئوسولییه کانه وه بۆ نه سخ به مانای تاییه ت له لای پاشین چه ن دین
 پێناسه ی ئوسولی و ته فسیری له گوزاره ی جۆراوجۆردا یان نزیک به یه کتر له مانادا
 هاتوه، هه موویان به ده وری یه ک مانادا ده سو پێنه وه ئه وه ش ئه وه یه نه سخ بریتیه
 له سپنه وه ی حوکمیکی شه رعی پێشوو به به لگه یه کی شه رعی دواتر^(۱).

^(۱) زانای ئوسولی حه نه فی صدر الشریعه (عبید الله بن مسعود) پێناسه ی کردوه له
 "التوضیح والتفقیح: ۲/۳۰۵ ده لیت: ئه وه یه به لگه یه کی شه رعی دواکه توو له
 به لگه یه کی شه رعی تر هات بیت و دواکارییه کانی پێچه وانه ی حوکمه که ی بیت.
 زانای ئوسولی مالیکی "القرافی (شهاب الدین أحمد بن إدريس) له شرح تنقیح الفصول
 فی اختصار المحصول فی الاصول ص ۲۰۱ پێناسه ی کردوه به وه ی: گوتاریکه ئاماژه
 ده کاته سه ر هه لگرتنی حوکمیکی حوکمیکی جیگیر به گوتاریکی پێشکه وتوو له
 روویه که وه گه ر ئه وه نه بوایه ئه وا جیگیر ده بوو له گه ل دواکه وتنی لئی.
 زانای ئوسولی شافعی "ابن السبکی (تاج الدین عبد الوهاب) فی کتابه جمع الجوامع:
 ۲/۵۰ پێناسه ی کردوه به وه ی هه لگرتنی حوکمیکی شه رعییه به گوتاریک.
 زانای ئوسولی حه نبه لی "الفتوحی (شهاب الدین أحمد بن عبد العزيز) فی کتابه شرح
 الکوکب المنیر المسمى بمختصر التحرير ص ۲۵۴ پێناسه ی کردوه به وه ی هه لگرتنی
 حوکمیکی شه رعییه به به لگه یه کی شه رعی دواتر.
 زانای ئوسولی شیعی "محمد جواد مغنیه فی کتابه علم أصول الفقه فی ثوبه الجدید
 ص ۱۹۱ پێناسه ی کردوه به وه ی روشنه کردنه وه ی به لگه یه ک له سه ر کۆتا هێنانی
 حوکمی ئه وه ی هه یه .

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

سپاونه ته وه، چونکه قورئانی پیرۆز دوايین دهستوری خوداييه، و بۆ راستکردنه وهی دهستوره پيشووه کانی تر هاتوه، بۆيه ئه وهی شايه تی هه لوه شان ه وه يه هه ليوه شان دۆته وه و ئه وه ش قابیلی هه لوه شان ه وه نييه - وهك ئه و حوكمانه ی په يوه نديان به بېروباوه په وه هيه و ئه و ئايه تانه ی له مه ی حوكمه كان هاتوون و به جياوازی كات و شوین گۆرانيان به سهردا نايه ت- دانى پيادا ناوون، ئه و حوكمه نه سپاوانه بوون به به شيك له شه ريعه تی ئيسلام، وهك چۆن دهستوری دانراو هه ندى له حوكمه كانی دهستور دهسپېته وه و هه ندىكى ترى دهه لپېته وه و ئه و به شه دهبيت به پارچه يهك له دهستوری نوێ، بۆيه كارى پى دهكریت نهك له سهر ئه و بنچينه ی به شيكه له دهستوه كۆنه كه، وهك چۆن كۆمه لگه ی يهك دهولت بۆ يهك دهستور گهردكه چ دهبيت، هه ر به و جۆره خيژانى مرقايه تی داواى ليكراوه بۆ يهك دهستوری خودايى گهردكه چ بين، چونكه هه موويان برا و خوشكى يهكترن و له يهك دايك و باوكه وه هاتوون، هه موويان له يهك كانزا دروستكراون و يهك دروستكهر و يهك چاره نووسيان هه يه .

٢- جينگه ی ناكۆكى نييه سوننه تی پيغه مبه ر سوننه تی ترى سپړه ته وه، له پياده كردنه كانی ئه و نه سخكړنه فهرمووده كه ی پيغه مبه ره (ﷺ): ((من پيشتر له سهردانى گۆرستان نه هيم ليكړدبوون ئيستا سهردانى بكه ن، يان ئاگادارتان دهكه م سهردانى بكه ن))^(١)، سهردانى گۆرستان هه رامكراو بوو له سهره تاى ئيسلامه وه، چونكه خه لكى پيش هاتنى ئيسلام باوه ريان به پيرۆزكردنى گۆر هه بوو، بۆيه ئيسلام ريگري لى كردن و ئه و نه رپته ی لى هه رام كردن، چونكه پيرۆزى بۆ هه ر شتيك جگه له خودا هه رامكراوه، كاتيك هه قيقه ت به رجه سته بوو و خه لكى باوه رپى هينا به ته نها يهك خودا و له بىرى نه فسانه و پړوپوچ رزگاريان بوو پيغه مبه ر (ﷺ) حوكمه كه ی پيشووى سپړه وه كه بريتى بوو له هه رام كردن و ريگه ی به سهردانى گۆرستان دا به

^(١) رواه مسلم واحمد في مسنده .

ئەندازەى ئۇەى يادى دۇرۇز دەھىنئە پېش چاوى مۇۋ و مۇۋ بىر لە چارەنۇسى خۇى دەكاتەو، تاكو ژيانى دۇنيا زال نەبىت بەسەرىدا و لە رىگەى دروست لابدات، بەلام پىرۇزكىرنى قەبر تاكو ئىستا حەرامكراو و نەسخەكراو تەو.

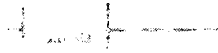
۳- جىوازى لەو دە نىيە سۈننەتى پېغەمبەر بە قورئان نەسخكراو تەو، وەك نەسخى رۇوكىرنە "بيت المقدس" دۇى ئۇەى ئۇ رۇوتىكىرنە بە سۈننەتى پېغەمبەر بىرارى لەسەر درابو، بەجۇرىك لە دۇى كۇچكىرن بۇ مەدىنەش ئۇ رۇوتىكىرنە بەردەوام بوو بۇ ماوہىەك كە لە نىوان سىازدە مانگ تا ھەژدە مانگدايە بەپىى جىوازى لە رىوايەتى ئەم بابەتەدا، قورئان ئۇ رۇوتىكىرنەى ھەلۋەشاندەو و فەرمانى بۇ رۇوكىرنە "البيت الحرام" كىر لە مەككەى شۇمەند وەك دواتر لە جىگەى خۇيدا بەدرىزى باسى لەبارەو دەكەين.

۴- جىوازى نىيە لە گۇنجاوى نەسخى قورئان بە قورئان لەرۇوى ئەقلەو، چۇنكە كارىكە بۇى ھەيە رۇوبدات، خۇدا خاوەنى توانايە بەسەر ھەموو ئۇ شتەنەدا بۇيان ھەيە رۇو بدەن، بەلگەى توانا بەسەر شىاوەكاندا ئەم ئايەتەيە: ﴿مَا نُنْسخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا﴾^(۱)، ئەم ئايەتە بەلگەيە لەسەر شىاوبى ئەقلى نەك لەسەر رۇودانى، چۇنكە پىتى "ما" ناوئىكى مەرجىيە بە مانى "إن" واتە "گەر نەسخى بىكەينەو".

شايانى باسە ھەرىكە لە "إن" و "إذا" لە ئامرازەكانى مەرجىن، بەلام يەكەمىيان بەكارىت بۇ كارىكە دلىيانىن لە رۇودانى بە پېچەوانەى دۇوہمەو، "التفتازانى" لە پېشەكى كىتبى "المطول" دا^(۲) سىكالاً دەكات لە دەست سەردەمەكەى خۇى و دەلىت: (سىكالاً تەنھا بۇ لای خۇدايە لە دەست سەردەم، گەر(إذا) خراپە بكات لەسەر خراپەكەى سوور و بەردەوام دەبىت، گەر(إن) چاكەش ئەنجام بدات ھەرئەو ساتە پەشىمان دەبىتەو) لەسەر ئۇە لە پەراۋىزەكەدا نۇوسىويەتى: لەگەل خراپە

^(۱) سورة البقرة/۱۰۶.

^(۲) سعد الدين التفتازانى، المطول ص ۳۵.

"إِذَا" ی به کارهیتناوه، چونکه روودانه که ی دلنیایی تیدا، له گه ل چاکهش "إِنْ" ی به کارهیتناوه، چونکه روودانه که ی له لای نه و گومانی تیدا هه یه، چونکه له ره وشیکی هه لوارده یی (ناباش) دا ژیا نی به سه ریردووه.

به لگه هیتناوه له سه ر روودانی نه سخ به م ئایه ته (ئایه تی ۱۰۶ ی البقرة) هه له یه کی باوه و ورده کاری تیدا نییه.

۵- جیاوازی نییه له نه گه ری بوونی نه سخی هه ندی ئایه ت پیش مردنی پیغه مبه ر (ﷺ) گوایه نه و ئایه تانه له م قورئانه ی نه مړۆ له به رده سستی موسلماناندا به دانه نراون، به لام نه م هه واله به ته واورتور جیگیر نه بووه، بۆیه جیاوازی تیدا هه یه هه تا هه ندی که س وا گومان ده بن نه و ئایه تانه حوکه کانیان نه سخکراون، نه ک خویندنه وه یان، له جیگه ی خۆیدا وه لام له سه ر نه مه ده خریتته روو.

۶- جیاوازی نییه (یان ده بیئت جیاوازی نه بیئت) له سه ر نه بوونی نه سخی قورئان و نه بوونی نه سخی سوننه تی پیغه مبه ر به کۆده نگی (الإجماع) یان به پێوانه (القياس) چونکه نه و دوو سه رچاوه یه له سه ر ده می هاتنی په یامدا کاریان پێنه کراوه و به مردنی پیغه مبه ر (ﷺ) نه سخ کوتایی هاتووه.

۷- جیاوازی نییه (یان ده بیئت جیاوازی نه بیئت) له وه دا نه سخ به سه ر هه واله کان و به لێن و هه ره شه کان و حوکه کانی باوه ر و حوکه هه تا هه تاییه کاندای گۆزه ر ناکات.

۸- جیاوازی له وه دا نییه له قورئاندا کۆمه لێک ئایه ت بوونیان هه یه کارکردن پێیان راگیراوه، چونکه حوکه کانیان تاییه تکران به کۆمه لێک هۆوه که نه ماون و بۆ هه تا هه تایه کوتاییان پێهاتووه، بۆیه حوکه کان وه ستاون به پێتی تیاچوونی هۆیه کان، له و ئایه تانه وه ستانی پێدانی زه کات بۆ "المؤلفة قلوبهم" نه وانه ی به پێدانی زه کات دلایان بۆ لای ئیسلام راده کیشرا یان شه ر و خراپه یان راده گیرا، چونکه زیان به ر به رژه وه ندیه کانیان گه یشتبوو، هۆی نه م کاره پێویستی ئیسلام بوو به راکێشانی دلان تا کو نه بن به به ردی له مبه ر بۆ بلاو بوونه وه ی په یامی ئیسلام، بۆیه کاتی که

ئىسلام بەھىز بوو و بىنيز بوو لەو دىيارا كىتشانە ھۆيەكە نەما و ھوكمىش لەگەڵ ھۆيەكەى دەسورپتەو بە بوون و بە نەبوون.

ھەروەھا لەو ئايەتە تانە ئايەتى پەيوەست بە ھوكمەكانى كۆيلە و كەنيزەكەو، وەك لە ئايەتى: ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُعَدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾^(۱)، ھەروەھا ئايەتى: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾^(۲)، نەمانە و چەندىن ئايەتى تر كە دەستيان برىووە بۆ ئەو ھوكمانەى پەيوەستبوو بە سىستىمى كۆيلە و كەنيزەكەو، چونكە ئىسلام سىستىمى رزگار كرىنى مەزھۇمى ھىناوە لە كۆيلايەتى بۆ كەسانىك يان شتانيك جگە لە خودا، بۆيە دانى نەناوە بە سىستىمى كۆيلە كرىنى مەزھۇمى لەلايەن برا مەزھۇمى كەيەو، بەلكو كۆمەلەك پيشەكى داناوە بۆ كۆتاهىنان بەم سىستىمە بىزارووە لە ماوہيەكى گوازارووەدا كە بۆ ھەتاهەتايە كۆتايى پىھات، وەك لەم رۆشنىكرىنەوہدا:

پلە بە پلەيى (قوناغەندى) لە كۆتاهىنان بە سىستىمى كۆيلايەتى:

لە شىوازەكانى پلە بە پلەيى لە قورئاندا بۆ ھەرامكرىنى كۆيلە كرىنى مەزھۇمى لەلايەن مەزھۇمى: ئىسلام لە كاتىكدا ھات ژمارەى كۆيلەكان لە جىھاندا لە مەزھۇمى ئازادەكان زۆرتر بوون، گەر بە يەكجار ئازادى بىكرىبانايە سەرئەنجامى نەرتىيى لەسەر ئەو سەرپەلەدا، وەك لەم رۆشنىكرىنەوہدا:

۱. مليۆنەھا بەندە و كەنيزەك لەسەر خەرجى سەردارەكانيان دەژيان، بۆيە ئازادكرىنيان بەيەكجار سەرىدەكيشا بۆ پەرچەكرىنى نەرتى، ئەو ھەستانى ئەو كۆيلە و كەنيزەكانە بوو بە ياخيبيون دژ بە ئىسلام بەھۆى لاوازى "بيت المال"ى مۇسلمانان لەو كاتەدا لە داينىكرىنى ژيانى كۆيلەكان و خەرجكرىن لەسەريان،

(۱) سورة النساء/۳.

(۲) سورة النساء/۲۴.

ههروهه لاوازی دهولهتی ئیسلامی تازه دروست بووله دۆزینهوهی کاریکی شهرفهمه ندانه بۆ ههریه کێک له وانه تاكو ژيانیکی ریزمه ندانه یان بۆ دهسته بهر بکات.

۲. گهر قورئان به یه کجار ئه وانهی ئازاد بکردبایه ملهوپان و زۆرداران که سهردارانی کویله کان و کهنیزه که کان بوون هه لدهستان به کاری دوژمنکارانه دژ به ئیسلام، ئه وهش له بهر روویه پوو بوونه وهی بهرژه وهندییه کانیان به زیانی تایبته، روون و ئاشکرایه نمونهی ئه و زۆرداری و ملهوپیه له سهرهتای ئیسلام وه زیانی به ئیسلام و موسلمانان دهگه یاند، ئه و کاتهی ئه وان لاواز بوون له پووی مادی و ژماره و چهک و پنیویستییه کانی جهنگه وه.

۳. بازرگانی به کویله وه برپیره ی پشتی ژيانی ئابووری بوو، ههروهک ئه و قازانجه سوو خۆرییهی له بانکه کاند له قهرز و سولفه له ئیستادا به دهسته دهیتیریت و به دهق و ئیجماع حهرامکراوه، ئه وهی رۆشنه ئه وهیه داخستنی ههر دهروازه یه کی ئابووری رهوا یان نارهوا به پووی خه لگیدا پنیویستی به جیگره وهیه ک هیه بپیته بریتی بۆ لابراره ئالوگورپییکراوه که.

۴. له سروشتی دهروونی مرقه که کان ئه وهیه گهر بۆ ماوه یه ک له سه ر شینوازیکی دیاریکراو له ژیان و زینده گی به رده وام بوون ئه و شینوازه ده بیته به به شیک له سروشتی و ئه و کات داپینی یه کجاری له و شینوازه گران ده که ویتته وه، گهر سیستمی کویلایه تی له سهرهتای ئیسلام وه به یه کجار حهرام بکرا بایه ئه وه سه ریده کیشا بۆ په رچه کرداری نه رییی له سه ر ئه و کویلا نه ی ژیانیان له مالی سهرداره کانیان به باشت ر ده زانی له ئازادی و مانه وه به بی شوین و ماوا، وهک چۆن ئه وه روویدا کاتیک ئه مریکا به یه کجار کویلایه تی قه دهغه کرد^(۱) به بی سهرنجدان به خوتندنه وه جه وهه ریه باسکراوه کان، بۆیه بیرۆکه ی زرگار بوون به و لیدانه کوتوپریه سپرایه وه و سه ره له نوێ

(۱) لماذا أنا مسلم/للأستاذ عبد الرحمن العيسوي/ص ۱۴۹.

كۈيلىكان لە ئازادى بەرەو كۈيلىيەتى خۇيان ھەلدەھاتن، چونكە دەستەوسان بوون لە دايىنكرىنى ئەوھى سەردارەكانيان بۇيان دايىن دەكرىن.

بينا لەسەر ئەمانە وشتانى تر ئىسلام ئەم نەخۇشىيە كوشىندە مېژوويىيە پەر لە شەرمەزارى ورسواكەرە بۆ رېز وپايەى مرۆڤ و لەناوېرىنى مرۆڤبوونى مرۆڤ وەك زەلكاويكى بۆگەن كە لە چەندىن سەرجاۋەو ئەوەرۆ دەچىتەو سەرى سەرنجەدات و رېگەى حىكمەتى گرتە بەر لە وشكرىنى لقەكانى كە ئاوى پېس دەھىيىتە ناو ئەو زەلكاۋە بۆگەنەو تەكو وشك بېيت بەشئەوھەكى پلە بە پلە و بۆ ھەتاھەتايە كۆتايى پى بېت و نەگەرپتەو.

سەرجاۋەكانى كۈيلىيەتى

بۆ كۈيلىيەتى چەندىن سەرجاۋە ھەيە گرنگىرىنيان ئەمانەن:

۱. دىلى جەنگ: مرۆڤ لەو كاتەوھى لەسەر ئەم ھەسارەيە بوونى ھەيە فېرى شەپكرىن بوو، ئەوھەش بەرھەمى حەزى دەستگرتن بەسەردا و زالبوون و پېشكەوتنى شەپكرىن لە نىوان تاكىك و تاكىكى تردا، بۆيە شەپكرىن دەرگەوتەيەكى بەكۆمەلى وەرگرت و شەر لە نىوان خىزانەكان و تيرە و ھۆزەكاندا بلأو بوويەو، بواتر لە نىوان ناوچەكان و ھەرىمەكاندا و پاشان لە نىوان دەولەتەكاندا، پىرسى دىل وەك يەككە لە بەرھەمەكانى جەنگ سەرىيەلدا، دىلەكان لە چاخى ھەمەجى يەكەمدا دەكۆزان و سەردەبىران و دەشتوئىران و گۆشتەكانيان دەخورا، ئەمەش بە پالئەرى تۆلەسەندەو و كۆتاھىتان بە ئوژمن، جەنگاۋەران لە رۆژگارە سەرەتاكانى ژيانى مرۆڤايەتى ژيانى دىلەكانيان لە پىاۋان دەپاراست بۆ مەرامى سزادانىان يان سەرىپىنيان لە پەرستگاي خاۋەندەكاندا، بەزۆرىش دىل لە مەيدانى جەنگدا دەكۆزا، ئەمەش بۆ رزگار بوون لە نان پېدان و ترساندى ھۆز و تيرەكانيان، بەلام ژن و منداليان دەھىلايەو و دەدرانە پال ھۆزى سەرگەوتەو لە جەنگدا بۆ زۆرىوونى دانىشتوانيان، لەئوای ئەوھى مرۆڤ پېنيانە قۇناغى بەرھەمەتتەنى زەوى و كشتوكالەو جەنگاۋەران لە مەيدانى جەنگدا پارىزگاريان بە پياۋە دىلەكانەو دەكرى

بۆ بەکارهیتاننایان له کشتوکالدا، بهم جۆره کویلايهتى سهريهه لدا و ديل بوو به کویلهی جهنگاوهرى سهركه وتوو له جهنگ و به سهردادان و بوو به شيك له شتوومهك و سهروهت و سامان^(۱)، مهليكه كان و سهركرده كان و پيشه واکان يه كه مين كه سانيك بوون په نايان بۆ به کویله کردنى ديل برىوه.

کاتيك ئيسلام هات كه بریتيه له ئايینی مروفايهتى و مهرامه كانی بریتيه له دهسته بهر کردنى بهرزه وه ندى خيزانى مروفايهتى، وهك خودا-سبحانه و تعالى- دهفه رمويت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾^(۲) يه كسانى له نتيوان مروفه كاندا راگه ياند له سه ر بنچينه ی يه كبوونيان له ره چه لهك و يه كيتى كانزايان كه لتيه وه دروستكارون، خودا دهفه رمويت: (إِن أكرمكم عند الله اتقاكم)، دروشميكي له سه ر مروفه پيويست كرد له نويزه كهيدا روژانه دهيان جار دهيلتيه وه، ئه وهش ئايهتى: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ تاكو ههست به ريز و پايه دارى و كه سايه تى خوى بكات و بزانييت له خودى خويدا سه رداره و ته نها بۆ دروستكه ره كه ی به نده يه نهك بۆ كه سيكي تر، ئيسلام چاره نووسى ديلي ديارى كرد و كورتى كرده وه به وتنى: يان منه ت بكن به سهرياندا و به ره لايان بكن يان فديه يان لى وه ريگرن به بريك له مال يان به گورپينه وهى ديل له لاي لايه نه شهركه ره كه ی تر، خودا دهفه رمويت: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا﴾^(۳).

۲. چه ته يى و فراندن و کویله کردن: ئه م ريگانه هوکار بوون بۆ راوکردنى مروفه له لايه ن برا مروفه كه يه وه، يان دزینی مروفه و فراندنى و به کویله کردنى و کردنى به به نده بۆ خوى و بوون به به شيك له مال و سامانى تاييه تى خوى.

^(۱) ول ديورانت/قصة الحضارة، ط/ ۱۹۵۶ ترجمه الدكتور زكي نجيب محمود: ۴۲/۱،

أسرى الحرب عبر التاريخ/الاستاذ عبد الكريم فرحان ج ۱/بيروت ص ۶.

^(۲) سورة النمل/۷۷.

^(۳) سورة محمد/۴.

ئەم رېگەيە لاي ئەغرىقەكان باو بوو، گەلى ئەغرىقى كە مەزنانى لە فەيلەسوفان لايە لە دايك بوو لەوانە سوقرات و ئەفلاتون و ئەرسەستو و كەسانى تر كە سەرمايەيەكى فەلسەفە زەبە لايان بۆ مەرفايەتى بە جەيئەللا بە كۆيلە كردنيان بە دەرگەوتەى سەروشت و شارستانی لايكە دايەو، "ئەرسەستو" پيئوابوو پيئكەتەى دروستبوونی هەندى مەرفە بەرزيان ناكاتەو بۆ ئاستى سەرداران و لە جەهاندا كۆمەلەك مەرفە هەن بۆ سەردارەكان دروستكران و هەندىكى تريان بۆ گوپايەلى، ئەفلاتون كۆمارەكەى لە سەر شانى كۆيلەكان دامەزراندو، ياسادانەرى بەناويانگ "سۆلۆن" چەتەگەرى دەريايى لە سەر بنچيەنەيك ريكخست گوايە پيشەى سەردارەكان و مەزنەكانە و كۆمەلەى جۆراوجۆرى بۆ ئەو چەتەنە پيئكەتەى بۆ پشتيوانى كردنيان بەو هەى پيئ ئاتاجن لە كەشتى و چەك.

كاتيەك ئيسلام هات چەتەگەرى و فراندنى حەرام كرد و ئەوانەى هەلەدەستان بەو كارە بە "مفسدون في الأرض-ئاشووينەرەو لە زەويدا" ناوى بردن، بۆيە توندترین و سەختترین سزاي بۆ بپنەو و فەرمووى: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾^(١).

٣. هەستان بە هەندى تاوانى ترسناك وەك كوشتن و دزى و زينا: سزاس حوكم بە سەر تاوانباردا لەم تاوانانەدا بە كۆيلە كردن بوو بۆ بەرژەو هەندى دەوڵەت يان تاوان دەرحە قەراو يان ميراتگرانى، ئەم سەرچاوەيە بۆ كۆيلە كردن لە لاي رۆمانىيە ناسراو هەكان بە ياسا پيئزى دانراو باويو، بۆ قازى رۆمانى هەبوو حوكمى كۆيلايەتى ئەوانە دەريكات لە سويا هەلەدەهاتن يان زەربەيەى حوكمەتيان نەدەدا، گەر نەتوانرابايە هەلەهاتوان بگرن ئەوا باوك و دايكيان دەكرد بە كۆيلە، هەروەها لە

^(١) سورة المائدة/٣٣.

ياساكانيان نه وه هه بوو گهر ئافره تي ئازاد له پړوي سهرجينييه وه له گه ل كويله يه كي كه سيكي تر خهوت سهره پاي ئاگادار كړدنه وه ي سهرداري كويله كه يو ئافره ته كه نه وا ده بيته كويله يو نه و سهرداره له و سونگه يه وه به كويله كړدن سزايه ك بووه يو تاواني زينا.

كاتيك ئيسلام هات يو هه تاوانيك سزايه كي دياريكرد و سزاداني هه تاوانكارك به دوو سزاي بڼه په تي هه رام كړد، بويه سزاي دزي بريتييه له ده سترپين گهر پايه كان و مەرجه كانى هاتنه دى و ريگره كانى نه ريكران، سزاي زينا بريتييه له دارليدان گهر پايه كان و مەرجه كانى فراهه م بوون و ريگره كانى نه ريكران، به هه مان شيوه به كويله كړدني كه سى ئازادى هه رام كړد.

٤- هه ژاري به ريلو كه سهرده كيشيت يو كه وتنه ژير بارى قهرزدارى: له كومه لگه يه كي هه ژاردا كه پتوره ره كانى دادپه روه ري تيدا بزد بووه كاتيك قهرزدار ده سته وسان ده بوو له گيرانه وه ي قهرزه كه نه وا سووى ده خرايه سهر و نه و سووه ده بووه هو ي زياد بوونى بارى هه ژاري تا واي له قهرزدار ده كړد بكه ويته ناو زه لكاوى كويلايه تيبه وه و يو كه سى قهرزده ره وا بوو كه سى قهرزدار وه ك به نده يه ك بفرو شي، نه مه ش له زورك له كومه لگه كاندا باو بوو پيش هاتنى ئيسلام، كاتيك ئيسلام هات سووى هه رام كړد و فهرمووى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾^(١).

هه روه ها تاييه ت به قهرزدارى بيتوانا يو گيرانه وه ي قهرزه كه ده فهرمويت: ﴿وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ﴾^(٢)، بينا له سهر نه وه له هيج بارك له باره كاندا يو خاوه ن قهرز دروست نيبه ده ست يو حورمه تي قهرزداره كه ببات يان به ندى بكات يان سزاي بدات، به لام گهر قهرزداره كه ده يتوانى قهرزه كه بگيرته وه نه وا له و باره دا

^(١) سورة البقرة/٢٧٩.

^(٢) سورة البقرة/٢٨٠.

دروسته به ند بکريت وه ک چون دروسته به خرابی ناوی بهیتریت له بهردهم خه لکیدا، پتغه مبه (ﷺ) ده فهرمویت: ((ته گیرانه وهی قهرز له لایه ن شه و که سه ی هیه تی حورمه ت و سزادانی جه لال ده کات))^(۱).

۵. ده سه لاتی تاکه که س به سه ر خویدا له باری پیویستی ئابووریدا: که سی هه ژار مافی نه وهی هه بوو خوی بفروشتیت به که سانی تر له پیناوی به ده سته پینانی پاروویه ک ناندا.

چینییه کان دیلی جه نگیان ده کرد به کویله و شه وه ژارانه ی برسیتی و نه بوونی په نای پی ده بردن بۆ فروشتنی خویان له لای نه وان ده کرانه کویله.

ئیسلام هات و به ره هایی فروشتنی که سی ئازادی حه رام کرد و خه رجی خزمی نزکی خسته سه ر خزمی نزیک، بۆیه هه موو خزمیکی میراتگر بۆ خزمه که ی خه رجی نه وی له سه ر پیویست ده بیئت ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾^(۲)، هه روه ها زه کاتی له سه ر ده وله مه ندان فهرز کرد و ده فهرمویت: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْفَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾^(۳)، سه رباری نه وانه فهرمانی کرد به و که سانه ی له رووی داراییه وه به هیزن له سه ر هه ژاران خه رج بکه ن و پینان ببه خشن، بۆیه ده فهرمویت: ﴿وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ﴾^(۴)، هاریکاری و ده سترگویی له سه ر تاکه کانی کومه لکه پیویست کرد و فهرمانی پیکردن به هاوکاری له سه ر خیر و چاکه و ده فهرمویت: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾^(۵)، نه مانه و

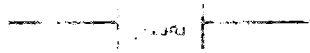
^(۱) أخرجه أحمد في أول مسند الكوفيين والنسائي في البيوع وأبو داود في الاقضية وابن ماجة في الاحكام واللفظ لأحمد. "العرض بكسر العين": نه وهی که سیکی پی مه دح یان پی زه م ده کریت.

^(۲) سورة البقرة/۲۳۳.

^(۳) سورة التوبة/۶۰.

^(۴) سورة الحديد/۷.

^(۵) سورة المائدة/۲.

سەدانى تر لە فەرمان بە بەخشىن بەسەر ئاتا جاندا و درىژگىرى دەستى يارمەتى
تاكو هەژار بىيەكەيان پالان نەنىت بۆ ئاكارىك لەگەڵ مەوقىبوونى مەوقە و رىز و پاىەيدا
گونجاو نەبىت.

٦. دەسەلاتى باوكايەتى و هاوسەدارى: ئەم دەسەلاتە باوك يان مەردى سەرىشك
دەكرد بۆ فرۆشتنى منداڵەكانى يان هاوسەرهكەى، بۆيە فرۆشراو دەبوو كۆيلە و
مولكى كۆپارهكە وەك مال و سامانە تاييەتەكەى ترى، ئەم رىگەيە لاى چىنيەكان باو
و زانراو بوو.

٧. وەچەخستەنەوەى كۆيلە: منداڵى كەنيزەك دەبوو كۆيلە با مەردەكەشى
كەسىكى ئازاد بوایە ئەو هەش لە رىگەى مەراتگريەو، ئىسلام هات و كۆتايى بەو
رىگەيە هەتا و بپارى ئازادى كۆپەكەى دا وەك چۆن بپارى ئازادى داىكى كۆپەكەى
دا^(١) نوای مەردكردنى بە كەسىكى ئازاد يان نوای مەردى مەردەكەى بە پىچەوانەى
ئەوەى لە پرسەكەدا هەبوو.

ئەم پىنج سەرچاوە ئاماژەبۆكراوە بە تىژانى ئاو زەلكاوى كۆيلەتيان زىندوو
دەكردەو، بۆيە ئىسلام بپرىنى و زەلكاو كە وشك بوو، بۆ هەتا هەتاىە و بەبى
گەپانەو كۆتايى بە سىستى كۆيلەتى هات، هەر قسەيەك بە پىچەوانەى ئەمەو
هەلەيە، چونكە بە قورئاندا دەكىشەت و كۆيلەتى تىدا نىيە، سەربارى بنەما
گشتىيەكان كە بە شىوہەكى گومانپرانە ئاماژە دەكەنە سەر حەرامكردنى سىستى
بەكۆيلەكردن سەرچاوەكەى هەرجىيەك بىت.

^(١) أم الولد وهي الجارية التي عاشها سيدها أو زوجها الحر وأنجبت منه ولداً ذكراً كان أو أنثى.

هۆیه‌کانی کۆتاهێنان به کۆیلایه‌تی:

سه‌ریاری برینی سه‌رچاوه‌ باسکراوه‌کانی کۆیلایه‌تی ئیسلام زۆریک له‌ ریگی تری خستۆته‌ روو بۆ کۆتاهێنان به‌و سیستهمی دژ به‌ مرقایه‌تی و ئه‌و ریز و پایه‌یه‌ خودا به‌ مروّفی به‌خشیوه‌، له‌و هۆیانه‌ ئه‌مانه‌ن:

۱. ئیسلام یاسای "المکاتبه‌-نووسراو"ی داپشتووه‌، واته‌ به‌نده‌ (پیاوی کۆیله‌ یان که‌نیزه‌ک) داوا‌ی له‌ گه‌وره‌که‌ی خۆی ده‌کرد نووسراوی بۆ بکات له‌سه‌ر برێک له‌ مال پێیده‌دا به‌رانبه‌ر به‌ ئازادکردنی، و له‌سه‌ر گه‌وره‌که‌ی پێویست بوو ئه‌و داوا‌یه‌ قبوول بکات، به‌ ئایه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا﴾^(۱)، له‌سه‌ر "بيت المال" پێویست کرابوو یارمه‌تی ئه‌و به‌نده‌ بدات نووسراوی کردووه‌ له‌سه‌ر پێدانی برێک له‌ مال په‌یمانی داوه‌ بیدات به‌ گه‌وره‌که‌ی خۆی به‌رانبه‌ر ئازاد کردنی، هه‌روه‌ها زه‌کاتی فهرز کرد و هه‌شت یه‌کی زه‌کاتی بۆ به‌نده‌کان ته‌رخان کرد تاکو بتوانن خۆیانی له‌ سه‌رداره‌کانیان پێبکهنه‌وه‌.

۲. ئیسلام ئازاد کردنی کۆیله‌ی کردووه‌ به‌ که‌فاره‌تی زۆریک له‌ گوناها، له‌وانه‌: که‌فاره‌تی پشته‌لکردن (الظهار)، ده‌فه‌رمووت: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾^(۲) سویندی درۆیان گه‌رانه‌وه‌ له‌ سویند، ده‌فه‌رمووت: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْإِيمَانَ...﴾^(۳) کوشتن به‌ هه‌له‌، ده‌فه‌رمووت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا﴾^(۴) شکاندنی ره‌مه‌زان به‌ چوونه‌ لای هاوسه‌ر: له‌ "أبي هريرة" وه‌ (رضی الله عنه) فه‌رمووی:

^(۱) سورة النور/۳۳.

^(۲) سورة المجادلة/۳.

^(۳) أخرجه مسلم والبخاري والترمذي وأبو داود.

^(۴) سورة المائدة/۸۹ وابن ماجة والدارمي ومالك في كتاب الصيام.

(پیاویك هات بۆ لای پیغهمبر ﷺ) ووتی: تیاچووم ئه‌ی پیغهمبری خودا،
 فهرمووی: چی تۆی تیابردوو؟ وتی: له‌ ره‌مه‌زاندای چوومه‌ته‌ لای ژنه‌که‌م، فهرمووی:
 توانات هه‌یه‌ به‌نده‌یه‌ك رزگار بکه‌ی؟ وتی: نه‌خێر، فهرمووی: ده‌توانی بوو مانك
 له‌سه‌ر یه‌ك به‌پۆژوو بیت؟ وتی: نه‌خێر، فهرمووی: ده‌توانی خوارینی شه‌ست گه‌دا
 بده‌ی؟ وتی: نه‌خێر، ده‌لێت: پیغهمبر ﷺ) دانیشیت و سه‌به‌ته‌یه‌ خورمایان بۆ هێنا
 و فهرمووی: ئه‌مه‌ بکه‌ به‌ سه‌ده‌قه‌، پیاوه‌که‌ وتی: جا که‌س هه‌یه‌ له‌ من هه‌ژارت؟ له‌م
 شوێنه‌دا خانه‌واده‌یه‌ك نییه‌ له‌ ئیمه‌ ئاتاچتر بیت، پیغهمبر ﷺ) پێکه‌نی تا دانه‌کانی
 ده‌رکه‌وتن، پاشان فهرمووی: بپۆ و ده‌رخواردی خانه‌واده‌که‌تی بده‌^(۱)

۳. ئیسلام نیزامی به‌شکردنی دارشت: گه‌ر به‌نده‌یه‌ك یان که‌نیزه‌کێك مولکی چه‌ند
 شه‌ریکێك بوو دروسته‌ بۆ یه‌کیکیان به‌شه‌که‌ی خۆی ئازاد بکات، بۆیه‌ له‌و باره‌دا
 پێویسته‌ شه‌ریکه‌کانی تر نووسراو بۆ به‌نده‌که‌ یان که‌نیزه‌که‌که‌ بکه‌ن، له‌و باره‌دا
 به‌نده‌که‌ پێی ده‌وتریت به‌شکراو.

۴. ئیسلام له‌سه‌ر شه‌ریکه‌ ئازادکه‌ره‌که‌ی پێویست کردوو گه‌ر ده‌وله‌مه‌ند بوو
 به‌رانبه‌ر بۆ هه‌ر شه‌ریکێك به‌شی خۆی پێدات تاكو به‌نده‌که‌ ئازادی ته‌واوی خۆی
 به‌ده‌ستبھێنێت، پیغهمبر ﷺ) ده‌فه‌رموێت: (هه‌ر که‌س به‌شی خۆی له‌ به‌نده‌یه‌کدا
 ئازاد بکات ئه‌و ماڵه‌ی بۆ هه‌یه‌ له‌ به‌نده‌که‌دا پێی ده‌گات، ئه‌گه‌ر نه‌، ئه‌وه‌نده‌ی ئازاد
 بووه‌ ئازادکراوه‌)^(۲).

۵. ئیسلام ئازادکردنی کۆیله‌ی له‌سه‌ر سه‌رده‌ره‌کان پێویست کردوو گه‌ر ئازاری
 بدات یان خراپ مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ کرد، بۆیه‌ پیغهمبر ﷺ) ده‌فه‌رموێت: (هه‌ر که‌س
 له‌ به‌نده‌که‌ی خۆیدا یان کێشای به‌ روخساریدا که‌فاره‌ته‌که‌ی ئازاد کردنییه‌تی)^(۳).

^(۱) سورة النساء/ ۹۲.

^(۲) أخرجه البخاري في كتاب العتق.

^(۳) رواه مسلم وأبو داود عن ابن عمر.

٦. ئىسلام لەسەر سەردارەكانى پىيوست كرىووه گەر بە شوخىيەو بە بەندەكەى
وت ئازادى دەبىت ئازادى بىكات با لە شوخىيەكەشى پەشىمان بىتەو،
پىتەمبەر (ﷺ) دەفەرموئە: (سى شت يارى تىدا نىيە: تەلاق و نىكاح و
ئازادكرىن)^(١).

٧. ئىسلام هانىداو لەسەر رىزگاركرىنى كۆيلە و دەفەرموئە: ﴿فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ،
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ، فَكُ رَقَبَةً﴾^(٢).

٨. ئىسلام نووسراوى بۆ كاتىكى ديارىكراو دواخستوو كە ماو كەى دوو پىدانه،
پىيوستە لەسەر خاوەن كۆيلە بىرەك لە مالى (دارايى) نووسراو كە دابىت يارمەتى
كۆيلە كە بدات لەسەر پىتەستان بە "پىدانهكان" ى نووسراو كە، ئەمەش لەپووى
خاوەن كۆيلە كەو پىيوستە^(٣).

بەم جۆرە ئىسلام ماو كەى گوازاو كە دانا بۆ كۆتاهىنانى ئەو سىستەمە بىزراو
كە لە سەدەى يەكەمى كۆچى تىنەپەپى، ئەو ھۆكارە باسكراوانەى بۆ ھاتەدى ئەو
مەرامە تەرخان كە و بەدلىيايەو ھاتەدى.

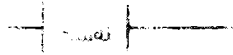
ئەو ھوكمانەى تايبەت بە بەندەكان لە قورئاندا ھاتوون وەك: ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ﴾^(٤) و ھاوشىو كەنى ئەو، ئەم ھوكمانە كۆتايان پىتەتوو، چونكە بە
كاتىك ديارىكراوون و بە كۆتاهاتنى ئەو كاتە كۆتايان پىتەت، ھەموو ئەوانەى
بانگەشەى ئەو دەكەن ئىسلام سىستەمى كۆيلەتى دانپىداداوە درۆيان بە دەم
خوداوە ھەلبەستوو.

(١) انفراد به مالك.

(٢) سورة البلد/ ١١.

(٣) واتە جىگەى پاشگەزىبوونەو نىيە.

(٤) سورة النساء/ ٣.

مەرجه کانی نه سخ:

زانایانی ئوسول و لیکۆله ران له مەرجه کانی نه سخدا جیاوازیان نه کردووه له نیتوان نه سخی قورئان و نه سخه کانی تر جگه له قورئان، ئه مه یه که مین هه له یه که ده رجه ق به قورئان کراوه، هه روه ها جیاوازیان هه یه له هه ژمارکردنی ئه و مەرجه نه له نیتوان که می و ژۆیدا له لایه که وه و نیتوان دابه شکردنی بۆ مەرجه له سه ر ریکه وتوو ه کان و مەرجه له سه ر ناکۆکه کان، ئه وه ی له م با سه دا لای نئمه گرنه بریتیه له مەرجه کانی نه سخ له قورئاندا، چونکه جیاوازیان تئدایه له پوو ی نه سخ و نه بوونی نه سخه وه، جگه له وه پئویستمان به ئاماری مەرجه کانی نه سخ نییه تیایدا، به تایبه ت رۆلی نه سخ کوتایی پێهاتوو و ئه وه ی نه سخکراوه ته وه و نه سخکراوه یه و ئه وه ش ماوه ته وه ماوه ته وه.

شایانی با سه لیکۆلینه وه که مان بۆ مەرجه کانی نه سخ له قورئاندا هۆکاریکه له هۆکاره کانی لادانی ته مومۆ له نه سخی قورئاندا، چونکه ئه وانه ی نه زانانه به لگه به ژۆریک له ئایه تی قورئان بۆ نه سخ ده هیننه وه ئه و مەرجه نه نازانن.

ئه وه ی رۆشنه ئه وه یه کتیبیک ی ئوسول ی له جیهانی ئیسلامیدا نابینیته وه به رینگه یه کی دوورودریژ یان پوخت با سی له نه سخ نه کردبیت، له سالی (١٩٤٠) وه^(١) له گه ل زانستی ئوسول ی فیه قه دا ده ژیم وه ک فیرخواز و فیرکه ر و دانر و لیکۆله ر، له درژایی ئه و شاره زاییه دوورودریژ ه دا بۆم رۆشن بوویه وه مەرجه کانی نه سخ له قورئاندا چوارن و پینجی نییه، وه ک له م رۆشن کردنه وه یه دا:

مەرجه یه که م: هه موو ئه وه ی له قورئاندا به نه سخکه ر و نه سخکراو (الناسخ والمنسوخ) ناوده بریت له قورئاندا جیگیرن، بینا له سه ر ئه وه ی زانایانی ئیسلام له ئوسولیی ه کان و فه قیه ه کان و شروقه کرانی قورئان له کۆن و نویدا کۆده نگیان له سه ری هه یه: هه ر سو ره تیکی قورئان و هه ر ئایه تی که له ئایه ته کانی و هه ر رسته یه که له

^(١) واته ماوه ی شه ست ساله.

رسته‌کانی و هر وشه‌یک له وشه‌کانی قورئانییوونی به ته‌واتور جیگیربووه و به ته‌واتور ئه قورئانه به‌ده‌ستمان گه‌یشته‌وه و له مه‌صحفه فی ئیمامدا که له به‌رستی موسلماناندا به جیگیر کراون.

به‌همان شیوه زانایانی مه‌نتق کۆده‌نگیان هه‌یه^(۱) له‌سه‌ر پێچه‌وانه‌ی دژی ئه‌م کۆده‌نگیه‌ی بۆ ئه‌و رێسا هه‌مووه‌کییه‌ی داوا ده‌کات هه‌ر شتێک مه‌ته‌واتیر نه‌بێت له قورئان نییه، لێره‌وه نه‌سخ له قورئاندا پێی ناوتریت نه‌سخ جگه له قورئان به قورئان، ئه‌م رێسا مه‌نتقیانه له به‌لگه‌نه‌ویسته جیگیره‌کان به ئیجماع و ته‌واتور که گفتوگو تیایدا له ده‌روازه‌ی نه‌زانیه‌ی یان ده‌مه‌قاله‌ی لوتبه‌رزانه‌یه، له‌سه‌ر هه‌موو خاوه‌ن ژیرییه‌کی ته‌ندروست پێویسته خۆی لێ به‌دوور بگرێت، بێنا له‌سه‌ر ئه‌و به‌لگه‌نه‌ویستانه پووجه‌لی هه‌والی ئاحاد له ده‌روازه‌ی نه‌سخی قورئان روشن ده‌بێته‌وه، یه‌کسانه ئه‌و هه‌واله به نه‌سخه‌ر یان نه‌سخکراو دا‌بنریت.

له‌و هه‌واله ئاحادانه خراونه‌ته قورئانه‌وه و تیایدا به نه‌سخه‌ر یان نه‌سخکراو داده‌نرێن ئه‌مانه‌ن:

أ. له سه‌حیحی "مسلم" دا هاتوه: ((حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ يَحْيَى قَالَ: قَرَأْتُ عَلَى مَالِكٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ عَنْ عَمْرَةَ عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ: كَانَ فِيمَا أُتْرِلَ مِنَ الْقُرْآنِ عَشْرُ رَضَعَاتٍ مَعْلُومَاتٍ يُحَرِّمْنَ، ثُمَّ تُسَخَّنُ بِخَمْسِ مَعْلُومَاتٍ، فَنُوفِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) وَهُنَّ فِيمَا يُقْرَأُ مِنَ الْقُرْآنِ -.

عائشه ده‌فه‌رموێت: ئه‌وه‌ی له قورئان دا‌به‌زێنرا بوو ده‌ ژمه‌شیری زانراو بوو که ده‌بووه هۆی له‌یه‌کتر هه‌رامبوون (له‌یه‌کتر هه‌رامبوونی منداله شیره‌خۆره‌که و برا و

^(۱) فی البرهان للکلبوی ص ۲۸۰: (پێچه‌وانه‌ی دژ ئه‌وه‌یه حوکمپێکراو بکریت به حوکم له‌سه‌رکراو، و دژی حوکم له‌سه‌رکراویش بکریت به حوکمپێکراو له‌گه‌ڵ هێلانه‌وه‌ی صدق و چۆنیتی (ئه‌ری و نه‌ری)، بۆیه ئه‌ری هه‌مووه‌کی له‌سه‌ر خودی خۆی پێچه‌وانه ده‌بێته‌وه) بێنا له‌سه‌ر ئه‌وه پێچه‌وانه‌ی دژی رێسای (هه‌موو قورئانێک مه‌ته‌واتیره) ئه‌وه‌یه که (هه‌ر شتێک مه‌ته‌واتیر نه‌بێت قورئان نییه).

خوشکه شیریه کانی)، پاشان نه سخکرانه وه به پینج ژمه شیری زانراو،
پیغه مبه (ﷺ) مرد و ئه وانه له قورئاندا ده خوینران))

لیژدها ئه م پرسیارانه ده خمه به رده م خوینهری به پیز و وه لامه کانیاں بۆ هه موو
خاوه ن ژیریه کی ته ندروست واز لی ده هینم:

۱. چ حیکمه تیکی خودایی بوونی هه بوو و ابکات یه که مجار ده ژمه شیری زانراو
بکات به حه رامکه ر و پاشان له دووه مجاردا پینجیانی سرپه وه، ئایا خودا- سبانه
وتعالی- نه یده زانی پینج ژمه شیر به سه بۆ حه رامکردن و پیوست به ده ژمه شیر
ناکات، پاشان بۆی ده رکه وت و پینج ژمه شیر لی سرپه وه؟

یان به رژه وه ندیه ک هه بوو یه که مجار داوای ده ژمه شیری ده کرد و پاشان ئه و
به رژه وه ندیه گۆرا و داوای کرد بکرت به پینج ژمه شیر، ئه و به رژه وه ندیه کامه یه؟
۲- بۆچی نه سخکه ره که له پووی خویندنه وه وه نه سخکرایه وه و حوکه مه کی
مایه وه وه ک هه ندی و بانگه شه ی بۆ ده که ن؟

۳. گه ر ئه و ژماره یه (پینج ژمه شیر) له قورئانه له پووی حوکه مه وه نه ک له پووی
خویندنه وه وه بۆ له قورئانه وه بوو به فهرمووده؟

۴. گه ر قورئان بوو بۆچی "عمرة" ته نهاکه وتوته وه له ریوایه تکردنی له دایکی
باوه پداران عاشه وه (ﷺ) و هیه کس جگه له ئه و به م قورئانی بوونه ی نه زانی، بۆ
زانینت بابه ته که هه ستیاره و په یوه سته به حه لال و حه رام و شه ره ف و نامووس و
وه چه ی مرقفه وه؟

۵. گه ر ئه م فهرمووده ئاحاده قورئان بوو بۆ هیه کس سیک جگه له شافیعییه کان
کاریان پینه کردوه؟

۶. چۆن جمهوری فقهیهانی شه ریه تی ئیسلام سه رپنجی له م ئایه ته نه سخکراوه
ده که ن نیوه ی یه که می به نیوه ی دووه می نه سخکراوه وه؟

۷. ئه م دژیه کییه چیه له نیوان گوتاره کان و ریسا گشتیه کاندایه که کۆده نگیان
له سه ره؟

ب. هروها له سه حیحی "مسلم" دا^(۱): ((عن قتادة عن أنس قال: قال رسول الله ﷺ) لو كان لابن آدم واديان من مال لابتغى وادياً ثالثاً ولا يملأ جوف ابن آدم إلا التراب^(۲) ويتوب الله على من تاب -).

پیغمبر ﷺ فرموی: گهر یو رۆلهی ئادهم دوو دۆل له مال و سامان بوونی هه بیته به دواى دۆلى سیه مده ده گهریت، بۆشایی (واته ناوه وهی) رۆلهی ئادهم ته نهها به خۆل پر ده بیته وه، خودا تهویه له هه ركه سیک قبول ده کات كه تهویه ده کات)). له رىوايه ته که ی "أنس بن مالك" دا: ((عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ): لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَابْتَغَى وَادِيًا ثَالِثًا وَلَمْ يَمْلَأْ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ^(۳))).

شتیکى نامۆیه هه ندی له گهره زانا یان ئهم فرموده ده گویزنه وه و به قورئانی نه سخراوی داده نیت له پرووی حوکه وه نهك له پرووی خویندنه وه به بی هه لویسته و شك و گومان، له وزانا یانه "ابن سلامة"^(۴) كه ده لیت: ئه وهی حوکه که ی و نووسینه که ی نه سخراوه ئه وهیه له "أنس بن مالك" وه رىوايه تکراره، ده لیت: له سه رده می پیغه مبه ردا ﷺ) سوره تیکمان ده خوینده وه به نه ندازه ی سوره تی "التوبة" بوو، ته نهها یهك ئایه تیم له بیرماوه ئه وهش: لو أن لابن آدم واديين .. تا کوتاییه که ی، نامۆتر له وه گهره وهی فرموده که له سه حیحی "مسلم" دا خودی "أنس بن مالك" ه، باشه چۆن جارێك به قورئانی داده نیت و جارێكیش به فرموده ؟

(۱) ۷۲۵/۲ باب لو أن لابن آدم واديين لابتغى ثالثاً، رقم الحديث ۱۰۴۸.

(۲) واته به رده وام هه لپه ده کات بۆ دنیا تا ده مریت و ناوه وهی پر ده بیته له خۆلی قه بر.

(۳) صحيح مسلم: ۷۲۵/۲.

(۴) الناسخ والمنسوخ لهبة الله بن سلامة بن نصر بن عامر البغدادي (ت- ۴۱۰هـ) دراسة وتحقيق موسى نباه علوان العليلى ص ۶۵-۶۶.

له وانهش "السيوطي" كه فرموده كه له كتيبي "الإتقان في علوم القرآن" ده گويژيته وه له سهر شه و بنچينه ي ريوايه ته كه له قورئاني نه سخكراوه له پړوي حوكمه وه نهك له پړوي خوښندنه وه وه، هر به و جوړه "ابن حزم" گواستوويه ته وه له ژيړ ناو نيشاني "نسخ الخط والحكم" دا^(۱).

مه رجي ښووه م: جيگير بووني ښواكه وتني نه سخكه ر له نه سخكراوه كه له دابه زيندا به ته وواتور، چونكه حوكمي نه سخكراو پيش نه سخكه ره له قورئاندا، قورئاني بووني به ته وواتور جيگير بووه، نه وه ش به ته وواتور جيگير بووييت ته نها به وه ي به ته وواتور جيگير بووه ده سپريته وه، به و ريسا شه رعييه گشتييه ي كودنه كي له سهره (يه قين ته نها به يه قين ده سپريته وه) و نه و ريسا فيقه ييه ي ده لئيت: (يه قين به شك لاندريت)، به لكو به گومانيش لاندريت.

"ابن حزم الظاهري"^(۲) ده لئيت: ((حلال نييه بو هيچ موسلماننك ئيماني به خدا و روژي ښوايي هتايييت ده رياره ي شتيك له قورئان يان سوننه ت بلئيت نه مه نه سخكراوه ته وه مه گره به يه قين، چونكه خدا (ﷻ) ده فهرمويت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ﴾^(۳) هره وه ده فهرمويت: ﴿اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ﴾^(۴) پاشان به رده وام ده بييت له وتنه كه ي و ده لئيت: زورنك له خه لك ي زيا ده پره وبيان كړښووه له بانگه شه ي بووني ثايه تي نه سخكراو تا بانگه شه ي نه سخ گه يشتوته سه دان، هه مو نه وه ي خدا دايه زانډووه له قورئان يان له سهر زمان ي پتغه مبه ره كه ي شوينكه وتنيان فره زه، هر كه س وتي: بويان باسكردووم نه وه نه سخكراوه پتويسته گويړايه لي نه وه نه كريت و پتويستي شوينكه وتني بيينه مايه، نه مه بريتيه له

^(۱) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم لابن حزم الاندلسي ص ۹.

^(۲) الاحكام في أصول الاحكام: ۴/ ۴۳۸.

^(۳) النساء/ ۶۴.

^(۴) سورة الاعراف/ ۳.

ياخيبيون له خودا و حه راماكراره و سه ريچيه كي ئاشكرايه، مه گه ر بورهان له سه ر دروستي قسه كه ي راست بيه ته وه (بورهان به لگه ي گومان بړه و پيويسته هه موو پيشه كيه كاني يه قينه خشن)، نه گه ر نه، نه و كه سه دروي هه ليه ستووه و قسه كه ي پوچ و بيينه مايه، هه ر كه س پيچه وانه ي نه مه ي ئيمه وتمان په ريگريته نه وا قسه كه ي وهك پوچه لكردنه وه ي هه موو شه ريعه ت ليكدانه وه ي بو ده كريت).

پوخته ي قسان ئيجتیهاد له نه سخدا هيج رولتيكي نيه، چونكه به لگه يه كي گومان به خسه، قورئانيش جيگير بوونه كه ي براهيه (گومان بړه)، بويه ناكريت گومان بړيك به به لگه يه كي گومان به خش بسپريته وه.

مه رجي سييه م: ئاماده يي حوكمه كه بو نه سخ كردنه وه، بويه حوكمه كاني بيروباوه پ وه واله كان و به ئينه كان و هه ره شه كان و حوكمه به نه ره تيهه كان كه به كوراني كات و شوي گورانيان به سه ردا نايه ت به كوډه نكي زانايان نه سخ قبول ناكن.

"السيوطي" ده لئيت^(١): ((نه سخ ته نها له نه مرو نه هيدا رووده دات با به گوزاره ي هه واليش بيت، به لام نه وه هه واليه كه به ماناي دلاوا نيه نه وه نه سخى تيناچيت له وانه به ئينه كان و هه ره شه كان))

"صدر الشريعة"^(٢) ده لئيت: ((له مه رجه كاني نه سخ نه وه يه حوكمي پيشووله حوكمه كاني بيروباوه پ وه وانه ي وهك نه ون نه بيت، وهك كاروباره به ره سه ته كان و هه واله كان له كاروباري رابردوو ئيستا و داهاتوو)).

"ابن حزم" ده لئيت^(٣): ((نه سخ له نه مرو نه هيدا رووده دات و دروست نيه له هه والي رووتدا روويدات و هه لواردين (الاستثناء) نه سخ نيه)).

(١) الاتقان في علوم القرآن: ٢١/٢.

(٢) التوضيح والتنقيح مع الحواشي: ٣٠٩/٢.

(٣) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ٨.

مەرجی چوارەم: دژبەکی لە نێوان دوو ئایەتەدا (نەسخکەر و نەسخکراو) بەلگەنەویستە نەسخ (سپرنەوه) لە شەریعتی ئیسلام و یاسای دانراودا یان راشکاوانە یە یان ئامیزگری.

١. نەسخی راشکاوانە: ئەو یە ئایەتێک یان سوننەتێکی مۆتەواتیر یان کۆدەنگی ھاوێلان ئاماژە بکات فلان ئایەت لە قورئان بە فلان ئایەت سڕاوەتەوه، ئەم جۆرە لە نەسخ بوونی نییە لە قورئاندا بە کۆدەنگی زانایانی موسلمان لە کۆن و نوێدا، بەلام لە سوننەتی پێغەمبەردا بوونی ھەیە، بە کۆدەنگی ئەو سەلماو رووکردنە "بیت المقدس" کە بە سوننەت جێگیربوو بە قورئان نەسخ کراوەتەوه، ئەویش بە فرمانکردن بۆ رووکردنە "بیت الحرام" لە مەککە ی شکۆمەند.

ھەر بەو جۆرە نەسخی سەردانی گۆرستان بەو یە نەسخی ئاشکرایە لە فرمودە ی پێغەمبەردا (ﷺ) کە دەفرمویت: ((پیشتر نەھیم لێکردن لە سەردانی گۆرستان ئیستا سەردانی بکەن))، ئەم دەقە ئاشکراو و راشکاو لە سپرنەو ی حەرامە جێگیرکە بە نەھیلکردن بەھۆی دروستی سەردانکردنی بە فرمانی جێگیر.

٢. نەسخی ئامیزگری: ئەویش ئەو نەسخیە بە بوونی دژبەکی لە نێوان دوو دەقە کە دەناسرێتەوه و ھەڵدەگیرێت بە وتنی ئەو ی دەقە دواکەوتووە کە لە تەشریعدا دەقە پیشوووە کە ی سڕیوەتەوه.

بێنا لەسەر ئەم حەقیقەتە نەسخ لە قورئاندا بەو ی ئامیزگری بیت تەنھا لە باری دژبەکیدا لە نێوان دوو ئایەتەدا راست دەبێتەوه کە نە دەتوانرێت کۆیکرێتەوه و نە دەتوانرێت ھەڵبگیرێن، بۆیە تەنھا چارەسەریک بۆ ھەلگرێتی ئەو دژبەکییە بریتیە لە وتنی ئەو ی بەکێک لە دوو ئایەتە دژبەکیە کە ئەو وێترانی سڕیوەتەوه.

بەلام تەنھا بەرھەڵستکاری نێوانیان نەسخ پێویست ناکات، چونکە بەرھەڵستکاری دەتوانرێت بەبێ پەنابردن بۆ نەسخ (سپرنەوه) ھەڵبگیرێت، ئەویش چونکە زانایانی شەریعت لە ئوسولییەکان و فەقیھەکان کۆدەنگیان ھەیە لەسەر ئەو ی ھەلگرێتی

به ره‌لستی نیتوان دوو به لگه (بان دوو دهق) پیوسته به پتی نه م ریزه ندییه
هه‌لبگیریت، به م شیوه یه:

یه که م - هه‌ولی کۆکردنه وه له نیتوان دوو دهقه به یه کتر به ره‌لستکاره که دا، نه مه
کاریکی گونجاوه، وه که له به ره‌لستی نیتوان عیده ی ئافره تی میرد مردوو و عیده ی
ئافره تی سکپردا، نه و دوانه به ره‌لستی یه کتر ده که ن و ده توانین به کۆکردنه وه یان
به ره‌لستییه که هه‌لبگیریت، چونکه ریزه له نیتوانیدا گشتی و تاییه تییه
له روویه که وه، وه که له م روشنکردنه وه ده رده که ویت:

ئایه تی: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
وَعَشْرًا﴾^(۱)، نه م ئایه ته گشتیه بۆ ئافره تی سکپر و ئافره تانی تریش، به تاییه ت بۆ
نه و ئافره تانه ی میرده کانیان ده من.

ئایه تی: ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾^(۲) گشتیه و ئافره تی
ته لاقدر او و ئافره تی میرد مردوو ده گریته وه و تاییه ته به عیده ی ئافره تی سکپر.

له بهر نه وه ی هه ریه که له و دوو ئایه ته گشتیه له روویه که وه و تاییه ته له روویه کی
تره وه، ده توانریت کۆبکرتنه وه به وه ی پیکه وه کاریان پی بکرت له سه ر بنچینه ی
عیده ی ئافره تی سکپری میرد مردوو دوورترین ماوه ی دوو ماوه که بیت به بی دانانی
منداله که، گه ر منداله که ی دانا پیش چوار مانگ و ده رۆژ چاوه پوانی کۆتاهاتنی نه و
ماوه یه ده کات، کاتیک ماوه که کۆتایی پی هات و هیشتا منداله که ی دانه نابوو نه و
چاوه پوانی دانانی منداله که ده کات.

هه ندی له فه قیهانی هاوه لآن دوو ئایه ته که یان کۆکرتنه وه، له وانه گه وره مان
"علي بن أبي طالب" له ئیمامه کانیش ئیمامی مالیک، یاسادانه ری عیراقیش به مه
کاری کردوه^(۳).

(۱) سورة البقرة/ ۲۳۴

(۲) سورة الطلاق/ ۴

(۳) المادة (۳/۴۸) من قانون الاحوال الشخصية رقم ۱۸۸ سنة ۱۹۵۹.

دووه م-هه ولی پارسه ننگدانی یه کیک له دوو دهقه که یان یه کیک له دوو به لگه که به سهر نه ویتریاندا گهر کوکړدنه وه له نیتوانیاندا جوړ نه بوو، وهک به رهه لستی نیتوان گشتی و تاییه تی، به رهه لستی به ه لده گیریت به پارسه ننگدانی کارکردن به تاییه ت به سهر کارکردن به گشتی له ریگه ی تاییه تکردنی گشتیه که وه، هه روه ها به رهه لستی نیتوان رها و سنووردار، هه لده گیریت به پارسه ننگدانی کارکردن به سنوورداره که و هه لدانی رها بۆ سهر سنووردار، له جیگه ی خوی به درزیی باس له مه ده کریت.

له دوو ثایه ته ئاماژه بۆکړاوه که دا، جمهور به رهه لستیان له نیتوانیاندا هه لگرتووه به پارسه ننگدانی کارکردن به ثایه تی: ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ به سهر ثایه تی ئافره تی سکپری میړمردو پالېشت به فرموده که ی "سبیعة الأسلمية"

سییه م-هه ولی زانینی پاشینه که له دوو به رهه لستکاره که به یه کتر له پړوی ته شریعه وه تاکو پاشینه که یان به نه سخکه ری پېشینه که یان دابنریت، بینا له سهر نه مه به رهه لستکاری به س نییه بۆ وتنی نه سخ، به لکو ده بیت دریه کی راست ببیته وه، چونکه هه موو دریه کییه که به رهه لستکاریه، به لام هه موو به رهه لستکاریه که دریه کی نییه، بویه روودانی نه سخ جوړنابیت له قورئاندا یان له سوننه تدا یان له ئیجماعدا گهر له نیتوان دوو دهقه که دا(دوو به لگه که دا) یان دوو ثایه ته که دا دریه کی بوونی نه بیت، به لگه نه ویسته دریه کی له دوا ی یه کگرتنیا ن له تو خالدا و جیاوازیان له دوو خالدا دهسته بهر ده بیت:

أ. یه کیتی له م تو خالدا:

۱- یه کیتی بابه ت(یان حوکم به سهر داکراو یان بۆ پالندراو) بویه درایه تی نییه له نیتوان(گرږیه سستی لیوه شاوه کاملی دروست) و(گرږیه سستی لیوه شاوه نه بووی پووجه ل) به هوی نه بوونی یه کیتی بابه ته وه، هه ر به و جوړه درایه تی نییه له نیتوان ثایه تی: ﴿وَاللَّائِي يَأْتِيْنَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نُسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ

سَبِيلًا^(۱) له گهل ثایه تی: ﴿وَالَّذَانِ يَأْتِيَانَهَا مِنْكُمْ فَادُّوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾^(۲) له گهل ثایه تی: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾^(۳)، چونکه بابتهی حوکم له م سئ ثایه ته دا جیاوازن، بابتهی ثایه تی یه که م باس له تاوانی "مساحقة" ده کات له نئوان دوو ئافره تدا، بابتهی ثایه تی دووم باس له نئریازی ده کات له نئوان دوو نیردا، بابتهی ثایه تی سیته م باس له تاوانی زینا ده کات له نئوان نئرو میدا، بویه دریه کی له نئوان شه م ثایه تانه دا نییه تا پاشینه که یان بکریت نه سخگر بؤ پیشیننه که یان، وهک چۆن رۆر خه لکی وای بۆده چن.

۲. یه کی تی هه لدرای، درایه تی نییه له نئوان (لئوه شاهه نه بوو له پرووی مه ده نییه وه پرسپاری لی ده کریت) له گهل (لئوه شاهه نه بوو له پرووی تاوانکارییه وه پرسپاری لی ناکریت) واته له باری زیانگه یاندن به که سانی تر، هه ره به و جوړه درایه تی نییه له نئوان ثایه تی: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾^(۴) له گهل ثایه تی: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾^(۵)، چونکه ثایه تی یه که م تاییه ته به مانی خودا و ثایه تی دووم تاییه ته به مانی زن، که وایوو دریه کی بنه په تی نه سخه،

^۱ النساء : ۱۵

^۲ النساء : ۱۶

^۳ النور : ۲

^۴ البقرة : ۲۳۴

^۵ البقرة : ۲۴۰

چونکه نه سخ بۆ هه لگرتنی دژیه کی دیت، بۆیه گهر بنه پهرت نه بوو بیت نه وکات لقه که بوونی نابیت.

۳. یه کیتی کات، دژایه تی نییه له نیتوان (رۆژوو له رۆژی ره مه زاندا پتویسته) له گه ل (رۆژوو له شه وه کانی ره مه زاندا پتویست نییه).

۴. یه کیتی شوین، دژایه تی نییه له نیتوان (یاسای سزا کانی عیراق گوزهر ده کات به سه ره نه و تاوانانه ی نه نجام ده دریت له هه ریمی عیراقدا) له گه ل (گوزهر ناکات به سه ره نه و تاوانانه ی نه نجام ده دریت له ده ره وه ی عیراق).

۵. یه کیتی مه رج، دژیه کی نییه له نیتوان (تومه تبار سزا ده دریت به مه رجی جینگیر بوونی تومه تی ئاراسته کراو بۆی) له گه ل (تومه تبار سزا نادریت به مه رجی بیتاوانی له تومه ته که) به هۆی جیاوازی له مه رجدا.

۶. یه کیتی دانه پال، دژیه کی نییه له نیتوان (تومه تبار تاوانبار ده کریت له سه ره نه و تاوانه ی نه نجامیداوه) له گه ل (تومه تبار تاوانبار ناکریت له سه ره تاوانیک که نه نجامدانی نه سه لماوه).

۷. یه کیتی هیز و کردار، دژیه کی نییه له نیتوان (کۆرپه له که سایه تییه کی یاسایی هه یه) واته به هیز و ئاماده یی، له گه ل (کۆرپه له که سایه تییه کی یاسایی نییه) واته به کردار پیش له دایک بوونی.

۸. یه کیتی گشت و به ش، دژیه کی نییه له نیتوان (هه نار ده خوریت واته به شیکی) که بریتیه له کۆکه که ی، له گه ل (هه نار ناخوریت، واته هه مووی) چونکه تو یکلێ هه نار ناخوریت.

یه کیتی عه زیمه ت یان روخسه ت: عه زیمه ت بریتیه له حوکه مه بنه پره تییه که وه ک نه وه ی له خاوه ن شه ره وه دلاواکراوه، روخسه ت بریتیه له گۆرپان (یان ئالوگۆپی) حوکه مه که له گرانییه وه بۆ ئاسانی به هۆی پاساو یکه وه له گه ل راستبوونه وه ی هۆی حوکه مه بنه پره تییه که، بێنا له سه ره نه وه دژیه کی نییه له نیتوان ئایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ

يَكُنْ مِنْكُمْ مِئَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ لَهُ كَهَلٌ
 نَّاهِيَةٌ: ﴿الآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِئَةٌ صَابِرَةٌ
 يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ
 الصَّابِرِينَ﴾^(٦٦)، چونکه حوکمه که له یه کهمدا عه زیمه ته و له دووه مدا روخسه ته.

هر به و جوړه نه م نایه ته له ده روازه ی نه بوونی یه کیستی له عه زیمه ت و روخسه ت
 ده ژمیریت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ
 صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ أَلْأَشْفَقْتُمْ أَنْ
 تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
 وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾^(٦٧).

ب. جیاوازیه کان له چه ندیتی و چونتیتدا:

جیاوازی له چه ندیتیدا به و هی یه کنکیان هه موه کی بیت و نه ویتریان به شه کی،
 دژیه کی نییه له نیتوان دوو هه موه کیدا به هو ی گونجاوی ناراستی هه ربووکیانه وه،
 وه که هه موو زیندوویه که مروقه و هیچ شتیک له مروقه زیندوو نییه، نه م دوانه
 هه ربووکیان درون، هه ر به و جوړه دژیه کی نییه له نیتوان دوو پرسى به شه کیدا، وه که
 هه ندی مروقه زانایه، له گه ل هه ندی مروقه زانا نییه، به هو ی راستیتی هه ربووکیانه وه.

جیاوازی له چونتیتدا واته له نه ری و نه زیدا، وه که چو ن له نو نمونه که ی پیشتړ
 باسما ن له باره وه کرد.

له گه ل ره چا کړدنی نه م چوار مه رجه دا بۆ نه سخی قورئان لیکوله ر ناتوانیت دوو
 نایه تی دژیه یه که بدو زیتته وه نه و مه رجه ان تیدا بیت.

^١ الأنفال : ٦٥

^٢ الأنفال : ٦٦

^٣ المجادلة : ١٢-١٣

به لگه کانی سه رخه رانی نه سخ له قورئاندا

مه نتقی ته ندروست گونجاوی نه سخ له پرووی نه قلّه وه پاساودار، هکات چونکه کاریگه ده کریت روویدات و خودا به سهر هه موو شتیگدا ده سترۆیشتووه، سه رباری روودانی له شه ربعه ته پیشووه کانی تردا، جیاوازییه که له روودانییه له ناو قورئاندا، نه وانه ی ده لئین نه سخ به قورئان له قورئاندا هه یه به لگه ده هیئنه وه به هندی ریوایه له پیشینه وه سه رباری هه ندی به لگه ی نه قلی، به م شیوه یه:

یه که م قورئان:

به لگه ده هیئنه وه به هندی ک نایه تی قورئانی له سهر روودانی نه سخ له قورئاندا له کاتیگدا ته نها ئاماژه به نه گه ری گونجانی ده ک ن، له و نایه تانه:

- أ. نایه تی ﴿مَا تَنسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا﴾^(۱).
ب. نایه تی ﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾^(۲).
ج. نایه تی ﴿وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾^(۳).

گفتوگۆ به لگه هیئانه وه به م نایه تانه له سهر روودانی نه سخ:

نایه تی یه که م - ئاماژه ده کات بۆ نه گه ری گونجاوی نه ک روودانی، له بار یگدا نه گه ری مانای وشه ی "آیه" به مانای نایه تی قورئانی هاتیبت، به م هویانه:

- ۱- نایه تی (۱۰۶) وه لآمه بۆ نایه تی (۱۰۵) ی پیش خو ی، واته نه سخ له کتیبه پیشووه کاندانه ک له قورئاندا، چونکه نه و نایه ته ی پیش نه و نه مه یه ﴿مَا يَوْدُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾^(۴).

^(۱) سورة البقرة/ ۱۰۶

^(۲) سورة الرعد/ ۳۹.

^(۳) سورة النحل/ ۱۰۱.

^(۴) البقرة ۱۰۵

بیباوه پان له نه هلی کیتاب و هاوه لانه ران دابه زینی وه حییان بۆ سه ر محمد (ﷺ) و نوممه ته که ی پیخوش نه بوو، ئایینه که ی خویان پی باشتر بوو له ئیسلام، بۆیه خودا نه و ئایه ته ی دابه زاند (مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ - الْآيَةِ) وه ک به ر په رچدانه وه یه ک بۆ نه وان، بۆیه ماناکه ی به م جوړه ده بیته: (ئایه تیک له ته ورات یان له ئینجیل و کتیبه کانی پیخوشو ناسرینه وه له قورئاندا چاکتر و باشتر نه هیئین، نه مه ش له دوو توپی ئایه ته کانی پیخوش نه و و دوا ی نه ودا روژشن، چونکه له بابته ی نه هلی کیتابن. ۲- وشه ی "ما" له ئایه تی: ﴿مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ﴾ دا ناوی مه رجیبه به مانای "إن" ی مه رچی، نه مه ش به سروشت به کار ده هیئیرت بۆ رووداوێک نه گه ری روودانه که ی دلنایای تیدا نه بیته^(۱)، "سه عده دینی ته فتازانی" له پیشه کی کتیبه که یدا "المطول"^(۲) دا ده لیت:

له کاتیکدا سکالا ده کات له ده ست ناجیگیری باروئوخ له ره وشای دانانی نه و کتیبه دا: (سکالا بۆ لای خودایه له ده ست روژگار، کاتیک خراپه ده کات (إذا أساء) له سه ر خراپه که ی سوور و پیداکره، کاتیک چاکه ده کات (إن أحسن) هه ره له و ده مه دا لیی په شیمان ده بیته وه)، له سه ر نه م قسه یه هه ندی که س قسه یان هه یه و ده لئین: "إذا" ی به کاره یئا له خراپه دا، چونکه روودانه که ی دلنایای تیدایه، و "إن" به کاره یئا له چاکه دا، چونکه روودانه که ی جیگه ی شک و گومانه.

بينا له سه ر نه وه ئایه ته که ئاماژه ده کات به نه گه ر (گونجان) ی نه سخ گه ر مه به ست به گوزاره ی "آیه" ئایه تی قورئانی بیت، نه ک له سه ر روودانی نه سخ.

^(۱) "الرازي" (ضياء الدين عمر) في تفسيره الشهير بالتفسير الكبير ومفاتيح الغيب: ۲/ ۲۴۷ ده لیت: (به لگه هیئاوه به ئایه تی (ما نمنسخ من آية) الآیه، به لگه هیئانه وه یه کی لاوازه، چونکه (ما) له م ئایه ته دا مانای مه رج و جه زای هه یه و ئاماژه به روودانی نه سخ ناکات به لکو ئاماژه ده کاته سه ر نه وه ی هه ر کات نه سخ روودات خودا باشتر له وه ده هیئیت.

^(۲) صفحة ۴.

۳- مەبەست بە وشەى "آية" لە ئايەتە باسکراوە کەدا بریتىيە لە "نیشانە و موعجىزە" کە خودا دەرىدەخات بۆ سەلماندنى پىغەمبەرايەتى يەكکە لە پىغەمبەرانى و پەيامهتتىك لە پەيامهتتەكانى، مەبەست لە نەسخ لەم ئايەتەدا بریتىيە لە کارنەکردن بە موعجىزەكانى پىشوو و بوویارە نەکردنەوہیان و هیتنانى کۆمەلەك موعجىزەى نوێ بۆ پىغەمبەرە پاشىنەکان، ئەوہى روشنە ئەوہى بۆ ھەر پىغەمبەرەك کۆمەلە ئايەتتىك لە موعجىزە بوونى ھەيە، بۆ سەرۆھرمان موسا-عليه السلام- کۆمەلەك موعجىزەى تايبەت ھەبوو، ھەر بەو جۆرە بۆ سەرۆھرمان عيسا-عليه السلام- کە بە چەند موعجىزەيەك تەنھا کەوتبووہوہ، بۆ گەرە و سەرۆھرمان محمد(ﷺ) موعجىزەى تايبەت ھەبوو جيا لە موعجىزەكانى پىش خۆى، لەپىش ھەمويانەوہ قورئانى پىرۆز کە بە مانا و گوزارەى موعجىزەيە.

بەلگە لەسەر ھەلەدانى وشەى "آية" بۆ سەر "موعجىزە" لەو ئايەتە باسکراوەدا کۆتايى ئايەتەكەيە: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، چونکە باسکرنى توانا و دەسەلات و راگەياندى لەگەڵ بابەتى "الأحكام" دا گونجاو نىيە، بەلکو لەگەڵ "موعجىزەكان" شياو و گونجاو، گەر مەبەستى پىش ئايەتى قورئانى بوايە دەيفەرموو: (أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ).^(۱)

ھەر بەو جۆرە دوو ئايەتەكەى بواى ئەو ئاماژە دەکەن بەوہى مەبەست لە وشەى "آية" لە سورەتى "البقرة" دا بریتىيە لە "موعجىزە"، ئەو بوانەش:

ئ- ئايەتى ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾^(۲).

ب- ئايەتى ﴿أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾^(۳).

^(۱) تفسير المنار للاستاذ الامام الشيخ محمد عبدة والاستاذ الشيخ محمد رشيد رضا:

٤١٦/١.

^(۲) سورة البقرة/١٠٧.

ئەوھى رۆشنە ئەوھى پەيۋەندىيەكى دامەزراو پەيۋەستبۇونىكى توندوتۇل لە
 نىۋان ئايەتەكانى قورئاندا ھەيە بەجۆرىك ھەندىكى شىۋقەى ھەندىكى تىرى دەكات،
 ۋەك لە شىۋقەى ئايەتى: ﴿مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ﴾ بە دوو ئايەتەكەى دواتى ئەو ئايەتە.
 بەلام گەر نەسخ ھەلبدەينە سەر مانا زاراۋەيەكەى كە برىتتە لە سىپىنەۋەى
 قورئان بە قورئان ئەوا ھىچ گونجان و شىيانىك لە نىۋان ئايەتەكە و دوو ئايەتەكەى
 دىۋاى خۇى نامىتت.

۴-ۋەشەى "آية" ئايەتى قورئانى يان موعجىزەى خىۋاى بۇ بەپاستىزانىنى
 پىنغەمبەران و شەرىعەتە خىۋاىيەكانى پىشۋو ھەلدەگرىت ۋەك باسما كىرد، گەر
 "ئەگەر" جىگىر بوو بەلگەپىتەننەۋە بەردەبىتتەۋە(إذا ثبت الإحتمال سقط
 الإستدلال)

۵-گەر لەپىناو گىفتوگۇدا خۇمان رادەستى ئەۋە كىرد ئەم ئايەتە ئامازە دەكات بۇ
 بوونى نەسخ لە قورئاندا ئەۋا نە لە نىزىك و نە لە دور ئايىتە بەلگە و ئامازە بۇ بوونى
 تەنھا يەك ئايەت لە قورئاندا كە لەم كىتەبەى بەردەستى مۇسلماناندايە ھوكمەكەى
 سىراپىتتەۋە و گوزارەكەى ماپىت يان بە دەرىپىننىكى تىركرۇك و جەۋھەرى لابرپىت و
 بەرگ و تۈنىكى ماپىتتەۋە، يان بە پىنچەۋانەى ئەۋەۋە ھوكمەكەى ماپىتتەۋە و خۇدەكە
 سىراپىتتەۋە يان ئامازە بۇكرار پارىزراو بىت و ئامازەكە سىراپىتتەۋە، چۈنكە ئەم شىۋازە
 شازە ناماقۇلە گەر ياسادانەر لە ياساى دانراۋدا ئەنجامى بدات ئەۋا بىماناىى و
 دەرىچۈن لە باۋ و لە ماقۇلى دەدرىتە پال، خۇدا-سبحانە و تعالى- پاك و بىگەردىترە
 لەۋەى شىتىك بدرىتە پالى بۇ مۇۋناتەۋاۋىيە ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾، ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾، درىزەى بابەتەكە لە شۈپنى خۇى دىت.

ئايەتى دوۋەم- ئايەتى: ﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾^(۱)،
 ھەندى كەس بەلگە بەم ئايەتە دەھىتتەۋە لەسەر روۋدانى نەسخ لە قورئاندا لەسەر

^(۱) سورة البقرة/۱۰۸.

^(۲) سورة الرعد/۳۹.

لیکدانه وهی وشه‌ی "المحو" به نه‌سخ و لیکدانه وهی وشه‌ی "الإثبات" به نه‌سخه‌ر،
نهم گومانه نیجته‌یادیکی هه‌له‌یه له‌به‌ر نهم هویانه:

۱- قورئان هه‌ندیکی هه‌ندیکی تری شروقه ده‌کات، په‌یوه‌ستبوون و گریدان له
نیوان ئایه‌ته‌کاندا بوونی هه‌یه، نه‌و ئایه‌تانه‌ی به‌دوای نهم ئایه‌ته‌دا دین ناگونجین
له‌گه‌ل هه‌لدانی وشه‌ی "محو" بۆ سه‌ر نه‌سخ، چونکه ئایه‌تیکی روون و روشن و
راشکاوه له‌مه‌به‌ست به‌ ئالوگۆره‌ گه‌ردوونییه‌کان وه‌ك چۆن نهم راستییه له‌ ئایه‌تی:
﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَكْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ
وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾^(۱) حالیده‌بین، بۆیه مه‌به‌ست پێی خودا نه‌وه‌ی بیه‌وێت له
دروسته‌کراوه‌کان ده‌سپێته‌وه و نه‌وانه‌ش که ده‌یه‌وێت جیگیریان ده‌کات، هه‌موو
مولکی نه‌ون و نه‌ویش له‌ مولکی خۆیدا هه‌لسوکه‌وت و ده‌ستیوه‌ردان ده‌کات له‌به‌ر
روشنایی حیکمه‌ته‌که‌ی بۆ نه‌وه‌ی نه‌و گۆرانیکارانه ئاماژه بن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی نهم
جیهانه رووداوه و بۆ هه‌موو رووداوێک هۆیه‌ک بوونی هه‌یه و خودا-سبحانه و تعالی-
بریتییه له‌و هۆیه.

۲- "محو" گشتییه و نه‌سخ له‌ به‌شه‌کییه‌کانیه‌تی، شیوه‌یه‌که له‌ شیوه‌کانی،
وه‌ك چۆن نه‌وه له‌ نه‌سخدا دیته‌دی له‌ شتانی تریش جگه له‌ نه‌سخ دیته‌دی، بۆیه
دروست نییه به‌لگه به‌ گشتگیرتر له‌سه‌ر تاییه‌تتر به‌یتریته‌وه.

۳- بۆ "المحو و الإثبات" نه‌گه‌ری ژۆره‌یه، له‌وانه:
أ. له‌ رزق ده‌سپێته‌وه و تیایدا زیاد ده‌کات، به‌خته‌وه‌ری و به‌دبه‌ختی ده‌سپێته‌وه
و جیگیریان ده‌کات.

ب- به‌ ته‌ویه‌کردن هه‌موو گوناها‌ن ده‌سپێته‌وه له‌ جیگه‌ی گوناها‌ن چاکه‌کان
جیگیر ده‌کات، وه‌ك نهم ئایه‌ته ئاماژه‌ی پێده‌دات: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا
صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾.

^(۱) سورة الرعد/ ۴۱.

ج-سه دهكان و نهوانه‌ی تیاپاندا دهژین دهسپړته‌وه نه‌وه و گهل و نه‌ته‌وه‌ی تر به‌لواپاندا دههینیت و جیگیریان دهکات، وهك نه‌م ئایه‌تانه: ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ﴾ و قوله: ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾.

نه‌گه‌ری زوری تر هه‌ن که بواری باسکردن و خستنه‌پوویان نییه^(۱)، له ريسا ئوسولیه مه‌نتقییه‌کان(گه‌ر "نه‌گه‌ر" له شتی‌کدا به‌رهم هات به‌لگه‌مینانه‌وه پی‌ی به‌رده‌بیته‌وه)

د-هر ئایه‌تیک له ئایه‌ته‌کانی قورئان خویندنه‌وه و حوکمیان به‌ته‌واتور جیگیربووه، ئایه‌ته باسکراوه‌که ئاماژه دهکات به نه‌سخ به ئاماژه‌یه‌کی گومان‌شامیز، نه‌وه‌ش به یه‌قین(مه‌تواتر) جیگیربووه به شک و گومان ناسپړته‌وه. ئایه‌تی سییه‌م- نه‌م ئایه‌ته‌یه: ﴿وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزَّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾.

له قورئاندا وشه‌ی "تبدیل" و داتا‌شراوه‌کانی زیاتر له چل جار هاتوون، هه‌موویان بۆ نه‌م س‌ی شیوازه ده‌گه‌رینه‌وه که نه‌مانه‌ن:

أ.هاوتا به پیتی "الباو" وهك له ئایه‌تی: ﴿وَمَنْ يَتَّبِدَلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾^(۲) هه‌روه‌ها ئایه‌تی: ﴿أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾^(۳)

"الباء" له‌م شیوازه‌دا ده‌چیته‌ سهر "المبدل منه-لیئالو‌گ‌پرکراو" هه‌ندی له نووسه‌ران ده‌یخه‌نه سهر "المبدل-ئالو‌گ‌پرکراو" نه‌وه‌ش سه‌رده‌کی‌شیت بۆ به‌دحالی بوون له تی‌گه‌یشتنی قسه‌دا.

ب-هه‌ندی جار وشه‌ی "تبدیل" و داتا‌شراوه‌کانی له‌گه‌ل وشه‌ی "مكان" دا باسده‌کرین، وهك له ئایه‌تی: ﴿ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ﴾ هه‌روه‌ها

(۱) ينظر: مجمع البيان في تفسير القرآن للطبرسي: ۲۹۸/۶.

(۲) سورة البقرة/۱۰۸.

(۳) سورة البقرة/۶۱.

ثایه تی: ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا﴾^(۱)

ج- هندی جار و شهی "تبدیل" و داتا شرلو هکانی هاوتانابن نه به "الباب" و نه به "مکان" و هک له ثایه تی: ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ﴾^(۲)، هندی کش پییان وایه "التبدیل" له م ثایه ته دا ﴿وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ﴾. الخ مه به ست پیی نه سخه، واته گهر ثایه تی کمان نه سخ کرده وه و ثایه تی کی نه سخه رمان له جیگه ی دانا بیبا وه پان ده لئین نه مه در وه لیه ستنه به دهم خودا وه، نه م بیرو بیو چوونه له چهند روویه که وه هه له یه:

۱. وشه ی "آیه" هاویه شیکی گوزاره ییه - وهک پیشتر باسما ن کرد- له نیوان "ثایه تی قورئانی و ثایه ت له هه موو شه ریه ته خوداییه کان و موعجیزه و نیشانه دا"، قورئان به م چوار مانایه به کار یه نا وه، هاویه شه گوزاره ییه که ی هه لدا وه ته سه ری ه کی ک له و مانانه به بی بوونی نیمچه به لگه یه کی یه کلا که ره وه تا کو ئه و مانایه دیاری بکات نه وه ش هه لدانیکی نیجته یادیانه ی گومان نامیزه به هو ی هاوتانه بوون له نیوان دوو به لگه که دا.

۲. بینا له سه ر نه مه مه به ست له ثایه تی: ﴿وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ﴾ نه وه یه: گهر ثایه تی ک له قورئانمان به ثایه تی ک له ته ورات یان له ئینجیل یان جگه له وانه له شه ریه ته پیشو وه کان ئالو گو پ کرد نه هلی کیتاب ده لئین: نه مه در وکردنه به دهم خودا وه.

گهر بو گفتوگو خومان راده ستی نه وه کرد مه به ست به "التبدیل" بریتی بیت له نه سخ، نه و نا بیتی به لگه ی "سرینه وه ی حوکم به بی خویندنه وه" یان "سرینه وه ی خویندنه وه به بی حوکم"، چونکه "التبدیل" هه موو ثایه ته که به ته وای ده گرته وه، نه مه ش ناتوانریت نه ری بکریت به هو ی گونجاوی نه سخی ثایاته وه که له و مه سخه فی

^(۱) سورة النساء/ ۹۰.

^(۲) سورة البقرة/ ۱۸۱.

ئەمپۇ لە بەردەستی موسلماناندايە جیگیر نەکران، بەلام نابیتە بەلگە لەسەر ئەو هی سەرخرانی نەسخ بانگەشە یۆ دەکەن لە بوونی دەیان ئایەت لە قورئاندا لەپرووی حوکمەو نەسخکراون و لەپرووی خویندەنەو وە ماونەتەو، چونکە نمونە ی ئەو هەلسوکەوتە لە بیماناییەو و ئەقلی تەندروست رەفری دەکات، خودا-سبحانە وتعالی- پاک و بیگەردترە لەو هی بیمانایی ئەنجام بدات، وەک لە دابەشکردنی نەسخ لەپرووی نەسخکراوەو بەسی لەبارەو دەکەین.

۳. نەیفەرموو: "وإذا نسخنا آية بآية"

۴. نەیفەرموو: "وإذا بدلنا آية بآية"، بەلکوفرمووی: "وإذا بدلنا آية مكان آية"، ئەم جۆرە "تبدیل" ه لە قورئاندا زۆر هاتووە، وەک چیرۆکی ئادەم-علیه السلام- کە لە حەوت سورەتی قورئاندا باسکراوە، لە هەر سورەتێک و لە هەر شوێنێکدا بە شیوازیکی نوێ بەی بوونی کەمترین دزاییەتی، چیرۆکی هەموو پێغەمبەرەکان بەهەمان شێوەیە، لە چەندین بابەتی ناو قورئاندا هاتوون بە شیوازی جۆراوجۆر کە بەلگە یە لەسەر موعجیزە ی قورئان^(۱)

دووهم بەلگە هینانەو بە و تە ی پیشینی چاکان:

سەرخرانی نەسخ بەلگە ی زۆر دەهێننەو بە و تە و رێوا یە تگە لێک لە پیشینی چاکانەو لەسەر جیگیرکردنی ئەم نەسخە^(۲).

^(۱) علوم القرآن/ص. ۱۲۲.

^(۲) بۆ نمونە: "النحاس" لە کتێبی "الناسخ والمنسوخ" ص ۱۶ فی قوله تعالى ﴿كَتَبَ عَلَيْكُم الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ﴾ الآية، دەلێت: لە "ابن عباس" هەو دەلێت: نەسخکراوەتەو بە ئایەتی: ﴿وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾. "ابن سلامة" لە کتێبی "الناسخ والمنسوخ" دا ص ۶۹ دەلێت: "الضحاک" دەلێت: نەسخ دەچیتە ناو ئەمر و نەهی و هەوال کە ماناکە ی ئەمر و نەهی بیت.

"ابن حزم" لێ کتێبی "الناسخ والمنسوخ" فی القرآن الکریم ص ۴۲ دەلێت: سورەتی "إبراهيم" مەکیە و لەلای جەمهوری فەقیهان موحکە مە جگە لە "عبدالرحمن بن زید بن أسلم" ئەو دەلێت ئایەتێکی نەسخکراوی تێدا یە کە بریتی یە لە: ﴿وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ

به لگه نه ویسته به لگه هینانه وه له سه ره نسخ به مانا تاییه ته که ی لای نه وانه ی به دوی پیشینی چاکاندا هاتن بریتییه له هه لوه شانده وه ی نسخ به مانا گشتییه که ی لای پیشینی چاکان که تاییه تکرینی ده قی گشتی و سنووردارکردنی ده قی ره ها و روشنکردنه وه ی پوخته و روخسه ت و پله به پله و هاوشیوه کانی نه مانه ده گریته وه، نه مهش به لگه هینانه وه یه کی هه له یه له ترانووی نه قلی ته ندروست و مه نتق و ریسای گشتی به لگه نه ویست که ده لیت: تاییه تر به گشتگیرتر جیگیر نابیت.

بۆیه له ده روزه ی ئیجتیهادی هه له یه حوکم کردن به سه ر زۆریک له ئایه تی نه حکامی قورئاندا به وه ی نه سخکراون له پرووی حوکمه وه و ماونه ته وه له پرووی خویندنه وه وه، چونکه نه و ئایه تانه یان گشتین تاییه تکران یان ره هان سنووردار کراون یان پوخته ر روشنکراونه ته وه یان هاوشیوه کانی نه وانه، وه ک چون به دریزی له شوینی خۆیدا به یارمه تی خودا باسی له باره وه ده که یین.

سینه م به لگه هینانه وه به به لگه ی نه قلی:

سه رخه رانی نه سخ له قورئاندا به لگه ی نه قلی له سه ر بوونی نه سخ ده هیننه وه، له وانه:

أ. نه سخ له پرووی ژیرییه وه قه ده غه کراوی تیدا نییه، هه ر شتیکیش به و جزره بیت له پرووی ژیرییه وه گونجاوه، به گونجاوی نه قلی به لگه یان له سه ر روودانی نه سخ هیناوه ته وه، نه م به لگه هینانه وه ئیجتیهادیکی هه له یه، چونکه "گونجان" "روودان" پیویست ناکات و نا کریت روودان به گونجاوی نه قلی جیگیر بکریت، چونکه ده چیته

اللَّهُ لَا تُخْصَوْنَ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿١٦﴾ نەسخه ره که ی بریتییه له: ﴿وَأِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ سورة النحل/ ١٦.

"ابن الجوزی" له کتییی "الناسخ والمنسوخ" ص ٦٠ ده لیت: له "عکرمه" وه له "ابن عباس" وه ئایه تی وه سیت نەسخکراوه ته وه به ئایه تی میرات، هه ر به و جزره سه دان به لگه هینانه وه به وه ی پیشین که لیته دا بواری باسکردن یان نییه.

خانه‌ی جیگیرکرنی بانگه‌ش‌ی تاییه‌ت به به‌لگه‌ی گشتی، نه‌مه‌ش پیچه‌وانه‌ی مه‌نتق و نه‌قلی ته‌ندروسته .

ب- به‌لگه ده‌هیننه‌وه له‌سه‌ر روودانی نه‌سخ له قورئاندا به روودانی نه‌سخ له قورئاندا، له‌م به‌لگه‌هینانه‌وه‌دا گیزاو یان نه‌شیاو‌ی مه‌نتقی بوونی هه‌یه، چونکه سه‌لماندنی روودانی له‌سه‌ر سه‌لماندنی روودانی وه‌ستاوه، و جیگیربوونی روودانی له‌سه‌ر جیگیربوونی روودانی وه‌ستاوه .

زیاده‌ره‌وی له‌وقتی نه‌سخ له قورئاندا:

رۆزێك له نه‌هلی ته‌فسیر و زانیانی ئوسول و دانه‌رانی کتیب له‌م مه‌یدانه‌دا زیاده‌روویان کردوه به‌پله‌یه‌کی ناماقول له‌پرووی شه‌رعی و مه‌نتقی و نه‌قلیه‌وه .

بۆ نموونه:

"هه‌به‌الله بن سلامه‌البغدادی" (ت-٤١٠هـ) له‌کتیبه‌که‌یدا "الناسخ والمنسوخ" دا

ده‌لێت:

ئایه‌تی شمشیر له‌ئایه‌تی: ﴿فَاَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾^(١) سه‌د و بیست و چوار ئایه‌تی له قورئاندا نه‌سخ‌کردوته‌وه پاشان کوتایی ئایه‌ته‌که سه‌ره‌تای ئایه‌ته‌که‌ی سپروه‌ته‌وه، نه‌وه‌ش نه‌و به‌ش‌ی ئایه‌ته‌که‌یه که ده‌فه‌رمویت: ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾، سه‌ریاری ئایه‌تی تری نه‌سخ‌راو به‌چه‌ندین ئایه‌تی تر جگه له ئایه‌تی شمشیر و له قورئاندا بوونیان هه‌یه و ده‌خوینرینه‌وه، ده‌لێت: ((هه‌رچی له قورئاندا به‌وه‌ك "أعرض، تولى عنهم، ذرهم" و هاوشیوه‌کانی نه‌مانه نه‌سخ‌که‌ره‌وه‌که‌یان بریتیه له ئایه‌تی شمشیر))

^(١) سورة التوبة/٥.

هه روه ها هه موئوهی له قورئاندايه له: ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾^(۱) نه سخكه ره كهی بریتیه له: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾^(۲)

هه روه ها هه موئوهی له قورئاندايه له هه والی ئه وانهی کتیبیان پیدرا و فه رمان به لیبوردن نه سخكه ره كهی بریتیه له: ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾^(۳)، هه روه ها هه موئوهی له قورئاندايه له فه رمان به شایه تیدان نه سخكه ره وه كهی بریتیه له: ﴿فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾^(۴)

هه روه ها هه موئوهی له قورئاندايه له توندکردنه وه و هه ږه شه لیکردن نه سخكه ره وه كهی بریتیه له: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾^(۵)
 "ابن حزم الأندلسي" له کتیبه كه یدا "الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم" ده لیت:

پشته لکردن له هاوه لډانه ران له سه د و چوارده ثایه تدا بوونی هه یه كه له چل و هه شت سوره تدايه:

۱. "البقره" ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾^(۱) گشتگیریه كهی سپاوه ته وه ﴿لَنَا أَعْمَالُنَا﴾، ﴿فَإِنْ انْتَهَوْا﴾ مانا كه سپاوه ته وه، چونكه له ژیریدا فه رمان به لیبوردن كراوه ﴿قُلْ قَاتِلْ﴾، ﴿لَا إِكْرَاهَ﴾.
۲. آل عمران ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ﴾، ﴿مِنْهُمْ تَقَاةٌ﴾.

^(۱) سورة يونس/ ۱۵.

^(۲) سورة الفتح/ ۲.

^(۳) سورة التوبة/ ۲۹.

^(۴) سورة البقرة/ ۲۸۳.

^(۵) سورة البقرة/ ۱۸۵.

^(۶) الآية ۸۳.

۳. النساء ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ لە دوو شويندا ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾
﴿لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ﴾ ، ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ﴾.
۴. المائدة ﴿وَلَا آمِينَ﴾ ، ﴿عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ﴾ ، ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ... إِذَا
اهْتَدَيْتُمْ﴾ واتە فەرمانتان پیکرا ونه هیتان لیکرا.
۵. الانعام ﴿قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ ، ﴿ثُمَّ ذَرْهُمْ﴾ ، ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
بِحَفِيظٍ﴾ ، ﴿وَأَعْرِضْ﴾ ، ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾ ، ﴿وَلَا تَسُبُّوا﴾ ،
﴿فَذَرْهُمْ﴾ لە دوو شويندا ﴿وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ﴾ ، ﴿قُلْ
انْتَظِرُوا﴾ ، ﴿لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾.
۶. الاعراف ﴿وَأَعْرِضْ﴾ ، ﴿وَأْمَلِي﴾.
۷. الانفال ﴿وَإِنْ اسْتَنْصَرُوكُمْ﴾ واتە هاوۈه یمانان.
۸. التوبة ﴿فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ﴾.
۹. یونس ﴿فَانْتَظِرُوا﴾ ، ﴿فَقُلْ لِي عَمَلِي﴾ ، ﴿وَأَمَّا نُرِيكَ﴾ ، ﴿أَفَأَنْتَ
تُكْرَهُ﴾ ، ﴿فَمَنْ اهْتَدَى﴾ مانا: پشنگویختن و دانبه خۆدا گرتن.
۱۰. هود ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾ مانا: واتە تۆ ده یانترسیئیت ﴿وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى
مَكَانَتِكُمْ﴾ ، ﴿وَانْتَظِرُوا﴾.
۱۱. الرعد ﴿عَلَيْكَ الْبَلَاغُ﴾.
۱۲. الحجر ﴿ذَرْهُمْ﴾ ، ﴿فَاصْفَعْ﴾ ، ﴿وَلَا تُمَدِّنْ﴾ ، ﴿أَنَا النَّذِيرُ﴾ ، ﴿وَأَعْرِضْ﴾.
۱۳. النحل ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ﴾ ، ﴿وَجَادِلْهُمْ﴾ ، ﴿وَاصْبِرْ﴾ جیاوازی تیدایه.
۱۴. بني اسرائيل ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ﴾.
۱۵. مريم علیها السلام ﴿وَأَنْذِرْهُمْ﴾ مانا^(۱) ﴿فَلْيُعَذِّبْ﴾ پەلە مه که.
۱۶. طه ﴿وَاصْبِرْ﴾ ، ﴿قُلْ كُلٌّ﴾.
۱۷. الحج ﴿وَإِنْ جَادُلُوكَ﴾.

^(۱) نسخت حکماً وبقیت تلاوة.

۱۸. المؤمنون ﴿فَذَرُهُمْ﴾ ، ﴿ادْفَعْ﴾ .
۱۹. النور ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ .
۲۰. النمل ﴿فَمَنْ اهْتَدَى﴾ مانا
۲۱. القصص ﴿لَنَا أَعْمَالُنَا﴾ .
۲۲. العنكبوت ﴿إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ﴾ مانا
۲۳. الروم ﴿فاصبر﴾ .
۲۴. لقمان ﴿ومن كفر﴾ .
۲۵. السجدة ﴿وانتظر﴾ .
۲۶. الاحزاب ﴿ودع اذاهم﴾ .
۲۷. سبأ ﴿قل لا تسألون﴾ .
۲۸. فاطر ﴿إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾ .
۲۹. يس ﴿فلا يحزنك﴾ جياوازی تېدايه .
۳۰. الصافات ﴿فتول﴾ و ﴿تول﴾ ، ﴿وما بينهما﴾ .
۳۱. ص ﴿فاصبر﴾ ، ﴿إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ﴾ مانا .
۳۲. الزمر ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ مانا ﴿فاعبدوا ما شئتم﴾ ، ﴿يا قوم
اعملوا﴾ ، ﴿من يأتيه﴾ ، ﴿فمن اهتدى﴾ مانا ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ﴾ مانا چونکه
سه رېشك كړنه .
۳۳. المؤمن ﴿فاصبر﴾ له نوو شويڼدا .
۳۴. السجدة ﴿ارفع﴾ .
۳۵. حمعسق ﴿وما أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ ، ﴿لَنَا أَعْمَالُنَا﴾ ، ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا﴾
۳۶. الزخرف ﴿فذرهم﴾ ، ﴿فاصفح﴾ .
۳۷. الدخان ﴿فارتقب﴾ .
۳۸. الجاثية ﴿يفطر﴾ .
۳۹. الاحقاف ﴿فاصبر﴾ .

٤٠. محمد ﴿فأما منا﴾.
٤١. ق ﴿فأصبر﴾ ، ﴿فذكر﴾.
٤٢. المزمّل ﴿وامجرهم﴾ ، ﴿وذرنی﴾.
٤٣. الانسان ﴿فأصبر﴾.
٤٤. الطارق ﴿فهل﴾.
٤٥. الغاشية ﴿است علیهم بمسیطر﴾.
٤٦. والتین ﴿ألینس اللّهُ بِأَحْکَمِ الْحَاكِمِینَ﴾. مانا.
٤٧. الکافرون ﴿لکم دینکم﴾.

پاشان "ابن حزم الأندلسی" ده لیت: هه مووئه وانه (١١٤ ثایهت) به ثایه تی ﴿فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ نه سخراونه ته وه، نه ثایه ته ثایه تی پیئجه می سوره تی "التوبة" یه، بانگه رانی نه سخ ناویان ناوه ثایه تی شمشیر، نه مه و سه ریاری وتنی ثایه تی ترکه به بی ثایه تی شمشیر نه سخراونه ته وه و ژماره یان (١٠٠) ثایه ته، چونکه کوی ثایه ته نه سخراوه کان له قورئاندا (٢١٤) ثایه تن، نه و (ابن حزم) بانگه شه ی نه سخبوونه وه ی هه مووئه و ثایه تانه ده کات به بی ئه وه ی یه که به لگه راستبکاته وه — گهر بۆ ته نها یه که جاریش بیت — له سه سه لماندنی بانگه شه که ی، سه ریاری ئه وه ش کتیبه که ی (الناسخ والمنسوخ فی القرآن الکریم) پره له دژبه یه کی، له وانه وتنی ئه وه ی ثایه ته کانی هه وال نه سخ نایانگریته وه، پاشان له کتیبه که یدا بانگه شه ی نه سخبوونه وه ی چه ندين ثایه تی هه وال ده کات، له وانه وتنی: هه لواردن و تاییه تکردن (الإستثناء والتخصیص) له نه سخ نین، پاشان حوکم ده رده کات به سه ر ژۆرێک له ثایه تدا به نه سخبوونه وه له ریگه ی هه لواردن و تاییه تکردنه وه ^(١).

^(١) وعلی من یرید مزیداً من التفصیل فلیراجع مؤلفه المذكور.

لاى "ابن الجوزي"^(١) ژماره ى ټو ټايه تانه ى له حوكمدا نه سخراونه ته وه نهك له خويندنه ودا و له مه سحه فدا ده خويندنه وه (٢٤٧) ټايه تن، (٢١٣) ټايه ت لاي "ابن السلامة"^(٢)، (١٣٤) ټايه ت لاي "أبي جعفر النحاس"^(٣)، و (٦٦) ټايه ت لاي "عبدالقاهر البغدادي"^(٤).

"السيوطي"^(٥) سنوورداری کړېووه به (٢٠) ټايه ت، زانای نوسولې "الشيخ محمد الخضري" به رپه رچې داوه ته وه و سه لماندوويه تې ته نها يه ك ټايه تيش له و ټايه تانه نه سخنه كړاونه ته وه^(٦)، "مصطفى زيد"^(٧) له پينج ټايه تدا سنوورداری کړېووه، ماموستا "موسى جواد عفانة"^(٨) نه سخنه بوونه وه ى ټو پينج ټايه ت ى سه لماندووه. "السيوطي" له "الإتقان الآيات المنسوخة" له چهند دپړيکدا هوښووه ته وه، به م جوړه: وحق تقواه فيما صح^(٩) في أثر في الحرام^(١٠) قتال للاولى كفروا والاعتداد بحول مع وصيتها^(١١) وان يدان حديث^(١٢) النفس والفكر والحلف والحبس للزاني^(١٣) وترك

(١) ينظر مؤلفه نواسخ القرآن.

(٢) هبة الله بن سلامة البغدادي (ت- ٤١٠هـ) الناسخ والمنسوخ الدار العربية للموسوعات.

(٣) محمد بن احمد بن اسماعيل الصفار (ت- ٣٣٨هـ) ينظر في مؤلفه الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم.

(٤) في كتابه الناسخ والمنسوخ نقله عنه محمد بن أحمد المروزي واستنسخه في ٦١٢هـ.

(٥) الاتقان في علوم القرآن ٢/٢١ وما بعدها.

(٦) ينظر كتابه (أصول الفقه) ص ٢٥٠-٢٥٥.

(٧) في كتابه النسخ في القرآن.

(٨) ينظر مؤلفه الرأي الصواب في منسوخ الكتاب.

(٩) قوله تعالى: (اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ) آل عمران/١٠٢.

(١٠) قوله تعالى: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ) البقرة/٢١٧.

(١١) قوله تعالى: (وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةٌ لِّأَزْوَاجِهِمْ.. الآية) البقرة/٢٤٠.

(١٢) قوله تعالى: (وَأَنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يَحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ) البقرة/٢٨٤.

(١٣) قوله تعالى: (وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نُسَائِكُمْ.. الآية) النساء/١٥.

أولى كفروا شهادهم^(١) والصبر^(٢) والنفر^(٣) ومنع عقد لزان وزانية^(٤) وما على المصطفى في العقد محتظر^(٥) ودفع مهر لمن جاءت^(٦) وآية نجواه^(٧) كذاك قيام الليل^(٨) مستطر وزيد آية الاستئذان^(٩) من ملكت وآية القسمة^(١٠) الفضلى لمن حضروا. شايانى باسه "السيوطي" بۆچوونى نه سخی له زۆرێك له و ئایه تانه دا داوه ته پال كه سانی تر، به لام له بهر ئه وهی بیده نگ بووه له بهر په رچدانه وه یان له وانه ده ژمی ریت كه بۆچوونى نه سخیان هیه تیا یاندا، وه كه ده ستردن بۆ ئه و ریسا شه رعییه گشتیه ((قسه نادریته پال بیده نگ، به لام بیده نگبون له میانه ی پتویستیدا راگه یاندنه))^(١١).

زانای پایه بهرز "محمد الخضري" بانگه شه ی نه سخبوونه وه ی ئه و ئایه تانه ی به حوکم سپارونه ته وه و ئه وانه ش به خویندنه وه سپارونه ته وه بهر په رچ ده داته وه كه "السيوطي" و ئه وانه ی له گه ل ئه ون هیناویانه، بهر په رچدانه وه كه شه ی به به لگه ی زانستی و مه نتقی^(١٢) راستده کاته وه، مامۆستا "عبدالمتعال محمد الجبري" له کتیبه کهیدا "النسخ في الشريعة الإسلامية" - وه كه ئه وه ی من لێی تیده گه م- هه ستاوه به:

- (١) قوله تعالى: (أو اخران منكم.. الآية) منسوخة بقوله (واشهدوا ذوى عدل منكم).
- (٢) قوله تعالى: (إن يكن منكم عشرون صابرون.. الآية).
- (٣) قوله تعالى: (انفروا خفافا وثقالا.. الآية).
- (٤) قوله تعالى: (الزاني لا ينكح إلا زانية أو مشركة.. الآية).
- (٥) قوله تعالى: (لا يحل لك النساء من بعد.. الآية).
- (٦) قوله تعالى: (وإن فاتكم شيء من أزواجكم.. الآية).
- (٧) قوله تعالى: (إذا ناجيتم الرسول فقدموا بين يدي نجواكم صدقة).
- (٨) قوله تعالى: (يا أيها المزمّل قم الليل الا قليلا.. الآية).
- (٩) قوله تعالى: (ليستأذنكم الذين ملكت أيمانكم.. الآية).
- (١٠) قوله تعالى: (وإذا حضر القسمة اولو القربى.. الآية).
- (١١) المادة (٦٧) من مجلة الأحكام العدلية.
- (١٢) ينظر أصول الفقه للخضري نشر المكتبة التجارية الكبرى ص ٢٥١-٢٥٥.

١. نه سخ له قورئاندا نيبه، بۆچى؟

٢. داهيتاننى تەشرىعى ئەوانەى كرىووه كه وتراوه نه سخكراون^(١).

ئەو ئايەتە كۆدەكتاوه بانگەشەى ئەو دەكەن تەنھا لەپووى خويندەنەووه
سپاونه تەوە يان تەنھا لەپووى حوكمەووه سپاونه تەوە ژمارەيان دەگەيەنیتە (٥٦٤) لە
كۆى (٦٢٠٤) ئايەت لە قورئاندا، ئەووش ریزەى يەك بۆ يازدەيه، ئامارەكەى لەو
سەرچاوه ناویراوه دا بەم جۆرەيه:

ژمارەى ئايەت	رۆشنگردنەوەيان
٢٠١	لە قورئاندا وەك رىواتكراون لەلايەن ^(٢) .
٢١٣	ئەوەى لە سورەتى الأحزاب كەمىكرىووه ^(٣) .
١٣٠	سورەتێك وەك هاوشیوہى سورەتى براءة (التوبة).
١٨	دوو سورەتى الخلع والتهجد (القنوت).
٢	دوو ئايەتى شىردان و رەجم.

كۆ (٥٦٤)

بە ریزەى (١) بۆ (١١) لە قورئاننى پیرۆز بەو سەرنجدانەى ژمارەى ئايەت لەلاى
بەصرىيەكان - (٦٢٠٤) ئايەتە، تېبىنى دەكرت ژمارەى (٢١٣) كە مامۆستا

^(١) نشر دراسات اسلامية ص ٧١.

^(٢) واتە ژمارەى ئەو ئايەتەنەى لەپووى حوكمەووه نه سخكراونه تەوە و لە قورئاندا لەپووى
خويندەنەووه ماونه تەوە لە قورئاندا، لای "ابن هلال" (٢٠١) ئايەتن و لای كەسانى تر
زۆرتر يان كەمتر، ئەمڕۆ لەپووى گوزارەووه دەخوينریتەووه نەك لەپووى ماناوه،
حاشا خودا- سبحانه وتعالى- شتىكى لەو جۆرە دابەزىنیت و پاشان كرۆكەكەى و
دەرهينيت و توكلەكە بهينيتەووه بۆ ئەوەى ببيتە دەستورێكى نەمر بۆ خيزانى
مروفايه تى.

^(٣) "السيوطي" المرجع السابق ٢/٢٥ دەلێت: "عروة" وە لە "عائشة" وە دەلێت:
سورەتى "الأحزاب" لەسەردەمى پېغەمبەردا دەخوينرايهووه، دووسەد ئايەت بوو،
كاتێك "عثمان" مەسحە فى نووسيوه تەنھا ئەوەندەى مايهووه كە ئىستە هەيه،
ئاشكرايه ژمارەى ئايەتەكان ئىستا (٧٣) ئايەتە.

"عبدالمتعال" گواستوو په توه له كه مكر دى سورتهى "الأحزاب" بهر ه لستى دهكات له گهل نه وهى له "الإتقان"ى "السيوطي" دا هاتووه له وهى ژمارهى ثابته كاني سورتهى "الأحزاب" نووسه د ثابته بووه و ته نها (٧٣) ثابتهى لى ماوه ته وه، ته ماشاى نه و سه رچا وه نه كړيووه "عبدالمتعال" شانى له سه ر داداوه، به لام ريوايه تيكى ترى گواستو ته وه پوخته كهى ده لىت: سورتهى "الأحزاب" وهك سورتهى "البقرة" وابووه (٢٨٦) ثابته بووه.

هؤيه كاني زياده روهوى له وتنى نه سخ له قورئاندا:

زياده روهوى بيمانا له وتنى نه سخ له قورئاندا بهر ه لستى دهكات له گهل مه زنى خوداى دروستكهرى نه م گه ريوونهى كه ژيرى گه ريووناسان تاكو ئيستا سه رسام كړيووه و نازانن له كوټوه دهست پيډهكات و له كوټى كوټايى پى دىت، نه و خودايه به سه ر ه موو شته كاندا دهسترويشتووه و گه شه و گورانه گه ريوونيه كان و گورانكاريه كاني بهر ژوه ندى مړوځ له هه موو كات و شوټنيكدا دهكه ونه ژير ويستى نه و، ويستى نه و ناچيته ژير دهسه لاتى نه وانه وه تاكو نه مړو حوكميك دهر يكات و ناچار بىت سبه ينى بيسرپټه وه وهك چوون ياسادانه رى ياسادانراوه كان به و كار ه ئاتاجه، چونكه نازانى چى له داهاتوودا رووده دات، نه و ياسايهك دهر دهكات گونجاو نابيت له گهل پيشكه وتنى هاوچه ر خدا، بويه ناچار ده بىت گورانكارى تيدا بكات يان هه موارى بكاته وه و به يه كجارى بيسرپټه وه و ياسايه كى نوئ بهيتيت گونجاو بىت له گهل بهر ژوه وندييه كى نويدا، هؤيه كاني نه م زياده روه وييه زوون، ده توانين بيانگيرينه وه بق نه م چهنه خاله:

١- تيكه لى له نيوان نه سخ به مانا گشتييه كهى له لاي پيشينى چاكان، هه موو نه وهى به سه ر روواله تى ده قدا دىت له ناميز ده گريت، له تاييه تكر دى يان سنووردار كړ دى يان سو كړ دى (روخسه ت) يان دريژه پيدان يان قوناغبه ندى يان نه سخ به ماناى تاييه ته كهى و هاوشيوه كاني نه مانه، له گهل ماناى نه سخ لاي پاشين له

ئەھلى تەفسىر و زانا يانى ئوسول و ليكۆلە رانى ھاوچەرخ، ئەو ەش برىتیبە لە
سپىنە وەى وەحبىيەكى پيشوو بە وەحبىيەكى دواتر.

۲- تىكەلى لە نىوان تايبە تکردنى دەقىكى گشتى بە تايبە تکه رىك لەگەل نەسخ بە
مانا تايبە تەكەى، لەگەل ئەو ەى جياوازى جەو ەرى زۆر ەى ە لە نىوانياندا، وەك چۆن
بەم نزيكانە رۆشنىكردنە وە لەسەرى دەدرىت.

۳- تىكەلى لە نىوان سنووردارکردنى دەقىكى رەھا و نەسخىكردنە وەى بە مانا
تايبە تەكەى وەك چۆن دواتر رۆشنىكردنە وەكەى دىت.

۴- تىكەلى لە نىوان قۇناغەندى (پەلە بە پەلە) حوكم و نەسخىكردنە وەى، وەك چۆن
لە ئايە تەكانى ەرامکردنى ئارەقدا رۆش دەكرىتە وە.

۵- تىكەلى لە نىوان بەرھەلىستكارى و دژىەكى، دانانى دوو ئايەتى بەرھەلىستكار
بەيەكتى لە روالەتدا بە دوو ئايەتى دژ بەيەكتى، لەويۆ ەلگرتنى دژىەكيبەكەيان بە
دانانى پاشىنەكەيان بە نەسخە ر بۆ پيشىنەكەيان، لەگەل ئەو ەى بەرھەلىستكارى
زۆرجار بە كۆكردنە وەى نىوان دوو بەرھەلىستكارەكەيان پارسەنگدانى يەككىيان
بەسەر ئەويترياندا لە كاركرندا ەلدەگىرىت، بەبى پىويستبوون بە وتنى نەسخ،
نەسخ بەرھەلىستى پى ەلدەگىرىت لە بارى راستبوونە وەى دژىەكىدا، ەموو
دژىەكيبەك بەرھەلىستكارىيە بەبى پىچەوانەى ەموو ەكى.

۶- تىكەلى لە نىوان شروڤەكردنى پوختە (تفسىر المجل) و نەسخدا بە مانا
تايبە تەكەى، وەك لە ئايە تەكانى ئەحكامى رۆزودا و ئايە تەكانى ئەحكامى
تۆلەسەندە وەدا.

۷- تىكەلى لە نىوان روخسەت و نەسخدا، وەك لە ەندى ئايەتى جەنگ و ئايەتى
تەھجود لە شەودا و ئايەتى پيشكەشكردنى صەدەقە لە كاتى نەجوادا (چپەكردن).

۸- تىكەلى لە نىوان مەرجەكانى نەسخ لە قورئاندا و مەرجەكانى نەسخ
بەشپۆرەيەكى رەھا، بۆيە ئەو ەى داواكراو ە نەسخى قورئاندا ەندى جار داواكراو

نییه له نهسخی سوننه دا یان نهسخی یاسادا یان هه لوه شانوهی ئیجماعی پیشوو به ئیجماعی نوای ئه و که له زاراو ده پئی ناوتریت نهسخ.

۹- تیکه لی له نیوان گونجای نهسخ له پووی ئه قله وه له گه ل روودانی به کردار، بویه ئه و به لگانه ی سه رخه رانی نهسخ ئاماژه ی پیده که ن ئاماژه یه به گونجانی نهسخ نه ک روودانی نهسخ وه ک پیشتر رۆشکردنه وه مان له سه ر دا.

۱۰- تیکه لی له نیوان ئه وه ی نهسخی تیدا گوزه ر ده کات وه ک فه رمانه کان و نه هیلنکردنه کان له گه ل ئه وه ی نهسخی تیدا دروست نییه وه ک هه واله کان و حوکمه کانی باوه ر و به لئین و هه ره شه کان.

۱۱- تیکه لی له نیوان نه سخکردنه وه ی ئه حکامی شه ریه ته کانی پیشوو به قورئان له گه ل نه سخکردنی قورئان به قورئان وه ک نه سخکردنه وه ی پیویستبوونی رۆژوو ی عاشورا به رۆژوو ی ره مه زان.

۱۲- تیکه لی له نیوان "ئایه ت" به مانای دهقی قورئانی له گه ل "ئایه ت" به مانای دهقی ئینجیلی و ته وراتی و موعجیزه و نیشانه، وه ک پیشتر رۆشکردنه وه م دا له به لگه هینانه وه له سه ر روودانی نهسخ.

۱۳- تیکه لی له نیوان نهسخی سوننه ت به قورئان و نهسخی قورئان به قورئان، وه ک له گورپنی قیبله دا له "بیت المقدس" وه بۆ "بیت الله الحرام"

۱۴- تیکه لی له نیوان نهسخی سوننه ت به سوننه ت له گه ل نهسخی قورئان به قورئان.

۱۵- تیکه لی له نیوان قورئان که بریتییه له وشه و مانا له گه ل ئه و وشانه ی دهبنه قالب بۆ ماناکان، وه ک له و ئایه تانه ی له پووی خویندنه وه وه نه ک له پووی حوکمه وه له قورئاندا ماونه ته وه به پئی بانگه شه ی ئه وان، بویه قورئان سیفه تی قورئانی بوون له دهست ده دات گه ر له مانا و جه وه ره و کرۆکی رووت بکریته وه، چونکه جیاوازی له نیوان قورئان و سوننه تدا: قورئان وشه و ماناکه ی له لای خودا وه یه - سبحانه و تعالی - گه ر حوکمه که ی بسپرتنه وه پئی ناوتریت قورئان.

۱۶- تیکه‌لی له نیتوان نه‌وه‌ی له ته‌وراته و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کاری پیکربووه له‌گه‌ل نه‌وه‌ی قورئانه و به شیوه‌ی وه‌حی بۆ سه‌ر سه‌روه‌رمان محمد (ﷺ) دابه‌زیوه، وه‌ک له (الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ إِذَا زَنِيَا فَأَرْجُمُوهُمَا الْبَتَّةَ)، نه‌مه نه‌وه‌بو له سه‌رده‌می نه‌فامیدا پیش هاتنی ئیسلام پیاده ده‌کرا و له ته‌وراتدا فه‌رمانی پیکرابوو، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) وه‌ک شویتکه‌وتنیک بۆ نه‌وه کاری پیکرد.

۱۷- تیکه‌لی له نیتوان هه‌موه‌کیه‌کان (الکلیات)ی قورئان که هه‌رگیز نه‌سخ قبول ناکه‌ن له‌گه‌ل به‌شه‌کیه‌کان (الجزئیات)دا که ده‌گه‌رینه‌وه بۆ نه‌وه‌موه‌کیانه و قابیلی راستکردنه‌وه و گۆرانی، بۆیه قورئان راستکردنه‌وه و گۆرانی قبول ناکات له‌په‌روی ده‌قه‌کان و رێسا گشتیه‌که‌نه‌وه، به‌لام هه‌ندی جار ئالوگۆپ و راستکردنه‌وه له پیاده‌کردنی رێسا گشتیه‌که‌دا به‌سه‌ر به‌شه‌کیه‌کانیدا قبول ده‌کات، چونکه بۆ هه‌ر به‌شه‌کیه‌ک تایبه‌تمه‌ندی و ره‌وشی تایبه‌ت و پاشخانی دیاریکراو هه‌یه و حوکم له‌په‌روی پیاده‌کردنه‌وه پێیان کاریگه‌ر ده‌بێت.

۱۸- تیکه‌لی له نیتوان مانه‌وه‌ی نه‌سخ‌کراو له‌گه‌ل لادانی له مه‌سحه‌فی شه‌ریفدا. نه‌مه گرنگ‌ترین نه‌وه‌یانه‌ی زیاده‌په‌وین له وتنی نه‌سخ له قورئاندا، هه‌ولده‌ده‌م نه‌م خاله تیکه‌لانه درێژه پێبده‌م له هه‌ر ئایه‌تیکدا نه‌وان بانگه‌شه‌ی نه‌سخ‌بوونه‌وه‌ی ده‌که‌ن، هه‌ریه‌که‌یان به‌پێی سروشتی حوکمه‌که‌ی له‌گه‌ل ره‌چاوکردنی ریزه‌ندی ئایه‌ته هاتووه‌کان له قورئانی په‌ڕۆزدا.

راسته‌قینه زانستیه جێکۆده‌نگه‌کان که له‌گه‌ل زیاده‌په‌وی نه‌سخ له قورئاندا به‌ره‌هه‌ستی ده‌که‌ن:

یه‌که‌م- وتنی نه‌سخ له ژۆرێک له ئایه‌ته‌کانی قورئاندا و بانگه‌شه ده‌که‌ن نه‌سخ‌کراوین به‌ تیکه‌یشتنی زانایانی ئوسول له پاشینه‌کان که بریتیه له سه‌رینه‌وه‌ی وه‌حیه‌کی پیشوو به وه‌حیه‌کی نوای نه‌وه به‌شیوه‌یه‌کی ناپاسته‌وخۆ دانه‌پالێ نه‌زانی بۆ لای خودا پێویست ده‌کات به‌وه‌ی له داها‌توودا رووده‌دات و پاشان زانست

پیتی که پیتی دهوتریت "البداء-بۆدهرکهوتن"، یان دانه پالی دهسته وسانی له چاره سهری بابه ته که به وهی گونجاو بیت له گهل بهرزه وهندی مرؤف له داهاتودا، یان بیمانایی له دارشتنی حوکمیکدا و پاشان له که مترین ماوه دا سپینه وهی بدریته پال ئه و-سبحانه و تعالی- ئه وهی پیویسته له هه موو ئه م بارانه دا پووچه له، بۆ پیویستکراویش بۆ پووچه ل پووچه له، رووی پیویستییه که گهر راست بیت خودا- بۆ نمونه- چوونه لای ئافرهت و خواردن و خواردنه وه و هه موو رۆژووشکیته کانی تری حهرام کرد بیت له نوای خهوتن له شه وه کانی ره مه زاندا به ئایه تی: ﴿کُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾^(۱)، پاشان ئه م ئایه ته سراپیتته وه- وه ک بانگه شهی بۆ ده که ن- به ئایه تیکی تر هه موو ئه وانای موباح کرد بیت له شه وانای ره مه زاندا، وه ک له ئایه تی: ﴿أَجَلٌ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ﴾^(۲)، ئه وایه کیک له م سی خاله پیویست ده بوو:

أ. یان نه زانی به وهی له داهاتودا له رۆژووه وانان رووده دات و وا ده کات حوکمه یه که مه حهرامکراوه که گۆرانی به سهر دا بیت به دووه مه موباحه که.

ب- یان دهسته وسانی له دارشتنی حوکمی بووه م له جیگه ی یه که م له سهره تاوه.

ج- یان بیمانایی له سهر ئه و بنجینه ی چۆنی حه ز لی بیت به و جوړه هه لسوکه وت ده کات له مولکه کهیدا.

هه رسى حالته ته که پووچه لئ به کۆدهنگی ئاقلان، پیویستکراو بۆ پووچه لیش پووچه له، ئه وهی ئه وان له سهر ئه و ئایه ته ئاماره بۆکراوه به نه سخی ده زانن له ده روازه ی تیکه لکردنه له نیتوان نه سخ و دریزه پیدانی پوخته.

بووه م- گهر ئه وه دروست بیت نه سخ له قورئاندا په یوه ندی به بهرزه وه ندیه مرۆیه کانه وه بووه و له و کاتانه دا بهرزه وه ندیه کانی گۆراون بۆیه گۆرینی حوکمه که یان پیویست کردووه به حوکمیکى نوئ تاکو بگونجی له گهل

(۱) سورة البقرة/ ۱۸۳.

(۲) سورة البقرة/ ۱۸۷.

به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی نویدا، ئەوا پێویستی دەکرد ئەوەش ماوه‌ته‌وه له ئایه‌ته‌کانی قورئان گۆرانیان به‌سه‌ردا به‌هاتبایه له‌دوای ئەو‌ی به‌رژه‌وه‌ندییه‌ مۆییه‌کان سه‌د به‌رانبه‌ری ئەوه‌ گۆرلوه‌ گه‌ر به‌راورد بکریته‌ له‌گه‌ڵ ئەو گۆرانیانه‌ی له‌ نیمچه‌ نوورگی عه‌ره‌بییدا و له‌ ژینگه‌یه‌کی سه‌ره‌تایی ئەو کاته‌ و له‌ ماوه‌ی (۲۳)دا له‌ ته‌مه‌نی وه‌حی روویانداوه‌، ئاشکرایه‌ پێویست پووجه‌ له‌ به‌ کۆده‌نگی زانایانی کۆن و نوێ و قورئان ده‌ستوریکی نه‌مه‌ و خێزانی مۆیی بۆی گه‌ردنکه‌چ ده‌بن هه‌تا ژيان له‌سه‌ر ئەم هه‌سه‌ره‌ی زه‌وییه‌ به‌رده‌وام بێت، پێویستکراویش بۆ پووجه‌ له‌ دیسان پووجه‌ له‌ به‌ کۆده‌نگی ژیرمه‌ندان. سێیه‌م—زانایانی ئوسوڵی دین و ئوسوڵی فیه‌قه‌ له‌ ئەه‌لی سوننه‌ کۆده‌نگیان هه‌یه‌ له‌سه‌ر ئەو‌ی وشه‌کانی قورئان که‌ لامیکی نه‌فسی دێرنن، هه‌ر به‌و جۆره‌ کۆده‌نگیان هه‌یه‌ له‌سه‌ر ئەو‌ی هه‌موو ئەو‌ی دێرنیه‌که‌ی جیگه‌یربووه‌ نه‌بوونی رێگه‌پێته‌دراوه‌، که‌لامی خودا وه‌ک که‌لامی مۆؤه‌ نییه‌ قابیلی راستکردنه‌وه‌ و ئالۆگۆر و گۆرانی بێت به‌پێی گۆرانیکاریه‌کانی ژيان، وتنی نه‌سخ وتنی گۆرانی حوکمیکی خاوه‌ن سه‌روشت هه‌میشه‌یه‌ له‌ دووتویی ماوه‌یه‌کی کاتی که‌مدا.

نه‌سخ به‌ مانا ئوسوڵیه‌که‌ی بریتیه‌ له‌ تیا بردن دوا‌ی هه‌بوون، ئەمه‌ش له‌ خه‌سه‌له‌ته‌کانی "رووداو"ه‌، به‌لام ئەمه‌ واکات نه‌سخی شه‌ریعه‌ته‌کانی پێشوو به‌ شه‌ریعه‌تی ئیسلام نه‌گه‌ڕێته‌وه‌، چونکه‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ سنووردار بوون به‌ ماوه‌یه‌کی دیاریکراو به‌هۆی حیکمه‌تیک که‌ له‌ نه‌سخی قورئان به‌ قورئان فه‌راهم نابێت له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا و ژیری ته‌ندروست ره‌دی ده‌کاته‌وه‌.

چواره‌م—ئەو به‌لگانه‌ی سه‌رخه‌رانی نه‌سخ شانیان له‌سه‌ر داداوه‌ بۆ سه‌لماندنی نه‌سخی قورئان به‌ قورئان هه‌موویان به‌لگه‌ی گوماننا‌میزن، چونکه‌ له‌سه‌ر ئیجتیه‌اد و پێشه‌کی و هه‌والی ئاحادی گوماننا‌میزی شوێنکه‌وتوو بۆ نه‌زمترین پێشه‌کییه‌کانی بیناکراون، گه‌ر یه‌کێکیان گوماننا‌میز بوو ئەوا به‌لگه‌که‌ گوماننا‌میز ده‌بێت، له‌وێشه‌وه‌ ئەو ئەنجامه‌ی پێی جیگه‌یر ده‌بێت گوماننا‌میزه‌، قورئان جیگه‌یربوونه‌که‌ی بپاوه‌یه‌(یه‌قینییه‌) بۆیه‌ لادانی(سپینه‌وه‌ی) ته‌نها به‌ به‌لگه‌یه‌کی بپاوه‌ ده‌بێت و له‌

هیزی پابه‌ندکردن له ئاستی ئه‌ودا بیټ، زانای پایه‌به‌رز" ابن حزم"^(۱) (ره‌حه‌ته‌ی خ‌ودای لی بیټ) ده‌لټ: ((حه‌لال نبیه بۆ هیچ موس‌لمانیک باوه‌پی به‌ خ‌ودا و ر‌وژی ب‌وایی ه‌ینابیت به‌ شتیک له‌ قورئان و س‌وننه‌ت بلټ ئه‌وه نه‌سخ‌راوه مه‌گه‌ر به‌ یه‌قینیک، چونکه‌ خ‌ودا ده‌فه‌رمویت: ﴿اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾^(۲) در‌وست نبیه گ‌وێرایه‌لی ئه‌مریک وه‌لا بن‌یین که‌ خ‌ودا فه‌رمانی پ‌یکرد‌ووین مه‌گه‌ر به‌ بوونی یه‌قینیک)) "السیوطی" -ره‌حه‌ته‌ی خ‌ودای لی بیټ- ده‌لټ: ((له‌ نه‌سخ‌دا شان‌دانادریټ له‌سه‌ر قسه‌ی ئه‌ه‌لی ته‌فسیر به‌گ‌شتی و ئیجتیهادی م‌وجته‌هیده‌کان جگه‌ له‌ نقلیکی در‌وست و به‌ره‌ه‌ستیه‌کی ر‌وشن))

"أبو جعفر النحاس" -ره‌حه‌ته‌ی خ‌ودای لی بیټ- ده‌لټ: ((زه‌کاتی سه‌رفیتره‌ فه‌رزکرا پاشان جیاوازی هه‌یه له‌مه‌ر نه‌سخ‌کردنه‌وه‌ی، هه‌ر شتیک به‌ ئیجماع و فه‌رم‌ووده‌ی سه‌حیح ج‌یگ‌یر بوو‌یت ته‌نها به‌ ئیجماع ده‌توان‌ریټ بس‌پ‌ریته‌وه‌))^(۳)، واته‌ به‌ به‌لگه‌یه‌کی ج‌یگ‌یربوو به‌ ئیجماع.

پ‌ینجه‌م -وتنی نه‌سخ‌بوونه‌وه‌ی ح‌وکمی ئایه‌تیک له‌ قورئان له‌گه‌ل پار‌یزگاری له‌ وشه‌کانی ژیری ته‌ند‌روست و مه‌نتق ر‌ه‌دی ده‌کاته‌وه‌، چونکه‌ قورئان بۆ ئاواز و د‌وو‌باره‌کردنه‌وه‌ نه‌هات‌وه به‌ب‌ی کارکردن به‌ ماناکه‌ی و پایه‌ند‌بوون به‌ داواکاریه‌کانی، خ‌وێنه‌ری قورئان له‌سه‌ر خ‌وێندنه‌وه‌که‌ی پ‌اداشت ده‌در‌یته‌وه گه‌ر به‌ ماناکه‌ی به‌ندایه‌تی بۆ خ‌ودا ده‌ری‌پ‌ریټ، ئه‌گه‌ر نه‌ ده‌که‌و‌یته به‌ر ئه‌م ئایه‌ته: ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾^(۴)، سه‌ریاری ئه‌وه‌ی بوره‌مانیکی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ نابین‌ریته‌وه له‌ پ‌یغه‌مبه‌ری خ‌وداوه‌ یان له‌ خ‌ه‌لیفه‌کانی راشیدینه‌وه یان هاوه‌لان یاخ‌ود له‌ شوێنکه‌وت‌وانه‌وه له‌سه‌ر ئه‌م کاره‌ شازه که‌ یاسادانه‌ری یاسا دان‌راوه‌کان

^(۱) الإحكام في أصول الأحكام: ٨٣/٤ وما بعدها.

^(۲) سورة الأعراف/٣.

^(۳) الناسخ والمنسوخ ص ٢٥٥.

^(۴) سورة الصف/٣.

ئەنجامى نادات چجاي خاوەن شەرىكى دانا ئەوەش سەپنەوێى حوكم و هێلانەوێى ئەوەى ئاماژەى پى دەكات لەگەڵ ئەوەى ئاماژەكەر و ئاماژەبۆكرولو بون و نەبوندا هاوملى يەكترن.

ئەم دابەشكردنە لە ئىجتىهادەكانى زانايانى ئوصولى فېقهە و لەگەڵ مەزنى خوداى بەتوانا و زانا و دانادا پێكنايەتەو، هەر بەو جۆرە لەگەڵ پاى ئەو دەستوورەدا پێكنايەتەو كە بۆ رێكخستنى ژيانى خێزانى مۆقايەتى و دەستەبەركردنى بەختەوێى لە هەردوو خانەكەدا هاتووە.

ئەوانە دەبنە دابەشكردنى هاتوو و ماقول گەر مەبەست بە نەسخ مانا گەشتىيەكە بێت بەوێى مەبەستى تايبەتكردى گەشتى و سنووردركردنى رەها و هاوشۆوكانى ئەمانە بێت وەك باسما ن كرد.

شەشەم—زانايانى ئوصول و ئەهلى تەفسىر و فەقېهان كۆدەنگيان هەيە لەسەر ئەوێى نەسخ بە مانا تايبەتەكەى پەناى بۆ دەبرێت لەپێناو هەلگرى بەرھەستكارى لە دژايەتى تايبەت دواى نەشايوى كۆكردنەوێى نۆوان بوو بەرھەستكارەكە يان پارسەنگدانى يەكێكيان بەسەر ئەويترياندا.

هەر بەو جۆرە كۆدەنگيان هەيە لەسەر ئەوێى هەر ئايەتيك لە ئايەتەكانى قورئان و هەر سوننەتيك لە سوننەتەكانى پيغەمبەر (ﷺ) ريسايەكى گەشتى داپنرلو و هاوتايە بە پاداشت و سزا قسە لەگەڵ خێزانى مۆقايەتيدا دەكات و داواى كاركردنى دەكات بە داواكارىيەكانى.

گەشتيش گەشتى كەسەكان و بارووتخەكان و كات و شوێن دەگرێتەو گەر پيچەوانەى ئەمە نەسەلمايێت.

هەوتەم—زانايانى فەرموودە و زانايانى ئوصول و فەقېهان و ئەهلى تەفسىر كۆدەنگيان هەيە لەسەر ئەوێى رێژەى فەرموودەى مەواتير لە فەرموودەكانى پيغەمبەر (ﷺ) زۆر كەمە بەجۆريك دەگاتە ئاستى نەبوو فەرموودەيەكى مەواتير

له پړووی گوزاره وه ببینینه وه به دژایه تییه کی راشکاوانه له گهل ټایه تیکی قورئانیدا
دژایه تی بکات تاكو بوتړتیت هم سوننه ته نه سخکهری قورئانه .

بينا له سهر هم راستییه ی کډه نگی له سهره سوودی نه و جیاوازییه ئوسولیییه
نه زوکانه چیه که مهیدانکی بهرین له کتیبه کانی ئوسولئ فیهی داگیر کریووه
دهرباره ی گونجای نه سخی قورئان به سوننه تی موته واتیر، تاکه ی بیرى خویمان و
قوتابییه کانمان به وه هم و نه ندیشه وه خهړیک بکهین، و جیهانی دهره وه ی ئیسلامیش
له پړووی زانستی و ژارییه وه له هه موو بواره کانی ژياندا له پیشکه وتندان؟!

هه شتم- زانایانی موسلمان کډه نگیان هیه له سهر نه وه ی دژیه کی له نیوان دوو
به لگه دا راسته بیته وه با ئاماژه که شی له خودی خویدا یان له رنگه ی ئیجماعه وه
له سهر نه و حوکمه ی تیایدا هاتووه بپاوه (یه قینی) بیت، هر ټایه تیك له ټایه ته
قورئانییه کان جیگیر بوونیان پره وه یه با ئاماژه که شی بق سهر حوکمه که گومانئامیز
بیت، هر به و جوړه کډه نگیان هیه له سهر نه وه ی سوننه تی موته واتیر و
ناموته واتیری پیغه مبه ر(ﷺ) له به لگه و بوره اندا(الحجة) له دواى قورئانه وه دیت و
شوینى دوو هم له شهربه تی ئیسلامدا داگیر دهکات له دواى قورئان، دواى نه مه و
نه وه چوڼ دژیه کی له نیوان قورئان و سوننه تی ئاحاددا ویتا دهکرت له کاتیکدا نه و
دوانه هاوتانین به یه کتر، با نه نها له پړووی گفتوگو شه وه خویمان راده سستی بوونی
دژیه کی بکهین چوڼ فهرمووده ده بیت نه سخکهری قورئان له گهل بوونی کډه نگی
له سهر نه وه ی نه سخکهر پیویسته به هیترتر بیت له نه سخکراوه که یان یه کسان بیت
پنی له هیزی پابه ندکربندا؟

بویه وه سیتده که به پشتگوړخستنئ هه موو نه وه ی له کتیبی ئوسول فیهدا
نوسراوه دهرباره ی بابه تیکی نه زوکی بیسوود که تاكو ئیستا له جیهانی خه یاآدا
دهژئ و نه هاتوته ناو بوونه وه و تاكو ئیستا نووری نه بینیه له دواى تیپه پړوونی زیاتر
له هه زار و چوارسده سال له ته منی شهربه تی ئیسلامی نه وه ش بریتییه له نه سخی
قورئان به سوننه تی پیغه مبه ر(ﷺ)

تو ٻي-قورٺائي پيرڙو ڏهه سٽوري ڪي خودايهه، ڪاري ڏهه سٽوري ڪي برتبييه له پلانڊانان و نه خشه ڪي شانه بڙ ڙيان و ڪورٽيون و نه له سهر بنه ما گشتبييه ڪان و ريسا هه مووه ڪييه جيگيره ڪان ڪاريگه رنه بو به پيشڪه و تنه ڪاني ڙيان و سهر پيشڪه ڪرڻي ڙيري مرويي بڙ گيڙانه وهي به شه ڪييه ڪان بڙ ٿو هه مووه ڪييه نه له به روشنائي دلاوا ڪاريه ڪاني ڙيان و پٽويستبييه ڪان و بابته ته نوييه ڪانيدا، ڪاريگه ريوو به گوراني به رڙهه و ندييه ڪان و ٺالوگور به گهريو ندييه ڪان برتبييه له به شه ڪييه ڪان نه هه مووه ڪييه ڪان.

گهريگه ريتنه وه بڙ لاي قورٺائي پيرڙو ڏهه بينن ٺايه ته ڪاني ٺه ڪام تيايدا له سهر هه مووه ڪييه ڪان ڪورٽيون ته وه، ٺو هه مووه ڪييه ڪاني ڪاريگه ر نابين به پيشڪه و تن و دواڪه و تني ڙياني مرويي، ٺو هه مووه ڪيانه قابيلي راستڪرڻه وه و ٺالوگور نين هه تا ڙيان بووني هه بيت له سهر ٺه هه سارهي زهوييه، و هه تا مرويي پارٽيگاري له مرويي بوون و جياڪاري خڙي بڪات له ته واري گيانداره زيندووه ڪاني تر.

بڙ روشنڪرڻه وهي ٺه حه قيقه ته هه نديي نمونه له و هه مووه ڪيانه دهخه مه روو ڪه قابيلي گوران نين هه رچند به رڙهه و ندييه ڪاني مرويي گورانيان به سهر دا بيت، به لکو ته نها به شه ڪييه ڪاني گورانيان به سهر دا بيت:

ا-له مامه له دارايه ڪاندا: قورٺان جهختي له سهر ٺه م پايانه ڪرڻه وه:

۱- پٽويستي فراهه مبووني توخمي رازبيون له هه موو برتبيدانه ڪاندا، خودا ده فهرمويٽ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ﴾^(۱).

هه روه ها زهروره تي ده سته بهريووني توخمي دلاوايي (گيبه النفس) له هه موو به خشينه دارايه ڪاندا، خودا ده فهرمويٽ: ﴿وَأْتُوا النِّسَاءَ صِدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا﴾^(۲).

^(۱) سورة النساء/ ۲۹.

^(۲) سورة النساء/ ۴.

۲- زه‌روره‌تی فه‌راهه‌مبوونی هاوسه‌نگی له‌ نێوان دوو بریتی له‌ بریتیدانه‌ داراییه‌کان، هه‌موو هه‌له‌یه‌ك له‌م هاوسه‌نگبوونه‌دا هه‌رام‌کراوه‌ و به‌ سووته‌ماشا ده‌کریت گه‌ر قازانجی بۆ یه‌كێك له‌ دوو گرێبه‌ستکاره‌که‌ تێدا بوو له‌سه‌ر زیاتومه‌ندی گه‌رفانی که‌سه‌که‌ی تر، ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾^(۱)، واته‌ هه‌موو بریتیه‌ك هاوسه‌نگی تێدا ده‌سته‌به‌ر بێت له‌ نێوان دوو بریتیه‌که‌دا هه‌لاله‌ و هه‌ر گرێبه‌ستێك ناهاوسه‌نگی تێدا سه‌ره‌له‌ده‌دات هه‌راهه‌.

۳- له‌سه‌ر هه‌ر گرێبه‌ستکارێك پێویسته‌ وه‌فا بکات به‌و پابه‌ندبوونانه‌ی له‌سه‌ر به‌ستنی گرێبه‌سته‌که‌ سه‌ره‌له‌ده‌دات، ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾^(۲)، واته‌ وه‌فا بکه‌ن به‌و پابه‌ندبوونانه‌ی له‌سه‌ر گرێبه‌سته‌کانتان سه‌ره‌له‌ده‌دن، گه‌ر سه‌رنجی ره‌هایی و گشتگیری ئه‌م ئایه‌ته‌ بده‌ین هه‌موو پابه‌ندبوونه‌کان له‌ گرێبه‌سته‌ ناداراییه‌کانیش وه‌ك گرێبه‌ستی هاوسه‌رگیری ده‌گرێته‌وه‌.

۴- له‌ متمانه‌گری گرێبه‌سته‌ داراییه‌کاندا به‌ تۆمارکردنیان یان به‌ بارمه‌ یان به‌ که‌فیل (ده‌ستیاری) وه‌ك پارێزگاری له‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی دوو گرێبه‌ستکاره‌که‌ فه‌رمانی کربووه‌ به‌ شیوه‌گری (الشکلیه‌) له‌و گرێبه‌ستانه‌دا ئه‌گه‌ری دوژمنایه‌تی و ناکوکی بۆ هه‌یه‌، ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ﴾ هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾ هه‌روه‌ها له‌ متمانه‌گری قه‌رز به‌ بارمه‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ﴾^(۳)، شایانی باسه‌ ئه‌م مه‌رجه‌ تیگه‌یشتنی پێچه‌وانه‌ی بۆ نییه‌، بۆیه‌ وه‌رگرتنی بارمه‌ له‌ سه‌فه‌رو له‌ نیشته‌جێبوونا دروسته‌.

^(۱) سورة البقرة/ ۲۷۵.

^(۲) سورة المائدة/ ۱.

^(۳) سورة البقرة/ ۲۸۲، ۲۸۳.

۵- فهرمانی کردووه به هه موو ئه وانه ی پابه ندبوونیان له سه ره به رانبه ر به که سانی تر له پرووی داراییه وه بیته یان پابه ندبوونی تر، وه فا بکات پیتی وه سستیته به و ئه مانه ته ی له ئه ستویدا یه، با خاوه نه که شی داوای نه کات یان قه واله یه کی نه بیته بۆ سه لماندن، ده فه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾^(۱).

ئه م پینج توخم و پینج حوکمه کاریگه ر نابن به شته نوێیه کان و گورپانکارییه کان له ژياندا، بۆیه قورئانی پیرۆز روشنی کردووه ته وه و ژیری مروفی سه رپشک کردووه به داهیتانی گریه ست و پابه ندبوونه کان و حوکمه کانی له به ر روشنایی داواکارییه کانی ژیان له هه موو کات و شویتیکدا به مه رجیک به ره له سستی نه کات له گه ل ده ستوری خواپی، ئه وه ی باوه له نیتوان ئه هلی ته فسیر و زانیانی ئوسولدا ئه وه رمانانه به تو مارکردن و شایه ته کان و بارمه به م ئایه ته نه سخراونه ته وه: ﴿فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ﴾^(۲) هه له یه کی زه به لاهه و جیگه ی لیخو شبوون نییه وه ک چۆن له جیگه ی خو ی روشنی ده که ی نه وه.

ب- له په یوه ندییه نێوده و له تییه کانی نیتوان گه لان و نه ته وه جیا جیاکاندا: قورئان پینداگری کردووه له م پایه بنچینه ییانه بۆ ئه وه په یوه ندیانه، ئه وه ش کاریگه ر ده بیته به گورپانی شته نوێیه کانه وه له ژيانی گه لاند و بۆ ژیری مروفی به جیه ییالوه، به م جوړه:

۱- خودا- سبحانه و تعالی- ئه وه ی روشن کردووه بنچینه ی په یوه ندییه مروییه کان دوو شته:

یه که میان یه کیتی ره چه له ک، ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾^(۳).

دووه م یه کیتی کانزا که مروفی لی دروستکراوه، ده فه رمویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾^(۴).

^(۱) سورة النساء/ ۵۸.

^(۲) سورة البقرة/ ۲۸۳.

^(۳) سورة الحجرات/ ۱۳.

پټغه مېر(ﷺ) هم دوو بنچینه یی له حه جی مالئاواییدا نوو پات کرده وه و
 فهرمووی: ((هه مووتان له ئاده من و ئاده میش له خاکه)) هه ندی له خه لگی له زیږ
 دروست نه کراوه و هه ندیکې تری له ئاسن یان ته نه که، تا ئه وهی یه که میان
 جیاکاریه کی هه بیټ له وهی دووهم خوی پی جیا بکاته وه، بویه خه لگی له مافه کان و
 نه رکه کاندئا - وهك دانه ی شانه - یه کسانن.

۲- بنه رت له په یوه نډیه مړویه کاندئا له نیوان گه لان و نه ته وه جیا جیا کاندئا
 بریتیه له ئاشتی و جهنگ هه لئارده یه له باری بهرگری شه رعیدا، زهره رته کانیش به
 نه نازه ی خویان ده ستیان بو ده بریت، خودا- سبحانه و تعالی- ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
 مُبِينٌ﴾^(۱)، په نابردنی بو به کاره یئانی هیز به بی باری بهرگری شه رعی به شوینکه وتنی
 هه نگاوه کان و رینموونیه کانی شه یئان داناوه که له خرابترین نورمنه کانی مړوځه.

۳- فهرمانی کردووه به وه فاداریوون به رانبه رنه و به لئین و په یماننامه و ریکه وتنه
 دوو قولی و به کومه لانه ی ده وله تان ده ییه ستن و ده فهرمویت: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ
 الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾^(۲).

۴- چاره نووسی دیلی دیاری کردووه به بهردانی یان وهك منهت له سه رکردن یان
 فیدیه به به رانبه ریکې دارایی یان نادارایی وهك ئالوگورپی دیل، بویه کوشتن و
 به کویله کردن و ناچارکردنی له سه ر ئیسلام دروست نییه، چونکه ئه وهی هاتووه له
 نایه ته که دا چوارچیوه داره به بهردانی دیل و ئیجتیهاد به بوونی ده قیکې راشکاو
 وه رناگیریت، خودا- سبحانه و تعالی- ده فهرمویت: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ

(۱) سورة الروم/ ۲۰.

(۲) سورة البقرة/ ۲۰۸.

(۳) سورة الإسراء/ ۳۴۰.

الرُّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَتَخْنَتُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فِيمَا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ
الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا.. الآية ﴿^(۱)﴾.

۵- سامانه کانزایی و سروشتییه‌کانی ناو زهوی له نیوان خیزانی مروّقایه‌تیدا
هاویه‌شن، زیاده له هر گه‌لیکی ده‌سه‌لآتدار پیویسته بۆ گه‌لانی تری هه‌زار خه‌رج
بکریّت، دروست نییه خه‌رج بکریّت له پیتناو دروستکردن و کپینی هۆکاره‌کانی
ویرانکاری و جه‌نگی نیوان گه‌لان و نه‌توه جیاجیاکان، نه‌مه‌ش نه‌ویه قورئان له
زۆریک له نایه‌ته‌کانیدا پیداکری لی ده‌کات، خودا-سبحانه و تعالی- ده‌فه‌رمویت: ﴿هُوَ
الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ^(۲).

۶- مافی به‌رگری شه‌ری موباح کربووه له باری ده‌ستدریژی بۆ سه‌ر ئایین و ژبان
و مال و نامووس، به‌ مه‌رجیک به‌رگریه‌که به‌ نه‌ندازه‌ی به‌ره‌پرچدانه‌وه‌ی
دورمنکاریه‌که بیّت، نه‌گینا به‌رگریکار و ده‌ده‌گپیت بۆ ده‌ستدریژکار، ده‌فه‌رمویت:
﴿فَمَنْ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ ^(۳).

نه‌مه بریتییه له گرنه‌ترین رێسا هه‌مووه‌کییه‌کانی په‌یوه‌ندییه نێوده‌وله‌تییه‌کان،
ئه‌و به‌شه‌کییه‌کانه‌ش کاریگر ده‌بن به‌ کاریگری کات و شوێن و پیشکه‌وتنی ژبان بۆ
ژیری مروّقه به‌جێهێڵراوه به‌مه‌رجیک ئه‌و ژیرییه پابه‌ند بیّت به‌ سنووره‌کانی قورئانه‌وه
له بازنه‌ی نه‌خلاقدا: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ
هُم الظَّالِمُونَ﴾ ^(۴).

ج- له په‌یوه‌ندییه ناوه‌کییه‌کانی نیوان ده‌سه‌لات و هاو‌لاتیدا: قورئان پیداکری
له‌سه‌ر کۆمه‌لیک بنه‌مای گشتی رێسای هه‌مووه‌کی کربۆته‌وه که کاریگر نابن به

^(۱) سورة محمد/ ۴.

^(۲) سورة البقرة/ ۲۹.

^(۳) سورة البقرة/ ۱۹۴.

^(۴) سورة البقرة/ ۲۲۹.

كارىگەرى كات و شوۋىن و پېشكەوتنى ژيان و بەشەككىيەكانى بۆ ژىرى مەۋۇ
بەجىيەتلاۋە بەم جۆرە:

۱-فەرمانى كرىۋە بە سەۋكى ۋلات بىرارى پەيۋەست بە كۆمەلگە بە ويستى
يەكلايەنى خۇى دروست نەكات، بەلكو پېۋىستە لەسەرى راۋىژ بە شارەزايان و
پىسپۇپان بكات ھەريەكەيان لە زەمىنەى پىسپۇپى خۇيدا، خودا فەرمان بە
پېغەمبەرەكەى(ﷺ) دەكات و لەۋەۋە فەرمان بە ھەموو سەۋكى دەۋلەتتەك يان
سەۋكى دامەزراۋەيەك يان سەۋكى خىزانىتەك دەكات: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾^(۱)
ھەرۋەھا دەفەرمۇيت: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾^(۲)، بۆيە ھىچ سەۋكتەك مافى ئەۋەى
نىيە بىرارى بە ويستى يەكلايەنەى خۇى دەرىكات لەۋەى پەيۋەستە بە كاروبارى
ئەۋانەى دەكەۋنە ژىر دەسەلاتى ئەۋەۋە.

۲-فەرمانى بە داد و دادپەرۋەرى كرىۋە، ئەۋەش بىرىتييە لە پېدانى ماف بە
ھەموو خاۋەن مافىك، لە زۆرىك لە ئايەتەكاندا ھاتوۋە، لەۋانە: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ
وَالْإِحْسَانِ﴾^(۳)

۳-فەرمانى كرىۋە بە يەكسانى كە بىرىتييە لە ھاۋتابوۋنى مافەكان و ئەركەكان،
دەفەرمۇيت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ
لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾^(۴)

۴-فەرمانى بە رىزگرتن لە نىزام و گوۋىرايەلى دەسەلاتدار(ولى الامر) كرىۋە كە
نۆيتەرايەتى سىستەمەكە دەكات و دەفەرمۇيت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾^(۵).

(۱) سورة آل عمران/ ۱۵۹.

(۲) سورة الشورى/ ۳۸.

(۳) سورة النحل/ ۹۰.

(۴) سورة الحجرات/ ۱۳.

(۵) سورة النساء/ ۵۹.

۵- به هم بره له رۆشنکردنه وه ده وهستم که دلۆپیکه له ده ریا به ک له سه ر ئه وه ی قورئان نه سخی قبول نه کردوه و قبولی ناکات.

جیاوازییه جهوه هه ریه کان له نیاوان نه سخ و تاییه تکردندا

هه ر که س به قوولی شوینپی ئه و ئایه تانه هه لگرت پاشینه کان له زانای ئوسول فیه و ئه هلی ته فسیر و لیکۆله ران به نه سخکراویان داده نین ده بینیت ئه و ئایه تانه گشتین و به و ئایه تانه ی پیاوان وایه نه سخکرن تاییه تکران، ئه وان گه ر مه به ستیان به نه سخ مانا گشتیه که بیته ئه و به ره له سستی بۆ قسه و بۆچونه که یان نییه و دوو پاداشتیان بۆ هه یه له سه ر ئیجتیهاد و پیکان له ئیجتیهاده که یاندا، گه ر مه به ستیان پیتی مانای تاییهت بیته ئه وه ش بریتیه له سرینه وه ی پیشو به وه ی به دایدا هاتوه له م باره دا ئه وان نه یانپیکاره و ته نها یه ک پاداشتیان له سه ر ئیجتیهاده که و نییته پاکیان بۆ ده نوسریت.

سه رچاوه ی هه له له م بابه ته دا دوو شته :

یه که میان: تیکه لی له نیاوان دوو چه مکی نه سخی گشتی و نه سخی تاییه تدا، ئه وان بانگه شه ی نه سخ ده که ن به مانا تاییه ته که ی و به لگه ده هیئنه وه به وه ی پیشینی چاکان وتویانه له سه ر نه سخ به مانا گشتیه که ی، ئه مه ش له پرووی مه نتقه وه ره ده کریته وه، چونکه جیگیرکردنی (سه لماندن) داوایه کی تاییهت به به لگه یه کی گشتی دروست نییه.

دووه میان: تیکه لی له نیاوان نه سخ و تاییه تکردندا، چونکه ۹۰٪ ئه وه ی وتویانه نه سخکراوه به مانا تاییه ته که هاتوه و له ده روازه ی تاییه تکردنه، بۆیه به پێویستم بینی گرنگترین جیاوازی جه وه ری نیاوان نه سخ به مانا ئوسولیه نوویه که ی لای پاشین له گه ل تاییه تکردن رۆشن بکه مه وه، رجاوایه پابه ند ببن به لای دروسته وه و

خۇيان رزگار بىكەن لە خراپى ئەدەب لەگەل قورئان، ئەم جىاوازيانە دەتوانرئت بگئيرئتەوہ بۇ بىست و پئنج روو^(۱):

۱- لەپرووى چىيەتییەوہ: بۇ ھەر يەكك لە ووانە چىيەتییەكى سەر بەخۆ ھەيە جىاوازە لە چىيەتى ئەويتريان، نەسخ بریتىيە لە سەپنەوہى وەحىيەكى پئشوو بە وەحىيەكى دواى ئەو، لەكاتىكدا تاييەتكردن رۆشنگردنەوہى دەرچوونى ھەندى لە تاكەكانى گشىيە لەوہى حوكمى گشتىيەكە بيانگرتەوہ بە بەلگەيەكى پەيوەست يان جىابووہوہ.

۲- لەپرووى سەروشتەوہ: نەسخ بریتىيە لەوہى بەويستگىراوہ لە دەقە نەسخراوہكەدا، بەلام تاييەت كەردن بریتىيە لە رۆشنگردنەوہى ئەوہى بە مەبەست نەگىراوہ لە دەقە گشتىيەكەدا، بۆيە نەسخراو كاركردن پئى دواكراوہ پئش سەپنەوہ بە پئچەوانەى تاييەتكرنەوہ.

۳- بەلگەى تاييەتەكر بۇ دەقى گشتى: وەك دەكرئت دەق بئت دەكرئت شتى تەريش بئت جگە لە دەق وەك ئىجماع و عورف و پئوانە و بەرژەوہەندى و ئەقل بە پئچەوانەى نەسخ كە تەنھا بە دەق دەبئت.

۴- نەسخ لە ھەوالەكاندا گوزەر ناكات چونكە بەدروژانىنى بئژەرەكەى لى دەكەوتتەوہ بە پئچەوانەى تاييەتكرنەوہ كە بەدروژانىن پئويست ناكات، چونكە تاييەتكرار ھەر لەسەرەتاوہ بەمەبەست نەگىراوہ.

^(۱) بۇ زانىارى زياتر بگەرئەوہ بۇ ئەم سەرچاوہ ئوسوليانە: البحر المحيط للزركشي: ۲/۲۴۳ وما بعدها" المعتمد في اصول الفقه لابي الحسين محمد بن علي البصري المعتزلي: ۱/۲۵۱ "روضة الناظر وجنة المناظر في اصول الفقه الحنبلي لابن قدامة ص ۶۸" المحصول في علم الاصول للرازي ج ۳ ص ۹ وما بعدها، الإحكام في اصول الأحكام للأمدى: ۲/۲۴۳ وما بعدها. الابهاج شرح المنهاج للعلامة على عبدالكافي السبكي وولده عبد الوهاب ابن السبكي: ۲/۶۲۵ "كشف الاسرار على اصول البزدي لشيخ الاسلام عبد العزيز البخاري: ۳/۸۹۵ وما بعدها.

۵- نه سخ له به لټن و هره شه دا گوزهر ناکات، به پټچه وانه ی تاییه تکرښه وه، چونکه تاییه تکر او مه به ست نه بووه، بویه دواکه وتنی به لټن و هره شه پټویست ناکات.

۶- به لگه ی تاییه تکر او هندی جار په یوه سته به ده قټکی گشتیه وه، وهک هه لوارډن (الإستثناء) و سیف هت و مه رج و جیگره وه ی "هه ندیک" له "هه موویه ک"، هه ندی جار یش جیا بووه وه (سهریه خق) ده بیټ له ده قی نه سخکراو، بویه جمهوری زانایان کوده نگیان هه په له سهر نه وه ی گونجاو نییه نه سخکرو نه سخکراو به مانا نوسولیه که ی کویکر ینه وه له یهک ده قدا، پټچه وانه ی نه و که سه ی بانگه شه ده کات گوايه نه سخ هندی جار به هه لوارډن و مه رج و سیف هت و ثامانج و جیگره وه ی "به شیک" له "هه موویه ک" ده بیټ.

۸- شهریعتی پټشوو به شهریعتی دوا ی نه و نه سخ ده کر ټه وه، وهک نه سخکرښه وه ی شهریعت ته خوا ییه کانی پټشوو به شهریعتی نیسلام، به لام ده قټکی گشتی له شهریعتیک به ده قټکی تاییه ت له شهریعتیک تر تاییه ت ناکر ټ، چونکه تاییه تکرډن روشنکرښه وه ی نه و هیه به مه به ست نه گیراوه له هه مان شهریعت دا.

۹- تاییه ت کرډن ته نها له ده قی گشیدا گوزهر ده کات، به پټچه وانه ی نه سخ وه که له ده قی گشتی و ده قی تاییه ت دا گوزهر ده کات.

۱۰- تاییه ت کرډن ده گونجی به نرمترین به لگه بیټ له پرووی هیزی پابه ندکه ره وه، وهک تاییه ت کرډنی گشتی ده قه کانی قورئان به فهرمووده ی ئاحاد و ئیجماع و عورف و پیوانه و به رژه وه ندی و ژیری به پټچه وانه ی نه سخ وه که ته نها به به لگه یهک ده بیټ به هیتر بیټ له نه سخکراوه که، وهک نه سخی سوننه ت به قورئان یان پیی یه کسان بیټ وهک نه سخی قورئان به قورئان و سوننه ت به سوننه ت.

۱۱- لای جمهوری زانایان نه سخ ته نها له و باره دایه کار به نه سخکراو بکر ټ، به پټچه وانه ی تاییه تکرښه وه ده کر ټ له دوا ی کارکرډن بیټ پیی وهک له باری تاییه تکرډن به به لگه یه کی سهریه خق بینرای ټه وه له دوا ی کارکرډن به گشتیه که،

هەندى جارىش دەكرت پيش كاركردن بىت پىي وەك لەبارى تاييە تكردن به بهلگە يەكى پەيوەست به دەقىكى گشتى وەك هەلواردن و سيفەت و هاوشيوەكانيان.
١٢- به رۆى بۆ نەسخ بەدیل (جیگرەو) هەيه به پيچەوانەى تاييە تكردەو، چونكە حوكمى تاييەت بەوێ لە دەقى گشتى دەردەچيەت لە دەقى يەكەمدا بەمەبەست نەگىراو تەكو بۆ لابرەنى بەدەليەك هەبيەت.

١٤- تاييە تكردن وەك چۆن به گوشتارە وەك قورئان و سوننەتى گوشتارى، به هەمان شيوە به كردارىش دەبيەت وەك سوننەتى كردارى پيغەمبەر (ﷺ) وەك كردارە تاييەت كەرەكانى بۆ دەقە گشتيەكان و رۆشنگەرەو بۆ دەقە پوختەكان، به پيچەوانەى نەسخەو كە تەنها به گوشتار دەبيەت وەك نەسخكردەوێ دەق بە دەق.
١٥- تاييە تكردن كەمكردەوێ و نەسخ بەدلكردەو.

١٦- نەسخ لە حوكمەكانى باوەردا نە لە شەريەتى ئىسلام و نە لە شەريەتەكانى پيشوودا روونادات، چونكە باوەر بە گوپانى گەلان و كات و شوين گوپانى بەسەردا نايەت، به پيچەوانەى تاييەتكردەو، چونكە رۆشنگردەوێ نەو شتەيه لەسەرەتاو نەچيەت ناو بىروباوەرەو.

١٧- دەقى گشتى دەتوانرەت بەتەواوى نەسخ بكرەتەو، بەجۆريەك شتيكى لى نەميەتەو، به پيچەوانەى تاييەتكردەو كە گونجاو نيبە بەسەر هەموو تاكەكانى ژيەر دەقە گشتيەكەدا گوزەر بكات، بەلكو لە نزمترین ئاستدا دەوەستەيت كە دوو يان سنيە لەسەر جياوازی هەبوو لە كەمترین كۆكردەو.

١٨- حوكمە بنەرەتيە دواكرەوكانى خودا بۆ خيزانى مرقايەتى كە به جياوازی كات و شوين گوپانيان بەسەردا نايەت، وەك حەرامبوونی سەتم و درۆ و كوشتن به ناحەق و دزی و پردان و هاوشيوەكانى ئەمانە، لە هەموو شەريەتە خوايەكاندا نەسخ قبوول ناكەن، بەلام تاييەت كردن قبوول دەكەن، چونكە رۆشنگردەوێ نەوێه يەكەمجار بەمەرام نەگىراو.

۱۹- بوونی دژیه کی له نیوان ده قی گشتی و ده قی تاییه تدا به مرچ ناگیریت، به لکو ته نها بوونی به ره لستی روواله تی له نیوان دوو ده قه که دا به سه بۆ نه و کاره، چونکه تاییه تکردن پارسه نگدانی ده قی کی تاییه ته به سه ر کارکردن به ده قی کی گشتی بۆ هه لگرتنی به ره لستکاری، به پیچه وانه ی نه سخه وه که ته نها له نیوان دوو ده قی دژ به یه کتردا رووده دات، دوو ده ق نه ده توانریت له گه ل یه کتر کۆبکرتنه وه نه ده توانریت یه کتکیان پارسه نگ بدریت به سه ر نه ویتریاندا، چونکه دوو دژ به یه ک نه کۆده بنه وه و نه هه لده گیرین.

۲۰- تاییه تکردن هه میشه ئاماژه ییه و له سه ر راستبوونه وه ی به ره لستکاری روواله تی نیوان گشتی و تاییه ت بیناکراوه و هه لگرتنی به ره لستی به تاییه تکردنی بووه م ده بیئت بۆ یه که م، به پیچه وانه ی نه سخه وه بۆی هه یه ئاماژه یی بیئت له دژیه تی نیوان دوو ده قه که (یان دوو حوکه که) ه وه وه ریگیریت که ناتوانریت کۆبکرتنه وه یان پارسه نگی یه کتکیان بدریت به سه ر نه ویتریاندا.

۲۱- تاییه تکردن نایه ت به سه ر فه رماندا به یه ک فه رمانپیکراو و نه می له یه ک که س بۆ دوور که و تنه وه له نه هیلپیکراو، وه ک نه و حوکه مانه ی تاییه تن به پیغه مبه ر، به پیچه وانه ی نه سخه وه که وینای نه وه ی تیدا ده کړیت.

۲۲- جیگیرکردنی نه سخی قورئان به قورئان ته نها له ریگه ی ته و اتوره وه ده بیئت، چونکه هه موو ئایه ته کانی قورئان به ته و اتور جیگیرکراون، نه وه ش به ته و اتور جیگیر کرابیئت ته نها به ته و اتور ده سپرتنه وه، چونکه یه قین به یه قین هه لده گیریت، به پیچه وانه ی تاییه تکردنه وه.

۲۳- زانایان جیاوازیان له نیواندا هه یه له سه ر گونجاوی کارکردن به ده قی کی گشتی پیش گه ران له تاییه تکه رتک بۆی، چونکه هه موو گشتییه ک قابیلی تاییه تکردنه گه ر به لگه یه ک پیچه وانه ی نه وه راستنه بوویه وه، به پیچه وانه ی نه سخه وه پیویسته کار به نه سخکراو بکړیت تا نه سخکردنه کی ده سه لمیئت.

- ۲۴-تايىبە تەكرىدەن يەكسەرە بەبى ئىواكە وتەن چۈنكە رۇشنى كىرىدەنە وەيە، بە پىچە وەنەي نەسخە وە كە ھىۋىرى و پەلەنە كىرىدەنە تىيادا تا نەسخى كىرىدەنە وەي دەسە لىمىت.
- ۲۵-نەسخ تەنھا لە ژىئە پىچە مەبەردا (ﷺ) ھەبۇو، بە پىچە وەنەي تايىبە تەكرىدەنە وە، لىرەدا دەقى گىشى ھەندى جار لە يەككە لە سەردە مەكاندا تايىبە تەكرىدەنە قىبۇل دەكات بۇ زەرورەتەك يان بەرژە وەندىيەكى نوئ لە دىۋى مەردى پىچە مەبەر (ﷺ) كە تايىبە تەكرىدەنە پىۋىست دەكات، چۈنكە دەقەكانى قورئان نەمەن لە و رۇو وە كە ھەمۇار كىرىدەنە وە و گۇرپان قىبۇل ناكەن، بەلام ھەندى جار راست كىرىدەنە وە لە پىيادە كىرىدەنە سەرهەلدەدات گەر دەقەكە ئامازە بىراۋە نەبۇو لەسەر حوكمەكە.

به شه کانی نه سخ

زانایانی ئوسول و ئه هلی ته فسیر له چه ندین رووه وه و به چه ندین به ش نه سخیان دابه ش کربوه:

له پووی نه سخکراوه وه: دابه شیان کربوه بۆ سی جۆر: حوکم و خویندنه وه که ی پیکه وه سرپایته وه، و حوکمه که ی سرپایته وه به بی خویندنه وه که ی، و خویندنه وه که ی سرپایته وه به بی حوکمه که ی.

له پووی نه سخکه ره وه: دابه شیان کربوه بۆ: نه سخ به قورئان و سوننه ت و ئیجماع، ته نانه ت هه ندیکیان زیاده پره و بیان کربوه و نه سخ به پێوانه (قیاس)یان خستۆته سه ریان.

له پووی سروشتی حوکمه که وه: دابه شیان کربوه بۆ: نه سخی فهرز به فهرز، و نه سخی نه دب به فهرز، و نه سخی فهرز به نه دب.

دابه شکردنی چواره میان خستۆته پال ئه م سیانه ئه وه ش نه سخی راشکاو و نه سخی ئامیزگرانه، ئه م به شه یان له سه رچاوه کانی نه سخدا به رچاوم نه که وتوه ئاماژه بێت به م دابه شکردنه به شیوه یه کی راشکاوانه ^(۱).

^(۱) به لام هه ندی ئاماژه بیان پیکردوه به ریگه یه کی ئامیزگرانه، "السیوطی" ده لیت: (الاتقان: ۲/۲۴): ("ابن الحصار" ده لیت: نه سخ ده گه پێته وه بۆ گواستنه وه ی راشکاوانه له پێغه مبه ری خوداوه (ﷺ) یان له هاوه لیکه وه بلیت فلان ئایه ت به فلان ئایه ت نه سخکراوه ته وه، ده لیت: هه ندی جار حوکمی پی ده کریت له باری بوونی

دابه شکردنی یه کهم-له پرووی نه سخکراوه وه:

سه رخه رانی نه سخ له پرووی نه سخکراوه وه دابه شیان کردووه بۆ: نه سخی حوکم و خویندنه وه پیکه وه، و نه سخی حوکم به بی خویندنه وه و نه سخی خویندنه وه به بی حوکم، سه رخه رانی به شی یه که میان زۆرت و زیاترن له سه رخه رانی دوو به شه که ی تر(دووه م و سییه م)^(۱).

به بۆچوونی ئیمه به شی یه کهم هیچ گرفتیکێ زانستی و مه نقی له خودی خۆیدا دروست ناکات گهر بێمانایی رووی لی نه کات، خودا له کاری بێمانا پاک و بێگهرده، چونکه کاریکی گونجاوه و خوداش به سه ره مووکاره گونجاوه کاندایا خواوه

به ره له ستکارییه کی بپراوه دا له گه ل زانستی میژووی دابه زین، بۆ شه وه ی پتیشین له پاشین جیابکه ی نه وه، ده لیت: له نه سخدا شان دانادریت له سه ره قسه ی هه ندی له شه هلی ته فسیری ره شوکی، به لکو شان دانادریت له سه ره ئیجتیهادی موجهه هیده کانیس به بی گواستنه وه یه کی راشکاو و به ره له ستکارییه کی روشن، چونکه نه سخ هه لگرتنی حوکمیک و جیگیرکردنی حوکمیک تر له خو ده گریت که له سه رده می پیغه مبه ردا بپاری لی دراوه، شان له سه ره دادراو بریتییه له گواستنه وه و میژووی دابه زین نه ک را و ئیجتیهاد، هه ره ها ده لیت: خه لکی له مه دا له نتوان دوو به ره ی دژدان، هه یانه ده لیت: له نه سخدا هه والی ئاحادی عدول قبول ناکریت، هه ندی ئاسانکه ریش ته نها به قسه ی ته فسیرکه ریك یان موجهه هیدیك رازی ده بیست، دروست پیچه وانه ی قسه ی شه دوو که سه یه (واته که سه ی موفه سیر و که سه ی موجهه هید)

^(۱) في هداية العقول في اصول الفقه الزيدي: ٤٣٢/٢: (روودانی نه سخ له قورئاندا رییتیده چیت چ له پرووی حوکمه وه چ له پرووی خویندنه وه وه، ته نها شه وانه جیاوازیان له سه ری هه یه روودانی نه سخ له قورئاندا قه ده غه ده که ن، شه و که سه ش بریتییه له "أبو مسلم"، له هه ندی له ئوسولیه کانه وه ریوایه تکراره ریگری ده که ن له نه سخی حوکم نه ک نه سخی خویندنه وه، هه ندیکیشیان نه سخی خویندنه وه قه ده غه ده که ن له گه ل هیلانه وه ی حوکمدا، "السرخسی" پێداگری له مه کردووه، هه ندیکیش هه ردوو به شه که قه ده غه ده که ن).

دهسه لات، به لām گرفتى نه قلى و نه قلى له به شى دووم و سښه مډايه، وهك له م
رؤشكر دنه وده دا ده يخه ينه روو:

به شى يه كه م-حوكم و خويندنه وه كه ي پيځه وه سر ايښته وه:

كه سانځك وا گومان ده به ن هه ندئ ثايه تى قورئان له پړوى حوكم و خويندنه وه وه
سرپاونه ته وه و له م مه سحفه ي نه مړو له جبهانى ئيسلاميدايه بوونيان نښه، نه م
قسه يه له پړوى نه قلّه وه رښتيدده چيټ و نه گه رى روودانښى هه يه، چونكه هيچ
نه شياويي به كى شهرعى و مه نتقى له سهرى سهره لئادات.

به لām هه ندئ پياده كړنى جياواز بو نه م به شه هه يه كه ريوايه ته كه يان دراوه ته
پال كه سايه تى ئيسلامى ديار بو شيواندنى وينه ي ئيسلام و نه هيلانى متمان به
قورئان له و رووه وه كه وه حى خوداييه، له وانه:

أ. له "الإتقان" دا هاتووه كه: "أبو عبدة" ده لئيت "إسماعيل بن إبراهيم" له
"أيوب" وه له "نافع" وه له "ابن عمر" وه وتى: يه كيك له ئيوه ده لئيت هه موو
قورئانم وه رگرتووه ناشزانئيت هه مووى كامه يه، زورئك له قورئان رؤيشتووه، با بلئيت
نه وه نده ي بوم دهر كه وتووه وه رمرگرتووه.

هه روها ده لئيت: "ابن مريم" بوى باسكردين له "أبي لهيعة" وه له "ابن
الأسود" وه له "عروة بن الزبير" وه له "عائشة" وه فه رموى: سوره تى
"الأحزاب" له سهرده مى پيغه مبه ردا ده خوئترايه وه نزك به دووسه د ثايه ت بوو،
كاتيک عوسمان مه سحفه كانى نووسيوه وه ته نها نه وه نده گه يشت به ده ستمان كه
هه يه.

نه مه نه وه يه "السيوطي" له كتيبى "الإتقان في علوم القرآن" گواستوويه ته وه،
جيگه ي داخه زانايه كى مه زنى وه كو نه و نمونه ي نه م قسه هه لبه ستر اوانه بگويزتته وه
و خوئ له قسه كړدن له سهرى بيده نگ بكات، هه رچه ند نښته كى باش و چاكه، به لām
نه و كار هى به هه له ده ژميررئيت به هوئ نه و ترسناكيه ي له م رووانه وه لييه وه
سهره لده دن: يان تومه تباركړنى دايكى باوه رداران عائشه يه به بوختان و

دەستدرىژى بۇ سەر خەلىفە سىيەم عوسمان بىن عەفان-خو لىي رازى بىت- و
لىژنەى كۆكەرەوھى قورئان، يان تۆمەتبار كىرنى ئەو لىژنەى بە خىانەت و گۆرپىنى
قورئان و لادانى وەحى لە قورئان كە گەرەمان عوسمان سەرپەرشتى كىرەوھ.

ھەموو ئەم ئەگەرەنە بە ئەقل و مەنتىق و تەواتور پىوچ و بىيىنەمان، سەرچاوەى
ئەم جۆرە رىوايەتەنە ھەمان ئەو سەرچاوەى بە ناوى پىغەمبەرەوھ (ﷺ)
فەرمودەيان دروست كىرەوھ بۇ شىئواندىنى راستەقىنەى ئىسلام، بۆيە زۆرىك لە
ئەفسانەيان خستە ناو ئەم ئاينە مەزنەوھ كە زۆرىەى ئەو ئەفسانەنە تاكو ئىستە
نەزانان ئوويارەيان دەكەنەوھ لەسەر ئەو بىنچىنەى گوايە لە شەرەعتى ئىسلامن.

چۆن دەبىت باوەر بەوھ بەيىن قورئان زۆرىەى بىز بووھ و سورەتى "الأحزاب"
ئەوھندە ئايەت بووھ و تەنھا (۷۳) ئايەتى ماوھتەوھ، ئەى ئەوئىرى بۇ كۆى چو،
چۆن ئەو بە شە تياچو لە گەل ئەو گىرنگىيە زۆرىەى لە ھەموو ھاوھلان و
شۆيىنكە وتوانەوھ بە قورئان دەدرا و ھەموو ئايەتەكان بە رىگەى تەواتور لە
پىغەمبەرى خوداوە (ﷺ) گوازاونەتەوھ؟.

خەلىفە عوسمان-خو لىي رازى بىت- ھەموو مەسحەفەكانى لە يەك مەسحەفدا
كۆكردەوھ و چەند نۆسخەىكى لە بەرگرتەوھ و دابەشى كرد بەسەر و لاتاندا، ئەوھيان
لەبىرچوھ كە عوسمان بەتەنھا قورئانى كۆنە كىرەتەوھ، بەلكو دەستەيەك لە
ھاوھلاننى لە گەل بووھ.

زانای پاىەبەرز "أبو بكر الباقلاني"^(۱) لە كىتەبەكەيدا "الإنتصار لنقل القرآن"^(۲) دا
دەلىت: ((گەر يەككە بلىت: پىيمان بلى ئايا مەسحەفەكەى عوسمان ھەمان مەسحەفى
ئەبوبەكر بوو-خو لىي رازى بىت- يان جىياوازى ھەيە لە گەلى؟ گەر وەك
مەسحەفەكەى ئەبوبەكر بوو رووى كارەكەى عوسمان بۇ چى بوو؟ گەر جىياوازى ھەيە

(۱) المتوفى ۴۰۳ هـ.

(۲) دراسة وتحقيق الدكتور محمود زغلول سلام استاذ كرسي اللغة العربية وادابها بجامعة
الاسكندرية ص ۳۵۸.

له گه لى ده بېت يه كيكيان هه له بن، پتي ده وترت: نه وهى عوسمانى بانگ كرد بو
 كارى مه سحفه كه نه و جياوازيه بوو له ناو خه لكيدا له سر خويندنه وهى قورئان و
 سه ره لډانى بيا وه پكردنى يه كترى و نووسراوه كانى هه ندى كه س بو عوسمان- خوا
 لى رازى بيت- له و لاتانه وه له مه پ نه و پرسه، "حذيفة" له فتوحاتى
 نه رمنيه كانه وه گه پايه وه و فهرمووى به عوسمان: فرياي نه م نوممه ته بكه وه بهر
 له وهى جياوازي له قورئاندا سه ره لډات وهك چون يه هود و نه صارا جياوازيان
 تيكيوت، عوسمان ناردى بو لاي "حفصة" ي خيزانى پيغه مبهردا (ﷺ) نه و
 لاپه رانه مان بو ره وانه بكه تاكو له بهرى بگرينه وه له چهند مه سحفه فيكدا و پاشان بو
 ره وانه ده كه ينه وه، نه و يش لاپه رپه كانى بو ره وانه كرد، عوسمان "زيد بن ثابت و
 عبدالله بن الزبير و سعيد بن العاص" ي بانگ كرد، و تراويشه "ابان بن سعيد بن
 العاص و عبدالرحمن بن الحارث بن هشام" له هه ندى ريوايه تى تردا: "عبدالله بن
 عباس و عبدالله بن عمر و عبدالله بن عمرو بن العاص" له چهند مه سحفه فيكدا
 له بهريان گرته وه، عوسمان فهرمووى به دهسته قوره يشيه كه: گهر له شتيكدا
 جياوازي كه و ته نيوانتانه وه به زمانى (به له هجى) قوره يش بينوسن، چونكه به
 له هجى نه وان دابه زيوه، نه و انيش نه و كارهيان نه نجامدا تا مه سحفه كانيان
 له بهر گرته وه و عوسمان ناردى وه بو لاي حه فسه پاشان هر مه سحفه فيكى ره وانه ي
 ئاسويه ك كرد).

له به لگه نه ويسته كانه قورئان بر بر له مه كه و مه دينه بو سر سه ره وهرمان
 محمد (ﷺ) له ماوه ي بيست و سى سالدا دابه زيوه، يه كه به يه كى موسلمانان تامه زرو
 و موشتا قبوون بو وه حى و چاوه پروانى هه والى وه حى بوون كه په يوه ست بوو به
 كاروباره كانى خيزانى مرقايه تيبه وه تايبه و گشتى، هاوه لاني پيغه مبهردا (ﷺ) به
 شوق و تامه زروى و ليورد بوونه وه و ورده كارييه وه گوښيان بو دابه زيني قورئان
 راده گرت تاكو سوود له حوكمه كانى وهر يگرن له كاروبارى دين و دونيا ياندا، هر كات
 ئايه تيگ داده به زى به ناوياندا بلاوه ي ده كرد و له بهريان ده كرد، بويه ئايه تيگ

ب- هه روو ها له وه وال هه لبه ستراراونه ی خزینراوه ته ناو فه رموده وه ئه وه یه ریوایه تکراره، دهسته یه که له هاوه لانی پیغه مبهری (ﷺ) پیاویک له ناویان له نیوه ی شه ودا راسته بیته وه دهیه ویت سوره تیک بخوینیت که پیشتر له بهری کرد بوو، نهیتوانی هیچ شتیکی لی بخوینیت جگه له "بسم الله الرحمن الرحيم" کات رۆژ بوویه وه پتیه وه هات بۆ لای پیغه مبهری (ﷺ) و له وه باره یه وه پرسیری لی کرد، که سیکی تر و که سیکی تر به دوا یه کدا هاتن تا کو بوونه وه، هه ندیکیان له هه ندیکیانی پرسى چى کۆی کردوونه ته وه، هه ندیکیان ده رباره ی ئه وه سوره ته هه والیان دا به هه ندیکی تران، پاشان پیغه مبهری (ﷺ) مۆله تی پیدان وه وال هه که یان پیدان پرسیری سوره ته که یان لی کرد، پیغه مبهری (ﷺ) ماوه یه که بیده نگ بوو و هیچ وه لامیکی بۆیان نه بوو، پاشان فه رموی دوینی نه سخکرایه وه، له سینه یان و له هه موو شتیکی تیایدا نووسرابوو سراپه وه، ئه وه ی نامۆیه ئه وه یه "ابن الجوزي"^(۱) ئه م ریوایه ته هه لبه ستراره ئه فسانه یه ی که خزینراوه ته ناو فه رموده وه گواستۆته وه و هیچ قسه یه کی له سه ر نه کردۆوه و پرسیری ئه وه ی نه کردۆوه حیکمه ت چى بوو له دابه زینی سوره تیک له قورئان و ته نها ژماره یه کی که م له هاوه لان پتیا ن زانی، سوره تیک داده به زیت و ته شریع بگه یه نیت و پاشان نه سخ بیته وه و بسرپته وه له نیاوان ئیواره و چیشته نگاودا، ئایه ئه مه گالته جاپی نییه؟ ئایا ویتای کاری گالته جاپی له خودا ده کریت؟ یان بۆچی پیغه مبهری (ﷺ) ماوه یه که بیده نگ بوو؟ لای هیچ که س ترسناکی ئه م ریوایه ته لاواز وه هه لبه ستراراونه له گه ل بیده نگ بوون له به ربه رچدانه وه و پووچکردنه وه یان شاراوه نییه، به تایبه ت بۆ سه ر بیروباوه ری موسلمانیک خواوه نی ئیمانیک زانستی نییه، سه رباری ئه وه ی ئه م ریوایه تانه - که بنچینه یه کیان بۆ نییه -

(۱) نواسخ القرآن لابن الجوزي ص ۳۳.

تیشکی سهوز ده‌دهن به دوزمنانی ئیسلام بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ك خالی لاواز له‌سه‌ر ئیسلام و بوونی قورئان وه‌ك وه‌حییه‌ك له‌لای خوداوه‌ تۆماری بکه‌ن.

هه‌روه‌ها له‌وانه‌ی "السیوطی"^(۱) به‌ نمونه‌ی پیاده‌کردنه‌کانی نه‌سخی حوكم و خویندنه‌وه‌ ده‌یه‌نینت‌ه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ كه‌ ده‌لێت: ((عائشه‌ ده‌لێت: له‌وه‌ی دابه‌زی بوو "ده‌ ژهم شیربوو" نه‌سخرایه‌وه‌ به‌ "پێنج ژهم شیری دیاریکراو"، پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) کۆچی دوابی کرد و ئه‌وه‌ له‌ قورئاندا ده‌خوینرایه‌وه‌))

هه‌روه‌ها "السیوطی" گواستویه‌ته‌وه‌^(۲) له‌ پیاده‌کردنه‌کانی نه‌سخی حوكم و خویندنه‌وه‌: ((انا انزلنا المال لاقام الصلاة وابتاء الزكاة لو ان لابن ادم واديا لاحب ان يكون اليه الثاني ولو كان اليه الثاني لاحب ان يكون اليهما الثالث ولا يملأ جوف ابن ادم الا التراب ويتوب الله على من تاب)).

پیشتر باسی ئه‌م تیکه‌لییه‌ی نێوان قورئان و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌رمان(ﷺ) کرد، سه‌رباری ئه‌وه‌ی ئه‌م دوو رێوایه‌ته‌ باسکراوه‌ له‌ فه‌مووده‌ی پێغه‌مبه‌ردا(ﷺ) بوونیان هه‌یه‌، گه‌ر حوكمی ئه‌و دوو فه‌رمووده‌ نه‌سخکراوه‌ته‌وه‌ بۆچی له‌ سه‌حیحی بوخاریدا هاتوون، هه‌ر به‌و جۆره‌ "ابن سلامة و ابن الجوزي والسیوطی" رێوایه‌تگه‌لیکیان گواستۆته‌وه‌ وێنه‌ی قورئان ده‌شوینن وشك و گومان ده‌خه‌نه‌ سه‌ر ئه‌مانه‌تی عوسمان له‌ کۆکردنه‌وه‌ی قورئاندا هه‌لبه‌ت به‌بێ ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستیکیان هه‌بێت، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌، به‌لکو زۆتر له‌و مه‌به‌سته‌ "الغماري"^(۳) له‌ کتێبه‌که‌یدا "الإحسان في تعقيب الإتيان للسیوطی" ده‌لێت: ((کتێبی "الإتيان في علوم القرآن" ی ئیمامی "الحافظ ابن الفضل جلال الدين السيوطی" - ره‌حمه‌تی خۆی لی بێت - کتێبی‌که‌ گه‌وره‌ و به‌پێژه‌ و سوودی زۆره‌، به‌لام هه‌ندێ بۆچوونی نادروستی تیخزێنراوی تێدایه‌، دانەر(واته‌ السیوطی) نه‌یتوانیوه‌ له‌ شازبوونه‌وه‌یان و به‌ریبونه‌وه‌یان به‌ئاگا

(۱) الاتقان ۲/۲۵.

(۲) الاتقان ۲/۲۴.

(۳) ابو الفضل عبد الله بن الصديق الغماري دار الانصار ص ۳ وما بعدها.

بیت، بۆیە رۆژھەلاتناسان و کلکەکانیان کردوویان بە پێپەڕە بۆ تانەدان لە هەندێ ئایەتی قورئان و ئەوەی پەڕیوەندی بە کۆکردنەوەی قورئانەو هەیه، نۆست و مۆلەتپێدەری ئیمە زانای پایەبەرز خوالیخۆشبوو "محمد زاهد الکوثری" هەوالی پێداين که وانهی زانستهکانی قورئانی بە قوتابیانی وتۆتەو لە زانکۆی ئەستەنبولی ئەستانە و گرنگی دەدا بەوەی رۆژھەلاتناسان دەیاننوو سی تاکو بەرپەرچیان بداتەو و قوتابیەکانی لی بەتاگا بهیئیت، زۆریک لە تانە و تەشەرەکانی ئەوانی دەبینی پشتیان بەو راو و ریوایەتانە دەبەست لە کتیی "الإتقان" دا هاتبوو، ئەمەش هۆی هێرشە توندەکی بوو لەسەر ئەو کتییە))

لەراستیدا "السیوطی" لە کتییەکیدە "الإتقان في علوم القرآن" لە ژێر ناوینیشانی جۆری چل و حەوت لە نەسخەر و نەسخراوەکی ریوایەتی هەلبەستراو و گوماناوی هیناوه، تەنھا ئەوانە کۆیدەکەنەو و بەو رێگەیە رێکدەخەن و دەرخەنە روو کە تۆمەتبارن بە هەلبەستن و هینانی شک بۆ ناو قورئان، حاشا "السیوطی" لەو جۆرە کەسانە بیت بەهۆی پلە و پایە زانستی و خزمەتی مەزنیو، بەلام وا دەرەدەکەوێت پیاویکی سادە بووێت و هەموو ئەوەی دەیکواستەو بەراستی زانیبێت بە چاوداخستن لە دروستی و پووجەلییەکی، بەلام ئەم سادەکارییە بەرھەڵستی دەکات لەگەڵ ئەو قوولی و وردەکارییە لە هەندێ بابەتی تردا هەیبوو.

خودا لەوانە خۆشبییەت بەرگری دەکات لە هەلەکانی کەسانی تر بە نییەتی باشی، بەلام گەر ئەو کەسانە لە رابردوودا خاوەن بیانو و پاساوی خۆیان بووین ئەوا ئیمە پاساو و بیانوومان بۆ نییە، ئیمە لە چاخی ئەتۆم و گەشتی ئاسمان و گەشه و گۆرانی تەکنەلۆژی و چاخی ئینتەرنێت و ئەقلی ئەلەکترونیداين.

بەشی دووهم- حوکمەکی نەسخەر او بەشی خۆیندەنەو کە

زانایانی ئوسول و فەقیهان و ئەهلی تەفسیر زیادەپرەوییان کردووه لە قسەکردن لەمەڕ نەسخ لەم بەشەدا وەک باسما کرد بەتایبەت ئەوەی "ابن سلامة و ابن حزم و السیوطی" وتوویانە، وەک چۆن درێژە پێدەکردنەکانی ئەم بەشە لە قورئاندا

دېت، لەو ئايەتەنەى بانگەشە دەكەن لە رووى حوكمەو نەسخراوين، بەلام لەپرووى خويندەنەو وە ماونەتەو، ژمارەى ئەو ئايەتەنە لە قورئاندا و لەو مەسحەفەى لە جيهانى ئىسلاميدا لەبەردەستى مۇسلماناندايە زياترە لە (۲۰۱) ئايەت لە ئايەتەكانى ئەحكام كە دەلەلەن كۆى هەموو ئايەتەكانى ئەحكام لە (۵۰۰) ئايەت تەننەپەرىت.

"السيوطي"^(۱) هۆ بۆ دروستى سەپنەو وەى حوكمى ئايەت و مانەو وەى خويندەنەو وەى دەهەننەو وەى بە وتنى: (گەر دەلەلەى: حەكمەت چەپە لە هەلگرتنى حوكم و مانەو وەى خويندەنەو وەى، ئەوا وەلامەكەى لە بوو روو وەى:

يەكەمیان: قورئان وەى چۆن دەخويندەنەو وەى بۆ ئەو وەى حوكمەكەى بزانرەت و كارى پەيگەرەت دەخويندەنەو وەى بەهۆى ئەو وەى كەلامى خودايە و لەسەرى پاداشت وەردەگيرەت، بۆيە خويندەنەو وەى بەهۆى ئەو وەى حەكمەتەو وەى وازلەپەنراو.

دووەم: نەسخكردەو وەى كۆك(حوكم) بۆ ئاسانكردەنە و خويندەنەو وەى هەلراو وەى وەى يادخستەنەو وەى بە بۆ نەعمەت و لابردنى ئەو بارگرايەى)

بەردەوام چاويلەگەرەن بۆ گوشتارەكانى كەسانى تەر لە نووسىنەكانيان و وتارەكانيان و ئامۆزگارىيەكانيان بۆ خەلكى نمونەى ئەم قەسە سەير و سەمەرەنە دووبارە دەكەنەو وەى ناماقول دەهەنەو وەى پاسا و بۆ كارەك دەخەنە روو مەو وەى ژىر نايەو وەى ئەنجامى بەدات، سەرەپاى ئەو وەى بۆ قورئان بە شياو و دەزانن و رەگە بە خۆى دەدات ئەو وەى بۆ مەو وەى نەنگى و ناتەواو وەى بەداتە پال خودا، ئەوانە بانگەشەى ئەو وەى دەكەن رەزى ئىسلام دەگرن بە بەرگريە گەرموگەرەكانيان لە ئايەتەكانى قورئان كە ناوەرۆكيان سەپاوەتەو وەى "السيوطي" ناوى لێنا- و توكەكەيان ماوەتەو وەى بۆ ئەو وەى بېتە دەستورەكى نەمە بۆ خەزانى مەو وەى، خودا لە مۇسلمانەك خۆشەبەت ئەقلى بەكارناهەنەت ئەو وەى لە كەسانى تەرەو دەگويەنەو وەى بە توندى بەرگري لێدەكات، چۆنكە بەرگريەكەيان لەپرووى نەيت پاكى و نەبوونى

(۱) الاتقان المرجع السابق ۲/۲۳.

وردەكارى و بېبەشبوونى قوۋلى بەلگەھىنانە وەوہى، گەر بە يەككە لەو كەسانە بلىت نىوہى ئەو قورئانەى لە بەردەستماندايە نەسخراوہ تەوہ و كاركردن پىي پەككە و تەوہ، بەلام وەك تەبەرك بەكارىدەھىتىن ھەزاران كەس دەبىنىيەوہ پشتگىرىت دەكەن، گەر بلىتى نمونەى ئەو كارە ناتەواويىيە تايىبەت بە مەۋق و ياسادانەرى ياساى دانراو ئىتر چۆن دەبىت ئەو ناتەواويىيە بدرىتتە پال خودا، لىرەدا كەسك نايىنىتەوہ پشتىوانىت لى بكات با بەرىژەى (۱/). یش بىت لەوانەى خۆيان بە بانگكەرى پەيامى ئىسلام دەزانن، ئەم دياردەيە جىگەى داخە لە جىھانى ئىسلامىدا، وىنى مانەوہى ئايەتى قورئان بۆ خويىندەوہ و سىپانەوہى لەپووى حوكمەوہ رەدكاروہىيە بەم بەلگانە:

۱- وشەكانى قورئان قالبن بۆ ماناكانى كە برىتىن لەو حوكمانەى ژيانى خىزانى مەۋقايەتى رىكەدەخەن و بەختەوہرى ھەتاھەتايى لە ھەرىو خانەكەدا بۆ دابىن دەكەن، بۆيە وشەكان لە خودى خۆياندا بەمەبەستگىراو نىن، بەلگە خودا ئەو وشانەى گىپاۋە بە ھۆكارىك بۆ گەياندىنى ئەو مانا و ئەحكامانە بە مەۋق، ئەم وشانە لە كىتەبە ئاسمانىيەكاندا ھاتوون بە چەندىن زمان ھاتوون و دواين زمانيان زمانى ەرەبى زىندوۋە كە ئامادەيى ئەوہى تىدايە زۆرتىن مانا لە ماناكانى قورئانى مەزن لە ئامىز بگىرىت، ئەو قورئانەى دواين دەستوورە ۋە ھەمەواركەرەوہى دەستوورە خاويىيەكانى پىشۋە، مەۋق پابەند دەبىت بە كاركردن بە داۋاكارىيەكانى ھەتا ژيان لەسەر ئەم ھەسارەى زەويىيە بەردەوام بىت.

۲- وشەكان تويىكلن و حوكمەكان كرۆكن وەك لە غەيرى قورئاندا لە خواردنە موباحەكانى مەۋق، دەبى سوۋدى تويىكل چى بىت گەر لە ناوہرۆكەكەى دابىرىت، ئايا لەدۋاى ئەو بەھايەكى بۆ دەمىنىتەوہ بايەخى پىدەرىت؟

۲- قورئان بۆ سەر مەھەد (ﷺ) دابەزىوہ تاكو بە ھەموو خىزانى مەۋقايەتى بگەيەنىت و بىيىتە رەھمەت بۆ ھەموو جىھانان، وەك خودا- سىبجانە- دەفەرەمۆيت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ خودا قورئانى دانەبەزاندوۋە تاكو بە وشەكانى

ئوبىبارە بىكرىتەۋە و بىكرىتە دەنگ و ئاۋاز لە بۆنەكان و لەسەر گۆرپستانەكان و مەردوۋەكان، بەلكو قورئان دەستوورى زىندوۋانە بۇ كارىكردن بە ناۋەرۆك و مەرامەكان و داۋاكارىيەكانى، دەبىي داۋاكارى قورئان چى بىت گەر مەبەست و مەرامە بنچىنەيىيەكە بىز بوۋىت؟

۳- چى دەلىلى بە كەسىك قوتوۋىيەك شىرىنىت پىشكەش بىكات و بىداتە دەستت پاشان ناۋەرۆكى ئەو شىرنەمەنىيە رابىكىشىت و داۋاش لە تۆ بىكات پارىزگارى لە قوتوۋەكە بىكەت تاكو بۆنى شىرنەمەنى بىكەت و چىزى لى ۋەرىگىت؟

۴- چى دەۋىتت بە كەسىك ياسايەك دادەپىزىتت بۇ رىكخستنى كۆمەلگەكەي و دەستەبەرىكىنى مافەكان و ئەركەكانى تاكى ئەو كۆمەلگەيە، پاشان كارىكردن بە ھەندى مادەي ئەو ياسايە ھەلدەۋەشىنىتەۋە بەھۋى پىشكەۋتەكانى ژيان و بەرزەۋەندىيەكانەۋە و كۆمەلەك مادەي نوئ دەھىنىت جىگەي ئەۋانە بىگرنەۋە و چەند ھوكمەك لەخۇ بىگرن لەگەل بەرزەۋەندىيە نوئەكاندا گونجاۋ بن، بەلام لە ھەمان كاتدا فەرمان دەكات بە پارىزگارى لىكرىنى ئەو مادە سپاۋانە و ھىلانەۋەيان لە نىۋان مادەكانى تىرى ھەمان ياسادا؟ گومانى تىدا نىيە نمونەي ئەم جۆرە كارە بە كارىكى ناماقول دادەنرىت و لەلايەن تاكەكانى ئەو كۆمەلگەۋە لە دەرەۋە و لە ناۋەرۋە ياسادانەر دەكەۋىتە بەررەخنە.

گەر سىرىنەۋەي ھوكم و ھىلانەۋەي مادەكە ناتەۋاۋى بىت بۇ مۇۋەتەك دەبى چۆن گونجاۋ بىت بىرىتە پال خودايەكى "علیم و حكیم و عزیز و قدیر" ى پاك و بىگەرد لە ھەرچى نەنگى و ناتەۋاۋىيە؟

ئەمە ھەندى لەو بەلگانەيە دەيخەمە بەردەم ئەۋكەسانەي خاۋەن ژىرىيەكى نەرم، لە داھاتوۋدا پەرچەكردارى نەرتى لە سەرخەرانى نەسخەۋە روۋىيەپووم دەبىتەۋە، بەلام مەرامى من سەرخستنى قورئان و خىزمەتكردنە بە شەرىعەتى ئىسلامى مەزن و پىتەدانى تىشكى سەۋز بە دوزمانى.

باوه پدارتیک که خاوه‌نی باوه پیک د‌روستی زانستییه له لۆمه‌ی لۆمه‌که‌ران ناترسیت و له‌ حق بیده‌نگ نابیت له‌ ترسی زماندریژی که‌سانی تر، با ئه‌وه‌ی د‌وینی به‌ "أبي مسلم الأصفهاني" و‌ترا سبه‌ینیش به‌ من بوت‌ریت، ئه‌و به‌رگری له‌ قورئان کرد و به‌ کافریان دانا.

به‌شی سینه‌م- خویندنه‌وه‌ی سراوه‌ته‌وه‌ به‌بێ حوکمه‌که‌ی:

بانگه‌رانی ئه‌م جو‌ره له‌ نه‌سخ به‌لگه به‌ فرموده‌ی ئاحاد ده‌هیننه‌وه، له‌وانه: ((الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ إِذَا رَزَيْنَا فَأَرْجُمُوهُمَا الْبَتَّةَ نَكَالًا مِنَ اللَّهِ))^(١).

"الزکشی"^(٢) له‌ قسه‌کردن له‌سه‌ری ده‌لێت: ((حیکمه‌ت چیه‌ له‌ هه‌لگرته‌ی خویندنه‌وه‌که‌ی و هیلانه‌وه‌ی حوکمه‌که‌ی؟ ئه‌ی بۆ خویندنه‌وه‌که‌شی نه‌هیلرایه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی کارکردن به‌ حوکمه‌که‌ی له‌گه‌ل پاداشتی خویندنه‌وه‌که‌ی کوبیته‌وه؟))

خاوه‌نی "الفنون"^(٣) وه‌لام ده‌داته‌وه‌ و ده‌لێت: ((ئه‌وه‌ بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌یه‌ راده‌ی گوێرایه‌لی ئه‌م ئومه‌ته‌ له‌ په‌له‌کردن بۆ به‌خشینی نه‌فس به‌ ریگه‌ی گومان به‌بی‌ روش‌نکردنه‌وه‌ و درێژه‌پێدان بۆ ریگه‌ی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ پێی ئاشکرا بکات، بۆیه به‌ ئاسانه‌ترین شت په‌له‌ی بۆ ده‌که‌ن وه‌ک چۆن ئیبراهیمی خه‌لیل- علیه‌ السلام- کورپه‌که‌ی به‌ بینینی خه‌وتیک سه‌ری، خه‌ون نزمترین ئاستی وه‌حیه)).

وتنی "پێی ئاشکرا بکات- لیظهر به‌" واته‌ بۆ ئه‌وه‌ی بۆ خودای ئاشکرا بکات وه‌ک ئه‌وه‌ی خودا نه‌زان بیت به‌وه‌ی به‌نده‌که‌ی ئه‌نجامی ده‌دات له‌ رابردوو و ئیستا و داهاتوودا بۆیه‌ تا‌قیده‌کاته‌وه‌ تا‌کو بپوانیت به‌سه‌ر راسته‌قینه‌دا.

ئه‌م شیکردنه‌وه‌یه‌ چه‌ند سه‌یروسه‌مه‌ریه‌ له‌گه‌ل ریزمان بۆ پله‌ و پایه‌ی "ابن الجوزی"، "الزرقانی"^(٤) شیکردنه‌وه‌ی بۆ ده‌کات به‌ وتنی: ((نه‌ینی له‌ سپینه‌وه‌ی

^(١) البرهان في علوم القرآن للامام بدر الدين محمد بن عبد الله الزركشي: ٣٥/٢.

^(٢) المرجع السابق: ٣٧/٢.

^(٣) هو كتاب فنون الافنان في عجائب علوم القرآن لابن الجوزي.

^(٤) مناهل العرفان: ٩٢/٢-٩٣.

خویندنه وهی ئایه تی "الشیخ والشیخة إذا زنيا فارجموهما" به بی حوکمه که ی
 نه وهیه: یه که مجار ده خوینرایه وه وهک ده مکو تکر دینک بۆ که سانیک نه فسی هانی ده دا
 بۆ خو پیسکردن به م نهنگی و عاره ناشیرینه له "شیخ و شیخة" دا، ههتا نه م حوکمه
 جیگیر بوو له ده رونه کاند ئه و کات خودا خویندنه وه که ی سرپه وه به وهی
 حیکمه تیک تیره وه که ئاماژه یه به خرابی ئه و کاره پیسه و ناله باری ده رچوونی له
 "شیخ و شیخة" وه جو ره رینگه یه کیان گرتوته به ر شایسته ی نه وه نییه باس
 بکریت نه ک بگو یزیتته وه، بۆیه به ئاقاریکیدا برد وهک نه وه ی هه رگیز روونه دات، وهک
 نه وه ی وتبیتی: گویتان له بیستنی به پاک رابگرن و زمانتان له وتنی سه رباری را کردن
 لئی و پیسبون به چلک و چه په لیه که ی))

نه م ته ئویه ناماقو له نموونه ی نه و زانا مه زنه بۆی ده چیت تا کو نه وه ی قسه یه کی
 باو بووه له سه رده می نه فامیدا بکات به قورئانیکی دابه زینراو له خودا وه.

نه م به شه له نه سخی بانگه شه بۆکراو به م به لگانه رهد ده که ی نه وه، گرنگترینیان:
 ۱- نه م قسه یه گه ر راست بییت نه و له قورئان نییه، به لکو فه رموده یه که
 پیغه مبه ر(ﷺ) فه رموویه تی و قه زاوه تی پیکردووه له کومه لیک داوادا له وانه
 ره جمکردنی "الغامدیة و ماعز" و کهسانی تریش، "النحاس"^(۱) ده لیت:
 (("الزهري" له عه بدولای کوپی عه باسه وه ریوایه تی کردووه ده لیت: "عمر بن
 الخطاب" وتاری بۆ داین وتی: ئیمه "الشیخ والشیخة إذا زنيا فارجموهما البتة
 بما قضيا من اللذة.." مان کاتی خو ی ده خویند، "أبو جعفر" ده لیت ئیسنادی
 فه رموده که دروسته، به لام ته نها نه وه نده هیه حوکمه که ی وهک حوکمی قورئان
 نییه که کومه لیک له کومه لیکه وه گواستوویانه ته وه، به لام سوننه تیک جیگیره،
 له وانه یه مرو ف بلیت نه وم خوینده وه به بی نه وه ی قورئان بییت، به لگه ش له سه ر نه مه

^(۱) محمد بن احمد بن اسماعيل الصغار النحوي المصري المعروف بأبي جعفر النحاس
 المتوفى ۳۲۸هـ كتاب النسخ والنسخ في القرآن الكريم ص ۸.

ئەو ھەيە عومەر دەلئیت: گەر ئەو ھەم پێ ناخۆش نەبوايە بوتريت عومەر قورئانی زیاد کردووە ئەو زیادم دەکرد))

۲- رەجم بە قورئان جیگیر نەبوو، بە لکو بە کاری پێغەمبەر (ﷺ) و قەزاو ھەي ئەو جیگیر کراو، ئەو ھەش تەبایە لە گەل ئەو ھەي لە تەوراتدا ھاتوو لە لای ئە ھەي کیتاب، وەك "البخاري" رێوايەتی دەکات: پێغەمبەر (ﷺ) تەبایی لە گەل ئە ھەي کیتابدا پێخۆش بوو لەو شتانەي قورئانی تیدا دانەبەزی بوو تا دادەبەزی.

۳- رەجمکردنی "المحصن-پیاو و ژنی خاوەن ھاوسەر" پێش ئیسلام بوونی ھەبوو گوزارەي: (الشيخ والشيخة إذا زنيا...) پێش ئیسلام بوونی ھەبوو و کاری پێدەکرا.

ھەرکەس کە مەترین زەوقی رەوانبیزی تیدا بیت دەزانیت ئەو کەلامی خودا نییە.
۴- ئەو فەرموودە ھەوالئیکى ئاحادە و قورئان بە مۆتەواتر جیگیر بوو، ھەر شتێک مۆتەواتر نەبیت بە قورئان نازمیریت، ئیتەر لەسەر کام بنچینەي دروستی جیگیر بە قورئانێک دادەنریت خۆتندنەو ھەکەي سەپايتەو بەبێ حوکمەکەي؟

۵- جیاوازی ھەيە لە نێوان زانایاندا لە مانەو ھەي حوکمی رەجم لەسەر بنچینەي جیاوازی لە بەرواری دابەزینی ئایەتی: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ﴾، ئەوانەي دەلێن پێش رەجم دابەزیو دەلێن رەجم ماو ھەو بە ھەي جیگیر بوونی بە جیگیر بوونیکى یەکلاکەر ھەو بە قەزاو ھەي پێغەمبەر (ﷺ) و زانایانیش کۆدەنگیان ھەيە لەسەر ئەمە.

ھەرکەسێکیش دەلئیت ئەو ئایەتە دواي حوکمی رەجم دابەزیو دەلئیت ئەو حوکمە سەراو ھەو و وەك سەپانەو ھەي سوننەت وایە بە قورئان، ھەردوو ئاراستە کە بەلگەيەکى یەکلاکەر ھەیان^(۱) راست نەکردۆتەو و زانست لەلای خودایە.

^(۱) فی فتح الباري شرح صحيح البخاري (۲۰/۸): (له "الشيباني" هوه وتی: پرسیارم کرد له "عبد الله بن ابي اوفى" ئایا پێغەمبەر (ﷺ) کەسی رەجم کردووە؟ فەرمووی: بەئێ، وتم: پێش دابەزینی سورەتی "النور" یان دواي دابەزینی؟ وتی: نازانم).

شایانی باسه روودانی رهجم له دواى پێغه مبهه (ﷺ) تاكو ئه مرق جیگیر نه بووه به هۆی جیگیر نه بوونی تاوانی زیناوه به چوار شایهت دادپه روهری و یه کیتی وه لامگووی و بینینی روشن بۆ کاره تاوانیه که یان بوونیان هه بیته به جۆرێك شك و شوبهه رووی لی نه کات، چونکه سنوور به زینیه کان به شوبهات پال پێوه ده نریت.

٦- زانایانی مه زن ئه م جۆره له به شی نه سخیان ره د کردۆته وه به هۆی نامه نتقیبوونییه وه، له و زانایانه:

أ. "الزركشي"^(١) ده لیت: (خۆری ئیمامان "السرخسي" پێداگری له وه ده کات نابیت ئه م جۆره نه سخه بوونی هه بیته به نه سخکردنه وهی خۆیندنه وه و مانه وهی حوکه مه که ی، چونکه حوکه م به بی خۆیندنه وه جیگیر نابیت)

ب- "صدر الشریعة"^(٢) ده لیت: (زانایان ریگریان له وه کردووه نه سخ له خۆیندنه وه دا رویدا بیت، چونکه ده ق بۆ حوکه مه که یه تی و حوکه میش به ده قه و جیا بوونه وه له نێوانیاندا نا کریت)

ج- قازی "أبو بكر الباقلاني"^(٣) ده لیت: ریوایه ته که ی عومه ر و هاوشیوه کانی له ریوایه ته کان بانگه شه ی ئه وه ده که ن قورئان هه یه خۆیندنه وه که ی سپاوه ته وه ریوایه تی ئاحادن و شاندادن له سه ر یان دروست نییه، ئه وه ی جیگیری ده که ن جیگیر نه بووه، گه ر خۆیندنه وه ماوه ته وه ئه وا گه وره مان عومه ر- خوا لیتی رازی بیت- هه ولی نووسینه وه ی ده دا و نه یه به سه ته وه به کار و کرده وه ی خه لکه وه.

(١) البحر المحيط: ١٠٤/٤.

(٢) التوضیح والتنقیح: ٣١٨/٢.

(٣) الانتصار لنقل القرآن المخطوطة ص ٢٠١.

دابه‌شکردنی دووهم: نه‌سخبوونه‌وهی قورئان له‌پرووی نه‌سخکه‌ره‌وه:

سه‌رخه‌رانی نه‌سخ له قورئاندا له‌پرووی نه‌سخکه‌ره‌وه دابه‌شیان کردووه بۆ: نه‌سخ به قورئان-بانگکه‌رانی ئهم به‌شه‌یان زۆره- و نه‌سخ به سوننه‌ت-ریژه‌ی بانگکه‌رانی ئهم به‌شه‌یان ناوه‌نده- و نه‌سخ به ئیجماع- بانگکه‌رانی ئهم به‌شه‌شان و که‌من-، وه‌ک له‌م رۆشنکردنه‌وه‌یه‌دا:

به‌شی یه‌که‌م- نه‌سخی قورئان به قورئان:

پیشتر باس‌مان کرد زانایانی ئوسول له پاشینه‌کان و ئه‌هلی ته‌فسیر و لیکۆله‌ران له بابه‌تی نه‌سخکه‌ر و نه‌سخ‌راو زیاده‌په‌ویان کردووه له نه‌سخی قورئان تا ژماره‌ی ئایه‌ته نه‌سخ‌راوه‌کان گه‌یشتۆته نیوه‌ی ئایه‌ته‌کانی ئه‌حکامی قورئان.

له پیشه‌نگی ئه‌وانه‌ی زیاده‌په‌ویان کردووه له‌م مه‌یدانه‌دا "ابن سلامه" یه‌که ده‌لێت^(١): ئهم ئایه‌ته نه‌سخکه‌ره (واته ئه‌و ئایه‌ته‌ی پێی ده‌وترێت ئایه‌تی شمشیر)^(٢) سه‌د و بیست و چوار ئایه‌تی سه‌ریوه‌ته‌وه و پاشان کۆتاییه‌که‌ی سه‌ره‌تا‌که‌ی سه‌ریوه‌ته‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌لێت^(٣): ئه‌و ئایه‌تانه‌ی له حوکمدا سه‌راونه‌ته‌وه و له خۆیندنه‌وه‌دا ماونه‌ته‌وه به‌سه‌ر (٦٣) سووره‌دا دابه‌شبوون و ده‌لێت: بزانه هه‌موو ئه‌وه‌ی له قورئاندا یه‌ وه‌ک "أعرض، تولى عنهم، ذرهم" و هاوشیۆه‌کانی ئه‌مانه نه‌سخکه‌ره‌وه‌که‌یان بریتیه له ئایه‌تی شمشیر.

هه‌موو ئه‌وه‌ی له قورئاندا یه‌ له: ﴿إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾^(٤) نه‌سخکه‌ره‌که‌ی بریتیه له ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾^(٥).

^(١) فی کتابه الناسخ والمنسوخ تحقیق العلیلی ص ۱۲۸.

^(٢) ئه‌وه‌ش بریتیه له ئایه‌تی پێنجه‌می سووره‌تی "التوبة"

^(٣) المرجع السابق ص ۲۰۲.

^(٤) سورة یونس/ ۱۵.

هروه‌ها هموئوه‌ی له قورئاندايه له هه‌وال ده‌رباره‌ی ئه‌وانه‌ی كَتَبِيان
پي‌دراوه و ئه‌مر به لَيِّبُورْدَن ده‌رباره‌يان نه‌سخه‌ره‌وه‌كه‌يان بریتيه له ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾^(١)

هروه‌ها هموئوه‌ی له قورئاندايه له فه‌رمان به شایه‌تی نه‌سخه‌ره‌كه‌ی
بریتيه له ﴿فَإِنْ آمَنَ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾^(٢)، هروه‌ها هموئوه‌ی له قورئاندايه له
تون‌دكرینه‌وه و هه‌ره‌شه نه‌سخه‌ره‌وه‌كه‌ی بریتيه له: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا
يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾^(٣)

"ابن حزم الأندلسي" ده‌لێت^(٤): ئه‌و سوره‌تانه‌ی ناسخ و مه‌نسوخیان
تێنه‌كه‌وتوه‌و چل و سێ سوره‌تن، ئه‌و سوره‌تانه‌ی نه‌سخه‌ریان تێدايه و
نه‌سخه‌راویان تێدا نیه‌ چل سوره‌تن، ئه‌و سوره‌تانه‌ی نه‌سخه‌رو نه‌سخه‌راویان
تێكه‌وتوه‌و ژماره‌یان بیست و پێنج سوره‌ته^(٥)

هروه‌ها ده‌لێت: پشته‌ل‌کردن له هه‌ول‌دانه‌ران له (١١٤) ئایه‌تدا له (٤٨) سوره‌تدا
كه‌یه‌كه‌میان سوره‌تی "البقرة" یه و دوا‌هه‌مینیان سوره‌تی "الكافرون" ه،
هه‌ره‌هه‌موویان به ئایه‌تی: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ نه‌سخه‌راونه‌ته‌وه.
پێشتر به‌درێژی باسی نه‌سخی قورئان به قورئانمان كرده‌وه له‌لای ئه‌و زانایه‌(ابن
حزم) كه پێش "ابن سلامة" كه‌وتوه‌و زیاده‌په‌وی كرده‌وه له نه‌سخی قورئاندا.
هه‌واتر ده‌ی ئه‌م بانگه‌شه‌یه ده‌ده‌ینه‌وه به پشته‌یوانی خودا.

(١) سورة الفتح/٢.

(٢) سورة التوبة/٢٩.

(٣) سورة البقرة/٢٨٣.

(٤) سورة البقرة/١٨٥.

(٥) واته "ابن حزم الظاهري"

(٦) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ١٠-١٢.

به شی دووهم نه سخی قورئان به سوننه ت:

زانایانی موسلمان له نوسولیه کان و فه قیهان و نه هلی ته فسیر جیاوازیان هیه له نه سخی قورئان به سوننه تی پیغه مبهرو به سهر سی ناراسته دا دابه ش بوون^(۱):
ناراسته ی یه که م- که "الشافعی" (ره حمه تی خودای لی بیت) سه روکایه تی ده کات نه وه یه سوننه ت ئاحاد بیت یان موته واتیر ئایه تیکی قورئانی نه سپروه ته وه، هه مو ئه وه ی له م باره یه وه وتراوه بریتییه له تیکه لی نیوان بوونی سوننه تی پیغه مبهرو (ﷺ) به نه سخکه ری ئایه تی که به شیوه یه کی سه ره خق له قورئان له گه ل بوونی به پشتیوان بو ئایه تی نه سخکه ر^(۲)، بو نمونه هه ر که س پیویایه فه رموده که ی پیغه مبهرو (ﷺ) ((ان الله اعطی کل ذی حق حقه فلا وصیة لوارث - خودا مافی به هه مو خواوه ن مافی که داوه بو یه وه سیّت بو میراتگر نییه) نه سخکه ره وه ی ئایه تی وه سیّت ی واجبه: ﴿کُتِبَ عَلَیْکُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُکُمْ الْمَوْتُ إِن تَرَکَ خَیْرًا الْوَصِیَّةَ لِلْوَالدَیْنِ وَالْأَقْرَبَیْنِ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَی الْمُتَّقِیْنَ﴾، له و بانگه شه یه دا به هه له دا چوه، چونکه له وتنی: (قد أعطی کل ذی حق حقه) "أعطی" فه رمانیکی رابردووه ورسته فه رمانییه که هه والیکه ده رباره ی حوکمیک خودا رایگه یاندووه، نه ورسته یه روشنکردنه وه ی مه رامی خودایه - سبحانه وتعالی - له وه ی ئایه تی وه سیّت به ئایه تی میرات سپراییته وه وه ک چون بییه شان له

^(۱) ينظر في اصول الفقه الحنفي التوضيح والتنقيح لصدر الشريعة: ۳۱۲/۲ وما بعدها "والمالکي شرح تنقيح الفصول للقرافي ص ۳۱۲ وما بعدها والشافعي جمع الجوامع وشرحه: ۵۲/۲ وما بعدها والحنبلي المسودة لآل تيمية ص ۲۰۱ وما بعدها. واصول فقه الامامية معالم الدين في الاصول للتبريزي ص ۲۷۱ وما بعدها" والزيدية هداية العقول الى غاية السؤل في علم الاصول للقاسم بن محمد: ۴۳۶/۲ وما بعدها" والظاهرية الاحكام في اصول الاحكام لابن حزم الظاهري: ۴۷۷/۴ وما بعدها" والاباضية شرح طلعة الشمس على الالفية للسالمي ص ۲۸۹ وما بعدها.

^(۲) في جمع الجوامع: ۵۳/۲ (له هه ر شوتینیک نه سخی قورئان به سوننه رویداوه قورئانیک بوونی هیه پهشتیوانی لی ده کات).

به کارهیتانی بیر و ژیری تهن دروست وینای ده کهن و رهفتاریان بریتیه له چاولیگه ری و دوویاره کردنه وهی قسه ی خه لکانی تر یان مه به سته که ی کزی نایه تی وه سیتی واجب تاییه تکراره به نایه تی میرات وهک لیگولهران له خاوهن بیرکردنه وهی تهن دروست و په یبردنی ورد ده یلین، له هه ریبو باره که دا کاری فهرموده که روشنکردنه وه و دوویا تکرندنه وهیه بۆ حوکمی خودا، یه کسانه حوکمه که نه سخ بیت یان تاییه تکردن.

بۆ ئاراسته که ی "الشافعی" کومه لیک سهرخه ره له لیگولهرانی ئوسولیه کانی زانستی ئوسولی فیه له هه موو مه زه به ئیسلامیه تۆمارکراوه کاند^(۱) بوونیان هه یه، لیڤه دا بوار نییه بۆ ناوهیتان و خستنه پووی به لگه کانیان، ئه وان جیاوازیان نه کردوه له نیوان سوننه تی موته واتیر و ئاحاددا، گه وهره ترین به لگه ی ئه م ئاراسته یه ئه وه یه ده لئین: قورئان کاری فهرموده ی پیغه مبه ری (ﷺ) له راگه یاندن و روشنکردنه وه دا کورت کردۆته وه به پیی نایه تی: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾^(۲)

ئاراسته ی دووه م— "ابن حزم الظاهري" سه رۆکایه تی ده کات، بریتیه له گونجای نه سخی قورئان به سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) و روودانی ئه و جۆره نه سخه، یه کسانه سوننه ته که موته واتیر بیت یان ئاحاد، ده لئیت: ((قورئان به قورئان و به سوننه تی پیغه مبه ر نه سخ ده کړیته وه، سوننه تیش به قورئان و به سوننه تی پیغه مبه ر ده سړیته وه، ئیمه پیمان وایه، و به دروستی ده بینین یان یه کسانه له لاما ن سوننه ته که به موته واتیر یان به ئاحاد گوزاراییته وه، به لگه ی ئه وه پیوستبوونی گوێرایه لیه بۆ ئه وه ی له پیغه مبه ره وه هاتوو وهک ئه و پیوستبوونی گوێرایه لی که بۆ قورئان هاتوو...)) پاشان به رده وام ده بیت به وتنی ((گه ره که لامی پیغه مبه ره وه ی

^(۱) هه ره که س ده یه ویت په ی به م راسته قینه یه بیات با بگه رپته وه بۆ ئه و سه رچاوه ئاماژه بۆکراوانه و سه رچاوه کانی تر.

^(۲) سورة النحل/ ۴۴.

بیت له لای خوداوه و قورئانیش وه حی بیت ئهوا نه سخ کرنی وه حی به وه حی گونجاوه...)) پاشان ده لیت: ((کارکردن به فرموده باشتره له کارکردن به نایه تی نه سخکرو))

له شیکرینه وانه دا - که خالی نین له هه له کاری، له گه ل ریزمان بو پله و پایه زانستییه که ی - نه م تییینانه ده کریت، به م جوړه:

۱- گوێرایه لی پیغه مبه ر(ﷺ) واجبه له دواي گوێرایه لی خودا وهك له م به دواي به كتردا هاتنه ی ناو نایه ته كه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾^(۱) پله و پایه ی پیغه مبه ر(ﷺ) به کسان نییه به گه وره یی و شکومه ندی خودا، سوننه تی پیغه مبه ر(ﷺ) به دواي قورئاندا دیت له هیزی پایه ندرکن، نه سخکر پیویسته به هیتر بیت له نه سخکراوه که یان پتی به کسان بیت له هیز و پله و ئاستدا.

بۆیه هیچ په یوه ندیه ک نییه له نئوان پیویستبوونی گوێرایه لی پیغه مبه ر و نه سخی قورئان به سوننه ت.

۲- قورئان وشه و گوزاره کانی و ماناکه ی وه حییه، سوننه ت ته نها ماناکه ی وه حییه و هاوتابوون له نئوانیاندا نییه و دژیه کیش له نئوانیاندا نییه تا به نه سخ هه لگیریت.

۳- وتنی کارکردن به فرموده ی نه سخکراوه باشتره له کارکردن به نایه تی نه سخکراو ته نها قسه یه و ده سگرتنه به سهر داوا دا، ئه و نایه ته قورئانییه کامه یه به سوننه ت نه سخکراوه ته وه تا کو کارکردن به فرموده ی نه سخکر چاکتر بیت له کارکردن به نایه تی نه سخکراو؟

^(۱) سورة النساء/ ۵۹.

ئاراستەى سىيەم-برىتيە لە جياکردنەوہى نىوان "گونجاو" و "روودان" لەلايەكەوہ و لە نىوان فەرموودەى مۆتەواتىر لەگەل مەشهور و ئاحاد لەلايەكى ترەوہ، ھەيانە دەلەيت: نەسخى قورئان بە سوننەت "گونجاو" بەلام رووى نەداوہ^(١). ھەيانە دەلەيت: نەسخى قورئان بە فەرموودەى مۆتەواتىر گونجاو، نەك لە خوار ئەوہوہ^(٢).

ھەشيانە بە مۆتەواتىر و مەشهور لاىان گونجاو^(٣).

بۆ ھەر ئاراستەيەك دەستەيەك بوونى ھەيە، ئاراستەى سىيەم وەك ئاراستەى نووہم وايە بىبنەما و پوچە و شان لەسەر بەلگەيەكى دروستى رازىكەر دانادات. بۆچوونى ئيمە لەسەر بابەتەكە:

گەر مەبەستيان بە نەسخ مانا گشتيەكەى بىت لەلاى پيشيني چاكان، ئەوا نەسخى قورئان گونجاو لە ژيانى پيغەمبەر(ﷺ) و دواى ژيانى پيغەمبەر(ﷺ) بەھەموو ئەوہى تايبەتکردنى پى گونجاو لە سوننەت و ئىجماع و پيوانە و

^(١) "التبريزي" كە لە ئىماميەكانە (المرجع السابق ص ٢٧٢) دەلەيت: (جياوازي لە گونجاني نيبە، بەلكو جياوازي لە روودانيەتى). "البرماوي" (ھدايە العقول: ٤٣٦/٢) دەلەيت: نەسخى قورئان بە سوننەتى مۆتەواتىر و پيچەوانەكەى و سوننەتى مۆتەواتىر بە سوننەتى مۆتەواتىر و نەسخى ئاحاد بە مۆتەواتىر ريگەپيئەدراوہ لەبەر نەھاتنەدى تەواتورى گوزارەيى، ھەموو فەرموودەيەك لە ھەوالى ئاحادە لە سەرەتاكەى يان كۆتاكەى ياخود سەنەدەكەى)

^(٢) في المسودة لال تيمية ص ٢٠٢ ((شيخي ئيمە-مەزھەبى مالىكى لە نەسخى قورئان- دەلەيت: لەلاين نەسخ بە ئاحاد دروست نيبە، ئايا بە ھەوالى تەواتور گونجاو، ئەوہش دوو رووى ھەيە)) قارن شرح تنقيح الفصول ص ٣١١.

^(٣) نەسخ ب فەرموودەى مەشهور خاوەنى "ھدايە العقول" دەيداتە پال پاشينەكان لە ھەنەفيەكان: ٤٣٧/١ "ئىيازىيەكانيش ھەمان بۆچوونيان ھەيە لە (طلعة الشمس: ٢٩٠/١) قورئان بە سوننەتى مۆتەواتىر نەسخ دەكرێتەوہ يان بە سوننەتى مەشهور كە لەلايەن ئوممەتەوہ قبوولكرابيت، نمونە بە فەرموودەى "لا وصية لوارث" دەھيئەنەوہ كە ئايەتى وەسيتى سريوہتەوہ لەلاى ئەوان.

به‌رژده‌ندی و عورف، چونکه نه‌سخ به‌م مانا گشتییه بریتییه له تاییه‌تکردن و سنووردارکردن و قوناغبه‌ندی (پله به‌پله) و روشنکردنه‌وی پوخته و روخسه‌ت وه‌ك پینشتر باسما‌ن کرد، نه‌گه‌ر مه‌به‌ستیشیان به‌ نه‌سخ نه‌و مانایه بی‌ت لای پاشینه‌كان له ئوسولیه‌كان بوونی هه‌یه كه بریتییه له سرینه‌وه‌ی وه‌حی پێشوو به‌ وه‌حیه‌ك به‌دوایدا هاتوو نه‌وه به‌ كۆده‌نگی هه‌موو لایه‌ك له دوا‌ی مردنی پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) رووینه‌داوه و به‌ سوننه‌ت و ئیجماع و پێوانه و شتانی تریش دیسان نه‌سخ روونادات، هه‌ر بانگه‌شه‌یه‌ك له‌م باره‌یه پووج و بی‌بنه‌مایه به‌هۆی ژۆرێك له‌ به‌لگه‌وه كه هه‌ندیکیان نه‌قلی و هه‌ندیکیان نه‌قلین.

أ. به‌لگه نه‌قلیه‌كان (گوازاوه‌كان):

- ۱- ئایه‌تی: ﴿مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا﴾^(۱)، بۆیه فهرمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر نه‌ خیرتره له‌ قورئان و نه‌ وه‌ك قورئان وایه.
 - ۲- ئایه‌تی: ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾^(۲).
 - ۳- فهرمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) ((گه‌ر فهرمووده‌یه‌ك له‌ منه‌وه بۆ ئێوه ریاوایه‌ت كرا نه‌وا به‌سه‌ر كتیبه‌كه‌ی خودادا بیخه‌نه‌ روو، گه‌ر له‌گه‌لی ته‌با ببوو قبوولی بکه‌ن، گه‌ر پێچه‌وانه‌ی بوو ره‌دی بکه‌نه‌وه))
- هه‌ر ته‌ئویلیك بۆ نه‌م به‌لگه نه‌قلیانه بۆ سه‌لماندنی نه‌سخی قورئان به‌ سوننه‌ت پووج و بی‌بنه‌مایه، چونكه نه‌سخ پێچه‌وانه‌ی بنه‌رته‌ و ته‌ئویل پێچه‌وانه‌ی بنه‌رته‌ و سه‌لماندنی پێچه‌وانه‌ی بنه‌رته‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی بنه‌رته‌ پووج و بی‌بنه‌مایه.

^(۱) سورة البقرة/ ۱۰۶.

^(۲) سورة يونس/ ۱۵.

ب-له به لگه نه قلییه کان:

۱- ژیرمه نندانی سهر زهوی کۆده نگیان هیه له سهر نه وهی نه و که سهی هه موارکرنه وهی یاسا یان سرپینه وهی له ده سستدایه ههر نه و که سه خاوه نی یاسارپژیه، شه ریه تهی نیسلام ئایینی فیره تهی خاوین و ژیری ته ندروست و زانستی دروسته، وهک چۆن پیغه مبه ر(ﷺ) مافی ته شرعی ئایه تیکی قورئانی نییه و ههر به و جۆره مافی هه موارکرنه وه و سرپینه وهی نییه.

۲- کاره کانی سوننه تهی پیغه مبه ر(ﷺ) له پینچ کاردا کورت بووه ته وه که له ناویدا نه سخ بوونی نییه، نه وانه ش:

أ. تاییه تکرینی ده قیکی گشتی که گشتییه که ی به مه به ست نه گیراوه.

ب- سنووردا کردنی ده قیکی ره ها که ره ها بوونه که ی به مه به ست نه گیراوه.

ج- روشنکردنه وهی ده قیکی پوخته که به مه رامگیرا و تاییدا نارۆشنه.

د- سووپا تکرینه وهی حوکمیکی هاتوو له قورئاندا.

ه- روشنکردنه وهی حوکمی رووداویک قورئان چاره سه ری نه کردییت به ده قیکی راشکاوی تاییه ت.

وتنی ههر کارکی تر بۆ سوننه تهی پیغه مبه ر(ﷺ) بیدعه یه کی ناباشه به پیی کورته له ئینانی کاره که ی له روشنکردنه وه دا وهک له ئایه تی: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾، نه سخ سرپینه وهیه نهک روشنکردنه وه، چونکه روشنکردنه وه به کۆدهنگی جیایه له هه لوه شانده وه، ههر که س پیچه وانه ی نه وه گومان ده بات نه و به هه له داچوه.

۳- له سه ره تایی نیسلام وه تا نه مڕۆمان یهک سوننه تهی موته واتیر نابینیه وه دژیه کی هه بییت له گه ل یهک ئایه تهی قورئانیدا، هه موو نه وهی وتراوه له م باره یه وه وه هم و نه ندیشه یه و شان له سهر به لگه ی زانستی دانادات.

۴- قورئان جي گيربوهه ڪه ي براهيه (قطعى الثبوت) و هه والى ئاحاد جي گيربوهه ڪه ي گومانناميزه (ظنى الثبوت)، هاوتابوون و بهرهلستڪارى بوونى نيه له نيوان بهلگه ي گومانناميز و بهلگه ي براه و نه سخيش لقيه له دريه ڪي.

۵- هر وتنك له هر نه سخى قورئان به سوننهت بهر زكرينه وهى ئاستى سوننهت بو ئاستى قورئان پئويست دهكات يان دابه زاندى ئاستى بهر زى قورئانه بو ئاستى سوننهت، پئويست پووجه له به كودهنگى ژيرمه ندان هر به و جوره پئويستڪراوه ڪه. بيا له سر ئهم راستيانه پيشنيارى لادانى ئهم بابته ده ڪم له هه موو كتيه ڪانى ئوسول فيقهى ئيسلامى، چونكه مهيدانيكى بهر ينى له جه دهل و گفتوگو داگير ڪريوه به دريژاى هه زار سال به يى هيچ سوود و قازانجك له پيئاو گرنگيدان به راستى و دروستى نوور له هه له باوه ڪان، و به تاييهت له چاخيكدا زه ينى خه لگاني تر سهرقالى چوونه دهره وهيه بو بوشاى ئاسمان و ئاوه دانكرينه وهى هه ساره ڪانى تر له ريگه ي زانست و پيشكه وتنى ته ڪنه لوژيه وه.

به شى سنيه م- نه سخى قورئان به ئيجماع:

سه رخه رانى نه سخ به وه وه نه وه ستاون نه سخى قورئان به سوننهت بكه نه وه، بهلگو سنوورى ماقوليان تييه پاندووه له گهل قورئان، بويه ده لئين: نه سخى قورئان به سوننهت ئيجماعى فه قيهانى له سه ره، بهلگو زياتر له وه هه نديك پييان وايه قورئان به پيوانه (قياس) نه سخ ده ڪرته وه.

ده لئيم: گهر مه به ستان به نه سخ ماناى گشتى و گشتگير بيٽ بو تاييه تڪردنى گشتى و سنووردار ڪردنى ره ها و شتاني تر يش ئه وه قسه ڪه يان دروست و قبول ڪراوه، گهر مه به ستان پيى ماناى تاييهت بيٽ واته هه لوه شانه وهى قورئان به ئيجماع ئه وه بو چوونيكى پوچ و بينه مايه، چونكه ئيجماع له دواى مردنى پيغه مبه ر(ﷺ) ده بيٽ به سه رچاوه يه ڪي شهرعى و نه سخ رولى له دواى مردنى پيغه مبه ر(ﷺ) ڪوتايى پيها تووه، ئيتر چوڻ ده توانى به شتيك بلئى ئيجماع ڪه پيچه وانه ي ئيجماعه؟.

قسه له مه پ نهسخی قورئان به ئیجماع له ژورنک له سه رچاوه ئوسولیه کاندایهاتووه، له وانه نه وهی له "المسودة" دا^(۱) هاتووه: ((شیخمان "محمد بن برکات النحوی" له کتیبه کهیدا "الناسخ والمنسوخ" نهسخی قورئان به ئیجماع و هه ندیکیش به پیوانه به گونجاو ده زان))

پاشان خاوه ن قسه که له سه ر ئه م گوزاره یه قسه یه کی مه نتقی ده کات و ده لیت: (ده لیم: هه ر که س نهسخی به وه لیکداوه ته وه بریتی بیت له سنووردارکردنی ره ها یان تاییه تکردن قسه که ی به دوور ناگیریت ئیجماع سنووردارکه ر یان تاییه تکه ر بیت بۆ ده قیک، هه روه ها ئیجماعی دووهم سنووردارکه ر و تاییه تکه ر بیت بۆ ئیجماعی یه که م) "التبریزی"^(۲) ده لیت: ((نهسخکردنه وهی قورئان و سوننه ت به ئیجماع جیگه ی ناکوکیه و له سه ر جیاوازی بیناکراوه له وهی ئایا ده توانری ئیجماع پیش وه ستانی وهی دایمه زیت واته له سه رده می پیغه مبه ردا (ﷺ) یان نه، چونکه نهسخ ته نها له سه رده می پیغه مبه ردا دیته دی، که ر بو تریت ئیجماع له سه رده می ئه ودا (ﷺ) گونجاوه ئه وایاوه نهسخی پیبکریت به وهی نهسخه ری قورئان و سوننه ت بیت و به پیچه وانه شه وه))، پاشان له سه ر ئه م قسه یه ده لیت: ئه م گفتوگویانه له پرووی ئه قلییه وه گونجاوه، به لام سوودیکی له سه ر پهیدا ناییت، چونکه له لایه نی کردارییه وه رووینه داوه^(۳).

^(۱) له "اصول الفقه الحنبلي" ص ۲۰۲-۲۰۳ سیکه س له "آل تیمیه" که بریتین له "مجد الدین ابو البرکات (عبد السلام بن عبد الله)، وشهاب الدین ابو المحاسن (عبد الحليم بن عبد السلام)، تقي الدین ابو العباس احمد بن عبد الحليم" به دواي یه کتردا دایانناوه.

^(۲) معالم الدین المرجع السابق ص ۲۷۲.

^(۳) المرجع السابق ص ۲۷۳.

هه‌ندی به‌لگه ده‌هه‌ینه‌وه^(١) له‌سه‌ر گونجاوی نه‌سخی قورئان به ئیجماع به‌م به‌لگانه:

١- "ابن عباس" چووه لای "عثمان بن عفان" -خوایان لی رازی بیت- و فەرمووی: دوو برا به سی یه‌ک تا شه‌ش یه‌ک میرات له دایکیان نابهن به‌لکو سییه‌ک ده‌به‌ن له‌گه‌ل کۆبوونه‌وه‌یان له‌گه‌لی، چونکه خودا ده‌فەرمویت: ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ﴾^(٢)، دوو برا (الأخوان) به زمانی قه‌ومه‌که‌ت جیا‌یه له "إخوة"^(٣)، عوسمان فەرمووی: ناتوانم ئه‌وه‌ی پیش من له‌سه‌ری بوون و به ولاتاندا رویشتووه و خه‌لکی به‌وه میراتی گرتووه رهد بکه‌مه‌وه^(٤).

رووی ئاماژه له‌م ئه‌سه‌رده‌ا له‌سه‌ر سرینه‌وه‌ی قورئان به ئیجماع ئه‌وه‌یه قسه‌که‌ی عوسمان ئاشکرایه له‌وه‌دا که ئیجماعی هاوه‌لان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی دایک به دوو برا له سییه‌که‌وه بییه‌ش ده‌کات بۆ شه‌ش یه‌ک، ئه‌مه‌ش نه‌سخی حوکمی ئایه‌ته‌که‌ی کړبووه له‌وه‌ی بییه‌شبوون به سی برا و زیاتر له سی برا ده‌بیت، ئه‌م ئاماژه پیکردنه له‌م رووانه‌وه پوچ و بیینه‌مایه:

أ. له‌که‌مترین کۆکردنه‌وه‌دا دوو را‌ه‌یه: یه‌که‌میان ده‌لێت سیانه، و دووه‌میان ده‌لێت که‌مترینیان دوانه، بۆیه ئیجماع له‌سه‌ر لێکدانه‌وه‌ی دووهم جیگیر بووه، و له‌نیوان مه‌به‌ست له "الأخوة" له‌ئایه‌ته‌که‌دا دوو زیاتر له دووه، و تینی نه‌سخ تیکه‌لییه‌که له‌نیوان ته‌فسیر و نه‌سخدا.

ب- ئایه‌ته‌که به‌پاشکاوی نه‌یفه‌رموووه دایک به دوو برا له سییه‌ک بییه‌ش ناکریت تا بوتریت ئیجماع له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی دوو برا دایک بییه‌ش بکات نه‌سخه‌ره بۆی.

^(١) کعیسی بن أبان ومن معه شرح تنقیح الفصول للقراقي ص ٣١٤.

^(٢) سورة النساء/١١.

^(٣) به‌مه‌ فیهی زاهری کاریکردووه، دایک گه‌ر له‌گه‌ل دوو برا یان چوار خوشکدا یان برایه‌ک و دوو خوشکدا کۆبوویه‌وه سییه‌کی ته‌واوی له لیجیماو بۆ هه‌یه). المحلی: ٢٥٨/٩.

^(٤) أخرجه - الحاكم وقال صحيح الاسناد: ٣٣٥/٤.

ج- ئىجماع لە سەردەمى پەيامدا دانەمەزراوە، چونكە گەر پىغەمبەر(ﷺ) لە گەل كۆبوو، كەندا كۆنە بوو، پىغەمبەر(ﷺ) ئەوا ئىجماعىكى پوچ و بىبنەما بوو، گەر لە گەل ئيان تەبا بوو، پىغەمبەر(ﷺ) ئەوا سەرچاوەكە سوننەتى پىغەمبەر(ﷺ) نەك ئىجماع، بەلكو ئىجماع - وەك سەرچاوەى سىيەم لە دواى قورئان و سوننەت - لە دواى مردنى پىغەمبەر(ﷺ) دامەزراوە، بەلگەنەو، سەستە رۆلى نەسخ كوتايى پىغەمبەر(ﷺ) بە مردنى پىغەمبەر(ﷺ) ئىتر چۆن دروستە ئەم ئىجماعە يان شتانی تر نەسخەكە بن بۆ قورئان؟

لە گەرنگەرن مەرجەكانى نەسخ ئەو، يە نەسخەكە دەقیكى شەرىى پىغەمبەر(ﷺ) لە كاتىكدا ئىجماع ئىجتىهادىكى ئەقلىيە لە مەرجەكانەو، لە سەر بەلگەى كە شەرىى شان دادەدات، هەندى جارىش ئەو پالەشتىيە بەرژەو، هەندى يان عورف يان پىوانە يان هاوشىو، كەنى ترە.

٢- سەرخەرانى نەسخى قورئان بە نەمانى بەشى "مؤلفه قلوبهم" لە زەكات بە برىارى ئىجماع بەلگە دەهێنەو، و دەلێن: هاو، ئەن كۆدەنگيان هەيە لە سەر نەسخى بەشێك لەم ئايەتە: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةُ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَالِمٌ حَكِيمٌ﴾^(١)، ئەو، ش ئەو بەشەيە: ﴿وَالْمُؤَلَّفَةُ قُلُوبُهُمْ﴾، ئەوان مافيان لە زەكات و تەماشاكردن يان وەك بەشێك لەو هەشت بەشەي زەكاتيان پى دەدرێت بە قورئان جىگىر، بوو و بە ئىجماعى هاو، ئەن نەسخەكەو، ئەو لە سەردەمى خەلىفەكانى راشیدیندا، ئەم بۆچوونە پوچە رەد دەكرێتەو، بەو، تىكەلىيەكە لە نێوان نەسخ و راگرتنى كار كردن بە حوكمى دەقەكە لە بەر دواكەوتنى هۆى دواكەو، بۆى كە برىتييە لە پىوستى ئىسلام بۆ راكێشانى دلى ئەو دەستەيە پىيان دەوترێت "مؤلفه قلوبهم"، زانايانى موسلمان كۆدەنگيان هەيە لە سەر ئەو، حوكم لە گەل هۆيەكەى دەسورپێتەو، بە بوون و نەبوون.

^(١) سورة التوبة/٦٠.

وہستانی کارکردن به دهق به هؤی وهستانی هؤیه که یه وه وواکه وتن لئی له دواى
 نه وهی ئیسلام بی نیاز بوو له هاوکاریان و نه وهستانیان دژ به بالابوونه وهی په یامی
 محمه د(ع)، چونکه ئه وکات به رژه وهندییه کانیان به ئیسلام زیانی بهرکه وتبوو.

سهریاری نه وه ئه م ئیجماعه له سهردهمی خه لافه تی نه بو به کردا-خوا لئی رازی
 بیّت- دامه زراوه به پیشنیاری عومهری کوپی خه تتاب-خوا لئی رازی بیّت-، بۆیه
 گه وره مان عومهر له لایه ن هه ندی دهسته وه تۆمه تبارکرا به وهی به ئیجتیهادی خۆی
 نه سخی قورئانی کردۆته وه، ئه مهش بوختانه و هیچ بنچینه یه کی بۆ نییه، و ئیجماعی
 بیته نگبوون له لایه ن هاوه لانه وه له دواى مردنی پیغه مبه ر(ع) دامه زراوه، و رۆلی
 نه سخ به مردنی نه و(ع) کوتایى پیهاتووه و له دواى نه و نه سخ بوونی نییه.

۳- سهرخه رانی نه سخی قورئان به ئیجماع^(۱) به لگه ده هتینه وه به وهی ئیجماع
 به لگه یه که له به لگه شه رعیه به راوه کان بۆیه گونجاوه نه سخی پیبکریّت وه ک قورئان و
 سوننه تی پیغه مبه ر(ع) ئه م بۆچوونه رده ده کرىته وه به وهی وتمان ئیجماع بووه به
 به لگه ی شه رعى له دواى قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر(ع) له پاش مردنی
 پیغه مبه ر(ع) و سهردهمی نه سخ کوتایى پیهاتووه به مردنی نه و(ع) پاشان گه ر

^(۱) له "معالم الدين المرجع السابق ص ۲۷۲-۲۷۳: ((له هه ندی له پاشینه انه وه ئیجماع
 ده گونجی نه سخه ر بیّت، چونکه ته نه ریکه وتن نییه، به لکو به پالېشتیکى برپاوه به
 هه والیکى موته واتیر و جوړه کانی تری فه رموده، بۆیه نه سخه ر نه و پالېشته یه نه ک
 خودی ئیجماع، نه وهی ئیجماع به لگه یه کی نه قلی بیّت نه وهی تیدا به هه ر کات نه قلی
 فیتری حوکمی پی بکات شه رعیش حوکمی پی ده کات(له سه ر نه و بنچینه ی حوکمی
 خودا ته بایه له گه ل حوکمی نه قل به سه ر شته کاند، بینا له سه ر حوسن و قوبحی
 نه قلی) بۆیه دروسته نه سخی ئیجماع بکریّت به کیتاب و سوننه ت، هه ر به و جوړ
 دروسته پیچه وانه که ی نه نجان بدریّت) له "شرح تنقیح الفصول للقراي ص ۳۱۴:
 ((الشيخ سيف الدين" ده لیت: نه وهی به ئیجماع حوکمیکى جیگیرى پی
 بسپریته وه رۆرێک نه ریایان کردووه و که مێک به گونجاویان زانیوه، هه روها نه وهی
 ئیجماع نه سخه ر بیّت جمهور قه ده غه یان کردووه و هه ندی له موخته زیله به
 گونجاویان داناوه، هه روها "عیسی بن ابان" یش).

ئىجماع له گەل وتنى نەسخى قورئان بە ئىجماع، ئەم بانگەشە يە پىويست دەكات ئاستى ئىجماع بە ھىزتر و بالآتر بىت له قورئان يان پىي يە كسان بىت، پىويستەكە پووچە و پىويستكراو ەش ھەربەو جۆرە.

دابەشکردنى سىيەم لە پرووى سروشنى حوكمەوہ:

ھەندئ له بانگەرانى نەسخ^(۱) نەسخى قورئان بە قورئانيان لە پرووى سروشنى حوكمى نەسخەر و نەسخراو لە فەرز و نەدب دابەشکردوہ بۆ ئەم بەشەنە:
أ. نەسخى فەرز بە فەرز وەك نەسخى بەندکردنى زىناكەر بە دارلئيدان.
ب- نەسخى نەدب بە فەرز، وەك: جەنگ پيشتر مەندوب بوو، پاشان نەدبەكەى نەسخرايوہ و بوو بە فەرز لەسەر ھەر كەسك بتوانيت چەك ھەلبگرىت و لەگەل نوژمن بجەنگيت.

ج- نەسخى فەرز بە نەدب وەك نەسخى شەونويز بە خویندەنەوہى قورئان لە ئايەتى: ﴿فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾، ئەمەش بانگەشە يەكى پووچە بەم بەلگانە:

۱- گەر دابەشکردنەكە سروسىت بىت لە پرووى سروشنى حوكمەوہ ئەوا بەشى تری دەگرته خۆ وەك نەسخى گونجاو(الجوان) بە حەرام و پىچەوانەى ئەو ەش، ھەروەھا نەسخى واجب بە حەرام و پىچەوانەكەى، چونكە حوكمە داواكارىيەكان پىنجن نەك تەنھا فەرز و نەدب بن.

۲- نەسخى بەندکردن بە دارلئيدان لە تاوانى سزادا بانگەشە يەكى پووچە وەك چۆن لە جىگەى خۆى دەيخەينە روو.

بەھۆى گونجاوى گۆرپانى ئىجماع بە گۆرپانى پالپشتەكەى كە برىتييە لە بەرزەو ەندىيەكى گۆراو.

^(۱) لەوانە "مكى" وەك چۆن "السوطي" ئەم دابەشکردنەى لئوہ گواستۆتەوہ لە كنىبى "الاتقان" دا ۲/۲۱.

۳- بانگه‌شهی نه‌سخی نه‌دب به‌فرز له‌جه‌نگدا بیینه‌مایه‌چونکه له‌قورئاندا
 ئایه‌تیک نابینیه‌وه‌فه‌رمانی کردییّت به‌جه‌نگان له‌ریگه‌ی نه‌دبه‌وه‌وپاشان
 نه‌سخکراییه‌وه‌به‌ئایه‌تیک ترکه‌ئامازه‌بکاته‌سه‌ر‌فه‌رزی جه‌نگان، چونکه
 جه‌نگان له‌کاتی پیوستیدا‌فه‌رزی کیفایه‌یه‌له‌سه‌ر‌ه‌رکه‌سیک توانای به‌سه‌ریدا
 هه‌بیّت هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌، به‌بی‌ئوه‌ی به‌نه‌دبدا‌گوزه‌ر‌بکات یه‌که‌مجار و به‌فه‌رزدا
 دووه‌مجار.

۴- هه‌یج به‌ره‌ه‌لستییه‌ک نابینریته‌وه‌له‌نیوان شه‌ونویژ و خویندنێ قورئان له‌
 جیگه‌ی خوی به‌دریزی باس له‌بانگه‌شهی نه‌سخی شه‌ونویژ ده‌که‌ین به‌خویندنه‌وه‌ی
 قورئان.

دواى ئەم رىخۆشکردنە بە بەلگەى نەقلى و ئەقلى
 دەست دەبەين بۆ گفتوگۆى ھەموو ئەوھى و تراوھ
 دەربارەى نەسخى ھەر ئايەتیک پييان وايە
 نەسخکراوھ لەپرووی حوکمەوھ و ماوھتەوھ
 لەپرووی خویندنەوھوھ لە مەسحەفی شەریفی
 بەردەستی موسلمانان، لە ئايەتى سייەمى
 سورەتى "البقرة" ھوھ دەستپيڤدەکەين ﴿وَمِمَّا
 رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ و بە ئايەتى شەشەمى
 سورەتى: "الکافرون" ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾
 کۆتايى پي ديين، داوا لە خودای خواوھن
 دەسەلات دەکەين راستيمان ئيلھام بکات، ئەو
 بەسەر ھەموو شتيکدا دەستپويشت و خواوھن
 دەسەلاتە .

نه سخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "البقرة" دا

بانگه شه که رانی نه سخ له قورئاندا پییان وایه شه و ئایه تانه ی له سوره تی
"البقره" دا نه سخکراونه ته وه که یشتونه ته سی ئایه ت، ئیستا به پیی شه و بانگشه یه
ئایه ته کان ده خه یه رو:

- (۳) ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾
﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
(۶۲) وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾
﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
(۸۱) خَالِدُونَ﴾
﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي
الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
(۸۳) ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ﴾
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
(۱۰۴) أَلِيمٌ﴾
﴿فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
(۱۰۹) ﴿وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِعَ عِلْمُهُ﴾
(۱۱۵)

- ﴿قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَتَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ﴾ (١٣٩)
- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعُنُونَ﴾ (١٥٩)
- ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ﴾ (١٧٣)
- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَى بِالْأُنْثَى﴾ (١٧٨)
- ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ (١٨٠)
- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (١٨٣)
- ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (١٨٤)
- ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (١٩٠)
- ﴿وَلَا تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ (١٩١)
- ﴿فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (١٩٢)
- ﴿وَلَا تَحْلِفُوا رُعُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهُدَى مَحَلَّهُ﴾ (١٩٦)
- ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ (٢١٥)
- ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (٢١٦)
- ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ..﴾ (٢١٧)

- ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ
مِنْ نَّفْعِهِمَا﴾ (٢١٩)
- ﴿وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ﴾ (٢١٩)
- ﴿وَلَا تَنكَحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمَنَّ﴾ (٢٢١)
- ﴿وَالْمُطَلَّقاتُ يَتَرَيَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ (٢٢٨)
- ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ
فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ (٢٢٩)
- ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾ (٢٣٣)
- ﴿وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُمُ وَيَدْرُُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ
إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (٢٤٠)
- ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ (٢٥٦)
- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَاكْتُبُوهُ...﴾ (٢٨٢)
- ﴿وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾ (٢٨٢)
- ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ﴾ (٢٨٣)
- ﴿وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يَحَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ (٢٨٤)

—ثایه تی (۳)ی سوره ته که: ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ نه مهش به شیکه له
ثایه تی (۳) ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾^(۱).

بنه پړه تی خه رجکردن (الإنفاق) بریتیه له ده رکړنی مال و دارایی له ده ست،
وشه ی "من" له وشه ی "مما" دا بۆ به شه (تبعیض) واته له به شیک (له هه ندیک)
له وه ی پیاوندراوه وه ک پاریزگار یه ک له سه ر مال و سامان یان و دوور خستنه وه ی
زیاده خرجه ی و ده ستبلاوی ناباش و نه هیلکړاو، چونکه زیاده خرجه ی (زیاده پړه ی)
له هه موو شتیکدا کار تکی قبول کړاو نییه با له رتگه ی خیر و چاکه شدا بیت، واته
جیا که ره وه ی خه رجکه ر به صه ده قه به هه ندی له مال و سامانه که ی.

خه رجکردن هه ندی جار له وانه یه پټویست (واجب) بیت و هه ندی جار یش په سه ند
بیت (مندوب)، وه ک چۆن بوی هه یه "موباح" و حه رامکړاو" و نا په سه ند (مکروه) بیت
به پټی توانای دارایی خه رجکه ر و پټویست له سه ر خه رجکړاو و سروشته که ی له و
رووه وه رووی خیر بیت یان رووی خراپه و تاوان، خه رجکردنی پټویست (الواجب)
بریتیه له زه کات.

مه به ست پټی له م ثایه ته دا گشتگیر تره له زه کات، به لکو خه رجکردن له سه ر خو و
خانه واده و هه ژاران و گه دایان و هه موو دامه زراوه یه کی چاکخوازی ده گریته وه^(۲)،
له به ر گرنگی خه رجکردن خودا—سبحانه و تعالی— له زیاتر له (۷۰) ثایه تی قورئاندا
فه رمانی به خه رجکردن کردووه، چونکه ئیسلام ئایینی هاوکاری و کومه ک و یار مه تی
و ده ستگرایی نابووریانه یه له نټوان ده وله مه ندان و هه ژاراند.

^(۱) سورة البقرة/۳.

^(۲) الرازي (العلامة ضياء الدين عمر) الشهير بخطيب الري تفسيره الشهير بالتفسير الكبير
ومفاتيح الغيب ۱/۳۵ الزمخشري (العلامة ابو القاسم جار الله محمود بن عمر) (۴۶۷-
۵۲۸) تفسيره الكشاف عن حقائق التنزيل وعيون الاقاويل في وجوه التاويل ۱/۱۳۲.

سه‌رباری نه‌وه هه‌ندی که‌س بانگه‌شهی نه‌وه ده‌که‌ن هه‌ر ئایه‌تیک فه‌رمانی به‌ خه‌رجکردن (الإنفاق) کردیوه به‌ ئایه‌تی زه‌کات سپاوه‌ته‌وه، له‌و ئایه‌ته‌ نه‌سخ‌کراوانه‌ -پێیانوايه- به‌ ئایه‌تی زه‌کات سپاونه‌ته‌وه: ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ هه‌روه‌ها ئایه‌تی: ﴿وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾^(۱) ﴿آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ﴾^(۲) ﴿وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفَقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ﴾^(۳)، نه‌مانه‌ و زۆریک له‌ ئایه‌تی تر که‌ فه‌رمان به‌ خه‌رجکردن ده‌که‌ن هه‌ریه‌ که‌ به‌ پێی توانای خۆی، و بۆ هه‌ر که‌سیک به‌ پێی پێویستی خۆی، "ابن سلامه"^(۴) ده‌لێت: ((مقاتل^(۵) و ده‌سته‌یه‌ که‌ ده‌لێن: نه‌وه‌ی له‌ زه‌کات زیاتره‌ زه‌کاتی فه‌رزکراو نه‌سخی کردۆته‌وه، "أبو جعفر بن یزید بن القعقاع" ده‌لێت: زه‌کاتی فه‌رزکراو هه‌رچی سه‌ده‌قه‌یه‌ له‌ قورئاندا نه‌سخی کردیوه، هه‌روه‌ها مانگی ره‌مه‌زان هه‌موو رۆژوویه‌کی له‌ قورئاندا نه‌سخ کردیوه، قوریانی‌ش هه‌موو سه‌رپرینتکی نه‌سخ کردیوه))

"ابن الجوزي"^(۶) نه‌وه‌ی "ابن سلامه" له‌سه‌ر نه‌سخی نه‌وه‌ به‌شهی ئایه‌تی(۳) ده‌ی‌لێت گواستوویه‌ته‌وه.

ئه‌م زیاده‌په‌ویه‌ له‌ وتنی نه‌وه‌ی هه‌ر خه‌رجکردنیک له‌ قورئاندا فه‌رمانی پێکراوێت به‌ ئایه‌تی زه‌کات نه‌سخ‌کراوه‌ته‌وه‌ تیشکی سه‌وزی هه‌لکرد بۆ دوژمنانی ئیسلام بۆ نه‌وه‌ی له‌ نووسراوه‌کانیاندا بلێن: "زه‌کات له‌سه‌ر موسڵمانان فه‌رزکرا بۆ خزمه‌تی ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان، بۆ موسڵمان هه‌یه‌ بی‌یت به‌ خاوه‌نی هه‌ر شتیک به‌ رێگهی ره‌وا و نا‌په‌وا گه‌ر به‌رده‌وام بی‌ت له‌سه‌ر پێدانێ زه‌کات، له‌باری خۆگرته‌وه‌ له‌ پێشکه‌ش

(۱) سورة المنافقون/۱۰.

(۲) سورة الحديد/۷.

(۳) سورة التغابن/۱۶.

(۴) الناسخ والمنسوخ ص ۷۶.

(۵) هو ابو بسطام مقاتل بن حيان النبطي البلخي الخراساني (ت- ۱۴۹ هـ)، تهذيب التهذيب: ۲۷۷/۱۰.

(۶) جمال الدين ابو الفرج عبد الرحمن بن الجوزي ، نواسخ القرآن ص ۴۱.

نه كړدنی هېچ كومه كيښه كي دارايي تر يو كس يكي سر وشتي يان مهنه وي با زور
ناتاجي نه و كومه كيښه ش بيت پرسيار له دهوله مهنه كه ناكريت^(۱).

له به لگه كاني پوچي و بيننه مايي نه سخي نايه تي^(۲) به نايه تي زه كات:
نه بووني هېچ به ره لستكاريه ك له نيوان نه سخه ر و نه سخكراوي بانگه شه بوكرودا
به هوي جياوازي بابته كه ي ه ر دو كيان له يه كتر، بابته تي زه كات برتبييه له
خه ر جكردي پيوست (واجب) له ماليكي دياريكراودا و به ريژه يه كي دياريكراو و به
كومه ليك مه رجي تاييه ت:

ا. زه كات له كومه ليك مالي دياريكراودا ده بيت، خه ر جكردي له هه موو ماليك دايه.
ب. زه كات دياريكراوه يو هشت پل له قورثاندا، خه ر جكردي يو نه و هشت پوله
و كه ساني تريش به دهر له وانه ده گريته وه.

ج. زه كات پره كه ي به ده ق دياريكراوه، خه ر جكردي پره كه ي به جيته لراوه يو
هه لبرارده ي خه ر جكه ر به پتي توانا و ناتاجي له سه ر خه ر جكراو (كه سي ناتاج).

د. زه كات گه ر پايه كان و مه رجه كاني فراهه م بوون و ريگره كاني نه ريكران
پيوست (واجب) ده بيت، خه ر جكردي پينج حوكمه داواكاريه كه ي به سه ردا دين
به پتي خه ر جكردي و رووي خه ر جكردي نه كه و نييتي كه سي خه ر جكه ر و
هاوشيوه كاني.

نايه تي^(۶۲) ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَانُوا^(۳) وَالنَّصَارَى^(۴) وَالصَّابِئِينَ^(۵) مَنْ آمَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلْ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

^(۱) له و دانراوانه ي قسه ده كات له سه ر نه سخي خه ر جكردي به زه كات "خدمة للاغنياء"
كتاب من قاموس التراث تأليف هادي العلوي / نه وه يه كيكه له و كتيبانه ي پره له
نازاوه گيږي و زه ر و شان له سه ر قسه ي نه وانه داده دات ده ليتن زه كات نه سخي
هه موو جوړه خه ر جكردي يكي له قورثاندا كړدو ته وه. ينظر ص (۷۷-۱۰۲) منه.

^(۲) واته بوون به يهود، "اليهود" يش له "الهود" وه هاتووه به ماناي "التوبه" به هوي
نه و به كړديانه وه له په رسشي گوږه كه.

ئەھلى تەفسىر لىككەنەۋەي ئەم ئايەتەدا جىاۋازىيان لىك ئىۋاندايە، سەرچاۋەي جىاۋازىيەكەيان برىتييە لىك وىناكرىنى دووبارە بوونەۋە تىايدا لىك نىۋان ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نىۋان ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ... إِلَىٰ آخِرِهِ﴾ ۋەك ئەۋەي خۇدا-سېجائە وتعالى- فەرموۋىيىتى: "يا ايها الذين آمنوا آمنوا -ئەي ئەۋانەي باۋەرپتان ھىتا باۋەر پەيىتن"، بىنا لىك سەر ئەم گومانە ئەۋە دەبىتتە "بەدەستەيتانى بەدەستەيتراۋ" ئەۋەش گەر موھال ئەبىت دەبىتتە گالتە جارى، بۇ ھەلگرتنى ئەم تەمومژە ئەھلى تەفسىر چەند رىگەيان گرتتە بەر:

أ. ھەيانە^(۱) دەلئىت: "إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا" بەپوۋاللەت، ئەۋانە برىيتىن لىك دووپوۋان بەۋ بەلگەيەي لىك رىزى ناموسلمانان دايانۋن، ھەر كەس بەپراستى ئىمانى ھىتايت ئەۋا پاداشتى خۇيان بۇ ھەيە، بۇيە وشەي "مَنْ" برىتييە لىك بەدەلى بەش لىك ھەموۋ (بدل بعض من الكل)، ھەموۋەكە (الكل) برىتييە لىك "الذين" لىك ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دا ھەروھا لىك: ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا...﴾ ۋاتە ئەۋانەي لىك دووپوۋان بەپراستى باۋەرپان بە خۇدا ۋە رۇزى دۋايى ھىتا لىك يەھود ۋە نەصارا ۋە سابىئە... ھتە.

(۱) كۆي "النصران" ۋەك "السكران" ۋە "سكرى" ئەۋەش برىتييە لىك پىپوۋ بە "نصر"، ۋەك چۆن "الغجيان" برىتييە لىك پىپوۋ بە توۋرەيى، يان لىك "الناصره" ۋەك كە برىتييە لىك ئاۋەدانىيەي عىسا-عليه السلام- تىايدا نىشتەجى بوۋ بوۋ، يان لىك قەسەي ھەۋارىيەكانەۋە ۋەرگىراۋە كە وتيان: "نحن أنصار الله".

(۲) كۆي "صابئ" ئەۋەش برىتييە لىك ۋەك شەي دەگويزىتەۋە بۇ ئايىنىكى تر، يان نىشتەمانى خۇي بەجىدەھىلى ۋە دەگويزىتەۋە بۇ زەۋىيەكى تر، ئەمانە دان بە خۇدا ۋە رۇزى دۋايىدا دەنن ۋە باۋەرپان بە پىتغەمبەران ھەيە. ينظر مجمع البيان للطبرسي (الشيخ ابي علي الفضل بن الحسن) ۱/۱۲۶.

(۳) "السدى" دەلئىت: ئەۋانە برىيتىن لىك ئەھلى ھەنەفىيەت كە بە محمد (ﷺ) نەگە يىشتۋن، بەلام ئەم قەسەيە رەد دەكرىتەۋە بەۋەي ھەيانە لىك دۋاي دابەزىنى پەيامى محمد (ﷺ) ژاۋە، ۋەك ۋەرەقەي كوپى نەۋفل كە لىك دۋاي چۋار سال لىك دابەزىنى ۋەك كۆچى دۋايى كىرد، ھەروھا سەلمانى فارسى ئىمانى بە پىتغەمبەر (ﷺ) ھىتا/ ينظر تفسير الرازي ۱۱۱/۳ - ۱۱۲.

ب. ههروهه ها هه يانه ^(۱) ده لئيت: بریتیه له هه ركه سيك پيش ناريني محمده (ﷺ) باوه پي به عيسا- عليه السلام- هيتاييت، و نموونه به "ورقة بن نوفل" و "بحري الراهب" و "سلمان الفارسي" و كه ساني تریش ده هيتنه وه.

ج. ههروهه ها هه يانه ^(۲) ده لئيت: "إن الذين آمنوا" له ئوممه تي محمده (ﷺ) به دامه زلوي مانه وه له سه ر باوه په كه يان، "والذين هادوا والنصارى والصابئين" هه ر كه سيك له وانه باوه پ به ئيسلام بهيئن پاداشتي تاييه ت به خويان هه يه نه وكات "من" ده بيتته به دهل بۆ "الذين" ي دووه م وه كه به دهل به شيك له هه موو (بدل بعض من الكل)

د. قسه يه كه دراوه ته پال "ابن عباس" ^(۳) گوايه ئه و ئايه ته له سه ره تا ئيسلامه وه دابه زيوه و خودا برياري پيداوه به وه ي هه ركه س له سه ر يه هوديبوون و نه صارابوون و صابينه بووني خو ي بميتته وه و باوه پي به خودا و روژي دواي هه بيت ئه و پاداشتي خو ي بۆ هه يه، پاشان ئه وه ي له م ئايه ته دا برياري ليدراوه به ئايه تي "ومن يبتغ غير الإسلام ديناً فلن يقبل منه" سرايه وه.

بانگه شه ي نه سخ له م رووانه وه به ريه رچ ده دريته وه:

ته نها كه وتنه وه ي "ابن عباس" له ناو هه موو فه قيهان له هاوه لان و شويته كه وتواندا به م ريوايه ته، ئه مه ش له هه واله ئاحاده كانه، و هه والي ئاحاديش يه قين ناگه يه نيئت، چونكه قورئان به موته واتير جيگيربووه و هه يچ به شيكي ناسرپته وه به ته واتور نه بيت. "الرازي" له "ابن عباس" وه ريوايه ت ده كات و توويه تي: مه به ست به شيك له وانه يه باوه رپان به عيسا هيتا پيش ناريني محمده (ﷺ) ئه م ريوايه ته ريوايه ته كه ي پيشوو هه لده وه شييتته وه ده رياره ي وتني نه سخ.

^(۱) له وانه: سفيان الثوري. تفسير ابن عطية (ابي محمد عبد الحق بن عطية الاندلسي المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز ۲۲۴/۱. تفسير الكشاف ۲۸۵/۱.

^(۲) تفسير ابي ليث السمرقندي تحقيق د. عبد الرحيم الزقة ۳۷۳/۱.

^(۳) الرازي المرجع السابق. ابن عطية المرجع السابق الطبرسي: ۱/۱۲۶.

هیچ بهر هه لستییەك له نێوان نوو ئایەتی نەسخکەر و نەسخکرادا بوونی نییه تاكو به نەسخ هەلبگیریت، چونکه مەبەست له ئایەتەكە ئەوانەى له ئوممەتى محەمەد (ﷺ) باوەریان هێنا و لەسەر باوەرپەکیان تا مردن دامەزراویبون، ئەوانەش باوەریان هێنا له یەهود و نەصارا و صابیئە بۆ هەریەکیان پاداشت بوونی هەیه و ترس و دلتەنگیان لەسەر نییه، بۆیه وشەى "من" بەدەله له "الذین" ی دووهم، بەدەلى بەش له هەموو یان له ئایەتەكەدا حەزفکراو هەیه و تەقدیرەكەى بریتییه له: "ان الذین امنوا من امة محمد ومن امن من الذین هادوا والنصارى والصابئين"^(۱) - ئەوانەى باوەریان هێنا له ئوممەتى محەمەد (ﷺ) هەروەها ئەوانەى باوەریان هێنا له یەهود و نەصارا و صابیئە

- ئایەتى ۸۱: ﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَاطِئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾^(۲).

"ابن الجوزي" دەلالت: جمهوری ئەهلى تەفسیر لەسەر ئەوەن مەبەست به "السيئة" بریتییه له "الشرك" بۆیه نەسخ له هیچ رێگەیهكەوه رووله م ئایەتە ناكات، "السدي" له شێخەكانیهوه رىوایهتى كردهوه مەبەست به "السيئة" بریتییه له "الذنب-گوناھ" لهو گوناھانەى كه خودا بەلێنى ئاگرى پێداوه^(۳)، لەسەر ئەمە نەسخكراو تەوه به ئایەتى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾^(۴).

^(۱) ئەمە بۆچوونی تۆدینەى ئەهلى تەفسیره. ينظر الطبري: ۳۲۳/۱. والطبرسي: ۱۲۷/۱.

ابن سلامة ص ۷۷.

^(۲) سورة البقرة/ ۸۱.

^(۳) الطبري: ۳۰۵/۱.

^(۴) سورة النساء/ ۱۱۶.

بانگه‌شهی نه‌سخ پوچ و بیینه‌مایه به‌هوی زۆریک له به‌لگه‌وه، له‌وانه:

۱- به‌لگه‌نه‌ویسته قورئان یه‌ك "یه‌كه" یه و به‌ش نابیت و هه‌ندیکی هه‌ندیکی تری شروقه ده‌که‌ن، گهر له‌ ئایه‌تی‌کدا پوخته خرابوویه روو‌ئوا له‌ ئایه‌تیکی تردا درێژه‌پیدانی ئه‌و پوخته‌یه ده‌خړیته روو، گهر گشتی خرابه روو له‌ جینگه‌یه‌کی تر تاییه‌تکرده‌که‌ی ده‌خړیته روو، بۆیه ئایه‌تی (۸۱) ره‌دکرده‌وه‌ی ئه‌و بانگه‌شه‌یه له‌ ئایه‌تی (۸۰) دا هاتوه: ﴿وَقَالُوا لَنْ تَمْسَنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً﴾ خودا-سبحانه و تعالی- ره‌دی ئه‌و قسه‌یه به‌م ئایه‌ته ده‌کاته‌وه ﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيبَتُهُ فَإِنَّكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾.

ئه‌و گشتگیریه‌ی له‌م ئایه‌ته‌دا (۸۱) هاتوه گشتگیریه‌که‌ی مه‌به‌ست نییه، به‌لکو تاییه‌تکراوه به‌وه‌ی گهر ته‌ویه نه‌کات له‌وه‌ی له‌سه‌ری بوو‌ئوا به‌ گومرایی ده‌مریت یان خودا ئایه‌ویت لیتی خوش بییت و هاوشیوه‌کانی ئه‌وه، خودا-سبحانه- له‌ ئایه‌تی تردا ئه‌و گشتگیریه‌ی تاییه‌ت کردوه له‌ چه‌ندین ئایه‌ته‌دا، له‌وانه: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾، بۆیه ئه‌وه‌ی مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایی له‌ ئاگردا ده‌یگرته‌وه بریتییه له‌ "المشرك-هاوه‌لدانه‌ر" که "سیئه‌" ی به‌ده‌سته‌یناوه ئه‌وه‌ش بریتییه له‌ هاوه‌لدانه‌که‌ی گهر له‌سه‌ری به‌مریت.

هه‌ر که‌س بلّیت ئه‌م ئایه‌ته (۱۱۶/ النساء) نه‌سخه‌ری ئایه‌تی (۸۱) ه ئه‌وه به‌ هه‌له‌داچوه گهر مه‌به‌ستی به‌ نه‌سخ مانا گشتیه گشتگیریه‌که‌ی تاییه‌تکردن و شتانی تر نه‌بیته له‌لای پێشینی چاکان، وتنی نه‌سخ به‌ مانا تاییه‌ته‌که‌ی له‌لای پاشین تیکه‌ل کردنه له‌ نێوان نه‌سخ و تاییه‌تکردندا.

۲- ئایه‌تی (۸۱) هه‌وال و هه‌ر شه‌یه و ئه‌و دوانه‌ش ناچنه ژێر نه‌سخه‌وه به‌ مانای تاییه‌ت.

- ئایه‌تی (۸۳): ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ که به‌شیکه له‌م ئایه‌ته: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا

مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

"أبو جعفر النحاس"^(١) دهلیت: (سه عید دهلیت له "قتاده" وه: ئایه تی شمشیر(ه/ التوبة) نهسخی کردوته وه)
 "ابن حزم الأندلسی"^(٢) دهلیت: نهسخکراووته وه و نهسخک ره کهشی ئایه تی شمشیره.

"ابن الجوزی"^(٣) دهلیت: هه ندیک پییان وایه مه بهست به وه ئاسانکاریه له گه ل هاوه لدا نه ران له بانگه واز کردنیان بۆ ئیسلام، بۆیه ئایه ته که لای ئه وان به ئایه تی شمشیر نهسخکراووته وه.

بانگه شهی نهسخ پووچ و بیینه مایه بهم به لگانه:

١- مه بهست به "القول" له ئایه ته که دا (قولوا) بریتییه له فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه و هه ردووکیان فه رزن، ئه م حوکه مه ش هه تا ژیان مایته وه ده مینیتته وه، وتنی نهسخی ئه و به شه له ئایه ته که پیویست ده کات نهسخی هه موو ئه و ئایه تانه بکریته وه فه رمان ده که ن به چاکه و ریگری ده که ن له خراپه، پیویست پووچه و هه ر به و جوړه پیویستکراو.

٢- یان مه بهست به "القول" بریتییه له بانگه واز بۆ حق و راستی، به پیی ئایه تی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾، وتنی نهسخ و تنی نهسخکردنه وهی ئه و فه زیله ته یه، پیویست پووچه و هه ر به و جوړه پیویستکراو.

٣- مروّف به چاکه مامه له بکات له گه ل برا مروّفه کهیدا له پووی گوفتار و کرداره وه له فه زیله ته مه زنه کانه و پیویسته مروّف خوی پی برازینیتته وه، وتنی نهسخی ئه و مامه له چاکه وتنی سپرانه وهی ئه و فه زیله ته یه، پیویست پووچه و هه ر به و جوړه پیویستکراو.

(١) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ٢٣.

(٢) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ٢٠.

(٣) نواسخ القرآن ص ٤٤.

٤- ئەم گوتارە ھەرچەند بەشتیکە لە شەریعتی ئێمە بەلام لەگەڵ ئەوەش ئاراستە "بنی اسرائیل" کراوە تاکو ئەوەی لەم ئایەتەدا ھاتوووە و ھەرمانی پێکربوووە جێبەجێی بکەن، ئیتر چۆن ئەقل دەیگرێت ئەم بەشە گرنگە ترسناکە لە ئایەتە باسکراوەکە نەسخکراو بێت کە حوکمەکانی دایکی حوکمەکانە و بە گۆرانی شەریعتەکان و پێشکەوتنەکانی ژيان گۆرانیان بەسەردا نایەت.

٥- ئایەتەکە لە ھەوالەکانە و نەسخ قبوڵ ناکات.

-ئایەتی (١٠٤): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^(١).

"راعنا" ھەرمانێکی داخوازییە لە "المراعاة" ھو ھاتوووە و بۆ "مبالغە" یە لە "الرعي" و پارێزگاری کەسانی تر، "المراعاة" بەسەرکێرناوەی شتیکە لە خودی خۆیدا یان لە کاروباریدا، "المراعاة" لەگەڵ "المحافظة" ھاواتان، دژی "المراعاة" بریتیە لە "الإغفال" -پشتگوێخستن، ھەرکەس کاروباری دەستەبەگ بگرێت دەست ئەو کەسە دەبێت "راعی" ئەوانە و ئەوان دەبنە "رعی" بۆ ئەو.

موسلمانان لەگەڵ پێغەمبەر (ﷺ) بەم داواوە گفتوگۆیان دەکرد، بەلام "راعنا" بە زمانی یەھود مانای جێبەجێی تێدا بوو لەسەر ئەو بنچینەی لە "الرعونە" ھو ھاتبێت کە مانای بێتەقڵی و گێلی و نەزانی دەگەڕێت، ئەوەش یان عێرانییە یان سریانی یان عەرەبی لەسەر جیاوازی بۆ ریشەکە، بۆیە خودا- سبحانہ و تعالی- نەھیکربوووە و ھەموویەتی لە جێگەی وشەی "راعنا" بڵێن: "انظرنا" کە ماناکە بریتیە لە: تەماشامان بکە، یان چاوەڕوانم بە، یان کات و مۆلەتمان پێ بدە، یان بەسەرمان بکەرەو، لە "النظر" ھو، تا لیت تێگەڕین و لیتەو ھەریگین^(٢).

^(١) سورة البقرة/١٠٤.

^(٢) ينظر تفسير الطبرسي: ١/١٧٨. تفسير ابن عطية: ١/٤٢٦. حاشية الصاوي على تفسير الجلالين: ١/٥٠.

هه رکهس بانگه شەهێ ئەوه بکات ئەو ئایەتە لە دەروازەهێ "الناسخ و المنسوخ" ه^(١) لە قورئاندا ئەوا هەلەهێ کردبوه، چونکه نهسخکراو نه ریتیتکی نه فامی بوو عورفی عەرەبی کردبووی به موباح پێش هاتنی ئیسلام و دواى هاتنی ئیسلام تا ئەم ئایەتە دابەزى، نهسخکەرەکه له قورئان پێچەوانەهێ نهسخکراوه که یه گەر -ته نها بۆ گفتورگۆ- دروست بێت ناوی نهسخی لى بنیین، چونکه نهسخ سپینه وهی وه حیهیهکی پێشوه به وه حیهیهکی دواى ئەو، ئەمەش به و جۆره نییه.

-ئایەتی (١٠٩): ﴿فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

ئەمە به شیکه له ئایەتی: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^(٢).

"ابو جعفر النحاس"^(٣) ده‌ئیت: (("جعفر بن مجاشع" وتی "ابراهيم بن اسحاق" بۆی باسکردین، ده‌ئیت "حسین" بۆی باسکردین، ده‌ئیت: "عمرو" بۆی باسکردین، ده‌ئیت: "اسباط" له "السدي" وه بۆی باسکردین: ﴿فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا﴾ نه‌سخکراوه ته وه و نه‌سخکەرە که شى بریتیه له: ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾، روى ئەمە ئەوهیه باوه‌پداران له مه‌که نازار ده‌دران و لیان ده‌درا و به‌هۆی شه‌پکردنه وه له‌گه‌ڵ هاوه‌لدانه‌ران ده‌کوژان، قورئان ئەوهی لى قه‌ده‌غه‌کردن، فه‌رمانی پێکردن به‌ لی‌بوردن و پشت‌ه‌ل‌کردن تا خودا ئەمری خۆی ده‌هینیت، دواتر نه‌سخی ئەوهی کرده‌وه))

^(١) ينظر الناسخ والمنسوخ لأبي جعفر النحاس ص ٢٤ ونواسخ القرآن لابن الجوزي ص ٤٥.

^(٢) سورة البقرة/١٠٩.

^(٣) الناسخ والمنسوخ ص ٢٥.

"ابن الجوزي"^(۱) وتنی نه‌سخه‌کی داو‌ته پال "قتاده" که ده‌لئیت: خودا
 فه‌رمانی به پیغه‌مبه‌ره‌کی (ﷺ) کرد لیان ببوریت و لیان خوش بییت تا خودا
 نه‌مری خوی ده‌هینیت، بویه له سورتهی "البراء" دا هاتووه: ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾، "ابن حزم الأندلسي"^(۲) هه‌مان شت ده‌لئیت و "ابن سلامه"^(۳)
 قسه‌ی نه‌کردووه له‌سه‌ر نه‌سخی نه‌م نایه‌ته که له سه‌رخه‌رانی زیاده‌په‌وییه له
 نه‌سخی قورئاندا.

بانگه‌شه‌ی نه‌سخی نه‌م نایه‌ته پوچ و بیینه‌مایه به به‌لگه‌ی نه‌قلی و نه‌قلی:
 أ. له به‌لگه نه‌قلیه‌کان:

۱- له قورئاندا خودا فه‌رمانی کردووه به لیئوردن له (۳۵) نایه‌تدا و فه‌رمان به
 "الصفح" له (۸) نایه‌تدا، وتنی نه‌سخ له و نایه‌ته‌دا نه‌سخبوونه‌وه‌ی هه‌موو نه‌و
 نایه‌تانه پیویست ده‌کات، چونکه هه‌ریه‌ک له "الفو" و "الصفح" له نایه‌ته‌ی (۱۰۹) دا
 گشتیه و هه‌موو نه‌وه‌ی له نایه‌ته‌کانی تردا هاتوون ده‌یگر نه‌وه، پیویست پوچ و
 بیینه‌مایه به کۆده‌نگی، هه‌ر به‌و جۆره پیویست‌کراویش.

۲- خودا-سبحانه و تعالی- فه‌رمانی کردووه به به‌کار نه‌هینانی هیژ مه‌گه‌ر له‌باری
 به‌رگری شه‌رعیدا له نایین و نامووس و ژیان و مال و سامان، بویه ده‌فه‌رمویت:
 ﴿فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾، هه‌روه‌ها فه‌رمانی
 کردووه به لایه‌نگیری ناشتی و ناسایش له نایه‌ته‌ی: (۸۶)، وتنی پیاده‌کردنی نایه‌ته‌ی
 شمشیر به ناوی ئیسلامه‌وه دژ به هه‌موو نه‌وانه‌ی ناموس‌لمان و تنی لادانی هه‌موو نه‌و
 نایه‌تانه له قورئاندا پیویست ده‌کات، پیویست پوچ و بیینه‌مایه و هه‌ر به‌و جۆره

^(۱) سورة التوبة/ ۲۹ له ریاویه‌تیکدا له "قتاده" وه نه‌سخه‌ره‌کی بریتیه له
 نایه‌ته‌ی (۵) سورته‌ی "التوبة" که پێی ده‌وتریت نایه‌ته‌ی شمشیر.

^(۲) الناسخ والمنسوخ ص ۲۱.

^(۳) الناسخ والمنسوخ ص ۷۸ وكذلك الزمخشري ۳۰۴/۱، الرازي ۵۴۵/۳، الألوسي: ۳۵۶/۱.
 الكيا الهراسي: ۱۲/۱، الصاوي: ۵۲/۱.

پښتو ښکړاويش.

ب-له به لکه نه قلییه کان:

۱- کاتیک مړوځ له ژیر سټیبه ری یاسای دارستاندا ده ژیا به ژیری و ټاکار ټکی
لواکه وتووه وه سروشتی بریتی بوو له به کاره ټنانی هیز بوو ده سته به رکرڼی
مه رame کانی، شان و شکوی هه روه ک شان و شکوی ټاژه لانی دارستان وایوو، کاتیک
ژیا ری مړوخی په ره یسه ند و ژیری مړوځ پیڼه یین و کامل بوون رووی لټکرد له بیروکه ی
به کاره ټنانی هیز دوورکه وته وه مه گه ر له باری به رگری شه رعیدا، یه که مین شه ریعه تی
جیهانی فره مان ی به مه کرد بریتی بوو له شه ریعه تی نیسلام و بنه مایه کی جیهانی
راکه یاند نه ویش: ﴿فَمَنْ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ﴾،
لوا ی چوارده سده له په یمان نامه که ی خودا- سبحانه وتعالی- په یمان نامه ی نه ته وه
یه ککرتووه کان ده رچوو بوو نه وه ی نه م بنه مایه رابگه یه نیت، سه ره پای نه وه ش تا
نیستا نه یتوانیوه گوزاره یه ک دابنیت شان بدات له شانی نه وه ی قورئان هیئاویه تی،
له وه ی به ره رچدانه وه ی ده ستریزکاری پښو یسته له پرووی قه باره و راده و دووریه وه
به نه ندازه ی ده ستریزکاری به که بیت، نه گه ر نه، به رگریکار ده گوریت بوو
ده ستریزکار، چونکه جهنگ بوو زه روره ت ره وایی پیدراوه، زه روره تیش به نه ندازه ی
خوی نه ندازه گیری بوو ده کړیت.

۲- گه ر هه رچی ټارامگری و خوږاگری و لیبورډن و لیخو شبوون و ټاشتییه ک له
قورئاندا به ټایه تی شمشیر بسپینه وه نه و شمشیر ټکی گه رډن په رټن ده ده ینه ده ست
لورئمانی نیسلام بوو نه وه ی هه رچی ریڼه یه دایبخت له به رده م تیڼه یشتن له م ټایینه
مه رنه وه ک خوی و چوونه ملکه چبوون بوو له پټناو به رژه وه ندی دنیا و دواړو ژیدا.

۳- بوو لیبورډن و لیخو شبوون سنووریک هه یه، وه ک چوون بوو ټایه تی شمشیر
سنووریک هه یه بوو به کاره ټنانی هه ریبه که یان له کاتیکدا باروډخی راستبووه وه نه و
به کاره ټنانه داوا ده کات له پرووی جهنگ یان ټاشتییه وه، نه م سنوورانه ریڼه ناده ن
به ره ټستی له نیوانیان راست بیټه وه، نه سخ لقی به ره ټستکاریه، به لکو لقی

دژیه کییه، بویه گهر بنه رپهت ده سته بهر نه ببولق بوونی ناییت چونکه ده بیته شوینکه و ته بوی، شایانی باسه "الصفح" له باری هیزدایه، هه رکه سیکیش خودای له گه ل بیت هه میسه به هیزه.

- نایه تی (۱۱۵): ﴿وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَثُمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾^(۱)

هه ندیک بییان وایه ئەم نایه ته (نایه تی ۱۱۵) بهم نایه ته نه سخکراوه ته وه^(۲) ﴿قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾^(۳)

ئەم بانگه شهیه له سه ر ئەو بنچینه بیناکراوه گوایه رووکردنه "بیت المقدس" به نایه تی یه کهم جیگیر بووه، له کاتیکدا به سونته تی پیغه مبه ر^(۴) جیگیر بووه له "صحیح مسلم" دا^(۵) له "ابن عازب" هوه، ده لیت: شهش مانگ له گه ل پیغه مبه ر^(۶) رووبه "بیت المقدس" نوێژم کرد تا نایه تی "۱۴۴/البقرة" دابه زی: ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾. هه روه ها تیایدا هاتووه له ئەنه سه وه - خوا لئی رازی بیت - پیغه مبه ر^(۷) رووبه "بیت المقدس" نوێژی ده کرد بویه ئەم نایه ته دابه زی: ﴿قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾.

"ابن الجوزی" ده لیت^(۸): ((بزانه نایه تی: ﴿فَأَيْنَمَا تُولُوا فَثُمَّ وَجْهُ اللَّهِ﴾ ههچ فهرمانیکی تیدا نییه به رووکردنه "بیت المقدس" و ههچ شوینیکی تریش، به لکو

^(۱) سورة البقرة/۱۱۵.

^(۲) له وانه "قتاده" ينظر التماس ص ۱۴ وابن حزم ۲۱-۲۲.

^(۳) سورة البقرة/۱۴۴.

^(۴) ۳۷۳/۱

^(۵) نواسخ القرآن ص ۵۱.

ئاماژە بۆ ئەو دەکات ھەموو ئاراستەکان یەکسانن لە دروستی روو لیکردنیان))
 "أبو جعفر النحاس"^(١) دەلالت: (له "ابن عمر" ھو گوازراو ھە پێغەمبەر (ﷺ)
 نوێزی دەکرد لە ھەکەو ھو بە مەدینە لە سەر و لاخە کە، لە سەر ئەو ئەم ئایەتە
 دابەزی: ﴿فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ﴾ پێغەمبەر (ﷺ) لە سەر و لاخە کە ی نوێزی
 دەکرد رووی لە ھەر شوێنێک بوا (بوا)
 "الرازي"^(٢) دەلالت: ئایەتی: ﴿فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ﴾ ئاماژە ی ھەڵبژاردە
 و سەرپشککردنی تێدا یە، لە دوو شیوازدا جیگەر دەبیت:
 یە کە میان: لە نوێژە سوننەتەکاندا لە سەر پشتی و لاخ.
 دوو ھم: لە سەفەردا لە باری کوششی نەبێننە ھە ی ئاراستە ی قبیلە و تاریکی و
 شتی تر.

چونکە لەو دوو بارەدا نوێژکەر سەرپشکە و ھەڵبژاردە ی بۆ ھە یە، بە لām لە جگە
 لەم دوو بارەدا ھیچ ھەڵبژاردە و سەرپشکیە ک بوونی نییە.
 "النحاس"^(٣) دەلالت: دروست ئەو یە بوتریت ئایەتە کە نە نەسخەرە و نە
 نەسخرلو، چونکە زانا یان نا کوکیان ھە یە لە سەری و جگە لە نەسخیش لە ئامیز
 دەگریت، ھەر ئایەتیکیش جگە لە نەسخ شتیکی تر لە ئامیز بگریت ئەوا نەسخەر و
 نەسخراوی بۆ بە کارنا ھینریت مەگەر بە لگە یەکی یە کلاکەر ھو کە رادەستبوونی تێدا
 پێویست بیت، بە لām ئەو ی پوختە و لیکدانە ھو و گشتگیری و تاییبە تکردن
 ھەڵدەگریت لە نەسخ دوورە، بە تاییبەت لە گەل ئەم جیاوازییە.
 لەم خستە روو ھو دوو خال دەخەینە روو:
 ١/ یە کە میان: ئەمە لە دەروازە ی نەسخی سوننەتی پێغەمبەر (ﷺ) بە قورئان
 نە ک نەسخی قورئان بە قورئان.

(١) الناسخ والمنسوخ ص ١٤.

(٢) التفسير الكبير: ٢١/٤.

(٣) المرجع السابق ص ١٥.

۲/ حوكمى ئايەتى(۱۱۵) دەمىنىتتەوھ بۆ ھەموو ئەو كەسانى ئاراستەى قىبلە لە سەفەردا يان لە ولاتىكى ترجيا لە ولاتەكەى خۆى نازانن يان لە كاتى نويزدا لە شەمەندەفەر و فېۆكە و كەشتى و ھەر ھۆكارىكى تىرى گواستەنەوھى وشكانى يان دەريايى يان ئاسمانى، بەجۆرىك بۆ كەسى نويزگەر فەراھەم نابىت لە جىگەيەكدا جىگىر بىت و روو لە قىبلە بكات.

-ئايەتى(۱۳۹): ﴿قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ﴾

"ابن سلامە" دەلىت^(۱): ((ئايەتى: ﴿وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ﴾ ئەم ئايەتە بە ئايەتى شمشىر سىراوئەوھ لەسەر قسەى دەستەيەك))

"ابن الجوزي" دەلىت: ((ھەندىك لە ئەھلى تەفسىر پىيان وايە ئەم كەلامە جۆرىك لە ئاسانكارى لەگەل بىباوھپان داوا دەكات و پاشان بە ئايەتى شمشىر نەسخكرايەوھ و پىموانىيە ئەم قسەيە دروست بىت))

پشتىوانى ئەوھ دەكەم "ابن الجوزي" دەلىت لەسەر نەبوونى نەسخ لەم ئايەتەدا بە كۆمەلە ھۆيەك، لەوانە:

۱- ماناى ﴿قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ﴾ ئەوھە كاتىك وتيان ئىمە لەپىشتىرەى بۆ لای خودا لە ئىوھ، ئەو پەرۋەردگارى ئىمە و ئىوھشە و ھەردووكمەن لە حوكمى بەندايەتيدا يەكسانىن، وەلامەكە دىت: ﴿وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ﴾، واتە ھىچ تايبەتمەندىيەك بۆ ھىچ كەسنىك نىيە لەلای خودا مەگەر لەپووى گويىرايەلى و كردارەوھ و ھەريەككىكمەن بەپىيى كردارەكانى خۆمان پاداشت و سزا وەردەگىر^(۲).

^(۱) نواسخ القرآن ص ۵۳.

^(۲) "الزمخشري" (الكشاف ۱/ ۳۱۶ / دەلىت: ((ماناكەى ئايا موجدەلەمان لەگەل دەكەن دەريارەى خودا و ھەلبژاردنى پىغەمبەر(ﷺ) لە عەرەب نەك لە ئىوھ، و دەلىن گەر بۆ سەر كەسنىك دابەزىت ئەوا بۆ سەر ئىمە دادەبەزىت، خۆتان پى لەپىشتەرە بە

۲- نه بوونی هیچ بهر هه‌لستکارییه‌ک له‌نێوان ئه‌م ئایه‌ته و ئایه‌تی شمشێردا تا نه‌سخی بکاته‌وه و به‌ر هه‌لستکارییه‌که هه‌لبگیرێت.

۳- ئه‌م ئایه‌ته رێسایه‌کی شه‌رعی گه‌شتیه‌ی روو به‌ خێزانی مرو‌فایه‌تی به‌وه‌ی هه‌ر حوکمێک له‌ حوکمه‌کانی قورئان له‌ ره‌چاوکردنه‌ تاکه‌که‌سییه‌کان به‌دووره و به‌ پاداشت و سزا هاوتاکراوه، گه‌ر کاره‌که‌ی خێر بێت ئه‌وا پاداشته‌که‌ی خێره و گه‌ر کاره‌که‌ی شه‌ر بوو ئه‌وا سزاکه‌ی شه‌ر ده‌بێت.

۴- ئه‌م ئایه‌ته هه‌والێکه مه‌به‌ست پێی به‌لێن و هه‌ر په‌شه‌یه، بۆیه هیچ یه‌کێک له‌مانه ناچێته ژێر باری نه‌سخه‌وه.

- ئایه‌تی (۱۵۹): ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ﴾^(۱).

هه‌ندێ پێیان وایه ئه‌م ئایه‌ته به‌وه‌لواردنه (الإستثناء) له ئایه‌ته‌که‌دا هاتوه نه‌سخکراوه‌ته‌وه، واته ئه‌م به‌شه‌ی ئایه‌ته‌که: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾^(۲).

"ابن‌السلامه" ده‌لێت^(۳): خودا به‌وه‌لواردن (الإستثناء) نه‌سخی کردۆته‌وه.

"ابن‌حزم‌الندلسی"^(۴) ده‌لێت: خودا به‌وه‌لواردن (الإستثناء) نه‌سخی کردۆته‌وه و ده‌فه‌رموویت: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا﴾.

پێغه‌مبه‌رایه‌تی له‌ ئێمه، ئه‌و په‌روه‌ردگاری ئێمه و ئێوه‌شه، هه‌موومان له‌وه‌دا به‌شدارین که به‌نده‌ی ئه‌وین، ئێمه کاروکرده‌وه‌کانمان بۆ خۆمانه و ئێوه‌ش کاروکرده‌وه‌کانتان بۆ خۆتان، کاروکرده‌وه‌ش بنچینه‌ی ئه‌مره و په‌ند و ئامۆژگاری له‌ کاره‌وه‌یه))

(۱) سورة البقرة/ ۱۵۹.

(۲) سورة البقرة/ ۱۶۰.

(۳) الناسخ والمنسوخ ص ۷۹.

(۴) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۲۳.

لهوانه به ئه م دوو زانا گه وره به مه به ستیان به نه سخ تاییه تکریدن بیئت بینا له سه ر به کاره یێانی نه سخ به مانا گشتیه که ی له لای پێشینی چاکان، گهر مه به ست به نه سخ مانا ئوسولیه تاییه ته که ی بوو بیئت پێویست بوو بو ترابایه هه موو هه لوار دێک له ئایه ته کانی سزادا نه سخ که ره بۆ ئه وه ی پێش خۆی، پێویست پووج و بێنه مایه و پێویست کراویش به هه مان شیوه .

"ابن الجوزي"^(١) ده لێت: (هه ندیک له خوێنه رانی قورئان که مه عریفه یان به زانستی عهره بی و فیه نه ییه پێیان وایه ئه م ئایه ته به هه لوار دێنه که نه سخ کراوه ته وه، گهر ئه وانه به شیان له زمانی عهره بی و فیه قدا هه بوایه تێده گه یشتن هه لوار دێنه که نه سخ نییه، به لکو بریتیه له ده رکردن (وه ده رنان) ی "هه ندیک" که وشه کان له خۆی ده گرن، ئه مه ش له دوو رووه وه په رده ی له سه ر لاده درێت:

یه که م— نه سخ که ره و نه سخ کراو ناکرێت کار به یه کێکیان بکه یته مه گهر به وازه یێان له کارکردن به ویتریان، به لām لێره دا ده توانین کار به هه لوار ده کراو (مستثنی) و هه لوار ده لێکراو (مستثنی منه) بکه ین.

دووه م— گهر هه لوار دێن چووه ناو رسته وه ده سه لمیته چوونه ناوی هه لوار ده کراو بۆ ناو رسته پێشوو که به مه به ست نه گیراوه، ئه وه ش به گوزاره ی یه که م به مه رام نه گیرایێت نه سخی ناچێته ناو)

پوخته ی قسان: گهر مه به ست به نه سخ مانا گشتیه هه مه لایه نه که ی بیئت بۆ تاییه تکریدن ئه و هیه هیه به ره لستیه بۆ قسه که یان نییه له سه ر نه سخ، گهر مه به ستیش به نه سخ مانا تاییه ته ئوسولیه که ی بیئت ئه وه هه لیه کی زه به لاحه و جیه گی لێخۆشبوون نییه و تیکه لیه که له نتوان نه سخ و تاییه تکریدنا.

پاشان "ابن حزم الأندلسي" که له بانگه رانی نه سخی ئه م ئایه ته یه له کتیبی "الناسخ والمنسوخ"^(٢) ده لێت: (هه لوار دێن نه سخ نییه، هه ندیک هه لوار دێن و

^(١) نواسخ القرآن ص ٥٥.

^(٢) ص ٨.

تاییه تکره دنیان ناواناوه نه سخ، فیه کان پیچه وانه ی نه وهن

-تایه تی (۱۷۳): ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنِزِيرِ وَمَا أَهْلٌ بِهِ لِيُغَيِّرَ اللَّهُ﴾^(۱)

"ابن سلامة"^(۲) ده لیت: خودا به سوننه ت نه م تایه ته ی نه سخ کردووه نه وهش بریتیه له هه ندی مرداره وه بوو و خوین، به فره مووده که ی پیغه مبه ر(ﷺ): ((دوو مرداره وه بوو و دوو خوینمان بۆ چه لال بووه: ماسی و کوله له گه ل جگه ر و سپل))^(۳) ابن حزم الاندلسی^(۴) ده لیت: هه ندی مرداره وه بوو و هه ندی خوین به سوننه ت نه سخ کراونه ته وه، به فره مووده که ی پیغه مبه ر(ﷺ): ((دوو مرداره وه بوو و دوو خوینمان بۆ چه لال بووه: ماسی و کوله له گه ل جگه ر و سپل)) خودا-سبحانه و تعالی- ده فره رمویت: ﴿وَمَا أَهْلٌ بِهِ لِيُغَيِّرَ اللَّهُ﴾، پاشان روخسه تی که سی ناچاری داوه گه ر زیاد له راده و سنووری خوی ده ستریزی نه کات به وتنی: ﴿فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾.

ابن الجوزی^(۵) ده لیت: تایه تی: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنِزِيرِ﴾ ده سته یه ک له نه هلی ته فسیر پییان وایه سه ره تای نه م تایه ته به م به شه ی تایه ته که نه سخ کراوه ته وه: ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ﴾، هه ندیکیان پییان وایه ته نها حوکی مرداره وه بوو و خوینی به م فره مووده یه تیدا نه سخ کراوه: ((دوو مرداره وه بوو

^(۱) سورة البقرة/ ۱۷۳ تتمة الآية (فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ).

^(۲) الناسخ والمنسوخ ص ۸۰.

^(۳) ورد هذا الحديث في مسند الامام احمد بن حنبل ۹۷/۲ عن ابن عمر هكذا ((دوو

مرداره وه بوو و دوو خوینمان بۆ چه لال کراوه، دوو مرداره وه بووه که حوت(ماسی) و

کوله و دوو خوینه که ش جگه ر و سپل)).

^(۴) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۲۳.

^(۵) نواسخ القرآن ص ۵۶.

و بوو خوینمان بۆ حەلال بوو: ماسی و کوله له گەل جگەر و سپل^(١) هەربوو قسه که پووج و بیبنه مان، چونکه خودا-سبحانه و تعالی- له و حەرما کردنه باری زەروره تی هەلوارده کردبوو و پیغه مبه^(٢) به تاییه تکردن هەلواردهی کردبوو، له وهی له فەرمووده که دا باسی کردبوو و له هیچ روویه که وه نهسخی تیدا نییه.

وهك ئیستا باسمان کرد پێویسته گومانی باشمان له لا بیّت به وانهی ده لێن ئه م ئایه ته نه سخکراوه و قسه کانیا ن هه لبدینه سه ر نه سخ به مانای گشتی له لای پیشین، ئه گینا له م رووانه وه هه له یه:

١- تیکه لیه له نێوان نه سخ و تاییه تکردن، بۆیه ئه و فەرمووده ئاماژه بۆکراوه تاییه تکه ره نه ك نه سخکەر.

٢- تیکه لیه له نێوان روخسه ت و نه سخ تاییه ت به که سی ناچار.

٣- قورئان به فەرموودهی ئاحاد ناسرێته وه.

- ئایه تی (١٧٨): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَى بِالْأُنثَى﴾^(٣)
 "النحاس"^(٤) ده لێت له "الضحاک" وه له "ابن عباس" وه ئایه تی: ﴿الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَى بِالْأُنثَى﴾ ئه م ئایه ته نهسخی ده کاته وه ﴿وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾^(٥)، ئه وهی نامۆیه ئه وه یه "ابن سلامه" هوی دابه زینی ئایه ته که ی^(٥) گواستۆته وه که ئاماژه ده کات به نه بوونی هیچ جوړه

^(١) مسند الشافعي المطبوع على هامش الإم ٢٥٧/٦ وابن ماجه ١٠٢/٢ والدارقطني ٢٧٢/٤.

^(٢) سورة البقرة/١٧٨.

^(٣) الناسخ والمنسوخ ص ١٦.

^(٤) سورة المائدة/٤٥.

^(٥) الناسخ والمنسوخ ص ٨٠ وفيه (دو گه ره ك كه مي ك به ر له هاتنی ئیسلام به شه ر هاتن یه كێكیا ن هیژ و توانای به سه ر ئه ویتریاندا زالتی بوو، هیچ کامیا ن توله ی له ویتر

بهره‌آستیه‌ك له نیتوان نه‌سخكەر و نه‌سخكراوی بانگه‌شه‌بوكرادوا، پاشان ده‌لی: ئه‌هلی ته‌فسیر كرده‌نگیان هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی تیا‌یدا‌یه له نه‌سخكراو كه بریتیه له ﴿الْحُرُّ بِالْحَرْ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَى بِالْأَنْثَى﴾ له نه‌سخكەر كه‌یدا جیا‌وازیان هه‌یه، عیراقیه‌كان و ده‌سته‌یه‌ك ده‌لێن ئایه‌تی (٤٥) له سورته‌ی "المائده" نه‌سخكەر كه‌یه‌تی: ﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾، پاشان ده‌لی: گهر یه‌كێك بلیت ئه‌مه له‌سه‌ر "بنی اسرائیل" ه‌كان نوسرا‌بوو ئیتەر چۆن حوكمه‌كه‌ی ئیمه‌ پابه‌ند ده‌كات، ئه‌وا وه‌لامه‌كه‌ی ئه‌وه‌یه كوتایی ئایه‌ته‌كه ئیمه‌ پابه‌ند ده‌كات كه بریتیه له‌م به‌شه: ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾، ئه‌وه‌ی رۆشنه ئه‌وه‌یه حوكمی نه‌فس به نه‌فس به‌شێكه له قورئان، حیجازیه‌كان و ده‌سته‌یه‌ك ده‌لێن: ئه‌و ئایه‌ته‌ی كه له سورته‌ی "بنی اسرائیل" دایه: ﴿وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا﴾^(١)، كوشتنی موسلمان به بیا‌وه‌ر بریتیه له ئیسراف بۆیه لای ده‌سته‌یه‌ك له خه‌لكی دروست نییه، هه‌ر به‌و جۆره كوشتنی ئازاد به‌نده.

عیراقیه‌كان ده‌لێن: دروسته، چونكه پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) موسلمانێ به بیا‌وه‌ر پێکی په‌یمان له‌گه‌ڵ به‌ستوو كوشتووه و فهرموویه‌تی: من له‌پیشترم له‌و كه‌سه‌ی وه‌فای به په‌یمانی خۆی كردووه.^(٢)

"ابن حزم الأندلسي"^(٣) ده‌لێت: (شوینی نه‌سخه‌كه له ئایه‌ته‌كه‌دا بریتیه له "أَنْثَى" و ئه‌وانیتری موحه‌كه‌من(نه‌سخه‌كراونه‌ته‌وه) نه‌سخكەر وه‌كه‌شی بریتیه له

نه‌كرده‌وه تا ئیسلام هات، لایه‌کیان(به‌هیزه‌كه) وتی رازی نابین تا به‌رانبه‌ر كوشتنی به‌نده‌یه‌كمان كه‌سێکی ئازادیان لێ نه‌كوژینه‌وه هه‌روه‌ها به‌رانبه‌ر كوشتنی ژنێكمان پیا‌ویکیان لێ نه‌كوژینه‌وه، بۆیه خودا به حوكمه‌كانی قصاص یه‌كسانی خسته نێوانیان(وه) ئه‌م رووداوه له ته‌فسیری الطبری ١٠٣/٢ هاتووه.

^(١) سورة الاسراء/٣٣.

^(٢) ابن سلامة الناسخ والمنسوخ ص ٨١.

^(٣) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ٢٤.

دووه م- به لگه ی گوتاره که لای فیهه کان به لگه یه کی به کلاکه ره وه یه گهر به لگه یه کی به هیزتر له ئه و به ره لستی نه کات، به وشه کانی ئایه ته که جیگیر بووه "نازاد به رانبهر نازاده"، که وابوو نازاد به رانبهر به بنده له پیشتره، پاشان سهره تای ئایه ته که گشتگیره ئه وهش ئه و به شه ی ئایه ته که یه: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ﴾ ئه م ئایه ته دابه زیوه له سهر ئه وانه ی نازادیان به به بنده ده کوشت و نیریان به می ده کوشت، بویه فه رمانیان پیگرا به وردبوونه وه له هاوشان و هاوتا^(۱).

به لگه ی پووچی و بیینه مایی بانگه شه ی نه سخ:

وتنی نه سخی ئایه تی (۱۷۸) له سوره تی "البقرة" به ئایه تی (۴۵) له سوره تی "المائدة" و ئایه تی (۳۳) له سوره تی: "الإسراء" چه ندین به لگه له سهر پووچی و بیینه ماییه که ی راست ده بنه وه:

۱- تیکه لیه که له نیوان نه سخ و ته فسیردا، چونکه ئه م به شه ی ئایه ته که ﴿أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾ ته فسیری نه بوونی تیگه یشتنی پیچه وانه ده کات بو ئه م به شه ی ئایه ته که: ﴿الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَى بِالْأُنْثَى﴾، چونکه قورئان وه ک باسمان کرد یه ک "یه که" یه و پارچه پارچه بوون قبول ناکات و هه ندیکی لیکدانه وه بو هه ندیکی تری ده کات، گهر -ته نها بو گفتوگو- وا دابنن تیگه یشتنی پیچه وانه بوونی هه یه ئه وهش ئه وه یه "نازاد به به بنده ناکورزی" و "نیر به می ناکورزی" به پیی تیگه یشتنی پیچه وانه له م ئایه ته ئه و به ره لستی ده کات له گه ل گوزاره ی راشکاو ی ﴿أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾ ئه وکات ئه وه له ده روزه ی پارسه نگدانی یه کی که له دوو به لگه به یه کتر به ره لستکاره که ده بییت واته ﴿أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾ به سهر ﴿الْحُرُّ بِالْحُرِّ﴾ دا و ئه وهش له ده روزه ی نه سخ نییه، ههر کهس ده لی له ده روزه ی نه سخه تیکه لیه کی لا دروست بووه له نیوان پارسه نگدان و نه سخدا، له ریسا ئوسولیه کان له سهر موخته هید یان له سهر قازی یان له سهر ته فسیرکر پیویسته له

^(۱) ابن الجوزي ص ۵۷.

هه لگرتنی به ره لستیدا یه که مجار په نا بۆ کوکرنه وه بیات پاشان پارسه نگدان،
ئه وجا نه سخ، هه روه ها له ريسا ئوسوليه کانه گهر گوزاره ی راشکاو به ره لستی کرد
له گه ل تیگه یشتنی پیچه وانه یه که میان پیشده خریت.

۲- هوی دابه زینی ئایه ته که: ئه وه ش ئه و چیرۆکه یه "ابن الجوزي" خستویه ته
روو وه ک پیشتر باسمان کرد به لگه یه له سه ر ئه وه ی: ﴿الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ
وَالْأَنْثَى بِالْأُنْثَى﴾ تیگه یشتنی پیچه وانه ی نییه، چونکه ئایه ته که بۆ ئاگادار کردنه وه ی
هۆزیکه ی به هیز هاتوو ه که مافی ئه وه ی نییه داوای کوشتنه وه ی ئازاد به به نده بکات له
هۆزه که ی تر، یان داوای کوشتنی پیاو بکات به رانبه ر کوشتنی می.
دروست ئه وه یه پیاو تۆله ی لی ده کړیته وه گهر ئافره تیکه کوشت، و ئازاد تۆله ی
لی ده کړیته وه گهر به نده یه کی کوشت، چونکه خه لکی له به رده م خودادا یه کسانن و
هه موومان له ئاده من و ئاده میش له خاکه.

- ئایه تی (۱۸۰): ﴿كُتِبَ^(۱) عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ^(۲)
لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ^(۳) حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ^(۴)﴾
هه ندی پێیان وایه ئه م ئایه ته نه سخراوه ته وه به ئایه تی میرات، هه یانه ده لیت
ئایه ته که نه سخراوه ته وه به م ئایه ته: ﴿لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ
نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾^(۵).
هه یانه ده لیت به م ئایه ته نه سخراوه ته وه: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ

^(۱) واته فه رزکراوه له سه رتان.

^(۲) واته مال و دارایی.

^(۳) واته دادپه روه وانه له سنوړیکدا به وه سیته که که سوکار زیانتمه ند نه بیته بۆ که سانی
تر.

^(۴) سورة البقرة/ ۱۸۰.

^(۵) سورة النساء/ ۷.

مِثْلُ حَظِّ الْأَنْثَيْنِ^(۱). هه‌یانه ده‌لَیْت نه‌سخکه‌ره‌که‌ی بریتیه له فره‌موده‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) ((خودا مافی هه‌موو خاوه‌ن مافیکی داوه بۆیه وه‌سیت بۆ میراتگران نییه))^(۲).

هه‌شیانه ده‌لَیْت: به ئیجماع نه‌سخکراوه‌ته‌وه^(۳).

دروست ئه‌وه‌یه ئایه‌تی وه‌سیت گشتیه و گشتییوو نه‌که‌ی به ئایه‌تی میرات تاییه‌تکراوه و پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) تاییه‌تکر نه‌که‌ی به فره‌موده‌که نوپات کردۆته‌وه: ((خودا مافی هه‌موو خاوه‌ن مافیکی داوه بۆیه وه‌سیت بۆ میراتگران نییه))، فره‌موده‌که نوپاتکه‌ره‌وه‌ی تاییه‌تکر نه‌که‌یه نه‌که نه‌سخکه‌ره‌وه و نوپاتکه‌ره‌وه له نه‌سخ، وتنی نه‌سخی ئه‌و ئایه‌ته تیکه‌لییه‌که له نیوان نه‌سخ و تاییه‌تکرندا گهر مه‌به‌ست به نه‌سخ ماناکه‌ی پاشین(الخلف) بیټ، و ئه‌وه‌ی دراوه‌ته پال پیشینی چاکان له وتنی نه‌سخ ئه‌وان مه‌به‌ستیان مانا گشتیه‌که‌ی نه‌سخ بووه که له تاییه‌تکرندا ده‌سته‌به‌ر ده‌بیټ.

به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پیشینی چاکان مه‌به‌ستیان به نه‌سخی ئایه‌تی وه‌سیت تاییه‌ت کردن بووه ئه‌وه‌یه له "ابن عباس" وه‌ه ریوایه‌ت کراوه که فره‌موویه‌تی: لَیْجِئْما وَ دابَه‌ش دَه‌کرا به‌سه‌ر میراتگراندا له رِیْگه‌ی وه‌سیتی واجبه‌وه، کاتیک ئایه‌تی میرات دابه‌زی وه‌سیتی بۆ دایک و باوک و که‌سه نزیکه‌کان سپریه‌وه و بۆ که‌سه

^(۱) سورة النساء/ ۱۱، في الاتقان ۲/ ۲۲ ((وتراوه به ئایه‌تی میرات، هه‌روه‌ها وتراوه به فره‌موده‌ی (لا وصية لوارث- وه‌سیت بۆ واریس نییه)، وتراویشه به ئیجماع "ابن العربي" یاسی کردوه.

^(۲) النحاس (ابو جعفر محمد بن احمد (ت ۲۳۸هـ) في كتابه الناسخ والمنسوخ دلَیْت: ((له‌سه‌ر ئه‌م ئایه‌ته پینچ قسه هه‌یه، ئه‌وانه‌ی ده‌لَیْن دروسته قورئان به سوننه‌ت نه‌سخ ببیته‌وه ده‌لَیْن نه‌سخکه‌ره‌که‌ی بریتیه له: "لا وصية لوارث- وه‌سیت بۆ واریس نییه")).

^(۳) في الاتقان ۲/ ۲۲ وتراوه به ئایه‌تی میرات، هه‌روه‌ها وتراوه به فره‌موده‌ی: "لا وصية لوارث"، هه‌روه‌ها وتراوه به ئیجماع، "ابن العربي" یاسی کردوه.

نزیکه‌کان که میرات ناگرن جیگیری کرد، "الربيع" ده‌لټت: وه‌سټت بوو به وه‌سټت بۆ خزمان که میرات ناگرن، هه‌روه‌ها له "سفیان" هوه له "ابن طاوس" هوه له باوکیه‌وه ده‌لټت: وه‌سټت پیش میرات بۆ دایک و باوک و خزم و کەس بوو، که ئایه‌تی میرات دابه‌زی میرات نه‌وانه‌ی میراتیان ده‌گرت سهرپیه‌وه و نه‌وه‌ی میراتیان نه‌ده‌گرت هټلاه‌وه، "الحسن وقتاده"^(۱) هه‌ر به‌و جۆره ده‌لټن.

گرنگی وه‌سټتی واجب^(۲):

بۆ وه‌سټتی واجب گرنگی گه‌وره هه‌یه له‌په‌وی کرداریه‌وه نه‌مه‌ش له‌چه‌ندین روه‌وه، له‌وانه:

أ. هه‌ر کەس پیش مردنی باوک و دایکی بمرټ و مندال به‌جټبه‌لټت گه‌ر یه‌کټ بوونی نه‌بټت دایک و باوک که بټبه‌ش بکات وه‌ک کوپ و کچ نه‌وا میرات له‌ داپیر و باپیریان ده‌گرن به‌بټ هیچ جیاوازیه‌ک، به‌لام گه‌ر بټبه‌شکەر بوونی هه‌بوو نه‌وا دادپه‌روه‌ری خودایی داوا ده‌کات له‌ جټگه‌ی باوک و دایک دابنیشن و به‌شی باوک که یان دایکه‌که به‌میرات بگرن له‌سه‌ر گریمانه‌ی مانه‌وه له‌ ژاندا له‌ رټگه‌ی وه‌سټتی واجب‌وه به‌مه‌رجی نه‌و به‌شه له‌ وه‌سټت له‌ سټیه‌کی لټجټماو زیاتر نه‌بټت، هه‌ر کەس بمرټ و کوپټ و کوپټی کچټکی مردوو به‌جټبه‌لټت و دادنه‌رټ کچه‌که له‌ ژاندا بټت

^(۱) ينظر الطبري ۶۸/۲ - ۶۹.

^(۲) یاسای باری که‌سټتی ولاتانی عه‌ره‌بی و ئیسلامی کاریان به‌ وه‌سټتی واجب کردوو، نه‌وه‌ی رۆشنه نه‌وه‌یه حوکمی قازی له‌ هه‌ر باب‌ه‌تټکدا جیاوازی له‌سه‌ر بټت جیاوازیه‌که کوتایی پټ ده‌هټنټ، بۆیه پټویسته نه‌وه‌ی حاکم بپاری لټداوه کاری پټ بکرټ، باسی نه‌وه‌مان کرد زۆرټک له‌ زانایان موسلمان له‌ سه‌رچاوه باوه‌رټکراوه‌کاندا فتوایان پټداوه و قسه‌کانیان جټگیرکراون، له‌و سه‌رچاوانه: المغنی لابن قدامه ۲/۶: "ابو بکر بن عبد العزیز" ده‌لټت: لای که‌سانی تر واجب له‌نټوان نه‌وانه‌ی میرات نابهن، نه‌مه‌ش قسه‌ی "داود" ه و له "مسروق و طاوس و یاس وقتاده و ابن جریر" هوه‌ش نه‌وه باس ده‌کن و به‌ ئایه‌ته‌که به‌لگه ده‌هټنه‌وه.

و لیجیماوه که ی به سییه ک دابهش ده کریت به سهر کوپه که و کچه که دا پاشان به شی
کچه که (کچه مردووه که) ده پوات بۆ منداله کانی بۆ ههر نیریک به شی نوو می.

ب- ههر که س بمری و میراته که ی له کوپی برا و کچی برادا کورتیوویه و نه و
هه موو لیجیماوه که بۆ کوپی برا که یه، چونکه "عصبه" یه و کچی برا که بییهش
ده کات چونکه "ذوي الأرحام" ه، له گه ل نه وه ی هه ردوکیان له یه ک باوک و دایکن و
پله ی نزیکیه که یان یه کیکه، نه مه به کۆدهنگی نه هلی سوننهت، به لام لای شیعه ی
نیما می لیجیماو دابهش ده کریت به سهر هه ردوکیاندا بۆ ههر نیریک به شی نوو می،
له م حاله ته دا گه وه سییتی واجب بۆ کچی برا که به ره وا ببینین نه وا میانه گیریمان
کردووه له نیوان فیهی سونی و فیهی جه عفه ریدا.

ج- ههر که س بمریت و کچی برا یان کچی خوشک یان مام یان کوپی مام
به جیهیلت نه و هه موو لیجیماوه که بۆ مام یان کوپی مامه له باری نه بوونی مامدا
چونکه له "عصبه" ن و کچی برا و کچی خوشک بییهش ده که ن، چونکه نه وانه له
"ذوي الأرحام" ن، لای نیما مییه کان بۆ کچی برا و کچی خوشکه، چونکه له خزمانی
پله دوون، به لام مام و نامۆزا له خزمانی پله سین، بۆیه به وه سییتی واجب ده توانین
ته بایی به خینه نیوان نوو ئاراسته که وه.

تۆریه ی موسلمانان ژنیان له نه هلی کتاب هیناوه و جیاوازی ئاین رێگره له
میرات، به لام رێگر نییه له وه سییت، لیره وه وه سییتی واجب جیهی میرات ده گریته وه
بۆ ژنی ناموسلمان که به شداری کردووه له پیکه وه نانی لیجیماوی میزده که یدا به
به شداریوونیکی چالاکانه.

بۆیه یاسادانه ری جیهانی ئیسلامی و عهره بی و ناعهره بی بانگ ده که م رای نه وانه
وه رێگر له سهر وه سییتی واجب و نه م وه سیته گشتگیر بکه ن و ته نها له کوپه زا و
کچه زادا کورتی نه که نه وه.

—ئايەتى(۱۸۲): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾^(۱).

واتە رۆژووتان لەسەر فەرز بوو وەك چۆن لەسەر گەلانی تەرفەرزكراو لە يەھود و نەصارا و خەلكانى تەرىش بۆ ئەوەى فەرى تەقوا ببن، واتە وزەيەكى رۆحى بە دەستبەين لە ھەموو ئاكارىكى تاوانكارانە بئانپارێزێت، ئەم بەشەى ئايەتەكە: ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ رۆشەنگردنەوەى حەكمەتى پێويستکردنى رۆژوو وەك چۆن حەكمەتى پێويستبوونی نوێزى رۆشەنگردنەوە بەوەى مەرقۇ دەپارێزێت لە لادان و ئاكارى تاوانكارانە لە ئايەتى: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ حەكمە داواكارىيەكان لە بېروباوەر و عىبادەتەكان ھەر ھەموو كۆمەلەيك رێگەى خۆپارێزى و ھۆكارى خۆلادان بۆ قەلاچۆكردنى تاوانەكان لە ناو خەزانى مەرقۇايەتەدا، ئەم ئايەتە پوختەيە وەك پوختەى ئەم ئايەتە: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ ھەروەھا ئايەتى ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ خودا—سەبەحانە وتەلى— پێغەمبەرى(ﷺ) راسپاردوو بە رۆشەنگردنەوەى ئايەتەكانى نوێز و زەكات و حەج بە گوفتارەكانى و رەفتارەكانى وەك دەفەرمووت: ((بەو جۆرە نوێز بکەن كە من دەبين نوێز دەكەم)) ھەروەھا فەرموويەتى: ((مەناسىكى خۆتان لە منەو وەرەگرن)) ھەروەھا ئەو مال و سامانانەى رۆشەنگردنەوە زەكاتيان تەدا پێويست دەيێت لەگەڵ بېر و رادە و مەرجەكانيان، بەلام خودا—سەبەحانە وتەلى— ويستوويەتى پوختەى ئەم ئايەتە بە ئايەتەكانى نەو رۆشەنگردنەوە، ئەوانەى رۆژوو دەشکێنن و كات و ژمارەى رۆژەكان و ئەو بيانوانەى رۆژوويان پى ناگيرێت و قەزاكردنەوەى رۆژوو گەر بيانوووەكە قابىلى لادان بوو وەك لە نەخۆشيدا كە قابىلى شىفایە و لە سەفەردا، فەيدەى كردوو بە بەدەلى رۆژوو بۆ ئەوانەى تووشى بيانوووەكى درێژخایەن ھاتوون و قابىلى لادان نەيە، وەك پىرى و

^(۱) سورة البقرة/۱۸۲.

نه فتاده بي و نه خوښييهك قابيلي چاكيوونه وه نه بيت.

به لام هندی له زانا يانی موسلمان له نوسوليهييه کان و نه هلی ته فسیر و ليکله ران له بابته تي نه سخ به ئيجتيهادی هه له ی خو یان نه م ئايه تانه یان خزاندووه ته ناو "الناسخ والمنسوخ" هوه، وهك له م روشنکردنه وه یه دا:

﴿أَحْلَلْ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ^(۱) إِلَىٰ نَسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ^(۲) عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَأَبْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ^(۳) مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَىٰ اللَّيْلِ^(۴)﴾.

بانگه شه ی نه وه ی نه م ئايه ته نه سخکه ره وه ی ئايه تي (۱۸۳) یه بانگه شه یه کی هه له یه به چه ندين هو، له وانه:

۱- بانگه شه ی نه سخ له سه ر ئيجتيهاديکی هه له بيناکراوه که له ته فسیر کردنی نه م ئايه ته پوخته دا هندی له موسلمانانی تيکه وتووه، بهر له روشنکردنه وه ی دريژه پي دانی به ئايه ته کانی دوا ی نه و، وا گومان یان بر دوه ته شبیهی هاتو له ئايه ته که دا: ﴿كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ گشتگیره بو هه مو پایه و مه رجه کانی روژووگرتنی واجب له سه ر ئومه تانی پيشوو له پووی روژووشکینه کان و

^(۱) نووستن له گه ل هاوسه ری خو، به ئاشکرا ناوی نه هیتاوه به هو ی نه شیاوی ناو هیتانی وه.

^(۲) ئاماره یه به ئامیزانبوونی ژن و پیاو له گه ل یه کتر یان پتویستی هه ریه که یان له ویتریاندا، وهك پتویستی به پۆشاک.

^(۳) مه به ست به داوی سپی بریتیه له روژبوونه وه، یه که مین روژبوونه وه بریتیه له هه لپهاتی به ره به یان، داوی ره ش بریتیه له شه و، یان مه به ست پتی سپیده ی به ره به یانه له ره شی کوتایی شه و، نه وه ی به داو شوبهاندووه چونکه نه و بپه ی خواردن و خواردنه وه قه دهغه دهکات له سپیده وهك داو وایه و هاوشیوه ی خوی له ره شی لاده بات. ينظر الطبرسي ۲/ ۲۸۲.

^(۴) سورة البقرة/ ۱۸۷.

ژماره‌ی رۆژه‌کان و کات و بیانوو و هاوشیوه‌کانی ئەمانه له درێژه‌پێدان که خودا- سبحانه و تعالى- له ئایه‌ته‌کانی دوا‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌دا رۆشنی کردۆته‌وه، خودا هه‌له‌ی ئه‌وانی رۆشن کردۆته‌وه له تیگه‌یشتن به‌و ئایه‌تانه‌ی درێژه به‌بابه‌ته‌که ده‌ده‌ن.

۲- ته‌شبییه له ئایه‌تی ﴿كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ له سروشتی حوکمه‌که‌دا کورته‌هاته‌وه (فه‌رزیوون و پێویستبوونی ناچار‌ی) نه‌ک له هه‌موو توخمه‌کان و حوکمه‌کاندا، زانایانی ره‌وانبێژی کۆده‌نگیان هه‌یه ^(۱) له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی روه‌ی لێکچوون چواچه‌یه‌دار و سنوورداره، و ته‌شبییه‌کراو له‌گه‌ڵ ته‌شبییه‌پێکراو له هه‌موو شتی‌که‌دا یه‌کسان نین ئه‌گینا ته‌شبییه‌ی شته‌که به‌خۆی پێویست ده‌کات، پێویست پووج و بێینه‌مایه و هه‌ر به‌و جۆره پێویستکراویش.

۳- خودا ده‌فه‌رمووت: ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ ئایا ئه‌م زانینه له‌دوا‌ی خیانه‌ت و سه‌رپێچیه‌که له رۆژوو‌گرانه‌وه روویداوه یان له کاتی دابه‌زینی ئایه‌تی یه‌که‌م و ته‌شریعی حوکمی هاتوو تیایدا بوونی هه‌بووه، ئه‌گه‌ر ئه‌گه‌ری یه‌که‌ممان وه‌رگرت ئه‌وا پێویست ده‌کات نه‌زانی بدریته پال خودا، چونکه شتی‌کی بۆ ده‌رکه‌وتوووه که یه‌که‌مجار نه‌یزانیوه، ئه‌مه‌ش خودی "البداء- بۆده‌رکه‌وتن" ه که زانایان کۆده‌نگیان هه‌یه له‌سه‌ر پاکراگرتنی خودا له نه‌زانی، پێویست به‌ئێجماع پووج و بێینه‌مایه و هه‌ربه‌و جۆره پێویستکراویش، گه‌ر ئه‌گه‌ری دووهم وه‌ریگرین به‌وه‌ی له کاتی ته‌شریعی حوکمی یه‌که‌مدا زانیویه‌تی ئه‌وان ناتوانن شان بده‌نه ژێر ئه‌و حوکمه سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش بریاری لێداوه و پاشان سه‌ریویه‌ته‌وه ئه‌وا دانه‌پالی کاری گالته‌جاری له کار و حوکمه‌کانیدا بۆ خودا پێویست ده‌بێت، پێویست پووج و بێینه‌مایه هه‌ر به‌و جۆره پێویستکراویش.

۴- گه‌ر بوتری‌ت بۆچی خودا- سبحانه- کاری هاوه‌لان له خواردن و خواردنه‌وه و چوونه لای هاوسه‌ر- دوا‌ی خه‌وتن له شه‌وانی ره‌مه‌زاند- به‌خیانه‌ت داناوه و

^(۱) ينظر كتاب المطول لسعد الدين التفقازاني في علم البيان ص ۲۵۲ وما بعدها.

توبه ی لیتقوول کر دیون نه گهر شه وه له یه که مجاره وه موباح بوو بیت بویان و له نایه ته کانی دواتردا خودا روشنی کردوته وه ؟ شه وای نیمه ده لئین: شهریه ته ئیسلام له پرووی نایه وه له مروء ده پیچیتته وه نه که له پرووی قه زاوه گهر کارکی نه جامدا و وا گومانی برد پیچه وانه ی فه رمانی خودایه با هه لای گومانه که شی بو دهریکه ویت، چونکه که سی باوه ردار به م شهریه ته مه زنه ئیسلامیه پیویسته ناوه وه و په نهانه کانی پاک و بیگهرد بیت و دهره وه و ناوه وه ی هه ماهه نگ بن، شه تاییه تمه ندیه تاییه تمه ندی شهریه ته ئیسلامه و له شهریه ته کانی تر پیی جیاده بیتته وه، گهر که سیک مالی خو ی دزی به گومانی شه وه ی مالی که سانی تره له به رده م خودادا دادگایی ده کریت له سه ری، چونکه بویری به خه رجداوه سه ریچی فه رمانی خودا بکات له گومانه کهیدا، با گومانه کهش له گه ل واقع هه ماهه نگ نه بیت.

هه رکه س بجیتته لای ژنه که ی و له کاتی چوونه لایدا و خه یال بکات چووته لای فلان ئافره ت که له ژنه که ی جوانتره له به رده م خودادا گونا هباره، چونکه چوونه لای شه و ئافره ته له واقعدا له سه ری هه رامه، ریسای شاندا دان له سه ر نییت ریسایه کی شه ری گشتیه و له سه ر زمانی پیغه مبه ر(ﷺ) هاتوو که ده فه رمویت: ((کار و کرده وه کان به نییتن)) بویه کار شوینکه وته ی نییتی مروءه^(١).

- نایه تی (١٨٤): ﴿أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾^(٢).

خودا- سبحانه و تعالى- ده فه رمویت: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ هه روه ها ده فه رمویت: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ هه روه ها: ﴿وَمَا جَعَلَ

(١) له سه ره خه رانی نه سه خ نه بوونی: الالوسي ٥٦/٢ وابن العربي ٧٩/١ والرازي ٧٠/٥.

والکيا الهراسي ٦٢/١.

(٢) سورة البقرة/١٨٤.

هه‌ندی پێیان وایه ئایه‌تی (١٨٤)ی سوره‌تی "البقرة" نه‌سخ‌کراوه‌ته‌وه به‌م ئایه‌ته: ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾^(١) "ابن سلامه" ده‌لێت: ئه‌م ئایه‌ته‌ی (١٨٤) نیوه‌ی^(٢) نه‌سخ‌کراوه‌ته‌وه و نیوه‌که‌ی تری^(٣) موحه‌که‌مه، له‌ سه‌ره‌تای ئیسلامه‌وه که‌سیک ده‌یتوانی بیه‌وێت به‌ پۆژوو بی‌ت یان بیه‌وێت بیشکینێت و له‌ جێگه‌ی رۆژه‌که‌ی خواردنی که‌ دایه‌ک بدات، خودا ده‌فه‌رموێت: ﴿فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ﴾ تا ئایه‌ته‌که‌ی دوا‌ی ئه‌و دابه‌زی ئه‌وه‌ش: ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ بۆیه ئه‌مه بوو به‌ نه‌سخ‌که‌ری: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ﴾. دانه‌پاڵی وتنی نه‌سخ بۆ زیاتر له‌ یه‌ک که‌س له‌ وانه "ابن عباس"^(٤)، "النحاس"^(٥) - دوا‌ی خسته‌نه‌پووی بۆچوونی ئه‌وانه‌ی له‌ سه‌ره‌نه‌سخن - ده‌لێت: (که‌ر ئایه‌ته‌که‌ نه‌سخ‌کراو بی‌ت ئه‌وا به‌لگه‌ی تێدایه‌) (واته‌ دژ به‌وانه‌ی ده‌لێن نه‌سخ‌کراوه‌ته‌وه) که‌ زانایان کۆده‌نگیان هه‌یه له‌ سه‌ره‌ ئه‌وه‌ی پیاوی زۆر پیر و ژنی زۆر پیر کاتی‌ک ناتوانن به‌ پۆژوو بن یان ده‌توانن و رووبه‌پووی بارگرانییه‌کی که‌ وهره‌یان ده‌کاته‌وه ئه‌وا بۆیان هه‌یه بیشکینن، "الربيعه و مالک" ده‌لێن: که‌ر بیشکینن هه‌چیان له‌ سه‌ره‌ نییه، ته‌نها ئه‌وه‌نده‌یه "مالک" وتویه‌تی: که‌ر بۆ هه‌ر رۆژێک به‌ ئه‌ندازه‌ی "مد" یک خواردنی که‌ دایه‌ک بدن لام باش‌تره، "أنس بن مالک و ابن عباس و قيس بن سائب و أبو هريرة" ده‌لێن: فیدییه‌ی له‌ سه‌ره، ئه‌م بۆچوونه‌ش رای شافیعییه‌ وه‌ک شوێنکه‌ و تنێک له‌ ئه‌وه‌وه بۆ رای هاوه‌لان، ئه‌مه‌ش بنه‌په‌تیکه‌ له‌ بنه‌په‌ته‌کانی، به‌لگه‌یه‌کی تر بۆ ئه‌وانه‌ی ده‌لێن فیدییه‌یان له‌ سه‌ره ئه‌وه‌یه ده‌لێن: ئه‌مه نه‌خۆشی نییه و له‌ سه‌فه‌ریشدا

^(١) سورة البقرة/١٨٥.

^(٢) ئه‌وه‌ش ئایه‌تی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ﴾.

^(٣) ئه‌وه‌ش ئایه‌تی: (أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ).

^(٤) "ابن الجوزي" (نواسخ القرآن ص ٦٧) ده‌لێت: له "ابن سیرین" وه "ابن عباس" فه‌رمووی: ئه‌م ئایه‌ته نه‌سخ‌کراوه‌ته‌وه.

^(٥) الناسخ والمنسوخ ص ٢١.

نین بۆیه فیدیه یان له سه ره به هۆی ئەم به شهی ئایه ته که وه: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ﴾ به لگه ی ئه وانه ی ده لێن هه چیان له سه رنیه ئه وه یه ئه وه که سه ی ده شکێنیت له وانه ی شکاندنیان بۆ موباحکراوه ته نها قه زایان له سه ره گهر پێیگه یشت، به لام ئه مانه ناگه نه قه زا کردنه وه^(۱).

"القرطبي"^(۲) ده فه رمویت: ((به سه نه ده دروسته کان جیگیر بووه له "ابن عباس" هه ئایه ته که نه سخنه کراوه ته وه و ئایه تیکی موحه که مه ده رباره ی ئه وانه ی باسی کره یون))

دروست ئه وه یه ئایه ته که موحه که مه به م هۆیانه:

۱. گهر ئایه تی (۱۸۵) نه سخه ره وه ی ئه مه بیّت: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ﴾ ئه و نه سخه ره وه ی نیوه که ی تریشه: ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾.

۲. ئاسان کردن (یان روخست) به پیتی پله ی عوزره که یه توندیّت یان لاواز، ئه وه ی گومانی تیدا نییه ئه وه یه عوزری ئه وه که سه ی له قوناغی پیری زۆردایه یان نه خۆشییه که ی نه خۆشییه کی درژخایه ی بوو و قابیلی چاکبوونه وه نه بوو له عوزری سه فه ر و نه خۆشی قابیل به چاکبوونه وه و شیردانی مندال و سکپری توندترو زۆرتره، بۆچی رێگه به وانه ده دریت بیشکێن له گه ل قه زا کردنه وه دا دوا ی لاچوونی عوزره که له کاتی که ئه وه که سه ی پتو یستی زۆری به شکاندن هه یه و عوزره که ی توندترة له رێگه پیدان مه حروم ده بیّت؟

۳. ئه وه ی له "ابن عباس" هه گوازه وه ته وه له رزۆکه جارێک ده لێت نه سخ نه کراوه ته وه و جارێکیش ده لێت به لگه راست نه بووه ته وه له سه ر سه لماندنی داواکه، گهر بۆ گفتوگو خۆمان راده ستی بۆچوونی نه سخ بکه ین ئه وه مه به ست پیتی مانای

^(۱) الناسخ والمنسوخ لأبي جعفر النحاس ص ۲۲.

^(۲) الجامع لأحكام القرآن لأبي عبدالله محمد بن أحمد الأنصاري القرطبي: ط/۳، دار الكاتب العربي ۲/۲۸۸.

گشتی بووه وهك "القرطبي"^(۱) ده‌لێت: ((نه‌سخ له‌م شوێنه‌دا^(۲) مانای تایبه‌تکردن هه‌لناگرێت زۆرجار پێشینه‌كان نه‌سخ به‌ مانای تایبه‌تکردن به‌کارده‌هێنن))

۴. وشه‌ی "یطبقونه" به‌ هه‌ر خۆبندنه‌وه‌یه‌ك ده‌خوێنرێته‌وه‌ مانای "توانین له‌گه‌ڵ بارگرانی" ده‌گه‌یه‌نێت، زیان روویه‌پووی ترس ده‌کاته‌وه‌، چونکه‌ ئه‌وه‌ بریتییه‌ له‌ مانا زمانه‌وانییه‌که‌ی.

۵. حه‌رفی "لا مقدرة أو همزة" مانای توانینه‌ بۆ نه‌رێ یان بۆ لێوه‌رگرتنه‌وه‌ی توانین وه‌ك له‌ "تفسير الجلالين" دا هاتوه‌ (وعلى الذين لا يطبقونه لكبر أو مرض لا يرجى برؤه^(۳) -له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی نا‌یتوانن به‌هۆی پیری و نه‌خۆشییه‌که‌وه‌ چا‌کبوونه‌وه‌ی ئه‌سته‌مه‌)

۶. وتنی "الناسخ والمنسوخ" له‌ ئایه‌ته‌کانی (۱۸۳-۱۸۷) ی سوره‌تی "البقرة" دا تی‌که‌لێیه‌که‌ له‌ نێوان نه‌سخ و درێژه‌پێدانی پوخته‌ یان له‌ نێوان نه‌سخ و روخسه‌تدا یان له‌ نێوان نه‌سخ و تایبه‌تکردندا وه‌ك چۆن شاندادان له‌سه‌ر قسه‌ی پێشینی چا‌كان وه‌ك "ابن عباس و السدي" و که‌سانی تریش له‌ نه‌سخیدا تی‌که‌لێیه‌که‌ له‌ نێوان نه‌سخ به‌ مانا گه‌شتییه‌که‌ی لای پێشینی چا‌كان و نه‌سخ به‌ مانا تایبه‌ته‌که‌ی لای پاشین له‌ زانایانی ئوسول و ته‌فسیر.

۷. وتنی نه‌سخی ئایه‌تی (۱۸۳) به‌ ئایه‌تی (۱۸۷) و ئایه‌تی (۱۸۴) له‌ یه‌ك سوره‌تدا و له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا مڕۆڤه‌ روویه‌پووی سه‌رسامی ده‌کاته‌وه‌ چۆن مڕۆڤه‌ رێگه‌ به‌ خۆی ده‌دات ئه‌وه‌ بداته‌ پال خودایه‌ك که‌ خاوه‌نی ناوی "العلي و القدير والحكيم" ه‌، خودایه‌ك "زانا" به‌ به‌ رابردوو و ئێستا و داها‌توو به‌هۆی توانا و ویستی ئه‌وه‌وه‌ به‌سه‌ر هه‌موو گه‌وره‌ و بچووکێکی ئه‌م گه‌ردبوونه‌ مه‌زنه‌دا؟

چۆن رێگه‌ به‌ خۆی ده‌دات شتی‌ك بۆ قورئان دانپیدا بنێت که‌ هه‌یج مڕۆڤێك بۆ یاسا

(۱) المرجع السابق.

(۲) واته‌ له‌ وتنی نه‌سخی پا‌ل‌دراو بۆ لای "ابن عباس".

(۳) تفسير الجلالين مع حاشية العلامة الصاوي: ۸۳/۱.

ئەندازەگىرى بۇ دەكرىت.

دوای تىپەربوونى زياتر لە سىيازده سەدە لەسەر دانپيادانانى بىنەماي مافى بەرگى رەوا لە دەستورى خودادا(قورئان) و ديارىكرىنى ئەم مافە بەوەى رادەى پىويست بۇ بەرپەرچدانەوہى دوزمنكارى تىننەپەرىننىت، ئەگەر نە بەرگىكار دەبىتە دەستدرىژكار، وەك دەفەرمويىت: ﴿وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾، پەيماننامەى نەتەوہ يەكگرتووەكان ئەم بىنەمايە لە بەشى حەوتەم مادەى (٥١)دا رادەگەيەننىت كە دەفەكەى دەلئىت: ((لەم پەيماننامەدا شتىكى تىدا نيبە مافى سروشتى دەولەتان بە تەك يان بە كۆلاواز بىكات يان كەم بىكاتەوہ لە بەرگى لە خۆگەر ھىزىكى چەكدار ھىزى كرده سەر يەكەك لە ئەندامانى نەتەوہ يەكگرتووەكان ئەوہش تا ئەنجومەنى ئاسايش رىكارە پىويستەكان بگريتە بەر بۇ پارىژگارى ئاشىنى و ئاسايشى نىودەولەتى^(١) و ئەو تەگبىرانەى ئەندامان دەيگرنە بەر وەك بەكارھىتەنى مافى بەرگى لە خۆ دەگەيەنرئە ئەنجومەن بەخىرايى))

لەسەر ئەم مادەيە ئەم تىبينيانە دەكرىت:

١. مافى بەرگى شەرى لە كەسى مەعنەويدا كورتكرىوتەوہ بەبى كەسى سروشتى بە پىچەوانەى ئەوہى لە قورئاندا ھاتووە.

٢. رەوايەتى مافى بەرگى شەرى لە دەستدرىژكارىدا كورتكرىوتەوہ بۇ دەولەتەك ئەندام بىت لە نەتەوہ يەكگرتووەكان لە كاتىكدا زۆرىك لە كەمىنەكان رووبەرووى جىنۆسايد دەبنەوہ و بەرگى لە خۆيان بە ياخييون و تىرۆر دادەنرئە بە پىچەوانەى قورئانەوہ.

٣. ئەم مادەيە سروشتى ھىزى چەكدارى ديارىنەكردووە.

٤. پىئوھرىكى دانەناوہ بۇ ئەوہى پىي دەوترئە دەستدرىژى و ئەوہى پىويستە بۇ بەرپەرچدانەوہى دەستدرىژكارى.

^(١) الصواب أن يقال الدوليين. ٣.

هه ندی پیمان وایه نایه تی (۱۹۰) نه سخکراوه ته وه به م نایه ته: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾^(۱).

"النحاس" ده لیت^(۲): (("ابن زید" ده لیت نه وه نه سخکراوه و نه سخه که ره شی نه م نایه ته یه: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ "ابن عباس" یش ده لیت نایه تی کی مو حکه مه)).

"ابن سلامة"^(۳) ده لیت: هه موو نه م نایه ته مو حکه مه جگه له: ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ له گه ل نه وانه ش به ننگن جه ننگان له گه ل ناکن، هه موو نه وانه له سه ره تاوه بووه پاشان خودا نه وانه ی به ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾^(۴) سه ریوه ته وه، هه روها به م نایه ته ش ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾^(۵).

"ابن الجوزي"^(۶) ده لیت: نه هلی ته فسیر له م نایه ته دا جیاوازی که وتوته نیاوانیه وه نایه نه سخکراوه ته وه یان مو حکه مه، نه م جیاوازی به ش بوو بوو چون دابه شبووه:

یه که م - نایه ته که نه سخکراوه، پاشان له نه سخکراودا جیاوازیان که وتوته نیاوانیه هه ندیکیان ده لیت نه سخکراوه که له سه ره تاکه یه وه یه، چونکه سه ره تای نه م نایه ته داوای نه وه ده کات جه نگ له گه ل بییاوه پی جه نگاوه ردا موباحه، به لام نه وانه ی ناجه ننگن نه جه نگیان له گه ل ده کریت و نه ده کوژین، واته نه م تیگه یشته پیچه وانه که ی نه سخکریوته وه، بویه خودا فه رمانی کریووه به کوشتنی هه مووان، یه کسانه به شداری کوشتنی کردیت یان نه کردیت، هه روها یه کسانه نه هلی جه نگ

^(۱) سورة التوبة/۳۶.

^(۲) في كتابه الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۲۵

^(۳) في كتابه الناسخ والمنسوخ ص ۸۵.

^(۴) سورة التوبة/۳۶.

^(۵) سورة التوبة/۵.

^(۶) في كتابه نواسخ القرآن ص ۷۰-۷۱.

بیت یان نه، وهك ژن و مندال و پیر و نه خوښ و هاوښیوه کانی نه مانه، به لام له نه سځه ردا یو چوار یوچوون دابه شبوون:

أ. نه سځه ر بریتیه له: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾^(۱).

ب. نه سځه ر بریتیه له: ﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ﴾^(۲).

ج. نه سځه ر بریتیه له: ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾^(۳).

د. نه سځه ر بریتیه له: ﴿فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾^(۴).

هه یانه ده لیت: نه سځه ر و تیايدا بریتیه له: ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ سهرخه رانی نه م

ناراسته به کوکن له سهر نه وهی خودا یه که مجار ده ستریزکاری حه رام کرد و پاشان

موباحی کرد به نایه تی: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ هه روه ها

نایه تی ﴿فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾.

پاشان نه هلی ته فسیر جیاوازی که وتوته نیوانیا نه وه له سهر مانای "الإعتداء" که

یه که مجار حه رام بووه و پاشان نه سځه روه ته وه^(۵).

^(۱) سورة التوبة/ ۳۶.

^(۲) سورة البقرة/ ۱۹۱.

^(۳) سورة التوبة/ ۲۹.

^(۴) سورة التوبة/ ۵.

^(۵) "ابن الجوزي" لة (الناسخ والمنسوخ ص ۷۱-۷۲) پینج قسه ی خستوته روو له لیکنده وهی "الاعتداء" که حه رام کردنه که ی سربوه ته وه و موباحیون جیگه ی گرتوته وه:

۱- ده ستریز می که نه به کوشتنی ژن و مندال، "ابن أبي طلحة" له "ابن عباس" هوه، هه روه ها "ابن ابی نجیح" له "مجاهد" هوه ریوایه تیان کردووه.

۲- هه ر که س ناچه نگیت جه نگان دژ به و که سه ده ستریزکاریه، "ابو العالیة وسعید بن جبر و ابن زید" نه م قسه یان کردووه.

۳- ده ستریزکاری بریتیه له هه ستان به هه ر شتیك خودا نه هی لیکنده وه له جه نگدا، "الحسن" نه مه ی وتووه.

۴- جه نگان له مانگه کانی حه رامدا له حه رهدا/ "مقاتل" نه مه ی وتووه.

بانگه‌شەى نەسخکرانەوهى ئایەتى (١٩٠) لە ھەموو ئاراستەکانییەوه
بانگه‌شەىەکی پووچەلە بە چەندین ھۆ، لەوانە:

١.خودا دەفەرمویت: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ گونجاوی
جەنگانی لەگەڵ ھاوڵدانەران بەستۆتەوه بە جەنگانیان لەگەڵ موسڵمانان و شکاندن
پەیمانیان و دەستدریژی بۆ سەریان، بەجۆرێک خودا تەنھا نەیفەرموو: ﴿وَقَاتِلُوا
الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً﴾ تا بوارێک بهێڵێتەوه بۆ بانگه‌شەى نەسخ.

٢.چۆن وێنا دەکریت خودا دەستدریژی کردنی حەرام کردبێت پاشان بە
موباحکردنی نەسخی بکاتەوه، لە کاتیکیدا لە سورەتى "البقرة/١٩٠" دا دەفەرمویت
﴿وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ لە سورة المائدة/٨٧ دەفەرمویت: ﴿وَلَا
تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ لە سورة الانعام/١١٩ دەفەرمویت: ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا
لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ﴾ لە سورة الأعراف/٥٥
دەفەرمویت: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ لە سورة
يونس/٧٤ دەفەرمویت: ﴿كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ﴾.

٣.ھەر چوار ئایەتە باسکراوەکە کە پێیان وایە نەسخکەرەوهى ئایەتى (١٩٠) ی
سورەتى "البقرة" ن ھەموویان فەرمان بە جەنگ دەکەن لە بارى بەرگری رەوادا و
شکاندن پەیمان و ھاو پەیمانی و دەستدریژی کردن بۆ سەر موسڵمانان، یەکسانە
ئەوانە ھاوڵدانەران بن یان کەسانی تر بن وەك چۆن لە ھۆى دابەزینەکیدارۆشنە بۆ
کەسێک بێخۆینێتەوه.

٤.وتنى نەسخى ئایەتەکە تێکەڵییەکە لە نێوان تاییەتکردن و نەسخدا، بۆیە ئەو
ئایەتە ئاماژەپێدراوانەى بە نەسخکەریان تەماشادەکەن—بەپێى بۆچوونى بانگەرانی

٥— جەنگان دژ بەوانەى ھاو پەیمانیان لەگەڵ موسڵماناندا ھەیە، "ابن قتیبە"
ئەمەى وتوو.

پاشان "ابن الجوزى" دەلێت: ئەو ھەى ئاشکرایە ئەو یە ئەم ئایەتە ھەمووی
موحکەمە و بانگه‌شەى نەسخى لى بەدوورە.

نه‌سخ- بریتین له تاییه‌تکه‌ر بۆ گشتیتی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی بانگ ده‌که‌ن بۆ ناشتی و ده‌ستدریژی نه‌کردن.

۵. به‌لگه‌هه‌تانه‌وه به‌ قسه‌ی پیشینی چاکان له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ئایه‌تی (۱۹۰) نه‌سخ‌رایه‌ته‌وه به‌و ئایه‌ته‌ ئاماژه‌پێکراوه‌ تیکه‌لییه‌که له‌ نیتوان نه‌سخ به‌ مانای گشتی له‌لای پیشین و نه‌سخ به‌ مانای تاییه‌ت له‌لای پاشین.

۶. وتنی نه‌سخی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی جه‌نگ سنوورداده‌که‌ن له‌ باری ده‌ستدریژی کردن و شکاندن پهیماننامه‌کان و ده‌ستکردن به‌ جه‌نگ تیشکی سه‌وز هه‌لده‌کات بۆ دوژمنانی ئیسلام تاکو بلتین ئیسلام ئایینی تۆقاندن و رشتنی خۆینه.

ئه‌وه‌ش له‌ واقیعه‌دا روویداوه، هه‌ر که‌س ته‌ماشای دانراوه‌کانی رۆژه‌لاتناسان و گوڤاری "المنار" بکات که له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌وه له‌ میسر ده‌رده‌چوو پڕه له‌وه‌ی رۆژه‌لاتناسان تانه‌یان له‌ ئیسلام پێ دده‌ا و زانایانی ئه‌زه‌ر-ره‌حمه‌تی خودا له‌سه‌ر رۆحی پاکیان بێت- ئه‌و تانانه‌یان رهد ده‌کرده‌وه.

۱. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ هه‌ندی له‌ غه‌زه‌کاندا که موسلمانان ئه‌نجامیاندا ئافره‌تییکی کوژداری بینی و ئه‌وه‌ی لا ناپه‌سه‌ند بوو، بۆیه نه‌هی کرد له‌ کوشتنی ژن و مندال^(۱).

۲. "عمر بن عبدالعزیز" بۆ سه‌رکرده‌ی سوپای نووسی: ژن و مندال و راهیبه‌کان له‌ خانه‌ی جه‌نگدا مه‌کوژن، ئه‌وه ده‌ستدریژی‌کردنه و خوداش ده‌ستدریژی‌کارانی خۆشناویت.

-ئایه‌تی (۱۹۱): ﴿وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾^(۲).

فه‌رمان کردن به‌ جه‌نگان له‌م ئایه‌ته‌دا له‌ "المسجد الحرام" دا به‌مه‌رجی‌راوه دوژمن ده‌ست به‌ جه‌نگ بکات، بۆیه ئایه‌ته‌که تاییه‌ته به‌ باری به‌رگری ره‌واوه، به‌

(۱) رواه مسلم.

(۲) سورة البقرة/۱۹۱.

به لگه ی: ﴿وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ﴾ پاشان
 بووپا تکرینه وهی به دریزه پیدانی: ﴿فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾
 نه وهی جینگه ی سه رسامیه نه وهیه "ابن حزم الأندلسی" ده لیت نایه ته که
 نه سخکراوه ته وه و نه سخکه ره که شی بریتیه له نایه تی: ﴿فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ﴾.
 نه مه تیکه لیه کی روشنه له نیوان تاییه تکرینی گشتیدا به و مرجه باسکراوه
 له گه ل نه سخکردنی، له وانه شه مه بهستی به نه سخ مانا گشتیه که ی بووییت که
 تاییه تکرینیش ده گریته خو.

"ابن سلامة"^(۱) ده لیت: ((نه م نایه ته نه سخکراوه ته وه به نایه تی "شمشیر")
 نه میش دیسان تیکه لی لا دروست بووه له نیوان تاییه تکرین به نایه تی شمشیر که
 بریتیه له باری به رگریکردنی ره و له گه ل نه سخ له وانه شه مه بهستی پیی مانای
 گشتی بووییت، چونکه وتنی نه سخ به نایه تی شمشیر له هر نایه تیکدا پییان وایه
 به و نایه ته نه سخکراوه ته وه له که سیکه وه ده رناچیت که مترین زانستی به ئوسولی
 فیه هه بییت.

"أبو جعفر النحاس"^(۲) ده لیت: ((نه م نایه ته له گرانترینه کانی "الناسخ و
 المنسوخ" ه، ده سته یه له زانایان پییان وایه نه سخ نه کراوه ته وه، له وانه ی ده لیت
 نه سخ نه کراوه ته وه "مجاهد وطاووس" ن به لگه به ناشکرای نایه ته که ده هیتنه وه و
 هه روه ها به وهی پیغه مبه ر(ﷺ) له فته حی مه که دا فه رمویه تی: نه م شاره حه رامه و
 خودا حه رامی کردووه و جهنگی تیدا حه لال نه کردووه به ر له من، ساتیکی بۆ حه لال
 کردووم که به حه رامبوونی خودا حه رامه^(۳)، مه به سته که ی پیغه مبه ر(ﷺ) به و ساته
 حه لالکراوه بریتیه له کاتی ده ستریزئی هاوه لدانه ران و که سانی تریش بۆ سر

^(۱) کتابه الناسخ والمنسوخ ص ۸۶. "النحاس" مه یلی به لای نه سخدا ده روات (ص ۲۷)،

له وانه یه مه بهستی به نه سخ مانای گشتی گشگیر بووییت بۆ تاییه تکرین.

^(۲) فی کتابه الناسخ والمنسوخ فی القرآن الکریم ص ۲۶.

^(۳) رواه البخاری: ۶۵۱/۲، وسنن البیهقی الکبری: ۵۹۱/۵.

موسلمانان))

پوختى قسان: قورئان بە ھەموو ناوھ رۆككىيە ۋە ئامازە دەھات بە ۋەى رەۋايەتى جەنگ تەنھا لە بارى بەرگى شەرىعىدايە، چونكە نابىت ھىچ مۇقىت بە ھىزىيان ھەرەشەلىكردن بە بەكارھىتئانى ھىز دۇ بە ئەۋ ناچار بىرئىت بۇ ۋەرگرتنى ئىسلام بە چەندىن بەلگەى نەقلى ۋە ئەقلى:

أ.لە بەلگە گوازراۋەكان ئەۋ ئايەتەيە خودا قسەى لەگەل پىغەمبەر(ﷺ) پىدەھات: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَن فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَقَانَتْ تَكْرَهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ "ھمزە الاستفهام" بۇ "الاستفهام الانكارى" ە ۋە لە نەھىكردن كارىگەرترە.

ب.لە بەلگە ئەقلىيەكان ئەۋەيە رۆزلىكردن بۇ ۋەرگرتنى ئايىن سەردەكىشىت بۇ سەرھەلدىنى كۆمەلگەيەكى ئويۇۋو، ئويۇۋو ئەۋكەسەيە رىۋالەتى پىچەۋانەى ناوھەيە، ئەۋ دەچىتە ناو ئىسلامەۋە نەك ۋەك ئيمان ۋىروباۋەپ بەلگو بۇ پارىزگارى لە ژيانى، ۋەك دەفەرموئىت: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾^(۱). بەلگەنەۋىستە ترسناكى كەسى ئويۇۋو لە ئورنى دەرەۋە رۆزگەرترە^(۲).

ئايەتى(۱۹۲): ﴿فَإِنْ أَنْتَ إِلَّا اللَّهُ غُفُورٌ رَّحِيمٌ﴾^(۳)

گەر ۋازيان لە بىباۋەپى ھىتئان دەستبەردارى جەنگ بوون ئەۋا جەنگ لەگەلئان دروست نىيە، چونكە خودا جەنگى رەۋاى لە بەرگىركردنى رەۋا لە ئايىن ۋە ناموس ۋە ژيان ۋە مال ۋە ساماندا كورتكىرئوتەۋە گەر يەككە لە مانە روۋبەروۋى دەستدرىزىكردن

^(۱) سورة الحجرات/۱۴.

^(۲) من أنصار عدم النسخ: الألويسي: ۷۵/۲، ابن العربي: ۱۰۷/۱، القرطبي: ۳۵۱/۲،

الرازي: ۱۲۸/۵، الكيا الهرسي: ۸۴/۱، الطبرسي: ۲۸۶/۱.

^(۳) سورة البقرة/۱۹۲.

بوویه وه.

سه ره پای شه وهش هندی پییان وایه^(۱) شه نایه ته به نایه تی شمشیر
نه سخراوه ته وه، بویه پیویسته به رده وای بن له جهنگ له گه لیان، یه کسانه شه وان
له سهری به رده وای بن یان ده سته ردارای بووین و داوای ناشتی بکن.
"ابن سلامه"^(۲) ده لیت: ((شه نایه ته له هه واله کانه که مانای شه مرو نه هی
ده گه یه نیت، واته لیان ببورن و لیان خوشبین پاشان شه و لیخوشبوونه به نایه تی
شمشیر سپایه وه.

له وانه یه "ابن سلامه" مه بهستی به نه سخ مانای گشتی گشتگیر بیت بو
تایه تکرین، شه گینا شه وه له ده روزهی تیکه لکرینه له نتوان تایه تکرین و نه سخدا،
شه سل نیسلامدا ناشتی و لیبورن و لیخوشبوونه، جهنگ و په نابردن بو هیز
هه لوارده یه کی ره وایه ته نها له باری به رگری ره وادا.

پاشان گهر شه و قسه یه راست بیت هه رچی لیخوشبوون و لیبورن و ناشتییه له
نیسلامدا به نایه تی شمشیر سپاونه ته وه شه و قسه ی روزه لاتناسان و کهسانی تریش
له نورمنان دروسته که ده لیت: کاتیک نیسلام لاواز بوو و هیچ هیز و ده سه لاتیکی
نه بوو بانگی بو ناشتی و لیبورن و لیخوشبوون ده کرد، کاتیکیش ده سه لاتی په یدا
کرد و به هیز بوو فرمانی کرد به جهنگ به ره وای و به نارپه وای، هه روه ها له باری به رگری
ره وای و شتانی تریدا به بیانوی شه وه ی زهوی مولکی نیسلامه و پیویسته به رشتنی
خوین^(۳) زرگار بکریت، هه روه ها ده لیت: یه هود به ناوی بینه وه داوای مولکداری نتوان
دوو روباره که (نیل و فورات) ده کهن، موسلمانانیش داوای مولکداری هه موو زهوی
ده کهن و ده لیت پیویسته له دهستی ناموسلمانان ده ریهنتریت.

(۱) ينظر الناسخ والمنسوخ لابن الجوزي ص ۷۴-۷۵.

(۲) كتابه الناسخ والمنسوخ ص ۸۶

(۳) ينظر قاموس التراث لهادي علوي ص ۲۲۸.

- ثایه تی (۹۶) ﴿وَلَا تَخْلُقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ﴾^(۱)
 ده لئین^(۲): به م ثایه ته نه سخکراوه ته وه: ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ
 رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ﴾^(۳).

نه مهش بانگه شه یه کی پووج و بیینه مایه، به م به لگانه:

۱. نه سخکر و نه سخکراو لیره دا له یه ک ثایه تدایه، زوریه ی نه وانه ی بانگ بو نه سخ
 ده که ن کوپونه وه ی نه سخکر و نه سخکراو له یه ک ثایه تدایه ره د ده که نه وه، ثایه ته که
 بریتیه له: ﴿وَأَتُمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا
 تَخْلُقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ
 رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ﴾.

۲. وتی نه سخ له م ثایه ته دا تیکه لیه که له نیوان نه سخ و روخسه تدایه که بریتیه له
 گورینی حوکم له گرانییه وه بو ئاسانی به بوونی عوزرک^(۴) له گهل راستبوونه وه ی
 هوی حوکمه بنه ریتیه که.

۳. گه نه وه راست بیت کوتایی نه م ثایه ته سه ره تاکه ی نه سخ کردیتته وه نه وای
 پیویست ده کات نه م به شه ی ثایه تی ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
 مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ نه سخکر وه بیت بو سه ره تایی ثایه ته که ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ

^(۱) "ابن حزم الاندلسي" (الناسخ والمنسوخ ص ۲۸) ده لئیت: ((نه سخکراوه ته وه به
 هه لوار دنه که (بالاستثناء) واته نه م به شه ی ثایه ته که: (فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ
 أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ)).

^(۲) سورة البقرة/ ۱۹۶.

^(۳) هوی دابه زینی ثایه ته که وه "الطبري" له دوی چهن د ریوایه تیک ریوایه تی ده کات:
 ۲/ ۲۳۱. هه روه ها "ابن سلامة" المرجع السابق ص ۸۶: ((نه م ثایه ته له سه ر "کعب بن
 عجره الانصاری" دابه زی که ده لئیت له گهل پیغه مبه ر^(۴)) دابه زین و من خه ریکی
 لیتانی شتیک بووم له مه نه لیکدا و نه سپی به رده بوویه وه به روخسارمدا، بویه
 پیغه مبه ر^(۵) پیغه رموم: نه ی که عب له وانه یه نه و گیاندارانه ی سه رت نازارت بدات،
 وتم: به لئ، پیی فه رموم: بانگی سه رتاش بکه سه رت بتاشه، بویه نه م ثایه ته
 دابه زی: (فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا...) الایه.

فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٌ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ^(١)، پيويست پوچ و بيينه مايه به كوده نكي هه ره به و جوړه پيويست كراویش.

- نايه تی (٢١٥): ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾^(٢).

ابن سلامة^(٣) ده لیت: ((نه مه پيش ئه وهی زه کات فه رز بکړت هه بوو، کاتیک زه کات فه رز کړا خودا هه موو صه ده قه یه کی له قورئاندا پی سړپه وه و ده فه رمویت: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾^(٤)). پاشان ده لیت: "أبو جعفر يزيد بن قعقاع"^(٥) ده لیت: زه کات هه موو صه ده قه یه کی له قورئاندا نه سخکړیو ته وه و روژووی مانگی ره مه زان هه موو روژووی به کی نه سخ کړیو ته وه و سه ربړاوی قوربانی هه موو سه بړاوکی تری نه سخ کړیو ته وه، بویه نه مه نايه ته نه سخکړه وهی نايه تی پيش خو یه تی^(٦).

بانگه شهی نه سخبوونه وهی هه موو خه رجکړنیک یان صه ده قه یه ک له قورئاندا به نايه تی زه کات پوچ و بيينه مايه به م به لگانه:

١. نه بوونی به ره لستی له نیوان نايه تی زه کات و نايه ته کانی خه رجکړن و

^(١) سورة البقرة/١٨٥.

^(٢) سورة البقرة/٢١٥.

^(٣) الناسخ والمنسوخ ص ٨٧.

^(٤) سورة التوبة/٦٠.

^(٥) ناوي "عبد الله بن جحش" هه هاوړه لیکي پیغه مبه ر بوو کړچی کرد بڼ ولاتی حه به شه و

پاشان بڼ مه دینه. الاعلام: ٢٠٣/٤.

^(٦) ينظر الطبري: ٣٤٤/٢.

صده قده دا به هۆی جیاوازییه وه له مانده دا:

أ. زه کات ریزه یه کی سهدی دیاریکراوه بۆ چه ند پۆلنکی دیاریکراو، به لام خه رجکردن دیارینه کراوه و بره که ی بۆ که سی خه رجکه ر به جیهیلزراوه به پیتی توانا و ده سه لاتی و بۆ هه ر که سیکی ئاتاج بیه ویت.

ب. زه کات له مال و دارایی تایبه تدایه به پیچه وانه ی خه رجکردنه وه نه مه یان گشتیه له هه موو مال و سامانی کدا.

ج. زه کات هه ند (النصاب) ی تیا دا به مه رج ده گیریت به پیچه وانه ی خه رجکردنه وه.

د. له زه کاتی پاره و ناژله دا سوپانه وه ی سالتکی تیدا به مه رج ده گیریت، به پیچه وانه ی خه رجکردنه وه.

۲. وشه ی خه رجکردن (الإنفاق) و داتا شراوه کانی (۷۲) جار له قورئاندا هاتوون، نه مه ش به لگه یه له سه ر گرنگی پیدانی قورئان به م هاوکارییه ی نیتوان ده وله مه ند (ده ستپزیشتوو) و هه ژار (که سی ئاتاج)، بۆیه وتنی نه وه ی هه موو خه رجکردن یان صه ده قه یه ک له قورئاندا به زه کات نه سخکراوه ته وه هه موو روویه کی هاوکاری و کۆمه کی ئابووری و دارایی له نیتوان خه لکیدا له بار ده بات، ترسناکی نه م بانگه شه پوچه شراوه نییه له داخستنی ده رگای هاوکاری و یارمه تی دلرایه له نیتوان خه لکیدا.

۳. ئیسلام به وه جیا ده بیته وه فه رمانکه ره به هاوکاری و یارمه تی و ده ستگرویی له هه رزانی و گرانی دا نه مه ش به ره له ستی ده کات له گه ل نه و بانگه شه بینه مادا ئامازه ی پیکراوه دا.

۴. حوکمی زه کات بریتیه له فه رز و واجبوون گه ر پایه کان و مه رجه کانی فه راهه مبوون ریگه ره کانی نه ریکران، له کاتیکدا حوکمی خه رجکردن واجب و مه ندوب و هه رام و مه کروه و موباحه به پیتی ره وشه ی خه رجکه ر و ره وشه ی

له سه رخه رجکراو (بوخه رجکراو)^(۱).

- نایه تی (۲۱۶): ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾^(۲)

"ابن الجوزي" ده لیت^(۳): ((جیاوازیان له سه ر نه مه نایه ته له نیواندایه نایا نه سخکراوه ته وه یان موحه که مه؟

دهسته یه که ده لیت: نه سخکراوه ته وه چونکه جه نگان له سه ر هه مووان پیویست ده کات، له بهر نه وه ی گوتاره که روو به هه مووانه و "کتب" به مانای "فرض" یه)).

هه روها ده لیت: بانگکه رانی نه سخ جیاوازیان له نیواندایه له مه پ نه سخکراوه که ی، هه یانه ده لیت بریتییه له م نایه ته: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾^(۴) "عکرمه" نه مه ده لیت.

هه یانه ده لیت نه سخکراوه که ی نه م نایه ته یه: ﴿فَلَوْلَا تَقَرَّرْ مِنْ كُلِّ فَوْقِهِ مِنْهُمْ كَانَتْهُ..﴾^(۵) الایه.

وتنی نه سخی نه م نایه ته تیکه لاییه که له نیوان نه سخ و تاییه تکرند، بویه نایه تی (۲۱۶) گشتییه و نایه تی (۲۸۶) و نایه تی (۱۲۲) تاییه تن و گشتاندنی نایه ته که یان تاییه تکر نووه.

^(۱) من أنصار عدم النسخ: الطبري: ۲/۲۰۰، الآلوسي: ۲/۱۰۰، ابن العربي: ۱/۱۴۵، القرطبي: ۳/۳۷، الرازي: ۶/۲۵، الطبرسي: ۱/۳۱۰.

^(۲) سورة البقرة/۲۱۶.

^(۳) الناسخ والمنسوخ ص ۷۹ وما بعدها.

^(۴) سورة البقرة/۲۸۶.

^(۵) سورة التوبة/۱۲۲.

- ثایه تی (۲۱۷): ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ^(۱) فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ^(۲) وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ^(۳)﴾ (الایه^(۴)).

مه به ست به "الشهر الحرام" بریتییه له مانگی ره جه ب، به و ناوه ناو نراوه به هوی
حه رامبوونی جه نگ و کوشتاره وه تیایدا و مه زنی حورمه تی نه و مانگه^(۵).

هه ندیک پییان وایه^(۶) نه سخکروه ته وه به ثایه تی شمشیر ﴿اَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾^(۷) له وانه "النحاس" که ده لیت: ((زانایان کوده نگیان هیه له سه ر نه سخبوونه وهی نه م ثایه ته و جه نگکردن له گه ل هاوه لدانه ران له مانگی حه رامدا موباحه، جگه له "عطاء" نه و ده لیت ثایه ته که موحه که و جه نگکردن له مانگه کانی حه رامدا دروست نییه))^(۸).

بانگه شهی نه سخ تیکه لیه له نیوان تاییه تکردن و نه سخدا، له رهوشی ئاساییدا جه نگان له مانگه کانی حه رامدا حه رامکرا بوو، ثایه تی شمشیر نه م گشتبوونهی تاییه ت کرد و باری ده ستریزئی هاوه لدانه رانی بۆ سه ر موسلمانان له و مانگه دا جیا کرده وه و جه نگان له گه لیان موباحه به نه ندازهی به ره رچدانه وهی ده ستریزیه که یان به هوی ثایه تی: ﴿فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾^(۹).

^(۱) به ده لی "اشتمال" چونکه کات نه وهی تیایدا رووده دات له ئامیز ده گریت.

^(۲) تیایدا جه نگ دروست نییه، بۆیه گوزارهی (کبیر) ئاماژه به حه رامبوونی جه نگان تیایدا.

^(۳) واته کوفر به خودا.

^(۴) سورة البقرة/ ۲۱۷.

^(۵) الطبرسي: ۳۱۲/۲.

^(۶) النحاس ص ۳۱، الطبري: ۲/ ۲۰۵، ابن الجوزي ص ۸۱.

^(۷) سورة التوبة/ ۵.

^(۸) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۳۰.

^(۹) الألوسي: ۲/ ۱۰۷، ابن العربي: ۱/ ۱۴۷، القرطبي: ۳/ ۴۳، الرازي: ۶/ ۲۶.

- ئايەتى (۲۱۹): ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا...﴾^(۱).

هەندى پىيان وايە^(۲) ئەم ئايەتە نەسخراوەتەو و لەسەر نەسخەرەكەى جياوازيان لە نىواندا ھەيە، ھەيانە دەلايت ئەم ئايەتەيە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾^(۳).

ھەشيانە دەلايت بەم ئايەتە نەسخراوەتەو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ﴾^(۴).

ئەم بانگەشانە و بانگەشەكانى تىرش پووچ و پىينەمان، چونكە لەسەر تىكەلى نىوان نەسخ و قوناغەندى (پلە بە پلەيى) پىناكراوە، وەك لەم رۆشكردنەو ھەيدا:

قورئان وشەى "الخمرة" ى بە مانا زمانەوانىيە گشتىيە گشتگىرەكەى بۆ ھەموو سەرخۆشكەرەك بەكارھەتايەو بەچاودا خستىن لە جۆرەكەى و سەروشتەكەى و كەرەستە سەرھەتايەكەى، بۆيە ھەر شتەك زىرى پەكبخت و دايبپۆشيت و ناتەواوى تيدا دروست بكات برىتيە لە "خمر"، دەوتريت "خمرت المرأة" يان "اختمرت المرأة" واتە "خمار" ى پۆشى، "خمار" ئەو بوو ئافرەت سەرى پى دادەپۆشى، ئىسلام ھات و ئارەق لە ھەموو مالێكدا دروست دەكرا و زۆرەي خەلكى لە دانىشتنە گشتى و تايەتيەكانياندا دەيانخواردەو و ئالوودەبوون لەسەر خواردنەو ھەي مادە سەرخۆشكەرەكان، خواردنەو بوو بوو بە نەخۆشپىيەكى كۆمەلايەتى دريژخايەن و نەدەتوانرا بە يەكجار دەستى بەسەردا بگيريت، بەلكو قەلاچۆكردى داواى گرتنەبەرى چەندىن ھەنگاوى پلە بە پلەي دەكرد تا خۆراھيتانى كوتايى لەسەر دەبرانى تەواو، ھيكەمەتى خودايى داواى دەكرد دەستگرتنەو ھەي تەواو لە خواردنەو ھەي ئارەق بە

(۱) سورة البقرة/۲۱۹.

(۲) كالتحاس ص ۴۰ وابن حزم ص ۲۸ وابن الجوزي ص ۸۱ وما بعدها وابن سلامة ص ۹۰.

(۳) سورة النساء/۴۳.

(۴) سورة المائدة/۹۰.

چوار قۇئاغدا گۈزەر بکات، ئەمەش مانای ئوۋە نىيە قورئان حوكمى موباح كرىنى لە قۇئاغە سەرەتايىيە كانىدا ھىناۋە و پاشان نەسخى كرېۋتەۋە و لە قۇئاغى كۇتايىدا بە ھەرامكرىدن ئالوگۇپرى پىكرىۋوۋە، بەلكو لە قۇئاغى يەكەمدا ناشىرىنى لە خودى ئارەقدا راگە ياندوۋە، ھەر شىتېكىش شەرىع بە ناشىرىنى بزانىت ھەرامكرۋە، بۆيە ناتوانزىت حوكم بەسەرىدا بىدرىت بەۋەى موباحە، ۋەك لەم رۆشكرىدەنەۋەدا:

لە قۇئاغى يەكەمدا، خودا روو لە مەرۋفە دەكەت لە ھەموو شوۋىن و كاتىكىدا و دەفەرموۋىت: ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا﴾^(۱).
خوینەرى ورد لەم قۇئاغەدا ئامازەيەكى شاراوۋەى ئەقلى زىرەك دەبىنىت كە سەرخۆشكەرەكان بە ھەموو جۆرەكانىيەۋە لە خودى خۇياندا ناشىرىن، بنچىنەى ئەم ناشىرىنىيە برىتىيە لە زىانى ئەقلى و تەندروسىتى و كۆمەلایەتى و ئابوۋرى بەرھەمھاتوۋ لە خوارىدەنەۋەيان، ئاشكرایە خولگەى چاك و خراپ(باش و ناشىرىن) شتەكان برىتىيە لە زىان و سوود، چونكە لە مەرامەكانى شەرىعەتى ئىسلام برىتىيە لە راكىشسانى قازانچ بۆ مەرۋف و پالپۆۋەنانى زىان، ۋەك قورئان دەفەرموۋىت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾، رەحمەت برىتىيە لە بەرژەۋەندى، ئەۋەش برىتىيە لە قازانچى راكىشراۋ و زىانى پالپۆۋەنراۋ، ھەموو بەسوودىك بۆ خودى خۆى يان بۆ جگە لە خۆى بە ترازوۋى شەرىع رىگە پىدراۋە گەر لەسەر زىانى كەسانى ترنەبىت، ھەموو زىانبەخشىك بۆ خودى خۆى و جگە لە خۆى بە پىۋەرى شەرىع ھەرامكرۋە گەر سوودىكى لەسەر پەيدا نەبىت گرىنگەر لە زىانەكەى^(۲)، قورئان لەم ئايەتەدا "رزقا حسنا"ى عەتف كرېۋتەۋە سەر "سكرا" ئەۋەش ئامازەيە بۆ ئەۋەى "السكر" جىايە لە "رزقا حسنا" بۆيە ئەۋە برىتىيە لە "رزق قبيح" چونكە بەرەى سىيەم بوۋنى نىيە، لەبەرئەۋەى ھەموو شىتېك يان لە خودى خۇيدا رزقىكى چاك و پاكە يان بۆ جگە لە خۆى رزقىكى چاك و پاكە، ياخود لە خودى خۇيدا ناشىرىن و ناباشە يان بۆ جگە

^(۱) سورة النحل/۶۷.

^(۲) ومعيار التمييز بين النافع والضار موضوعي وليس شخصياً وهو ميزان الشرع.

له خۆی ناشیرین و ناباشه، ، یه کسانه "حسن و قبح" ی ئه قلی وهك بۆچوونی موخته زیله وه ریگرین یاخود وهك رای ئه شعرییه کان وه ریگرین، هه شتیك له پووی شهرعه وه باش و په سهند بیته له پووی ئه قله وه باش و په سنده، نهك به پیچه وانه ی هه مووه کییه وه، هه شتیکیش له پووی شهرعه وه قه بیح بیته له پووی ئه قله وه قه بیحه نهك به پیچه وانه ی هه مووه کییه وه، چونکه شهریه تی ئیسلام حوکیکی تیدا نییه به ره لهستی بکات له گه ل ئه قلی ته ندروست و زانست و فیتره ت، گه ر شیوه ی ئه و حوکه م بپینینه وه ئه وه له شهریه تی ئیسلام نییه و خرتیزاوه ته ناو شهریه ته وه .

بپنا له سه ر ئه مه له م ئایه ته دا نوور و نزیک شتیك نابینرته وه به لگه بیته له سه ر ئه وه ی قورئان دانی به موباحبوونی خوارینه وه ی ماده سه رخۆشکه ره کاندانابیت تا له قوناغه کانی دواتردا ئایاتی هه رامکه ر بیته و راشکاوانه نه سخی حوکی موباحبوونی قوناغی یه که م بکاته وه .

له قوناغی دووه مدا- قورئان شیوازی گوتاره که ی له هه رامکردنی سه رخۆشکه ردا گوپی، شانی له سه ر روویه پووینوونه یه کی تر دادا. و سه رنجی ئه قلی ته ندروستی راکیشا بۆ به راورد کردن له نیوان سوود و زیاندا وه له سه نگاندن له نیوان قازانچ و زه ره ردا که مروقه له خوارینه وه ی ئاره قه وه به دهستی ده هیئت، خودا- سبحانه و تعالی- ده فه رمویت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾^(۱)، مه به ست به "إثم" له م ئایه ته دا بریتییه له زه ره ر به به لگه ی به رانه ریوونی له گه ل "النفع- قازانچ"، ئه م ئایه ته ش دیسان ئاماژه ناکات به موباحبوونی ئاره ق، چۆن قورئان دان به شتیکا ده نیته زه ره ره که ی له قازانچه که ی زۆتره ؟.

ته نها ئاماژه به هه رامبوونی ماده سه رخۆشکه ره کان ناکات، به لکو راشکاوانه ئاماژه ده کات به هه رامبوونی هه ر شتیك زیانی له سوودی زۆتره بیته وهك

^(۱) سورة البقرة/ ۲۱۹.

جگەرەكىشان، چونكى خودا بە روشنىكرىدەنەۋەى حوكمەكە ۋەلامى پرسىيارەكەى نەدايەۋە، بەلكو ھۆى دەق لەسەرھاتوۋى حوكمەكەى ۋەلام دايەۋە تاكو ھەموۋئە شتانه بگىرتەۋە زەرەريان لە قازانچيان گەرەترە.^(۱)

بىنا لەسەر ئەمە بۆمان روشن دەبىتەۋە موباحبوون لەم ئايەتەدا نابىرنىتەۋە تا بانگەشەكەرانى نەسخ پىيان وابىت بە ئايەتەكانى قۇناغەكانى دواتر سىراپىتەۋە.

سوۋدەكانى مادە سەرخۆشكەرەكان يان مادىيە كە لە پشتى دروست كردن و فروشتىنەۋە قازانچ بەدەست دەھىنرىت، يان مەعنەۋىيە كە برىتپىيە لە چىژۋەرگرتن و ئارەقخۆرەكە ھەستى پى دەكات كائىك ئەقلى سووك دەكات و تەنھا بىر لە خۆى دەكاتەۋە، ئەۋەش ماۋەيەكى كاتى كەمە و كوتايى پى دىت ۋەك ئەۋەى نەبوۋىت، گەر ئەم سوۋدە مادىيانە بەراۋرد بگىرت بە زىانە ئەقلى و تەندروستى و كۆمەلايەتى و ئابۋورىيەكان ئەۋا روشن دەبىتەۋە زىانى مادە سەرخۆشكەرەكان بە ھەموو چۆرەكانىيەۋە زۆرتەرە لە سوۋد و قازانچەكەى.

لە قۇناغى سىيەمدا: خاۋەن شەرع كاتى بەرتەسك كرېۋتەۋە لەسەر ئەۋانەى مادە سەرخۆشكەرەكان دەخۇنەۋە تاكو خۆى ئامادە بكات بۆ دەستكىشانەۋەى كوتايى، ۋەك چۆن پزىشك ئامۇزگارى نەخۇشى جگەرەكىش دەكات ۋاز لە جگەرەكىشان بېھىنرىت، گەر نەخۇشەكە وتى ناتوانم ئەۋا ئامۇزگارى دەكات بە كەمكرىدەۋەى، ئەمە ماناى ئەۋە نىيە پزىشكەكە دان بە تەندروستى و دروستى جگەرەكىشاندا دەنىت، بەلكو دەيەۋىت لەسەر بووركەۋتەۋە ۋازھىنان لە جگەرە رايىبھىنرىت، بۆيە خودا- سىبحانە وتعالى- دەفەرەمۆيت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾^(۱)، ئەم ئايەتە لە نرىك و بوور ئامارە ناكات بە دروستى مادە سەرخۆشكەرەكان لە دەرەۋەى كاتەكانى نوڭزەۋە نە لە پىش نوڭزەكان و نە لە

^(۱) سورة النساء/ ۴۳.

نواى نوڙه كان^(۱).

قوناغى چواره م و كوتايى: برىتييه له لوتكه ي پله به پله و جيگريوونى ته و اوى
حوكمه كه و ملكه چيوونى كوتايى بوى و داوا كردن له هه موو موسلمانان بۆ جيبه جى
كردنى نه هيبه كه به بى هيچ جوړه سه ريچييه ك، ئەم قوناغه ئه وهيه قورتان له سه رى
ده فهرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ
مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ، إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ
أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾^(۲).

ئەم ئايه ته راشكاوانه چه خت له حه رامبوونى ئاميزگرانه ده كاته وه له قوناغه كانى
پيشوودا و به نه سخكه رى هيچ قوناغيك دانانريت، چونكه نه سخ بۆ حوكميكه
پيچه وانه ي حوكمي نه سخكه ره كه بيت، له به رنه وه ي نه سخ بۆ هه لگرتنى دژيه كى
هاتووه له نيوان نه سخكه رو نه سخكاودا.

بانگه شه ي نه سخ له سه ر تينه گه يشتن له و ئايه ته ئاماژه بۆكراوانه بيناكراوه،
چه نده تيگه يشتن له حه حقيقه ت گرانه و چه نده وتنى نه سخ كارىكى ئاسانه وه ك
چاوليگه رى بۆ كه سانى تر به بى به كار هيتاننى نه قلى ته ندروست و په يبردن به پله و
پايه ي قورتان^(۳).

^(۱) هه نديك به هه له داچوون له وانه (مصطفى زيد، النسخ في القرآن الكريم ص ۸۲۷) كه
ده لئيت: ئەم ئايه ته به تيگه يشتن لئى ئاماژه ده كات بۆ حه لالى خواردنه وه ي ئاره ق
جگه له كاتى نزيكبوونه وه ي نوڙ.

^(۲) المائدة/ ۹۰-۹۱.

^(۳) بۆ دريژه پيدانى زياتر ته ماشاي "موانع المسؤولية الجنائية للمؤلف ص" بكه.

- ئايەتى (۲۱۹): ﴿وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ﴾^(۱).

ھەندىك پىيان وايە ئەم ئايەتە ۋەك چۆن بەشى يەكەمى: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخُمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾^(۲) نەسخراۋەتەۋە بە بوو ئايەتى (۹۰-۹۱) لە سورەتى "المائدە"، بەشى بوو ھەمى ئامازە بوكرۋى بە ئايەتى زەكات نەسخراۋەتەۋە، دەفەر مويىت: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾^(۳) ئەمەش شىتېكى نامۇيە و ويتاناكرىت مەگەر لە عاشقانى نەسخەۋە، "ابن حزم الئندلسى" دەلىت: (("العفو" واتە زىادە لە مال و سامان، ئايەتەكە نەسخراۋەتەۋە و نەسخەرەۋەكەشى برىتتيە لە ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً.. الآية﴾)) "النحاس" يش دەلىت^(۴) لەسەر ئەم ئايەتە سى بوچوون ھەيە، ھەندى لە زانايان دەلىن بە زەكاتى فەرزكراۋە نەسخراۋەتەۋە، ھەيانە دەلىت برىتتيە لە زەكات، ھەشيانە دەلىت شىتېكە فەرمانى پىكرۋە جگە لە زەكات))

"ابن سلامة"^(۵) دەلىت: (("العفو" برىتتيە لە زىادە لە مال و سامان ئەۋەش خۇدا لەسەرى فەرزكردبوون پىش زەكات، گەر كەس ئىك مال و سامانىكى ھەبوۋايە ھەزار درھەم يان بە ھاي ھەزار درھەمى لى ھەلدەگرت و ئەۋىترى دەبەخشى، ھەندىكى تر دەلىن: گەر ئەھلى چاندنى زەۋى و ئاۋەدانكردنەۋەى زەۋى بوۋنايە فەرمانى پىدەكردن ئەۋەى خۇراكى سالىكىيانە جىاي بكنەۋە و ئەۋىترى بىبەخشن، گەر لەو كەسانە بوايە بە شەكەتكردنى جەستەى خۇى خۇراكى ئەۋرۇژەى پەيدا دەكرد بەشى ئەۋرۇژەى ھەلدەگرت و ئەۋەى مابوۋيەۋە دەبىبەخشى، ئەمەش لەسەر شانپان گران بوو تا خۇدا ئايەتى زەكاتى فەرزكراۋى دابەزاند))

^(۱) سورة البقرة/۲۱۹ تتمة الآية (۲۱۹) كه سەرەتاكەى پەيوەستە بە ھوكمى ئارەقخواردنەۋەۋە.

^(۲) سورة التوبة/۱۰۳.

^(۳) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۵۳.

^(۴) الناسخ والمنسوخ ص ۹۱-۹۲.

"ابن الجوزي" به ربه رچی ئەم قسه یه و قسه باسکراوه کانی تریش ده داته وه له کتیبه کهیدا^(۱)، پاشان له کۆتایی قسه کانییدا ده لئیت: ((گەر بڵێین ئەم خەرجکردنە نافیلە یە یان بریتییە لە زەکات ئەوا ئایەتە که موحکەمە، گەر بڵێین خەرجکردنیکە پیش هاتنی زەکات فەرەزکراو ئەوا بە ئایەتی زەکات نەسخکراوه تەوه، بە لگەی بەهێزتر ئەوه یە خەرجکردنیک بێت لە پەسەندکراوه کان (مندوبات)))

بە رانبەر ئەم بۆچوونانە ئەوه ی "الطبري" -رەحمەتی خۆای لی بێت- ده لئیت ده گۆیزمەوه: ئەهلی زانست لەسەر ئەم ئایەتە جیاوازیان لە نێواندا یە ئایا ئایەتە که نەسخکراوه تەوه یان حوکمە که ی لەسەر بەنده کان جیگیرە، هەندیکیان ده لئین نەسخکراوه تەوه و نەسخکەرە وه که شی بریتییە لە زەکاتی فەرەزکراو وه "السدي" ده لئیت.

هەندیکی تر ده لئین حوکمە که ی جیگیرە و نەسخنە کراوه تەوه، دروست لەمەدا ئەوه یە "ابن عباس" ده لئیت لەسەر ئەوه ی "ابن عطية" رێوایەتی کردووه ده رباره ی ﴿قُلِ الْعَفْوَ﴾ پێویستکردنی فەرەزێک نییه لە خوداوه وه ک مافێک لە ماله کهیدا، بە لکو ئاگادارکردنە وه یە لە وه وه لەمەر ئەو شتانە ی پێی رازیبە لە خەرجکردن و ئەو شتانە ی تووڕە ی ده کات، وه ک وه لامێک بۆ ئەوانە ی لە پێغه مبه ریان پرسی ده رباره ی ئەو شتانە ی رازیبوونی خودای لەسەرە، ئەوه ش ئەده ییکە لە خوداوه بۆ هەموو دروستکراوه کانی لەسەر ئەوه ی ئەده بی داداون لە صەده قه کردنی فەرەزە کراوی حوکم جیگیرێ نەسخنە کەر بۆ حوکمێکی پێچه وانه ی پیش خۆی، هەر به و جۆره نەسخنە کراو به حوکمێک له دوا ی ئەو رویدا بێت، بۆیه دروست نییه هیچ که سێکی خاوهن وەرە و ئایین لە صەده قه کردنە کهیدا (به خشین و پێدان و خەلات) سنووریه زێنی ئەو سنووره بکات پێغه مبه ر(ﷺ) ئەده بی داداون به فەرمووده ی: ((گەر له لای یه کێک له ئێوه زیاده هەبوو با به خۆی ده ست پێبکات پاشان

^(۱) الناسخ والمنسوخ ص ۸۳ - ۸۴.

خانه واده‌ی (هاوسره‌که‌ی) پاشان به کورپه‌که‌ی^(۱) (مندال‌ه‌کانی) پاشان له‌و زیاده‌دا ریگه‌ی خۆی پی‌گیریه بهر که خودا پئی رازییه و خوشیده‌ویت، نه‌وش وه‌ستانه له نیوان ده‌ستبالوی و ده‌ست‌نوقاویدا که خودا له کتیه‌که‌یدا باسی کردووه^(۲)

به‌وانه‌ی بانگه‌شه‌ی نه‌سخبوونه‌وه‌ی ده‌که‌ن ده‌وتریت: چ به‌لگه و ناماژه‌یه که له‌سه‌ر نه‌سخبوونه‌وه‌ی هه‌یه، له کاتیکدا هه‌مووان کۆده‌نگیان هه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی بۆ که‌سیک هه‌یه له ماله‌که‌ی سه‌ده‌قه بکات و بیه‌خشیت و وه‌سیت به‌سییه‌کی ماله‌که‌ی بکات به‌مه‌رجی له‌سییه‌کی ماله‌که‌ی زیاتر نه‌بیته، ئیتر چ شتیک ناماژه ده‌کات به‌وه‌ی نه‌سخکراوه‌ته‌وه؟

گه‌ر پێیان وابیت مه‌به‌ست به‌ نه‌سخبوونه‌وه ده‌رکردنی زیاده مالی ناپیویست بیت له‌پرووی فه‌رزوه به‌ فه‌رزبوونی زه‌کات له مال و دارایی شه‌وا ده‌وتریت: چ به‌لگه‌یه که هه‌یه ده‌رکردنی مالی زیاده فه‌رزبوویت و فه‌رزی زه‌کان سپیبتیه‌وه؟ لی‌ره‌دا قسه‌که‌ی "الطبري" کوتایی پێهات، به‌م گواستنه‌وه ورده قووله و به‌وه‌ی پێشتر باسم کرد ده‌ریاره‌ی نه‌سخی ئایه‌تی سییه‌می سوهره‌تی "البقرة" ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ ده‌وه‌ستم.

به‌لام ئه‌م خالانه ده‌خمه سه‌ر نه‌وه‌ی باسما‌ن کرد:

۱. وه‌ك چۆن جێگیربوونی هه‌ر ئایه‌تیک له ئایه‌ته‌کانی قورئان به‌ ته‌واتوره هه‌ر به‌و جۆره پێویسته نه‌سخی هه‌ر ئایه‌تیک لێی به‌ ته‌واتور بیت، ئیتر چۆن سپانه‌وه به‌ هه‌والی ئاحاد ده‌بیته؟

۲. دژیه‌کی له‌ کویدایه له‌ نیوان سه‌ده‌قه‌ی نافیله و زه‌کاتدا، بۆچی بۆ نوێژ نه‌وافیل هه‌یه و بۆ رۆژوو نه‌وافیل هه‌یه و بۆ حه‌ج نه‌وافیل هه‌یه، به‌لام بۆ زه‌کات نابیت نه‌وافیل

^(۱) الحديث روي بالفاظ مقاربة لهذا اللفظ والمعنى. ينظر: - صحيح مسلم: ۱۴۵۳/۳، ومسند أحمد: ۳/۳۰۵، وصحيح ابن خزيمة: ۱۰۰/۴.

^(۲) ناماژه ده‌کریت به‌ نموونی ئایه‌تی: (والذين اذا انفخوا لم يسرفوا ولم يقتروا وكان بين ذلك قواما) سورة الفرقان/ ۶۷.

بوونی هه بیته، له کاتیکدا گرنگتره له زۆریه یان و سوود و قازانجه که ی تیده په پریته
سه رده ره وه ی خوی؟

۳- نه و قسه یه ی که خه رچکردن (الإنفاق) ی هاتوو له قورئاندا به ئایه تی زه کات
نه سخکراوه ته وه تیشکی سه وزی بۆ ئورئمانی ئیسلام هه لکریوو به لئین ئایه تی زه کات
بۆ ده سه ته به رکردنی به رژه وه ندیه کانی ده وله مه ندان و دروستکردنی سیستمی
چینایه تی له کۆمه لگه دا هاتوو، چونکه کاتیک ده وله مه ند زه کاتی دا ئه و بۆی هه یه
چه ندی بویت له مال و سامان- بۆ کۆت و به ند-^(۱) کۆی بکاته وه ئه مه ش درۆ و
بوختانه، چونکه گه ر کۆت به نده کانی مولکداری ره چاوبکرین سیستمی چینایه تی
سه ره لئانادات.

۴. چون نه سخی قورئانیکی جیگیری نه مر به ته و اتور به ئیجتیهادی
موجته هیده کان نه سخ ده کریته وه به ی ئه وه ی شان له سه ر به لگه یه کی
یه کلاکه ره وه ی گومان بر دابده ن تا که هه موو ده رگایه ک له ده رگا کانی جیاوازی
ده بخات؟

۵. بۆ چوونی نه سخی چه ندین ئایه تی به دوا ی یه کتردا هاتوو هه لیه کی گه وره یه و
خودا له و کاره پاک و بیگه رده، چون ده بیته شتیک بدریته پال خودا راست و دروست
نییه؟

- ئایه تی (۲۲۱): ﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ﴾^(۱)

هه ندی پێیان وایه ئه م ئایه ته نه سخکراوه ته وه به ئایه تی: ﴿الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ
الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾^(۲) حِلُّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ^(۳) مِنْ

^(۱) ينظر هادي علوي من قاموس التراث ص ۸۲ / تياپیدا هاتوو: نه سخی هه رامکردنی
گه نجینه کردن له ئایه تی: (وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ الْآيَةَ) به ئایه تی زه کات بوو
وه ک دابه زینیک بۆ ده وله مه ندان له هاوه لان.

^(۲) سورة البقرة/ ۲۲۱.

الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ^(۳)
مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ^(۴) وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ^(۵)... (الآية) ^(۶).

نهمه ش بۆچوونیکى پوچ و بیینه مایه، بهم به لگانه:

۱. نه بوونی هیچ جوړه بهرته لستى و درته کیهک له نیوان حه رامکردنى
هاوسه رگیرى له گه ل هاوه لدانه ران و حه لاکردنى هاوسه رگیرى له نه هلى کیتاب،
چونکه قورئان له گوفتارى به ران بهر نه هلى کیتاب به هاوه لدانه رى دانه ناو، قورئان له
دهیان نایه تدا جیاکاری کردووه له نیوان هاوه لدانه رو نه هلى کیتابدا، بویه بابته تی دوو
نایه ته که له یه کتر جیاوازن، له مهرجه کانی بهرته لستکاری و درته کی نه وه یه یه کی تی
بابته بوونی هه بیت.

۲. گهر ته نها بۆ گفتوگو رای نه وانه ی پتیا وایه نه هلى کیتاب له هاوه لدانه ران
وه رگیرین، نه و وتنى نه سخ تیکه لیه که له نیوان تاییه تکرین و نه سخدا، چونکه
وشه ی "المشركات" "جمع مؤنث سالم" ه و "أل-الإستغراق" ی چووه ته سه رکه
مانای گشت ده گه یه نیت و نه هلى کیتاب و جگه له نه هلى کیتاب ده گریته وه، قورئان
نهم گشتانندنه ی به نایه تی پتینجی سوره تی "المائدة" تاییه تکریدووه و نه هلى کیتابی
له گشتاندنى نایه تی: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ﴾ ده رکردووه.

۳. دروست نییه به لگه به قسه ی "ابن عباس" به ینریتسه وه به وه ی
نه سخکراوه ته وه^(۱) چونکه "ابن عباس" مه به سستی به نه سخ تاییه تکرین بووه، نه و

^(۱) واته گیانداری سه ربړاوی یه هود و نه صارا.

^(۲) واته پا کداوینه کان.

^(۳) ماره بییه کانیا.

^(۴) واته زینایان لی ناشکرا نه بوو بیت.

^(۵) نه وان زیناکردن له گه لیا ن ده شارنه وه، "الاخدان" کوی "خدن" نه و دوست و

هاوه له ی که به نه پتینی زینا له گه ل نافرته ده کات.

^(۶) سورة المائدة/۵.

پیئوابووہ ئایه تی پینجی سورہ تی "المائدہ" هه لوارده له گشتاندنی ئایه تی (۲۲۱) ی سورہ تی "البقرة"، هه لوارده له گشت بریتییه له تاییه ت کردن، هه ر به و جوړه "ابن حزم" گوزاره ی هه لوارده (الإستثناء) به کاریه ئناوه ^(۳) و ده لیت: ((وشه ی "المشركات" ئافره تی نه هلی کیتاب و ئافره تی بته رست ده گریته وه، پاشان له هه موو "مشرکات" ته نها ئافره تی نه هلی کیتابی هه لوارده کرد و به م ئایه ته نه سخ کرده وه: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ هه ر به و جوړه "ابن سلامة" مه به سستی به نه سخ تاییه تکردن بووه و ده لیت: ((هه ندی له حوکه کانی نه سخ کرده وه له ئافره تانی یه هودی و ئافره تانی نه صرانی به و ئایه ته ی له سورہ تی "المائدہ" دایه، چونکه پیشینی چاکان هه موو تاییه تکردنیکیان به نه سخ داناوه، وهك چه ندین جار باسماں کر بووه ^(۴).

— ئایه تی (۲۲۸): ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ ^(۱).

پیشان وایه نه و ئایه تانه ی تاییه تکه ری گشتاندنی نه م ئایه تن هه ر هه موویان نه سخ که وهن بوی، نه م بۆچوونه دروسته گه ر مه به ستیان به نه سخ مانا گشتیه گشتگیره که ی بیت بۆ تاییه تکردن، قسه یه کی ببینه مایه گه ر مه به ستیان به نه سخ

^(۱) "النحاس" ص/ ۵۶ ده لیت: (له سه ر ئایه تی "ولا تنكحوا المشركات حتى يؤمن" زانایان سی قسه یان هه یه، هه یانه ده لیت نه سخ که راوه ته وه، هه یانه ده لیت نه سخ که ره، هه شیان ده لی موحکه مه، له "ابن عباس" وه ئایه تی: "ولا تنكحوا المشركات حتى يؤمن" ئافره تانی نه هلی کیتابی لی هه لوارده کراوه). نه وه ی رۆشنه نه وه ی هه لوارده یان به قسه یان به "إلا" یان به یه کیک له خوشکه کانی "إلا" تاییه تکردنه.

^(۳) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۲۹.

^(۴) له سه ر خه رانی نه سخ نه بوونه وه ی ئایه ته که "الطبري ۲/ ۲۲۲، الالوسي ۲/ ۱۱۸، ابن العربي ۱/ ۱۵۶، القرطبي ۳/ ۶۷، الرازي ۶/ ۶۳، الكيا الهرسي ۱/ ۱۲۹، الطبرسي ۳۱۸/۱".

^(۴) سورة البقرة/ ۲۲۸.

مانا تاییه ته که ی بیت که بریتیه له سرینه وه، به کارهینانی نه سخ وه ک تاییه تکرین
 روشنه له قسه که ی "ابن عباس" وه کاتیک وشه ی "الإستثناء" له جیگه ی
 وشه ی "النسخ" به کارده هیتیت، "النحاس" ده لیت^(۱): ((خودا-عزوجل-
 ده فهرمویت: ﴿وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ له وانیه ی له "الناسخ
 والمنسوخ" دایده نین "الضحاک" له "ابن عباس" وه، هه روه ها "القتادة"،
 گوزاره که ی "ابن عباس" وتویه تی "استثنی"، به لام گوزاره که ی "القتادة" ده لیت
 "النسخ" واته ته لاقدرلو بهر له چوونه لا و ئافره تی سکپر و ئه وانیه ی له حه یز
 چوونه ته وه و ئه وانیه ی نه چوونه ته ناو حه یزه وه له سی "قروء" هه لواره کران^(۲).
 هه ندی پێیان وایه^(۳) نه سخکراو له م ئایه ته دا بریتیه له: ﴿وَيُحْلِلْنَ أَحْقُ بَرْدَهُنَّ
 فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا﴾ هه روه ها ده لیت نه سخکه ره وه ی ئه م به شه ی ئایه ته که
 بریتیه له: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ﴾^(۴).
 هه ربوو بۆچوونه که پووچ و بینه مان گه ره به ستیان به نه سخ مانا تاییه ته که ی
 بیت له لای پاشین ئه وه ش بریتیه له سرینه وه ی وه حیه کی پێشوو به وه حیه ک که
 به دوایدا دیت، ئه مه ش له بهر ئه وه ی:

تیکه لیه له نێوان نه سخ و تاییه تکریندا، روشنکرینه وه ی ئه مه:
 وشه ی "المطلقات" له م به شه ی ئایه ته که: (وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ) "جمع مؤنث
 سالم" ه و "أل-الإستغراق" ی چوو ته سه ر و مانای گشت ده به خشی، به لام
 گشتاندنه که به مه به ست نه گیراوه، بۆیه به چه ند ئایه تیکی تر تاییه تکراره و چوار
 باری ته لاقدرلو ی لی ده رکراوه که ئه مانه ن:

(۱) الناسخ والمنسوخ.

(۲) ابن الجوزي ص ۸۶.

(۳) وهو ما ذهب اليه ابن حزم الاندلسي ص ۲۹.

(۴) سورة البقرة/ ۲۲۹ هه ندیکیش پێیانوايه نه سخکه ره وه که ی بریتیه له ئایه تی: (فان
 طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره) ينظر الناسخ والمنسوخ لابن سلامة
 ص ۹۴.

۱. باری ته لاقدر او سکپر بیټ، عیده که ی به دانانی سکه که ی ته واو ده بیټ، قورئان ده فه رمویت: ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾^(۱).

۲. باری ته لاقدر او پیش چوونه لا بیټ، له و باره دا عیده ی له سه ر نییه، ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعْتَدُونَهَا﴾^(۲).

۳. ته لاقدر او بیټ له چه یز وه ستا بیټ ته وه و له ریزی ئا فره تی چه یز داردا نه ما بیټ، نه وا عیده که ی به سی مانگ ته واو ده بیټ له به روار ی ته لاقدرانییه وه.

۴. نه و ته لاقدر او وه ی نه چو وه ته ناو ته مه نی چه یز وه به هو ی بچو کی ته مه نییه وه، نه میس عیده که ی سی مانگ، هر به و جوړه ی نه و ئا فره تانه ی که له بنه په تدا چه یز ناشوړن به هو ی نه خو شیه که وه یان سروشتی دروست بوونیان به و شیوه یه، خودا- سبحانه و تعالی- له حوکمی هه ردوو حاله ته که دا ده فه رمویت: ﴿وَاللَّائِي يَئْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ^(۳) فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحْضُنَّ^(۴)﴾. هر به و جوړه نه و که سه ی پیوایه ئایه تی: ﴿وَيُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا﴾ نه سخکرا وه ته وه به ئایه تی ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ﴾ تیکه لی لا دروست بووه له نیوان نه سخ و تاییه تکریندا، چونکه نه سخکراوی بانگه شه بوکراو گشتیه و هه ربوو باری ته لاقی رجعی و ته لاقی بائین ده گریته وه، به هه مان شیوه ته لاقدر او بو ته نها یه ک جار و دوو جار و سی جار ده گریته وه.

نه وه ی رو شنه کو ده نگ ی له نیوان فه قیهاندا له سه ر نه وه یه ته لاقدر او به "ته لاقی رجعی" بو میړ ده که ی هیه به بی گریته سستی نو ی بیگیریته وه بهر له کوتاهاتنی

^(۱) سورة الطلاق/ ۴.

^(۲) سورة الاحزاب/ ۴۹.

^(۳) واته شک و گومان تان بو دروست بوو و بری عیده که تان نه زانی، کو توبه نده که تیکه یشتنی پیچه وانه ی بو نییه.

^(۴) سورة الطلاق/ ۴.

ماوهی عیده که ی، چونکه نوای کوتاهاتنی عیده که ی ده بیئت به ته لاقی بائین، ته لاقدر او بۆ جاری به که م و نووهم ته لاقی بائینه و میرده که مافی نه وهی هیه به گریبه سستیکی نوی بیگریته وه، به لام ته لاقدر او بۆ جاری سییه م بۆی حه لال نییه تا شوو به میردیکی تر نه کاته وه به هاوسه رگریبه کی ئاسایی و بجیته لای پاشان گهر نه و پیاوه مرد یان ته لاقیدا نه و بۆ میردی به که م حه لاله به یوه ندی هاوسه رگری به گریبه سستیکی نوی له گه لی گریبداته وه، نه مهش به پئی ئایه تی: (فَإِنْ طَلَّقَهَا) واته بۆ جاری سییه م بۆی حه لال نابیت تا میردیکی تر نه کات ﴿فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾ بینا له سه ر نه مه ئایه تی: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ...﴾ تاییه تکه ری نه م ئایه ته یه: ﴿وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ﴾^(۱)

- ئایه تی (۲۲۹): ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾.

ابن حزم الاندلسی^(۲) پییوایه نه م ئایه ته: ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا﴾ نه سخکراوه ته وه به "الإستثناء" له هه مان ئایه تدا که نه م به شه ی ئایه ته که یه: ﴿إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ ابن سلامه^(۳) له گه ل نه م ئاراسته یه دا هاوپایه کاتیک ده لیئت: نه م به شه ی ئایه ته که ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا﴾^(۴) پاشان "إستثناء" کراوه به م به شه ی ئایه ته که: (إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ) {یخافا واته یعلما} - ده زانن ناتوانن حدودی خودا

^(۱) له سه رخه رانی نه سخ نه بوونه وهی: ۱۳۰/۲، ابن العربی ۱/۱۸۵، القرطبی ۳/۱۱۳،

الرازی ۶/۸۵، الکیا الهراسی ۱/۱۵۲

^(۲) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۲۹.

^(۳) الناسخ والمنسوخ ص ۹۴.

^(۴) واته له و ماره ییبه ژنه که شایسته یه تی به هاوسه رگریبه که.

رابگرن" نهوا بهم هه لوارينه (الإستثناء) فيديهى بۆ حلال بووه، دروست نيبه بۆ پياوه كه زياتر له وهى پييداوه له مارهى لى وه ريگريته وه، بۆيه نه م ئايه ته بوو به نه سخكه بۆ حوكمه كهى كه بريتيه له نه گونجاوى وه رگرتنى شتاك له مارهى به "إستثناء" هكه.

له كاتيكدا "ابن الجوزى"^(١) ده لئيت: - بواى نه وهى دلنيا ده كاته وه نه م ئايه ته لاي زانايان به گشتى موخكه مه - هه ركه س بۆچوونى له سه نه سخى ئايه ته كه يه نه وهى به نه سخكه رى ئايه ته كه داده نريت ديسان نه ويش به م ئايه ته نه سخكراوه ته وه (واته ئايه ته نه سخكه ره كه ش نه سخكراوه ته وه): ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا﴾، كاتيك ده لئيت: نه م ئايه ته روشنكه ره وهى حوكمى "خلع" ه، ته نها بواى تيكچوونى بار جيا بوونه وه له نيتوان ژن و پياوه كه دا دروست ده بيت، بۆيه قورئان گونجاوى "خلع" ي به ستوته وه به ترس له وازه ينانى هه ستان به پاريزگارى سنوره كانى خودا، نه مه ش فه رمانيكى جيگيره و ئايه ته كه لاي زانايان به گشتى موخكه مه، پاشان به رده وام ده بيت له وتن له "أبي الصهباء" وه ده لئيت: پرسيارم له "بكر بن عبدالله" كرد ده ربارهى پياوئك ژنه كهى دلاوى "خلع" ي لى ده كات، وتى: دروست نيبه پياوه كه هيجى لى وه ريگريته وه، پيم وت: خودا ده فه رمويت: ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ وتى: نه سخكراوه ته وه، وتم نهى خراوه ته كوى؟ وتى: سوره تى "النساء" ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا﴾^(٢).

هه ربوو بانگه شه كهى نه سخ پووج و بينه مان به م به لگانه:

١. "الإستثناء" هكه به نه سخكه ر ناژميرريت له كه لامى خاوه ن شه رعا مه گه ر مه به ستى به نه سخ تاييه تكدن بيت، چونكه تاييه تكدن روشنكرينه وه يه و نه سخ

(١) نواسخ القرآن.

(٢) سورة النساء/٢٠.

سرپانه‌ویه، گەر له دواى حوكمىكى گشتى "الإستثناء" به "الإ" يان به ئامرازىكى تر هات يان به رسته‌يه‌كى كه لامى نه‌وا به تاييه‌تكردن داده‌نریت نه‌ك به نه‌سخ.

۲. بانگه‌شه‌ى نه‌سخى فیدیه‌ش له "خلع" دا به ئایه‌تى گورپنى هاوسه‌رىك (ژنىك) له جىگه‌ى هاوسه‌رىكى تر هىچ به‌ره‌ه‌لستیه‌ك له نىوان دوو ئایه‌ته‌كه‌دا بوونى نیه تا به نه‌سخ یه‌كێكیان نه‌وێتریان هه‌لبگریت.

النحاس^(۱) - دواى گواستنه‌وه‌ى نه‌وه‌ى "ابن الصهباء" رىوايه‌تى كردووه - ده‌رباره‌ى نه‌سخى ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ به ئایه‌تى ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ...الآیة﴾ ده‌لێت: نه‌مه قسه‌یه‌كى ناپارسته و له ئیجماع ده‌رچووه و یه‌كێك له دوو ئایه‌ته‌كه دژیه‌كى نه‌وى تریان هه‌لناگریت هه‌تا نه‌سخ رووبدات، ئایه‌تى: ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ لانه‌براو، گەر له‌مه‌ بترسن پیاوه‌كه ناچیتته ناو ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ﴾ چونكه نه‌مه تاييه‌ته به پیاوان، له‌وه‌له‌ گه‌ورانه‌ى له‌مه‌دا گوازرلووه‌ته‌وه نه‌وه‌یه كه له "سعید بن جبیر" و "محمد بن سیرین" و "الحسن" وه رىوايه‌تكراره گوايه: خولع ته‌نها به فه‌رمانى ده‌سه‌لاتدار(السلطان) دروسته.

خولع:

رێكه‌وتنى ژن و می‌رده‌كه یان نه‌و كه‌سانه‌ى نوێنه‌رایه‌تى نه‌و دوانه ده‌كه‌ن له‌سه‌ر كۆتاهێنان به په‌یوه‌ندى ژن و می‌ردى، نه‌م هه‌لسوكه‌وته رێكه‌وتنیه وه‌ك چۆن پێى ده‌وتریت "خولع" پێشى ده‌وتریت فیدیه، و سولح و پاكنه‌ستوبى (موباره‌نه)، هه‌ندى له فه‌قیهان جیاكاریان كردووه له نىوان نه‌م زاراوانه‌دا، مالیکییه‌كان^(۲) و ئیباریه‌كان^(۳) ده‌لێن: بریتیدان له خولعدا یه‌ك‌سانه به‌وه‌ى له نه‌وه‌وه (می‌رده‌كه) به نه‌و (ژنه‌كه) گه‌یشتووه، وه‌ك ته‌لاق له‌سه‌ر هه‌موو ماره‌یه‌كه‌ى، له سولحدا كه‌متر له‌وه، و له

^(۱) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم/ ۶۸.

^(۲) المدونة الكبرى ۲۸/۵ القرطبي ۱۴۵/۳.

^(۳) شرح النيل ۴۸۰/۲.

فیدیه دا زۆرتر له وه، له پاکنه ستۆیشدا (مویاره نه) به ریوونه وهی مافی ژنه که به له سه ره
مێرده که ی، "الطوسی" ^(۱) ده لیت: له خولعدا نه وهی ژن و مێرده که له سه ره
ریکده که ون که م یان زۆر دروسته، به لام له مویاره نه دا ده بیته به ده له که که متر بیته له
ماره یی.

له دیدی منه وه په ندوه رگرتن به به کاره یێنانی شیوازی گوزاره که نییه، به لگو گرنگ
رازیبوونی ته واوه و ژنه که نه هلی به خشین بیته، چونکه نه وهی ژنه که به مێرده که ی
ده دات به رانه به به ته لاقدان ی به رانه ریکی مالی و دارایی بو نییه، بۆیه پابه ندبوونی
ژنه که به پیدانی وه که به خشین وایه ^(۲).

سه رچاوه کانی ره وایه تی خولع:

أ. قورئان ده فه رمویت: ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ
يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا
افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ﴾ ^(۳).

ب. سوننه تی پیغه مبه ره ^(۴): له "ابن عباس" وه -خوایان لیتی رازی بیته -
(ژنه که ی "ثابت بن قیس" وتی: نه ی پیغه مبه ری خودا ^(۵) هیچ نه نگیه کی له
نه خلاق و له دیندا تیدا نایینه مه وه، به لام نوای چوونه ناو ئیسلام رقم له کوفره ^(۶)،
پیغه مبه ره ^(۷) فه رمووی: ئایا باخه که ی بو ده گێرییه وه ^(۸)؟ فه رمووی: به لی،
پیغه مبه ره "ثابت" ی فه رموو: باخه که قبول بکه و یه که ته لاقی بده ^(۹)) نه وانه ش

^(۱) الخلاف في الفقه للطوسي ۲/۲۲۲. الكافي ۶/۱۴۲

^(۲) الطلاق في الشريعة والقانون خلال اربعة الاف سنة للمؤلف ۲/۱۲۸.

^(۳) سورة البقرة/۲۲۹.

^(۴) واته ببیاوه پی که مته رخه می له وه ی پتیویسته بو مێرده که ی.

^(۵) باخه که له ماره یی ژنه که دا بوو.

^(۶) رواه البخاري ومسلم نيل الاوطار ۶/۲۷۶.

که ده‌لَئِن دروست نییه فیدیه له ماره‌یی زیاتر بیټ به‌م فرموده‌یه به‌لگه ده‌هیننه‌وه، به‌لام فرموده‌که ریگری له زیاده‌ی لی ناخوینریتته‌وه.
 حوکمی خولع:

هر که س ده‌لَئِت^(۱): ئایه‌تی: ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ نه‌سخراوه‌ته‌وه به: ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ﴾ ده‌لَئِت خولع دروست نییه، به‌لام ئه‌م بۆچوونه له‌سه‌ر بانگه‌شه‌یه‌کی پووج و بیبنه‌ما بیناکراوه که بریتیه له نه‌سخ به‌هۆی نه‌بوونی هیچ جوړه به‌ره‌لستیه‌ک یان دژیه‌کیه‌ک له نیتوان دوو ئایه‌ته‌که‌دا، چونکه ئایه‌تی نووهم له‌سه‌ر مهرجی وهرگرتن به‌بی رازیبوونی ژنه‌که بیناکراوه، بۆیه نه به‌ره‌لستکاری و نه دژیه‌کی بوونیان نییه به‌هۆی جیاوازی مهرجه‌که‌وه.

ده‌سته‌یه‌ک ده‌لَئِن^(۲): خولع ته‌نها له‌لای ده‌سه‌لاتدار(وه‌لی ئه‌مر یان قازی) دروسته، ئه‌م بۆچوونه شان له‌سه‌ر به‌لگه‌یه‌کی شه‌ری جیگیر داناده‌ن.

حه‌نه‌فیه‌کان ده‌لَئِن^(۳): دروسته گهر هۆیه‌که له هه‌ر دووکیانه‌وه بیټ یان له ژنه‌که‌وه بیټ به‌هۆی ئایه‌تی: ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾، به‌بی هۆ، یان به هۆیه‌ک له میرده‌که‌وه که ده‌یویست ئازاری ژنه‌که‌ی پێبدات تا ته‌لاق له‌سه‌ر ماره‌یه‌که‌ی یان له‌سه‌ر شتی تر وهریگریټ دروست نییه، به ئایه‌تی: ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا﴾.

مالیکییه‌کان ده‌لَئِن^(۴): بۆ پیاوه‌که دروست نییه هیچ له ژنه‌که وهریگریټ گهر "نشوز" له پیاوه‌که‌وه بوو، دروسته گهر "نشوز" له ژنه‌که‌وه بوو، له‌مه‌دا شافیعییه‌کان له‌گه‌لیان هاوده‌نگن^(۵).

(۱) وه‌ک "أبي بكر بن عبد الله المزني"

(۲) ئه‌وه‌ش بۆچوونی "الحسن البصري وابن سيرين وسعيد بن جبیر" ه.

(۳) شرح فتح القدیر ۳/۱۹۹.

(۴) المدونة الكبرى ۱۲/۶ وما بعدها.

(۵) المهذب ۷۱/۲.

حەنبەلییەکان دەلێن^(۱): گەر ژیان لە نێوان ژن و پیاووەکەدا سڕوشتی بوو، دروست نێیە پیاووەکە هیچ لە ژنەکە وەرگیرێت بەلام لە رێوایەتیکدا تەڵاقی دەکەوێت، و لە رێوایەتیکیدا تردا ناکەوێت.

ئیمامییەکان دەلێن^(۲) حەز لێنەبوونی ژنەکە یان هەریوکیان مەرجی بنچینەییە بۆ دروستی خولع، لەمەدا زەیدیەکان^(۳) لەگەڵیان هاوڕان بە بەلگەی ئایەتی: ﴿لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا﴾.

زاهیریەکانیش دەلێن^(۴): بۆ دروستی فیدیەدان حەز نەکردنی ژنەکە لە مێردەکە یان دەترسا ئەو رقی لێی بێت و وەفا بە مافەکانی نەکات بە مەرج دەگیرێت، بۆیە تەنها لە باری زانست بە وەفا نەکردن بە پابەندبوونەکانی هاوسەرداری سەرئەنجامەکە دروستە.

ئێبازیەکان دەلێن: ئەوەندە بەسە نشۆز لە یەکیکیانەووە سەرھەڵدات^(۵) لە کتێبەکەمدا (الطلاق في الشريعة والقانون خلال أربعة آلاف سنة)^(۶) پارسەنگی دروستنەبوونی فیدیەدانم داووە بەرەھایی و پیموایە-وەک چاویلگەری بۆ کەسانی تر- ئەم ئایەتە: ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ نەسخراوەتەووە بە ئایەتی ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا﴾ ئەوکات من بە هەڵەدا چوو بووم، وەک چۆن پارسەنگدانەکەم بەرھەڵستی دەکات^(۷) لەگەڵ ئەو قەسەییەم بە نەسخ

(۱) الانصاف ۲۸۳/۸ وما بعدها.

(۲) الخلاف للطوسي ۲/۲۱۳ وما بعدها الكافي ۶/۱۳۹ وما بعدها.

(۳) التاج المذهب ۲/۱۷۷ وما بعدها البحر الزخار ۳/۱۷۶.

(۴) المحلى ۱۰/۲۴۵.

(۵) في ص ۱۴۳.

(۶) شرح النيل ۳/۴۸۰.

(۷) في ص ۱۴۹.

نه بوونه وه^(۱) به هوی نه بوونی به ره لهستی له نښان دوو ټایه ته که دا، و که مال ته نها بۆ خودایه^(۲)

- ټایه تی (۲۳۳) ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾^(۳)
 هه ندی پێیان وایه ئەم به شەه ی ټایه ته که نه سخکراوه ته وه به به شیکێ تری که بریتیه له: ﴿فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾.
 ابن سلامة^(۴) ده لیت: خودا فه رمانی به دایکان کر بووه به شیردان له دوو سالی کاملدا، پاشان دوو ساله که ی به م ټایه ته نه سخکرده وه: ﴿فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ بۆیه ئەم ټایه ته بوو به نه سخکرا بۆ دوو سالی ته و او به ریکه وتن.

ابن حزم الاندلسی^(۵) ده لیت: ټایه تی ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾ نه سخکراوه ته وه به ټایه تی ﴿فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ﴾ به ریکه وتن ئەم ټایه ته بوو به نه سخکرا وه ی دوو سالی ته و او، له گه ل نه وه ی له کتیبه کهیدا "الناسخ والمنسوخ"^(۶) هه لواردن (الاستثناء) بریتی نییه له نه سخ.

بانگه شەه ی نه سخ له م ټایه ته دا پووچ و بینه مایه له بهر نه بوونی به ره له ستکاری نښان نه سخکرا و نه سخکراو له سه ر بۆ چوونی ئەوان، چونکه فه رمان به شیردان دوو سالی ته و او له سه ره تا وه هه لبردار ده یی بوو، به جیهێلرا بۆ ئازادی دایک و باوک که به مه رجی منداله که رووبه پوو ی زیان نه بێته وه، چونکه خودا دوو سالی ته و او ی به

(۱) ۱۴۳/۲(۱).

(۲) له سه ره خه رانی نه سخ نه بوونه وه: "الطبري ۲/۲۸۸، اللوسي ۲/۱۳۷، ابن العربي ۱/۱۹۱، القرطبي ۲/۱۲۵، الرازي ۶/۹۹، الكيا الهرسي ۱/۱۶۴.

(۳) سورة البقرة/۲۳۳.

(۴) الناسخ والمنسوخ ص ۹۴.

(۵) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۲۹.

(۶) ص ۸.

کوتوبه نديک سنووردار کردووه ئه ویش: ﴿لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ﴾،
 به ره لستیه که له کویدایه تا به نه سخ هه لگیری، سه ریاری دهسته به رکرنی مافی
 منداله که، بویه رتکه وتن نابیت زیان به منداله که بگه یه نیت و گه ره که له سه ر
 بنچینه یه کی دروست بینا کرایت، وه ک فراهه مبوونی سه رچاوه ی خوراک ی تر بو
 منداله که جگه له شیر و یارمه تینه دانی ته ندروستی ژنه که و نه بوونی شیر ی پیویست
 لای دایکی منداله که یان شتانی تر.

له هه مان ئایه تدا (۲۳۲) جیاوازی له نیتوانیدا هیه له مه پ
 نه سخبوونه وه ی: ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾^(۱).

ابو جعفر النحاس^(۲): ئه وه ی ده دریت پال فیهان له هاوه لان و شوینکه وتوان
 له مه پ نه سخ ی نه م به شه ی ئایه ته باسکراوه که ده گوینتیه وه، "ابن الجوزی" ش^(۳)
 هه مان نه و بوچوونانه دو یاره ده کاته وه (ده لیتیه وه) به بی باسکردنی خاوه نه کانیان.
 پوخته ی ئه وه ی "النحاس" ده لیت:

"مالك بن انس" ده لیت: پیاو خه رچی برا یان خزمی نریک یان که سی نریک
 له نه ستو ناگریت چونکه ئایه تی: ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾ نه سخکراوه ته وه، به بی
 ئه وه ی نه سخکراوه باس بکات، "النحاس" قسه که ی ئه وه ی ته نویل کردووه به وه ی
 نه سخکراوه ته وه به وه ی ئایه تی "نفقة" و شوینی نیشته جیبوونی ئافره تی میرد
 مریووی نه سخکرده وه، ئه وه ش ئایه تی: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا

^(۱) ته وای ئایه ته که: (وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ
 وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ
 بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا
 وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ
 مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ).

^(۲) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۷۰ وما بعدها.

^(۳) نواسخ القرآن ص ۹۰.

وَصِيَّةٌ لِّأَزْوَاجِهِمْ^(۱) پييان وايه به نايه تي (۲۳۴) نه سخکراوه ته وه، وهک دواتر باسی له باره وه دهکين.

جگه له نهوکه سانتيکی تر له هاوه لان وشوینکه وتوان و نهوانه ی به نوای نه واند ا هاتن ده لّین: نايه ته که موکه مه، به لام جياوازيان له نيواندایه له مه به ست به "الوارث" له نايه ته دا: ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾ به شيوه ی دريژه پيدان به پيی نه وه ی "النحاس" ده ليّت:

۱. "ابن عباس و مجاهد و الشعبي" ده لّین: مه به ست به "الوارث" بريتييه له پشتيوانان و سرخه ران (الأنصار).

۲. "عمر بن الخطاب" ده ليّت: له سر ميراتگري باوکی مريو خه رجي و پو شاک پيويسته وهک چوّن له سر باوکه که پيويست بوو.

۳. "قبيصة بن ذؤيب" ده ليّت: مه به ست خودی منداله که يه، بزيه خه رجي و پو شاکي دايکه که ش له سر باوکه که يه هه وهک خه رجي و پو شاکي منداله که.

۴. "سفيان الثوري" ده ليّت: "الوارث" بريتييه له وانه ی له دايک و باوکی مندال ماونه ته وه که دايکه.

۵. "زيد بن ثابت" ده ليّت: مه به ست پيی ميراتگري منداله که يه، هه ندي له فقهيهان له وانه "ابن حزم الظاهري"^(۲) نه مه يان وه رگرتووه، سرخه راني نه م رايه ميراتيان گريد اووه به خه رجکردنه وه، بو هه ره ژاريکی بيتوانا له به ده سته پيداندا خه رجي بو هه يه له لايه ن نه وانه ی ميراتگري نه ون له سر گريمانه ی مردنی پيش نه وان، بينا له سر ريسای "الغنم بالغرم" يان "الغنم بالغنم"، "ابن حزم" جياوازی کريدوه له نيوان بنه ره ته کان (نوسول) و هاوسه ره کان (الزوجات) له لايه که وه له گه ل په راويژه کان (الحواشي) له لايه کی تره وه، بو خه رجکردن له سر په راويژه کان سی مه رجي دان اووه:

(۱) سورة البقرة/ ۲۴۰.

(۲) المحلى: ۱۰۱/۱۰ وما بعدها.

أ.كەسەكان لە كەسوكارى مەحرەم يىت، يەكسانە ميراتگرى بيبىزىتەوە يان نە،
يان ميراتگرى لە نىوانيان جيگىر بىيىت بەجۆرىك گەريەكەك لەو دوانە بمرىت
ئەويتريان ميراتى لى بگرىت بەبى ئەوەى كەسىك ھەيىت بىبەشى بكات يەكسانە
مەحرەمى بوون ھەيىت يان نەيىت.

ب.ميراتگرى لە نىوانيان جيگىر بىيىت بە خزمايەتى نزيك، بەجۆرىك گەريەكەكيان
بمرىت ئەويتريان ميراتى لىيىگىر.

ج.كەسى بۆخەرچىراو(لەسەر خەرچىراو) نەتوانىت ھەستىت بە كارىك يان
كەسابەتەك با ئەو كار و كەسابەتەش شىاوى ئەو نەيىت، بە پىچەوانەى خەرچىردنى
بنەرەتەكان(الأصول) بۆ لقەكان ئەوان داواى ئەوەيان لى ناكىت.

ئەوانەى ميرات و خەرچىردنىيان پىكەوە گرەيداوە بۆچوونەكەيان بىناكردووە
لەسەر ئەوەى رىژەى خەرچىردن وەك رىژەى ميرات وايە، بۆيە برايەكى ھەزار كە
برايەكى دەولەمەند و خوشكىكى دەولەمەندى لەرووى دارايىيەو ھەيە خەرچىردنەكە
لەسەريان پىويست دەيىت بە دابەشكردنى بۆ سى بەش، نوو بەشى لەسەر برا
دەولەمەندەكە و بەشىكى لەسەر خوشكە دەولەمەندەكە، چونكە گەر برا ھەزارەكە
دەولەمەند بوايە و بەر لەوان بمرىبايە و مال و سامان(لىجىماوى) بەجىبەتلايە بۆ
سى بەش دابەش دەكرا^(۱).

"ابن حزم" بۆچوونەكەى خۆى لەسەر گرەيدانى خەرچىردن بە ميراتەوە
بىناكردووە، پىيوايە خەرچىردن بۆ مىردى ھەزار پىويست دەيىت لەسەر ژنى
دەولەمەند، چونكە ميراتگرى پىاوەكەيەتى، ياسادانەرى ياساى ولاتە عەرەبىيەكان لە
ياساى بارى كەسىتيدا^(۲) ئەمەى وەرگرتووە، بەلام "ابن حزم" رىژەى خەرچىردنى
وەك رىژەى ميرات لى نەكردووە و دەليىت: (گەر ميراتگران زۆربوون تەنھا بەسەر ژمىر
خەرچىردن بۆ كەسى ئاتاج پىويست دەيىت نەك لەسەر بىرى ميراتەكەيان، چونكە

(۱) النحاس الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۷۲.

(۲) المجلة العربية للفقہ والقضاء العدد الثاني السنة الثانية تشرين اول/ ۱۹۸۵.

ده‌قه‌که به پیوسته‌بونی نه‌وه یه‌کسانی خستوتنه نیوانیه‌وه، بویه جیاکاری له نیوانیان دروست نییه^(۱).

له‌سەر لیکدانه‌وهی "الوارث" له‌ ئایه‌تی: ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾ جیاوازی سه‌ریه‌لداوه، جیاوازیه‌که له‌وه‌دایه‌ خه‌رجی بۆ کتیه و له‌سەر کتیه، به‌لام جیاوازی نییه له پیوسته‌بونی خه‌رجکردنی باوک و دایکی راسته‌وخۆ له‌سەر مندالی پشته‌ خۆیان و پێچه‌وانه‌کەشی، به‌مه‌رجی هه‌ژاری و پیوستی له‌سه‌رخه‌رجکراو(بۆ خه‌رجکراو) و توانا و ده‌سه‌لاتی دارایی خه‌رجکه‌ر(دایک و باوک‌که‌ه).

به‌ده‌ر له‌مانه‌ جیاوازیان له‌ نیوانیه‌ به‌م شیوه‌یه:

۱. مالیکیه‌کان^(۲) و شافیعییه‌کان و هه‌ندی له‌ فه‌قیهانی ئیمامیه‌کان و هه‌ندی له‌ ئیبارزیه‌کان له‌سەر پیوست نه‌بوونی خه‌رجکردن بۆ په‌راویزه‌کان(الحواشی)، به‌لام مالیکیه‌کان خه‌رجکردنیان چوارچێوه‌دار کردوه له‌ نیوان دایک و باوکی راسته‌وخۆ و مندالی پشته‌ خۆ، به‌ پێچه‌وانه‌ی شافیعییه‌کان و ئیمامیه‌کان و زه‌یدییه‌کانه‌وه‌ نه‌وان خه‌رجکردن پیوست ده‌که‌ن له‌سەر به‌ره‌ته‌کان با به‌رزیش بینه‌وه‌ بۆ لقه‌کان یان دابه‌زن، هه‌ر به‌و جۆره‌ به‌ پێچه‌وانه‌وه‌.

^(۱) المحلی ۱۰/۱۰۷.

^(۲) له‌ سه‌رخه‌رانی نه‌سخ نه‌بوونه‌وه: الالوسی ۲/۱۴۵، ابن‌العربی ۱/۲۰۵، والقرطبی ۳/۱۶۹، "الرازی" ده‌لیت: ((له "مالک" هه‌ نه‌سخی گوازاوه‌ته‌وه، پاشان به‌ قسه‌یه‌ک ره‌دی ده‌کاته‌وه‌ که له "ابن‌العربی" هه‌ ده‌یگوژیته‌وه، "علی‌الوارث" مِثْلُ ذَلِكَ "ابن‌القاسم" له "مالک" هه‌ ده‌لیت: نه‌سخکراوه‌ته‌وه، نه‌مه‌ش قسه‌یه‌که‌ دلی بێئاگایان ده‌توژنیتته‌وه و ده‌روازه‌ی شازان ده‌گریته‌ به‌ر، نه‌وه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌ی زانا پێشوه‌کان به‌ تاییه‌تکردنیان ده‌وت نه‌سخ چونکه‌ هه‌لگرته‌ی هه‌ندی که له‌وه‌بوو گشت له‌خۆی ده‌گرت وه‌ک لیپوردنیک، نه‌مه‌ش به‌سەر زمانیاندا گوزه‌ری کرد تا ته‌مومژی له‌سەر هه‌ندیکیان دروست کرد)). الرازی الجزء السادس ۷۱.

^(۳) شرح‌الخرشی: ۴/۲۰۳.

۲. لە بۆچوونىڭكى بەناويانگياندا ئىمامىيە كان دەللىن: خەرجكردن بۆ پەرەزە كان پەسەند (مستحب) ە^(۱).

۳. ھەنەفىيە كان^(۲) دەللىن خەرجكردن بۆ پەرەزە كان پىئويست دەبىت تەنھا لە بارى راستبوونە ۋەى خزمایەتى مەھرەمدارىدا، ۋەك خوشك و برا بەدەر لە مندالە كانيان، مام و پوور (خوشكى باوك) و خال و پوور (خوشكى دايك) بەدەر لە مندالە كانيان بە ھۆى دروستى ھاوسەرگىرى نىوان مندالە كانيان.

۴. ھەنەلىيە كان^(۳) لە بۆچوونىڭكى بەناويانگياندا پىئويستبوونى خەرجكردن لەسەر خزمى نىڭكى مىراتگر بۆ خزمە نىڭكە ھەى بە پىئويست دەبىنن، يەكسانە مەھرەبوون بوونى ھەبىت يان نە، ئەمەش بۆ گىشتاندنى ئايەتەكە دەگەرپتە ۋە: ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾.

۵. "ابن حزم الظاهري"^(۴) ھەردو رايەكەى سىيەم و چوارەمى كۆكرىتە ۋە و خەرجكردنى خزمى نىڭ بۆ خزمە نىڭكە ھەى بە پىئويست دەبىننىت گەر مىراتگرى يان خزمایەتى مەھرەمبوون لە نىوانياندا بىنرايە ۋە، با مىراتىش نەبات بە ۋەى كەسىك بوونى ھەبىت بىيەشى بكات.

لە دىدى مەنە ۋە پارسەنگدراۋ برىتىيە لە بۆچوونەكەى "ابن حزم" بە ھۆى گىشتگىرىيەكەيە ۋە بوونى دادپەرۋەرى تىايدا و نىڭكى لە رۆھى ھاۋكارىيە ۋە كە شەرىعەتى ئىسلام لە ئايەتەكانى قورئاندا پىداگرى لەسەر كىرۋە.

– ئايەتى (۲۴۰): ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ

(۱) الخلاف في الفقه للطوسي: ۳۳۴/۲.

(۲) المبسوط: ۲۲۳/۵ تبیین الحقائق: ۶۴/۳.

(۳) المغني لابن قدامة: ۲۱۲/۸.

(۴) المحلى: ۱۰۰/۱۰ وما بعدها.

مُعْرُوفٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾^(۱) ده‌لَینْ ئه‌م ئایه‌ته به ئایه‌ته‌که‌ی پێش‌خۆی له ریک‌خستنی قورئانیدا نه‌سخ‌بووه‌ته‌وه به‌ شەش ژماره‌ واتە ئایه‌تی (۲۳۴) ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾^(۲).

"النحاس" ده‌لَیت^(۱) زۆریه‌ی زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن ئایه‌تی (۲۴۰) ی سوره‌تی "البقرة" به‌ ئایه‌تی (۲۳۴) ی هه‌مان سوره‌ت نه‌سخ‌کراوه‌ته‌وه، هه‌ندیکیان ده‌لَین: له‌ ئایه‌تی نه‌سخ‌که‌ر چوار مانگ و ده‌ رۆژ بۆ ئافره‌تی سکیپر به‌هۆی ته‌وابوونی عیده‌که‌یه‌وه به‌ دانانی سکه‌که‌ی، هه‌ندیك ده‌لَین عیده‌که‌ی بریتییە له‌ کوتایی دوو ماوه‌که‌، هه‌ندیکی تر ده‌لَین: له‌مه‌دا نه‌سخ‌ بوونی نییه‌، به‌لکو ناتواوییه‌ له‌ سوپی سائیکدا.

هه‌ندیکی پێیان وایه‌: ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ دوو ئایه‌تی موحه‌که‌من، ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ ئافره‌ته‌که‌ نه‌هیلێکراوه‌ له‌ شه‌ومانه‌وه‌ له‌ مائیکدا جگه‌ له‌ مائی میرده‌که‌ی خۆی، "ابن حزم الأندلسي"^(۳) ده‌لَیت: ئایه‌تی: (۲۴۰) نه‌سخ‌کراوه‌ته‌وه و نه‌سخ‌که‌ره‌که‌شی بریتییە له‌ ئایه‌تی (۲۳۴)، "ابن الجوزي"^(۴) ده‌لَیت: ئه‌هلی ته‌فسیر ده‌لَین خه‌لکی سه‌رده‌می نه‌فامی گه‌ر که‌ سێکیان لێ بمردبایه‌ سائیک ژنه‌که‌ی له‌ ماله‌وه‌ ده‌مایه‌وه و له‌ میراته‌که‌ی (میراتی پیاوه‌که‌) خه‌رجی ده‌کێشرا، که‌ سائه‌که‌ ته‌واو ده‌بوو ده‌چوو بۆ ده‌رگای ماله‌که‌ی و سمی و لاخیکی ده‌خسته‌ به‌رده‌م سه‌گیک به‌وه‌ش له‌ عیده‌که‌ی ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌، مانای فرێدانی سمی و لاخ ئه‌وه‌ بوو ده‌یوت مانه‌وه‌م له‌ مائی

(۱) سورة البقرة/۲۴۰.

(۲) سورة البقرة/۲۳۴.

(۳) له‌ سه‌رخه‌رانی نه‌سخ‌ نه‌بوونه‌وه‌ی: القرطبي: ۲/۲۲۶، الرازي: ۶/۱۵۸.

(۴) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۷۳.

(۵) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۹۰.

(۶) نواسخ القرآن ص ۹۰-۹۱.

میرده که م—له دواى مردنى میرده که م—له سهرم ئاسانتره له فریدانی ئەم سمى و لاخه،
 نواتر ئیسلام هات و دانى به وه دا نا ئافرهت سالتیک له مالى میرده که ی بمینیتته وه به م
 ئایه ته، پاشان ئەم ئایه ته به ئایه ته که ی پیشتری له ریکخستنی قورئانیدا واته
 ئایه تی (۲۳۴) سڕاپیه وه.

هه ندی ده لئین ئایه تی (۲۴۰) ئایه تی میرات نه سخى کردۆته وه له سهر ئەو بنچینه ی
 ژنى میردمردبوو خه رچى و پۆشاکى له لیجیماوى میرده که ی بۆ هه یه و به شیک له
 میراتى بۆته رخانکراو جینگه ی ئەوه ی گرته وه.

به لگه ی پووچه لیبونه وه ی بانگه شه ی نه سخ:

' به لگه ی شه رعى و مه نتقى و ئەقلی زۆر بوونیان هه یه به روشنى ئامازه ده که نه
 سهر پووچى داواى نه سخى ئایه تی (۲۴۰) به ئایه تی (۲۳۴)، گرنگترینیان ئەمانه ن:

جیاوازی بابته ی نوو ئایه ته که، ئایه تی (۲۴۰) مافیك له مافه کانی هاوسه رى
 ئافره تی میردمردبوو روشن ده کاته وه له دواى مردنى میرده که ی، به به لگه ی: ﴿وَصِيَّةُ
 لِّزَوَاجِهِمْ﴾ مافه که ئەم به شه ی ئایه ته که لیکدانه وه ی بۆ ده کات: ﴿مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ
 غَيْرَ إِخْرَاجٍ﴾ مافی ئافره ته که له نیشته جیبوون و خه رچى به وه ی پیش مردن
 له سه رى بوو له مالى میرده که یدا، له گه ل پیدانی ئازادى به ژنه که و مافی چوونه
 ده ره وه و بوونى هه لبژاردن بۆى و پابه ندنه کردنى به مانه وه و خوشیوه رگرتن له
 خانه ی هاوسه رداری به به لگه ی ئەم به شه ی ئایه ته که: ﴿غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجَ فَلَا
 جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ﴾.

له کاتیکدا ئایه تی (۲۳۴) ئەرکیک له ئەرکه کانی هاوسه رداری له سه ر ئافره تی
 میردمردبوو روشن ده کاته وه و ناچارى ده کات پابه ند بیت پییه وه و ویستی کۆتوبه ند
 ده کات به و ئەرکه وه.

گه ر ئافره ته که سکی هه لته گرتبوو پتویسته چوار مانگ و ده رۆژ چاوه پوان بیت،
 گه ر سکپر بوو چاوه پوانى دانانى سکه که ی ده کات له لای جمهورى فه قیهان یان
 ته واووبوونى نوورترین نوو ماوه که له دانانى سکه که و چاوه پوان بوونى چوار مانگ و

ده رۆژ له لای هه‌ندی له فه‌قیهان، گهر بابته‌تی نوو ئایه‌ته‌که له یه‌که‌تر جیاوازی بێت به‌ره‌هه‌ستی و دژیه‌کی له کویدیایه؟ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی نه‌سخ له‌قیکه له دژیه‌کی و بۆ هه‌لگرته‌ی ئه‌و دژیه‌کییه دیت^(۱).

۲. حوکمی هاتوو له ئایه‌ته‌که‌ی یه‌که‌مدا په‌یوه‌سته به مافه‌کانی خه‌لکه‌وه که چووه‌ته ژێر ویستی به‌نده‌وه و هه‌لبێژاردن و ئازادی بۆ هه‌یه له قبوولکردن و ره‌د کردنه‌وه‌یدا.

له کاتی‌که‌دا حوکمی هاتوو له ئایه‌تی دووه‌مدا مافی‌که له مافه‌کانی خودا و ناچیتیه ژێر ویستی مرۆفه‌وه و ده‌ستکاری و گۆڕین قبوول ناکات، ئه‌وه‌ش بریتییه له واجبوونی چاره‌پوانی و شوو نه‌کردن تا چوار مانگ و ده رۆژ ته‌واو ده‌بێت یان تا دانانی سه‌که‌ی تاییه‌ت به ئافره‌تی می‌ردمردوو و هه‌موو جۆره‌کانی تری عیده تاییه‌ت به ته‌لاق‌دراو له دانانی سه‌که‌، وه‌ک: ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ و سێ "قرو" وه‌ک: ﴿وَالْمُطَلَّقاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ یان سێ مانگ له ئایه‌تی ﴿وَاللَّائِي يَنْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحْضُنَّ﴾ عیده به هه‌موو جۆره‌کانییه‌وه مافی رووتی خودان، له کاتی‌که‌دا مانه‌وه‌ی ژن له مالی هاوسه‌ریدا له مافه تاییه‌ته‌کانی به‌نده‌کانن.

به‌ره‌هه‌ستی و دژیه‌کی له کویدیایه تا به نه‌سخ هه‌لبگیریت؟ له رێسا ئوسولی و مه‌نتقییه‌کان به‌ره‌هه‌ستی و دژیه‌کی له‌دوای یه‌کێتی بابته و ناوه‌رۆک راست ده‌بێته‌وه.

۳. ئایه‌تی نه‌سخه‌ره‌وه (۲۳۴) له رێکخسته‌نی قورئانیدا به شه‌ش ئایه‌ت پێش که‌وتوو، چ نه‌ینییه‌ک له‌م پێشخستن و دواخستنه‌دا هه‌یه سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی نه‌سخه‌ر له‌دوای نه‌سخه‌راوه‌وه دیت به‌پێی دابه‌زینه‌که‌ی گه‌ر له یه‌ک سو‌ره‌دا بوون و په‌یوه‌ستبوون به یه‌ک بابته‌وه، ئه‌م پێشکه‌وتن و دواکه‌وتنه سه‌ره‌پای نه‌بوونی زه‌روهره‌تی ره‌چاوکردنیان نیمچه ئاماژه‌یه‌که له‌سه‌ر نه‌بوونی نه‌سخ.

(۱) ينظر أصول الفقه للشيخ محمد الخضري ص ۲۵۲.

۴. زۆرىيە ئافرىقىنى جىھانى ئىسلامى حوكمى ئىۋى ئايەتەكە كۆدەكەنەۋە، ئافرىقىنى مۆرىدەمىۋى بە زۆرى سالىك يان زىاتىر لە مالى مۆرىدەكانىاندا لە ئىۋى مۆرىنى ھاسەرەكانىان دەمىننەۋە، شىۋىنى نىشتەجىۋىۋى ھەر ئىۋەيە و خەرجى ھەمان خەرجى سەرىارى پابەندىۋىۋىۋى بە عىدەي مۆرىدەكە، ئايەكە سىك ھەيە بانگ بۆ پىچەۋانەي ئىۋە بىكات و داۋا لە ئىۋەكە بىكات لە مالى ھاسەرەكەي بىچىتە دەرىۋە و تىايدا نىشتەجى نەبىت و خەرجى لە لىجىماۋەكە بۆ نەكرىت بە بەلگەي ئىۋەي ئىۋە كارە نەسخراۋەتەۋە لە ئايەتەكەدا؟

۵. ئەمەكە: نەخىر، بۆ زانىت ھەرىۋى حوكمى نەسخەرەۋە و نەسخراۋىۋىۋىۋى دۆ بەيەكتە بن و دروست نىيە پىكەۋە كۆبىكرىنەۋە ۋەك چۆن دروست نىيە ھەرىۋىكىان پىكەۋە ھەلگىرىن.

۵. جىگىرىۋىۋىۋىۋى ئايەتى (۲۴۰) لە قورئاندا بۆ خۆيىندەۋە ئامازەيەكى ترە بۆ نەسخ نەبۋىنەۋەي^(۱) چۈنكە زۆرىنەي زانىان ئايانەۋىت دان بنىن بە پارىزگارى لە خۆيىندەۋە و سىرىنەۋەي حوكمى ئايەت و بە دروستى دانانن^(۲) ۋەك پىشتەر باسما ن كرىد.

بەھىزىرىن بەلگە لەم بەلگانەي ۋالامان كرىد بىرىتىيە لە جىاۋانى بابەتى ئىۋى ئايەتەكە، ئايەتى (۲۴۰) بىرىتىيە لە "ماف" لە كاتىكدا بابەتى ئايەتى (۲۳۴) بىرىتىيە لە پابەندىۋىۋىۋىۋىۋىۋى نەسخەرەۋە نەسخراۋىۋىۋىۋىۋى بەبەت بىت.

^(۱) "القرطبي في تفسيره ۲/۲۲۶ دەلىت: "البخارى" رىۋايەتى كرىۋە لە "ابن الزبير" ۋە دەلىت: ۋىم بە "عېمان" ئەم ئايەتەكە لە سورەتى "البقرە" دايە نەسخراۋەتەۋە بە ئايەتتىكى ترە نەسراۋىتەۋە؟ ھەرمۇي: برازى خۆم ھىچ شىتەك لە جىگەي خۆي ناگۆرىم.

^(۲) "الطبري ۲/۲۶۲ دەلىت: ((لە "مجاھد" ۋە ئەم ئايەتە موحكەمە و نەسخى تىدا نىيە، عىدە جىگىرىۋە بە چۋار مانگ و دە رۆز، پاشان خۇدا ۋەسىتى بۆ ئافرىقىان دابىن كرىد، نىشتەجىۋىۋىۋىۋىۋىۋى ھەۋت مانگ و بىست شەۋ، گەر بىەۋىت دەمىننەۋە، ئەگەر نە دەتۋانن بىۋات.

- ثابته تی (۲۵۶): ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾^(۱)

النحاس^(۲) ده لیت: ((هه ندی له زانایان ده لیت نه سخکراوه ته وه، چونکه پیغمه مبر (ﷺ) عه ره بی ناچار کرد له سر نایینی ئیسلام و له گه لیان جهنگا و ته نها ئیسلامی لی قبول کردن، له و که سانه ی بۆ چوونیان له سر نه مه یه "سلیمان بن موسی" یه، ده لیت ثابته تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ نه سخی کریوته وه، هه ندی له زانایان ده لیت نه سخ نه کراوه ته وه، به لام "لا إكراه في الدين" بۆ نه هلی کیتاب دابه زیوه، نه وان له سر ئیسلام ناچار ناکرین گهر جزیه بدهن، نه وانه ی ناچار ده کرین بریتین له بته رستان.

ابن سلامة^(۳) ده لیت: خودا به ثابته تی "شمشیر" نه سخی کرده وه.

ابن حزم الاندلسی^(۴) ده لیت: ثابته تی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ نه سخکراوه ته وه و نه سخکراوه که شی بریتیه له: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾^(۵).

ابن الجوزی^(۶) ده لیت: زانایان جیاوازیان له نیواندایه ئایا نه مه به شی ثابته که موحه که یان نه سخکراوه، هه ندیک پییان وایه موحه که مه، پاشان له سر رووی مه حکه مییه که ی جیاوازی که وتوته نیوانیانه وه به دوو بۆچوون:

یه که میان: گشتیه و مه به ست پیی تاییه تیه که بریتیه له نه هلی کیتاب نه وان هه لبردارده یان بۆ هه یه له نیوان پیدانی جزیه و ناچار کردنیان له سر ئیسلام.

قسه ی دووه م: مه به ست به "الدین" بریتیه له وه ی دلی له سر داده مه زریت.

به لگه کانی پوچی بانگه شه ی نه سخ:

^(۱) سورة البقرة/۲۵۶.

^(۲) الناسخ والمنسوخ ص ۷۹.

^(۳) الناسخ والمنسوخ ص ۹۶.

^(۴) المرجع السابق.

^(۵) سورة التوبة/۵.

^(۶) نواسخ القرآن ص ۹۲.

۱. ئەو ەى رۆشنە ئەو ەى قورئان ەى ەى ەى بەش بەش ناکرەت و ەندىكى ەندىكى تىرى شىرۆفە دەکات، سەدان ئایەت ەى ەى لەگەل بۆچوونى نەسخى رۆلەکردن لە ئایىندا دژ ەى ەى کتر دەو ەستەو ە، و پشستىوانى مانەو ەى ئەو ەى ەى ەى دەکەن بۆ ەتا ەتایە، لەو ئایەتە:

أ. ئایەتى لۆمەکردنى ئاراستەکرلو بە پىغەمبەر (ﷺ) کاتىک وىستى ەندىک کەس لەسەر ئىسلام ناچار بکات و ەى رەحمەتیک بە ئەوانە، خودا بە پرسىارىکى رەخنەگرانە فەرمووى: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَن فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾^(۱).

ب. خودا-سبحانە و تعالى- دەفەرمویت: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾^(۲).

ج. کورتەلەئىنانى ەاتوو لە ئایەتى: ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾^(۳).

د. کورتەلەئىنانى ەاتوو لە ئایەتى: ﴿وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ﴾^(۴).
بوونى دەیان ئایەت کە پىداگرى لە: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ دەکەنەو ە، بۆ ەى وتنى نەسخى ئەو ئایەتە نەسخى ەموو ئەو ئایەتە پىو ەست دەکات، پىو ەست پوچەلە و ەى ەى ەى جۆرە پىو ەستکرلو.

۲. سەرىارى ئەو بەلگە گوازرلوانە بەلگەى ئەقلى و مەنتقى و زانستى ناچارکردن لە ئایىندا رەد دەکەنەو ە، چونکە ئایىن باو ەرىکى جىگىر و دامەزراو ە لە دلدە و پراو ەپرە بە واقع، باو ەرىوونە بە بوونى خودا و پىغەمبەرەىتى محمد (ﷺ) و ئەو ەى لەو

^(۱) سورة يونس/ ۹۹.

^(۲) سورة النحل/ ۱۲۵.

^(۳) سورة المائدة/ ۹۲.

^(۴) سورة آل عمران/ ۲۰.

نوانه وه سه رچاوه وهرده گرن له ته ولوی باوه پره کانی ترو کرداری چاکه، باوه پره ته نها شایه تمان و نیشاندانی نیسلام نییه له روواله تدا، ثم باوه پره قه ناعه تیکی تاکه که سی خودییه له دلدا، بویه به هیژ و ناچارکردن ناسه پیتریت به سه ره هیچ که سیکدا، هه موو ناچارکردنیک به پیچه وانهی ثم بیرویاوه پره ناوه کییه سه رده کیشیت بۆ سه ره له دانی چینیک له دووپوووان له هه موو کومه لگه یه کدا، نه وه ی روشنه نه وه یه هه پره شه و ترسی دووپوو له سه ر کومه لگه زۆر زیاتره له هه پره شه و ترسی دوزمنی ناشکرا.

۲. نایه تی شمشیر و هه ر نایه تیکی تری فرمانکهر به جه نگان تاییه تن به باری به رگری رهوا له نیسلام و موسلمانان^(۱).

- نایه تی (۲۸۲): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ﴾^(۲) پاشان له هه مان نایه تدا ده فره مویت: ﴿وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾ پاشان له و نایه ته ی به نوایدا دیت ده فره مویت: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ﴾^(۳).

قورشان له م دوو نایه ته دا فره مان ی کردوو به متمانه گری له قهرز و مامه له دارایه کاند، نه مه ش بۆ به دوورگرتنی دوو که سه گرییه ستکاره که یان میراتگران یان له ناکوکی و دوزمنایه تی، نه مه ش به یه کیک له م سی رگه یه: یان تو مارکردنی قهرزه که، یان گرییه سه ته که لای نووسه ری داد، وه ک جیبه جی کردنی فره مان ی خودا: ﴿وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ﴾ یان وه رگرتنی شایه ت له سه ر فروشتنه که به پیی نایه تی: ﴿وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾ له باری نه بوونی "نووسه ری داد" دا گرییه سه ت و قهرزه که به بارمه متمانه گیری بۆ ده کريت، نه مه ش وه ک پارێزگاری ده سه به رکردنی

(۱) له سه ره خه رانی نه سه خ نه بوونه وه: ابن العربی: ۲۳۳/۱، الالوسی: ۱۳/۳، الطبری:

۱۲/۳، القرطبی: ۲۸۰/۳، الرازی: ۱۴/۷، الکیا الهراسی: ۲۲۳/۱.

(۲) سورة البقرة/ ۲۸۲.

(۳) سورة البقرة/ ۲۸۳.

مافی قهرزدهر، گهر قهرزدار وه فای نه کرد به گترانه وهی قهرزه که ئهوا بارمه که ده فروشریت و قهرزه که له سهر نه رخه کهی وهرده گیریت وه، به پیتی ئایه تی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ﴾ ئه م هرجه تیگه یشتنی پیچه وانهی بۆ نییه، بۆیه وهرگرتنی بارمه له سه فهر و له نیشته جیپووندا دروسته، به به لگهی ئه وهی دایکی باوه پداران عائشه - خوا لیتی رازی بیت - ریوایه تی کردوه: ((پیغه مبه ر(ﷺ) له پیاوژیکی یه هودی خواردنی به "نسیئنه"^(۱) کپی و بۆ ئه و مه به سته دورعیکی وه ک بارمه پیدای))^(۲).

ئهم ریکارانه له تۆمارکردنی قهرز و شایهت وهرگرتن له سهر فروشته کان و متمانه گری بۆ قهرزه کان به وهرگرتنی بارمه یاسا و یاسا ناسان گوزاره ی "الشکلیه - شیوه گری" یان بۆ داناوه، جیگهی ئهم شیوه گریه له یاسادا له ولاتی که وه بۆ ولاتیکی تر جیاوازه، له عیرا قدا ههر هه لسوکه وتیک له خانویه ر و زه ویوزاردا - به هه لواره ی وه سیت - پووچه له گهر له فه رمانگهی تۆماری خانویه ره تۆمار نه کراییت. له کاتیکدا له یاسای میسری و یاسای کاریگهر به ئه و فروشته نی خانویه ره و ههر هه لسوکه وتیکی خانویه ره ی تر له ده ره وهی فه رمانگهی فه رمییه وه داده مه زیت و پابه ندبوون سه ره له ده دات له سهر شانی خاوه ن خانویه ره به تۆمارکردنی گرتیه سته که له فه رمانگهی ئاشکرا کردنی خانویه ره، به لام مولکداری ناگو یزیت وه بۆ لایه که ی (که سه که ی) تر له دوا ی تۆمارکردن نه بیت.

هه لۆیستی فه قیهانی شه ریعهت له و شیوه گریه باسکراوه:

زانایانی ئیسلام له ئوسولیه کان و فه قیهان و ئه هلی ته فسیر له م بابه ته دا جیاوازیان تیایدا هیه له دوو رووه وه:

^(۱) بیع النسیئنه - فروشتن به نه سیئنه: بریتییه له فروشتن به نرخیکی دواخواو.

^(۲) صحیح مسلم: ۱۲۲۶/۳ تحت عنوان باب الرهن وجواز فی الحضر والسفر.

یەكەمیان: جیاوازی لە مانەوێ فەرمانە هاتووێكان لە دوو ئایەتە
ئاماژەبۆكراوەكاندا ئایا موحكەمەن یان نەسخكراو.

دووەم: بەكارهێنانی ئەو فەرمانانە لە مانای راستەقینەى شەرعییدا ئایا
پێویستبوونە(الوجوب) یان لە مانای مەجازیدا ئایا پەسەندبوونە(الندب) وەك لەم
رۆشنگردنەویدا:

یەكەم- مانەوێ بە موحكەمەن یان نەسخكراوەتەو:

هەندى پێیان وایە ^(١) ئەم شیۆهگرییە نەسخكراوەتەو بە ئایەتى: ﴿فَإِنْ أَمِنَ
بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ﴾ ^(٢).

دووەم: ئەو فەرمانانەى باسكراون بۆ پێویستبوونە یان پەسەندبوون و رێنموونین:
أ. جهمورى زانیانی موسلمان لە فەقیهان و ئوسولییەكان و ئەهلى تەفسیر
پێیانوایە ئەو فەرمانە هاتووێكان ناو دوو ئایەتەكە بۆ پەسەندبوون و رێنموونین نەك
بۆ پێویستبوون و پابەندكردن، سەرەپای ئەو قسەیان كە دەلێن ئەمر لە راستەقینەیدا
بۆ پێویستبوونە و لە مەجازیدا بۆ شتانی ترە، لەگەڵ ئەوێش لە مانای راستەقینەى
خۆیدا بەكارنەهێنراوە لە هەر یەك لە تۆماركردن و شایەت وەرگرتن و بارمەتە لە دوو
ئایەتە ئاماژەبۆكراوەكەدا، بە ئاماژەى كاری پێشینی چاكان كاتێك لە قەرزى ماوه بۆ
دیاریكراو و وگرتبەستە داراییەكاندا خۆیان بەو شیۆهگرییەو پابەند نەكرد بوو،
ئەوان زیاتر لە ئێمە پابەندبوونیان بە شەرعیەتى ئیسلامەو هەبوو و پێادهیان
كربوو، كارەكەى ئەوان ئاماژەى بەوێ ئەو فەرمانانە لە مانای راستەقینەدا كە
بریتییه لە پێویستبوون بەكارنەهێنراون.

^(١) النحاس المرجع السابق ص ٨٢-٨٤. ابن سلامة المرجع السابق ص ٩٦. ابن الجوزي
المرجع السابق ص ٩٤-٩٦. ابن حزم الاندلسي المرجع السابق ص ٣٠ ئەم ئایەتەى
تێدایە: (وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ) منسوخة وناسخها (فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي
أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ).

^(٢) البقرة/٢٨٣.

ئەم بەلگە ھېتائەنە ۋە يە بە چەندىن بەلگە بەرپە رىچ دەدرىتە ۋە، لە ۋانە:

۱. گيانى ئايىنى لە لاي پېشىن زال بوو بەسەر لايەنى ماديدا و متمانه دەسەلاتدار بوو بەسەر بوو گرتىبە ستكارە كەدا و ئەمانەت راۋەستاو بوو لە لاي ھەر قەرزدارىك، بۆيە پىۋىستى بە متمانه گرى نەدە كرد بە ۋەرگرتنى شىۋە گرى.

۲. ژيان لە سەردەمەكانى پېشودا سادە و ساكار بوو بە جۆرىك قەرزەكان بېرەكانيان كەم بوو، پىۋىستى بە تۆمار كردن نەدە كرد، ھەر ۋەھا جىگەى گرتىبە ست بە زۆرى لە ۋەشتانە بوو بەھا و نرختىكى زۆرى ھەيىت.

بىنا لەسەر ئەۋە كارەكەيان بە ۋەزەيتان لە تۆماركردن و شايت ۋەرگرتن و بارمە نابىتە بەلگەى ئەۋەى ئەو فەرمانانە لە مانا مەجازىيەكانياندا كە برىتبيە لە پەسەندبوون و رىئەموونى و شتانى تر بەكار ھىتارون و ۋەك ماناى راستەقىنە لە كاتى پىۋىستدا بەكارنە ھىتارون.

ب. ھەندى لە ھاۋەلان و شوپىنكە ۋەتووان و ئىمامانى مەزھەبە فىقھىيەكان پىياناۋايە ئەو فەرمانانە لە ماناى راستەقىنەدا بەكار ھىتارون كە برىتبيە لە پىۋىستبوون و پابەندكردن.

لە ھاۋەلان "عبدالله بن عمر" و "أبو موسى الأشعري"^(۱).

لە شوپىنكە ۋەتووانىش: "محمد بن سيرين و أبو قلابة، و الضحاک و جابر بن زيد و مجاهد" توندترىن كەسيان لەم بابەتەدا: "عطاء" ە دەلىت: گەر بفرۆشم شايت ۋەردەگرم، گەر بە درھەمىك يان نيو درھەم يان كەمتر لە ۋە بكم شايت ۋەردەگرم، خودا دەفرمويىت: ﴿وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾.

لە "مغيرة بن إبراهيم" ە دەلىت: گەر بفرۆشم و بكم شايت ۋەردەگرم، با دەسكىك پاقلەش بىت^(۲).

^(۱) ابو جعفر النحاس الناسخ والمنسوخ ص ۸۲.

^(۲) المرجع السابق ص ۸۳.

له نيمامانی مه زه به فقهيه کان "ابن حزم الظاهري"^(۱) ده لیت: ((فرزه له سهر
فروشیار و کپیار بؤ که م و زور دوو شایه تی پیاو له سهر سه وداکه یان وهریگر یان
پیاویک و دوو زن له کهسانی دادپه روه، گهر که سی دادپه روه ریان نه بینیه وه فرهزی
شایه تی به که برده بیته وه، گهر شایه وهر نه گرن و ده یان توانی شایه وهریگر نه و
له خودا یاخیبون، فروشته که ته ووه، گهر فروشته که به نرخیک بوو بؤ ماوه یه کی
دیاریکراو نه و له سهر یان فرهزه له گهل شایه تی تاماژه بؤکراودا پتویسته بینووسن،
گهر نه بینووسن له خودا یاخیبون، فروشته که ش ته ووه، گهر نووسه ریان ده ست
نه که وت له سهر هه ردوکیان فرهزی نووسینه که برده بیته وه)) به لگه ی نه وه
ثایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبَ
بَيْنَكُمُ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ﴾.

پاشان ده لیت: نه م فره مانانه توند و پي له سهر داکیراون و ته نویل قبول ناکه ن به
نووسن له فره زدا بؤ ماوه یه کی دیاریکراو، هه روه ها به شایه وهریگر تن له وده له
بازرگانی ئالوگوپ، و شتانی تریش.

پاشان ده لیت: "مجاهد" ده لیت: "ابن عمر" گهر به نه قد بیفروشته شایه تی
وه رده گرت، گهر به "نسیئه - خواستن" بیفروشته بایه ده بینووسی و شایه تی
وه رده گرت.

زوریه ی به لگه ی نه وان نه ویه فره مانی هاتوو به تومارکردن و شایه وهریگر تن له
مانا راسته قینه که یدا به کاره ی تراوه که بریتیه له "پیویستبون" و دروست نییه
هه لیدریته سهر مانای مه جازی که بریتیه له په سه ندبون و ریتموونی، هه روه ها
له بهر نه بوونی نیمچه به لگه ی لادهر له مانا راسته قینه که ی.

له کاتیکدا جمهور به لگه یان هیئاوه ته وه له سهر به کاره ی تانی له مانا مه جازیه که یدا
به تاماژه ی کاری پیشینی چاکان.

^(۱) المحلی: ۳۴۴/۸ وما بعدها.

له دیدی منه وه زیاده پره وی له هه ربوو ئاراسته باسکراوه که وه بوونی ههیه، به ره می گۆپان و پیشکه و تنه کانی ژبانی ئابووری و لاوازی گیانی ئایینی و که می متمانه و نه مانه ت پیویسته ناوهندی نێوان دوو بۆچوونه که ی پیشوو بگرین، چونکه شه ریه تی ئیسلام له هه موو شتی کدا دانی به ناوه نددا ناوه^(۱) و زیاده پره وی و که مپره وی بوورخستوته وه، گهر قه رزه که بریکی زۆر بوو پیویسته تۆمار بکریت به پیچه وانه ی بره که مه کانه وه، گهر جیگه ی گرێبه سته که مالتیکی به نرخ بوو وه ک خانوبه ره و زه وی و زار و باخ و بیستان پیویسته له فرمانگه ی تۆماری خانوبه ره یان فرمانگه یه کی تر به رانه ر به وه تۆمار بکریت.

گهر جیگه ی گرێبه سته که ئۆتۆمبیلێک بوو پیویسته له فرمانگه ی هاتووچۆ تۆمار بکریت، گهر فرۆکه یان که شتی بوو پیویسته له فرمانگه یه کی فه رمی تۆمار بکرین، نه وه ش وه ک خۆ به دوورگرتن له ناکۆکی و نه یارییه کان له نێوان دوو که سه گرێبه سته که ده یان له نێوان میراتگرانیاندا، قورئانی مه زن پیش یاسا پێژییه دانراوه کانی جیهان که وتوو له داننان به شیوه گریدا وه ک ده سته به ریه ک بۆ مافی دوو که سه گرێبه سته که ده و یه که مین شه ریه ته له دنیادا نووسه ری دادی زانیوه .

پیشنیار ده که م یاسا دانه ری و لاتانی عه ره بی ئاراسته ی شه ریه تی ئیسلام وه ر بگرن له دامه زانی گرێبه سته له ده ره وه ی فرمانگه ی فه رمی و پاشان پا به ندکرینی دوو گرێبه سته که به تۆمارکردن له لایه نی فه رمیه وه وه ک چۆن له یاسای میسری و یاسا کاریگه ره کان پێی زانراوه^(۲).

^(۱) قال سبحانه وتعالى (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ) البقرة/۱۴۳.

^(۲) له سه ره خه رانی نه سه خ نه بوونه وه: الطبري: ۷۹/۳، الالوسي: ۵۷/۳، ابن العربي: ۱۶۲/۱، القرطبي: ۳۷۶/۳، الرازي: ۱۱۰/۷، الكيا الهراسي: ۲۳۷/۱.

- نایه تی (۲۴۸): ﴿وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾^(۱).
 النحاس^(۲) ده لیت: (له "ابن عباس" هوه سیّ قسه ی له سه ره: یه که میان نه و
 نایه ته نه سخکراوه ته وه به نایه تی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾^(۳).
 دووه میان: نایه ته که نه سخ نه کراوه ته وه و گشتیه و باوه پردار و بیباوه پ و نووپو
 دادگایی ده کرتین له سه ره وه ی ناشکرایان کریووه و شار دوویانه ته وه، خودا له
 باوه پردار خوشده بیت و سزای بیباوه پ و نووپو ده دات.
 سییه م: نایه ته که تایبه تکراره و له شاردنه وه ی شایه تی و ناشکراکریندایه، به م
 جوړه "زید بن ابی زیاد" له "مقسم" هوه له "ابن عباس" هوه ریوایه تی کردوه).
 ابن حزم الاندلسی^(۴) ده لیت: دابه زینی نه م نایه ته بارگرانی له سه شانیان
 دروست کرد، پیغه مبه ر(ﷺ) فره مووی: ((وه کویه هود مه لیت: "بیستمان و
 یاخیبووین" به لکو بلین "بیستمان و گویرایه لبووین")) کاتی که خودا زانی به
 خوړاده سترکری نه وان به فره مانی خو ی نه سخکره وه ی نه م نایه ته ی دابه زاند که
 بریتیه له: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ "الوسع" یشی ناسان کرد به نایه تی:
 ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ﴾^(۵).
 ابن سلامة^(۶) ده لیت: ((نه هلی ته فسیر له مانا که یدا جیاوازیان له نیواندا هیه، له
 "عائشه" هوه -خو لئی رازی بیت- ریوایه تکراره فره مووی: خودا له روژی دوا پیدا
 هه وال به خه لکی ده دات له وه ی له دونیادا نه نجامیان داوه به نه یینی و به ناشکرا،
 نه وه ی باوه پرداران شار دوویانه ته وه لییان خوشده بیت و بیباوه پانیش سزا ده دات))
 پاشان ده لیت: (("ابن مسعود" -خو لئی رازی بیت- ده فره مویت: نه وه بۆ هه موو

^(۱) البقرة/۲۸۴.

^(۲) المرجع السابق ص ۸۵ وما بعدها.

^(۳) سورة البقرة/۲۸۶.

^(۴) المرجع السابق ص ۳۰.

^(۵) سورة البقرة/۱۸۵.

^(۶) المرجع السابق ص ۹۷.

ئەهلی قبیلهیه، لیکۆلەرەن دەلێن: کاتێک ئەم ئایەتە دابەزی موسلمانان وتیان: ئەه
پێغه مبه‌ری خودا (ﷺ) ناتوانین، پێغه مبه‌ر (ﷺ) فەرمووی: وه‌ک یه‌هود مه‌لێن:
بیستمان و یاخیبووین، به‌لکو بلێن: بیستمان و گوێزایه‌ لَبوون، بۆیه ئەم ئایەتە
دابەزی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾.

ابن الجوزی^(۱) ده‌لێت: پوخته‌ی هاتوو له‌ سه‌ر ئەم ئایەتە: ﴿وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي
أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبِكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ دوو قسه‌یه:
یه‌که‌ میان: به‌م ئایەتە نه‌سخ‌کراوه‌ ته‌وه‌: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ له‌ "ابن
مسعود" هوه‌ نه‌سخ‌کراوه‌ که‌ی بریتیه‌ له‌ ئایەتی: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا
اَكْتَسَبَتْ﴾.

قسه‌ی دووه‌م: ئایەت‌که‌ نه‌سخ‌ نه‌کراوه‌ ته‌وه‌، پاشان سه‌رخه‌رانی ئەم قسه‌یه‌ بۆ
سێ قسه‌ دابه‌شبوون:

یه‌که‌ میان: جێگیره‌ بۆ ئەوانه‌ی لێیان ده‌گیرێت به‌گه‌شتی، هه‌ر که‌ سه‌یکێ ویست
لێده‌گرێ و هه‌ر که‌ سه‌یکێ ویست لێبخۆشده‌ بی‌ت، ئەمه‌ له‌ "ابن عباس" هوه‌ ر‌یوایه‌ت
کراوه‌.

دووه‌م: گرتن به‌وه‌ رووده‌دات، به‌لام ماناکه‌ی بریتیه‌ له‌ پێنیشاندانی کاره‌
خرابه‌کان به‌ بنده‌.

سێیه‌م: دادگایی کردنی بنده‌ به‌وه‌ بریتیه‌ له‌ دابارینی خه‌م و په‌ژاره‌ و دلت‌ه‌نگی
و سزادان و تازار و مه‌ینه‌تی پێی له‌ د‌نیادا، ئەمه‌ بریتیه‌ له‌ قسه‌ی "عائشه‌" -خوا
لێی ر‌ازی بی‌ت-

ئوه‌ی له‌م باب‌ه‌ته‌دا ده‌بیینم بریتیه‌ له‌م درژده‌یه‌:
هه‌موو ئه‌وه‌ی شارلوه‌یه‌ له‌ ناخی مرۆف و ناوه‌وه‌یدا له‌ یه‌کێک له‌م سێ بارانه‌
ده‌رناچیت، به‌م جۆره‌:

^(۱) المرجع السابق ص ۹۶ وما بعدها.

يەكەم: سىفەتى غەرىزى ژىريارنە بوو بۇ ويىسى مۇڭ جا سىفەتى چاك و پاك بن يان سىفەتى خراب و ناباش، ئەوانە سىفەتگە لىكن مۇڭ لەسەريان پىرسىياريان لى ناكىت و لەسەريان دادىگايى ناكىت، چۈنكى خۇدا تەنھا بەۋە داۋا لە مۇڭ دەكات دەكەۋىتە ژىر ويىست و توانايەۋە، بەپىي ئايەتى: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾.

دوۋەم: سىفەتى غەرىزى ژىريار بۇ ويىسى مۇڭ و ھەلېژاردنى ۋەك ھەسۋودى و خۇپەرسىتى و لەسنوردە رچوون و رق و كىنەي بىجى و سىفەتەكانى تىرىش لە سىفەتە ناباشەكان كە لە ژىر دەسەلات و ھەلېژاردنى مۇڭدان، گەر بىيەۋىت دەستيان لى دەكەۋىتەۋە، ئەم سىفەتە شاراۋە ھەشاردراۋانە لە ناخى مۇڭەكاندا مۇڭ لىيان بەرپىسارە بە كۆدەنگى زانايان، چۈنكى پىۋىستە ناۋەۋەي مۇڭى مۇسلمان پاك و بىگەرد بىت ھەروەك دەرەۋەي، تىرازى ئىسلام ئەۋەيە تەماشاي روۋالەتى مۇڭەكان ناكات، بەلكو تەماشاي دلىان دەكات، ئەم بەشە ئەۋەيە لەم ئايەتەدا بە مەبەستىگىراۋە: ﴿وَإِنْ تُبْذُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾.

بارى سىيەم: بىرىتيە لە نىيتى خراب بۇ ئەنجامدانى ياخىبوون و تاۋان، ۋەك ئەۋ كەسەي نىيتى دىزى ھەيە و خۇي بۇ ئامادە دەكات، يان كەسىك نىيتى كۈشتىنى كەسىكى بىگوناھى ھەيە و ھۆكارەكانى جىيەجى كىرنى بۇ دەگىتە بەر، يان كەسىك نىيتى زىنا كىرن لەگەل ئافىرەتەك دەھىنەت و پىلانېزى بۇ دەكات، بەم جۆرە ئەم نىيتە پىس و خراپانە مۇڭ تەنھا لە بارىكدا دادىگايى دەكىت لەسەريان دەستى بە ئەنجامدانى ئەۋ تاۋانە كىرىت كە نىيتى لىيەناۋە.

ئەۋەي دەكەۋىتە ناۋ دەروۋنەۋە لە مەرامى ياخىبوون (يان تاۋان) بەم قۇناغانەدا گۈزەر دەكات:

أ. "الهاجس": ئەۋەيە دەكەۋىتە ناۋ دەروۋنەۋە و بە كۆدەنگى زانايان و ژىرمەندان مۇڭى لەسەر ناگىرەت، چۈنكى لە كىردارى بەويىسى ئەۋ نىيە، بەلكو شىتەك روۋى لىكروۋە بەبى بوۋى توانايەك بۇ رىگىرى لىكرىنى.

ب. "الخطر": ئەو ەش برىتییە لە جارىبوونی ئەو ەى لە دەروندایە، قۇناغى دوو ە لە ەوى "الهاجس" بۆیە بە کۆدەنگى لەسەرى کەسە کە ناگیریت بە ەمان ەۆ کە باسما کرد.

ج- قسەى دەروون: ئەو ەش ئەو ە تىیدە کە ویت لە دلەراوکى ئایا بچیتە پیتشەو ە لە تاوانە کە یان نە، ریسای گشتى لە شەریعتى ئىسلامدا سزا نییە بۆ قسەى دەروون لە تاواندا پیتش ئەنجامدانى، چونکە پیتغەمبەر (ﷺ) دەفرمویت: ((خودا ە ئوممەتە کەم بووراه ەو ەى نەفسى قسەى پى دەکات گەر نەیکات بە قسە یان بە کردار))^(۱).

د- "الهم": برىتییە لە پارسەنگدانى مەبەستى کارىک، فرمودەى سەحیح رۆشنى کردۆتەو "الهم الحسنة" بە چاکە دەنوسریت و "الهم السيئة" بە خراپە نانوسریت، تەماشای دەکریت گەر وازى لیتینا چاکە یە کى بۆ دەنوسریت، گەر ئەنجامى دا خراپە یە کى بۆ دەنوسریت.

ه- "العزم": ئەمەش بە ەیزترە لە "الهم"، لیکۆلەران لە فەقیهانی شەریعت لەسەر ئەو ەن کەسە کە پى دەگیریت بە پى فرمودەى پیتغەمبەر (ﷺ): ((گەر دوو چە کردار بە شمشیرەکانیان رووبە رووى یە کتر بوونەو ە (لە رىوایە تیکدا بە یە کتر گەشتن) و یە کیکیان ئەو یتریانى کوشت ئەوا بکوژ و کوژراو ە رىو ە ناگردان، وترا: ئەمە بکوژە کە یە، ئەى بۆچى کوژراو ە کە؟ فرمووى: ئەو یش دەبووست بە رانبەرە کە ی بکوژیت))^(۲).

و- ئامادە کارى بۆ کارە کە: ئەو ەش برىتییە لە روالەتى دەرە کى "العزم" بۆ ئەنجامدانى تاوانیک، ئەسل لە شەریعتى ئىسلامدا ئەو ە لەسەرى ناگیریت گەر لە خودى خۆیدا یاخیبوون نەبیت، ئەوکات تەببیکردنى بۆ ە یە با تاوانى نیت

^(۱) رواه البخاري، نيل الاوطار للشوكاني: ۵۵/۷.

^(۲) متفق عليه. نيل الاوطار: ۵۲/۷، وفي لفظ البخاري: ئەو یش سووربوو لەسەر کوشتنى ەارە لە کە ی.

نایه ته که ی دووهم نه م گشتانده ی تاییه تکرپووه و کورتی کردوته وه له سیفته خراپه کانداکه له گه ل پتویستبوونی پاکی و بیگه ردی ناخی مروؤ به ره لستی ده که ن و ده که ونه ژئروستی مروؤه وه^(۷) ههروه ها ئه وه ی ده یشاریتته وه له و شتانه ی پتویسته ده ریان بخات له شایه تیدانیک پتویست بیت رابگه یه نریت، چونکه په یوه سته به جتگرکردنی مافنک له مافه گشتیه بان تاییه ته کانه وه، بویه شارندنه وه ی شایه تی

(۷) "الطبرسي (مجمع البيان: ۶۰۱/۲) دهلیت: و تراوه نه م ثایه ته نه سخکراوه ته وه به ثایه تی: (لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا) له وه شد ا ریو ته تیکی لاوازیان گپراوه ته وه، نه مهش دروست نییه چونکه داوایه که له توانادا نه بیت گونجا و شیاو نییه نیت چوَن نه سخ ده بیت ته، به لکو مه به ست به ثایه ته که نه وه یه نه مر و نه هی ده یگر نه وه له بیرویاوه و ویسته کان و شتانی تر له وانه ی له نیمه شاراونه ته وه، به لام نه وه ی ناچیت ته ناو داواوه له وه سوه سه و خایله و ختوره و مروّ ناتوانی خویانی لی بیارتزت له وه به دهره به به لکه و ناماژه نه قل.

سەر دەگیشیت بۆ تیا بردنی ئەو مافە بە بەلگەى ئایەتە کەى پیشوو: ﴿وَلَا تَكْتُمُوا
الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثَمُ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾^(۱).^(۲)
لە کۆتایی قساندا لەمەر نەسخی بانگەشە بۆکراوی ئایەتەکانی سورەتى "البقرة"
ئەوێ پێشتر وتم دووبارەى دەکەمەو: هەموو ئەو ئایەتەکانى پێیان وایە نەسخکراو
بن بە ئایەتى شمشیر لەم سورەتەدا و لە هەموو سورەتەکانى تردا گشتین لەپرووی
رەوش و کات و بارى جەنگ و ناشتییهو، و ئایەتى شمشیر تاییەتکەرى ئەو
گشتاندەى، بۆیە لەو بار و رەوشانە بارى دەستدریژکاری هاوێدانەران بۆ سەر
ئىسلام و موسلمانان جیادەکرێتەو، چونکە لەو کات و بارەدا بەرگرى رەوا پێویست
دەبێت بەپێى ئایەتى: ﴿فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى
عَلَيْكُمْ﴾.

گەر بانگەشەى بانگەشەکاران راست بێت ئەوا پێویست دەکات بوتریت ئىسلام
تایینى جەنگ و کۆشتار و خوێنریزییه لە هەموو بار و رەوش و کاتەکاندا، لەگەڵ
ئەوێ ئەم ئاراستەى هەلەیهکى گەرەیه و سەرچاوەکەى هەرچییەك بێت لیبوردنى
بۆ نییه، چونکە لەسەر ئیجتیهادیکی هەلە بیناکراو لەگەڵ واقعی قورئاندا پێچەوانە
دەووستیتەو کە بانگ بۆ لیبوردن و ناشتى و هاوکارى و پەنانه بردن دەکات بۆ
بەکارهێنانى هیز مەگەر بۆ بەرگرى رەوا لە تایین و ژيان و نامووس و مال و هەلگرتنى
فیتنە و لادانى فەساد و تیکچوون.

^(۱) سورة البقرة/۲۸۳.

^(۲) الطبري: ۹۹/۳، اللوسي: ۶۴/۳، القرطبي: ۲۷۶/۳، الرازي: ۱۲۶/۷.

نه سخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "آل عمران" دا

- (۲۰) ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ﴾
- (۲۸) ﴿لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾
- ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ، أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾
- (۸۸) ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ﴾
- (۹۷) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾
- (۱۰۲) ﴿لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذًى﴾
- (۱۱۱) ﴿وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا﴾
- (۱۴۵) ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾

ئايەتى (۲۰): ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ﴾^(۱)
 ابن سلامة^(۲) دەلالت: سورەتى "آل عمران" سورەتتىكى مەدەنىيە، دە ئايەتى
 نەسخراوى تېدايە، ئايەتى يەكەميان: ﴿فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا﴾ ئەمە موھكەمە و
 نەسخراوى برىتتيە لە: ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ﴾ ئايەتى شمشير نەسخى
 كرېۆتەوہ.

النحاس^(۳) دەلالت: دواى پشكينيئىكى ورد بۆ ئەوہى باسيان كرېوہ لە "الناسخ
 والمنسوخ" دا تەنھا سى ئايەتمان لەم سورەتدا بينيەوہ، گەرئەو بەلگەيەمان
 نەبوايە كە كىتتېە كە ھەموو ئەوہى باسكراوہ لەخۆدەگرىت ئەوا قسە تيايدا ئەوہ بوو
 كە نە نەسخكەرە و نە نەسخكراو.

ابن حزم الاندلسى^(۴) دەلالت: ((سورەتى "آل عمران" مەدەنىيە و پېنچ ئايەتى
 تېدايە نەسخكراوہ، يەكەميان برىتتيە لە: ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ﴾
 نەسخكەرەكەى برىتتيە لە: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ الآية^(۵))).

ابن الجوزي^(۶) دەلالت: ((ئەو ئايەتانەى بانگەشەى نەسخى بۆ دەكرىت لە
 سورەتى "آل عمران" دا ئايەتى يەكەم: ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ﴾.

پاشان دە ئايەت باس دەكات كە پېيانوايە لەم سورەتدا نەسخكراوئەتەوہ،
 پاشان دەلالت: ھەندى ئەھلى تەفسىر پېيانوايە ئەم كەلامە (مەبەستى ئايەتەكەيە)

(۱) سورة آل عمران/ ۲۰.

(۲) المرجع السابق ص ۹۸.

(۳) المرجع السابق ص ۸۷.

(۴) المرجع السابق ص ۳۰.

(۵) سورة التوبة/ ۵.

(۶) المرجع السابق ص ۱۰۴.

داوای کورته لهاتن له سهر "تبلیغ-پیراگه یاندن" دهکات به بی جهنگان پاشان
نه سخکروه ته وه به تاییه تی شمشیر.

به نگه کانی پووجه آبوونه وهی بانگه شهی نه سخ:

۱. ئەم بانگه شهیه بیناکراوه له سهر تیکه لی نیوان نه سخ و تاییه تکریدن وهک چۆن
چه ندین جار باسماں کرد، بۆیه تاییه تی (۲۰) گشتیه و له ناشکرایدا ئاماژه به
نه گونجای ده دات له په نابردنی پیغه مبه (ﷺ) و هاوه لانی و ئه وانه ی به دوا ی ئه واند
هاتن بۆ به کارهیتانی هیز به ره هایی، هه رچند له باری ده ستریزیدا بیت بۆ سهر
ئیسلا م و موسلمانان، به لام ئەم گشتانده به چند تاییه تی تر تاییه تکراره له وانه
تاییه تی شمشیر که تاییه ته به به رگری ره واره، له و تاییه تانه: ﴿فَمَنْ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ
فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ﴾.

۲. چه مکی پیچه وانه ی کورته لهیتان مانای نه گونجای جهنگان ناگه یه نیت له
هه موو باره کاند، به لکو مه به ست پیی ئه رک و کاری پیغه مبه (ﷺ) له گه یاندنی
په یامه کهیدا بریتیه له هیدایهت به مانای ئیرشاد بۆ لای حق و روشنکردنه وهی
رێگه، نهک گه یاندنیان به ئامانج و داواکراوه که، چونکه ئه وه ده چیته ژیر ده سه لاتی
خوداوه، وهک ده فه رمویت: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾^(۱).

هیدایهت له قورئاندا به دوو مانا هاتوه:

یه که میان: ئیرشاد و رینموونی بۆ سهر رێگه ی راست و دروست، ئەمهش له ئه رکی
پیغه مبه ران و هه موو ئه و که سانه یه ده بنه میراتگری ئه وان له گه یاندنی ئەم ئه رکه دا
له چاکسازان و ئه هلی زانست و بانگخوازانی خیر و چاکه، ئەم ئیرشادهش له رێگه ی
پیراگه یاندنه وهیه (التبلیغ) هه ندی جار رێگه که ی لی ون ده بییت و هه ندی جاریش
ده گاته ئامانجی داواکراوه.

^(۱) سورة القصص/ ۵۶.

ئوۋەم: ھىدايەت بە ماناي گەياندىن بە ئامانجى دالواكرلو بەۋەى ھەرگىز رىگە بىز نەكات، ئەم جۆرە ھىدايەتە دەكەۋىتتە زىرۋىستى خوداۋە بەتەنھا ۋەك دەفەر مۆيت: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾^(۱).

ۋىرلەۋ: پىۋەرە جىياكارى نىۋان ئوۋ مانا كە ئەۋەى فەرمانى داتاشراۋ لە "الهداية" گەر تىپەرى بۆ سەر بەركارى ئوۋەم بە "حرف الجر" بە ماناي ئىرشاد و نىشاندىنى رىگەى، ۋەك لە ئايەتى: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾^(۲)، واتە خەلكى ھىدايەت دەدات بۆ سەر راستىن رىگە لە راستى و دروستى.

بەلام گەر فەرمانەكە بەبى "حرف الجر" تىپەرى بۆ سەر بەركارى ئوۋەم ئەۋا بە ماناي گەياندىن بە ئامانجى دالواكرلو، ئەمە ئەۋەى ھەندىك دەيلىن.

بەلام لە ئىدى مەۋە ھەر فەرمانىكى داتاشراۋ لە وشەى "الهداية" گەر بدىتتە پال خودا بە ماناي گەياندىن بە ئامانجى دالواكرلو، گەر بدىتتە پال كەسىكى ترجگە لە خودا لە پىغەمبەران و كەسانى تر بە ماناي ئىرشاد و گەياندىن (تبليغ) و نىشاندىنى رىگەى، بە ماناي گەياندىن بە ئامانجى دالواكرلو ئايەتى: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾.

ئەۋ پىۋەرەى پىشۋو ھەلدەۋە شىتتەۋە بە ئايەتى تىايدا خودا بە ئىبراھىم - عليە السلام - دەفەر مۆيت: ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾^(۳).

فەرمانەكە تىپەرىۋە بۆ سەر ئوۋ بەركار بەبى بوۋنى "حرف جر"، لە كاتىكدا بە ماناي ئىرشاد و گەياندىن (تبليغ) و نىشاندىنى رىگەى بەبى گەياندىن^(۴) بە ئامانجى دالواكرلو چونكە ئەۋەيان دەكەۋىتتە زىر دەسەلاتى خوداۋە.

^(۱) سورة فاطر/ ۸.

^(۲) سورة الاسراء/ ۹.

^(۳) سورة مريم/ ۴۳.

^(۴) من أنصار عدم النسخ: الطبري: ۱/ ۱۴۴ والرازي: ۷/ ۱۶۰.

- ئايەتى (۲۸): ﴿إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً﴾ له ئايەتى: ﴿لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾^(۱)

ابن سلامه^(۲) دەلالت: ئايەتى نووھم كە برىتبيە لە: ﴿لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەمە موحكەمە و نەسخراوتەنھا ئەم بەشەى ئايەتەكەيە: ﴿إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً﴾.

ئايەتى شمشىر ئەو بەشەى نەسخرىوتەو بەبى ئەوەى ھىچ جورە بەرھەستىيەك لە نىوان دوو ئايەتەكەدا رۆشن بكاتەوە يان ماناى بەمەبەستگىراو لەم بەشەى ئايەتەكەدا: ﴿إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً﴾ رۆشن بكاتەوە، وەك ئەوەى نەسخ لە قورئاندا كوردەيەكى ئىجتىھادى بىت، يان كوردەيەكى چۆناندن بىت، گەر ويستى حوكم بكات بە نەسخى ئايەتەكە و ھەركاتيش ويستى بىھيلىتەوە و بە موحكەمى دابىت، ئەگەر یش ويستى پارچە پارچەى بكات و پارچەيەكى بكات بە موحكەم و پارچەيەكى ترى بە نەسخراو.

ئەم شىوازە برىتبيە شىوازى "ابن الجوزي" لە ھەموو ئەو ئايەتانەدا حوكمى نەسخى بەسەردا داو و دەستى نەبردووە بۆ ھۆى نەسخبوونەوەيان نە لە دوور و نە لە نزىك، كەمىكى زۆر كەم نەبىت، بۆيە كىتبەكەى "نواسخ القرآن" پىويستە شانى لەسەر دانەدرىت، چونكە پلە و پاىەى قورئانى مەزنى شىواندووە كە بنچىنەيەكى سەرەككىيە لە شەرىعەتى ئىسلامدا ھەرچەند نىيتى چاك و پاك بوو.

لەم ئايەتەدا دوور و نزىك فەرمان بە دەستدرىژىكردن بۆ سەر ناموسلەمانەكان بوونى نىيە تەنھا لەبەر ئەوەى ئەوان ناموسلەمان، بەلكو دەستدرىژى سنوورداركراو لە چوارچىوہى ئايەتى: ﴿فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾، بەلكو مەبەست لەو ئايەتە باسكراوەدا برىتبيە لە نەھىكردن لە كردنى

^(۱) سورة آل عمران/ ۲۸.

^(۲) المرجع السابق ص ۹۹

بیاباوه‌ران به سه‌رخه ربّ خویان له‌لایه‌ن باوه‌ردارانه‌وه و هاوکاری له‌گه‌لیان دژ به به‌رژه‌وه‌ندی نیسلام و موسلمانان، نه‌م هاوکاریسه حرامه ته‌نات له‌گه‌لّ موسلمانانیش به‌پیتی نایه‌تی: ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾.
 نه‌وه‌لوارده‌ی له‌م نایه‌ته‌دا هاتووه: ﴿إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً﴾ هه‌مان مانای نایه‌تی: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾^(۱) ی هه‌یه، له‌باری زه‌روره‌تدا گونجاوه‌زیانی گه‌وره‌تر به‌زیانی بچووکتر لابدریت، نه‌وه‌ش له‌سنووری زه‌روره‌تدا، چونکه زه‌روره‌ت به‌نه‌ندازه‌ی خو‌ی نه‌ندازه‌گیری بۆ ده‌کریّت^(۲)، ده‌گونجی به‌پیچه‌وانه‌ی راستیه‌وه و انیشاندات له‌باری زه‌روره‌تدایه و سنووری زه‌روره‌تی تینه‌په‌راندوه، به‌لام ناگونجیت بیده‌نگبون له‌ده‌ستدریژکاری له‌باری بۆ گونجاندا، بۆیه به‌ره‌لستی له‌نیوان نه‌م نایه‌ته و نایه‌تی شمشیردا بوونی نییه^(۳)

— نایه‌ته‌کانی (۸۶-۸۸) ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾^(۴) ﴿أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾^(۵)

هه‌ندی پێیان وایه^(۶) نه‌م سێ نایه‌ته نه‌سخراوه‌ته‌وه به‌وه‌لوارده‌ی تیایدا هاتووه: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^(۷).

^(۱) سورة النمل/۱۰۶.

^(۲) ينظر: الطبري: ۱۵۲/۳ والطبرسي: ۴۲۹/۲ وتفسير ابن عطية: ۷۴/۳ والكشاف للزمخشري: ۴۲۲/۱ والرازي: ۱۴/۸.

^(۳) له سه‌رخه‌رانی نه‌بوونی نه‌سخ: الرازي: ۱۵/۸ والطبري: ۱۵۴/۳.

^(۴) سورة آل عمران/۸۶.

^(۵) سورة آل عمران/۸۸.

^(۶) ابن حزم: الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۳۱، ابن سلامة ص ۹۹، ابن الجوزي ص ۱۰۵.

^(۷) سورة آل عمران/۸۹.

ئەم بۆچۈنە پۈۈچ و بېئەنە ماھە، چۈنكە تېكەلەيە لە نېوان نەسخ و تاييە تکرەنی گشتاندنی ئايەتەکانی پېشوو بە و هەلۆاردنە.

ئەوێ نامۆیە ئەوێە لە بانگەشە کەرانی نەسخکردنە وەكە "ابن حزم الأندلسي" ه ئەو لە کتیبە کەیدا: "الناسخ والمنسوخ في القرآن" دا/ (ص ۸) دا دەلێت: ((هەلۆاردن نەسخ نېیە، هەندێ کەس هەلۆاردن و تاييە تکرەن بە نەسخ ناودەبەن)) پاشان لە (ص ۳۱) دا دەلێت: ((ئەم ئايەتەنە لە سەر شەش دەستە دابەزی کە لە ئیسلام پاشگە زیوونە وە نوای ئەوێ ئیمانیا ن لە رووالە تدا نیشاندا پاشان یەكێک لە و شەش دەستە یە کە بریتی بوو لە "سويد بن الصامت" هەلۆاردە کرا و فەرمووی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا﴾ ئەم ئايەتە نەسخکەرە بۆ)) ئەوێ روژنە ئەوێە هەلۆاردن بریتیە لە روژنکردنە وە گشتاندنێک بە مەبەست نەگیراوە، نەسخیش سەرینە وە حوکمێکە بە مەبەستگیراوە، ئیتر چۆن لە نېوان ئەو دوانە دا تېکەلێ دروست دەبێت؟^(۱)

— ئايەتی (۹۷): ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ﴾^(۲)
پێیانوايە^(۳) لە هەمان ئايەتدا بەم بەشە نەسخکراوە تەو: ﴿مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ لەوانە یە ئەوانە ی قسە لە نەسخی ئايەتە کە دەکەن مەبەستیان مانای گشتی گشتگیر بوو بێت بۆ تاييە تکرەنی گشتاندنە کە، ئەگینا گەر مەبەستیان پێی مانا ئوسولییە کە ی بێت ئەو جێگە ی قبوول نېیە، چۈنكە وشە ی (من) بە دەلە لە جێگە ی وشە ی "الناس"، لە جۆری بە دەلی "البعض من الكل" بۆیە لە رێگەکانی تاييە تکرەنە بە بەلگە پەيوەستە کان.

ابن الجوزي دەلێت: (("السدي" دەلێت: ئەم کەلامە حەج لە سەر هەموو کەسێک، دەوڵە مەند و هەژار، توانادار و بیتوانا و دەستە و سان پێویست دەکات، پاشان لە پای

(۱) من انصار عدم النسخ: الرازي: ۱۲۶/۸.

(۲) سورة آل عمران/ ۹۷.

(۳) لە بانگەشە کەرانی نەسخی ئايەتە کە: السدي وابن سلامة الناسخ والمنسوخ: ص ۱۰۰.

بی توانایان نه سخکرایه وه به ئه م به شه ی ئایه ته که: ﴿مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ ده لیم ئه مه قسه یه کی ورد نییه، پیشخستنی رایه که شان دانادات له سه ر زانیی زهانی عه ره بی که قورئانی پی دابه زیوه له مهر بریاردان له نه سخی قورئان))^(۱).

— ئایه تی (۱۰۲): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾^(۲)

له "ابن مسعود" وه — خوا لیتی رازی بیته — له ته فسیری ئه م ئایه ته دا فه رمویه تی: (گوپرایه لی لی بکریته و لیتی یاخی نه بن، یادی بکریته و له بیر نه کریته، شوکری بکریته کوفری پی نه کریته)^(۳).

ابن سلامة^(۴) ده لیت: ((کاتیک دابه زی ته ئویله که یان نه زانی تا پرسیاریان له پیغه مبه ر)) کرد و تیان "حق تقاته" چیه؟ فه رموی: گوپرایه لی لی بکریته و لیتی یاخی نه بن، یادی بکریته و له بیر نه کریته، شوکری بکریته کوفری پی نه کریته^(۵) دابه زینی له سه ر شانیان گران بوو، و تیان ناتوانین، پیغه مبه ر)) فه رموی: (وه که یه هودی به کان مه بن، به لکو بلین: بیستمان و گوپرایه ل بووین) پاشان ئه م ئایه ته دابه زی: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾^(۶) ئه مه ش له وه ی یه که م زور گه وره تر بوو له سه ریان تا خودا نه وه ی ئاسان کرد و ئه مه ی دابه زاند: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾^(۷) بویه بوو به نه سخک ره وه ی ئه وی پیش خوی. ده سته یه که له سه ر نه سخی ئایه ته که ن^(۸).

^(۱) الناسخ والمنسوخ لابن الجوزي ص ۱۰۶.

^(۲) له سه رخه رانی نه سخ نه بوونه وه: الرازي: ۲۴۵/۱۰، والالوسي: ۱۱۷/۵.

^(۳) سورة آل عمران/ ۱۰۲ ته واوکاری ئایه ته که: (ولا تموتن إلا وأنتم مؤمنون).

^(۴) ابو جعفر النحاس: الناسخ والمنسوخ ص ۸۸.

^(۵) المرجع السابق ص ۱۰۰.

^(۶) نقله الطبري: ۲۸/۴ عن عبد الله بن مسعود.

^(۷) سورة الحج/ ۷۸.

^(۸) سورة التغابن/ ۱۶.

^(۹) له وانه: محمد بن كعب. ابن الجوزي: ۱۰۸ وابن حزم الاندلسي: ۳۱ هه روه ها له وانه:

قتادة، الطبري: ۳۰/۴.

- ئايەتى (۱۱۱): ﴿لَنْ يَضُرُّكُمْ إِلَّا أَذًى﴾^(۱).

واتە: زىيانىك نەماۋەتەۋە بىيانەۋىت بە جەستەتانى بگەيەنن، يان دەفەر مۆيت: تەنھا شىتىكى ئاسانە و خىرا تىادەچىت و لەسەرى پاداشت وەردەگرن. ھەندى پىيانۋايە^(۲) ئەم ئايەتە نەسخرلۈتەۋە بەم ئايەتە: ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾^(۳). بانگەشەى نەسخ پوچ و بىبنەمايە بەم بەلگانە:

۱. نەبوۋى ھىچ بەرھەلىستىيەك لە نىۋان بوۋ ئايەتەكەدا، ئايەتى بوۋەم ھوكمەكەى تاييەتە بە بارى دەستدرىژى بۆ سەر مۇسلمانان و بەرپەرچدانەۋەى دەستدرىژىيەكە، يەكەمىيان رۇشنىكرىنەۋەى شانندانە ژىر ھەندى ئازارە لە كەسانى ترەۋە كە ناگاتە پلەى ھەپەشە بۆ سەر ئايىن و ژيان و ناموس و مال و سامان، ئەمەش پىۋىستە لە ئاكارى ھەموو مۇۋفىكى مۇسلمان و نامۇسلماندا بوۋى ھەيىت، چونكە ئەسل برىتتىيە لە ناشتى و جەنگ ھەلۋاردەيە.

۲. ئايەتى يەكەم لە ھەۋالەكانە، ھەۋالەكانىش ناچنە ژىر نەسخەۋە^(۴).

ماناكەى: لە خودا بىترسن بە جەقى ترساندن ھەتا دەتوانن، دەلئىت ئەمە دروسترىنيانە.

^(۱) سورة آل عمران/۱۱۱.

^(۲) لەۋانە "السدى" دەلئىت: ئامازە بۆ ئەھلى كىتابە بەر لەۋەى فەرمان بە جەنگان بىكرىت لەگەلئان، ھەروەھا لەۋانە: ابن سلامة ص ۱۰۱.

^(۳) سورة التوبة/۲۹.

^(۴) لە سەرخرەئانى نەسخ نەبوۋنەۋە: الصاوي: ۱۷۳/۱ والرازي: ۱۸۱/۸.

-ئایه‌تی (۱۴۵): ﴿وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا﴾^(۲)

هه‌ندی پێیانوايه^(۳) نه‌سخ‌راوه‌ته‌وه به ئایه‌تی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾^(۴).

بانگه‌شه‌ی نه‌سخ پووچ و بێینه‌مايه به‌م به‌لگانه:

۱. ئایه‌ته‌که له هه‌واله‌كانه و هه‌والیش نه‌سخ قبوول ناکات، چونکه درۆی نه‌سخ‌راوه‌که پێویست ده‌کات، ئه‌مه‌ش له‌په‌ڕوی شه‌رعه‌وه محاله، پێویست بۆ محالیش محاله.

۲. گه‌رتنه‌ها بۆ گفتوگو خۆمان راده‌ستی ئه‌وه بکه‌ین له هه‌والدا نه‌سخ دروسته، ئه‌وا نه‌سخ به‌ بوونی به‌ره‌هه‌ستکاری راسته‌بێته‌وه، به‌لکو به‌ بوونی دژیه‌کی، هه‌چ جۆره به‌ره‌هه‌ستکارییه‌ک له‌ نێوان دوو ئایه‌ته‌که‌دا بوونی نییه، چونکه ناوه‌ڕۆکی ئایه‌تی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه هه‌ر که‌سێک له‌ دونه‌یادا به‌شیکی بپاوه و دیاریکراوی تایبه‌ت به‌ خۆی هه‌یه، ئه‌وه‌ی بۆی دابه‌شکراوه له‌ده‌ستی ناچێت، هه‌ر که‌س ویست و خه‌م و په‌ژاره‌ی پاداشتی دونه‌یایه ئه‌وا له‌ دونه‌یادا له‌و به‌شه‌ی بۆی بپاوه‌یه‌وه خودا به‌شی ده‌دات، ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه خودا ده‌یه‌وێت، هه‌ر ئه‌وه‌ش مانای ئه‌م ئایه‌ته‌یه: ﴿عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾ نه‌یفه‌رموو ئه‌و چه‌نده‌ی بیه‌وێت پێی ده‌دات^(۵).

^(۱) سورة آل عمران/ ۱۴۵.

^(۲) له‌وانه: السدي، ابن الجوزي ص ۱۱۰.

^(۳) سورة الاسراء: ۱۸.

^(۴) ابن الجوزي: ۱۱۰.

^(۵) له سه‌رخه‌رائی نه‌سخ نه‌بوونه‌وه: الرازي: ۲۲/۹.

- ٢- ئایه تی (١٨٦): ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾^(١)
- هه ندی پێیان وایه نه سخکراوه ته وه به ئایه تی شمشیر^(٢) هه ندیکش لایان وایه نه سخکراوه ته وه به ئایه تی: ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾^(٣).
- هه ر دوو بۆچوونه که پوچ و بیبنه مان به م به لگانه:
١. له گرن گترین سیفه ته کانی باوه ردار نه وه یه به سیفه تی ئارامگرتن و خۆپاریزی (الصبر والتقوى) خۆی پرازی نیت ته وه، گه ر نه و دوانه بسپرنه وه دوو سیفه تی ناباش جیگه یان ده گرنه وه، نه و دوانه ش بریتین له سکالا له ئازاری به لا له گه ل یاخیبوون، سه ره پووی دژ به حیل مه و سکالا دژ به ئارامگرتن و یاخیبوونیش دژ به ته قوا.
 ٢. نه بوونی هیچ به ره له ستکاریه ک له نێوان ئارامگرتن و به ربه رچدانه وه ی دوژمنکاری بۆ هه ر که سێک رووبه پووی ببیت ته وه چونکه لایه بات له سه ر خۆی با به کوشتنیش بێت^(٤).

^(١) سورة آل عمران/١٨٦.

^(٢) ئایه تی پێنجه م له سوهره تی "التوبه"، "ابن الجوزی" نه م بانگه شه ی گواستۆته وه: فی ص ١١٠.

^(٣) سورة التوبة/٢٩.

^(٤) له سه رخه رانی نه سخ نه بوونه وه: الرازی: ١٢٨/٩، الصاوی: ١٩٥/١.

نه سخی بانگه شه بوکراو له سوره تی

"النساء"

- (٦) ﴿وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾
 ﴿لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
 (٧) تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾
 ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ
 (٨) وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾
 ﴿وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِنْكُمْ
 فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ
 لَهُنَّ سَبِيلًا، وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُم فَأَذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا
 (١٥) فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾
 (١٦) ﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾
 (٢٢) ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ﴾
 (٢٣) ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً﴾
 (٢٤) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾
 (٢٩) ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلَّذِينَ عَقَدَتْ
 (٣٣) أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾
 (٤٣) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ﴾
 (٦٣) ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ

- فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿
- ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ (٦٤)
- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا﴾ (٧١)
- ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾ (٨٠)
- ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ (٨١)
- ﴿فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِيَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا﴾ (٨٤)
- ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾ (٩٠)
- ﴿سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾ (٩١)
- ﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فِدْيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ﴾ (٩٢)
- ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَتْهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ (٩٣)
- ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ (١٤٥)

— ثایه تی (۶): ﴿وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾^(۱)

هه ندیک پییان وایه نه م به شهی ثایه ته که نه سخکراوه ته وه، له مه پ نه سخک ره وه که ی جیساوازی که وتوتنه نیوانیانسه وه، هه ندیکیان ده لئین نه سخک ره وه که ی بریتییه له: ﴿لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾^(۲) نه م قسه یه دراوه ته پال "ابن عباس"^(۳).

هه یانه ده لی نه سخک ره وه که ی بریتییه له: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾^(۴) نه م قسه ش دیسان دراوه ته پال "ابن عباس"^(۵).

ته واکره ی ثایه ته که که پییانوایه نه سخک ی تئدایه: ﴿وَابْتَلُوا^(۶) الْيَتَامَىٰ^(۷) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ^(۸) فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا^(۹) فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ^(۱۰) أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا

(۱) سورة النساء/ ۶.

(۲) سورة البقرة/ ۱۸۸.

(۳) ابن الجوزي ص ۱۱۳.

(۴) سورة النساء/ ۱۰.

(۵) ابن الجوزي: المرجع السابق ص ۱۱۴.

(۶) واته تا قیانبکه نه وه

(۷) هه تیو نه و که سه یه باوکی نییه و نه که یشتوته ته مه نی بالغبون

(۸) واته به بالغبون شایسته ی هاوسه رگیری بوون.

(۹) واته پیگه یشتن و شایسته بوون له ثایین و مال و داراییان.

(۱۰) گوتاره که روو به سه رپه رشتیاریانی ناکانانه.

وَبِدَارًا أَنْ يَكْبُرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ^(١) فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ^(٢).

نه هلی ته فسیر له مه به سستی نه م ئایه ته بۆ چوار بۆچوون دابه ش بوون ^(٤):

أ. هه یانه ده لئیت: سه ره رشتیار له مالی ناکامان قه رز ده کات، گه ر ده رووی لیکرایه وه به وهی مال و سامانی بۆ پهیدا بوو با نه وهی قه رزی کردووه بیگێرێته وه نه وهش بریتیه له خواردنی مالی هه تیو به چاکه (به مه عروف) ^(٥).

ب. هه یانه ده لئیت: خواردن به مه عروف نه وهیه به نه ندازهی پێویستی خۆی لێی بخوات به یی ده سترێژی و ده ستبالی ^(٦).

ج. هه یانه پێیان وایه مالی هه تیو وه ک مرداره وه بوو وایه، بۆیه خواردنی بۆ که سی ناچار روخسه تی پێدراوه و پێویسته بۆی بیگێرێته وه له بارێکدا توانای دارایی هه بیته، ناچار بوون ماله که موباح ناکات و نه رێکه ری ده سته به رکردنی نییه، و

(١) واته له سه ره رشتیاران.

(٢) واته به نه ندازهی کرێی کارکردن بۆ ناکام.

(٣) سورة النساء/٦.

(٤) ينظر: جامع البيان للطبري: ١٦٨/٤ وما بعدها. مجمع البيان للطبرسي: ٨/٣ وما بعدها. التفسير الكبير للرازي: ١٦٤/٥ وما بعدها. تفسير الكشاف للزمخشري: ٥٠٠/١ وما بعدها. المحرر الوجيز لابن عطية: ٤٩٨/٣ وما بعدها. احكام القرآن للکيا الهراسي: ٣٢٩/٢ وما بعدها. الصاوي على الجلالين: ٢٠٤/١ وما بعدها. الناسخ والمنسوخ النحاس ص ٩٢.

(٥) نه م بۆچوونه دراوه ته پال "ابن عباس" (ابن الجوزي ص ١١١) له عومهری کوپی خه تابه وه ريوایه ت کراوه فه رموویه تی: جێگه ی مالی خودا له لای من وه ک مالی هه تیو وایه گه ر بێنیاز بووم خۆمی لێ ده پارێزم، گه ر هه ژاریم هه بوو لێی ده خۆم و پاشان ده یگێرمه وه. الطبري: ١٧١/٤ السنن الكبرى: ٦/٤.

(٦) "الحسن وعطاء او مکحول" ده لئین: نه وه نده وه رده گریت برسیتی پی بشکێنیت و عه وده تی پی دابه وشیت، گه ر بووه بوو نایگێرێته وه.

زەرورەت بە ئەندازەى خۆى ئەندازەگىرى بۆ دەكرىت، بۆ سەرپەرشتىار هەيه لە مالى ناكام بخوات كە لە ژێر سەرپەرشتىارى ئەودايە لە بارى پىويستى و ناچاربووندا^(۱).

د.هەيانە پىيانوايە خوارىنى بە مەعروف ئەويە سەرپەرشتىار بە ئەندازەى خۆى كرى وەرگىرىت گەر كارىكى بۆ هەتيوە كە ئەنجامدا^(۲).

بانگەشەى نەسخ پووچەلە چونكە تىكەلبيە كە لە نىوان نەسخ و تاييە تكدردنا، خوارىنى مالى ناكام كە لە لايەن سەرپەرشتىارەو لە ژێر چاودىرديايە گەر بە رنگەى ستم بىت دەبىتە خوارىنى بە ناحق، ئەوش بە كۆدەنگى زانايانى ئىسلام حەرامە لەدواى حەرامكرىنى لە قورئان و سوننەتى پيغەمبەردا (ﷺ) بۆيە بابەتە كە لە دەرەوہى "الناسخ والمنسوخ" هەويە.

پاشان ئەم تاييە تكدردنە تەنھا كورتنايىتەو لە سەر خوارىنى مالى ناكامان لە لايەن سەرپەرشتىارانەو بە لكو هەموو مالىكى بەمولكراو دەگرىتەو لە لايەن ئەوانەى خاوەنى ماله كە نين، بۆيە دەبىت كارە كە بە ستم و دەستدرىژكارى و خوارىنى ناحق نەبىت، پاشان ئەويە لە "ابن عباس" هەو گوازراو تەو -گەر دروست بىت- ئەو مەبەستى پىي تاييە تكدردن بوو بە گوزارەى پيشىنى چاكان، ئەويە نامۆيە ئەويە بانگەرانى نەسخ دەلەين ئايەتى نەسخەرى دەيەميش بەم ئايەتە نەسخراو تەو: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ﴾^{(۳)(۴)}

كامەيە ئەو بەرھەستىيە لە نىوان دوو ئايەتە كە دا؟ بۆچى چوار ئايەتى بەدواى يەكترا هاتوو لە يەك سورەتدا نەسخى بەسەردا گوزەر دەكات لە كەمترين ماوہ دا؟

(۱) لەوانەى ئەم بۆچوونەيان هەيه: الشعبى.

(۲) ومن القائلين به احمد بن حنبل (رحمه الله) فتح الباري: ۳۰۹/۹.

(۳) سورة البقرة/ ۲۲۰.

(۴) سورة النساء/ ۷.

—ثایه تی (۷): ﴿لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾^(۱)
 هه نديک پييانوايه^(۲) نه م ثايه ته نه سخکراوه ته وه به ثايه تی: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمُ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾^(۳).

نه م بانگ شه پوچ و بيينه مايه چونکه تيکه ليه له نيوان دريژه دان به پوخته و نه سخدا، ثايه تی به که م پوخته يه و نه م به شه ي ثايه تی ميراث ته فسيري کريووه: ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾.

چونکه هوي دابه زيني ثايه ته که وه "ابن عباس" ده ليت: نه م رووداوه يه: "اوس بن ثابت الأنصاري" کوي نوايي کرد و سي کچ و ژنه که ي به ناوي "أم کجه"^(۴) به جيته لا، دوو پياو له ناموزاکاني "اوس" هاتن وليجيم اووه که يان برد^(۵) ژنه که ي لاي پيغه مبه ر(ﷺ) سکا لاي کرد، پي فهرموو: بگه ريژه وه يو ماله که ت تا بزائم خودا له باره ته وه چي ده فهرمويت، يو نه و مه به سته نه م ثايه ته دابه زي، به راشکاوانه ناماره ده کات يو نه وه ي يو پياوان به شي خويان هه يه و يو ژنانيش هه ر به و جوړه، به لام خوداي موته عال له م ثايه ته دا بر ي به شي هه ر يو لاي روشن نه کريووه وه، يو يه پيغه مبه ر(ﷺ) نارد ي يو لاي دوو پياوه وه سي تداره که و فهرمووي: له که مترين شتي ماله که ي "اوس" نزیک مه بنه وه، پاشان نه وه ي ماوه ته وه له ثايه تی ميراث دابه زي که بريتيه له: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمُ﴾^(۶).

(۱) سورة النساء/۶.

(۲) له وانه: ابن سلامة. الناسخ والمنسوخ ص ۱۰۲.

(۳) سورة النساء/۱۱.

(۴) ينظر الاصابة في تمييز الصحابة: ۴/۴۶۴.

(۵) نه وه نه ري تي سه رده مي نه فاميان بوو: ينظر تفسير الطبري: ۱۷۶/۵.

(۶) ينظر: تفسير الرازي: ۲۰۱/۵، تفسير الطبري: ۱۷۶/۵، تفسير الطبرسي: ۱۰/۳.

- ثابته تی (۸): ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾^(۱).

هه نديک پټيانوايه^(۲) ته م ثابته به ثابته تی میرات نه سخکړاوه ته وه که بریتیه له: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾^(۳).
بانگه شه ی نه سخ پووجه به م به لگانه:

۱. نه بوونی هیچ جوړه به ره لستیه ک له نیوان دوو ثابته ته که دا، نه سخ بریتیه له لقی به ره لستی، "الطبري" ده فهرمویت^(۴): ((له مه دا نزیکترین قسه یه ک له راستیه وه قسه ی نه وه که سیه ده لیت: ته م ثابته موحه مه و نه سخنه کړاوه ته وه، مه به ست پټی وه سیته بو خزمانی نزیکي وه سیته کر، نیمه بویه نه وه ده لیتین چونکه له چه ندين جی ته م کتیه مان و شوینانی تریش روشنمان کړیو ته وه و تومانه شتیک له حوکمه کانی خودا- تبارک و تعالی- که جیگیری کړدین یان له سه رزمانی پتغه مبه ره که ی (ﷺ) روشنی کړد بیته وه دروست نییه تیایدا بو تریت نه سخکه ره بو حوکمیکي تریان نه سخکړاوه ته وه به حوکمیکي تر، مه گهر نه و دوو حوکمه ی پریان ده دریت یه کیکیان نه سخکه ربیت و نه ویتریان نه سخکړاوه یه کتری نه ری بکه ن و کړیوونه وه ی دوو حوکمه که له یه ک کاتدا له روویه ک له رووه کانه وه گونجاو نه بیت))

۲. خودا- سبحانه و تعالی- حوکمه که ی په یوه ست کړیووه به مه رجی ناماده بوونه وه و ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ﴾ ته مه ش مانای وایه به ریگی و اجبوون و پابه ندکردن نییه تا نه و مافه یان بو هه بیت ناماده بن یان ناماده نه بن،

^(۱) سورة النساء/ ۸.

^(۲) نه وه قسه ی "ابن حزم الاندلسي"، الناسخ والمنسوخ ص ۳۱ "الصاوي" هه لستېژاردووه (حاشية الصاوي على الجلالين: ۲۰۵/۱ "ابن سلامة" ص ۱۰۳ گواستوویه ته وه به بی پارسه نگدان) "ابن حزم" ده لیت: سورقتي "النساء" مه ده نییه و بیست و چوار ثابته تی نه سخکړاوی تی دایه یه که میان ته م ثابته ته یه: (وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَىٰ) الآية.

^(۳) جامع البيان في تفسير القرآن: ۱۷۸/۴.

نهمه ش به سهر دابه شکردنی شتانیگدا جگه له لیجیماوه کاندای گوزهر دهکات، وهک خاوهن به روبوومه کشتوکالییه کان له کاتی دابه شکردنی به روبوومه که دا له نیتوان هاویه شه کاندایان گواستنه وهی بۆ مالّ وه، لهو باره دا سهریاری واجبی زهکات به شیک له به روبوومه که یان ده به خشن به وانیهی ئاماده ده بن یه کسانه خزمانی نزیک یان ناسراوان یان هه ژاران بن، چونکه ئیسلام ئایینی ده سترگویی و کومه کی و یارمه تی کومه لایه تی و ئابورییه.

"أبو جعفر النحاس"^(۱) ده لیت: ((له وانیهی ده لیت موحکه مه و ئایه ته که یان له سهر "ندب-په سه ندبوون" ته ئویل کردبووه نه مانه: "عبیده، و عروه، و سعید بن جبیر، و مجاهد، و عطاء، و الحسن، و الزهري، و الشعبي، و یحیی بن یعمر هه روه ها له "ابن عباس" ریوایه تکراره "هه موو ده لیت: خودا-سبحانه و تعالی-فه رمانی کردبووه به باوه رداران له کاتی دابه شکردنی میراته کانیاندا به شی خزمان و هه تیوان و نه دارانیان له ئه هلی وه سیّت بدهن، با وه سیّتیشیان له میرات پی نه گه یشتبیت، پاشان ده لیت: ئه مه باشترین قسه یه که له سهر ئایه ته که و ترابیت، ئه وه ش لیکنده وهیه تی به "الندب والترغیب" له کاری چاکه و شوکری خودا-جل ثناؤه-خودا فه رمانی به وانیه کرد میراتیان بۆ فه رزکراوه گهر ئاماده ی دابه ش کردنه که بوون و له گه لیان خزمان و هه تیوان و نه داران ئاماده بوون به شی ئه وانیش بدهن وهک شوکریک بۆ خودا له وهی بۆی فه رز کردبوون))

۳. ئایه ته که نه سخ نایگریته وه یه کسانه دابه شکردنه که به دابه شکردنی میرات یان دابه شکردنی وه سیّت لیکند ریته وه، وهک ئه وهی هه ندی له گه وره زانیان له فه قیهان و ئه هلی ته فسیر ده یلین، "الطبرسي"^(۲) ده لیت: ((هه یانه ئه وهی به وه سیّت ته فسیر کردبووه، رووی گوتهاری ئایه ته که له وه که سه یه مردن بۆی ئاماده ده بیّت و ده یه ویّت وه سیّت بکات، فه رمانی پیکراوه وه سیّت بکات به شتیگ له مالّ و ساماناکه ی بۆ

(۱) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۹۵.

(۲) مجمع البیان فی تفسیر القرآن للطبرسي: ۱۱/۲.

ئەوانەى مىرات نايانگىر تەۋە، ئەمەش ھەلبۇزاردەى "ابن عباس" و "سعيد بن جبیر" ە))

"الرازي" ^(۱) دەلىت: ((قىسەى نووھم لە تەفسىرى ئايەتەكەدا مەبەست بە "القسمە" برىتییە لە ۋەسىت، گەر ئەوانەى مىرات نايانگىر تەۋە لە خىزىمان ۋە ھەتىۋان و نەداران ئامادەبوون خودا فەرمانى كىرەۋە بە شىكىيان بۇ دىارىيىكىر تەۋە "القسمە" لەگەل قىسەى خۇش و باش لەگەلىيان تاكو بىيىتە ھۆى گەيشىتىنى سىروور و خۇشى پىيان لە ۋەكاتە و لە داھاتوودا))

"الرازي" پارسەنگى تەفسىرى دابەشكىردنى لىجىماۋى داۋە بە بەلگەى ئەۋەى باسى مىرات پىشتىر كراۋە بەبى ۋەسىت.

۴. دانەپالى قىسەى نەسخ بۇ لای "ابن عباس" رەدكراۋەى بەھۆى چەندىن رىۋايەتەۋە كە لىيەۋە رىۋايەتكرلون و دەلىت نەسخ نەكراۋەتەۋە، لەۋانە ئەۋەىە "الرازي" گواستوۋىيەتەۋە.

"ابن عباس" لە رىۋايەتەكەى "عكرمە" دەلىت: ئايەتەكە موحكەمە و نەسخكرلو نىيە، ئەۋەش مەزھەبى "أبي موسى الأشعري و إبراهيم النخعي و الزهري و مجاهد و الحسن و سعيد بن جبیر" ە ئەۋانە بەشى ئەۋەكسانە دەدەن ئامادەى دابەشكىردنى لىجىماۋ دەبن.

رىۋايەت كراۋە "عبدالله بن عبد الرحمن بن أبي بكر الصديق" مىراتەكەى باۋكى دابەش كىرد و "عائشة" زىندوۋو، بۆيە ھىچ كەسىكى لە مالەكەدا بىيەش نەكرد و بە ھەموۋىيانى دا و پاشان ئەم ئايەتەى خۇيىندەۋە)) ^(۲).

^(۱) تفسیر الفخر الرازي الشهير بالتفسير الكبير: ۲۰۴/۵.

^(۲) الرازي المرجع السابق: ۲۰۳/۵.

- نایه تی (۱۵ و ۱۶): ﴿وَاللّٰتِیْ یَأْتِیْنَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاَسْتَشْهَدُوْنَ عَلَیْهِنَّ اَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَاِنْ شَهِدُوْا فَاَمْسِكُوْهُنَّ فِی الْبُیُوْتِ حَتّٰی یَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ یَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَبِيْلًا﴾^(۱)

﴿وَاللَّذَانِ یَأْتِیَانِهَا مِنْكُمْ فَادُّوْهُمَا فَاِنْ تَابَاْ وَاَصْلَحَاْ فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمَا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا﴾^(۲)

زوریک له نه هلی ته فسیر و لیکولر ان پیان وایه نه دوو نایه ته له پرووی حوکه وه نه سخکراونه ته وه و خویندنه وه یان ماوه ته وه، به لام له دیار یکردنی نه سخکراونا بۆ دوو نایه ته که جیاوازیان که وتوته نیتوانه وه، به م جوره:

النحاس^(۳) ده لیت: له سه ر دوو نایه ته که سی قسه بۆ نه وانه هه یه کۆده نگیان له سه ر نه سخیان هه یه:

یه که میان: نایه تی (۱۵) به نایه تی (۱۶) نه سخکراوه ته وه، که سزا که ی بریتیه له به ندکردن تاییه ت به هه ر نیر و مییه ک زینا ده که ن، مییه که میردی کرد بیت یان کچ بیت، حوکه که یان بوو به نازاردانیان له جیگه ی به ندکردن، پاشان نایه تی (۱۶) نه سخکرایه وه به نایه تی: ﴿الرَّأْنِیَّةُ وَالرَّأْنِیُّ فَاجْلِدُوْا کُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْکُمْ بِهَمَا رَافَةٌ فِی دِیْنِ اللّٰهِ اِنْ کُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْآخِرِ وَلَیْسَ شَهِدٌ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِ﴾^(۴).

حوکه می زینای پیاوێک ژنی نه هینا بیت و ئافره تیک میردی نه بیت بوو به جه لادکردن (دارلیدان) به پیی نه م نایه ته و ره جم به پیی سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) (واته سوننه تی کرداری)، نه وه ش بریتیه له قه زاوه تی پیغه مبه ر (ﷺ) به ره جم کردنی

^(۱) سورة النساء/ ۱۵.

^(۲) سورة النساء/ ۱۶.

^(۳) الناسخ والمنسوخ ص ۹۶.

^(۴) سورة النور/ ۲.

هەندىك پياو كه ژنيان هەبوو وهك "ماعز" و هەندى ئافرهت كه ميژديان كرد بوو وهك "الغامدية" ئەم قسهيه بريتييه له مهزههبي "عكرمة".

قسهى نووهم: حوكمى پياو و ژنى خاوهن ژن و خاوهن ميژد بريتييه له بهندكردن تا مردن، و پياويك ژنى نههيتنا بيت و ژنيك ميژدى نهكردبيت بريتييه له ئازاردان، ئەمه بريتييه له قسهى "قتاده".

قسهى سيبهه: ئايهتى يهكهه تاييهته به ئافرهتان و گشتييه بۆ ههموو ئافرهتيكى زيناكارى شوو نهكرد و خاوهن ميژد، ئايهتى دووهم تاييهته به پياوان و گشتييه بۆ ههريايويكى زيناكارى خاوهن ژن يان بى ژن، ئەمهش بريتييه له قسهى "مجاهد" و له "ابن عباس" گيژدراوهتهوه و "النحاس" پارسهنگى داوه و دهلييت: دروستترين قسهيه^(١).

"ابن سلامة" دهلييت: ^(٢) ئايهتى ﴿وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ﴾ تا دهگاته ﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ مهبهست پيى پياو ژن له سهههتاي ئيسلامهوه كه زينايان دهكرد بهند دهكران و بهرنهدهدران تا دهمردن، ئەم ئايهته به سوننهت نهسخراوهتهوه نهك به قورئان خودا ناوى ئافرهتى هيتناوه له جيگهى ئافرهتان و پياوان، بۆيه پيغهمبهر(ﷺ) هاته دههروه و فهرمووى: ((له منى وهريگرن، له منى وهريگرن، خودا ريگهى بۆ كردنهوه، پياويك ژنى نههيتنا بيت لهگهڵ ژنيك ميژدى نهكردبيت ههريهك سههه داريان لى دهديت و ساليك دوور دهخريتهوه، پياويك ژنى هيتناييت لهگهڵ ژنيك ميژدى كردبيت بريتييه له رهجم))^(٣) ئەم سوننهته بوو به نهسخههري ئايهتهكه^(٤).

(١) النحاس المرجع السابق ص ٩٧.

(٢) الناسخ والمنسوخ ص ١٠٤ قارن قتاده بن دعامة بن قتادة الناسخ والمنسوخ في كتاب

الله تحقيق د. حاتم صالح الضامن ص ٣٦.

(٣) رواه مسلم: ١٣١٦/٣، وأحمد: ٤٧٦/٣، وأحمد بن محمد بن سلامة في شرح معاني الآثار: ١٣٨/٣.

(٤) الناسخ والمنسوخ ص ١٠٥.

"ابن حزم الأندلسي"^(۱) ده لیت: ټایه تی (۱۵) هندیکی نه سځکړاوه ته وه به قورټان نه وه ش نه و ټایه ته یه که ده فهرمویت: ﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ واته کوټایه که ی سهره تاکه ی نه سځ کړیو ته وه، نه وه ی ماوه ته وه (واته نه وه ی له ټایه ته نه سځکه ره که ماوه ته وه) که بریټیبه له: ﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ نه سځکړاوه ته وه به سوننه تی پیغه مبر (ﷺ) (له منی وه ریگرن، خودا ریگه ی بو کړنده وه) نه وه ی نامویه نه وه یه نه م فهرمووده یه - به پټی بوچوونی نه وان - ته فسیری ټایه تی: ﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ نیتر چوڼ ده بیت به نه سځکه ر بو ی؟

ابن الجوزي^(۲) ده لیت: زانایان له نه سځی نه م دوو حوکمه دا جیواواریان له نیواندا نییه (به ندکړن له ټایه تی یه که مدا و نازاردان له ټایه تی نووه مدا)، به لکو جیواواری که ووتو ته نیوانیا نه وه له دیاریکړنی نه وه ی نه سځیان ده کاته وه، ټایا نه م ټایه ته یه: ﴿الرَّانِيَةُ وَالرَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةً جَلْدًا﴾؟

هندي ده لیت: رجم به سوننه ت و دارلیدان به ټایه ت نه سځی ټایه تی یه که میان کړیو ته وه، ټایه تی دووه میښ به م ټایه ته نه سځکړاوه ته وه (الرَّانِيَةُ وَالرَّانِي). ده سته یه کیش ده لیت: نه م دوو حوکمه نه سځکړاوه ته وه به فهرمووده که ی "عبادة بن الصامت" (له منی وه ریگرن، له منی وه ریگرن) فهرمووده که.

الطبرسي^(۳) ده لیت: به ندکړن نه سځکړاوه ته وه، به لام نازاردان نه سځ نه کړاوه ته وه.

"الصاوي" به پیچه وانه ی نه وانه وه له سهر نه م ټایه ته^(۴) جیواوازه و ده لیت به ټایه ته که ی سوره تی "النور" نه سځکړاوه ته وه یان درېزه پیده ریه تی نه وه ش راست و ره وایه.

(۱) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۳۱.

(۲) الناسخ والمنسوخ ص ۱۲۱.

(۳) مجمع البيان للطبرسي: ۲۱/۳.

(۴) واته ټایه تی (۱۵).

لە "تەفسىر الجالالىن"^(۱)دا ئايەتى (۱۵) نەسخى كراۋەتەۋە بە ھەد، بە لام ديارىنە كرىۋە مەبەست بە "ھەد" چىيە ئايا ھەدى دارلىدانه يان ھەدى رەجمكردن.

بە ئىگەي پوۋچى بۆۋوۋنى نەسخ لە ئايەتى (۱۵ و ۱۶)دا:

۱. دە قىك لە قورئان و فەرموۋەدى پىغەمبەر (ﷺ) و كۆدەنگى ھاۋەلان نابىنرېتەۋە - لە چاخى ۋە ھىدا ژايان ۋە ھەموو شتىك تىگە يىشتېن لەۋەي پەيۋەندى بە قورئانەۋە ھەيە - بە لگە بىت لە سەر نەسخىۋەنەۋەي ئەم دوو ئايەتە، ھەموو ئەۋەي لە قورئاندا جىگىر بوۋە لە پوۋى خويىندەۋە و ھۆكەمە رە لادانى تەنھا بە يەكك لەۋ سى بە لگەيە دە بىت (قورئان و فەرموۋەدە و كۆدەنگى ھاۋەلان).

۲. ئەۋ بۆچوۋانەي لە سەرچاۋە باسكراۋەكانەۋە ئامازەم پىكرىن قەسەي ئاھادن ۋ ئىجتىھادى تاكەكە سىن و تەنھا "گومان" دەگەيەنن، بوو ئايەتەكەي (۱۵ و ۱۶) براۋەن لە جىگىر بىۋەن و ئامازە بە ھۆكەمەكە (سزادان)، زاناياىنى كۆن و نوى كۆدەنگيان ھەيە لە سەر ئەۋەي ھەرىشتىك بە يەقەن جىگىر بىۋەيىت تەنھا بە يەقەن دەسپىتەۋە.

۳. پىشتر سەلماندەمان ئاكرىت قورئان بە سۈننەتى پىغەمبەر (ﷺ) نەسخى كرايىتەۋە، با سۈننەتەكەش مەۋاتىر بىت بە ھۆي كۆدەنگى زانايانەۋە لە سەر ئەۋەي پەلەي سۈننەت لە ھۆجەت و بە لگە ھىتانەۋە و سەرچاۋە گرېدا بۆ ھۆكەم دەكەۋىتە بۋاى پەلەي قورئانەۋە، نەسخە رىش دە بىت بە ھىزتر بىت لە نەسخى كراۋەيان پىتى يەكسان بىت، نەسخى كرىنەۋەي قورئان بە سۈننەت دابە زاندنى پەلەي قورئانە بۆ پەلەي سۈننەت يان بەر زكردنەۋەي پەلەي سۈننەتە بۆ پەلەي قورئان، پىۋىست پوۋچەلە ۋ ھەربەۋ جۆرە پىۋىستكراۋ.

۴. ھەر ئايەتتىڭ لەۋسى ئايەتە (۱۵ ۋە ۱۶) سۈرەتى "النساء" ئايەتى (۲) سۈرەتى "النور" لەۋى بابەت ۋە لەۋى ھۆكۈمە ۋە لەۋى تر سەربەخۇيە، ھەر يەككە لەۋ ئايەتە تەۋانىكى تايىبەت چارەسەر دەكەت كە لە سزاكەيدا سەربەخۇيە ۋەك لەم رۆشنىكىدە ۋەدا:

أ. ئايەتى يەكەم (۱۵) تايىبەتە بە رۆشنىكىدە ۋە سزى "السحاق-ئىن لەگەل ئىن" شازىۋونە ۋە رەگەزى لە نىۋان ئافرەتەندا بە لە يەكەنى ئەندامى مېيىنەيان لە يەكەت ۋەك داۋايەك بۇ چىزى ھاۋبەش لە نىۋانىدا^(۱)، ئەمە تەۋانىكى تايىبەتە بە ئافرەتەن ۋە پىاۋ بە شدارى تىدا ناكات، بۇيە قورئان دەرپىنىكى تايىبەتى بە ئافرەتەن بە كارھىناۋە كە نە لە ھەقىقەت ۋە نە لە مەجازدا بۇ نىر بە كارناھىتەرت ئەۋەش بىرىتىيە لە "اللەتى" كە بىرىتىيە لە كۆى "اللى" زانايانى نە ھۆكۈدەنگىيان ھەيە لەسەر ئەۋەى "اللەتى" بۇ نىر بە كارناھىتەرت.

مانا ئايەتەكە دەفەر مۆيت: "الساحقات" كە كارى خراپە (الفاحشة) ئەنجام دەدەن ئەۋەش بىرىتىيە لە كارى "سحاق" سزاكەيان بىرىتىيە لە رىگەنەدان بە ھاتنە دەرەۋە تا رادىئەۋە لەسەر پاكىتى يان خودا دەرۋىيەكىان لى دەكەتەۋە كە بىرىتىيە لە رىگەى ھاۋسەرگىرى بەۋەى مېرد بىكەن ۋە غەرىزەى رەگەزى خۇيان لەۋ رىگە رەۋايەۋە تىر بىكەن^(۲).

ئەم ھۆكۈمە دەمىنىتەۋە بە دىرئالى مانەۋەى زىان لەسەر ھەسارەى زەۋى، ھەر كەسىك كەمىك لە جۈامىرى تىدا بىت رىگە نادەت بە رىگەى يان بە كچەكەى يان خوشكەكەى يان ھەر كەسىك دەدرىتە پال خىزانەكەى ئەۋ بچىتە دەرەۋە گەر بە بەلگە سەلمىتە ئافرەتەكە لەسەر كارى سحاق راھاتۋە.

^(۱) الصحاح في اللغة والعلوم مادة سحق.

^(۲) گەرە تەفسىر كە رانى قورئان كە تىگە يىشتىنى قوليان ھەيە لە قورئان ۋەشەى "السبيل-رىگەى يان دەرۋە" يان بە "الزواج-ھاۋسەرگىرى" لىكداۋەتەۋە، التفسير الكبير والزمخشري في الكشف وغيرهما.

لەوانەيە تەنھا بەندىكرنى بەس نەبىت، بەلگۈ پەلامارى كۈشتىنى دەدات، ئىتر
چۆن دەوترىت حوكمى بەندىكرن نەسخراو تەو، پاشان سىحاق تاوانىكى
تەمبىكرنە و سزاكەى بەندىكرنە، چۆن تاوانە تەمبىكارىيەكان سزاي ھەدىان تىدا
بەكار دەھىترىت كە برىتتەيە لە دارلىدان ورەجم؟

ب. ئايەتى نووھ (۱۶) تايەتە بە رۆشنىكرنەوھى حوكمى نىريازى تەنھا لە نىوان
دوونىدا بە بەلگەى وشەى "اللدان" كە برىتتەيە لە دووى "الذي" ئەم دارپشتەيە
تايەتە بە نىر و بۆ ئافرەتان بەكارناھىترىت بە كودەنگى زانايانى نەحو، نىريازى لاي
زۆرىەى فەقىھانى ئىسلام تاوانىكى تەمبىكارانەيە نەك ھەدى و سزاكەى برىتتەيە لە
ئازاردانىان، سزاي تەمبىكارانە لە نىوان سەرەكونەكرىن و لە سىدارەداندايە، بۆيە
قورئان گوزارەى "ئازاردان"ى بۆ بەكارھىتا تاكو گشتى بىت و بچىتە ژىر ئەندازەگىرى
خاوەن ئەمرەوھ (ولي الأمر) بەپىي رەوشى ھەر پرسىك لە نىريازى، ئەم حوكمە
ئافرەتانى تىدا بەشدار نىن نە لە تاوانەكە و نە لە سزاكەيدا، سزاي دارلىدان يان
رەجمكرىن سزايەكى ھەدىيە و بەسەر تاوانە تەمبىكارانەكاندا پىادە ناكىرت، سزاي
ئازاردان بۆ نىريازى دەمىننىتەوھەتا ژيان بەردەوام بىت.

ج. ئايەتى سىيەم (۲) كە لە سورەتى "النور" دا ھاتووە تايەتە بە تاوانى ھاوبەشى
نىوان نىر و مى كە پىي دەوترىت زىنا^(۱).

سزاي پىاويك زنى نەھىنا بىت و ئافرەتەك مۆردى نەكرىبىت برىتتەيە لە سەد دار بە

^(۱) التفسير الكبير للرازي: ۱۲۷/۹ وما بعدها، الزمخشري الكشاف: ۵۱۱/۱ تبايدا ھاتووە:
(او يجعل الله لمن سبيلاً برىتتەيە لە شووكرىن كە بىنيازيان دەكات لە سىحاق. الكيا
الھراسى احكام القرآن: ۲/۲۷۵ تبايدا ھاتووە: ((خودا يەكەمجار دەفەر مۆيت: (واللاتي
يأتين الفاحشة من نسائكم) ئەمە باس لە فاحىشەيەكى تايەت دەكات ژنان پىي
ھەلدەستن، ھەر ھەدا دەفەر مۆيت: (واللدان يأتيناها منكم) ئەمەش فاحىشەيەكى
تايەتە بە پىاوان، يەكەمىان فاحىشەيە لە نىوان ژاندا و دووھىيان فاحىشەيە لە
نىوان پىاواندا، لەسەر ئەمەى باسكرا ئايەتەكەى سورەتى "النور" نەسخەرى
فاحىشەى يەكەمىان نىيە، چونكە دارلىدانى پىوھ پەيوەست نابىت)).

كۆدەنگى زانايانى كۆن و نوئى، بابەتى نوورخستەنەوى سالتىك لە دەرهەوى
 حەدەكەوہىە و سزايەكى تەمبىكارانەيە دەكەوئتە ژۆر دەسەلاتى خاوەن ئەمرەوہ.

سزاي رەجم بابەتتەكە جياوازى تىدایە، سەرچاوەى جياوازییەكەش ئەوہىە رەجم
 بە سوننەتى پێغەمبەر (ﷺ) و قەزاوەتى ئەو جیگیر بووہ، ھەرۆھە بە كۆدەنگى
 لەسەر ئەو سوننەتە كرداریە و قەزاوەتى پێغەمبەرە (ﷺ) ئایا پێش دابەزینی ئایەتى
 (۲) سۆرەتى "النور" ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ﴾
 ئەوكات بەم ئایەتە سوننەتەكەى پێغەمبەر (ﷺ) سەرچاوەتەوہ یاخود بەردەوام بووہ
 پێش ئایەتەكە و نوای ئایەتەكە، ئەوكات بووئیتە تاییەتەكەر بۆ گشتاندى ئایەتە
 باسكراوہكە، بەدەركرىنى پیاوى ژندار و ژنى مێرددار لە حوكمەكەى بەھۆى چوونە
 ژۆر بارى حوكمى سوننەتى پێغەمبەرەوہ (ﷺ) بىنا لەسەر ئەوہ نوو حەد
 دەبىنرئتەوہ حەدى رەجم بۆ زىناكەرى ژندار و مێرددار لەگەڵ حەدى دارلێدان بۆ
 پیاوى بى ژن و ئافرەتى بى پیاو، زانستەكە لای خودایە و یەكێك لە نوو بارەكە بە
 بەلگەيەك نەسەلماوہ تاكو جياوازییەكە ھەلبگرئت.

لە سەحیحى "البخارى" دا بە شەرحى "الفتح البارى" ھوہ ھاتوہ^(۱) ((إِسْحَاقُ)
 بۆى باسكردم، خَالِدٌ^(۲) بۆى باسكردىن، لە "الشَّيْبَانِي"^(۳) ھوہ پرسىارم لە "عبدالله
 بن أبى أوفى" كرد ئایا پێغەمبەر (ﷺ) كەسى رەجم كړبووہ، وتى: بەلى، پرسىم:
 پێش سۆرەتى "النور" یان نوای سۆرەتى "النور" وتى: نازانم^(۴) ((
 "العسقلاني"^(۵) كە شەرحى ئەم فەرموودەيە دا دەلئت: (سوودى ئەم پرسىارە

^(۱) فتح البارى شرح صحيح البخارى للامام ابى عبد الله محمد بن اسماعيل البخارى تأليف
 الامام الحافظ احمد بن علي بن حجر العسقلاني: ۱۱۷/۱۲.

^(۲) وهو ابن شاهين الواسطي.

^(۳) هو ابن عبد الله الطحان.

^(۴) هو ابو اسحاق سليمان مشهور بكفتيه.

^(۵) الحديث ۶۸۱۲ طرقه في ۶۸۴۰.

^(۶) فتح البارى: ۱۲۰/۱۲.

نوهیه گهر رهجم پیش دابه زینی ثایه ته که ی سورته ی "النور" رویدابیت نه‌وا ده‌توانریت بوتریت رهجم به ثایه ته که نه‌سخراوه ته‌وه به‌وده‌قه ی تیدایه که حه‌دی زینا بریتیه له دارلیدان (واته به‌ره‌هایی تاییه ت به ژندار و می‌دردار له نیرو می) گهر رهجم دوا ی دابه زینی ثایه ته که رویدابیت نه‌وا ده‌توانریت به‌لگه به‌یتریت‌وه به نه‌سخبونه‌وه ی دارلیدان له حه‌قی زیناکه‌ری ژندار و می‌درداردا، به‌لام نه‌سخکرنه‌وه ی قورثانه به سوننه ت و جیاوازی تیدایه، وه‌لام ده‌دریت‌وه که نه‌سخی قورثان به سوننه ت قه‌ده‌غیه گهر فهرموده که له ریگه ی ثاحاده‌وه بوو، به‌لام سوننه‌تی مه‌شهور وایه، که‌وابوو نه‌سخ نییه به‌لکو بریتیه له تاییه تکرین به‌پیاوی بی ژن و ثافره‌تی بی می‌رد).

۵. گهر راستبیت دوو ثایه‌تی (۱۵ و ۱۶) ی سورته ی "النساء" نه‌سخکراونه به ثایه‌تی (۲) ی سورته ی "النور" و سوننه‌تی کرداری پیغمبر (ﷺ) ^(۱) که‌وابوو پیوسته هه‌مان حوکی نه‌سخکرا پیاده بکرت به‌سهر سیحاق و نیریازیدا به کوده‌نگی فقهیهانی شهریه‌تی نیسلام به‌هوی کوده‌نگیانه‌وه له‌سهر نه‌وه ی سزای سیحاق و نیریازی سزای ته‌مبیکارانه‌یه وه که له ثایه‌تی (۱۵) دا، به‌لام حوکه‌که له فیهی نیسلامیدا هیچ گورانیکی به‌سهردا نه‌هاتوه وه که له‌م ثایه‌تدایه، به‌لکو فقهیهانی شهریه‌ت کوده‌نگیان هه‌یه له‌سهر نه‌وه ی به‌ندکردن له نیسلامدا سزایه‌کی ته‌مبیکارانه‌یه.

جمهوری فقهیهان له‌سهر نه‌وه نیریازیش سزای ته‌مبیکارانه‌یه، نه‌ک سزای حه‌دی، تاییه ت به ژندار و بی ژن، به‌لام نه‌م سزایه راده‌ی بالآ (ثاستی سهره‌وه) وهرده‌گیریت که بریتیه له کوشتن لای هه‌ندیک ^(۲)، و که‌ترین راده‌شی لای هه‌ندیکی

^(۱) قه‌زاو قتی ثیفه‌مبهر (ﷺ) به‌رقم کردنی ثیاوی ژندار و ذنی می‌درداری زیناکار.

^(۲) نه‌وه‌ش قسه‌ی شیعه‌ی زه‌یدییه‌کانه، المنتزع المختار: ۲۳۶/۴ (مه‌زه‌بی "القاسم"، نیریاز ده‌کورریت ژنی هیتابیت یان نه، نه‌وه‌ش بوچوونی "الناصر و مالک" و به‌کیت له بوچوونه‌کانی شافیهیه، شیعه‌تی نیمامیه‌کان له "الخلاف للطوسی: ۴۴۴/۲

تر^(۱)، هر دو راده که ده چنه ژتر تیگه یشتن له "نازاردان" وه وهك له ئایه ته كه دا هاتوه، چونكه نازاردان سزایه کی ته مبیکارانه یه له نیتوان که مترین راده که لومه و سه رزه نشته و ژورترین راده که بریتیه له سیداره دان.

هه ندیکیش^(۲) ده لئین حوکی به سه ردا جیبه جی ده کریت.

۶. گه ره به ست به م به شه ی ئایه ته که: ﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ سزای حه د بوایه که پیغه مبه ر(ﷺ) به فه رموده ی(خُذُوا عَنِّي خُذُوا عَنِّي - له منی وه ریگرن، له منی وه ریگرن) روشنی کریت وه، هه روه ها به ئایه ته که که قورشان روشنی کریت وه: ﴿الرَّائِيَةُ وَالرَّانِي﴾ وهك بانگه رانی نه سخ بانگه شه ی ده که ن شه وا خودا- سبحانه و تعالی- نهیده فه رموو(لهن) به لکو ده یفه رموو(علیهن)، چونکه "لام" هه که بۆ سوود و قازانجه و "علی" بۆ زیان و زه ره ره، وهك خودا ده فه رمویت: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ بینا له سه ر شه مه به ست به م به شه ی ئایه ته که: ﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ بریتیه له هاوسه رگیری^(۳).

"اگر پیاویک نیریازی کرد و بردییه ژوره وه شه وا کوشتنی واجبه، ئیمام هه لێژاردی بۆ هه یه به شمشیر بیکوژیت یان له شوینیکی به رز بیخه نه خواره وه"^(۱) شه وهش بۆ چوونی حه نه فییه کانه سزای ته مبیکارانه ی بریتیه له نازاردان وهك له ئایه ته که دا هاتوه، به لام ناگاته راده ی کوشتن، به لکو بۆ شه ندازه گیری ئیمانم به جیده هیلریت، که سه که ژندار بیت یان بی ژن. ینظر فتح القدیر: ۱۵۰/۴، حاشیه ابن عابدین: ۱۵۳/۳ وما بعدها، تبیین الحقائق: ۱۶۴/۳ وما بعدها.

^(۲) شه وهش یه کیکه له بۆ چوونه کانی شافیعی و هه ندی له مالیکییه کان: المغنی: ۱۸۷/۸، المهذب: ۲۸۶/۲.

^(۳) "الرازي" له التفسیر الکبیر: ۱۲۹/۹ ده لیت((شه وانه ی ده لئین شه ئایه تانه له سه ر زینا دابه زیون شه ئایه ته یان(أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا) به ره جم و سزادان لیکداته وه، شه مهش دروست نییه چونکه ره جم و سزادان "علیهن-له سه ریان" ی بۆ به کارده هیلریت نه که له "لهن-بۆیان" وهك له ئایه ته که دا ده فه رمویت: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ ئیمه شه وه لیکده دهینه وه به وه ی خودا به دامرکانده وه ی حه ز له ریگی هاوسه رگیری وه ئاسانکاریان بۆ ده کات)).

— ئايەتى (۲۲): ﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾^(۱)

ئەم ئايەتە ھۆكۈمى ھەرام كىردى ھاۋسەرىگىرى بەھۇي خىزمەتچى ۋە ھىناۋە سەرىرى رەجەلەك ۋە شىردان، ھەر كەس ھاۋسەرىگىرى لەگەل ژىنىك بىكەت ئەۋاژىكە لە بىرەتەكەن ۋە لىقەكەن ھەرام دەپىت بە ھەرام بولۇپتىكى ھەتەھەتايى، يەكسانە چۈپىتە لاي يان نە، ھەر كەس ژىنى باۋكى لە دۋاي تەلاقدانى يان لە دۋاي مەردىنى باۋكى بخۋازىت ھاۋسەرىگىرىيەكەي پۈۈچەلە ۋە سزا دەدرىت بە سزاي تەمبى كىردى، ئەۋ بەشەي ئايەتەكە ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ ئەم ھەلۋاردىنە كىردىنە لە ئىسلامدا بۇ درۋستى ھاۋسەرىگىرى لەگەل ژىنى باۋك نەھاتۋە گەر پىش چۈۈنە لاي بىت، بەلكۈ گەر لە رابىر بۇدا رۈۈد ابىت ئەۋا لە يەكتر جىادە كىرەنە ۋە كاتىك مۇسلمان دەبن، بەلام سزايان نادىت، چۈنكە فەرمانەكەننى خودا ۋە نەھىكەنەكەننى ئەسەرى گەر ۋە يان نىيە تايىبەت بە سزاكان، ۋەك ئەۋەي بفرمۇيت گەر ئەۋ كارەتان نەنجامدا دۋاي مۇسلمان بولۇپان سزا دەدرىن، بەلام ئەۋەي تىپەرى ئىۋە لەسەرى سزا نادىن.

ھەندى^(۲) پىيان وايە ھۆكۈمى ئەم ئايەتە نەسخراۋەتەۋە بەۋ ھەلۋاردىنەي تايىدا ھاتۋە.

ئەمە تىكەلىيەكە لە نىۋان نەسخ ۋە تايىە تىكرىندا، گەر مەبەست بە نەسخ مانا ئۈسۈلىيەكەي بىت ئەۋە ھەلەيە، چۈنكە ھەلۋاردىن بۇ تايىە تىكرىنە نەك بۇ نەسخكىردىن.

"ابن الجوزى"^(۳) دەلىت: (ھەندىك—لە كەمى تىگەيشىتىنەۋە— پىيانوايە ھەلۋاردىن) (الإستثناء) بىرىتيە لە نەسخى پىش خۇي، ئەمە بىرىتيە لە تىكەلگىردىك كە بەرھەمى لى بەدەست نايەت ۋە درۋست نىيە لا بەلايدا بىكىتەۋە، لە دۈۋرۈۋە:

^(۱) سورة النساء/۲۲.

^(۲) ابن سلامة الناسخ والمنسوخ ص ۱۱۶، الناسخ والمنسوخ لابن حزم الاندلسي ص ۳۳، نواسخ القرآن لابن الجوزي ص ۱۲۳.

یہ کہم - ہہ لواردن نہ سخ نییہ .

نووہم - ہہ لواردن دہ گہ پتہ وہ بۆ شاراوہ یہ ک کہ تہ قدیرہ کہی "فإن فعلتم عوقبتم إلا ما قد سلف فإنکم لا تعاقبون علیہ" گہر ئہ وہ ئہ نجام بدہن سزا دہ درین، جگہ لہ وہی تیپہ ری لہ سہر ئہ وہ سزا نادرین "بؤیہ لیترہ دا مانا بۆ نہ سخ نییہ).

- ثایہ تی (۲۳): ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ﴾^(۱)

ہہ ندیک پیانوائیہ^(۲) ئہم ثایہ تہ وہ ک پیشووہ کان بہ ہہ لواردن (الإستثناء) نہ سخ کروہ تہ وہ، ہہ ندیکی تر دہ لئین^(۳) مارہ پیرینی نوو خوشک - لہ یہ ک کاتدا - شہرعی پیش شہرعی ئیمہ یہ، خودا لہ شہرعی ئیمہ دا نہ سخی کرئوتہ وہ بہ ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ واتہ: نوو خوشک پیکہ وہ کومہ کہ نہ وہ "إلا ما قد سلف" ماناکہی "ولا ما قد سلف" ئہ وہ ش نہ گوزہ ری کرئووہ .

بہرہ رچی بانگہ شہی نہ سخ بہ ہہ لواردن دہ دریتہ وہ بہ وہی بہرہ رچد رایہ وہ لہ بۆچوونہ کہی پیشوو لہ سہر ثایہ تی (۲۲): ﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ بۆچوونی ئہ وہی رہا بووہ لہ شہرعی تہ کان پیشوودا لہ کؤکرینہ وہی نوو خوشک و نہ سخ بوونہ وہی لہ شہرعی تی ئیمہ دا قسہ یہ کہ بہرہ لستی لہ سہر نییہ، بہ لام ئہ وہ تہ نہا لہ شہرعی تی گہرہ مان ئادہ مدا - علیہ السلام - رہوا بووہ لہ بہر زہرورہ ت، چونکہ ہہ موو ثایینہ کان ئہم کؤکرینہ وہی بہ حہ رام دادہ نئین.

^(۱) نواسخ القرآن ص ۱۲۳.

^(۲) سورة النساء/ ۲۳.

^(۳) لہ وانہ ابن حزم الاندلسی الناسخ والمنسوخ ص ۳۳.

^(۴) وہ ک ابن سلامة الناسخ والمنسوخ ص ۱۰۷.

- نایه‌تی (۲۴): ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً﴾^(۱)

نه هلی ته فسیر له مانای به‌مه به‌ستگیراو له م نایه‌ته‌دا تیایدا جیاوازیان هه‌یه، هه‌ندیکیان ده‌لئین: هاوسه‌رگیری ئاسایی شه‌رعی کات بۆ دیارینه‌کراو.

الطبري^(۲) ده‌لئیت: (هه‌ندیکیان ده‌لئین نه‌وانه‌یان ماره‌یان ده‌برن له ئافره‌تان مافی فه‌رزکراوی خۆیانیان بده‌نی، واته‌ ماره‌یی، هه‌ندیکیش ده‌لئین مه‌به‌ست تیایدا موعه‌یه).

الطبرسي^(۳) ده‌لئیت: (وتراوه مه‌به‌ست پیتی هاوسه‌رگیری موعه‌یه، نه‌وه‌ش بریتیه له هاوسه‌رگیریه‌کی دامه‌زراوی دیارینه‌کراو بۆ ماوه‌یه‌کی ئاشکرا، له "ابن عباس و السدي، وابن سعيد" و ده‌سته‌یه‌ک له شوێنکه‌وتوانه‌وه باسکراوه، نه‌وه‌ش مه‌زه‌بی هاوه‌لانی ئیمه‌یه له ئیمامیه‌کان).

الکيا الهراسي^(۴) ده‌لئیت: (هه‌ندی گومانبه‌روا گومان ده‌به‌ن نه‌م نایه‌ته له هاوسه‌رگیری موعه‌دا هاتووه، له "ابن عباس" وه گوازرلوته که ته‌ئویلی نه‌م نایه‌ته‌ی کردووه ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ﴾ ده‌لئیت نه‌سخکراوه‌ته‌وه به‌م نایه‌ته: ﴿إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ الآیه هه‌روه‌ها لێیه‌وه ریوایه‌تکراوه که له و قسه‌که‌راوه‌ته‌وه (په‌شیمان بووه‌ته‌وه) به‌هۆی کومه‌لێک فرموده‌وه که له نه‌هیکردنی موعه‌دا هاتووه، پاشان ده‌لئیت: نه‌م نایه‌ته مانای موعه‌ هه‌لناگریت، بۆیه وشه‌ی "الأجر" به مانای "المهر-ماره‌یی" دیت).

^(۱) نه‌مه به‌شیکه له نایه‌تی (۲۴) که بریتیه له: (وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا) النساء/۲۴.

^(۲) التفسير: ۹-۸/۵.

^(۳) المرجع السابق: ۳۲/۳.

^(۴) ۴۱۲/۸.

"القرطبي"^(۱) ده‌لئیت: (زانایان له مانای ئایه‌ته‌که‌دا جیاوازیان له نێواندایه، هه‌ندیکیان ده‌لئین مه‌به‌ست هاوسه‌رگی دروسته، و "الأجور" به مانای ماره‌یی دیت، هه‌شیانه ده‌لئیت: مه‌به‌ست پێی مۆتعه‌یه، "الرازي" ئه‌م جیاوازییه ئاماژه‌بۆکراوه‌ی له ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌دا باسکریوه، پاشان ده‌لئیت: کاتێک خه‌لکی له فتواکه‌ی "ابن عباس" دا له‌مه‌ر مۆتعه هۆنراوه‌یان هۆنیه‌وه، فه‌رمووی: خودا بیانکوژیت، من فتوا‌ی موباح‌کردنیم نه‌داوه به ره‌هایی، به‌لام وتم: ئه‌وه بۆ که‌سی ناچار دروسته وه‌ک چۆن خوێن و گوشتی به‌راز بۆی حه‌لال ده‌بێت)

"النحاس"^(۲) ده‌لئیت: (زانایان له‌مه‌دا جیاوازی که‌وتۆته نێوانیانه‌وه له‌دوای کۆده‌نگی ئه‌وانه‌ی که به‌لگه راسته‌که‌نه‌وه له قورئان و فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) و قسه‌ی خه‌لیفه‌کانی راشیدین-خوایان لی‌ رازی بێت- جیاوازی نییه له نێوان زانایاندا له دروستی ئه‌و دانه‌پاله‌ی بۆ "علي بن أبي طالب"-خوا لێی رازی بێت- و دروستی رێکه‌ی ریاویه‌ته‌که‌ی له پێغه‌مبه‌ری خوداوه(ﷺ) له حه‌رام‌کردنی مۆتعه‌دا، پاشان له "ابن عباس" ه‌وه ریاویه‌تکراوه وتووێه‌تی ئه‌م ئایه‌ته نه‌سخی کردۆته‌وه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ هه‌روه‌ها له "سعيد بن المسيب" ه‌وه ریاویه‌تکراوه ده‌لئیت مۆتعه به ئایه‌تی میرات نه‌سخکراوه‌ته‌وه ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ﴾ چونکه مۆتعه میراتی تێدا نییه، ده‌سته‌یه‌کیش ده‌لئین: هه‌موو مۆتعه‌یه‌ک به قورئان و فه‌رمووده نه‌سخکراوه‌ته‌وه)

ابن سلامة^(۳) پێیوايه: (مه‌به‌ست له ئایه‌ته‌که مۆتعه‌یه، به‌لام به سوننه‌ت نه‌سخکراوه‌ته‌وه، پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌فه‌رموویت: ((من ثمّ مۆتعه‌یه‌م بۆ حه‌لال کردن، بزانی خودا و پێغه‌مبه‌ر له‌سه‌ر ئێوه‌ی حه‌رام کریوه، با ئه‌وانه‌ی ئاماده‌ن بیگه‌یه‌نن

(۱) ۱۲۹/۵.

(۲) الناسخ والمنسوخ ص ۱۰۳.

(۳) الناسخ والمنسوخ ص ۱۰۷.

به‌وانه‌ی لیره‌ی (نین)^(۱) حه‌رام‌کردنه‌که‌ی شوینی بیبه‌شبوونی چاره‌ک وه‌شته‌ک^(۲) "الشافعی" ده‌لّیت شوینی حه‌رام‌بوونه‌که‌ی له‌م ئایه‌ته‌دایه: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ، إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ، فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾^(۳) له‌سه‌ر نه‌وه کۆده‌نگن موته‌ نه‌ هاوسه‌ره نه "ملك اليمين".

ابن حزم الاندلسی^(۴) پی‌شنی ابن سلامه که‌وتوو له‌ وتنی نه‌وه‌دا. ابن الجوزی^(۵) له‌سه‌ر ئایه‌تی (۲۴)ی سوره‌تی "النساء" ده‌لّیت: دوو شوینی نه‌سخ‌راون:

یه‌که‌میان: نه‌م به‌شه‌یه: ﴿وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ﴾ نه‌مه له‌لای کۆی زانا‌یان وشه‌یه‌کی گشتییه (مه‌به‌ستی وشه‌ی "ما" ی "الموصولة" یه) تاییه‌تکراوه به‌ نه‌هی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌وه‌ی ئافره‌ت به‌سه‌ر خوشکی باوکیدا یان به‌سه‌ر خوشکی دایکیدا به‌یترت، نه‌مه نه‌سخ کردن نییه، به‌لکو تاییه‌تکردنه، ده‌سته‌یه‌ک که‌ تیگه‌یشتنیان نییه پی‌یانوایه‌ حه‌لال کردنی ئاماژه‌پیداوه‌ له‌ ئایه‌ته‌که‌دا به‌م فه‌رموده‌یه نه‌سخ‌راوه‌ته‌وه، نه‌مه له‌ تیگه‌یشتنی "الناسخ والمنسوخ" وه‌یه، هه‌روه‌ها له‌ نه‌زانییه‌وه‌یه به‌ مه‌رجه‌کانی و که‌می مه‌عرفه به‌ جیاوازی نیوان تاییه‌تکردن و نه‌سخ. شوینی دووه‌م: نه‌م ئایه‌ته‌یه: ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَأَتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ﴾ زانا‌یان جیاوازیان هه‌یه له‌ مه‌به‌ست به‌ "الإستمتاع" له‌سه‌ر دوو بۆچوون: یه‌که‌م: بریتییه له‌ هاوسه‌رگیری و "الأجور" بریتییه له‌ ماره‌یی، نه‌مه مه‌زه‌بی "ابن عباس" و مجاهد و جمهوره.

^(۱) سنن ابن ماجه: ۶۳۱/۱.

^(۲) واته نه‌سخ‌بوونه‌وه‌ی له‌ قورئاندا روویداوه، شوینی باسکردنی میراتی ژن هه‌شته‌ک و چواریه‌که به‌لام نه‌وه‌له‌وه‌دا به‌شی نییه.

^(۳) سورة المؤمنون/۵-۷.

^(۴) الناسخ والمنسوخ ص ۳۳.

^(۵) نواسخ القرآن ص ۱۲۴.

دووه: بریتیه له موعه که له سه رتاوه پیاوړک ثافره تیکی ماره ده کرد بۆ ماوه یه کی دیاریکراو و دوو شایه تی ده گرت، کاتیک ماوه که ته واو ده بوو هیچ مافیکی به سه ریه وه نه ده ما، ده سته یه که نه مه یان وتوو له وانه "السدي" پاشان جیاوازی که وتوته نیاوانیا نه وه ئایا ئایه ته که موحه مه یان نه سخکراوه ته وه، ده سته یه که ده لئین:

موحه مه و ده سته یه کیش ده لئین نه سخکراوه ته وه، نه وانه ش که ده لئین نه سخکراوه ته وه جیاوازی که وتوته نیاوانیا نه وه به چی نه سخکراوه ته وه، نه مه ش دوو قسه یه:

یه که م- به واجیوونی عیده له ئایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾^(۱) ﴿وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ﴾^(۲) الایه ﴿وَاللَّائِي يَنْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ﴾^(۳) الایه.

دووه م- به نه هی پیغه مبه ر(ﷺ) له موعه نه سخکراوه ته وه، نه م قسه یه وه رناگیریت له دوو رووه وه:

یه که میان: ئایه ته که ی پێشوو بۆ روشنکردنه وه ی گرتیه سستی هاوسه رگرییه به بوونی وشه ی "محصنین" واته هاوسه ردارانی گرتیه ستکاری هاوسه رگری، بۆیه مانای ئایه ته که ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ﴾ له پووی نه و هاوسه رگرییه وه سفکراوه یه (واته ناسراو له شه ریه تدا که بریتیه له هاوسه رگری ئاسایی بۆ دریزایی ژیان) نه وانه ماره یه کانیا ن بده نی، پێویست به زۆر له خۆکردن ناکات، موعه به سوننه تی پیغه مبه ر(ﷺ) دروست بووه و به سوننه تی پیغه مبه ر(ﷺ) ریکری لینکراوه.

^(۱) سورة الطلاق/۱.

^(۲) سورة البقرة/۲۲۸.

^(۳) سورة الطلاق/۴.

دوره نه نجام:

له م خستنه رووه وه له مانای به مه به سستگیراوی ثایه تی: ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ﴾ دوو قسه هه یه:

یه که میان: مه به سست به م ثایه ته بریتیه له هاوسه رگری شه رع ی هه می شه یی ناسرلو که به نه ری کردن و قبول کردن ته او ده بیت و ناماده بوونی دوو شایه ت و مارهی به یی دیار یکردنی کات یان مه رج، نه م هاوسه رگری به هه مو مافه کان و نه رکه کانی هاوسه رداری له سه ر په یدا ده بیت، له وانه مافی خه رچی و پا به ند بوون به عیده نوای جیا بوونه وه، هه روه ها مافی میرات و ره چه له کی شه رع ی و شتانی تر، نه م ناراسته یه راست و دروسته به م هویانه:

۱. ثایه ته که ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ﴾ له میانه ی خستنه پروی توخمه کان و حوکه کانی هاوسه رگری شه رع ی هه می شه ییدا هاتووه.

۲. خودا چیژوه رگرتنی شه رع ی و هه لال بوونی تیکه لی له هاوسه رگری دروستی هه می شه یی و "ملك اليمين" دا داناوه، هه ر ریگه یه کی تری سییه م بو چیژوه رگرتنی ره گزی ده ستریز یکردنه بو سه ر خودا و شه ر یعه تی خودا، له ثایه تی: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفُوجِهِمْ حَافِظُونَ، إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَلِإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ، فَمَنْ أَتَّبَعَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾^(۱)

پیشتر چه ندین جار باسی نه وه مان کردووه قورئان یه ک "یه که" یه و پارچه پارچه ناکریت و هه ندیکی تر تاییه تی ده کات یان سنوورداری ده کات یان ته فسیری ده کات و هاوشیوه کانی نه مانه به چاوداخستن له سو رت و جیگه ی ثایه ته که، بویه "هم العادون" به لگه یه له سه ر نه وه ی گرتنه به ری ریگه ی سییه م بو چیژوه رگرتنی ره گزی جگه له هاوسه رگری دروستی ناسایی هه می شه یی و "ملك اليمين" که رولی به سه رچووه به به زاندنی سنووره کانی خودا- سبجانه و تعالی- داده نریت و

^(۱) سورة المؤمنون/ ۵-۷ "هم العادون" بو کورته له یئانه به نیمچه به لگه ی "ضمیر الفصل" واته نه وانه ی سنووربه زینی ده کات بو نه و شتانه ی بویان هه لال نییه.

ده فەرموئە: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾^(۱)

بۆیە کاری مۆتە بە زاندى سنوورى خودايە و بە زینەر ستمکارە لە خۆی کاتیەک خۆی رووبە رووی سزا دەکاتەو بە هۆی سەرپێچی لە فەرمانی خوداوە، هەرۆهە ستمکارە لە ئافەرەتێک کە کاری سەرچێیی لە گەڵ ئە نجام دەدات بۆ چەند کاتژمێریکی کەم یان چەند رۆژێک لە رێگەی کاری مۆتەو و پاشان بۆ کەسانی تری بە جێدەهێڵت، ئیتر بەم جۆرە تا داهاووی ئەو ئافەرەتە دەروخینرێت کاتیەک دەکەوێتە قۆناغی پیریتییەو و کەس ئارەزووی بۆی نامینێت، هەرۆهە ستمکارە لەو منداڵی کە لە رێگەی هاوسەرگیری مۆتەو دروست دەبێت کاتیەک دەبێت بە ئاوارەیک و باریک بە سەرکۆمەلگەو، هەرۆهە ستمکارە لە لاوان کە گەنجیتیان لە رێگەی مۆتەو بە سەر دەبن بە بێ دروستکردنی خێزان لە گەنجییەو، هەر بەو جۆرە ستمکارە لە کۆمەلگە کە فەسادی رەگەزی تیایدا بلۆ دەکاتەو.

ئاراستەى دووهم: لە مەبەستى ئایەتى: ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ﴾ بریتییە لە مۆتە، سەرخرانی ئەم ئاراستەى بە سەر دوو قسەدا دابەشبوون:

یەكەم: قورئان لە ئایەتەكەدا بە دەق رێگەی داو بە مۆتە و نەسخ نەكراوەتەو چونكە قورئان بە فەرموودەى ئاحاد نەسخ نابێتەو و نەسخەكەى لە بابەتى مۆتە لە قورئاندا جێگیر نەبوو، و ئایەتى عیدە و میرات نابە نەسخەكەر بۆ خودی مۆتە، بەلكو نەسخكارن بۆ هەندى لە حوكمەكانى كە بریتییە لە عیدە و میرات، چونكە هاوسەرگیری مۆتە میراتى پێى جێگیر نابێت، گەر یەكێك لە دوو كەسەكە (دوو كەسە مۆتەكارەكە) لە كاتى ماوێ ديارىكراوى مۆتەدا مرد ئەو وێتریان میراتى لى ناگرێت، وەك چۆن ماوێكە گەر تەواو بوو عیدەى لە سەر پێویست نابێت، ئەم قسەى لای

^(۱) سورة البقرة/ ۲۲۹.

ئىمامىيەكان باوہ وەك "الطبرسي" دەلالت و پيشتر لە خستنه پووێ ئەم بابەتەدا لێیەوہ گواستمانەوہ.

قسەى بووہم: مۆتە بە فەرموودەى ئاحاد نەسخراوہتەوہ یان بە ئایەتى میراتگرى ژن یان بە ئایەتى عیدە بە پیتی ئەو جیاوازیانەى پيشتر باسکران. دروست ئەوہیە مۆتە لە سەرەتاوہ بە سوننەتى پێغەمبەر(ﷺ) جیگیر بووہ بەھۆى زەرورەتەوہ و پاشان بە سوننەتى پێغەمبەر(ﷺ) نەسخراوہتەوہ کاتیک ئەو حالەتانە کۆتاییان پێھات و سەرئەنجامە ناباشەکانى ئەم کارە سیکسییە بەدەرکەوتن لەوانەى باسماں کرد: ستم لە ئافرەتەکە و منداڵ و گەنجیتی و کۆمەلگە ھەرەھا بوون بە ھۆى بڵاوەکردنى نەخۆشى ترسناک لە پيش ھەموویانەوہ نەخۆشى ئایدن.

—ئایەتى(۲۹): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾^(۱)

ابن سلامە^(۲) دەلالت: کاتیک ئەم ئایەتە دابەزى لەوہى خواردن لە باشترین مال و سامانە، چونکە پەیکەرى مۆفى پێوہ راوہستاوہ بۆیە ھاوہلان بارگران بوون لەوہى خواردن لەگەڵ کوێر و شەل و نەخۆشدا بخۆن و وتیان: کوێر تەماشای خۆشییەکانى خواردن ناکات و شەل ناتوانیت بە جوانى دابنیشیت و خواردنەکەى بەخۆشى و بەباشى بخوات و نەخۆشیش پيشمان ناکەوێت لە خواردن و قوتداندا بۆیە خۆیان گرتهوہ لە خواردن لەگەڵیان تا خودا لە سورەتى "النور" دا ئەم ئایەتەى دابەزانە^(۳) ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ ماناکەى بارگرانى لەسەر ئەو کەسە نىیە لەگەڵ کوێر نان بخوات، بارگرانى ھەلگیراوہ لەسەرى، ھەر بەو جۆرە لەگەڵ شەل، واتە بارگرانى لەسەر ئەو کەسە نىیە گەربىوێت لەگەڵ کەسیكى شەل نان بخوات، ھەرەھا لەسەر

^(۱) سورة النساء/۲۹.

^(۲) الناسخ والمنسوخ ص ۱۰۸.

^(۳) الآية/۶۱ (ليس على الاعمى حرج ولا على الاعرج حرج ولا على المريض حرج) الآية.

نەخۆش بارگرانی نىيە، بۆيە ئەم ئايەتە بوو بە نەسخكەرەوھى ئەو بارگرانیيەى بۆيان روويىدابوو.

"ابن حزم^(۱) الاندلسى" پېش ئەوھ كەوتووھ "ابن سلامە" دەيلىت.

ئەم بۆچوونە لەو دوو كەسەوھ و لەوانەى لەگەل ئەوان ھاوپان پوچ و بېبنەمايە، بەم بەلگانە:

۱. نەبوونى ھېچ بەرھەلستىيەك لە نىوان دوو ئايەتەكەدا، نەسخ برىتتيە لە لقى بەرھەلستكارى، "ابن الجوزي"^(۲) دەيلىت: ھەندى لەوانەى خۇيان بە ئەھلى تەفسىر و بانگەشەكەرى زانستى "الناسخ والمنسوخ" دادەننن پېيانوايە ئەم ئايەتە كاتىك دابەزى بارگرانيان بۆ دروست بوو لەوھى خواردن لەگەل كوئىر و شەل و نەخۆشدا بخۆن، چونكە كوئىر تەماشاي خۆشبيەكانى خواردن ناكات و شەل ناتوانىت بەجوانى دابنىشيت و خواردنەكەى بەخۆشى و بەباشى بخوات و نەخۆشيش پېشمان ناكەويت لە خواردن و قووتداندا بۆيە خودا ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ دابەزاند و ئەو ئايەتەى سىپىيەوھ، ئەم قسەيە بېبنەمايە و ھېچ نەرىكارىيەك لە نىوان دوو ئايەتەكەدا بوونى نىيە.

تەئويلى دووركە بانگەرانى نەسخى ئەم ئايەتە بۆى دەچن لە مەبەست لە ئايەتى: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ بارگرانى بۆكەسيك نىيە لەگەل كوئىر نان بخوات، ھەرۇھەماناى ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ واتە بارگرانى لەسەر كەسيك نىيە لەگەل شەل نان بخوات^(۳) ھەرۇھەمانا مەبەست بە: ﴿وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ بارگرانى لەسەر كەسيك نىيە لەگەل نەخۆش نان بخوات، تەئويلىكە ژىرى تەندروست قبوولى ناكات، چونكە ئايەتەكە دەقىكى براوھە لە نەرىكردنى بارگرانى لەسەر كەسى كوئىر و

(۱) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۳۳-۳۴.

(۲) نواسخ القرآن ص ۱۲۶.

(۳) من انصار عدم النسخ الصاوي: ۲۱۶/۱ والرازي: ۷۰/۱۰.

شەل و نەخۆش لە ھەموو شتێکدا ئێو حالەتە دەبنە عوزر بۆیان، بۆیە دەقەکە شان ناداتە ژێر ئێو جۆرە تەئویە و بە کۆدەنگی تەئویلیکی پووچەلە.

پووچەلپوونەوێ بریتییه لە بانگەشەیی نەسخی ئایەتی (٢٩)ی سورەتی "النساء" و تەئویلی ناماقوولی باسکراو، بە پێی ئێو تەفسیرە باوەڕپێکراوانەیی خۆیندوومەتەوێ پشستیوانی نەسخبوونەوێ ناکرێت، بە لکو زۆریەیان باسی بابەتی نەسخی ئێو ئایەتەیان نەکردووە.

ئایەتەکە گشتی و گشتگیرە بۆ خواردنی ھەر مائیک بە رێگەی ناپەرەوا، یەكسانە خواردنی مائەكە مائی خۆی بێت وەك خەرجکردن لە یاخیبووندا یان كەسانی تر خاوەنی بن بە ناحق لە رێگەی داگیرکردنەوێ بێت یان دزی یان غەش یان ناپاکی لە ئەمانەت و ھاوشیۆەکانی ئەمانە.

٤- مەبەست بە "خواردن" لەم ئایەتە و ھاوشیۆەکانی ئەم ئایەتە مانا زمانەوانییەكە نییه وەك بانگەشەكە رانی نەسخ بۆی دەچن، بە لکو مەبەست پێی مانا عورفییه شەرعییهكە یەتی كە بریتییه لە ھەر دەستدرێژییهك بۆ سەر مافی كەسانی تر بەبێ پاساویەكسانە خواردن بە مانا زمانەوانییەكە ی بێت یان دەستدرێژكاری بۆ سەر مافی كەسانی تر بەبێ پاساوی، بۆیە داگیركەر بریتییه لە بخۆری مائی داگیركراو، یەكسانە مائە داگیركراوەكە خواردن بێت یان خانوویەرە یان شەمەك یان پارە و شتانی تریش، ھەر بەو جۆرە دز و ھەر دەستدرێژكاریك بۆ سەر مافی كەسانی تر بەبێ ھۆیەکی رەوا.

- ثابته تی (۳۳): ﴿وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَّ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلَّذِينَ عَقَدْتَ
أَيْمَانُكُمْ فَأَتَوْهُمْ نَصِيبُهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾^(۱)

الطبري^(۲) ده‌لئیت: (له‌سەر حوكمه‌كه‌يان جياوازيان هه‌يه، ئايا نه‌سخ‌راوه‌ته‌وه‌ يان
نه‌سخ نه‌كراوه‌ته‌وه، گونجاو نيبه‌ بريار به‌سهریدا ده‌ريكه‌يت به‌وه‌ی نه‌سخ‌راوه‌ته‌وه
له‌گه‌ل جياوازی بۆچوونه‌كان له‌سهری، بۆ واجبوونی حوكمه‌كه‌ی و نه‌ریکردنی نه‌سخ
لئی روویه‌کی دروست بوونی هه‌يه، مه‌گه‌ر به‌ به‌لگه‌یه‌ك پتویست بێت خۆتی پێ
را ده‌ست بکه‌یت، ته‌ئویله‌كه‌ ئه‌وه‌یه "عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ" بریتیه‌ له‌ سویتند، "فَأَتَوْهُمْ
نَصِيبُهُمْ" له‌ سه‌رخستن و کۆمه‌کی و نامۆزگاری)

"الطبرسي"^(۳) ده‌لئیت: (له‌ سه‌رده‌می نه‌فامیدا پیاویك له‌گه‌ل پیاویکی تر
گرێبه‌ستی ده‌به‌ست و ده‌یوت: خۆینی من خۆینی تۆیه‌ و جه‌نگی من جه‌نگی تۆیه‌ و
ناشتی من ناشتی تۆیه‌ و میراتگرانت میراتگری منن، خۆین وه‌رگرتنی من خۆین
وه‌رگرتنی تۆیه‌، ئه‌و کات كه‌سه‌ هاویه‌یمان هه‌كه‌ شه‌ش یه‌کی له‌ كه‌سه‌ هاویه‌یمان هه‌كه‌ی
تر له‌ میرات ده‌برد، پاشان ئه‌مه‌ به‌م ئایه‌ته‌ نه‌سخ‌رایه‌وه‌: ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ
أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ "مجاهد" ده‌لئیت: ماناكه‌ی به‌شی خۆیان له‌ سه‌رخستن و راویژ و
په‌یوه‌ندی و پێبه‌خشین پێ بده‌ نه‌ك میرات، له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ئایه‌ته‌كه‌ نه‌سخ
نه‌كراوه‌ته‌وه‌ و ئه‌م ئایه‌ته‌ پشتیوانی ده‌كات: ﴿أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌ی
پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ((ئه‌وه‌ی په‌یمانی سه‌رده‌می نه‌فامیه‌ ده‌ستی پێوه‌ بگرن، چونكه
ئه‌وه‌ زیاتر توندكراوه‌ته‌وه‌))

القرطبي^(۴) ده‌لئیت: ده‌سته‌یه‌ك ده‌لێن ئه‌م ئایه‌ته‌: ﴿وَالَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ﴾
موحه‌كه‌مه‌ و نه‌سخ نه‌كراوه‌ته‌وه‌، به‌لكو خودا فه‌رمانی به‌ باوه‌رداران كړیوه‌

^(۱) سورة النساء/ ۳۳.

^(۲) جامع البيان في تفسير القرآن: ۳۷/۵.

^(۳) مجمع البيان: ۴۲/۳.

^(۴) الجامع لاحكام القرآن: ۱۶۶/۵.

سەر خستەن و ئامۆزگاری و هاوشیۆه کانی ئەمانە بە هاوپەیمانەکانیان بیه‌خستن،
 "الطبري" له "ابن عباس" هوه باسی کردوه
 "النحاس"^(١) باسی جیاوازی له نه‌سخبوونه‌وه‌ی ئایه‌ته‌که ده‌کات و ده‌لی:
 (له‌وانه‌ی وتووێانه ئایه‌ته‌که موحه‌که مه "مجاهد و سعید بن جبیر" ن، "مجاهد"
 ده‌لی: "فأتوهم نصیبهم" له ژیری و راویژ و په‌یوه‌ندی و پێبه‌خشین... "سعید بن
 جبیر" ده‌فه‌رمویت: "فأتوهم نصیبهم" له کومه‌کی و سه‌رخستەن)
 پاشان "النحاس" پارسه‌نگی ئەم ئاراسته‌ی داوه و ده‌لیت: ئەمه له‌پێشتره
 له‌وه‌ی له‌سه‌ر ئایه‌ته‌که و تراوه موحه‌که مه به دوو هۆ:

یه‌که‌میان: ئەوه واده‌کات مانای نه‌سخ ته‌نها له‌و رێگه‌یه‌وه و له‌وه‌ی نه‌رێکراو بێت
 تێر و ته‌واو بێت، به‌لام ئەوه‌ی ماناکه‌ی دروسته -که ئەوه‌یه خۆنراوه‌ته‌وه- دووره
 له "الناسخ والمنسوخ".

هۆی دووه‌م- بریتیه له‌ فه‌رمووده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) ((له ئیسلامدا هاوپه‌یمان
 نییه {واته له‌ناو موسلماناندا} هه‌ر هاوپه‌یمانییه‌ک له نه‌قامیدا هه‌بووبیت ئیسلام زیاتر
 توندی ده‌کاته‌وه)) به‌م فه‌رمووده‌یه رۆشنی کرده‌وه هاوپه‌یمانی نه‌سخ
 نه‌کراوه‌ته‌وه^(٢)، ته‌فسیری "الکشاف" فه‌رمووده‌یه‌که‌مان له رێگه‌یه‌کی تره‌وه بۆ
 ده‌گۆزێتته‌وه که بریتیه له: ((هه‌ر هاوپه‌یمانییه‌ک له سه‌رده‌می نه‌قامیدا هه‌بووه
 ده‌ستی پێوه بگرن، چونکه ئیسلام زیاتر توندی کردۆته‌وه))^(٣).

"الرازي"^(٤) ده‌لیت: (ماناکه‌ی ئەوه‌ی به‌جێماوه (له میرات) له‌وانه‌وه هاوپه‌یمانیان
 له‌گه‌ڵیان دامه‌زره‌وه و که‌سه‌که میراتگری خۆی هه‌یه ئەو له‌پێشتره به‌ میراته‌که، خودا
 میراتگری به "مولی" ناوبردوه، ماناکه‌ی مال و سامان مه‌ده‌ن به‌ هاوپه‌یمان به‌لکو

(١) الناسخ والمنسوخ ص ١٠٦.

(٢) المرجع السابق ص ١٠٧.

(٣) ٥٢٣/١.

(٤) التفسير الكبير: ٨٨/١٠.

بيدهن به "المولى" واته ميراتگر له سەر ئەم بۆچوونه نەسخ لە ئايەتە کەدا بوونی
(نێيه)

دەرنه نجام:

له خستنه رووه وه ئەم خالانه وەردەگیرێن:

١. نەبوونی دژبەکی له نێوان نوو ئايەتە کەدا، بە لکو دەتوانرێت هەردووکیان
کۆبکێتە وه بە وهی "الرازي" دەلييت: ئەوانه ی پەيماننان له گەليان دامەزراوه ئە وهی
بە جێی دەهيان و ميراتگرانيان هەيه ئەوا ئەوانه له پيشترن پێی، نەسخ لقه، بۆيه گەر
ئەسله که نەری کرا لقه که (شوێنکه وته که) ش نەری دەکريت.

٢. فەقيهانى شەريعتى ئىسلام کۆدەنگيان هەيه له سەر ئە وهی هەركەس
هاوپەيمانى له گەل کەسيك بەست که پەيوەندى خزمایەتى يان هاوسەرگيرى
پێکيانە وه نابهستیتە وه بە وهی ببيت به ميراتگرى ئەو له وای مردنى کەسه که
پەيمانەستنه که پووجهل دەبيتە وه له رووى ميراته وه و دەگۆریت بۆ وهسیت^(١).

٣- يان مەبەست به "وَأَتَوْهُمْ نَصِيْبُهُمْ" له وهسیت وهك النحاس^(٢) باسى
کردوه له "ابن عباس" وه که دهليت ئايەتى: ﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتَوْهُمْ
نَصِيْبَهُمْ﴾ پياویك هاوپەيمانى له گەل پياویکی تر دەبەست هەركامیان مرد پيش
هاوه له که ی ئەويتريان دەبووه ميراتگرى، بۆيه خودا ئەم ئايەتە ی دابەزاند: ﴿وَأُولُوا
الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ
تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا﴾ ئە وهیه وهسیتی بۆ بکات، چونکه ئە وه له سیتیەکی
مالی مردودا دروسته و کارێکی زانراوه.

٤. وتنى نەسخ نیکە ئییه له نێوان نەسخ و تايبه تکردندا، چونکه ئايەتى: ﴿وَالَّذِينَ
عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ گرێبەست له سەر ميرات و شتانی تر دەگريته وه، بۆيه خودا بەم

(١) الناسخ والمنسوخ ص ١٠٦.

(٢) الناسخ والمنسوخ ص ١٠٦.

ثابته ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ میراثی لیّ دەرکرد، نه وهی "القرطبي"^(۱) گواستویه ته وه پالېشتی نه مه دهکات که ده لیت: ده سته یه که ده لیت ثابته تی: ﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ موحه که مه و نه سخ نه بووه ته وه، به لکو خودا فه رمانی کر بووه به باوه پداران به شی خو یانی پیّ بدهن له سه رخستن و ناموزگاری و هاوشپوه کانی نه مانه، الطبري له "ابن عباس" وه باسی کر بووه ﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَأَتَوْهُمْ نَصِيْبُهُمْ﴾ واته له سه رخستن و ناموزگاری و په یوه ندی و پالېشتی و پیښه خشین^(۲) و وه سیّت بۆ کردنیان، میراث کوتایی پښه اتووه، نه مه ش بۆچوونی "مجاهد والسدي"، ده لیم هه لېژارده ی "النحاس" یشه وله "سعید بن جبیر" وه ده یگیړېته وه، نه سخ دروست نییه، چونکه کۆکردنه وه گونجاوه وه "ابن عباس" روشنی کړو ته وه له وهی "الطبري" باسی کر بووه، هه روه ها "البخاري" له "کتاب التفسیر" دا لئی وه گېړاویه ته وه^(۳).

۵. هه موو به شیکي قورئان به ته واتور و به لگه ی بپراوه جیگیر بووه، نه وهی جیگیر بوونه که ی بپراوه بیت ته نها به به لگه ی بپراوه ده سپړته وه، نه گه ره کان و جیاوازییه کان و نیجته هاده باسکراوه کان به لگه ی گومانئامیزن و دروست نییه به لگه یان پیّ به پښتړیته وه بۆ نه سخی نه وهی بوونی به به لگه ی بپراوه جیگیر بووه، سه رباری نه وه ریئسای گشتی داوا دهکات گهر "احتمال-نه گهر" له شتی کدا سه ربه لدا به لگه پیّ هینانه وهی پوچ ده بیته وه.

۶. مانه وهی ثابته که له پووی خویندنه وه وه به لگه یه له سه رمانه وهی حوکه که ی، چونکه وتنی دابه شکردن بۆ نه وانه ی حوکه کانیان سپراوه ته وه به بیّ خویندنه وه یان یان به پیچه وانه وه به شایه تی نه هلی خوی پوچه لمان کرده وه.

(۱) الجامع لاحکام القرآن: ۱۶۶/۵.

(۲) بکسر الراء العطاء والصله.

(۳) له سه رخ رانی نه سخ نه بوونه وهی: السرازی: ۸۵/۱۰ والاوسسي: ۱۹/۵.

والکيا الهراسي: ۴۴۴/۲ والطبري: ۳۷/۵.

— نایه تی (۴۳): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ﴾^(۱)

بانگه که رانی نه سخ پییانوایه^(۲) خودا خوارنده وهی ماده مه سته که ره کانی له سه ریان
حه رامکر بووه له کاته کانی نو یژدا، پاشان حه رامکر دته که ی نه سخ کردوته وه له هه موو
کاتی که ده به نایه تی: ﴿فَاجْتَنِبُوا لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾^(۳) هه ندیکی تر ده لّین نه م به شه ی
نایه تی (۹۱"ی سوره تی "المائدة") نه سخی کردوته وه: ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾^(۴).
پیشتر نه وه مان سه لماند بانگه شه ی نه سخ له حوکه که کانی ثاره قدا بانگه شه یه کی
پووجه و تیکه لّیه له نیوان پله به پله یی و نه سخدا^(۵).

— نایه تی (۶۳): ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ
وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا﴾^(۶)
بانگه شه که رانی نه سخ پییانوایه^(۷) نه مه له سه ره تای ئیسلامه وه بووه و به نایه تی
شمشیر نه سخکراوه ته وه.

(۱) سورة النساء/ ۴۳.

(۲) الناسخ والمنسوخ لابن سلامة ص ۱۰۹. الناسخ والمنسوخ للنحاس ص ۱۰۸.

(۳) سورة المائدة/ ۹۰.

(۴) سورة المائدة/ ۹۱.

(۵) له سه ره رانی نه سخ نه بوونه وه: الرازي: ۱۱۰/۱ و الالوسي: ۳۴/۵ والصاوي: ۲۲۲/۱
والکيا الهراسي: ۴۵۸/۲.

(۶) سورة النساء/ ۶۳.

(۷) ابن سلامة المرجع السابق ص ۱۱۰، وابن حزم الاندلسي الناسخ والمنسوخ ص ۳۴، ابن
الجوزي نواسخ القرآن ص ۱۳۱ تيایدا نه هلی ته فسیر ده لّین: (له م نایه ته که پیشخستن
و دواخستن هه یه که ته قدیره که ی: "فَعِظْهُمْ فَإِنْ امْتَنَعُوا عَنْ الْجَابَةِ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ—
ناموژگار بیان بکه ن گه نه یانویست وه لّام بده نه وه پشتیان لی بکه ن" نه مه پیش
فرمان کردن بوو به جهنگان، پاشان نه وه به نایه تی شمشیر نه سخ کرایه وه).

ئەمە بانگەشەیه‌کی پوچ و بیبەنەمایە بە کۆمەڵێک هۆ و بەلگە پێشتر باسما
کردن، لەوانە:

١. تێکەڵییە لە نێوان نەسخ و تائیه‌تکردندا، بۆیە هەر تائیه‌تێک پێیانوایە
نەسخکراوەتەوە بە تائیه‌تی شمشێر تائیه‌تکەری تائیه‌تەکەیه.

٢. تائیه‌تی شمشێر تەنها لە باری دەستدرێژی کردنە سەر ئیسلام و موسلمانان لە
تایین یان ژان یان نامووس یان مال و سامانیان پێداوە دەکەیت، چونکە ئەسل لە
ئیسلامدا بریتییه لە ناشتی و جەنگ هەلواڕدەیه و تەنها لە باری بەرگری رەوا و
زەرورەتدا رەوایه، زەرورەتیش بە ئەندازەی خۆی ئەندازەگیری بۆ دەکەیت^(١).

— تائیه‌تی (٦٤): ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ
لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾^(٢).

بانگەکرانی نەسخ^(٣) دەڵێن نەسخکراوەتەوە بەم تائیه‌تە: ﴿اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا
تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾^(٤) پێغه‌مبەر (ﷺ)
دەفەر مۆیت: (زیاتر لە حەفتا دەکەم)^(٥) خۆدا ئەم تائیه‌تە دابەزاند ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾^(٦) بۆیە ئەمە بووبە
نەسخکەرەوه‌ی ئەوه‌ی پێش خۆی.

^(١) من انصار عدم النسخ الرازي: ١٥٨/١٠ والصاوي: ٢٢٧/١.

^(٢) سورة النساء/٦٤.

^(٣) منهم ابن سلامة المرجع السابق ص ١١٠.

^(٤) سورة التوبة/٨٠.

^(٥) ذكره ابن كثير في تفسيره: ٣٧٦/٢ ونصه: عن ابن عباس: كاتيك ئەم تائیه‌تە دابەزێ
پێغه‌مبەر (ﷺ) فەرمووی: ((خۆدا روخستێ ئیداوم، سویند بە خۆدا زیاتر لە حەفتا جار

داوای لیخۆشبوونیان بۆ دەکەم بەلکو خۆدا لییان خۆش ببیت)).

^(٦) سورة المنافقون/٦.

بانگه‌شهی نه‌سخ پووجه‌ته به‌م به‌ئگانه:

یه‌که‌م - نه‌بوونی هیچ به‌ره‌لستییه‌ک له‌ نێوان ئایه‌تی (٦٤) ی سوره‌تی "النساء" و ئایه‌تی (٨٠) ی سوره‌تی "التوبة" دا به‌هۆی جیاوازی مه‌رجه‌وه، ئایه‌تی یه‌که‌م به‌رده‌وام نه‌بوونیان له‌سه‌ر دوو‌پوویی تیا‌دا به‌مه‌رجگیراوه، ئایه‌تی دووهم به‌رده‌وامبوونیان له‌سه‌ر دوو‌پوویی تیا‌دا به‌مه‌رجگیراوه، بۆیه ته‌قدیری دوو ئایه‌ته‌که به‌م جوړه‌یه:

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ وازیان له‌ دوو‌پوویی هێنا و به‌گوفتار و به‌کردار و به‌ناوه‌وه و به‌ده‌ره‌وه ته‌ویه‌یان کرد ﴿جَاءُوكَ﴾ به‌دڵکی ته‌ندروسته‌وه ﴿فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ به‌داوای لیخۆشبوونی راسته‌قینه‌وه ﴿وَاسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ﴾ سه‌رباری ته‌ویه‌که‌یان و پاکبوونه‌وه‌ی په‌نهانیان ﴿لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾. "الرازي" ده‌لێت: له‌حیکمه‌تی داوای لیخۆشبوونی پیغه‌مبه‌ر بۆیان له‌پال ته‌ویه‌که‌یاندا:

که‌سیک بۆی هه‌یه بلێت: ئایا گه‌ر داوای لیخۆشبوونیان بکردبایه و به‌ریگه‌یه‌کی دروست ته‌ویه‌یان بکردبایه ته‌ویه‌که‌یان قبوول نه‌ده‌بوو، چ سوودی‌ک هه‌یه له‌خستنه‌پالی داوای لیخۆشبوونی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆ داوای لیخۆشبوونی ئه‌وان، وه‌لامه‌که‌ی له‌چه‌ند روویه‌که‌وه:

یه‌که‌م - ئه‌و گه‌رانه‌وه‌یان بۆ لای حوکه‌می تاغوت^(١) سه‌رپێچی بووه بۆ حوکه‌می خدا و خراپه‌کاری بووه له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و خه‌م کردن بووه به‌دڵیدا، هه‌ر که‌س گوناوه‌که‌ی به‌و جوړه‌ بی‌ت ئه‌وا به‌و گوناوه داوای لی‌بوردن له‌سه‌ری پی‌ویست ده‌بی‌ت به‌رانبه‌ر که‌سانی تر، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته پی‌ویسته له‌سه‌ریان داوا له‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بکه‌ن داوای لیخۆشبوونیان بۆ بکات.

(١) ئاماژه‌یه به‌ ئایه‌تی: (أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا) سورة النساء/ ٦٠.

دوهم-ئەو دەستەيە کاتیک رازی نەبوون بە حوکمی پێغه مبه‌ر(ﷺ) ئەو
یاخیبوونە وەیان لێوە شایە وە، گەر تەوبە بکەن پێویستە لە سەریان کاریک بکەن ئەو
یاخیبوونەیان لە سەر ب‌س‌رێتە وە.

ئەو‌ه‌ش بە وە دەبێت بچن بۆ خزمەتی پێغه مبه‌ر(ﷺ) و داوای لێ بکەن داوای
لێخۆشبوونیان لە خودا بۆ بکات.

سێیەم-لە وەنە گەر تەوبە بکەن بە رێگە یەکی ناتەواو کارەکە ئەنجام بدەن، گەر
داوای لێخۆشبوونی پێغه مبه‌ری(ﷺ) بخ‌رێتە پال شایستە دەبێت بە قبوڵ کردن.

دانانی ئایەتی دوهم بە نەسخ‌کەر-بە پێی بۆچوونی ئەوان-: گەر ئەه‌لی
دوو پوویی بێن و داوای لێبوردن لێ بکەن و ناخ و ناو‌ه‌ وەیان پەردە پۆش بکەن و
لە سەر دوو پووییان لە ناو‌ه‌ وە بەردەوام بن ^(١) و بێنە لات ﴿اَسْتَغْفِرُ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ
لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ لە راب‌ر‌بوودا
و تاكو ئیستاش بەردەوامن لە سەر بێباو‌ه‌ پ‌ریان لە ناو‌ه‌ وە ﴿بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ هەتا ئەوان پارێزگاری لە لادان و دوو پوویی خۆیان بکەن لە
ناو‌ه‌ وە.

دوهم-ئایەتی(٦)ی سورەتی "المنافقون" رۆشن‌کردنە وە ی مەرامی
ئایەتی(٨٠)یە بە وە ی ژمارە ی هاتوو تیایدا بریتییه لە ﴿اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
تَيَكِّهَ يَشْتَنِي پێچە وەنە ی نییه.

وتنی نەسخ‌کەر وە ی ئایەتی(٦)ی سورەتی "المنافقون" بۆ ئایەتی(٨٠)ی
سورەتی "التوبة" تیکە لێیه‌کە لە نیوان درێژە دان بە پوخته و نەسخ‌دا ^(٢).

^(١) ابن‌ الجوزي، نواسخ القرآن: ص ١٣١.

^(٢) له بانگ‌ه‌شه‌ که رانی نەسخ‌ نەبوونە وە: الکيا الهراسي: ٤٦٠/٢ فما بعدها،
والرازي: ١٥٩/١٠، والصاوي: ٢٢٨/١.

- ئايەتى (۷۱): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَاتَّقُوا ثُبَاتٍ أَوْ تَقَرُّوا
جَمِيعًا﴾^(۱)

واتە ھەزەرى خۆتان لە دۆژمنە کەتان وەر یگرن، واتە خۆتان بپاریزن و
بە ئاگابن (فَاتَّقُوا) واتە راپەڕن بۆ جەنگان لە گەڵیان (ثُبَاتٍ) واتە دەستى جیا جیا و
سریه لە دواى سریه (أَوْ تَقَرُّوا جَمِيعًا) واتە بە کۆ و ھەمووتان پیکەو، ئەم
ھەڵبژاردانە بۆ خاوەن ئەمر و سەرکردەى سوپایە بە پێى ئیجتیھادیان لە بەر روشنائى
رەوشى راستبوو ھە.

بانگەکرانى نەسخ پێیانوايه^(۲) ئەم ئايەتە نەسخراو ھەو ھەم ئايەتە: ﴿وَمَا كَانَ
الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَأَفٍّ وَلَوْلَا تَفَرُّؤُنَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾^(۳)

ئەم بۆچوونە نادروستە لە بەر نەبوونی بەرھەڵستی نێوان دوو ئايەتە کە، بۆ
پیاوێ کردنى ھەر یەکێک لەوانە رەوشى تايبەت بە خۆى ھەيە، لەوانە يە رەوشێک داوا
بکات ھەموو باوھەرداران پێویست بکات بجەنگن، یان لەوانە يە رەوشى جەنگە کە
بخوازیت یان بەرگریه رەواکە داوا بکات دەستە دەستە بجەنگن، بارى تێکۆشەران
بە پێى جیاوازی ھێزی دۆژمن چەک و ژمارەیان گۆڕانى بە سەردا دیت، ھەروەھا بە پێى
ستراتیژی مەیدانى جەنگە کە و توانای باوھەردارانى تێکۆشەر، خەمڵاندنى ھەموو
ئەمانە دەچیتە ژێر دەسەلاتى پلاندانانى سەرکردەکانى سوپاوە یان بۆچوونی
سەرکردەى گشتى ھێزە چەکدارەکان.

پاشان گەر خۆمان رادەستى ئەو بەکەین ئەم ئايەتە نەسخراو ھەو ئەو
پێویست دەکات نەسخى ھەموو ئايەتە ھاوشێوەکانى بەکەین، لەوانە: ﴿إِلَّا تَنْفِرُوا

^(۱) سورة النساء/ ۷۱.

^(۲) لەوانە: ابن سلامه ص ۱۱۱ ابن حزم الاندلسي ص ۳۴.

^(۳) سورة التوبة/ ۱۲۲.

يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا^(١) ههروهه ﴿انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا﴾^(٢) هاوشیه کانی نه مانه، پیویست پووچه له و هه ره به و جوړه پیویستکراویش.

- ثایه تی (٨٠): ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾^(٣)

واته تۆمان وهك موحاسه به که ری نه وان ره وانه نه کردووه، ههروهه تۆمان نه کردووه به چاودیر به سهریانه وه لیان بیچیته وه، هه ره به و جوړه تۆمان ره وانه نه کردووه وهك پاریزگار له سهر کار و کرده وه کانیا، به لکو تۆمان وهك ترسینه ره وانه کردووه و کار و باری نه وان بو لای نیته ده که ریته وه تا کو پاداشت و سزای خوین و هریگن.

بانگه رانی نه سخ پیانوايه^(٤) هه ندی له م ثایه ته به ثایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه که نه به شه یه: ﴿وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾. نه م بوچوونه هه ره له سهره تاوه پوچ و بیبینه مایه، بویه ئاتاج به به لگه ناکات له بهر نه بوونی به ره له ستکاری له نیوان پیاده کردنی ثایه تی شمشیر کاتیك ده ستریزکاری بوونی هه بیته و پیاده کردنی ثایه تی (٨٠) ی سوره تی "النساء" له رهوشی ئاساییدا، نه وه له ده روزه ی تیکه لیه له نیوان نه سخ و تاییه تکریدا^(٥).

(١) سورة التوبة/٣٩.

(٢) سورة التوبة/٤١.

(٣) سورة النساء/٨٠.

(٤) منهم ابن سلامة المرجع السابق ص ١١١ وابن حزم الاندلسي المرجع السابق ص ٣٤

وعبد الرحمن بن زيد ابن الجوزي ص ١٣٢.

(٥) من انصار عدم النسخ الرازي: ١٧٦/١٠.

- نایه تی (۸۱): ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾^(۱)
 بانگه رانی نه سخ ده لَین^(۲) ئه م به شه ی نایه ته که: ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ به نایه تی
 شمشیر نه سخکراوه ته وه.

ئه م بۆچوونه رهد ده کریتته وه به نه بوونی به ره له ستکاری له نیوان پشتته لکردن
 له م نایه ته دا و جه نگان له نایه تی شمشیردا، ئه مه ش به هوی جیاوازی ره وشه کانه وه،
 پشتته لکردن دوا ی بانگه واز و راگه یاندن و وه لامنه دانه وه یه بۆ راگه یاندنه که، چونکه
 کاری سه ره کی پیغه مبه ر(ﷺ) بریتیه له پیراگه یاندن و بانگکردن بۆ لای حق نه ک
 ناچارکردنی له سه ره ئه وه ی بانگی بۆ ده کات، له به ره ئه وه ی بانگبۆکراو ئیمان و
 بیروباوه رپه، بیروباوه رپش به شمشیر به سه ر مرقدا ناسه پیت، چونکه قه ناعه تی مرقو
 په یوه ندی به دله وه یه وه ک پیشتی باسما ن کرد.

شمشیر له باری به رگری ره وا و به رپه رچدانه وه ی ده ستریزکاری بۆ سه ر ئیسلام و
 موسلمان به کارده هینریت.

- نایه تی (۸۴): ﴿فَقَاتِلْ﴾^(۳) فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ^(۴) وَحَرِّضُ الْمُؤْمِنِينَ
 عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا^(۵)
 بانگه رانی نه سخ ده لَین^(۶) ئه م به شه ی نایه ته که: ﴿لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ﴾
 نه سخکراوه ته وه به نایه تی شمشیر.

^(۱) سورة النساء/ ۸۱.

^(۲) له وانه: ابن سلامة المرجع السابق ص ۱۱۱ وابن حزم الاندلسي الناسخ والمنسوخ ص ۳۴
 تیایدا هاتووه (پشته لکردن لیتان به نایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه).

^(۳) گوتاره که تاییه ته و ئاراسته ی پیغه مبه ر(ﷺ) کراوه، به لام مه راهه کی گشته، واته
 گوتاره که تاییه ته و مه به سستی گشته.

^(۴) واته گرنگی مه ده به دواکه و تنیان له تو.

^(۵) سورة النساء/ ۸۴.

^(۶) الناسخ والمنسوخ لابن سلامة ص ۱۱۱ الناسخ والمنسوخ لابن خزيمة ص ۲۶۵. الناسخ
 والمنسوخ لابن حزم الاندلسي ص ۳۵.

ئەم بۆچۈنە پۈۈچە بەھۆى نەبوۈنى بەرھەستكارىيەوہ لە نىۋان نەسخەر و نەسخراودا، "ابن الجوزي"^(۱) دەئيت: (ئەھلى تەفسىر دەئيت: ماناكەى تەنھا داۋاى تىكۆشانى لىكراوہ بە نەفسى خۆت و كارى كەسانى تر تو پىيەوہ پابەند نيت، ئەمە موھكەمە، ھەندى لە بەناو ئەھلى تەفسىر پىيانوايە نەسخراوہ تەوہ بە ئايەتى شمشىر، وەك ئەوہى ھەستى كرديت ماناى ئايەتەكە بەم جورەيە: داۋات لىتەكراوہ لەگەل كەس بجەنگى، بەلام بەو شىوہ نىيە، بەلكو ماناكەى تەنھا بە كارى خۆت لە تىكۆشان داۋات لىكراوہ)

"الرازي"^(۲): دەئيت: (ماناكەى تەنھا بە كار و كرەوہەكانى خۆت دەگىرئيت نەك بە كار و كرەوہەكانى كەسانى تر، گەر كارى خۆت ئەنجامدا و داۋات لى ناكريت لە ئەركى كەسانى تر) ئەمە ياسايەكى نەگۆرە و ماوہ تەوہ تا ژيان بەردەوام بيت لەسەر ھەسارەى زەوى، ھىچ كەس پابەند ناييت بە كار و كرەوہەى كەسانى تر، ئەو رىسايە ھەموو ياساناسانى ياساى دانراو كۆدەنگيان ھەيە لەسەرى.

—ئايەتى(۹۰): ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾^(۳)

ئەم ھەلۋاردنە دۋاى فەرمانكردن بە جەنگان دژ بە ھاوہلدانەران ھاتووە، ئەوانەى كە لە نىۋان ئەوان و موسلماناندا پەيمان ھەبوو و پەيمانەكەيان شكەندوو و دەستدرىژيان كرډۆتە سەر موسلمانان، خودا فەرمانيان پى دەكات بە بەرپەرچدانەوہى ئەو دەستدرىژكارىيە بۆيە داۋاى جەنگانى لى كردن و

(۱) نواسخ القرآن ص ۳۵.

(۲) لە سەرخەرائى نەسخ نەبوۈنەوہ: الرازي: ۱۹۶/۱۰ والصاوي: ۲۳۲/۱.

(۳) سورة النساء/۹۰.

فه رموی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاتَّقُواهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾^(۱) هه لوار دنه که له م به شه ی نایه ته که دایه ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ هه ر که س چوو ه ناو په یمانی که سیکه وه که په یمانی له گه ل نئوه هه یه نئوه چوو ته ناو په یمانه که ی نئوه وه ﴿أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ﴾ واته یان نه وانه ی هاتن بۆ لاتان و سینه یان ته سک بوو یوه یوه له وه ی له گه ل هوزده که یاندا دژ به نئوه بجه نګن ﴿أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ﴾ یان له گه ل نئوه دژ به هوزده که یان بجه نګن، واته خو یان گرت ه وه له جه نګان دژ به نئوه و دژ به هوزده که یان نه و ده ستیان بۆ مه به ن نه به گرتن یان و نه به جه نګ له گه لیان، گه ر خودا زالکرنی نه وانه ی بو یستبایه ﴿لَسَلَطُكُمْ عَلَيْكُمْ﴾ به وه ی دلیان به هیز بکات ﴿فَلَقَاتِلُوكُمْ﴾ به لام خودا نه بو یست و ترسی هه لدایه ناو دلیانه وه ﴿فَإِنْ اعْتَرَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ﴾ واته سولج و ناشتی گه ر گه ر دنکه چ بوون ﴿فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾ واته ریگه یه ک به گرتن یان و جه نګان له گه لیان.

بانگه رانی نه سخ پینانویه نهم نایه ته ی که وه ک هه لوار دنیک له حوکمی نایه ته که ی پپیش خو ی هاتوو به نایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه.
نهم بوجوونه بوجه به م هو یانه:

۱. وتنی نه سخ به ره لستی ده کات له گه ل زوریک له نایه تی تری قورئان:
أ. نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾^(۲) به کارهیتانی هیز دژ به موسلمان و ناموسلمان به شوینکه وتنی هه نگاوه کانی شهیتان دانا که دوزمنی مرؤفه گه ر لایه که ی تر ده ستریزکار نه بیئت.

(۱) سورة النساء/ ۸۹.

(۲) سورة البقرة/ ۲۰۸.

ب. نایه تی: ﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾^(۱).

۲. خودا- سبحانه وتعالی- له نایه تی(۹۱) باس له وه دهکات جهنگان له گه لیان ته نها له باری ده ستریزیکردن دایه: ﴿فَإِنْ لَمْ يَغْتَزِلْوْكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلْمَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾.
۳. ه. روه ها نایه تی: ﴿فَإِنْ اعْتَزَلُوْكُمْ فَلَمْ يِقَاتِلُوْكُمْ وَالْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلْمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾. نه مه به لئینه که له خودا وه گهر دوزمن له جهنگ که ناریکرت و نه جهنگا و داوای ناشتی و سولخی کرد، له سهر موسلمانان قبولکردنی نه و داوایه پیویسته، له و باره دا خودا ریگه یه کی بۆ موسلمانان نه هیلاوه ته وه بۆ جهنگان دژ به نه وان و نازاردانیان، گهر نه م به لئینه به نایه تی شمشیر نه سخکرایته وه نه مه مانای پیچه وانه ی به لئین ده گه یه نیت، و خوداش- سبحانه وتعالی- پاک و بیگه رده له و جوړه کارانه.

۴. ﴿فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾ رسته یه کی فه رمانی رابردوی راگه یان دنییه (جملة فعلية ماضية خبرية) سه ریاری نه وه ی به لئینه، وه ک چۆن به لئین ناچیتته ژیر نه سخ وه هه والیش ناچیتته ژیر نه سخ وه.

۵. گهر کارمان به و نه سخه کرد و وتمان پیویسته له گه ل ناموسلماندا له هه موو باریکدا بجهنگیین ده ستریزکار بیت یان ناشتیخواز، داوای جهنگ بکات یان که ناری لی گرتبیت، داوای پیکهاتن بکات یان ره دی بکاته وه، نه وایمه تیشکی سه و زمان بۆ نورزمانی نیسلام هه لکردوه تا کو بلین نیسلام نایینی رشتنی خوینه له هه ردوو باریکی جهنگ و ناشتیدا.

۶. چ سوودیک هه یه له به کارهینانی شمشیر و هیز دژ به ناموسلمان کاتیک بانگ دهکات بۆ ژبانی ناشتیخوازانه له گه ل موسلمان، گهر وتمان سووده که ی بریتییه له سه پاندنی نایینی نیسلام به سهریدا، نه و نه و کاره ره فزکراوه، چونکه تیمان یان

^(۱) سورة الانفال/ ۶۱.

ثاین بیرویاوه پی دلّه و به هیز ناسه پیت به سهر هیچ که سیکدا، چونکه هیز زال
ناکریّت به سهر دلدا با به سهر جهسته شدا زال بکریّت.

گه ر بلّین ته نها له بهر نه وهی موسلمان نییه با ناشتیخوازیش بیت نه م لوزیکه
نیسلام رهدی ده کاته وه، چونکه بنه پرت له نیسلامدا ناشتییه و جهنگ هه لوارده یه،
هه لواردینیش ته نها بۆ زه روره ته و زه روره تیش به نه ندازه ی خوی نه ندازه گیری بۆ
ده کریّت.

۷. وتنی نه سخبونه وهی نه م ئایه ته به ئایه تی شمشیر ته نها ئیجتهاده و
به لگه یه ک له سهری راست ناییته وه له قورئان یان سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) یان
کوده نگه هاوه لان یان شوینکه وتوان ، ئیجتهاد گه ره له نه بیت ته نها گومان
ده به خشیت، قورئانیش به یه قین جیگیر بووه، نه وهش به جیگیر بوونی یه قینی
جیگیر بووه ته نها به یه قین ده سپیته وه.

— ئایه تی (۹۱): ﴿سَتَجِدُونَ آخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ^(۱) وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ^(۲) كُلَّمَا رُفُوا
إِلَى الْفِتْنَةِ^(۳) أُرْكَسُوا^(۴) فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَغْتَرِلَوْكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ
وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا^(۵)﴾

هه ندیک له سهرخه رانی نه سخ پییاوایه نه م ئایه تهش به ئایه تی شمشیر
نه سخکراوه ته وه^(۶).

^(۱) به ده رختنی ئیمان له لای ئیوه.

^(۲) به پییاوهر پی کاتیك ده گه پینه وه بۆ لایان نه وانه بریتی بوون له: اسد و غگقان.

^(۳) بانگ بکریّن بۆ هاوه لدان

^(۴) به خراپترین شیوه تئیده که ون

^(۵) سورة النساء/ ۹۱.

^(۶) له سهرخه رانی نه م بانگه شه یه: ابن سلامة الناسخ والمنسوخ ص ۱۱۲ تیایدا

هاتووه (نه مهش دیسان به ئایه تی شمشیر نه سخ کراوه ته وه) وابن حزم الاندلسی

الناسخ والمنسوخ ص ۳۵ تیایدا هاتووه (خودا به ئایه تی شمشیر نه سخی کرده وه)

بانگه‌شهی نه‌سخی نایه‌تی (۹۱) وه‌ك بانگه‌شهی نه‌سخی نایه‌تی (۹۰)ه، بۆیه ئهم بانگه‌شهی ره ده‌كریته‌وه به‌وهی باسما ن کرد له ره‌دكرده‌وهی بانگه‌شهی نه‌سخی نایه‌تی یه‌كه‌م (۹۰)، له‌گه‌ل خستنه‌سه‌ری ئهم دوو خاله:

۱. له هه‌مان نایه‌تدا فه‌رمان كراوه به جه‌نگان له‌گه‌لیان گه‌ر په‌یمان‌ه‌كانیان شكاند و ده‌ستدریژیان كرده سه‌ر موسلمانان، ئه‌مه‌ش هه‌مان ئه‌و شته‌یه نایه‌تی شمشیر ناماژه‌ی پێده‌كات، ئیتر چۆن نایه‌تیك نه‌سخ ده‌كریته‌وه كه فه‌رمان ده‌كات به ناوه‌رۆکی ئه‌وه‌ی نایه‌تی شمشیر فه‌رمانی پێكه‌ردوه؟!

۲. ئهم هه‌لانه له هه‌ندێ له موچه‌هیدانه‌وه له وتنی نه‌سخی نایه‌ت له نواى نایه‌ت، چی ده‌وتریت به مروفێك گه‌ر نمونه‌ی ئهم هه‌لسوكه‌وته‌ی لیوه‌شیته‌وه، به‌وه‌ی حوكمێك ده‌ریكات و پاشان له كه‌مترین ماوه‌دا بیسپریته‌وه، حیکمه‌تی دانه‌پالی ئهم كاره بۆ لای خودا چیه له كاتیكدا گه‌ر بدریته پال مروف ناتا‌وه‌اویه بۆی؟!

-نایه‌تی (۹۲): ﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ﴾^(۱)

وابن الجوزي نواسخ القرآن ص ۱۲۴ تیایدا هاتوه (ماناكه‌ی ئه‌وه‌یه رازییون بۆ هه‌ردوو ده‌سته‌كه نیشان ده‌ده‌ن بۆ ئه‌وه‌ی له هه‌ردوو ده‌سته‌كه سه‌لامه‌ت بن، خودا فه‌رمانی كرد وازیان لی به‌ینن گه‌ر كه‌ناریان گرت و سه‌لامه‌تیان لیوه‌شایه‌وه كه بریتییه له ناشته‌واپی هه‌ر به‌و جوړه فه‌رمانی كرده‌وه به وازه‌ینان له‌وانه‌ی چاكه‌ده‌ك‌ن له‌گه‌ل ده‌سته‌یه‌ك كه هاوپه‌یمانی موسلمانانن، پاشان ئه‌وه نه‌سخ‌كراوه به‌م نایه‌ته: (اقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ) سورة النور/ه.

^(۱) هذا جزء من آية (۹۲) من سورة النساء التي نصها (وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُو لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا) ماناكه‌ی: بۆ هه‌یج باوه‌رداریك نییه باوه‌رداریکی تر بكوژیت مه‌گه‌ر به هه‌له، "ما كان" له‌سه‌ر نه‌ریكردن نییه، چونكه

بانگکه رانی نه سخ پییان وایه ئایه تی: ﴿فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ﴾ تا کوتایى
 ئایه ته که نه سخکراوه ته وه به ئایه ته که ی سورده تی "التوبه" که نه ئایه ته یه: ﴿بَرَاءَةٌ
 مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾^(۱).

ابن سلامة^(۲) ده لیت: نه وه به م ئایه ته سراوه ته وه: ﴿بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ﴾ الایه،
 نه مهش هه مان گوزاره ی "ابن حزم الاندلسی" ه^(۳) و دوویاره ی ده کاته وه، "ابن
 الجوزی"^(۴) ده لیت: (جمهوری نه هلی زانست له سه ره نه وهن - ئاماژه به م ئایه ته - نه وه
 که سه ی به هه له ده کوژیت له سه ره بکوژه که ی خویندان و که فارهت هه یه، نه مه
 بریتیه له قسه ی "ابن عباس، و الشعبي، و قتادة، و الزهري، و أبي حنيفة، و
 الشافعي" و قسه ی هاوه لانی ئیمه، ئایه ته که له سه ره نه مه موحه که مه و
 نه سخنه کراوه ته وه.

هه ندی له نه هلی ته فسر پییان وایه مه به ست پیی هه ره که س له هاوه لانه ران له
 نیوان نه وه و پیغه مبه ردا هودنه یه که هه بویت بۆ ماوه یه کی دیاریکراو، نه وه
 نه سخکراوه ته وه به ئایه تی: ﴿بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ الایه، یان به ئایه تی: ﴿وَأَمَّا
 تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ﴾^(۵).

نه وه ی خودا نه هی لیبکات بوونی شیاو و گونجاو نییه، "الادیه" نه وه یه وه که قهره بوو
 ده دریت له خوینی کوژاوه که دا به که سوکاری یان به میراتگرانی، قورشان بپی
 نه وه ی ده دریت دیاری نه کردوو هه روه ها نه وه که سانه ی دیاری نه کردوو له سه ریان
 پیویست ده بیت، ئایا له سه ره بکوژه که یه یان له سه ره که سوکاره که ی، به لکو هه موو
 نه وانه به سونه تی پیغه مبه ر^(۶) دیاریکراوه، نه وه به سه ی ئایه ته که که ده فهرمویت:
 (وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ) نه مه بۆ نه هلی زیمه و هاوپه یمانه که به هه له
 ده کوژیت، بۆیه دیه و که فارهت پیویست ده بیت.

^(۱) سورة التوبة/ ۱.

^(۲) الناسخ والمنسوخ ص ۱۱۲.

^(۳) ص ۳۵.

^(۴) نواسخ القرآن ص ۱۳۴.

^(۵) سورة الانفال/ ۵۸.

بانگه‌شهی نه‌سخ دروست نییه به‌م به‌لگانه:

۱. نه‌بوونی به‌ره‌لستکاری له‌نیوان دوو‌ئایه‌ته‌که‌دا، چونکه مه‌به‌ست له‌م ئایه‌ته: ﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ نه‌وه‌یه له‌نیوان نه‌وقه‌ومه و موسلماناندا په‌یمان و په‌نا بوونی هه‌بیته و له‌نه‌هلی جه‌نگ نه‌بن^(۱) له‌کاتیکدا مه‌به‌ست به‌هاوه‌لدانه‌ران له‌ئایه‌ته‌که‌ی سوره‌تی "التوبة" دا بریتییه له‌نه‌هلی جه‌نگ، هه‌ر به‌و جوړه له‌ئایه‌تی "الأنفال" دا وه‌ک روشنه، بۆیه بابته‌تی دوو‌ئایه‌ته‌که جیاوازه، له‌مه‌رجه‌کانی نه‌سخیش دژیه‌کییه و له‌مه‌رجه‌کانی دژیه‌کیش یه‌کیتی بابته.

۲. ئایه‌ته‌که ریسایه‌کی گشتی هیناوه و تاییه‌ت نییه به‌و هاوه‌لدانه‌رانه‌ی له‌هونده‌دا بوون له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ری خودا(ﷺ) ریسای نوسولای گشتیش داوا ده‌کات په‌ندوه‌رگرتن به‌گشتاندنی ده‌قه‌که بیته‌ نه‌ک به‌تاییه‌تکردنی هۆیه‌که، بۆیه له‌نیوان دوو‌ئایه‌ته‌که‌دا به‌ره‌لستکاری بوونی نییه له‌م رووه‌وه^(۲).

-ئایه‌تی(۹۳): ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾^(۳)

هه‌ندیك پێیایایه^(۴) نه‌م ئایه‌ته نه‌سخ‌راوه‌ته‌وه، له‌سه‌ر نه‌سخ‌که‌ره‌که‌ی جیاوازیان هه‌یه، هه‌یانه ده‌لێت نه‌م ئایه‌ته‌یه: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾^(۵) الآیة، که‌سانیک‌ی ده‌لێن نه‌سخ‌که‌ره‌وه‌که‌ی بریتییه له‌م ئایه‌ته: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا

(۱) الطبرسی: ۹۱/۳.

(۲) سه‌رخه‌رانی نه‌سخ نه‌بوونه‌وه: الرازی: ۲۲۶/۱۰ والألوسی: ۱۱۴/۵ أحكام القرآن لابن

العربی: ۴۷۱/۱.

(۳) سورة النساء/۹۳.

(۴) وه‌ک ابن‌سلامه ص ۱۱۲ وابن‌حزم الاندلسی ص ۳۵.

(۵) سورة النساء/۴۸.

بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا، يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا، إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا^(۱).

بانگه‌شهی نه‌سخی ئه‌و ئایه‌ته پووجه، چونکه له ده‌روازه‌ی تیکه‌لییه له نیتوان نه‌سخ و تاییه‌تکردندا، به‌وه‌نده ده‌وه‌ستم "الرازي" وتویه‌تی له‌م مه‌یدانه‌دا^(۲) (له "ابن عباس" وه گوازراوه‌ته‌وه فهرموویه‌تی: ته‌ویه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی کوشتنی به‌ئه‌نقه‌ستی دوزمنکارانه‌ی کردووه قبول نییه، جمهوری زانایان ده‌لێن قبول‌لکراوه، چه‌ند روویه‌ک به‌لگه‌ن له‌سه‌ری:

به‌لگه‌ی یه‌که‌م- کوفر گه‌وره‌تره له کوشتن گه‌ر ته‌ویه له کوفر قبول بیت ئه‌وا ته‌ویه له کوشتن له‌پیشتره به قبول‌بوون.

به‌لگه‌ی دووه‌م- ئه‌م ئایه‌ته‌یه: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ) الایه، گه‌ر ته‌ویه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی به کوشتن هه‌له‌ده‌ستیت له‌گه‌ل ته‌ویه‌ی هه‌موو گوناوه گه‌وره باسکراوه‌کاندا له‌م ئایه‌ته‌دا قبول بیت، ئه‌وا ته‌ویه‌ی بکوژ به‌ته‌نها له‌پیشتره به قبول بوون.

به‌لگه‌ی سێیه‌م- ئایه‌تی: ﴿وَيَغْفِرْ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ به‌لێنی لی‌بورنی داوه له هه‌موو گوناوه‌یک جگه له کوفر (هاوه‌لدانان)، که‌وابوو لی‌بورن له کوشتن دوا ته‌ویه‌کردن له‌پیشتره به قبول^(۳).

^(۱) سورة الفرقان/ ۶۸-۷۰.

^(۲) التفسير الكبير: ۲۴۶/۱۰.

^(۳) سه‌رخه‌رانی نه‌سخ نه‌بوونه‌وه: الرازي ۲۳۷/۱۰ والألوسي ۱۱۷/۵.

— تايه تی (١٤٥): ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾^(١)

ابن حزم الاندلسي^(٢) و نه وانه ی له بانگکه رانی نه سخ له گه ل نه ون ده لئین: خودا هه ندیکي به هه لواردن نه سخ کردوته وه به م تايه ته: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا﴾^(٣).

نهم بۆچوونه پووچه، گهر مه به ست به نه سخ تايه تکردن نه بیئت. ابن الجوزي^(٤) ده لئیت: (هه ندیک له که می تیگه یشتنییه وه پئیویا به نه و تايه ته به هه لواردن نه سخکراوه ته وه که بریتییه له: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ له چه ندین شوین رؤشمان کردوته وه هه لواردن نه سخ نییه^(٥)).

^(١) سورة النساء/ ١٤٥.

^(٢) الناسخ والمنسوخ ص ٣٥ ابن سلامة ص ١١٣.

^(٣) سورة النساء/ ١٤٦.

^(٤) نواسخ القرآن ص ١٣٩.

^(٥) سه رخه رانی نه سخ نه بوونه وه: الرازي ٨٧/١١.

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "المائدة"دا

"ابن الجوزي" دەلالت: (هەندىك دەلالت لە سورەتى "المائدة"دا نەسخکراو بوونی نىيە، لە "ابن إسحاق" هەو لە "عامر بن شرحبيل" هەو دەلالت: سورەتى "المائدة" نەسخکراو تیدا نىيە، ، لە "ابن عون" هەو دەلالت: وەم بە "الحسن" نەسخ لە سورەتى "المائدة"دا هەيە وتی: نەخێن)

"أبو جعفر النحاس"^(۱) دەلالت: (زانایان لەم سورەتەدا جیاوازیان لە نێواندايە، هەيانە دەلالت هێچى لى نەسخنەکراوەتەو، هەيانە بەلگە دەهێنێتەو بەوێ کۆتا سورەتیکە دابەزى بێت، بۆیە دروست نىيە نەسخکراو تیدا بێت)، هەرۆها دەلالت لە "أبي إسحاق" هەو لە "أبي ميسرة" هەو دەلالت: هێچ لە سورەتى "المائدة" نەسخنەکراوەتەو، لە "جبیر بن نضیر" هەو دەلالت: حەجم کرد و چوومە بۆ لای دایکە "عائشە" -خوا لى رازى بێت- وتی: سورەتى "المائدة" دەخوینىيەو، وەم: بەلى، وتی: ئەو دوايىن سورەتیکە دابەزى بێت، ئەوێ تيايدا بينيتان حەلاکراو بو ئیوەش بە حەلالى بزائن، ئەوێ بينيتان تيايدا حەرامکراو بو بە حەرامى بزائن) ئەمە بەلگەيە لەسەر نەبوونی حوکمی نەسخکراو تيايدا.

(۱) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۱۱۵.

هه نديك له بانگكه راني نه سخ پييانوايه^(۱) سوره تي "المائدة" نو ثايه تي نه سخكراوى تيدياه.

ثايه ته كان نه مانه ن:

- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهَوْا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أُمِينَ النَّبِيِّ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (۲)
- ﴿الْيَوْمَ أَحْلَلْ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ﴾ (۵)

- ﴿فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۳)
- ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۳۳)
- ﴿فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ (۴۲)
- ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ (۹۹)
- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ (۱۰۵)
- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ﴾ (۱۰۶)

(۱) كابين حزم الاندلسي المرجع السابق ص ۳۵.

ثایه تی (۲) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ^(۱) وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ^(۲) وَلَا الْهَدْيَ^(۳) وَلَا الْقِلَاعَ^(۴) وَلَا أَمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَنْتَفِعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَلُّوا^(۵) وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ^(۶) شَتَانُ قَوْمٍ^(۷) أَنْ صَدُّكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ^(۸) أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ^(۹)

بانگه شه که رانی نه سخ پیانوايه^(۱۰) ئەم ئایه ته نه سخکراوه ته وه، به لام له سه ر نه سخکراوه که ی جیاوازیان له نیاواندایه، هه یانه ده ئیت به ئایه تی شمشی

- (۱) نیشانه کانی ئاماژه کار له سه ر ئایینه که ی له فه رمان پی کراوه کان و نه هیل پی کراوه کان.
- (۲) واته کوشتن له مانگی هه رامدت هه لال مه که ن.
- (۳) واته په لاماری ئەوه مه ده ن ده کریته دیاری بۆ "بیت الله الحرام" له وشتر و ولاخی رهش و سپی وهک نزیک بوونه وه له خودا، هه لالی مه که ن بۆ خۆتان و له ده ست خاوه نه کانیان وه ریگرن، بۆیه په لاماری ئەوه هه دیانه و خاوه نه کانیان مه ده ن.
- (۴) کۆی "قلاده" ئەوهش ئەوه بوو له داری "حرم" پیایدا هه لده واسرا، پێش ئیسلام کاتیک "حرم" یان ده ویست داری "حرم" یان به خۆیاندا هه لده واسی بۆیه که س په لاماری نه ده دان، هه ر به و جۆره په لاماری ئەوانه مه ده ن مه به ستیان سه ردانکردنی "بیت الله الحرام" ه، الآیه ۱۳.
- (۵) ئەمره که بۆ موباحکردنه چونکه ئەمر له دوا ی قه دهغه کردن ده یگێژیتته وه بۆ دۆخی ئەوه ی له سه ری بوو.
- (۶) واته واتان لێنه کات (هه لتان نه ئیت بۆ ئەو کاره)
- (۷) واته بوغز و کینه، واته بوغز و کینه ی پێشینه بۆ ده ستیه ک واتان لێ نه کات ده ستدری بکه نه سه ری.
- (۸) رۆشنکردنه وه یه بۆ هۆی هه لوه شانده وه که، ئەوهش ئەوه بوو ناموسلما نه کان موسلمانانیان رێگری ده کرد له "بیت الله الحرام".
- (۹) هه رکه س دروشمه کانی خودا هه لال ده کات واجب واز لێده هیئت و کاری هه رام ئەنجام ده دات.
- (۱۰) وهک: ابن حزم الاندلسی الناسخ والمنسوخ ص ۳۵ تیایدا هاتوه (پاشان به ئایه تی شمشی سراهه وه) ابن سلامة ص ۱۱۶ له طبعی هاورایه.

سېراۋەتەۋە، ھەيانە دەلىت بە ئايەتى بەرائەت لە سورەتى
 "التوبة" سېراۋەتەۋە: ﴿بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ﴾^(۱).

ھەيانە دەلىت: بە زىاتر لە ئايەتىك سېراۋەتەۋە^(۲).

ھەندىك پىياناۋايە ھەندىكى موحكەمە ۋە ھەندىكى سېراۋەتەۋە.

ھەندىكىش دەلىن: ئايەتە موحكەمە ۋە نەسخى تىدا نىيە^(۳).

بەلگەيەك لە قورئان ۋە سوننەتى پىقەمبەر(ﷺ) ۋە ئىجماعى ھاۋەلەن ۋە قەسە
 نوۋسەرەنى ۋە ھى نابىئىرىتەۋە بەلگە بىت لەسەر ئەم بەلگەشەيە لە نەسخى ئەم
 ئايەتەدا، ھەموۋى تەنھا ئىجتىھادە ۋە تەنھا گومان دەبەخشىت، ۋە ھەي بە يەقىن
 جىگىر بوۋىت تەنھا بە يەقىن دەسپىتەۋە، ئەم ئايەتە پىرۋە بە گوزارەي
 راشكاۋانەي خۇي چەند ھوكمىك لە خۇ دەگىرىت كە ھەموۋىان موحكەمە ئەۋانەش
 بىرىتىن لەم نەھىكردن ۋە فەرمانانەي دروشمەكانى خودا:

۱. دروشمەكانى خودا ھەلەل مەكەن، ئەۋەي خودا ھەرامى كىرۋە ھەلەل
 مەكەن، ۋە ئەۋەي ھەلەل كىرۋە ھەرامى مەكەن، ھەلەل كىردن بەۋە دەبىت
 سەرىپچى لە فەرمانەكانى خودا بىرىت لە رىگەي ۋە زىلەتتەن ئايان ۋە سەرىپچى لە
 نەھىكراۋەكان بە ئەنجامدانان.

۲. ھەروەھا مانگى ھەرام(الشهر الحرام) ھەلەل مەكەن: ۋاتە جەنگان لە مانگى
 ھەرام ۋە مانگەكانى تىدا ھەلەل مەكەن، مەگەر لەبارى ھەلۋاردندا ۋەك بەرگىيەك لە
 بىرۋاۋەپ ۋە زىيان ۋە ناموس ۋە مال ۋە سامان، ئەم "مەطوف" ۋە "مەطوف" ھەكانى
 تىرىش ھەروەھەمو "عطف" كراۋنەتەۋە سەر "شعائرا اللہ" ئەۋەش لە دەروازەي

^(۱) من تفسیر الجلالین ۱/۲۶۵ (ئەمە نەسخراۋەتەۋە بە ئايەتى: براءة).

^(۲) لە تفسیر الصاوي علی الجلالین ۋە قولە بآية براءة ۋاتە نەسخى كىردۋتەۋە كە نەسخەر
 چونكە نەسخەر زىاتر لە ئايەتىكە.

^(۳) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم لابی جعفر النحاس ص ۱۱۵-۱۱۶.

"عطف"ی تاییه ته له سەر "عطف"ی گشتی، چونکه هه ره هه موو له دروشمه کانی خودان.

۳. "هه دی"ش هه لال مه کهن، واته ئه و هه دیا نه ی بۆ جیگه پیرۆزه کان ده برین له پیش هه موویانه وه "بيت الله الحرام" هه لالی مه کهن، به وه ی به داگیرکردن ببیهن بۆ خۆتان، هه روه ها ده ستریزێ مه کهنه سهر ئه وانه ی هه دیه کان پیشکesh ده کهن، ده ستریزێ بۆ سهر ئه و که سانه ی دروشمه کان له ئایینی خۆیانه دا پیشکesh ده کهن له ئیسلامدا هه رانه، چونکه ئازادی ئایین له ئیسلامدا پارێزگاری لیکراوه له گه ل بانگه واز به حیکمهت و ئامۆزگاری چاک و پاک بۆ ئه و شته ی راست و دروسته.

۴. هه ر به و جۆره "فلان"یش هه لال مه کهن، واته هه لالی مه کهن به ده ستریزێ کردنه سهر ئه و و خاوه نه که ی.

۵. ده ستریزێ مه کهنه سهر ئه وانه ی سه فه ری "بيت الله الحرام"یان به مه رامگرتوه له ناموسلما نه کان له کاتی که ئه وانه داوی فه زل و رازی بوونی خودا ده کهن به کاره که یان.

۶. که ره له ئیحمال بوونه وه بۆتان موباحه راو بکهن، چونکه کاره که داوی ئه و قه ده غه بوونه ده گه ریتته وه سهر دۆخه که ی یه که مجاری له واجیوون و نه دب و موباحبوون.

۷. رقتان له قه ومیک به هۆیه کی پیشینه واتان لی نه کات ده ستریزێ بکه نه سه ریان، ئه مه ش وه ئه و ئایه ته وایه ده فه رمویت: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾^(۱) خودا- سبحانه وتعالی- مه دخی ئه وانه ده کات به چاکه رووبه رووی خراپه ده بنه وه و هه روه ها ئه وانه ی رقی خۆیان ده خۆنه وه و له هه لای به رانه ره ده بووین، ده فه رمویت: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ

^(۱) سورة المائدة/ ۸.

النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ^(۱) به لام له هه مان کاتدا فه رمانی کربوه به په رچدانه وهی کاری دوزمنکاری له باری به رگری ره وادا، ده فه رمویت: ﴿فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾.

۸. هاوکاری بکن له سهر چاکه و ته قوا به نه جامدانی نه وهی فه رمانتان پیکراوه و وازهینان له وهی نه هیتان لیکراوه.

۹. هاوکاری مه کهن له سهر خراپه و کاری دوزمنکارانه، به وازهینان له وهی فه رمانتان پیکراوه و نه جامدانی نه وهی نه هیتان لیکراوه.

۱۰. ته قوتان ه بیت و بترسن له سزای خودا، سزای توندی له لایه بؤ نه وانهی دروشمه کانی حه لال ده کهن، له و دروشمانه ده سترگرنه وه له ده ستریزیکرنه سهر که سانی تر گره ده ستریزکاری نه انجام نه دا، خو قه ده غه کړدن له زیانگه یانندن به که سانی تر، گهر زیانی پیگه یشته نه و ما فی قهره بوو کړنه وهی بؤ هیه به بی توله سه ندنه وه، چونکه زیان به زیان لاناچیت (ناسرپته وه)، به لکو به قهره بوو کړنه وه ده بیت به پیتی فه رموده ی پیغه مبر (ﷺ) ((لا ضرر ولا ضرار نه زیان و نه زیانگه یانندن))^(۲) واته دروست نییه زیان به که سانی تر بگه یه نیت هه ر به و جوړه دروست نییه به زیان روویه پرووی زیان بینه وه، یه کسانه لای به رانبره موسلمان بیت یان ناموسلمان، بؤ مروؤ ما فی به رگری ره و او به رپه رچدانه وهی ده ستریزکاری هیه، یه کسانه ده ستریزکاره که موسلمان بیت یان ناموسلمان^(۳).

^(۱) سورة آل عمران/۱۳۴.

^(۲) رواه مالك وأحمد وابن ماجة.

^(۳) سه رخرانی نه سخ نه بوونه وه: الرازي ۱۱/۱۳۰ والالوسي ۶/۵۵.

— ثایه تی (۵): ﴿الْيَوْمَ أَجِلُّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ﴾^(۱) الآية.

"النحاس"^(۲) ده لیت: سی قسه ی له سهره: هه یانه ده لئین بۆ نئیمه حه لاله با ناوی جگه له خوداشیان له سهر هینا بیت، بۆیه نه سخک ره وه ی ئەم ئایه ته یه: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾^(۳) هه یانه ده لیت ئایه تی (۵) ی سوره تی "المائدة" هه لوارینه له م ئایه ته^(۴)، که سانیکیش ده لئین: نه نه سخکراوه و نه هه لوارینه.

"ابن الجوزي"^(۵) ده لیت: ئه هلی ته فسیر له م ئایه ته دا جیاوازی که وتوته نیتوانیانه وه بۆ سی قسه:

یه که میان: ئه وه یه داوا ده کات سه رپراوی ئه هلی کیتاب به ره های موباحکراوه، هه رچه ند ده شرانین ناوی جگه له خودای له سهر هینراوه، واته یه کیکی تریان له گه ل خودادا کردبووه به هاوه ل، به لام پێیان وایه نه سخکری ئەم ئایه ته یه: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾.

دووه م: یه که مجار^(۶) موباح بووه پاشان به م ئایه ته نه سخکراوه ته وه: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾.

قسه ی سییه م: سه رپراوی ئه هلی کیتاب بۆیه حه لاکراوه چونکه له بنه رته دا ناوی خودای له سهر هینراوه، بۆیه هه ر کات زانرا ناوی جگه له خودای له سهر هینراوه ناخوړیت، "ابن الجوزي" ده لیت ئه مه له لای من دروسته.

^(۱) سورة المائدة/ ۵.

^(۲) المرجع السابق ص ۱۱۷.

^(۳) سورة الانعام/ ۱۲۱.

^(۴) اي الآية ۱۲۱ من سورة الانعام.

^(۵) نواسخ القرآن ص ۱۴۲.

^(۶) ئایه تی ئاماژه که ره موباح کردن له کوێیه تا به م ئایه ته بپێتته وه؟

دروست نه‌وه‌یه بانگه‌ش‌ه‌ی نه‌سخ بووجه‌له بهم به‌لگانه:

۱. هه‌موو نه‌وه‌ی وتراوه ئیجتهادی تاکه‌که‌سییه به‌لگه‌یه‌ک له قورئان یان سوننه‌ت یان له ئیجماع له‌سه‌ر دروستیه‌که‌ی راست نابیته‌وه، ئیجتهاد ته‌ن‌ها گومان ده‌به‌خشیت، نه‌وه‌ش به‌یه‌قین جیگیر بووه ته‌ن‌ها به‌یه‌قین ده‌سپړته‌وه.

۲. جیاوازی له‌مه‌رجی ناوه‌یتانی خودا و به‌مه‌رجنه‌گرتنی نه‌و ناوه‌یتانه له‌فیقه‌ی ئیسلامیدا هاتووه و تاییه‌ت نییه به‌نه‌ه‌لی کیتاب^(۱).

۳. نه‌بوونی زانست به‌دواکه‌وتنی ثایه‌تی نه‌سخ‌که‌ر له‌نه‌سخ‌کراو له‌دابه‌زیندا به‌به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی جارێک نه‌سخ‌کراو ده‌که‌ن به‌نه‌سخ‌که‌ری نه‌سخ‌که‌ریکی تر، جارێکیش پینچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ ده‌لێن، بۆیه‌بابه‌ته‌که‌ بۆ گومان و ئیجتهاد ده‌گه‌رێته‌وه، قورئانیش بینا له‌سه‌ر نه‌وه‌ ناسپړته‌وه، چونکه‌ نه‌وه‌ی به‌یه‌قین جیگیر ده‌بیت به‌یه‌قین ده‌سپړته‌وه.

۴. هه‌ر‌که‌س ده‌لێت نه‌سخ‌کراوه‌ته‌وه تیکه‌لی لا دروست بووه له‌نیوان نه‌سخ و تاییه‌ت‌کردندا یان له‌نیوان نه‌سخ و سنووردار‌کردنی ره‌ه‌ادا وه‌ک چۆن روژنه‌ له‌وه‌ی باس‌مان کرد^(۲).

^(۱) ابن رشد فی کتابه‌ بدایه‌ المجتهد ونهایه‌ المقتصد ۳۶۳/۱ ده‌لێت: له‌حوکمی ناوانانی بۆ سێ قسه‌ دابه‌ش بوون: وتراوه به‌ره‌هایی فه‌رزه، نه‌وه بریتیه‌ له‌ قسه‌ی نه‌ه‌لی زاهیر، وتراوه فه‌رزه‌ گه‌ر له‌بیری بیت و فه‌رزه‌که به‌رده‌بیته‌وه گه‌ر له‌بیری چوو نه‌مه‌ش قسه‌ی مالیک و نه‌بی حه‌نیفه‌یه، وتراویشه‌ سوننه‌تیک‌ی موئه‌که‌ده‌یه نه‌وه‌ش قسه‌ی شافیه‌ی و هاوه‌لانی نه‌وه، له‌"ابن عباس رضی‌الله‌عنهم وابی هریره رضی‌الله‌عنهم" ر‌یوایه‌ت‌کراوه، ه‌و‌ی جیاوازییه‌که‌یان: به‌ره‌ل‌ستی ر‌وواله‌تی قورئانه له‌وه‌دا له‌گه‌ل س‌وونه‌تی پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌ع‌یه‌و‌آله‌و‌س‌لم، قورئان نه‌م ثایه‌ته‌یه: (وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ) س‌وونه‌ت‌یش بریتیه‌ له‌وه‌ی مالیک له‌"ه‌شام" وه‌ له‌باوکیه‌وه ر‌یوایه‌تی کرد‌وه، ده‌لێت: پ‌رسیار له‌ پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌ع‌یه‌و‌آله‌و‌س‌لم ک‌را و وت‌را: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا صلی‌الله‌ع‌یه‌و‌آله‌و‌س‌لم خه‌لکی بادیه‌ گ‌وشت‌مان بۆ ده‌ه‌ین نازانین ناوی خودایان له‌سه‌ر ه‌یناوه‌ یان نه‌، پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌ع‌یه‌و‌آله‌و‌س‌لم فه‌رمو‌ی: ناوی خودای له‌سه‌ر به‌ین و پاشان بیخ‌ون، مالیک پ‌ی‌یوایه‌ ثایه‌ته‌که نه‌سخ‌ی نه‌م فه‌رمو‌وده‌ی کرد‌وه.

-نایه تی(۱۳): ﴿فَبِمَا^(۱) نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ^(۲) وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً^(۳) يُحَرِّفُونَ^(۴) الْكَلِمَ^(۵) عَنْ مَوَاضِعِهِ^(۶) وَنَسُوا حَظًّا^(۷) مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ^(۸) تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ^(۹) مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ^(۱۰) فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ^(۱۱) إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ^(۱۲)﴾
 "ابن سلامه"^(۱۳) دهلّیت عه فو نه سخکراوه ته وه به م نایه ته: ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾^(۱۴) الایه، "ابن حزم الاندلسی"^(۱۵) هه مان قسه دوویاره ده کاته وه.

"ابن الجوزی"^(۱۶) دهلّیت: (زانایان له سهر ئه مه جیاوازییان له نیتواندایه نایا نه سخکراوه ته وه یان موحه که مه، بۆ دوو قسه:

-
- (۱) انصار عدم النسخ الرازي: ۱۴۶/۱۱ والألوسي: ۶۵/۶.
 (۲) "ما" زائده به په یمانشکی نینیان.
 (۳) واته له ره حمه تی خۆمان دوورمان خستنه وه.
 (۴) نه رم نابین بۆ قبول کردنی باوه پ، ئه م "جعل" ه به هۆی نه وانه وه بووه و خودا به زولم به سهر نه وانه نه یسه پاندوه.
 (۵) نه وه ی له ته وراتدایه.
 (۶) نه و شوینه ی خودا تیایدا دایناوه، واته ئالوگوری ده که ن.
 (۷) واته به ش، مانای "نسوا" واته وازیان لیهیتنا.
 (۸) گوتاره که بۆ سهروه رمان "محمد" ه (ﷺ).
 (۹) ای خیانه منهم بنقض العهود والمواثيق.
 (۱۰) نه و که مه نه وانه بوون که موسلمان بوون.
 (۱۱) چونکه نه وه له نه خلایه به رزی ئیسلامه و پیتویسته موسلمان پیتیه وه پابه ند بیت، چونکه لیبودرد و لیخوشبوون له دیارترین جیا که ره وه کانی ئیسلامه.

(۱۲) سورة المائدة/۱۳.

(۱۳) الناسخ والمنسوخ ص ۱۱۷.

(۱۴) سورة التوبة/۲۹.

(۱۵) الناسخ والمنسوخ ص ۳۵-۳۶.

(۱۶) نواسخ القرآن ص ۱۴۴.

يەكەمىيان: ئايەتەكە نەسخىراۋەتەۋە، زۆرىيەيان ئەم قەسەيان كىرىۋە، بۆ
نەسخىرەۋەكەى دابەشېۋون بەسەرسى قەسەدا:

۱. ئايەتى شمشىر

۲. ئايەتى ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ الایە.

۳. ئايەتى: ﴿وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ (۱) خِيَانَةً (۲) فَأَنِذْ إِلَيْهِمْ (۳) عَلَىٰ سَوَاءٍ (۴)﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ (۵).

قەسەى دوۋەم: ئايەتەكە موھكەمە.

دروست ئەۋەيە ئايەتەكە موھكەمە بەم بەلگانە:

۱. ئايەتى شمشىر تايىبەتە بە حالەتى دەستىزىكارى و بەرگى شەرى و
ھەلۋەشانەۋەى پەيمان، بۆيە دەستىزىكارى پىۋىست ناكات.

۲. ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ الایە، واتە گەر دژ بە ئىۋە جەنگان و
دەستىزىيان كىرە سەرتان ئەمەش مەرجى داۋاكرۋە بۆ جەنگى رەۋا ۋەك قورئان
باسى كىرۋە لە زۆرىك لە ئايەتەكانىدا، پىشتى ھەندىكىمان باس كىرە.

۳. ئايەتى "الأنفال" لەگەل لىخۆشېۋون و لىيوردن بەرھەلىستى ناكات لە بارى
ئاشتىدا، بەلكو رىسايەكى گىشتى لەخۆ دەگىرت كە ھەموو دەۋلەتانى دۇنيا بەپىي
داۋاكرىيەكەى ئەۋە كاردەكەن، ئەۋەش يەككە لە دوو لايەنەكەى پەيمانبەستىن گەر
پىيەۋە پابەند نەبوو و پابەندبوۋنە سەھەلدارۋەكانى ئەۋ پەيمانبەستىنەى جىيەجى

(۱) پەيمانىيان لەگەل بەستى.

(۲) خيانەت لە پەيمانىكدا بە نىشانەيەك ئامازەى پى بكات.

(۳) واتە پەيمانەكەيان بەدۋە بەرۋودا ۋە لىيۋەشېنەۋە، چونكە گەر يەككە لە دوو
لايەنەكە پابەند نەبىت بە ھاۋپەيمانىتتەيەكەۋە ئەۋىترىيان مافى خۆيەتى پىيەۋە پابەند
نەبىت.

(۴) "حال" واتە تۆ ۋە ئوان لە پىزانىنى ھەلۋەشانەۋەى پەيامانەكە يەكسان بن، واتە
ئاگادارىيان بىكرەۋە لىي تا تۆمەتبارت نەك بە ناپاكى و پەيمانىشكىنى.

(۵) سورة الأنفال/۵۸.

نه کرد ئه‌وا بۆ لايه‌كه‌ی تر دروسته‌هه‌ لیبوه‌شینیته‌وه‌ و هه‌لوه‌شانه‌وه‌كه‌ش
رابه‌گه‌یه‌نیته‌.

بۆیه‌ بابیه‌تی دوو ئایه‌ته‌كه‌ جیاوازه‌ و به‌ره‌ه‌ه‌ستکاری بوونی نییه‌ و له‌وێشه‌وه‌
نه‌سخ بوونی نییه‌^(١).

- ئایه‌تی (٢٣): ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾^(٢)
"ابن سلامه"^(٣) ده‌لێت: خودا به‌هه‌لواردن نه‌سخی کردوته‌وه‌ ئه‌وه‌ش بریتییه‌ له‌
ئایه‌تی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ﴾^(٤)

"ابن حزم الاندلسی"^(٥) ده‌لێت: (به‌وه‌هه‌لواردنه‌ی به‌ دوایدا هاتوه‌
نه‌سخراوه‌ته‌وه‌، ئه‌وه‌ش بریتییه‌ له‌: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ الآية.

قسه‌كه‌یان دروسته‌ گه‌رمه‌به‌ستیان به‌ نه‌سخ ماناكه‌ی بێت لای پێشینی چاكان
كه‌ مانایه‌کی گشتگیره‌ بۆ نه‌سخ وه‌ك باسمان كرد، به‌لام گه‌رمه‌به‌ست پێی مانا
ئوسولیه‌كه‌ی بێت كه‌ بریتییه‌ له‌ سپینه‌وه‌ و هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ ئه‌وا هه‌له‌یه‌، "ابن
الجوزی"^(٦) ده‌لێت: ئه‌م ئایه‌ته‌ لای فه‌قیهه‌كان موحه‌كه‌مه‌، جیاوازیان له‌ نیتواندایه‌ ئایا
ئهو سزایه‌ به‌و رێكخستنه‌یه‌ له‌ ئایه‌ته‌كه‌دا هاتوه‌ یان هه‌لبێژاردیه‌ تیدا هه‌یه‌،
مه‌زه‌به‌ی ئیمام ئه‌حمه‌د و ده‌سته‌یه‌ك له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن به‌و رێكخستنه‌یه‌ له‌ ئایه‌ته‌كه‌دا

^(١) سه‌رخه‌رانی نه‌سخ نه‌بوونه‌وه‌: الرازی: ١٨٧/١١ و القرطبی: ١١٦/٦.

^(٢) سورة المائدة/٣٣. هه‌روه‌ها له‌ سه‌رخه‌رانی نه‌سخ نه‌بوونه‌وه‌: الرازی: ٢١٤/١١.

^(٣) المرجع السابق ص ١١٧.

^(٤) سورة المائدة/٣٤.

^(٥) المرجع السابق ص ٣٦.

^(٦) المرجع السابق ص ١٤٦.

هاتووه، ئەوانە (چەتە و رێگر) گەر بکوژن و مال و سامان بێن یان بکوژن و مال و سامان نەبەن دەکوژن و لەدار دەدرن، گەر مال و سامان بێن و نەکوژن دەست و لاقیان چەپ و راست دەپریت، گەر مال و سامان نەبەن نەفی دەکرن، مالیک دەفەرمویت: ئیمام سەرپشکە لە جێبەجێ کردنی "حدود" دا، هەر "حدود" یک لەو حدودانە بێهیت پیادهی بکات، یەكسانە بکوژن یان نەکوژن، مال و سامان بێن، یان نەبێن، هەندێ لە تەفسیرکەرانی قورئان — ئەوانە ی وردەکاریان نییە — پێیانوایە ئەم ئایەتە نەسخکراوەتووە بەو هەڵۆاردنە ی بەهوایدا دیت، لە چەندین شوێن ناوردی ئەم قسە یەمان روژن کردۆتەو^(۱).

دروست ئەوەیە "الرازي"^(۲) دەیلت: (بکوژن گەر کوشتنیان ئەنجامداو، لەدار بدرن گەر هەستابوون بە کوشتن و برینی مال و سامان، یان دەست و لاقیان چەپ و راست بپریت گەر تەنها مال و سامانیان بردبوو، چونکە هێز بەکاردههێتن لە برینی مال و ساماندا، بۆیە پێی دەوتریت دزی گەر، یان لە زهوی نەفی بکرن گەر ترسیان بۆ رێگە دروست دەکرد، پێوانە ی ئاشکرا بەلگە یە لەسەر دروستی ئەوە ی ئیمە باسمان کرد، چونکە کوشتنی بە ئەنقەستی دوژمنکارانە کوشتن پێویست دەکات و ئەو کوشتنەش بۆ رێگر توند دەبیتهو و کوشتنە کە لیبوردن نایگریتهو، برینی مال و سامان برینی دەستی پێو پەيوەست دەبیت بۆ کەسانی تر جگە لە رێگر، لەسەر رێگر ئەو توند دەبیتهو بە برینی دەست و لاقی.

گەر کوشتن و برینی مالیان لە خۆیاندا کوکراوەو ئەو کوشتن و لەداردانیان بۆ کوکراوە، چونکە مانەوێ بە لەداردراوی لەسەر رێگە دەبیته هۆیک بۆ ئاشکراکردنی ئەو سزایە، ئەو هەش دەبیته هۆی دەمکوکردنی کەسانی تر تاکو نەتوانن هەنگاو بۆ ئەو جوړە یاخیبوونە هەلبگرن، بەلام گەر کارەکە ی تەنها ترساندن

(۱) نواسخ القرآن لابن الجوزي ص ۱۴۶.

(۲) التفسير الكبير: ۲۲۲/۱۱.

بوو نه واه شەرع سزايەکی سوکی بۆ داناوه که بریتیه له نه فیکردن له زه ویدا^(۱) له ئیجتیهاده هه له کان ئه وهیه هه ندی له فه قیهان بۆی ده چن له سه رپشککردنی ئیمام له پیاده کردنی ئهم سزایانه دا به بی ره چا وکردنی ریکخستنه که ی، چونکه پتویسته سزایه کسان بیت به قه باره ی تاوانه که، پاشان ئهم سزایه له سزاهیه کانه و نه ده چیته ژێر ده سه لاتی ئیمامه وه، نه ده چیته ژێر ده سه لاتی قازیه وه، شایانی باسه ئهم سزایه ته نها یه ک جار له ئیسلامدا جیبه جی کراوه ئه وه ش به سه ر ده سته یه کی ناموسلماندا که تاوانه کانیان گه یشتبووه راده ی وه حشیگه ری.

- ئایه تی (۴۲): ﴿فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾^(۲)
 "ابن حزم الاندلسی"^(۳) ده لیت: نه سخکراوه ته وه و نه سخکه ره که شی بریتیه له: ﴿وَأَنْ أَحْكُمُ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾^(۴).
 سه رخره رانی نه سخی ئهم ئایه ته بریتین له "السیوطی"^(۵) و "السدی" و "عکرمه" و "فتاده"^(۶).

بانگه شه ی نه سخی باسکراو پووچه، چونکه تیکه لیه له نیوان نه سخ و روشنکردنه ودا، ئایه تی دووه م ته واکه ری ئایه تی یه که مه، پیغه مبه ر (ﷺ) سه رپشک کراوه له نیوان حوکم له نیوان ئه هلی کیتابدا ده ریکات یان پشتیان تیبکات، پاشان بۆی روشن کرده وه گه ر حوکمدانی له نیوانیان هه لبژارد حوکم به وه بکات خودا داییه زاندووه.

(۱) التفسیر الکبیر: ۲۲۲/۱۱.

(۲) سورة المائدة/۴۲. من انصار عدم النسخ: الرازي: ۲۳۵/۱۱.

(۳) الناسخ والمنسوخ ص ۳۶.

(۴) سورة المائدة/۴۹.

(۵) الاتقان في علوم القرآن: ۲۳/۲.

(۶) ابن الجوزي ص ۱۴۷.

بينا له سەر ئەمە ئیمام (خاوەن ئەم) و نوێنەرانی له قازیان سەرپشکن، کاتیک دادبیینی له لایەن ئەهلی کیتابه وه بۆ بهرزکرایه وه گەر بیانه ویت ده توانن له نیتوانیدا حوکم بکه ن یان گەر بیانه ویت پشتیان تییکه ن، به لام گەر حوکم کردنیان هه لێژارد پتویسته حوکمه که به شەریعتی ئیسلام بیته نه ک به شەریعتی ئەوان.

کۆتایی نایه تی (٤٢) به لگه یه له سەر ئەوه: ﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾.

— نایه تی (٩٩): ﴿لَمَّا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾^(١)

"ابن حزم الاندلسی"^(٢) ده لیت: نایه تی شمشیر نه سخی کردۆته وه.

"ابن الجوزی" ده لیت: ئەهلی تهفسیر جیاوازیان له نیتواندایه له سەر دوو قسه:

یه که میان: نایه ته که موحه که و ئاماژه یه به وهی له سەر پیغه مبه ر (ﷺ)

پێراگه یانندن پتویسته نه ک هیدایه تدانیان له سەری واجب بیته.

دووه م— نایه ته که کورتبوونه وه له سەر پێراگه یانندن له ئامیز ده گریت به بی فه رمانکردن به جه نگان پاشان به نایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه، بۆچوونی یه که میان دروستتره ^(٣).

پیشتر باسمان کرد ئیسلام بیروباوه ر و کرداره، بیر و باوه ر به شمشیر به سەر موؤفدا ناسه پیته، چونکه ئیمان له ترسی شمشیر ده بیته هۆی سه ره لادانی کومه لگه یه کی دوورپوو، ده ره وهی جیا ده بیته له ناوه وهی، ئەوه ش له دوژمن ترسناکتره، بۆیه بانگه واز به حیکمه ت و ئامۆژگاری چاک و باش ده بیته، و نایه تی شمشیر بۆ په رچدان ه وهی ده ستریزیه بۆ سەر به رژه وه ندیه زه روره کان له ئایین و ژیان و نامووس و مال و سامان ^(٤).

(١) سورة المائدة/٩٩.

(٢) المرجع السابق ص ٣٦.

(٣) نواسخ القرآن/ص ١٤٩.

(٤) سه رخره رانی نه سخ نه بوونه وه: الرازي ١٢/١٣٠.

- نایه تی (۱۰۵): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾^(۱)

"ابن حزم الاندلسی" ده لیت: کوتای نایه ته که سه ره تاکه ی سپروه ته وه، نه سخکه ره که ی بریتیه له م به شه ی نایه ته که: ﴿إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ "الهدی" لیره دا بریتیه له فرمان به چاکه و ریگری له خرابه، له کتیه که ی خودا نایه تیک نییه نه سخکه و نه سخکراوی تیدا کوبو بیته وه جگه له م نایه ته^(۲)

"ابن الجوزی" ده لیت: بۆ زانایان بوو قسه هه یه:

یه که م: نایه ته که نه سخکراوه ته وه، چونکه ده سنگرتنه وه ی تیدایه له جه نگان دژ به گومرایان، بۆیه نه سخکراوه ته وه و له نه سخکه ره وه که شدا بوو قسه یان هه یه:

۱. نایه تی شمشیر

۲. کوتایه که ی سه ره تاکه ی نه سخ کردۆته وه و نه سخکه ره وه که ش بریتیه له: ﴿إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾.

قسه ی بووه م: نایه ته که موحه که مه، چونکه ماناکه ی وه "الزجاج" ده لیت نه مره، خودا نه مر ی خودی خۆتانی له سه ر پیویست کردوون و به گوناھی که سانی تر ئیوه ناگریت، نه م نایه ته وازهینان له فرمان به چاکه پیویست ناکات، چونکه گهر باوه ردار واز له و کاره بهینیت له گهل نه وه ی توانای هه بیته نه وه ده بیته که سیکی گومرا و له سه ر هیدایه ت نابیت، "ابن الجوزی" به لگه ی هیناوه ته وه له سه ر نه وه ی نایه ته که موحه که مه له چند روویه که وه:

أ. نایه تی: ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ داوا ده کات مروؤ به به رژه وه ندیه کانی خۆیه وه سه رقال بیت، هه روه ها هه والی نه وه ی تیدایه به گومرایی که سانی تر سزا نادریت.

^(۱) سورة المائدة/ ۱۰۵.

^(۲) المرجع السابق ص ۳۶.

ب. ئايەتەكە ئاماژە دەكات بە پىۋىستىبۇنى فەرمان بە چاكە و رىگىرى لە خراپە،
چونكە ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ﴾ فەرمانە بە چاككرىنى و ھەستان بە ھەى لە سەرىەتى،
واجبۇنى فەرمان بە چاكە و رىگىرى لە خراپە جىگىر بوو، ئەو ھەى كە ئاماژەى پى
دەكات برىتىيە لە: ﴿إِذَا امْتَدَيْتُمْ﴾ چونكە مەۋە نابت بە ھىدايە تەدراو گەر فەرمانى
شەرىعى جىبەجى نەكرد.

دروست ئەو ھەى ئايەتەكە نەسخ نەكراو تەو لە بەر نەبوونى دژەكى لە نىوان
نەسخەر و نەسخراودا، ئايەتە نەسخراو كە - بە پى بۆچوونەكەى ئەوان - ئاماژە
ناكات بە بانگەواز نەكردن بۆ ئىسلام بە ھىكمەت و ئامۇزگارى چاك و باش، ھەر بەو
جۆرە ئاماژە ناكات بە پەنەنە بردن بۆ نەجەنگان ھەركات رووبە رووى دەستدريژگارى
بوو ھەى لە موسلمان يان ناموسلمانەو، ئەمە گەر نەسخەرى بانگەشە بۆكراو بە
ئايەتى شەمشىر بىت، بە لام گەر نەسخەر كۆتايى ئايەتەكە بىت ئەو تىكەلىيە لە
نىوان نەسخ و تاييە تەكرىنى گەشتى بە مەرجىك يان سەنوردارىكرىنى رەھا بەو
مەرجەو^(۱).

- الآيه (۱۰۶) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ
الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ تَوَّاعِلٌ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ^(۲) إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ^(۳) فِي الْأَرْضِ
فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ﴾^(۴).

"النحاس" دەلىت: لە سەر ئەم ئايەتە ھاوەلان و شوئىنكە وتوان و فەقىھان پىنج
قەسەيان ھەى:

۱. دروستى شاھەتى ئەھلى كىتاب لە سەر وەسىتە لە سەفەردا، ئەو ھەى قەسەى
"ابن عباس" و "عبدالله بن قيس" ھ.

^(۱) لە سەرخەقراڤى نەسخ نەبوونەو: الراڤى ۱۱۶/۱۲.

^(۲) لە سەر ئايىنى ئىو ھەى، و تراوئشە لە ھۆزى ئىو ھەى.

^(۳) سەفەرتان كەرد.

^(۴) سورة المائدة/۱۰۶.

۲. کاتی خۆی دروست بوو دواتر نه سخکراوه، بۆیه شایه تی کافر له هه موو باره کاندای دروست نییه.

۳. هه موو ئایه ته که بۆ موسلمانانه واته شایه تییه که له شایه تانی هۆزه که ی خۆت بێت یان له کهسانی تر له موسلمانان.

۴. مه به ست به "الشهادة" مانا زمانه وانیه که ی بریتییه له ئاماده بوون.

۵. "الشهادة" به مانای سویند دیت^(۱)

"ابن حزم الأندلسي"^(۲): خودا شایه تی ئه هلی زیمه ی له سه ره سیّت له سه فه ردا به دروست داناو، پاشان ئه وه نه سخکراوه ته وه به م ئایه ته: ﴿وَأَشْهَدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ﴾^(۳)

"ابن الجوزي" ده لێت: دوو قسه هه یه:

یه که م: ئایه ته که مو حکه مه، ئه وه ش قسه ی "ابن عباس و ابن المسيب و ابن جبر و ابن سیرین و قتاده و الشعبي و البوری و أحمد بن حنبل" ه.

دووه م: ئایه ته که نه سخکراوه ته وه به ئایه تی: ﴿وَأَشْهَدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ﴾ ئه مه ش قسه ی "زید بن أسلم" ه و "أبو حنيفة و مالك و الشافعي" ش مه یلیان به لایدا هه یه، و ده لێن: ئه هلی کو فر داد په ره ر نین.

پاشان "ابن الجوزي" پارسه نگه قسه ی یه که می داوه، و ده لێت: یه که میان دروست تره، چونکه ئه مه باب ته زه روره ته، بۆیه دروسته، وه ک چۆن له هه ندی شویندا شایه تی ئافره ت دروسته و پیاویانی له گه ل نییه، وه ک هه یز و زه یسانی و سه ره تایی که وتنه ناو هه یزی یه که مجاره وه^(۴)

(۱) الناسخ والمنسوخ لابي جعفر النحاس ص ۱۳۱.

(۲) الناسخ والمنسوخ ص ۳۶.

(۳) سورة الطلاق/۲.

(۴) نواسخ القرآن ص ۱۵۴ والاستهلال.

نایه ته که دا، چونکه یه که میان په یوه سته به پرسه دارایه کانه وه، بویه شایه تی دادپه روه و فاسق و ناموسلmani تیدا دروسته، دوو میان په یوه سته به شهره ف و میرات و ناموس و ره چه له که وه له پووی مانه وهی هاوسه رگیری یان یان جیا بوونه وه له نیوان ژن و میړده که دا، بویه خودا- سبحانه و تعالى- ده فرمویت: ﴿فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾^(۱) فَأَمْسِكُوهُنَّ^(۲) بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ﴿شافیه یه کان به لگه به م نایه ته ده هیتنه وه له سر په سندی ناماده بوونی دوو شاهیدی دادپه روه له کاتی گه پانه وهی ژنه ته لا قدر اوه که به ته لاقیتی رجعی^(۳).

وه ک چۆن نیمامیه کان به لگه به م نایه ته ده هیتنه وه له سر نه وهی شایه تی پایه یه که له پایه کانی ته لاق، بویه ده لئین: پایه کانی ته لاق چوارن، میړد و ژن و شیوازی داریشتن و شایه تی^(۴).

بویه بابه تی دوو نایه ته که جیاوازن، له مهرجه کانی نه سخیش دژیه کییه، له مهرجه کانی دژیه کیش یه کیتی بابه ته، بویه گه ر مهرجه که دواکه وت، مهرجگیراو ده سته به ر نابیت.

پاشان نه سل له شایه تیدا نه وه یه دادپه روه ربیت، چونکه شایه تییه که ی به به لگه داده نریت و به پیتی نه و به لگه یه حوکم دهرده کریت، به لام پیچه وانه ی نه وه دروسته له باری هه لوارده ییدا، به زوری بۆ هه موو نه سلنیک هه لواردنیک یان زیاتر له هه لواردنیک بوونی هه یه.

^(۱) نزیکبینه وه.

^(۲) واته ماوه ی عیده که یان نزیک بووبیته وه له کۆتاهاتن.

^(۳) بیانگیرنه وه بۆ ژیر ده سه لاتی هاوسه ردار ی خوتان.

^(۴) الباجوري على الفزي ۱۵۲/۲ تیایدا هاتوة: (سوننه ته شایه تی له سر بگیری تاکو له جیاوازییه که ی نه وانه ی به واجبی ده زانن قوتاری ببیت، به واجب نه گیراوه له به رنه وهی له حوکمی به رده وامبوونی نیکا حدایه.

^(۵) الروضة البهية شرح اللمعة الدمشقية: ۱۴۷/۲.

نه سخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "الانعام" دا

"ابن حزم الاندلسي"^(۱) ده لیت: نه سوره ته چوارده ثایه تی نه سخکراو له خو ده گریت.

ابن سلامة^(۲) ده لیت: تو ثایه تی له مه که دابه زیوه و پازده ثایه تی نه سخکراوی تیدایه^(۳):

- (۱۵) ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾
 (۶۶) ﴿وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾
 ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾
 (۶۸) ﴿وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾
 (۷۰) ﴿قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾
 (۹۱) ﴿فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾
 (۱۰۴)

^(۱) الناسخ والمنسوخ ص ۳۷

^(۲) الناسخ والمنسوخ ص ۱۱۹

^(۳) من انصار عدم النسخ الرازي ۱۱۶/۱۲ والقرطبي ۶/۳۵۰.

- (١٠٦) ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾
- (١٠٧) ﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾
- (١٠٨) ﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾
- (١١٢) ﴿فَدَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾
- (١٢١) ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾
- ﴿قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾
- (١٣٥) ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ شُرَكَائُهُمْ لِيُرَدُّوهُمْ
- (١٣٧) ﴿وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَدَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾
- (١٥٨) ﴿قُلْ انتظروا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾
- ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ
- (١٥٩) ﴿إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾

ئايەتى (۱۵): ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾^(۱)
 ابن سلاّمه^(۲) دەلالت بەم ئايەتە نەسخراوەتەو: ﴿لِيُغْفَرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ
 ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾^(۳) ابن حزم
 الاندلسى^(۴) دەلالت: ئايەتى: ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ﴾ الآية، نەسخراوەتەو و
 نەسخەرەو، كەشى بريتییە لە: ﴿لِيُغْفَرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾
 بانگەشەى نەسخ بە چەندین بەلگە پووچ و یتینەمايە، لەوانە:

۱- نەبوونی هیچ بەرھەڵستکارییەك لە نێوان دوو ئايەتەكەدا، چونكە بەلێنى
 خودای باسكراو مانای نەترسان ناگەيەنیت لە سزا لە بارى گریمانەى ياخیبووندا.
 ۲- ھەتا مەزھۇمە عریفەى بە خودا زۆتر بیت ترسى لە خودا زیاتر دەبێت،
 پێغەمبەر (ﷺ) دەفەر مویت: ((من له هه‌موو زانائەرم بە خودا و لە ھەمووتان زیاتر لێى
 دەترسم))^(۵)

۳- ئەو ئايەتەى پێیانوايە نەسخراوەتەو تايبەت نيبە بە پێغەمبەر (ﷺ) وەك لە
 ئايەتێكى تردا: ﴿لَنْ أَشْرَكَتَ لِيُحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^(۶)،
 پێغەمبەر (ﷺ) وێناى ھاوەلدانانى لى ناکریت، بەلكو گوتارەكە رووبە
 ئوممەتەكەيەتى، ھەر بەو جۆرە ئايەتى: ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
 يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، ئەم حوكمە گشتییە و ھەموو مەزھۇمەك دەگرێتەو.

۴- پیتی (ان) بۆ كاریك بەكار دەھێنرێت (وەك مەزھۇمە) لە روودانى دلتیا نەبین، واتە
 گەر وادابنێن ياخیبوون بوونی ھەبێت بوونی ترس لە سزای خودا پێویست دەكات.

^(۱) سورة الانعام/ ۱۵.

^(۲) الناسخ والمنسوخ ص ۱۱۹.

^(۳) سورة الفتح/ ۲.

^(۴) المرجع السابق ص ۲۷.

^(۵) رواه البخاري والنسائي.

^(۶) سورة الزمر/ ۶۵.

"الرازی"^(۱) ده‌لثت: نایه‌ت‌که به‌لگه‌ی نه‌وه نییه له نه‌فسی خوی ترساوه، به‌لکو به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی گه‌ر کوفرو یاخیبونی لی بوه‌شیته‌وه نه‌وا ده‌ترسیت، نه‌م بره‌ ناماره‌ ناکات به‌ سه‌ره‌ل‌دانی ترس، نموونه‌که‌ی وتمان گه‌ر ژماره‌ پی‌نج جووت بیت نه‌وا به‌ یه‌کسانی بۆ دوو به‌شی یه‌کسان دابه‌ش ده‌بیت، نه‌مه‌ش ناماره‌ نییه‌ بۆ نه‌وه‌ی ژماره‌ی پی‌نج جووت بیت، هه‌روه‌ها ناماره‌ نییه‌ بۆ نه‌وه‌ی بۆ دوو به‌شی ته‌واو له‌ ژماره‌دا دابه‌ش ببیت.

ه- نایه‌ته‌ ناماره‌بۆکراوه‌که‌ که‌ پێیانوایه‌ نه‌سخ‌کراوه‌ته‌وه‌ هه‌واله‌، نه‌ فه‌رمانه‌ و نه‌ نه‌می، هه‌والیش ناچیته‌ ژێر نه‌سخ‌ه‌وه‌، نه‌گه‌رنه‌، سه‌رده‌کیشیت بۆ به‌درۆزانیی هه‌وال، پێویسته‌که‌ پووجه‌ هه‌ر به‌و جۆره‌ پێویست‌کراوه‌که‌^(۲).

- نایه‌تی (۶۶): ﴿وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾^(۳) "ابن سلامه"^(۴) ده‌لثت: نایه‌تی ﴿وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ﴾ نه‌م به‌شه‌ موحه‌مه‌ و نه‌سخ‌کراو بریتیه‌ له‌: ﴿قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ نه‌سخ‌کراو تیایدا به‌ نایه‌تی شمشیر نه‌سخ‌کراوه‌ته‌وه‌.

"ابن الجوزی" ده‌لثت نایه‌تی ﴿قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ نه‌ه‌لی ته‌فسیر دوو قسه‌یان هه‌یه‌ له‌سه‌ری:

یه‌که‌م- داوای کورته‌له‌پێنان ده‌کات ته‌نها له‌ ترساندن و ناگادارکردنه‌وه‌یاندا، پاشان به‌ نایه‌تی شمشیر نه‌سخ‌کراوه‌ته‌وه‌، نه‌م ده‌قه‌ له‌ ریاویه‌ته‌که‌ی "الضحاک" ه‌ له‌ "ابن عباس" هه‌یه‌- خوایان لی رازی بیت-

(۱) التفسير الكبير ومفاتيح الغيب ۱۷۹/۱۲.

(۲) له‌ سه‌ره‌رانی نه‌سخ‌ نه‌بوونه‌وه‌ی: الرازی ۱۷۰/۱۲

(۳) سورة الانعام/ ۶۶

(۴) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ۱۱۹

دوهم-ماناکه ی "لست حفیظا علیکم-من چاودیر نیم به سهرتانه وه"، به لکو ته نها به روواله ت و ناشکراتان مامه له ده کم له دانپیا دانان و کارکردن نه ک نهینیه کانتان، له سهر نه مه نایه ته که موحه که مه و هره نه مه ش دروسته و پیداکری ده کات نایه ته که هه واله، هه والیش نه سخ نابیته وه، نه مه هه لبراردنی ده سته یه که له وانه "أبو جعفر النحاس"^(۱).

"النحاس" ده لیت: نایه تی ﴿قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ له "الضحاک" له "ابن عباس" وه له سهر نایه تی: ﴿لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ ده فره مویت: نه مه نایه تی شمشیر نه سخی کردوته وه ﴿فَاَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾^(۲) "أبو جعفر" ده لیت: (مه به سستی خویه تی) نه مه هه واله و دروست نییه نه سخ بوویتیته وه، مانای (وکیل) پاریزهر و چاودیره، پیغه مبه ر ﴿وَ﴾ له سهر نه وان چاودیر نییه، به لکو ته نها له سهریه تی بیانترسینیت و ناگاداریان بکاته وه و سزای نه وان له سهر خودایه^(۳). دروست نه سخ نه بوونه وه تی به کومه لیک به لکه له وانه: ^(۴)

۱- نه وه ی "النحاس" و "ابن الجوزي" بایسی ده کن له وتنی نه سخ نه بوونه وه ی نایه ته که له به لکه ناماژه بوکراوه کان.

۲- نه مه وه ک نه و شیوازه ی تروایه که ده فره مویت: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾^(۵).

۳- نه رک ی پیغه مبه ر ﴿وَ﴾ بریتیه له به خشینی خه مخوری به پیراگه یاندن و ناراسته کردن و بانگه واز به حیکمه ت و ناموزگاری چاک و پاک، نه رک ی نه وه ده سته به رکرنی نامانجه که نییه که بریتیه له هیدایه تی به رده وام تا مردن، چونکه

^(۱) نواسخ القرآن لابن الجوزي ص ۱۴۵

^(۲) سورة التوبة/ه

^(۳) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم لابي جعفر النحاس ص ۱۳۶-۱۳۷.

^(۴) له سهر خه رانی نه سخ نه بوونه وه ی: الرازي ۲۴/۱۳ والالوسي ۱۸۱/۷ والقرطبي ۱۱۱/۷.

^(۵) سورة القصص/۵۶

ئەو ئامانجە ناکەوئیتە ژێر ویستی پێغەمبەرانیوە، ئەم مانایە ئەو مەبەستە لەم بەشە ی ئایەتە کە دەفەر مۆیت: ﴿لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾.

٤- ئەبوونی بەرھەڵستکاری لە نێوان دوو ئایەتی نەسخکەر و نەسخکراودا، وەک لە برکەکانی پێشتر روژن بوویەو.

٥- ئەو گشتاندنە وەرگیراوە لە ئایەتی: ﴿لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ تاییەتکراوە بە ئایەتی شمشێر، بۆیە وێتی نەسخ تێکەڵییە لە نێوان تاییەتکردن و نەسخدا.

٦- ئەوێ گوازاووەتەو لە "ابن عباس" هەو لە وێتی نەسخ مەبەست پێی مانا گشتییە گشتگیرە کە یەتی بۆ تاییەتکردن و سنووردارکردن و شتانی تریش نەک مانا ئوسولییە کە ی کە سەرینەو دەگەیهنیت.

- ئایەتی (٦٨): ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ^(١) فِي آيَاتِنَا^(٢) فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ^(٣) حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ^(٤) فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ^(٥) مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ^(٦)﴾.

"الطبرسي"^(٨) - لە کەسانی ترهه دەگوێزێتەو و - دەلیت^(٩): ئەو لە سەرەتای ئیسلامهه بوو، تاییەت بوو بە پێغەمبەر (ﷺ) روخسەت بە باوه پداران

(١) بینینی چاو.

(٢) "الخوض" لە بنهه تدا چوونه ناو ئاوه وەرگیراوه بۆ چوونه ناو قسه و روچوون تیایدا.

(٣) أي آيات القرآن في الاستهزاء بها

(٤) دامەنیشە لە گەلیان و بەجێیان بهێتە.

(٥) لە گەلیان دانیشتی کاتێک نەهیکردنە کەت لە دانیشتن لە گەلیان لە بیرچوو.

(٦) دوا ی ئەوێ نەهیهه کەت پیر دەکەوئیتەو.

(٧) سورة الانعام/٦٨

(٨) مجمع البيان في تفسير القرآن ٣١٧/٤

(٩) وەک: سعید بن جبیر

درايوو له گه لايان دابنيشن و تېكه لايان بين، پاشان كه ئيسلام هيز و عيززه تي پيدا
 كرد و موسلمانان زور بوون نه هيان ليكرا له گه لايان دابنيشن و نه م ثايه ته به م ثايه ته ي
 تر نه سخكرايه وه: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا
 وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَفْعَدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ﴾^(١)
 الآية.

"ابن سلامه"^(٢) ده لیت: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ
 عَنْهُمْ﴾^(٣) هه تا ثايه تي: ﴿وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ
 ذَكَرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾^(٤) نه سخكراوه ته وه به ثايه تي: ﴿فَلَا تَفْعَدُوا مَعَهُمْ حَتَّى
 يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾^(٥) واته دوو ثايه ته كه ي (٦٨-٦٩) ي سوره تي "الأنعام"
 نه سخكراونه ته وه به ثايه تي (١٤٠) ي سوره تي "النساء"

هه مان قسه "ابن حزم الاندلسي"^(٦) نووياره ي كړيوته وه.

"ابن الجوزي"^(٧) ده لیت: ثايه تي ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا
 فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ مه به ست له مه روچوونه - روچوون له به دروزانيندا - وه كه نه وه وايه
 پشتته لكردي باسكراو ليی نه سخكرايېته وه به ثايه تي شمشير.

بانگه شه ي نه سخ پووجه به م به لگانه:

١- نه بووني هيچ به ره له ستبيكه له نيوان نه سخكرو نه سخكراودا، به لكو ناوه روځ
 له دوو ثايه ته كه دا يه كه ناوه روځه، به جوړيك نه هي ناراسته كراو بو پيغه مبه ر(ﷺ) له
 ثايه تي (٦٨) ي سوره تي "الأنعام" ناراسته ي پيغه مبه ر(ﷺ) و نوممه ته كه ي كراوه،

(١) سورة النساء/ ١٤٠

(٢) الناسخ والمنسوخ ص ١١٩-١٢٠

(٣) سورة الانعام/ ٦٨

(٤) سورة الانعام/ ٦٩

(٥) سورة النساء/ ١٤٠

(٦) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ٣٦

(٧) نواسخ القرآن/ ص ١٥٤

هروهك چۆن ئهوه شىۋانزى قورئانه و خودا تەنھا پىغەمبەرەكەى (ﷺ) بەم نەھىيە تاييەت ناكات تا بە ئايەتى (۱۴۰) بېسىپتەو، لە ھەردوو ئايەتەكەدا نەھى ئاراستەكراو بۆ پىغەمبەر (ﷺ) و ھەموو ئوممەتەكەيەتى، نموونەى ئەمە لە قورئاندا رۆرە، وەك لە ئايەتى: ﴿لَنْ أَسْرَكَتَ لِيَحْبَطَ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^(۱) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ ئەمانە و چەندىن ئايەتى تر كە قسە لەگەل پىغەمبەر (ﷺ) دەكەن و مەبەست پىيان ئوممەتەكەيەتى.

۲- لە قورئاندا ئەمرىك نەھاتوو ھەرمان بە دانىشتن بكات لەگەل ئەوانەى نەھىكراو لە دانىشتن لەگەل ئيان تا ئەم ئەمرە بە نەھى ھاتوو لە ئايەتى (۱۴۰)ى سورەتى "النساء" نەسخ كرايپتەو.

ئايەتى: ﴿وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ ھەوال و بەلئىنە ھەريەك لەو دوانەش ناچنە ژۆر نەسخ كرنەو^(۲).

- ئايەتى (۷۰): ﴿وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾^(۱) "النحاس"^(۲) دەلئيت: لە "قتادة" ھوہ ئايەتەكە نەسخ كراو ھەوہ بەم ئايەتە: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾^(۱) پاشان دەلئى: ئەمە ھەوال نىيە و ئەگەرى نەسخى بۆ ھەيە، بەلام رۆشن تيايدا ئەوہيە نەسخ نەكراو ھەوہ و لەسەر

(۱) سورة الزمر/ ۶۵.

(۲) ابن الجوزى ص ۱۵۴ دەلئيت: دروست ئەوہيە ئايەتەكە موحكەمە چونكە ھەوالە: رۆشنمان كرنەو ھەوہ شتىك لە گوناھ و خراپەى ئەوان لەسەر ئىوہ نىيە، بەلكو ترساندنەن لەسەرە.

(۳) لە سەرخرانى نەسخ نەبوونەوہ: الرازى ۲۴/۱۳ والکيا الھراسى فى احكام القرآن ۱۲۴/۲.

(۴) سورة الانعام/ ۷۰.

(۵) الناسخ والمنسوخ ص ۱۳۷.

(۶) سورة التوبة/ ۵.

مانا ئىھىرە شەيە بۇ كەسىپكە ئىھىرە كەردىتتە، واتە تۆ لىيىگە پىي خۇدا داواكارىيە تى و سزاي دەدات.

"ابن سلامە"^(۱) دەلئىت: ئىھىرە ئايەتە نەسخى كەردىتەو: ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾^(۲)

"ابن حزم الاندلسى"^(۳) ھەمان قەسى "ابن سلامە" ى باسكردىو ھەبى ئىھىرە يەككە لە و دوانە رووى نەسخەكە باس بىكەن، ھەروھە ھەبى بىدواداچوون بۇ ھەر جۆرە ھەرھە ئىستكارىيەك لە نىئان دوو ئايەتەكە دا وەك ئىھىرە نەسخى قورئان ئارەزو و ئىجتىھادى تاكەكەسى بىت.

"ابن الجوزى"^(۴) دەلئىت: (ئەھلى تەفسىر دوو قەسىيان ھەيە:

يەكەم: داواى لىبوردن دەكات بۆيان و پىشتەلگەردن لىيان، پاشان ھە ئايەتى شمشىر نەسخىرايەو، ئىھىرە ھەلۆئىستى "قتادە و السدى" ھ.

دووم: وەك ھەپە شەي لىھاتو، ھەروەك ئايەتى: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾^(۵) لەسەر ئىھىرە موھكەمە، ئىھىرە ھەلۆئىستى "مجاھد" ھ و ھەروە ھەش (دروستە)

دروست نەسخ نەبوونەو ھەيە، چونكە ھەر ئايەتتەك بانگەشە دەكەن نەسخىرايىتەو ھە ئايەتى شمشىر پىي تايبە تىكراو، ئايەتى شمشىر بۇ رەوشىكى ھەلۆاردەبى بوو، بۇ بارى دەستەرىزكارى و ھەپە رچدانەو ھەي بوو، ئىسلام ھە شمشىر ھەسەر خەلكىدا ناسەپىت، چونكە ئىمان بىروباو ھەپە رىكى جىگىر و پىراوپىرە ھە واقىيە، ئىھىرە ھە

(۱) المرجع السابق ص ۱۲۰

(۲) سورة التوبة/ ۲۹

(۳) ص ۳۱

(۴) المرجع السابق ص ۱۵۵

(۵) سورة المدثر/ ۱۱

قهناعه تی تاکه که سی په یوه ست به ناخه وه به ده ستدیت، هه روه ها به به لگه ی نه قلی و نه قلی له گه ل هیدایه تی خودایی.

سه رباری نه وه له ده روزه ی وردنه بوونه وه ی تیکه یشتنی ژیری مۆقه بو تریت چه ند ئایه تیک به بوای به کدا نه سخ بوونه ته وه که ئه مانه ن: (۶۶) و (۶۸) و (۶۹) و (۷۰) نموونه ی ئه م هه ل گه ورا نه نادریته پال مۆقی ئاسایی ئیتر چون ده دریته پال خودای مه زن و به توانا و شکودار؟!!

ئه م بۆچوونا نه کۆمه لیک ئیجتیهادن پالپشتیکیان له قورئان و سوننه ت و ئیجماعی زانا یانی مه زن بۆ نییه ^(۱).

—ئایه تی (۹۱): ﴿قُلْ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ ^(۲)

"ابن سلامة" ^(۳) ده لیت: وهك هه موو جارێك خودا فه رمان ده كات به پشتلێكردنیا ن پاشان به ئایه تی شمشیر نه سخكرایه وه، ئه مه ش دووباره كرده وه ی قسه كه ی "ابن حزم الاندلسی" ه ^(۴).

"ابن الجوزی" ^(۵) ده لیت: (دوو قسه هه یه:

یه كه م—فه رمانی پێكراوه به پشته لگردن لێیان و پاشان به ئایه تی شمشیر نه سخكراوه ته وه.

دووه م—ئه وه بریتییه له هه په شه، له سه ر ئه مه موحه كه مه و هه ر ئه مه ش دروسته (دروست ئه وه یه بانگه شه ی نه سخ پووچ و بیینه مایه، چونكه تیکه لێیه له نێوان نه سخ و تاییه تکردندا وهك چه ندین جار باسما ن کرد ^(۶).

^(۱) له سه رخه رانی نه سخ نه بوونه وه: الرازی ۲۷/۱۳ والوسی ۱۸۴/۷

^(۲) سورة الانعام/۹۱.

^(۳) ص ۱۲۰

^(۴) ص ۲۷

^(۵) ص ۱۵۵

^(۶) له سه رخه رانی نه سخ نه بوونه وه: الرازی ۲۹/۱۳

- ئایه‌تی (١٠٤): ﴿فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾^(١)

"ابن سلامة"^(٢) ده‌لێت: به‌ ئایه‌تی شمشێر نه‌سخکراوه‌ته‌وه‌ "ابن حزم الاندلسی"^(٣) هه‌مان قسه‌ی دووباره‌ کردۆته‌وه‌. "ابن الجوزی" ده‌لێت: "ابن عباس" ده‌لێت "نه‌سخکراوه‌ته‌وه‌ به‌ ئایه‌تی شمشێر" به‌لام موحه‌که‌مه‌.

دروست ئه‌وه‌یه‌ نه‌سخ و تاییه‌تکردنی لا یتکه‌ل بووه‌، "ابن عباس" مه‌به‌ستی به‌ نه‌سخ تاییه‌تکردن بووه‌، چونکه‌ ئه‌و مانایه‌ له‌ سه‌رده‌می ئه‌واندا مه‌به‌ست بووه‌، نه‌سخ به‌ مانای لابردن و سڕینه‌وه‌ زاراوه‌یه‌که‌ ئوسولیه‌ پاشینه‌کان دایانه‌یتاوه‌^(٤).

- ئایه‌تی (١٠٦): ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾^(٥)

"ابن سلامة" ده‌لێت: نه‌سخکراوه‌ته‌وه‌ به‌ ئایه‌تی شمشێر، "ابن حزم"^(٦): به‌ ئایه‌تی شمشێر نه‌سخکراوه‌ته‌وه‌، "ابن الجوزی"^(٧) دووباره‌ی ده‌کاته‌وه‌ به‌بی‌ پارسه‌نگدانی بۆچوونێک له‌و بۆچوونانه‌ی باسی کردووه‌.

(١) سورة الانعام/١٠٤

(٢) ص ١٢١.

(٣) المصطفى ورقة (٦).

(٤) له‌ سه‌رخه‌رانی نه‌سخ نه‌بوونه‌وه‌: الرازی ١٣/١٣٤ زانای پایه‌به‌رز "الرازی" دوا‌ی ئه‌وه‌ی بۆچوونه‌کانی ئه‌وانه‌ی مه‌یلیان به‌لای نه‌سخدايه‌ ده‌خاته‌ روو ده‌لێت: ئه‌و موغه‌سیرانه‌ زۆر ئاره‌زوومه‌ندی نه‌سخ بوون به‌بی‌ پێویستییه‌ک بوونی هه‌بی‌ت، راستی ئه‌وه‌یه‌ زانایانی "أصول الفقه" بپاریان لێداوه‌ که‌ ئه‌سل نه‌بوونی نه‌سخ، بۆیه‌ هه‌ل‌دان بۆ که‌مکردنه‌وه‌ی تا ئه‌وه‌ی‌ پێ‌ توانا واجب ده‌بی‌ت.

(٥) سورة الانعام/١٠٦.

(٦) ص ١٢٧.

(٧) نواسخ القرآن.

دروست ئۈمىد ئايەتى يەكەم تايىتە بە رەۋشى ئاسايىرە، چونكى كارى پىغەمبەر (ﷺ) بانگەۋازە بۆ لاي خودا- عزوجل- بە حىكمەت و ئامۇزگارى چاك و باش، لە ئايەتە نەسخراۋە كەدا- بە پىتى بۆچۈنى ئۈۋان- بە پرەھايى فەرمان بوۈنى نىيە بۆ ۋازەيتان لە جەنگان، بە لكو بە كارەيتانى شمشىر و ھىز فەرەزە لە سەر مۇسلمانان ھەركات روۋبە پروۋى دەستدرىزى ئوژمنكارانە بوۈنەۋە.

جگە لە ۋىگەيە بە رىگەيەكى تر بە شمشىر ئايىن فەرەز نايىت، ئەگەر نە سەرھەلدانى كۆمەلگەيەكى ئوۋوۋ پىۋىست دەبوۋ، ئوۋوۋوش لە ئوژمن تر سناكتەرە^(۱).

ئايەتەكانى: (۱۰۷، ۱۰۸، ۱۱۲):

﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾^(۲)
 ﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾^(۳)
 ﴿فَنَذَرُهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾^(۴)

دەللىن: ئەم سى ئايەتە بە ئايەتى شمشىر نەسخراۋەنەۋە.

بانگەشەي نەسخ پروچ و بىيىنەمايە، فەرەز كەردنى ئايىن بە شمشىر ئۆزلىكەردىيەتى لە سەر ئايىن، ئۆزلىكەردىش لە سەر ئايىن قىۋول نەكراۋە بە ئايەتى: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾^(۵) پاشان ئيمان قەناعەتلىكدا لە دلدا و شمشىر دەسەلاتى بە سەردا نىيە، لە سەر ھەموو چاكسازنىك پىۋىستە ھەۋلى چاككەردنى ئاكارى ئۈۋانە بدات ئاكارىيان شىۋاۋە،

^(۱) لە سەر خەرائى نەسخ نەبوۈنەۋە: الرازى ۱۳/۱۳۷.

^(۲) سورة الانعام/۱۰۷.

^(۳) سورة الانعام/۱۰۸.

^(۴) سورة الانعام/۱۱۲.

^(۵) سورة يونس/۹۹.

ریتموونیان بکەن و رێگە نیشانی هەموو ئەوانە بدەن رێگەیان لێ بێز بووه، گەر سەرئەنجامە کە نەهاتە دی ئەوا پێویستە لەسەری وازی لێ بهێنیت بۆ رهوشیکی تر، بەلکو رۆژێک بە ئاگا بێتەوه، دروست نییه شمشیری لێ رابکێشیت و پێی بێت بیه به موسلمان ئەگەر نە ئەتکوژم، ئەم هەلسوکه و ته له یاسای مۆییدا رسواکەر و شورەبیه ئیتر چۆن له یاسای خوداییدا دروستە؟!

— ئایەتی (۱۲۱): ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾^(۱)
 "ابن سلامه" دەلێت: نەسخکراوه تهوه به ئایەتی: ﴿الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ﴾^(۲) "خواردن" لێره دا بریتیه له "الذبائح"^(۳) ئەمەش دووبارە کردنه وهی قسه کهی "ابن حزم الاندلسی" ه به هەمان گوزاره بهی ئەوهی هەریووکیان یان یه کێکیان رووی به رهههستییه که — که ناتوانییت هەلبگیریت به نەسخ نەبێت — رۆشن بکەنه وه، بۆ رههههستییه کهی ئەم بانگهشه ناوردانه ئەوهی "ابن الجوزی" گواستویه ته وه دهخه مه روو: (له دهستهیه که وه ریوایهت کراوه له وانه "الحسن و عکرمه" وتیانه: نەسخکراوه ته وه به ئایەتی: ﴿وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ﴾ ئەمەش هەلهیه گەر مه بهستیان به نەسخ راسته قینهی نەسخ بێت، ئەمه نەسخ نییه، گەر مه بهستیشیان به نەسخ تاییه تکرین و پێیان واییت به ئایه ته کهی "المائده" تاییهت کراوه (خوارینی ئەهلی کیتاب) ئەوهش دروست نییه، چونکه ئەهلی کیتاب ناوی خودا له سەر سه رپراو دههینن بۆیه کاره کهیان هه لده درێته سه ر ئەوه، گەر دلنیا بووین که ناوی خودا واز لێ دههینن گونجاوه به هۆی له بیر چوونه وه بێت، له بیر چوون رێگری له حه لال ناکات، گەر

(۱) سورة الانعام/ ۱۲۱

(۲) سورة المائدة/ ۵

(۳) الناسخ والمنسوخ ص ۱۲۲

واژه‌نیانیان به‌هۆی له‌بیرچوونه‌وه‌ نه‌بوو و خواردنی دروست نه‌بوو ئه‌و کات له‌ به‌ره‌تدا روویه‌ک بۆ نه‌سخ نامی‌نێته‌وه‌.

هه‌رکه‌ سه‌یش له‌ نه‌ه‌لی ته‌فسیر ده‌لێت مه‌به‌ست پێی ناونه‌هێنانی خودایه‌ به‌سه‌ر زاردا ئه‌وه‌ گشتیه‌کی تایبه‌ت کرێوه‌، و تنی گشتان‌دن دروست‌تره‌، له‌سه‌ر بۆچوونی "الشافعی" ئه‌م ئایه‌ته‌ موحه‌که‌مه‌، چونکه‌ یان مه‌به‌ست پێی له‌لای نه‌و- مرداره‌وه‌بووه‌ یان نه‌هیه‌که‌ بۆ که‌راهه‌ته‌ (١) (٢).

—ئایه‌ته‌کانی: (١٣٥، ١٣٧، ١٥٨، ١٥٩):

﴿قُلْ يَاقَوْمِ اَعْمَلُوا عَلٰی مَكَانَتِكُمْ﴾ (٣) *إِنِّي عَامِلٌ* (٤) *فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ* (٥) *إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ* (٦)
﴿وَكَذٰلِكَ زَيْنٌ لِّكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ اَوْلَادَهُمْ شُرَكَاءُهُمْ لِيُرْنُوهُمْ﴾ (٨) *وَلِيَلْبِسُوْا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوْهُ* (١٠) *فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ* (١١)

(١) نواسخ القرآن لابن الجوزي ص ١٥٧

(٢) له‌ سه‌ره‌خه‌رانی نه‌سخ نه‌بوونه‌وه‌: الرازی ١٣/١٢١

(٣) له‌ باری خۆتاندا، ئه‌مه‌ فه‌رمانێکه‌ هه‌ره‌شه‌ و ده‌مکو‌تکردنی له‌گه‌ل، وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ): (چیتان ده‌وی بیه‌کن)

(٤) له‌سه‌ر باری خۆم.

(٥) سه‌ره‌نه‌جای باش له‌ دواپۆژدا یان ئی‌مه‌ین یان ئی‌وه‌ن.

(٦) سوره‌ الانعام/١٣٥

(٧) واته‌ وه‌ک چۆن ئه‌وه‌ی باسکرا بۆیان جوانکرا.

(٨) واته‌ تیا‌تان ده‌بات.

(٩) واته‌ لێیان تیکه‌ل بێت.

(١٠) واته‌ گه‌ر خودا ئه‌وه‌ی نه‌ویسته‌بایه‌ ئه‌نجامیان نه‌ده‌دا چونکه‌ خودا دروستکهری خێر

و شه‌ره‌، به‌لام هه‌لبێژارده‌ی بۆ مرۆڤ به‌جێهێلاوه‌ تاکو ده‌ست بۆ هۆکاره‌کانی خێر

ببات و شایسته‌ بێت به‌ پاداشت، هه‌ر به‌و جۆره‌ هه‌لبێژارده‌ی شه‌ری بۆ به‌جێهێلاوه‌

تاکو شایسته‌ بێت به‌ سزا، گه‌ر ئه‌وه‌ له‌لای خوداوه‌ به‌سه‌ر نه‌واندا به‌سه‌ پایه‌

شایسته‌ی هه‌یج کام له‌ دوانه‌ نه‌ده‌بوون.

﴿قُلْ اِنْتَظِرُوا اِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾^(۱)

﴿اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوا بَيْنَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا﴾^(۲) لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ اِنَّمَا اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾^(۳)

دهلّین: ئەم ئایەتە بە ئایەتی شمشیر سراونەتەوه^(۴).

ئەم بۆچوونە ناورده بە چەندین ھۆلەوانە:

۱- ئەبوونی بەرھەڵستی لە نێوان ئەو ئایەتە باسکراوانە و ئایەتی شمشیردا، چونکە ھۆکمی ھەریەک لەوانە بۆ رەوشیکی تاییەت ھاتوو و لە مەرجەکانی بەرھەڵستی یەکیەتی رەوشە (یەکیەتی بابەت).

۲- گەر بۆ گفتوگو خۆمان رادەستی بوونی بەرھەڵستی بکەین ئەوا بە تاییەتکردن ھەڵدەگیریت، بۆیە وتنی نەسخ تیکەڵییەکە لە نێوان تاییەتکردن و نەسخدا.

۳- ئەو چوار ئایەتە ئایەتی ھەپەشەن، ئایەتی ھەپەشەش ناچیتە ژێر نەسخەوه.

۴- قەرزکردنی ئایین بەسەر مەوقدا بە ئایەتی شمشیر و ھیزی چەک بریتیە لە زۆرلیکردن لەسەر ئایین، زۆرلیکردنیش رەفزکراوە بەم ئایەتە کە تیایدا خودا- سبحانە- سەرزنشستی پێغەمبەرەکی (ﷺ) خۆی دەکات لە گوزارەییەکی پرسیاری رەخنەنامیزدا (الإستفهام الإنکاری): ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾^(۵).

(۱) سورة الانعام/ ۱۳۷

(۲) سورة الانعام/ ۱۵۸

(۳) دەستە دەستە.

(۴) سورة الانعام/ ۱۵۹

(۵) ينظر الناسخ والمنسوخ للنحاس ص ۱۴۶ . الناسخ والمنسوخ لابن سلامة ص ۱۲۲.

الناسخ والمنسوخ لابن حزم الأندلسي ص ۳۸. نواسخ القرآن لابن الجوزي ص ۱۵۷.

(۶) له سەرخرەانی نەسخ نەبوونەوه: الرازي ۲۰۵/۱۳ ۶/۱۴ والطبري ۷۹/۸.

نەسخی بانگەشەبۆکراو لە سورەتی "الأعراف"

"أبو جعفر النحاس"^(١): له "يموت بن المدرع" هوه له "أبو حاتم" هوه له "أبو عبيد يونس بن حبيب" هوه له "أبي عمرو بن علاء" هوه له "مجاهد" هوه له "ابن عباس" هوه وتی: سورەتی "الأعراف" له مهکه دابه زیوه بۆیه سورەتی مهکییه، "أبو جعفر" ده لێت (مه به سستی خۆیه تی): تیایدا ئایه تیکمان نه بینویه بجیته ناو "الناسخ والمنسوخ" هوه جگه له یهك ئایهت که جیاوازی له سه ره، ئه ویش: ﴿خُذْ الْعَفْوَ﴾ ئه وهش به شیکه له ئایه تی (١٩٩) ﴿خُذْ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾^(٢)

زانایان تیایدا پێنج قسه یان ههیه:

هه یانه ده لێت نه سخکراوه ته وه به زه کاتی فه رزکراو^(٣)، هه یانه ده لێت نه سخکراوه ته وه به فرمان کرد به توندبوون به رانه ر بیاوه پان، هه یانه ده لێت ﴿خُذْ الْعَفْوَ﴾ واته زه کاتی فه رزکراو، هه یانه ده لێت "العفو" شتیکه له مال جگه له زه کات

^(١) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ١٤٧

^(٢) سورة الاعراف

^(٣) له سه ره ئه و بنچینه ی مه به ست به "العفو" بریتی بێت له سه ده قه ی فه رزکراو یان زه کات له سه ره پتو یستی که پتو یسته له سه ره ژاران خه رج بکریت.

، نه وهش قسهی "قاسم و سالم" ه، ده لّین بریتیه له مائی زیاده، قسهی پیتهجم قسهی "عبدالله و عروة ابن الزبیر" وهك به سهر "أحمد بن شعيب" دا خوینرایه وه له "هارون ابن إسحاق" وه ده لّیت: له "عبدة" وه له "هشام بن عروة" وه له "باوکییه وه" له "ابن الزبیر" وه ده لّیت: خودا ﴿خُذْ الْعَفْوَ﴾ دابه زاند له سهر نه خلای خه لکی نه مه له پیشته ره له ههر شتیکی تر له سهر نایه ته که وتراییت به هوئی دروستی سه نه ده که یه وه، ﴿خُذْ الْعَفْوَ﴾ واته ناسان له نه خلای خه لکی و توند مه به له سهر یان و توندوتیژی به کارمه هیته له گه لیان، نه خلای پیته جمبه ریش ﴿بِهِ﴾ به و جورّه بوو، "ابن السلامه" ^(۱) ده لّیت: سوره ته که دوو نایه تی نه سخکراو له خو ده گریت، یه که میان: ﴿وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ﴾ ^(۲)، جیگه ی نه سخ لیتره دا واته وازیان لی بهیته و باقی نایه ته که موحه که نه وهی تیایدا نه سخکراو ته وه به نایه تی شمشیر بووه ^(۳).

نایه تی: دووه ﴿خُذْ الْعَفْوَ﴾ ^(۴) نه مه نه سخکراو ته وه به نایه تی زه کات، مانای زیاده له مالیان ده گه یه نیت، نه مه نایه ته له سه یروسه مه ره کانی نه سخه، چونکه سه ره تا که ی نه سخکراو و کوتاییه که ی نه سخکراو و ناوه پاسته که ی موحه که مه، کوتاییه که ی نه مه به شه یه ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ - پشت له نه فامان هه لّبکه، به نایه تی شمشیر نه سخکراو ته وه، ناوه پاسته که شی نه مه به شه یه: ﴿وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ﴾ نه مه به شه موحه که مه ^(۵).

خودی نه مه قسه یه دوو باره کربنه وهی قسه که ی "ابن حزم الأندلسی" ه ^(۶) به بی قسه کربن له سهری و روشن کربنه وهی رووی نه سخه که.

^(۱) الناسخ والمنسوخ ص ۱۲۳.

^(۲) سورة الاعراف/ ۱۸۳

^(۳) سه رخه رانی نه سخ نه یوونه وه: الالوسی ۱۴۶/۹ و القرطبی ۳۴۷/۷

^(۴) سورة الاعراف/ ۱۹۸ تتمة الآية { خُذْ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ }

^(۵) الناسخ والمنسوخ ص ۲۸.

"ابن الجوزي"^(۱) له ته فسيري ئەم بەشەدا: ﴿خُذْ الْعَفْوَ﴾ دەلێت: سێ قسە
هەیه:

۱. ئەخلاقى خەلکى "ابن عمر" و "ابن الزبير" وادەلێن^(۲)
۲. مەبەست پێى مال و سامانە، پاشان سەرخرەانى ئەم ئاراستەىە جیاوازی
کەوتۆتە نێوانیانەو، "مجاهد" دەلێت، لە رىوايه تیکدا "الضحاک" یش: مەبەست بە
"العفو" مالى زیادەىە، هەشیانە دەلێت: صەدەقە واجب بوو بە زەکات
نەسخرایەو.

۳. مەبەست پێى ئاسانکاریە لەگەڵ هاوهدانەرەن، لێبووردن لێیان،
شۆتیکەوتوانى ئەم بۆچوونە بۆ دوو را جیاوازی کەوتۆتە نێوانیانەو: هەیانە
دەلێت: ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ بە ئایەتى شمشیر نەسخراوەتەو، هەشیانە
دەلێت: ئەو گشتییە بۆ کەسانێک باری پارێزگاری نەفس نازان بە رووکردنە
نەزانییەکانى ئەوانە، لەگەڵ پێویستبوونی وەستان بەرانبەرەریان، لەسەر ئەم
بۆچوونە ئایەتەکە موحکەمە، هەر ئەمەش دروستە^(۳)
رای دروست:

دروست ئەوێە هەردوو ئایەتەکە نەسخ نەکراونەتەو بەم بەلگانه:

۱. لێوەشاوە لە ئەهلى تەفسیر لەسەر ئەوەن لێبووردن و پشتەلکردن(العفو
والإعراض) لە نەفامان و ئاسانبوون لەگەڵ ناموسلمانەکاندا لەو ئەخلاقە مەزنانه بوو
پێغەمبەر(ﷺ) خۆى پێ رازاندبوو، مەبەست لە دوو ئایەتەکە وەرگرتنى لای
ئەخلاقییە نەك دارایی، لە پێغەمبەرەو(ﷺ) رىوايه ت کراو: ((جبریل-عليه
السلام- هاتوو بۆ لای و فرمویەتی: ئەى محەمەد، من لە لای خوداو بە ئەخلاقى
بەرز و مەزنەو هاتووم بۆ لای تو، فرموى: ئەو چىیە ئەى جبریل؟ فرموى:

^(۱) نواسخ القرآن ص ۱۶۲.

^(۲) فتح الباري شرح صحيح البخاري ۳۷۵/۹.

^(۳) نواسخ القرآن ص ۱۶۳.

خودای ته عالا ده فره رموئیت: ئه وه که سه ی لیت داده بریت تو سر دانی بکه، ئه وه که سه ی بیبه شت ده کات تو پیتی ببه خشه، ئه وه که سه ی سته مت لی ده کات تو لیتی بیووره))
 "الطبري" له ته فسیره کهیدا^(۱) ئه م فره رمووده یی وه ک شایهت باسکردووه، هه ره به و
 جوړه "الطبرسي" له ته فسیره کهیدا^(۲) ئه وه ی نامو یه ئه وه یه "ابن سلامة" له
 کتیبه کهیدا^(۳) گواستوو یه ته وه به بی ئه وه ی ره چاوی بکات له وتنی نه سخی
 بانگه بوکراودا.

له "عبدالله بن الزبير" وه ره یوا یه تکراره وتوو یه تی: (فرمانی کردووه ئه خلای
 لیوووردن له خه لکی بگریته بهن) "النحاس" ناماژه ی پیکردووه وه ک به لگه
 هیناو یه ته وه له سه ره ئه وه ی مه به ست "العفو" بریتی یه له ئه خلای^(۴)، و ئایه ته که
 مو حکه مه ..

۲. نیسلام به و ئه خلایه به رز و شکوداره نه ک به شمشیر له جیهاندا بلآوه ی کرد،
 پیغه مبه ره (ﷺ) پیتشه نگیکی چاک و پاک بوو بو ئه وه کاره، بۆ یه پتویسته له سه ره هه موو
 سه رکرده یه ک شوینی ئه و پیتشه و مه رنه بکه ویت، خودا- سبحانه و تعالی- سیفه تی
 پیتشه وای دیار کردووه و روو به پیغه مبه ره (ﷺ) ده فره رموئیت: ﴿فِيمَا^(۵) رَحْمَةً مِنَ اللَّهِ
 لَنْتَ^(۶) لَهُمْ^(۷) وَلَوْ كُنْتَ فَظًا^(۸) غَلِيظَ الْقَلْبِ^(۹) لَانْفَضُّوا^(۱۰) مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ^(۱۱) عَنْهُمْ

(۱) جامع البيان ۱/۱۵۵.

(۲) مجمع البيان في تفسير القرآن ۴/۵۱.

(۳) الناسخ والمنسوخ ص ۱۲۴.

(۴) به لگه له سه ره ئه وه کۆکردنه وه یه تی له گه ل ئه مر به چاکه و پشتته لکردن له نه فامان،
 چونکه ئه وانه له سیفه تی ئه وه که سه یه خۆی به ئه خلای به رز و جوان برا زینتیته وه.
 ما زانده.

(۵) گوتاره که روو به پیغه مبه ره (ﷺ) ئه وه ش گشتی یه بو هه موو سه رکرده کان له
 جیهاندا.

(۶) ئه خلایه له گه لیان نه رم و نیان بووه کاتیک ئه وان سه ربیجیان لیکردوو یه.

(۷) مامه له خراپ.

(۸) وشک و توندوتیژ له گه لیان.

وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ^(۱) وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ^(۲) فَإِذَا عَزَمْتَ^(۳) فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ^(۴)

تا که ی به بیر و هۆشیکی دواکه وتوانه وه بژین که واما ن لی دهکات بییه ش بین له رۆحی شه ریه تی ئیسلام که له له قورئاندا هاتوو، و له کاروانی شارستانی هاوچه رخی پێشکه وتوو له مهیدانی تهکنه لۆژیا دواکه وین، نه وهی رۆشنه تیگه یشتن له هه ریه ک له ئایین و ژبان پیکه وه له گرنگترین هۆکارهکانی دهسته بهرکردنی بهخته وهری مرقایه تییه له دنیا و دواپۆژدا، وزه ی مادی به ته نها گه ر وزه ی رۆحی له گه ل کۆنه بیته وه به س نییه بۆ بهخته وهری مرقۆ.

(۱) واته بآلوه یان ده کرد.

(۲) له وهی نه نجامی ده دن چاوپنشییان لی بکه .

(۳) واته داوای لیخۆشبوون بۆ گونا هه کانیان بکه تا لییان خۆش بیه .

(۴) بۆچوونه کانیان ده ربه پته و لییانی وه ربگره هه رکه س له مهیدانی پسپۆری خۆیدا، نه مه ش به لگه ی نه وهیه رای تاک لایه نه له سه رکرده ی ده وله تانه وه بۆ دروستکردنی بریار تایبه ته به هه موو گه ل، گه وره ترین هه له تاک لایه نییه و پتویسته لیی دور بکه ونه وه .

(۵) واته رۆیشتن له سه ر نه وهی ده ته ویت دوا ی راویژکردن .

(۶) ال عمران/ ۱۵۹.

نه سخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "الانفال" دا

- ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا
ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (١)
- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولَوْهُمْ الْأَنْبَارَ﴾ (١٥)
- ﴿وَمَنْ يُؤَلِّمْ يَوْمَئِذٍ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ
بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ (١٦)
- ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ
يَسْتَغْفِرُونَ﴾ (٣٣)
- ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ
صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ (٦٥)

تایه تی (۱) ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرُّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۲) (۳)
 کئی پرسیارکه رو کئی پرسیار لیکراوه و مانای "النفل" چیه و کامه
 حوکمه که یه تی؟

پرسیارکه ران نه واننه په یوه نییان به غنیمته وه هیه له هاوه لانی
 پیغه مبه (۴) و خوا له وانش رازی بیت، پرسیار لیکراو بریتیه له پیغه مبه (۵)
 "النفل" و "النافلة" مانای زیاده ی هیه له نه سله که، لیره دا مه به ست پیی
 غنیمته، به "النفل" ناویراوه چونکه زیاده یه له سهر هستان به تیگوشان (جیهاد) و
 پاریزگاری له تاین و بانگ واز یو لای خودا-جل جلاله (۶).

هه ندیک پییانویه نه م تایه ته نه سخکراوه ته وه به تایه تی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ﴾ (۷) وَلِلرُّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ (۸) وَالْمَسَاكِينِ (۹) وَأَبْنِ السَّبِيلِ (۱۰)
 إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ (۱۱) يَوْمَ التَّقَىٰ الْجَمْعَانِ (۱۲) وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱۳)

(۱) سورة الانفال/۱.

(۲) له سه رخه رانی نه سخ نه بوونه وه: الطبري ۱۱۹/۹ الالوسي ۱۶۳/۹ الرازي ۱۱۶/۱۵.

(۳) الرازي التفسير الكبير ۱۱۷/۱۵ وما بعدها. المحرر الوجيز لابن عطية الاندلسي ۲۰۱/۶.

(۴) تيايدا فه رمان ده کات به وه ی بیه ویت.

(۵) مندالی موسلمانان که باوکیان شهید بووه و هه ژان.

(۶) خاوه ن پیویستی له موسلمانان.

(۷) دابراو له سه فه ره که ی له موسلمانان.

(۸) روژی به در جیا که ره وه ی حق له باتل.

(۹) واته کو بوونه وه ی موسلمانان و پیباوه پان له کاتی جه نگدا.

(۱۰) سورة الانفال/۴۱.

"النحاس"^(۱) ده‌لَيت: زانايان له‌سه‌ر ئه‌م ئايه‌ ته‌ چه‌ندين قسه‌يان هه‌يه، زۆربه‌يان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن نه‌سخ‌کراوه‌ته‌وه‌ به‌ ئايه‌تي: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ﴾ الآية

پاشان ده‌لَيت: له‌ "مجاهد" و "عكرمة" وه‌ وتويانه: كاتى خۆى "الأنفال" بۆ خودا و پيغه‌مبه‌ر بوو، پاشان به‌م ئايه‌ ته‌ نه‌سخ‌کرايه‌وه‌ ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ﴾ الآية. پاشان ده‌گاته‌ گواستنه‌وه‌ى ئه‌و قسانه‌ به‌بى‌ پارسه‌نگدانى لايه‌ك به‌سه‌ر لايه‌كى تر دا.

"ابن سلامه"^(۲) ده‌لَيت: سوره‌تى "الأنفال" شه‌ش ئايه‌تى نه‌سخ‌کراوى تيدايه‌، له‌ ئايه‌تى يه‌كه‌مه‌وه‌ ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ﴾ الآية، نه‌سخ‌کرايه‌وه‌ به‌ ئايه‌تي: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ﴾، "ابن حزم الاندلسى"^(۳) پيش "ابن سلامه" كه‌وتوه‌ له‌وه‌ى وتويه‌تى.

بانگه‌شه‌ى نه‌سخ‌ پووچ و بى‌ بنه‌مايه‌ به‌ زۆرىك له‌ به‌لگه‌، له‌ گرنگ‌ترينيان: ۱. نه‌بوونى هه‌يچ جوړه‌ به‌ره‌لستىيه‌ك له‌ نتيوان دوو ئايه‌ته‌كه‌ دا، نه‌سخ‌ لقى به‌ره‌لستكاريه‌، چونكه‌ بۆ هه‌لگرتنى ديت.

"الطبرسي"^(۴) ده‌لَيت: هه‌نديكيان ده‌لَين ئايه‌ته‌كه‌ نه‌سخ‌کراوه‌ته‌وه‌ به‌ ئايه‌تى غه‌نيمه‌ت ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ﴾ الآية. هه‌نديكى تريان ده‌لَين نه‌سخ‌ نه‌کراوه‌ته‌وه‌ ئه‌مه‌ش دروسته‌كه‌يانه‌، چونكه‌ نه‌سخ‌ ئاتاجه‌ به‌ به‌لگه‌، دژيه‌كى له‌ نتيوان ئه‌م ئايه‌ ته‌ و ئايه‌تى پينجيه‌ك (غه‌نيمه‌ت) دا نيه‌يه‌.

به‌لگه‌يه‌كى دروستى جيگير نابيهرتته‌وه‌ پشتيوانى بانگه‌شه‌ى سه‌رخه‌رانى نه‌سخ‌ بکات له‌ وتنى نه‌سخ‌بوونه‌وه‌ى ئايه‌تى يه‌كه‌مى سوره‌تى "الأنفال" به‌ ئايه‌تى (٤١)ى

(۱) الناسخ والمنسوخ ص ١٤٩

(۲) المرجع السابق ص ١٢٥

(۳) المرجع السابق ص ٣٩

(۴) مجمع البيان ٥١٧/٤

هه مان سورهت، "الطبري"^(۱) ده لیت: ((جیاوازیان له نیواندا هه یه ئایا ئایه ته که نه سخکراوه یان نه سخ نه کراوه ته وه؟ هه ندیکیان ده لیت نه سخکراوه ته وه و نه سخکه ره که شی نه م ئایه ته یه: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ﴾ الآية، نه وهش قسه ی "مجاهد و عکرمة" یه (نه ووانه پییاوایه) غه نیمهت له و رۆژانه دا بۆ پیغه مبه ر(ﷺ) بوو، بۆیه به پینج یه که نه سخکرایه وه، هه ندیک تر ده لیت موحه که وه نه سخ نه کراوه ته وه، مانای نه وهش ﴿قُلْ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ﴾ گومانی تیدا نییه بۆ خودایه له گه ل دواپۆژ و دنیا و نه وه ی تیدایه، بۆ پیغه مبه ر له جیگه ی خۆی دایده نیت که خودا فه رمانی پیکردوه تیایدا دایینیت (واته مولکیک تاییهت نه بووه به نه و(ﷺ) وه که بانگه که رانی نه سخ بانگه شه ی بۆ ده که ن). پاشان "الطبري" به رده وام ده بیت و ده لیت: له ئایه ته که دا به لگه یه که بوونی نییه نامازه بیت له سه ر نه وه ی حوکه که ی نه سخکراوه ته وه له به ر هه لگرتنی نه وه ی باسما ن کرد له مانای وه سفکراو، دروست نییه حوکه بدریت به نه سخکرنه وه ی به حوکه مک که قورئان دایه زاندوه مه گه ر به به لگه یه که پیویست بکات خۆتی راده ست بکه یت، له چه ندین شوینی کتبه که مان به لگه مان هیتایه وه که نه سخکراو حوکه که ی به تال ده بیت وه به هۆی حوکه مک پیچه وانه به نه و، له هه موو مانا کانی نه رتی ده کات یان هه والیک دیت به لگه پیویست ده کات یه کیکیان نه سخکهر بیت بۆ نه وی تریان.

"ابن حزم الظاهري" ده لیت: (بانگه شه ی نه سخی رسته یه که به به لگه یه کی یه قینه خه ده بیت، چونکه که لامی خودا بۆ نه وه هاتوه فه رمانه کانی جیه جی بکرت و به کارکردن پی گوترایه لی بین نه که وازی لی بهینین، نه سخ وازهینان پیویست ده کات، دروست نییه بۆ هیه که سیک شتیک خودا فه رمانی پیکردوه بلیت: نه مه من پابه ند ناکات به گوترایه لی کردنییه وه مه گه ر به ده قیک تر له لای خودا وه یان لای پیغه مبه ر وه(ﷺ) به وه ی نه سخکراوه ته وه، وتنی نه مه دروست نییه)^(۲).

(۱) جامع البیان فی تفسیر القرآن ۱۱۸/۹

(۲) المحلی: ۳۴۶/۸.

۳- وتنى نه سخ له ئايه تى يه كه مدا به ئايه تى (۴۱) تىكه ئايه كه له نتيوان نه سخ و دريژه پيداندا، چونكه ئايه تى نووه م دريژه پيدهرى ئايه تى يه كه مه .
 "الزمخشري" ده لئيت^(۱) ﴿قُلْ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولُ﴾ مانا كه ي حوكمى "الأنفال" تاييه ته به خودا و پيغه مبه ر (ﷺ) خودا فه رمان به دابه ش كرئى ده كات به پيى حيكمه تى خوى و پيغه مبه ريش (ﷺ) تيايدا نوينه رايه تى فه رمانى خودا ده كات، فه رمانه كه هيچ كه سى پيژانه سپيژراوه . "ابن عطية الأندلسي"^(۲) ده لئيت: "مجاهد وعكرمة" ده لئين به ئايه تى: ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ الآية نه سخكراوه ته وه ، "ابن زيد" ده لئيت: له ئايه ته كه دا نه سخ رووينه داوه ، به لكو هه واليداوه غه نيمه ت بۆ خودايه ، مولكى ئه وه و رۆزى ئه وه ، هه روه ها بۆ پيغه مبه ره (ﷺ) له و رووه وه كه حوكمى خوداي تيدا به يان ده كات .

"الصاوي"^(۳) ده لئيت: ئايه تى: ﴿لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ وتراوه ئه وه مولكى خودايه و وهك مولك داويه تى به پيغه مبه ره كه ي (واته مولكدارى تاييه ت) بۆ ئه وه ي چۆنى بويت هه لسوكه وتى تيدا بكات، له سه ر ئه مه ئايه تى ﴿وَأَعْلَمُوا أُنْمَا غَنِمْتُمْ﴾ الآية نه سخكراوه يه تى .

وتراوه ئه وه ي له ئايه تى (۴۱) دا هاتووه رۆشنكرئنه وه ي ئه وه يه ليژه دايه و دريژه پيدهرى تى، ئايه ته كه ش موحه كه مه كه وابوو ماناي "لله والرسول" له پرووى دابه شكردنييه وه يه به سه ر موجاهيداندا .

"ابن الجوزي"^(۴) ده لئيت: جيگه ي سه رسوپمانه هه نديك ده لئين نه سخكراوه ته وه ، به گه شتى ئه وه ي له ئاميزى ده گريت ئه وه يه ئه نفال بۆ خودا و پيغه مبه ره (ﷺ)

(۱) الكشاف ۱/۲/۱۴۱

(۲) المحرر الموجز: ۲۰۵/۶ .

(۳) حاشية الصاوي على الجلالين: ۱۱۶/۲ .

(۴) نواسخ القرآن/ص ۱۶۵

ماناکەى ئەوەیە ئەو دوانە حوکمی تیدا دەکەن، هەر بە و جۆرە حوکمیان تیدا کرد
بەو هی ئایەتی پێنجیهك له ئامیزی دهگریت.

"الکيا الهراسي"^(١) دهلێت: مەبەستی ئەو نێیە مولکی پێغه مبه ره (ﷺ) به لکو
مەبەستی ئەو هیە بۆ بەرژە وەندی گشتی بە کار دەهێنرێت.

— هەردوو ئایەتی (١٥، ١٦):

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ﴾^(٢)
﴿وَمَنْ يُؤَلِّمْ يَوْمَئِذٍ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا﴾^(٤) لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا^(٥) إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ^(٦)
بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَيُسَّ الْمَصِيرُ^(٧)
"النحاس"^(٨) دهلێت: زانا یان لەسەر ئایەتی (١٦)^(٩) سی قسه یان هه یه:

هه یانه دهلێت: نه سخکراوه ته وه، له وانه: "عگا و بن ابی رباح" ه، دهلێت: دوو ئایەت
نه سخیان کردۆته وه ئەو دوانەش ئایەتی: (٦٥، ٦٦) هەمان سورەتن ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
حَرِّضُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ

(١) احکام القرآن ١٥٣/٣

(٢) واته به کۆمه لێ وەك ئەو هی بەهۆی زۆریانە وه شه پۆل بدەن، له و بارەدا پشتیان لێ
مه کهن، سوره الانفال/١٥.

(٣) نۆژی رووبه پوو بوونه وه یان.

(٤) لاریوونه وه بۆ جهنگان وه ئەو هی را کردنیان بۆ نیشان بدە ی و مەبەستت
هێرشکردنه سهریان بێت.

(٥) خۆی بداته پال دةسته یه کی تر له موسلمانان په نایان پی بگریت.

(٦) واته طقرا یه وه

(٧) سورة الانفال/١٦.

(٨) الناسخ والمنسوخ ص ١٥٢.

(٩) سه رخه رانی نه سخ نه بوونه وه: الطبري ١٣٥/٩ الرازي ١٣٧/١٥ الالوسي ١٨١/٩ ابن
العربي ٨٣٣/٢.

يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا آلَافًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بَأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٦﴾ ﴿الآن خَفَّ
 اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِن يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِن
 يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾^(١٦) بۆ سوککردن
 له سهریان و دهستکردنه و هیان بۆ پشته لکردن له وانهی ژماره یان زۆرتره
 نه سخکرایه وه .

قسهی دووهم ئایه ته که تایبه تکراره، واته تایبه ته به ئه هلی به در، هه ئه اتن
 حه راکراو بوو له سهر ئه وانهی له جهنگی به دری مه زندا به شداریان کرد .
 ج- قسهی سییه م حوکه که ی ماوه ته وه تا رۆژی دواپی ئه مه ش قسهی "ابن
 عباس" ه .

پاشان "النحاس" پارسهنگی ئه م قسهی سییه مه ده دات، و ده ئیت: ئه مه
 نزیکترین قسه یه که له سهری و تراپیت، دروست نییه نه سخکرایته وه، چونکه هه وال و
 هه ره شه یه، هه ره شه نه سخ نابیتته وه وه ک چۆن به لێن نه سخ نابیتته وه^(١٧) .
 "النحاس" باسی نه سخی ئایه تی^(١٨) (١٥) ی نه کردووه و پارسهنگی نه سخ
 نه بوونه وهی ئایه تی (١٦) ی داوه، هه روه ها باسی نه سخی ئه و دوو ئایه ته له کتیی
 "الناسخ والمنسوخ" ی هه ریه ک له "ابن سلامة"^(١٩) و "ابن حزم الاندلسی" دا^(٢٠)
 نه ها تووه، هه روه ها "ابن الجوزي" پێیوايه جیاوازی له نه سخبوون و نه سخ نه بوونی
 ئه و دوو ئایه ته دا (١٥ و ١٦) بوونی هه یه، کاتیک ده ئیت^(٢١) ئایه تی دووهم ﴿يَا أَيُّهَا

^(١٦) سورة الانفال: ٦٥ .

^(٢٢) سورة الانفال/ ٦٦ .

^(٢٣) المرجع السابق ص ١٥٣ .

^(٢٤) وا درده که وی ئه وانهی بۆ چوونیان له سهر نه سخه دوو ئایه تی (١٥ و ١٦) به
 نه سخکراو داده نیت به دوو ئایه تی (٦٥ و ٦٦) س هه مان سوره ت .

^(٢٥) ص ١٢٥ .

^(٢٦) ص ٣٩ .

^(٢٧) نواسخ القرآن ص ١٦٥ .

الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفُوا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ، وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا ۖ (الآية)، ههريو ئايه ته كه ی كۆكریوتته وه، له گه ل ئه وهش جیاوازی له نه سخیان به رده وامه بۆ ههريو ئايه ته كه، چونكه يهك بابته چاره سهر ده كن، وهك چۆن نه سخكه ر به پیتی بۆچوونی ئه وان - بریتییه له دوو ئايه ته كه پێكه وه (٦٥ و ٦٦)، دواي ئه وهی "ابن الجوزی" جیاوازییه كان ده خاته روو ده لیت: وتم: گوزاره ی ئايه ته كه گشتییه هه رچه ند له سهر ده سته یه کی تاییه ت و دیاریکراو دابه زیوه ^(٣).

پاشان به رده وام ده بیت له قسه و ده لیت: له "ابن عباس" وهه ریوایه ت کراوه ئه وانه گشتین، پاشان بۆ ئه وانه دوو قسه هه یه: یه که میان: نه سخکراونه ته وه به ئايه تی: ﴿فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ﴾ (الآية)، بۆ ئیمانداران نییه له باری دوو به رانبه ری ئه وان به رانبه ر به مان هه لبین.

کهسانی تر ده لیتن موحه که من هه ر ئه مهش دروسته، چونكه موحه که مه له نه هیکردن له هه لّهاتن، بۆ نه هییه که هه لده درتته سهر بارێک گه ر ژماره یان زۆتر بوو له ژماره ی موسلمانان، "ابن جریر" یش هه مان بۆچوونی هه یه. رای دروست:

١. نه بوونی هیچ جۆره به ره له لستکارییه ک له نێوان نه سخکه ر و نه سخکراودا، نه سخ لقی به ره له لستکارییه، گه ر ته نها بۆ گفتوگو وامان دانا به ره له لستکاری بوونی هه یه به تاییه تکردن هه لده گیریت، بۆیه دوو ئايه تی (١٥ و ١٦) ئاماژه به درروستنه بوونی هه لّهاتن ده که ن له کاتی به شداربوون له جهنگدا که بریتییه له به رگری رهوا له ئایین و ژیان و نامووس و مال و سامان، به لام ئه م گشتاندنه تاییه تکاره به توانین و

^(١) أي في سورة الانفال.

^(٢) واته ئه هلی به در و کهسانی تر جگه له وان ده گریته وه، به پێچه وانه ی ئه وانه ی پێیان وایه حوکه که تاییه ته به ئه هلی به دره وه چونکه ده رباره ی ئه وان دابه زیوه.

٤. ريسای گشتی هاتو له دوو نايه ته كه دا (١٥ و ١٦) به ته واوی له هه موو
 جهنگه كانی جیهانی ئیسلام و نانیسلامیدا پیاده كراوه، شكستخواردن (دۆپان)
 سزاكه ی بریتیه له كوشتن له یاسای سه ریا زیدا، به لام بۆ پیلانی جهنگ ده توانیت
 بكشیتیه وه بۆ نه وهی نوژمن بیته پیشه وه و پاشان هه لبگه ڕیتیه وه سه ری و به
 ده سته سه رداگرتنێکی ته واو ده ستیان به سه ردا بگرن، بۆیه نه و ريسا هاتووانه له
 چوار نايه ته كه دا (١٥ و ١٦ و ٦٥ و ٦٦) ريساگه ليتن كۆده نگیان له سه ره یه له
 یاسای سه ریا زی هه موو جیهاندا.

— نايه تی (٣٣): ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾^(١) وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ^(٢) وَهُمْ
 يَسْتَغْفِرُونَ^(٣)

هه ندی پیاوانایه ئه م نايه ته نه سخكراوه ته وه به و نايه ته ی به دوایدا دیت كه بریتیه
 له م نايه ته: ﴿وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ﴾^(١) وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ
 إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ^(٢) إِلَّا الْمُتَفَقُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ^(٣).

^(١) واته خودا به سزای ريشكه ندكردن (قركردن) ته هلی مه كه سزا نادات له كاتێكدا تۆ
 له ناو نه واندا ی ته مه ش به هوی فه زل و حوركه تی تۆوه ئه ی محمد ﷺ چونكه خودا
 وهك ره حمه ت به هه موو جیهانان تۆی ره وانه كردووه ته نها له و باره دا سزا ده درێن
 كه كارێك ته نجام بدهن شایسته بن به گرتنه وهی نیعمه ته كانی خودا له وان وهك
 رێگری له چوونه ناو "المسجد الحرام" وهك له نايه ته كه ی دوا ی نه و نايه ته هاتووه.

^(٢) واته خودا سزای نه وان نادات له كاتێكدا ده سته یه كه له باورداران هیشتا له ناو نه واندا
 ماونه ته وه دوا ی ده رچوونی تۆ له مه كه، چونكه كاتێك پێغه مبه ر ﷺ له مه كه
 ده رچوو ده سته یه كه له باوه رداران له ناو مه كه مانه وه و به هوی عوزێكه وه كۆچیان
 نه كرد بۆ مه دینه، نه وان ده یانویست كۆچ بكهن، بۆیه خودا سزای له سه ر
 هاوه لدانه ری مه كه هه لگرت وهك رێژك بۆ داوا ی لیخۆشبوونیان، كاتێك نه وان له
 مه كه ده رچوون خودا مۆله تی فه تحی مه كه ی دا. ينظر مجمع البيان للطبرسي
 ٥٣٩/٤.

^(٣) سورة الانفال/٣٣.

"النحاس" ده‌لَيت: (له‌سەر ئه‌م ئايه‌ ته‌ پَينج قسه‌ هه‌يه‌:
 "الحسن" ده‌لَيت: ئه‌م به‌ش‌ه‌ي ئايه‌ ته‌ كه‌ ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبُهُمْ وَهُمْ
 يَسْتَغْفِرُونَ﴾ نه‌سخ‌كراوه‌ ته‌ وه‌ به‌ ﴿وَمَا لَهُمْ إِلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ﴾
 پاشان به‌رده‌وام ده‌بي‌ت و ده‌لَيت: "أبو جعفر" (مه‌به‌ستى خ‌ويه‌تى) ده‌لَيت:
 نه‌سخ‌ لَيره‌دا موخا‌له‌ چونكه‌ هه‌وا‌له‌ و خودا هه‌وا‌لى له‌ باره‌ وه‌ داوه‌، هه‌چ كه‌ سَيِّك شك
 ئابه‌ين^(٤) ئه‌مه‌ي لَيره‌ ريوايه‌ت كردي‌ت جگه‌ له‌ "الحسن"، زانايانى تر له‌ سەر ئه‌ وه‌ن
 موخكه‌ مه‌، "ابن سلامة"^(٥) ده‌لَيت: پاشان له‌ دواى ئه‌ وه‌ ئايه‌ ته‌ نه‌سخ‌كرب‌وى
 دابه‌زى كه‌ بريتيه‌ له‌: ﴿وَمَا لَهُمْ إِلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ﴾ ئه‌مه‌ش بووباره‌ كرڤنه‌ وه‌ي
 ئه‌ وه‌يه‌ "ابن حزم الاندلسي"^(٦) وتويه‌تى: له‌ وه‌ي ئايه‌ ته‌ كه‌ نه‌سخ‌كراوه‌يه‌ و
 نه‌سخ‌كره‌ وه‌ كه‌ شى بريتيه‌ له‌ ﴿وَمَا لَهُمْ إِلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ﴾. هه‌چ كام له‌ وانه‌ ه‌وى
 نه‌سخ‌كه‌ي ر‌وشن نه‌ كردي‌ته‌ وه‌.

"ابن الجوزي" ده‌لَيت: له‌ "عكرمه" وه‌ له‌ "ابن عباس" وه‌ ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ
 لِيُعَذِّبَهُمُ﴾ الآيه‌، ئه‌ و ئايه‌ ته‌ي به‌ دوايدا هاتوه‌ نه‌سخ‌ي كردي‌ته‌ وه‌ ﴿وَمَا لَهُمْ إِلَّا يُعَذِّبَهُمُ
 اللَّهُ﴾ الآيه‌، هه‌مان شت له‌ "الحسن" و "عكرمه" وه‌ ريوايه‌ت‌كراوه‌، ئه‌م قسه‌يه‌
 دروست نيه‌، چونكه‌ نه‌سخ‌ ناچي‌ته‌ ناو هه‌وا‌له‌ وه‌، ئه‌م ئايه‌ ته‌ ئه‌ وه‌ ر‌وشن ده‌كاته‌ وه‌
 بوونى پي‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌ ناوياندا ري‌گري كرڤوه‌ له‌ دابه‌زىنى سزا، و ئه‌ و ئايه‌ ته‌ي
 به‌ دوايدا دي‌ت شايسته‌ بوونى ئه‌ وان به‌ و سزايه‌ ر‌وشن ده‌كاته‌ وه‌، به‌ ه‌وى ري‌گه‌ گرتن له‌

(١) واته‌ ب‌و ده‌ب‌ى خودا سزايان نه‌ دات و چ شت‌يك هه‌يه‌ و ا ب‌كات سزايان واز لى به‌ي‌ترت
 له‌ كاتي‌كدا رى له‌ "المسجد الحرام" ده‌گرن، واته‌ ري‌گري ده‌كه‌ن له‌ د‌وستانى ئه‌ و
 شوينه‌.

(٢) واته‌ هاوه‌لدانه‌ران سه‌ر په‌رشتياريانى "المسجد الحرام" بوون.

(٣) سورة الانفال/٣٤.

(٤) سه‌رخه‌راني نه‌سخ‌ نه‌ بوونه‌ وه‌ الطبري ١٥٦/٩ الالوسي ٢٠٠/٩ الرازي ١٥٨/١٥.

(٥) الناسخ والمنسوخ ص ١٢٥.

(٦) الناسخ والمنسوخ ص ٣٩.

رنگی خدا، له گهل شه وهش بوونی پیغمبر (ﷺ) له ناویاندا رنگری کربوه له په له کردنی شه و سزایه بۆ سهریان یان په له کردنی هه موو سزاکه، هه ندی له موجته هیدانی نه سخ کاره که یان جیگه ی سه رسو پمانه^(۱).

رای دروست:

دروست شه وهیه ئایه تی (۳۳) نه سخ نه کراوه ته وه به م هویانه:

۱. نه بوونی هیچ جۆره به ره له ستکارییه که له نیتوان نه سخکراو و نه سخکه ردا، چونکه یه که میان ره هایه و نه نجامدانی هه موو جۆره تاوانیکی نوئی و تاوانیکی پیشتری هه والدانه ران له خۆ ده گرت، دووه میان سنووردار کراوه به نه نجام نه دانی تاوانی نوئی ﴿وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ شه م رسته یه رسته یه کی هۆئامیزه بۆ دابه زاندنی سزا به سه ریاندا.

پوخته ی قسان:

خودا له ئایه تی یه که مدا هه والدیاده له سه ر تاوانه پیشووه کانیا ن سزایان نادات به هوی بوونی پیغمبر (ﷺ) له نیتوانیاندا و داوی لیخۆشبوونی باوه رداران بۆ شه وان، ئایه تی دووه م ئاماره به وه ده کات راگرتنی سزای پیشوو که شایسته یین به مه رجگیراوه تاوانی نوئی نه نجام نه دهن.

شه م بیر به رز و بلند له قورئانی پیروژدا له شه مژدا وه رتسایه کی گشتی له یاسای سزاکانی جیهاندا پیاده ده گرت، له وانه یاسای سزا عیراقیه کان له ماده ی (۱۴۴-۱۴۷)، ماده ی (۱۴۵) ده لیت: ((له کاتی فه رمان به راگیرانی جیه جی کردن بۆ دادگا هیه حوکم له سه ر دراو پا به ند بکات به وه ی به ئینی باشی ئاکار بدات له ماوه ی راگیرانی جیه جی کردنی سزاکه دا)) له که سی تاوانبار وه - که سزاکه ی راگیراوه له ماوه ی نه زمونکردنیدا - تاوانیک وه شایه وه به هه مان سزای پیشوو سزا ده دریت که راگیراوو سه ر یاری سزایه کی تر بۆ تاوانه نوییه که ی.

^(۱) نواسخ القرآن ص ۱۶۶

بينا له سهر نه وه قورئان دانی به راگرتنی جیبه جی کردنی سزادا ناوه بهر له یاسا دانراوه کان به زیاتر له هه زار سال.

۲. نه وه ی له "ابن عباس" هوه گوازاوه ته وه له وتنی نه سخ له و نایه ته باسکراوه دا گهر ریوایه ته که دروست بیته وه و مه به سستی به نه سخ مانا گشتیه که ی بووه له لای پیشینی چاکان که تاییه تکردنی گشتی و سنووردار کردنی ره ها له خو ده گرتیت وه ک چون پیشتر باسما ن کرد.

۳. هه ره که س قسه ی له سهر نه سخ کردبووه له و نایه ته دا تیکه لیه کی لا دروست بووه له نیوان نه سخ و سنووردار کردنی ره ها یان تاییه تکردنی گشتی.

— نایه تی (٦٥): ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ۚ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ (٣)(٢)

"النحاس" (٤) ده لیت: له ریوایه تیکدا له : "ابن ابی نجیح و عیما ن" هوه له "عگا و" هوه له "ابن عباس" هوه وتویه تی نه سخ که ره که ی بریتیه له ﴿الآن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ (٥) له "جابر بن حازم" هوه له "الزبیر بن حریث" هوه له "ابن عباس" هوه فه رموی: فه رز بوو له سهر موسلمانان یه ک پیاویان له گه ل ده پیاوی ها وه لدا نه راندا بجه نگیت، نه مه ش بارگرانی بوو له سه ریان، له بهر نه وه خودا ئاسا نکردن (سو ککردن) ی دابه زاند، بویه بو

(١) واته له باری ده ستر زئی بۆ سه ر ئیسلام و موسلمانان، وه ک له نایه تی: ﴿فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾.

(٢) سورة الانفال/ ٦٥

(٣) سه رخه رانی نه سخ نه بوونه وه: الالوسی ٣١/١٠ الرازی ١٢٩/١٥

(٤) الناسخ والممنسوخ ص ١٥٥.

(٥) سورة الانفال/ ٦٦

هەر پیاویک هه‌بوو له‌گه‌ڵ دواندا بجه‌نگیت، کاره‌که‌یان له‌سه‌ر ئاسان بوو و به‌ نه‌دازه‌ی ئه‌وه‌ی ئارامگرتنیان که‌می کرد.

پاشان به‌رده‌وام ده‌بیست له‌ وتن و ده‌لایت: "أبو جعفر" ده‌لایت (مه‌به‌ستی خۆیه‌تی): ئه‌مه‌ لێکدانه‌وه‌یه‌کی رۆشنی باشه‌ تاكو ئه‌وه‌ سوککردن بیست نه‌ک نه‌سخکردن، چونکه‌ ماناکه‌ی هه‌لگرتنی حوکمی نه‌سخکراوه‌، به‌لام حوکمی یه‌که‌م هه‌لنه‌گیراوه‌، چونکه‌ نه‌وتراوه‌ پیاویک بۆی نییه‌ به‌رانبه‌ر به‌ ده‌ پیاو بجه‌نگیت، به‌لکو گه‌ر توانای هه‌بوو هه‌لبژاردنی بۆ هه‌یه‌، هاوشیوه‌ی ئه‌مه‌ شکاندنی رۆژوو له‌ سه‌فه‌ردا، ناوتریت نه‌سخی رۆژوه‌، به‌لکو بریتیه‌ له‌ سوککردن وه‌ک روخسه‌تیک، رۆژووگرتن بۆی له‌پیشتره‌^(١) له‌وه‌ی باسکرا ده‌که‌ینه‌ ئه‌و سه‌ره‌ئه‌نجامه‌ی "ابن عباس" له‌ ربوایه‌ته‌که‌ی یه‌که‌مدا مه‌به‌ستی به‌ نه‌سخ تاییه‌تکردن و سنووردارکردن و شتانی تر بووه‌، "ابن سلامة"^(٢) ده‌لایت تاییه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضْ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ موحکه‌مه‌ و نه‌سخکراو تیایدا ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ﴾ تا کۆتایی تاییه‌ته‌که‌، له‌سه‌ر پیاویک فه‌رزکراوو دژ به‌ ده‌ که‌س بجه‌نگیت، هه‌ر که‌س له‌خوار ئه‌وه‌وه‌ هه‌لبه‌اتبایه‌ پشتی له‌ دوژمن کردبوو، خودا ده‌سته‌وسانی ئه‌وانی له‌وه‌دا زانی بۆیه‌ تاییه‌ته‌که‌ی دواى ئه‌وه‌ی دابه‌زاند بۆیه‌ بوو به‌ نه‌سخکه‌ر بۆی، ئه‌وه‌ش ئه‌م تاییه‌ته‌یه‌: ﴿الآن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا﴾ سوککردن هه‌میشه‌ به‌هۆی بارگرانییه‌وه‌یه‌، بۆیه‌ بوو به‌ فه‌رز له‌سه‌ر پیاویک دژ به‌ دوو پیاو بجه‌نگیت، گه‌ر بۆ زیاتر له‌وه‌ هه‌لبه‌اتبایه‌ پشتی له‌ دوژمن نه‌کردبوو به‌ به‌لگه‌ی ئاشکرای تاییه‌ته‌که‌.

^(١) النحاس ص ١٥٦

^(٢) الناسخ والمنسوخ ص ١٢٦

"ابن حزم الاندلسی"^(۱) ده‌لَیْت: نایه‌تی ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ﴾ الآية، نه‌سخ‌راوه‌ته‌وه و نه‌سخ‌که‌ره‌وه‌که‌شی بریتیه له: ﴿الآن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ الآية.

"ابن الجوزی"^(۲) ده‌لَیْت: نه‌هلی ته‌فسیر ده‌لَیْن: گوزاره‌ی ئەم که‌لامه هه‌واله و ماناکه‌ی ئەمره، مه‌به‌سته‌که: جه‌نگ دژ به دو‌سه‌د بکه‌ن، ئەمه له سه‌ره‌تاوه فه‌رز بوو، پاشان نه‌سخ‌رایه‌وه به نایه‌تی: ﴿الآن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ الآية، بویه فه‌رز له سه‌ر یه‌ک پیاوی باوه‌ردار به‌رانبه‌ر دوو پیاو دامه‌زراو و خۆراگر بیت، گه‌ر له‌وه زیار بوون هه‌لهاتنی بۆ ره‌وايه.

"البازنی"^(۳) نایه‌ته نه‌سخ‌راوه‌کانی سوره‌تی "الأنفال" حه‌وت نایه‌تن، یه‌کی‌کیان: ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ﴾ نه‌سخ‌که‌ره‌وه‌که‌ی بریتیه له: ﴿الآن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾.

رای دروست:

بانگه‌شه‌ی نه‌سخ‌بوونه‌وه‌ی نایه‌تی (٦٥)ی سوره‌تی "الأنفال" بینه‌مايه به‌م به‌لگانه:

١. تیکه‌لییه له نێوان نه‌سخ و روخسه‌تدا^(٤) ئەوه‌ی راشکاوانه ئاماژه‌ی پێ ده‌کات ئەمه‌یه: ﴿الآن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ ئاسانکردن (سووک‌کردن) بریتیه له روخسه‌ت.

^(١) الناسخ والمنسوخ ص ٣٩

^(٢) نواسخ القرآن ص ١٦٨

^(٣) هبة بن عبد الرحيم بن ابراهيم المعروف بشرف الدين ابن البارزي نسبة الى باب بارز احدى محلات بغداد ق ٧٢٨هـ ناسخ القرآن العزيز ومنسوخه: ص ١٦٥ تحقيق الدكتور حاتم صالح الضامن.

^(٤) الشيخ محمد الخضري (اصول الفقه ص ٢٥٤) ده‌لَیْت: هه‌ج که‌س نه‌یوتوه روخسه‌ت عه‌زیمه‌ت نه‌سخ ده‌کاته‌وه، چونکه نایه‌تی ته‌یموم نایه‌تی ده‌ست‌نوێژی نه‌سخ نه‌کردۆته‌وه.

"ابن السبكي"^(۱) دەلىت: ((حوكمى شەرىى^(۲) بگۇرپت^(۳) لە گرانەۋە بۇ ئاسان^(۴))
بە پاساۋىك لەگەل راستبۇۋنەۋەى ھۆيەكە بۇ حوكمە ئەسلىيەكە^(۵) پىيى دەۋترىت
روخسەت)) واتە حوكمە بۇ لا ئاسانە گۇراۋەكە پىيى دەۋترىت روخسەت ئەۋەش
لەپۋى زىمانەۋانىيەۋە ماناى ئاسانكارى دەگەيەنىت.

۲. وتنى نەسخ لەۋ ئايەتە باسكراۋەدا نەزانى بۇ خودا پىۋىست دەكات(پەنا
دەگرىن بۇ خودا) بەۋەى لە كاتى دابەزىنى ئايەتەكەدا نەيزانىۋە لە باۋەپداراندا لاۋازى
ھەيە و ناتۋانن بە داۋايەكەى يەكەم ھەلبىستن، كاتىك ئەۋەى ئەزمۇون كىرد
لاۋازىيەكەى ئەۋان و نەتۋانىنى داۋايەكەى زانى بۇيە نەسخى كىردەۋە و لە جىگەى
ئەۋە ئاسانتى دابەزاند، پىۋىستەكە پۈۋچەلە بە كۆدەنگى زانايان و ژىرمەندان ھەر
بەۋ جۆرە پىۋىستكراۋەكەش.

۳. نەھى بۇ پىادەكەرنى ئايەتە نەسخكراۋەكەى يەكەم-بەپىيى بۇچۋونى ئەۋان-
نەھاتۋە بۇيە درۋستە جەنگاۋەر بەرانبەر بە دەكەس بۈەسستىتەۋە ۋەك لە
ئايەتەكەدا ھاتۋە، لە كاتىكدا نەسخكەر و نەسخكراۋە لە رەۋايى كاركردن بە حوكمى
ھەردۋوكيان كۆنابنەۋە.

دكتور "مصطفى زيد"^(۱) بە ھەلەدا چۈۋە^(۲) كاتىك دەلىت: ((لېرەدا بە پىشتىۋانى
خودا ئەۋە رۇشن دەكەينەۋە چۆن ئايەتەكەى سورەتى "الأنفال" كە بەم بەشە

(۱) جمع الجوامع بشرح المحلى مع حاشية البنانى ۱/۱۱۹.

(۲) واتە ۋەرگىراۋ لە شەرىع.

(۳) لەپۋى پەيۋەست بۈۋنىيەۋە(چۈنكە حوكمى خودا دىترىنە و گۇپانى بەسەردا نايەت)
لە گرانى و بارگرانى لەسەر داۋالېكراۋ.

(۴) گۇرپانەكە لە ھەرامبۈۋنەۋە بۇ كىردار يان ۋازھىتان بۇ ھەلال بۈۋنى.

(۵) لى ئاسانكاراۋ بە بۈۋنى عوزرىك.

(۶) فى كتابه النسخ غي القرآن الكريم ودراسة تشريعية تاريخية الطبعة الاولى/ ۱۹۶۲ دار
الفكر العربى ۲/ ۸۲۲.

دهست پئده کات: ﴿الآن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ نه وهی پیش خوی نه سخ ده کاته وه،
 ئه هلی ته نویل و جمهوری نه هلی ته فسیر کوده نگییان هیه له سه ر نه وهی دوو
 ئایه ته که نه سخکراو و نه سخکهرن و قسه له خوږاگری و دامه زراوی ده که ن تا
 کوتایی))

وا ده رده که ویت ماموستای به ریز "مصطفی زید" زۆر به هیز بووه له کاریگه ربوون
 به چاولیگه ری و لاواز بووه له ريساکانی ئوسول فیقه دا، نه و پاساوی خوی هیه
 چونکه که سانی تر له م هه له روشنه دا پیشی که وتوون.
 چه ندين ئایه تی تر له سوره تی "الأنفال" دا بوونی هیه پینانوايه
 نه سخکراونه ته وه به ئایه تی شمشیر، له کاتی که دا ئایه تی شمشیر تاییه تکه ری نه و
 ئایه تانه، بانگه شه ی نه سخی نه وانه م پشتگو یخست چونکه پیشتر له چه ندين شویندا
 روشنم کریۆته وه هه ر ئایه تیک پینانوايه نه سخکراوه ته وه به ئایه تی شمشیر نه و
 ئایه ته به ئایه تی شمشیر تاییه تکه راوه ته وه.

⁽¹⁾ في كتابه النسخ في القرآن الكريم ودراسة تشريعية تاريخية الطبعة الاولى/ ١٩٦٣ دار الفكر
 العربي ٨٢٢/٢.

نه سخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "التوبة" دا

"ابن سلامه"^(۱) ده لیت: له مه دینه دابه زیوه و دوا یین سوره تیکه دابه زی بیت، یارده ثایه تی نه سخکراوی تیدایه:

- ﴿بِرَاءَةٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ﴾
(۲-۱)
- ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾
(۳۴)
- ﴿إِلَّا تَنْفَرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
(۳۹)
- ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَّبِعِنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ﴾
(۴۳)
- ﴿إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ﴾
(۴۵)

(۱) المرجع السابق ص ۱۲۷

-ثایه تی به که م: ﴿بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾^(۱)
تا ثایه تی ﴿فَسِيحُوا﴾^(۲) فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ^(۳)
وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿پاشان نه سخکرایه وه به م ثایه ته: (فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ).﴾^(۴)

پاشان "ابن سلامة" ده لیت^(۵): ئەم ثایه ته نه سخکراه سه د و بیست و چوار
ثایه تی له قورئاندا نه سخ کردوته وه، پاشان کۆتایی ثایه ته که سه ره تاکه ی نه سخ
کردوته وه، نه سخکراه که ئەم به شه ی ثایه ته که یه: ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا
الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾

ئەم ئاراسته یه ی "ابن سلامة" زۆرێک له ثایه ته کانی قورئانی په کخستوو به یی
ئەوه ی هۆیه ک بۆ ئەو کاره ی باس بکات ته نانه ت له یه ک ثایه تدا، هه رکه س که مترین
شاره زایی له رێسا کانی زانستی نه حو و زانستی ئوسولێ فیه قه دا هه بیته مه رج بۆ
سنووردار کردنی حوکمێک ناکات به نه سخکراه ی حوکمه به مه رجگیراوه که بۆ
سنووردار کردن.

ئەم قسه یه دووباره کردنه وه ی ئەوه یه "ابن حزم الأندلسی"^(۶) وتویه تی،
هه ربووکیان به جۆرێک زیاده په وییان له نه سخدا کردوه پیچه وانه ی ئەده به له گه ل

^(۱) سورة التوبة/۱

^(۲) واته به ئەمن و ئەمانه وه بپۆن ئە ی هاوه لدا نه ران.

^(۳) له سزای خودا ده رناچن.

^(۴) سورة التوبة/ه

^(۵) المرجع السابق ص ۱۲۸

^(۶) الناسخ والمنسوخ شایانی باسه "ابن حزم الأندلسی" ئیش "ابن سلامة" که وتوو،

چونکه "ابن حزم" سالی ۳۲۰ هـ کۆچی دوا یی کردوه، له کاتی کدا "ابن سلامة" (۴۱۰

هـ) کۆچی دوا یی کردوه، ئەمه ش به لگه یه له سه ره وه ی "ابن سلامة" قسه کانی و

خودادا، تهناته هه‌لواردراویان کربووه به نه‌سخکری لئه‌لواردراو، و تاییهت بۆ گشتی و سنووردرا بۆ ره‌ها، و به‌م جوړه، وه‌ک له زیاده‌په‌وییه‌کانی نه‌سخیاندا ده‌رده‌که‌وێت مه‌به‌ستیان به نه‌سخ نه‌و مانایه نه‌بووه لای ئوسولیه‌کان که بریتیه له سرینه‌وه‌ی حوکمی پێشوو به به‌لگه‌ی دوا‌ی نه‌و، به‌لکو مه‌به‌ستیان نه‌وه بووه که له "ابن عباس" هوه گوازاوه‌ته‌وه له وتنی نه‌سخ به مانا گشتیه گشتگیره‌که‌ی بۆ هه‌موو نه‌وه‌ی پێشتر باس‌مان له باره‌وه کربووه.

بانگه‌شه‌ی نه‌سخ به‌م به‌لگانه پووج و بیینه‌مايه:

١. نه‌بوونی هه‌چ جوړه به‌ره‌لستکاریه‌ک له نێوان نه‌سخ‌کراو و نه‌سخ‌که‌ردا، نه‌سخ لقی به‌ره‌لستکاریه و بۆ هه‌لگرتنی به‌ره‌لستکاری دیت له‌دوا‌ی نه‌وه‌ی ناتوان‌ریت کۆکردنه‌وه له نێوانیاندا بکریت یان پارسه‌نگی په‌کیکیان له کارکردن پێی به‌سه‌ر نه‌و‌یتریاندا بدریت، رووی نه‌مه‌ش: مانای ﴿بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ﴾ واته نه‌مه به‌ریبوونی خودایه ﴿وَرَسُولُهُ﴾ دا‌یران له په‌یمان و هه‌لگرتنی نه‌مان و ده‌رچوون لێی ﴿إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ له‌گه‌ل په‌هود دوا‌ی نه‌وه‌ی ناپاکیان لێوه‌شایه‌وه و پابه‌ندبوونی خۆیان هه‌لوه‌شاندوه، نه‌و په‌یمان و پابه‌ندبوونه‌ی له نێوان نه‌وان و پینغه‌مه‌ردا ﴿وَالَّذِينَ﴾ حوکمی ده‌کرد^(١)

ئایه‌تی نه‌سخ‌که‌ر بریتیه له ئایه‌تی پینجه‌می سو‌ره‌تی "التوبه" که پێی ده‌وتریت ئایه‌تی شمشیر بۆ په‌رچدانه‌وه‌ی ده‌ستدریژکاری هاتوو، له هاوه‌لدانه‌رانه‌وه بێت یان له نه‌هلی کیتابه‌وه.

بانگه‌شه‌کانیی نه‌سخی قورئانی له "ابن حزم الأندلسی" هوه وه‌رگرتوه، "النحاس" و "أبو مسلم الأصفهانی" هاوچه‌رخ‌ی "ابن حزم الأندلسی" بوون، "النحاس" سالی (٣٢٨هـ) کۆچی دوا‌یی کردوه و "أبو مسلم" سالی (٣٢٢هـ) کۆچی دوا‌یی کردوه.
^(١) الطبري مجمع البيان ٢/٣-٢٠٠، الرازي التفسير الكبير ١٥/١١٥ وما بعدها.

بۆیه ئایه تی: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ واته له باری شکاندنی په یمانه کانیان و ده ستریزئی کردنیان بۆ سه ر ئیسلام و موسلمانان، به ره ئستکاری له کوئی ئه م دوو ئایه ته دا بوونی هه یه تا به نه سخبوون هه لگیریت؟

۲. ئایه تی: ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾ تاییه تکرینه بۆ گشتاندنی ژنه وړلو له سه ره تایی ئایه ته که وه، گه ر به م مانایه مه به ستیان نه سخکرینه وهی سه ره تایی ئایه ته که بیئت به کو تایی ئایه ته که ئه و به ره ئستی بۆ قسه کانیان نییه، گه ر مه به ستیان به نه سخ مانا ئوسولیییه که ی بیئت لای پاشین ئه و له ده روزه ی تیکه لکردنی نه سخ و تاییه تکرینه.

"ابن الجوزي"^(۱) ده ئیت: ((هه ندیک له وانه ی تیکه یشتنیان نییه له نه قلکه رانی ته فسیر پێیانوایه ئه م ئایه ته (ئایه تی شمشین) سه د و بیست و چوار ئایه تی له قورئان نه سخ کردۆته وه و پاشان کو تایییه که ی سه ره تا که ی نه سخ کردۆته وه، ئه وه ش ئه م به شه ی ئایه ته که یه: ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾ ئه مه له نه بوونی وردی تیکه یشتنه وه یه، چونکه ماناکه ی به م جوړه یه: بیانکوژن و به دیلیان بگرن جگه له و کاته ی له هاوه لدانان ته و به ده که ن و دان به نوێژدا ده نیین و زه کات ده دن، له و باره دا ریگه یان پێ مه گرن و جه نگیان له گه ل مه که ن)).

۳. ئایه تی یه که م له سو ره تی "البراء" به نه سخکه ریان داناه وه ک پێشتر باس مان کرد، چۆن نه سخکه ر ده بیئت به نه سخکراو؟ ئایا ئه مه له ده روزه ی که می ئه ده ب نییه له گه ل خودا و قورئان؟^(۲)

^(۱) نواسخ القرآن ص ۱۷۳.

^(۲) له سه رخه رانی نه سخ نه بوونه وه: الالوسي ۴۲/۱۰. الرازي ۲۱۷/۱۵.

-ثایه تی (۳۴): ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾

هه ندیک بییانوایه ^(۱) نه سخکراوه ته وه به ثایه تی زه کاتی واجب.

نهم بۆچوونه پووچ و بیننه مایه بهم به لگانه:

۱. نه بوونی هیچ جوړه به ره له ستکاریه که له نیوان دوو ثایه ته که دا، نه سخیش لقی به ره له ستکاریه، ده ستبه سه رد اگرتنی زیږ و زیو و گه نجینه کردنیان حرامه، چونکه واده کات پاره هه لگراوه که به ره هم نه هینریت له پیتناوی خودادا واته له پیتناو به رژه و هندی گشتی و په ره پیدانی کومه لایه تی و ئابووریدا.

۲. نهم ثایه ته ریسایه کی گشتیه به سه ره موو جوړه سکه یه کی کاغزی و کانزایدا پیاده ده کړت له جیهانی دارایدا ئالوگوږی پی ده کړت، چونکه ثایه ته که گشتیه به گشتاندنیکي نه قلیاننه ^(۲) وه که نه وهی فه رموو پیتی هه موو نه وانه ی پاره یه کی کانزایی یان کاغزی ئالوگوږ پیکراو له جیهاندا هه لده گرن له هه ر کات و شوینیک و ﴿وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ واته له پیتناوی به رژه و هندی گشتی و په ره پیدانی کومه لایه تی و ئابووریدا به ره می ناهینن مژده یان پیتده به سزایه کی چۆقه هه لسن له دل، پیتستر هه له ی نه و بۆچوونه مان راست کرده وه که ثایه تی فرمانکه ره به خه رجکردن نه سخ ده که نه وه به ثایه تی زه کاتی فه رزکراو ^(۳).

^(۱) ابن حزم ص ۴۰ ابن سلامة ص ۱۲۹ ابن الجوزي ص ۱۷۵ ابن البارزي ناسخ القرآن العزيز ومنسوخة تحقيق د. حاتم صالح الضامن ص ۱۹۱.

^(۲) وتمان گشتاندنه، چونکه گشتی حوکم له هویه که وه حالی ده بین، هوی حه رامبوونی گه نجینه کردنی زیږ و زیو نه وه یه گه نجینه کردن واده کات گه نجینه کراوه که به ره هم نه هینریت له خه رجکردن و به ره مهیتان و ئالوگوږدا، نه مهش واده کات په ره پیدانی کومه لایه تی و ئابووری سه ره لته دات، هه موو نه وهی له زیږ و زیودا واجب یان حه رامکراوه له هه موو پاره یه کدا که له مامه له و ئالوگوږدا جیگه ی زیږ و زیو ده گرنه وه به هه مان شیوه یه.

^(۳) سه رخه رانی نه سخ نه بوونه وه: الرازی ۴۱/۱۶

- ٣٩) تى: ﴿إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلَ قَوْمًا^(١) غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ^(٢)﴾ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

"ابن حزم الاندلسى"^(٤) ده لىت نه سخراوه ته وه به ئايه تى: ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾^(٥)

"النحاس"^(٦) ده لىت: خدا- عز وجل- ده فه رمويت: ﴿إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ الآية، "عليل بن احمد" بوى باسكردين له "عاصم بن سليمان" له "جوير" له "الضحاك" له "ابن عباس" فه رموى ئه م ئايه ته نه سخى كردو ته وه: ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً﴾ الآية، هه ر به و جوړه "الحسن وعكرمه" هه مان شت ده لىن، كه سانى تريس ده لىن ئه و دوو ئايه ته مو حكه من، چونكه ئه م به شى ئايه ته كه: ﴿إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ مانا كه ئى ئه وه يه گه ر بىويستيان پيتان بو.

راى دروست:

دروست نه سخ نه بوونه وه يه و وتنى نه سخى ئايه ته كه پوچ و بيبنه مايه به م به لگانه:

١. نه بوونى هيچ جوړه به ره لستكاريه ك له نىوان دوو ئايه ته كه دا، نه سخيش لى به ره لستكاريه.

^(١) ئه سله كه ئى "ان لا" واته گه ر ده ر نه چن بى ئه و جه نگانى كه پيغه مبه ر(ﷺ) ئىوه ئى بى بانگ ده كات، دابنيشن و نه چن به دم بانگه كه يه وه خودا سزايه كى به ئيشتان ده دات له دونيا و دواړوژدا.

^(٢) واته ئىوه به قه وميكي ئالوگور ده كات و فرمانه كانى خودا جي به جى ده ن.

^(٣) واته به و كه مته رخه مى و خوگرته وه له جيهاده زيان به خودا ناگه يه ن.

^(٤) ص ٤٠

^(٥) سورة التوبة ١٢٢

^(٦) المرجع السابق ص ١٦٧

۲. وتنى نەسخ تىكەلپىكە لە نىوان نەسخ و ماناكانى تردا لە روخسەت يان تايپە تکردن يان دريژە پيدان، ئەو هەش لە بەرئەو هەي ئايەتەكەي يەكەم بە گشتاندنى و رەهاکردنى و عەزىمەتەو لىتى حالى دەبين لەسەر هەموو موسلمانىك كە دەتوانىت چەك هەلبگرىت پىويستە بە شدارى جيهاد بکات. ئايەتەكەي دووهم رۆشنى دەکاتەو مەبەستەكە ئەو نىيە، بەلگە لەسەر موسلمانى بالقى ئاقل پىويستە هەندىكيان بە شدارى جيهاد بکەن لە کاتى پىويستيدا، هەندىكى تريان خەريک دەبن بە فەريوونى کارويارى دۇنيايانەو تاکو ئەركەکانى تر رابە پىنن، چونکە ئەركەکانى مەزۇلە جيهاددا کورتناپىتەو بە لە کاتى پىويستيش بىت، بۆيە ئايەتى يەكەم عەزىمەت و گشتى و پوختەيە، ئايەتى دووهم روخسەت و دريژە پيدان و تايپە تکردنە، وتنى نەسخى ئەو ئايەتە تىكەلکردنى نەسخە لەگەڵ ئەو سى مانای تردا. ۳. ئەو هەي لە "ابن عباس" هەو گوازراو تەو لە وتنى نەسخ -گەر راست بىت- ئەو هەلە دريژە سەر نەسخ بە مانای گشتى لەلای پيشين كە تايپە تکردن و سنووردارکردن و دريژە پيدان و شتانی تر لەخو دەگرىت. ۴. ئايەتى يەكەم هەپەشە بۆيە ناچىتە ژىر نەسخەو^(۱).

-ئايەتى (۴۳): ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ^(۲) حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا^(۳) وَتَعْلَمَ

^(۱) لە سەرخەرانى نەبوونى نەسخ: الرازى ۶۱/۱۶.

^(۲) "لە دواکە وتن لىت" قتاده و عمرو بن ميمون دەلێن: دوو شت پىغەمبەر (ﷺ) ئەنجاميدا فەرمانى پىتەنە کرابوو: مۆلەتدان بە دووپووان و فيديە وەرگرتن لە دىلەکانى بەدر، بۆيە خودا سەرزەنشتى کرد.

^(۳) واتە تا بۆت دەربەگەوت كى لەوانە لە دواکە وتنەكەي عوزرى هەيە و كيش عوزرى نىيە، ئەو كاتە مۆلەتدانەكەت بۆ ئەوانەي مۆلەتتەدان لەسەر زانست بوايە، ئىبين عباس دەلێت: ئەو هەش لە بەر ئەو هەي پىغەمبەر (ﷺ) لەو رۆژەدا دووپووانى نەدەناسى. ينظر الطبري ۳۲/۵

الْكَافِرِينَ ﴿١﴾

هه نديك پييانوايه ^(١) نه سخكراوه ته وه به ثايه تي: ﴿فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ^(٢).

به لكو هه نديك زياد له وه پييان لي راکيشاوه، بويه وتوو يانه نه و ثايه ته تامار هه بؤکراوه (٤٣) له که ل دوو ثايه تي دواي نه و ثايه تي (٦٢) ي سوره تي "النور" نه سخی کردونه ته وه، دوو ثايه ته که ي دواي نه و ثايه ته نه م دوانه ن: ﴿لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ ^(٣).

هه روه ها ثايه تي: ﴿إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ﴾ ^(٤).

"النحاس" ده لیت: "علی بن أحمد" بوی باسکر دین له "محمد بن هشام" هه له "عاصم بن سلیمان" هه له "جوبیر" هه له "الضحاک" هه له "ابن عباس" هه ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾ الآية ﴿لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ الآية ﴿إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ الآية، هه تا (یترددون) واته تا کوتایي ثايه تي (٤٥) نه م سی ثايه ته سراونه ته وه به م ثايه ته: ﴿فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ﴾. "الحسن وعکرمه" ده لیت: ﴿لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ثايه ته که ي سوره تي "النور" نه سخی کردونه وه: ﴿فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ﴾ الآية، پاشان به رده وام ده بیت و ده لیت هه ندی له زانایان ده لیت نه و سی ثايه ته موحه که من ^(٥).

^(١) سورة التوبة/٤٣

^(٢) منهم ابن حزم ص ٤٠ وحسن وعکرمه والنحاس ص ١٦٨ ابن الجوزي ص ١٧٦

^(٣) سورة النور/٦٢

^(٤) سورة التوبة/٤٤

^(٥) سورة التوبة/٤٥

^(٦) المزيد من التفصيل راجع الناسخ والمنسوخ لابي جعفر النحاس ص ١٦٨ وما بعدها.

راي دروست:

دروست ئەۋەيە وتنى نەسخى ئايەتەكانى (۴۳ و ۴۴ و ۴۵)ى سورەتى "التوبە" بە ئايەتى (۶۲)ى سورەتى "النور" بۆچۈۋىتىكى پۈۈچ و بېئىنەمايە، و شان لەسەر پالېشتىكى شەرىى لە شەرىەتى ئىسلام (لە قورئان و فەرمۇدەى سەحىح و ئىجماع) دانادات، بەم ھۆيانە:

۱. نەبوۋى ھىچ جۆرە بەرھەلىستكارىيەك لە نىۋان نەسخەك و نەسخراۋى بانگەشەيۇكرامى باسكراۋدا، وەك رۆشنە لەلەي كەسانىك كەمترىن شارەزاىيان لە رىساكانى زمانى عەرەبى و ئوسولئى فېقھ ھەبىت، ئايەتى (۴۳) لەسەر ئەۋەى تاييەتە بە دوۋىۋىۋانەۋە ھاتوۋە، ئەۋانەى داۋاى مۆلەتيان لە پېغەمبەر (ﷺ) كرد و ئەۋىش مۆلەتيدان لەسەر ئەۋى بنچىنەى ئەۋان خاۋەنى عوزىن، چونكە ئەۋىلەۋكاتەدا راستەقىنەى ئەۋان و نىيىتى تىكەدەرەنەى ئەۋانى نەدەزانى^(۱)

ئايەتى (۶۲)ى سورەتى "النور" تاييەتە بە باۋەرداران و مۆلەتپىدانىيان بۆ عوزرە شەرىيەكانىيان نەك بەھۆى دوۋىۋىۋىۋانەۋە، بەرھەلىستكارى لە كۆيدايە تا بە نەسخ ھەلىگىرئىت؟

ئايەتى (۴۴) تاييەت بە باۋەرداران ھاتوۋە، ئەۋانەى مۆلەتيان لە پېغەمبەر (ﷺ) داۋا دەكرد بۆ دانىشتن لە جىھادكردن لەگەلى بەھۆى عوزرە رەۋاكانيانەۋە وەك نەخۆشى و پىرى و ھاۋشىۋەكانىيان، ئەۋان باۋەردىيان بە خودا و بە پىۋىزى داۋىي ھەبوۋ، ئەۋەش ھاندەرى پالئەر بوۋ بۆ بەشدارى كردن لە ھەموو جىھادىكدا بۆ بەرپەرچدانەۋەى دەستريژكارى دوژمن گەر رىگريك بوۋنى نەبوايە رىگەى ئەۋەيان لى بگريئ.

مۆلەتپىدان بەھۆى عوزرىكەۋە لەم ئايەتەدا ھەمان ئەۋى مۆلەتپىدانىيە لە ئايەتى (۶۲)ى سورەتى "النور" دا، بەرھەلىستكارى لە كۆيدايە تا بە نەسخ ھەلىگىرئىت؟

(۱) سەرخەرانى نەسخ نەبوۋنەۋە: الالوسى ۱۰۹/۱۰ الرازى ۷۶/۱۶.

ئايەتى (۴۵)ى سورەتى "التوبة" بۇ ئەو ھاتوۋە پېمان بفرمۇيت مۇلەت
 ۋەرگرتن بەبى عوزرىكى شەرعى ئاشكرای جىگىر بەلگەى نوپوۋىسى كەسى
 مۇلەتوۋەرگەر، چونكە تەنھا ئەوانە بەبى عوزرى رەوا مۇلەت ۋەردەگرن كە باۋەپريان
 بە خدا و بە پۇژى نوابى نىيە، ھەرۋەھا ئەوكەسانەى دلىان ھاتە لەرزە و شك و
 گومان دايگرتنەۋە، ئەوانە لە شك و گومانياندا دلەپراۋكىيانە و دەپۇن و دەگەرپنەۋە^(۱)،
 بەرھەلىستى ئەم ھوكمە لەگەل ھوكمى ئايەتەكەى (۶۲)ى سورەتى "النور" لە
 كۆيدايە تا بە نەسخ ھەلېگىرىت؟

۲. گەر ۋادابنىين بەرھەلىستكارى بوۋنى ھەبىت لە نىۋان ئايەتى (۶۲)ى سورەتى
 "النور" و ئايەتەكانى (۴۳ و ۴۴ و ۴۵)ى سورەتى "التوبة" دا ئەوا بە تاييەتكردن يان
 سنوورداركردن يان درېژەپىدان ۋەك باسما كىرەلەگىرىت.

۳. گەر ئەوانەى قسە لە نەسخى ئەو ئايەتەنە دەكەن مەبەستيان پىنى مانا
 گىشتىيەكەى نەبىت لاي پىششىنى چاكان كە سنوورداركردى رەھا و تاييەتكردى
 گىشتى و درېژەپىدانى پوختە و روخسەت لە عەزىمەت و ھاۋشىۋەكانى ئەمانە
 لەخۇدەگىرىت ئەوا وتنى نەسخى سى ئايەت بەنۋاى يەكدا - كە خدا رەوانەى كرۋوۋە
 بۇ ئەۋەى بىبىت بە بەشېك لە دەستۋورە نەمرەكەى بۇ خىزانى مۇقايەتى - دەبىتتە
 پىچەۋانەى ئەدەب لەگەل خودا - سبحانە وتعالى -

^(۱) ينظر الطبري ۳۴/۵ والرازي ۷۸/۱۶ وما بعدها.

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "يونس" دا

"ابن حزم الأندلسي"^(١) پييوایە دوو ئایەتى نەسخکراو لە سورەتى "يونس" دا
هەیه.

- (١٥) ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾
(١٠٢) ﴿قُلْ فَاِنْتظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾

—یەكەمیان ئەم ئایەتەیه: ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾^(٢)،
بەم ئایەتە نەسخکراوەتەو: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾^(٣).
ئەم بۆچوونە پووجه، چونکە ئایەتى (١٥) سورەتى "يونس" هەمان ئایەتى (١٥) ی
سورەتى "الأنعام" ه و هێچ جیاوازییەك لە نێوانیاندا نییە جگە لەوەی ئایەتەكەى

(١) الناسخ والمنسوخ ص ٤١ وتبعه ابن سلامة ص ١٣١.

(٢) سورة يونس/١٥.

(٣) سه رخه رانى نەسخ نەبوونەو: الرازى ٥٥/١٧.

(٤) سورة الفتح/٢.

بووهم به "قل" ده‌ستپېده‌كات، چۆن يه‌ك ئايه‌ت دوو جار دابه‌زيښت دوو جار نه‌سخ ده‌كرېته‌وه، ئه‌م ياريكرېنه چييه و ئه‌مه چ جوړه مامه‌له‌يه‌كه له‌گه‌ل خدا و قورئاندا؟ له سوره‌تي "الأنعام" دا نه‌وه‌نده‌ي پيويست بيت ئه‌م بۆ‌چوونه‌مان به‌رپه‌رچ دابه‌وه بۆيه پاساوييه بۆ‌كات كوشتن له ئيجتېهاډگه‌ليكا جيگه‌ي باوه‌رپ‌نين.

-ئايه‌تي(١٠٢): ﴿قُلْ فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾^(١) ئه‌مه به‌شيكه له ئايه‌تي: ﴿فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾، هه‌نديك پييانوايه^(٢) ئه‌م ئايه‌ته به ئايه‌تي شمشير نه‌سخ‌راوه‌ته‌وه.

ئه‌م بانگه‌شه رهد ده‌كرېته‌وه به نه‌بووني به‌ره‌لستكاري، چونكه ئايه‌تي شمشير تاييه‌ته به باري به‌رگري شه‌رعييه‌وه دژ به ده‌ستدرېژكاري بۆ‌سه‌ر ئيسلام و موسلمانان.

گه‌ر وا دابنيين به‌ره‌لستكاري بووني هه‌يه، ئه‌وا له ده‌روازه‌ي به‌ره‌لستكاري گشتييه ووتني نه‌سخ تيكه‌لكرديكه له نيوان نه‌سخ و تاييه‌تكرندا. چه‌ندين ئايه‌تي تر له سوره‌تي "يونس" دا بوونيان هه‌يه هه‌نديك پييانوايه^(٣) به ئايه‌تي شمشير نه‌سخ‌بوونه‌ته‌وه، له كاتيكا ئه‌و ئايه‌تانه گشتين و به ئايه‌تي شمشير تاييه‌تكراون، ووتني نه‌سخ تياياندا تيكه‌لكرده له نيوان نه‌سخ و تاييه‌تكرندا، گه‌ر مه‌به‌ست به نه‌سخ مانا گشتييه‌كه‌ي نه‌بيت لاي پيشين.

(١) له سه‌رخه‌راني نه‌بووني نه‌سخ: الالوسي ١٩٠/١١ الرازي ١٦٥/١٧.

(٢) منهم ابن حزم الاندلسي ص ٤١ وابن سلامة ص ١٣١.

(٣) ينظر ابن حزم: ص ٤١، والنحاس: ص ١٧٦، وابن سلامة: ص ١٣١، وابن الجوزي: ص ١٧٩ وما بعدها.

نه سخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "هود" دا

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا تُوفَّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ﴾
(١٥)
﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ، وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾
(١٢١)

- ئایه تی (١٥): ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا﴾^(١) تُوفَّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا^(٢) وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ^(٣).
هه ندىك پێیانوايه^(٤) نه سخکراوه ته وه به م ئایه ته: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾^(١) الآية.

^(١) واته جوانی و رازاوه یی دنیا و نه ویستنی دواپۆژ.

^(٢) واته به ته واوی پاداشتی کرداره کانیاو ده دهینه وه له دنیا دا و شتیکی لى که م ناکه ی.

^(٣) سورة هود/ ١٥.

^(٤) ابن حزم: ص ٤١، والنحاس: ص ١٧٧، وابن سلامة: ص ٢٢، وابن البارزى: ص ١٩٢.

نهم بۆچوونه پووج و بېينه مایه بهم به لگانه:

۱. بانگه شهی نه سخ تیکه لکردنه له نیوان نه سخ و سنووردارکردنی ره هادا، چونکه ثایه تی به که ره هایه و دووه میان حوکه که ی په یوه ست کردووه به ویستی خوداوه بۆ ئه و شتانه ی ده یه ویّت و ئه و ویستانه ی ویستیان ده کات.

۲. هه ردوو ثایه ته که هه والّن، هه والّیش ناچیتته ژیر باری نه سخه وه^(۱).

ئه وه ی له ثایه تی (۱۵) ی سوره تی "هود" دا هاتووه هه مان ئه و مانایه له ثایه تی (۱۴۵) ی سوره تی "آل عمران" دا هاتووه که پیتیانوابوو نه سخکراوه ته وه به هه مان ثایه تی (۱۸) ی سوره تی "الإسراء"، له شوینی خۆی ره دی ئه م بۆچوونه پووجه مان دایه وه، به لام لیره دا له سه رخه رانی نه سخ ده پرسین چۆن به ک حوکم دوو جار له دوو سوره دا داده به زیت پاشان دوو جار ده سپرته وه، ئه م گشته زیاده په وییه چییه له نه سخدا و ئه م شیوازی مامه له کردنه کردنه چییه له گه لّ خودا و قورئاندا؟^(۲).

- ثایه تی (۱۲۱): ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ اِنَّا عَامِلُونَ، وَانْتَظِرُوا اِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾^(۳)

هه ندیک پیتیانوايه: ^(۴) ئه م دوو ثایه ته به ثایه تی شمشیّر نه سخکراوه ته وه.

^(۱) سورة الاسراء/ ۱۸.

^(۲) ابن الجوزي نواسخ القرآن ص ۱۸۲ تیایدا هاتووه (ئه م قسه به دروست نییه چونکه دوو ثایه ته که هه والّن)

^(۳) وهو قوله تعالى {ومن يرد ثواب الدنيا نؤته منها ومن يرد ثواب الآخرة نؤته منها وسنجزى الشاكرين} سورة آل عمران/ ۱۴۵.

^(۴) له سه رخه رانی نه سخ نه بوونه وه: الرازي: ۱۸۹/۱۷، الألوسي: ۲۴/۱۲.

^(۵) سورة هود/ ۱۲۱، ۱۲۲.

^(۶) ابن حزم: ص ۴۰، ابن سلامة: ۱۳۳، ابن الجوزي: ۱۸۲، ابن البارزي: ص ۱۹۲.

نهم بۆچوونه بووچ و بیننه مایه بهم به لگانه:

۱. نهم دوو ئایه ته نه سخکراوه - به پیی بۆچوونی ئهوان - هه په شه ن، هه په شه ش ناچیتته ژیر باری نه سخه وه.

۲. حوکمی هاتوو له دوو ئایه ته نه سخکراوه که ی سوره تی "هود" هه مان حوکمی هاتوو له ئایه تی (۱۰۲) ی سوره تی "یونس" ئه وه ش ئه مه یه: ﴿قُلْ فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾ ئه وان ده لێن ئهم ئایه ته ^(۱) به ئایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه ^(۲)

دووباره ده لێم چۆن یه ک حوکم له دوو سوره تی به نوای یه کتر دا هاتوو دووباره ده بیته وه و له خاوه ن شه رعیک ی توانا دار به سه ره مووشتیک دا داده به زیت و پاشان دوو جار به ئایه تی شمشیر نه سخ ده بنه وه ؟

۳. گه ره پیمان و ابیت به ره له ستکاری بوونی هه یه ئه وه له ده روازه ی به ره له ستی گشتی و تاییه تییه، بۆیه یه که م به دووهم تاییه ت ده کریت ئه وکات به ره له ستکاری به که هه لده گیریت و پیویست به نه سخ ناکات.

۴. له دوو ئایه ته که دا هه په شه و ترساندن هه یه و ناچیتته ژیر باری نه سخه وه.

^(۱) آی فی سورة هود.

^(۲) له سوره "یونس" دا به ره په رچدانه وه ی نهم بانگه شه یه م پشتگویی خست به وه نده وه ستام بلیم: هه ره ئایه تیک ئه وان پییان وایه نه سخکراوه ته وه به ئایه تی شمشیر ئه وه تاییه تکه ره بۆی، بانگه شه که تیکه لییه که له نێوان نه سخ و تاییه تکه ردندا.

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "يوسف"دا

ئەمە سورەتیکە لە سورەتەکانى قورئان و یەكەمین سورەتیکە لە زمانى
بانگەرانى نەسخ رزگارى بوو، دەلێن: نە نەسخەر و نە نەسخراوى تێدا نییە.

نه سخی بانگه شه بۆکراو له سوره تی "الرعد" دا

﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ﴾ (٦)
﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾ (٤٠)

- ئایه تی (٦): ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ﴾^(١)
هه ندىك پێیانوايه^(٢) ئەم به شه ی ئایه ته كه نه سخكراوه ته وه به م ئایه ته: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾^(٣) ئەم بۆچوونه پووج و بێینه مایه چونكه تێكه لگردنه له نێوان نه سخ و تاییه تکرند، وشه ی "الناس" "ال-الإستغراق" ی چوووه ته سه رو هاوه لدانه رو كه سانی تریش ده گرێته وه، له بهر ئه وه به ئایه تی هاوه لدانان تاییه تکراره، بۆیه له گشتاندى سته مکاران کرانه ده ره وه كه سته مه که یان له

(١) سورة الرعد/٦.

(٢) وهك ابن حزم الاندلسي: ص٤٢، وابن سلامة: ص١٣٥.

(٣) سورة النساء/٤٨.

هاوه لډاناندا بهرجه سته بووه، پاشان نه بوونی لیځو شېبون له ټایه ته که یی نووه مدا تاییه ته به وانه یی وهك هاوه لډانه مردوون.

"ابن الجوزي"^(۱) ده لیت: هندی له نه هلی ته فسیر وه می ټه ویهان بق دروست بووه ټه ټایه ته نه سخکراوه ته وه، چونکه مه به ست به سته م لیږدها بریتیه له "هاوه لډانان"، ټه وه همکرده تیځچوه، چونکه "سته م" گشتیه و لیځدانه وه یی به "هاوه لډانان" پیوستی به به لگه یه، به لگه ش بوونی نییه.

- ټایه تی (۴۰): ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾^(۲)
 "ابن حزم الاندلسي"^(۳) ده لیت: به ټایه تی شمشیږ نه سخکراوه ته وه، "ابن سلامة"^(۴) هه مان قسه دویاره ده کاته وه به یی ټه وه یی رووی نه سخکرده که روژن بکاته وه. "فتاده"^(۵) و البازي"^(۶) هه مان قسه ده که ن.

بانگه شه یی نه سخ پوچ و بیښه مایه به جوړتک ټاچ به به لگه ناکات، هه مرؤفیک که مترین شاره زایی به شه ریه تی نیسلام و شه ریه ته خوایه کانی پیښوو هه بیت ده زانیت کاری پیغه مبه ران بریتی بووه له پیږاگه یاندن، دادگایکردن له سه ر خودایه و ټه وان ده سه لاتی گه یاندنیان به ټامانچ نه بووه و ده سه لاتی موحاسه به یان نه بووه.

ټایه تی شمشیږیش تاییه ته به حاله تی به رگری شه رعی و به ره لستی ناکات له لگه ل کاری پیغه مبه ران له پیږاگه یاندن، به لام موحاسه به یی به نده کان ته نه خودایه له دنیا و دواوژدا، ټیتر به ره لستکاری و دژیه کی له کوئی دوو ټایه ته که دایه؟

(۱) نواسخ القرآن: ص ۱۸۳.

(۲) سورة الرعد/ ۴۰.

(۳) الناسخ والمنسوخ في القرآن: ص ۴۲.

(۴) الناسخ والمنسوخ

(۵) ابن الجوزي نواسخ القرآن: ص ۱۸۳.

(۶) ناسخ القرآن العزيز ومنسوخه لابن البازي (عبد الله بن عبد الرحيم) المتوفى ۷۳۸ هـ: ص ۱۹۲.

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "الحجر"

پێيانوايه^(١) ئەم پینچ ئایەتە^(٢) (٢، ٨٦، ٨٨، ٨٩، ٩٤) بە ئایەتى شمشیر
نەسخراوەتەو. بۆچوونەكەیان پووچ و بیبنەمايه، لەبەر نەبوونی بەرھەڵستکاری،
گەر وادابنێن بەرھەڵستکاری بوونی ھەبێت، ئەوا بە تايبەتکردنی ئەو پینچ ئایەتە بە
ئایەتى شمشیر ھەڵدەگیرێت.

^(١) لە سەرخەرانى نەسخى ئەم بانگەشەيە: ابن حزم: ص٤٢، وابن سلامة: ص١٢٧، ابن

الجوزي: ص١٨٤-١٨٥، وابن البارزى: ص١٩٣.

^(٢) لە سەرخەرانى نەسخ نەبوونەو: الرازى: ٢٠٦/١٩، الألوسى: ٧٧/١٤.

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "النحل" دا

- ئايەتى (٦٧): ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا﴾^(١) پييانوايه^(٢) نەسخکراوەتەوێ بە ئايەتى: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾^(٣)

پیشتر بەرپەرچى ئەم بۆچوونەمان داوەتەوێ و روشنمان کردەوێ ئەوێ تیکەڵییەکە لە نێوان نەسخ و پلە بە پلەیدا (التدرج)^(٤) شایانی باسە لە دەروازەى "الطباق" ه لە زانستى رەوانیژیدا، کاتێک رۆزى باش و چاک (الرزق الحسن) ی لە گەڵ رۆزى خراب و ناباش (الرزق القبيح) دا کوکریۆتەوێ^(٥).

هەرودەها پييانوايه^(٦) ئەو پینج ئايەتە (٨٢ و ١٠٦ و ١٢٥ و ١٢٨) ی سورەتەکە بە ئايەتى شمشیر نەسخکراوەتەوێ. بۆچوونەکە پووج و بیینه مایە لە بەر نەبوونی بەرھەڵستکاری، گەر وادابنێن بوونی هەبێت ئەوا بە تايبەتکردن هەڵدەگیریت، بۆیە وتنى نەسخ تیکەڵییە لە نێوان نەسخ و تايبەتکردندا.

(١) سورة النحل/٦٧.

(٢) لە سەرخرانی ئەم بۆچوونە: ابن حزم: ٤٣، ابن سلامة: ١٣٨، وقال النحاس: ص ١٨٠، والقول في انها منسوخة يروى عن سعيد بن جبير ومجاهد والشعبي وابراهيم ويرد هذا بانهم ارادوا بالنسخ معناه العام الشامل للتدرج وغيره.

(٣) سورة المائدة/٩٠.

(٤) سەرخرانی نەسخ نەبوونەوێ: الرازى: ٦٨/٢٠، والألوسي: ١٨٠/١٤.

(٥) سەرخرانی نەسخ نەبوونەوێ: الرازى: ١٤١/٢٠، والألوسي: ٢٥٦/١٤.

(٦) المراجع السابقة.

نه سخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "الاسراء" دا

- ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَيَالِ الْدِّينِ إِحْسَانًا إِنَّمَا يَبْلُغُنَّ عِنْدَكَ
الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفْ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا
كَرِيمًا وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا
رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ (٢٣-٢٤)
- ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ
غَفُورًا﴾ (٢٥)
- ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِن يَشَأْ يُرْحَمَكُم أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ (٥٤)
- ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَانَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (١١٠)

— سوو نایه تی (۲۳-۲۴) ^(۱) ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ ^(۲) وَيَالِ الَّذِينَ إِحْسَانًا ^(۱)
إِمَّا يَنْفُغْنَ عِنْدَكَ الْكِبَرَ ^(۳) أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٌ ^(۴) وَلَا تَنْهَرَهُمَا ^(۵) وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ^(۶) وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ ^(۷) مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا ^(۸) كَمَا رَبَّيَانِي
صَغِيرًا ^(۹)

"ابن حزم الاندلسی" ده لیت: هه ندی له حوکمی دوو نایه ته که نه سخکراوه ته وه
وه هندیکیشی له سه ر ناشکرای خوی ماوه ته وه، حوکمه که له حوکمی نه هلی

- ^(۱) له سه رخه رانی نه سخ نه بوونه وه: الرازی: ۱۸۴/۲۰، والوسی: ۵۳/۱۵.
- ^(۲) واته خودا فه رمانی پیکردوی به فه رمانیکی به کلاکه ره وه ی پابه ندکه ر به جوړیک
بکه ری فه رمانپیکراوه که پاداشت پی وهرده گریت ووازیته ریشی سزا ده دریت.
- ^(۳) واته بیپه رستن و که سیک تر مه په رستن.
- ^(۴) واته بریاری چاکه ی داوه له گه ل دایک و باوک، یان وه سیتی کردوه چاکه له گه ل دایک
و باوک بکه ن، هه ردوو به ک مانان.
- ^(۵) گه ر له لات مانه وه و ژیان نه ی کوپ و نه ی کچ و پیربوون یان به کیکیان ژیاو پیر بوو تا
گه یشته ته مه نیک وه مندالیک ناتاج بوو به به کیک کومه کی بکات و یارمه تی بدات.
- ^(۶) نه وه ش بریتییه له که مترین خراپه، مه به ست نه وه به به که م و ژور نازاریان مه ده،
وشه ی "توف" نامازه به بیزاری و وه پسی ده کات.
- ^(۷) واته وه پس و بیزاریان مه که به شتوازی خراپ و هاوارکردن.
- ^(۸) واته به قسه ی نهرم و نیان و باش و جوان قسه یان له گه ل بکه، دور له قسه ی ناباش
و ره ق و بیتام.
- ^(۹) واته له ته وازوع و شوپوونه وه بویان زیاده پوه ی بکه به کردار و به گوftar، نه وه ش
وه ک چاکه و به زه یی له گه لیان، مه به ست به "الذل" واته نه رمی و ته وازوع به بی
زه لیلی و رسوایی، له وه وه هاتوه که بالنده بالی شوپده کاته وه کاتیک بیچوه و کانی
ده خاته ژیر بالی، خودا ده فه رمویت توش باوک و دایکت به و شیوه به بخه ژیر
باله کانت وه ک چو ن نه وان به مندالی تو یان ده خسته ژیر بالی به زه ییان.
- ^(۱۰) واته داوای لیخوشبوون و به زه ییان بو بکه له ژیانیا نندا و له دوا ی مردنیان وه ک
پاداشتیک بو په روه رده ی نه وان. ینفر الکبری: ۴۰۹/۶.
- ^(۱۱) سورة الاسراء/ ۲۳، ۲۴.

يەكتاپە رىستىدا موھكەمە ولە ھۆكىمى ئەھلى ھاۋەلداناندا نەسخىراۋەتەۋە بە ئايەتى: ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ﴾.

"النحاس"^(۱) دەلىت لەم ئايەتەدا سى قسە ھەيە، ھەيانە دەلىت: ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ نەسخىراۋەتەۋە، چۈنكى ئەمە پۈختەيە، و دروست نىيە بۇ كەسىك دايك و باۋكى ھاۋەلدانە رىن داۋاى بەزەبىيان لە خودا بۇ بىكات، ھەيانە دەلىت: دروستە ئەمە كاتىك دايك و باۋك زىندوۋىن، بەلام گەر مردىن دروست نىيە، ھەيانە دەلىت دروست نىيە داۋاى بەزەبى لە خودا بۇ ھىچ بىياۋە پىك بىكرىت و داۋاى لىخۆشبوۋىيان لە خودا بۇ بىكرىت زىندوۋ بىت يان مردوۋ، ئايەتەكە موھكەمە و بىياۋە پى لى ھەلۋاردە كراۋە.

"قتادە"^(۲) دەلىت نەسخىراۋەتەۋە.

"ابن سلامە"^(۳) ھەمان قسەى "ابن حزم الاندلسى" دوۋبارە دەكاتەۋە.

"ابن الجوزى"^(۴) ئەۋە لە دەروازەى تاييە تىكرىنە نەك نەسخ.

"ابن البارزى"^(۵) بۇچوۋنى نەسخى ھەيە.

ۋەتەنى نەسخى ئەۋ ئايەتە ھەلەيە گەر مەبەست پى ماناى گىشى نەسخ نەبىت،

بەم بەلگەنە:

۱. نەبوۋنى بەرھەلىستى لە نىۋان نەسخەر و نەسخىراۋا ۋەك چۆن كۆتايى ئايەتى

نەسخەر (۱۳) سۈرەتى "التوبة" ئامازەى پىدەكات، خودا-سبجانە-

دەفەرموۋىت: (مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي

قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ)

^(۱) الناسخ والمنسوخ: ص ۱۸۰.

^(۲) الناسخ والمنسوخ المورد: ۴۹۶.

^(۳) ص ۱۴۰.

^(۴) نواسخ القرآن: ص ۱۹۱ تاييدا ماتوۋ: (دەلىم: ئەمە نەسخ نىيە لەلاى فەقىھان، بەلكو

گىشتىيە و تاييە تىكرەۋە، ھاۋشۋەى ئەۋەى من دەلىم "ابن جرير الطبري" وتويانە)

^(۵) ناسخ القرآن العزيز ومنسوخه تحقيق الدكتور حاتم صالح الضامن: ص ۱۹۵.

۲. ئەوھى رۆشنە ئەوھىە بۆ ھىچ كەس دەرناكە ویت فلان كەس ئەھلى ئاگرە مەگەر لە دواى مردنى لەسەر ھاوھلەدانان و گومرايى، بۆيە نەھى لە داواى ليخۆشبوون رەھا نىيە، بەلكو سنووردارە بەو كۆتوبەندەھى لە كۆتايى ئايەتەكەدا ھاوھى، بۆيە بەرھەلستى بوونى نىيە لە نىوان دوو ئايەتەكە و ئەوھى پىياناويە نەسخى دوو ئايەتەكەى كرۆتەوھ.

۳. فەرمانە ھاوھىكانى ئا و دوو ئايەتەكە (۲۳ ، ۲۴) تايبەت بە مامەلەى مندالەكان لەگەل باوانيان ھەر ھەموو تايبەتە بە بارى لە ژياندا بوون، بۆيە دوعاكردن بۆيان بە ھىدايەتدانيان پىويستە، نەك تەنھا لەسەر مندالەكان بەلكو لەسەر ھەموو مرقۇفك پىويستە بە گوفتار و كردار داواى ليخۆشبوون و ھىدايەت بۆ ئەوانە بكات پىياناويە لەسەر گومرايىن لە ژياناندا.

۴. گەر وادابنيىن بەرھەلستى بوونى ھەيە ئەوا بە تايبەتكردن گشتى ھەلەگىریت، چونكە ئايەتە نەسخكەرەكە تايبەتە بە بارى بىھىوابوون لە سوودى دوعاكردن، وەك دوعاكردن بۆ ئەوانەى لەسەر گومرايى مردوون بۆ دايك و باوك و كەسانى تىرىش، ئايەتەكە: ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا﴾ گشتىيە و پىش مردن و دواى مردن دەگرۆتەوھ، ھەلەبەت پىش بىھىوابوون و دواى بىھىوابوون، بۆيە بە ئايەتى (۱۱۳) تايبەتكر.

"ابن حزم الاندلسى"^(۱) دەلالت: ئايەتى نووھم لە ئايەتە نەسخكراوھكانى سورەتى "الإسراء" يە: ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ...﴾ تا ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ دوو ئايەتى: (۲۵، ۵۴) بە ئايەتى شمشىر نەسخكراوھتەوھ^(۲).

(۱) ص ۴۴.

(۲) وفي طبعة دار الكتب بيروت (لە "۲۵" ھوھ تا "۵۴" ى سورەتى "الإسراء" نەسخ كراوھتەوھ بە ئايەتى شمشىر، ئەمەش ھەلەيەكى گەرەبە جا يان لە چاپەوھ يان لە گوازەرەوھكەيەوھ، دروست ئەوھىە ئايەتى (۲۵ و ۵۴) نەسخكراوھتەوھ بە ئايەتى شمشىر.

- نایه تی (۲۵): ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنَّ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلأَوَّابِينَ غَفُورًا﴾^(۱)

نایه تی (۵۴): ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنَّ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾^(۲)

"ابن سلامه"^(۳) وابن البارزی^(۴) له سه ر نایه تی دووه م هاوړان.
 "ابن الجوزی"^(۵) ده لیت: نایه تی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ نه هلی ته فسیر
 بو مانای "الوکیل" سی قسه یان هه یه^(۶):

یه که م: مانای که فیلی هه یه، "ابن عباس" نه مه ی وتووه.
 دووه م: "حافظا و رقیبا- پاریزهر و چاودیز"، "الفراء" نه مه ی وتووه.
 سییه م: که فیلی هیدایه تیان و توانا بو چاککردنی دل و ده روونیان، "ابن
 الأنباری" باسی کردووه.

له سه ر نه مه نایه ته که موحه که مه هه ندیکیشیان پینانوایه نه سخکراوه ته وه به
 نایه تی شمشیر، به لام دروست نییه، پیشت له هاوشیوه کانی نه مه قسه مان کرد^(۷)
 "ابو جعفر النحاس"^(۸) باسی نه سخی نه مه نایه ته ی نه کردووه.

دروست نه سخ نه بوونه وه ی نایه ته که یه له بهر نه بوونی به ره لستی، گهر وادابنیتین
 به ره لستی هه بیت نه وا نایه تی شمشیر تاییه تکه ره بو ی نه که نه سخکراوه وه، وه که
 چهن دین جار له و نایه تانه دا پینانوایه نه سخکراونه ته وه به نایه تی شمشیر باسما
 کردووه.

(۱) سورة الاسراء/ ۲۵.

(۲) سورة الاسراء/ ۵۴.

(۳) ص ۱۴۱.

(۴) ص ۱۹۵.

(۵) ص ۱۹۱.

(۶) سه ر خه رانی نه سخ نه بوونه وه: الرازی: ۱۸۶/۲۰، الألوسی: ۵۶/۱۵.

(۷) نواسخ القرآن: ص ۱۹۱.

(۸) ص ۱۸۱.

—ثایه تی(۱۱۰): ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَانَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾^(۱)^(۲)
 "ابن حزم الاندلسی"^(۳) ده لیت: نه سخکراوه ته وه به م ثایه تی له سورته تی
 "الأعراف" دایه: ﴿وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ^(۴) تَضَرُّعًا^(۵) وَخِيفَةً^(۶) وَتَوَنُّ الْجَهْرِ^(۷) مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُقُوِّ وَالْأَصَالِ^(۸) وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾^(۹)
 که سانی تر له بانگه کرانی نه سخ شوینی "الاندلسی" که وتوون^(۱۰).

دروست نه وه به نه سخ نه بووه ته وه به هوئی نه بوونی به ره له استکاریه وه، به کسانه
 مه به ست به "الصلاة" مانا شه رییه که ی بیت، یان مانا زمانه وانییه که ی (دوعا).
 هه ربوو ثایه ته که (نه سخکرو نه سخکراو) فه رمان به میانه په ویی ده که ن له
 به رزکردنه وهی ده نگدا، بویه هیچ به ره له استکاریه که بوونی نییه تا به نه سخ
 هه لښگریت، هه رییه که یان نه وهی به مه به ستگیراوه له ویتریاندا شروقه ده کات.

^(۱) سورة الاسراء/۱۱۰، نه سخی بانگه شه بوکراو هاتووه به سه ر ثایه تی: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ له ته فسیره که یدا چوار قسه هیه وه که
 "الطبري": ۴۴۶/۶ گواستویه ته وه، دانی پیادا بنی و خویندنه وه یه کی مامناوهند
 بخویننه و ده نگ به رز مه که ره وه واکات که سانی نزیک به تو له نو یژکه ران سه رقان
 بکه یت، نه وه نندهش نزمی مه که ره وه به جوړیک خوټ ده نگی خوټ نه بیستی،
 ریگه یه که له نیوان ده نگ به رزکردنه وه و بیده نگ بووندا بگره به ر.

^(۲) سه ر خه رانی نه سخ نه بوونه وه: الرازي: ۷۱/۲۱، الألوسي: ۱۵/۱۹۵.

^(۳) الناسخ والمنسوخ.

^(۴) واته به هیټی

^(۵) واته به گهردنگه چیبیه وه.

^(۶) واته وه که ترسان لیتی.

^(۷) واته له سه رو شاردنه وه و له خوار به رزکردنه وهی ده نگ، وه که میانه گیری نیوانیان.

^(۸) واته سه ره تایی روژ و کوتاییه که ی.

^(۹) سورة الاعراف/۲۰۵.

^(۱۰) ابن سلامة: ۱۴۱، ابن البارزي: ۱۹۵، والضحاك ينظر ابن الجوزي: ص ۱۹۲.

نه سخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "الكهف" دا

- ٢٩ تي: ﴿وَقُلْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا﴾^(١)
بانگه رانی نه سخ^(٢) پیانوايه نه و ٢٩ تي نه سخکراوه ته وه به م ٢٩ تي نه: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾^(٣).

بانگه شه ی نه سخ یبینه مایه به م به نگانه:

١. نه بوونی به ره له ستکاری له نیتوان دوو ٢٩ تي ته که دا، چونکه یه که میان ناماره به وه ددهات مروؤ خاوه نی هه لیزاردنه له ده ستبردن بؤ هوکاره کانی گومرایي و هوکاره کانی

^(١) سورة الكهف/ ٢٩، "سرادقها" واته نه وه ی ده وره ی ددهات "السرادق" دیواریکه له ناگر که نابلقه یان ددهات، مه به ست له ٢٩ تي ته که نه وه یه به لگه ده رکه و تووه و حق روشن بووه ته وه له لایه ن خوداوه و ته مومؤ و لیلییه کان ره واونه ته وه {فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليکفر} نه مه هه ره شه و ترساندنه له لایه ن خوداوه، بویه به دوایدا فه رمووی: {انا اعتدنا للظالمين نارا}.

^(٢) ابن حزم الاندلسي: ٤٤، ابن سلامة: ١٤١، ابن البارزي: ١٩٥.

^(٣) سورة التکویر/ ٢٩.

هیدایەت، و دروستبوونی سەرئەنجام لەلای خوداوە وەك چۆن ئەمە مەزەبەیی
ئەشعەرییەکانە، ئایەتی دووەم ئاماژە بەوە دەدات گەر ویستی مرقوف بەرھەڵستی کرد
لەگەڵ ویستی خودا ئەوا دووەمیان دژ بە دەستەبەریوونی سەرئەنجامە کە
دەوێستێتەو، چونکە توانا و دەسەلاتی خودا لە ھەموو شتێکدا لەسەر توانا و
دەسەلاتی مرقوفەو، ھەر و ھا لەبەر ئەوەی سەرئەنجامی ھۆکارەکان دروستکراوی
خودان، و ھۆیەکان لە مرقوفەو، دەستبەردن بۆ ھۆیەکان مانای دەستەبەریوونی
سەرئەنجام ناگەیەنێت گەر خودا ئەو کارەیی نەوێت، ئەمە ئەوەیە کە ھەر کەس
کەمترین ئاستی زانستی ھەیێت بە کاروبارەکانی ئایین رەدی ناکانەو.

٢. ئایەتی یەكەم ھەر پەشە و ترساندنە، لە مەرجەکانی نەسخیش قابیلییەتی
حوکمە کە یە بۆ سەرپانەو، ھەر پەشە ئەو قبوول ناکات، ئەگینا بەلێن شکێنی لەلای
خوداوە - سبھانە و تعالی - پێویست دەبوو، پێویست پووج و بیبەنە مایە ھەر بەو جۆرە
پێویستکراو^(١).

^(١) لە سەر خەرائی نەسخ نەوونەو: الکياالھراسي: ٢٧٠/٢.

نه سخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "مریم" دا

- ﴿وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ﴾ (٣٩)
- ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ
يَلْقَوْنَ غِيًّا﴾ (٥٩)
- ﴿وَأِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا﴾ (٧١)
- ﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَانُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا
مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا
وَاضْعَفُ جُندًا﴾ (٧٥)
- ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا﴾ (٨٤)

- ٣٩) ئایه تی: ﴿وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ﴾^(١)

به وهی "ابن الجوزی"^(٢) ده لیت له بهرچه رچدانه وهی ئه و بوچوونه پووجه دا
ده وه ستم که ده لیت: (هه ندی له بیئاگایانی ئه هلی ته فسیر پیتیانوایه "الإنذار" له
ئایه ته که دا به ئایه تی شمشیر سراوه ته وه، ئه مه یاریکرنه له لایه ن ئه وانه وه به

^(١) سورة مریم: ٣٩.

^(٢) نواسخ القرآن: ص ١٩٣.

قورئان، له کويډا دږيه کی له نټوان هه پږه شه و ترساندنيان به قورئان له گه ل کوشتنيان بوونی هه يه ؟!) واته گه پټويسی کرد بکوږښ.

- ټايه تی (۵۹): ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا﴾^(۱)

پټيانوايه^(۲) ئه م ټايه ته نه سخکراوه ته وه به و هه لواردن (الإستثناء) ه هاتووه ی له ټايه تی (۶۰) ی لوی ئه و ټايه ته دا هاتووه، ئه وه ش: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا﴾^(۳) بانگه شه ی نه سخ پوچ و بيښه مايه به و هو ی چه ندين جار باسما ن کږدوه، ئه وه ش ئه وه يه هه لواردن نه سخ نييه.

"ابن الجوزي"^(۴): (هه ندي نه زان پټيانوايه ټايه ته که به و هه لواردنه ی به لويډا هاتووه نه سخکراوه ته وه، روښنمان کږدوه هه لواردن نه سخ نييه).

ټايه تی (۷۱) ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا﴾^(۵)

واته چوونه ناو دږزه خ، بانگه رانی نه سخ پټيانوايه^(۶) نه سخکراوه ته وه به و ټايه ته ی به لويډا هاتووه راسته وخو، ئه وه ش ئه م ټايه ته يه: ﴿ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا﴾^(۷).

به وه نده ی "ابن الجوزي" ره دی داواته وه ده رياره ی بانگه شه ی نه سخ ی بيښه ما

(۱) سورة مريم/ ۵۹.

(۲) المراجع السابقة.

(۳) سورة مريم/ ۶۰.

(۴) نواسخ القرآن: ص ۱۹۳.

(۵) سورة مريم/ ۷۱.

(۶) المراجع السابقة.

(۷) سورة مريم/ ۷۲.

دهو ستن که ده لیت:

(نه و نه زانه پټیوایه نایه ته که نه سخکراوه ته وه به نایه تی: ﴿ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ نه مه له خرابترین بوټریسه به نه زانانه - ده ربارهی که لامی خودا له کتیبه که یدا.

نایا له نټوان دوو نایه ته که دا دژیه کی بوونی هیه، یه که میان نه وه جیگیر ده کات که هه موو که سیک ده چټه ناویه وه، دوو مېش نه وه جیگیر ده کات نه وانه ی نه هلی ته قوان زرگاریان ده کات، پاشان نه و دوو نایه ته هه والن، هه والیش نه سخ ناکړټه وه^(۱).

- نایه تی: (۷۵): ﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَانُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ^(۲) وَإِمَّا السَّاعَةَ^(۳) فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا^(۴)﴾
پټیانوایه^(۱) نایه ته که نه سخکراوه ته وه به نایه تی شمشیر.

"ابن الجوزي" ده لیت: (نه و که سه نه زانه بانگه شهی نه وه ده کات^(۷) نایه ته که نه سخکراوه ته وه به نایه تی شمشیر، نه مه ش پوچ و بیښه مایه، "الزجاج" ده لیت نه م نایه ته گوزاره که ی فه رمانه و مانا که ی هه وال، مانا که شهی نه وه یه خودا له ټوله ی گومراییه که یدا له دوزه خدا به جید هیلټ، له سه ر نه مه هېچ روویه ک بو نه سخ بوونی نییه^(۸).

^(۱) نواسخ القرآن لابن الجوزي: ص ۱۹۳.

^(۲) نه مره که به مانای هه وال دټت، واته "الرحمن" له دونیادا په تی بو شل ده دات و پټیده دات.

^(۳) سزای دونیایی.

^(۴) سزای دواپوژ.

^(۵) سوره مریم/ ۷۵.

^(۶) المراجع السابقه.

^(۷) ناماژه به وانه ی ده لټن نایه ته کانی پټشووی نه م سوره ته نه سخکراوه ته وه.

^(۸) فواتح القرآن لابن الجوزي: ص ۱۹۴.

گه روا دابنئین به ره له ئستی بوونی هه یه ئه وا به تاییه تکردن هه لده گیریت، بۆیه هیچ داواکارییهك بۆ نه سخ نییه.

— ئایه تی: (٨٤) ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابٌ﴾^(١)

بانگه رانی نه سخ ده لئین^(٢) سه ره تای ئایه ته که به ئایه تی شمشیر نه سخراوه ته وه.

"ابن الجوزي" له به ره په رچدانه وه ی ئه م بانگه شه یه دا ده لئیت: (هه ندی له ئه هلی ته فسیر پێیانوایه نه سخراوه ته وه به ئایه تی شمشیر، ئه مه ش دروست نییه گه ر ماناکه ئه وه بیت په له مه که له داوای سزادانیان که له دواڕۆژدایه، ئه وا ماناکه ی ئه وه ده که یه نئیت: ته مه نیان زوو کوتایی پێ دیت، که وابوو رووی نه سخ بوونی نییه، خۆ گه ر ماناکه ی ئه وه بیت په له مه که له داوای جهنگان له گه لیان ئه وا ئه م سووره ته له مه که دابه زیوه و له و قوناغه دا فه رمان به جهنگان نه کراوه، نه هیکردنه که ی به په له نه کردن له جهنگان دژ به وانه له شوینی خۆیدا رووده دات، پاشان له دوا ی کۆچ فه رمانی پیکرا به جهنگان له گه لیان ئه مه نه رتی داوای جهنگان له مه که ناکات، ئیتر چۆن نه سخ رووی لی ده کات، پاکیتی بۆ ئه و خودایه ی بوونی خه لکانیکی به جوړیک ئه ندازه گیری کردووه ده چنه ناو ئه و ته نویله دوور و بێبنه مانه وه له قورئان، بانگه شه ی نه سخی شتیك ده که ن که نه سخ نه کراوه ته وه، هه موو ئه مانه ش له نه بوونی ورده کارییه له تیگه یشتن، په نا ده گرین به خدا له وه)^(٣).

^(١) به داوای سزا.

^(٢) رۆژان و شه وان تا کاتی سزایان.

^(٣) سورة مريم/ ٨٤.

^(٤) المراجع السابقة.

^(٥) نواسخ القرآن لابن الجوزي: ص ١٩٤.

نسخی بانگه شه بۆکراو له سوره تی

"الانبياء"

"ابن حزم الاندلسی" ^(۱) ده لیت: دوو ئایه تی تیدا نه سخکراوه ته وه: (۹۸، ۹۹) به ئایه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ﴾ ^(۲) الیه.

"ابن سلامة" ^(۳) ده لیت: سی ئایه تی نه سخکراوی په یوه ست به یه ک له خو ده گریت، نه مانه ش سی ئایه تی په یوه ست به یه ک نه سخی کړیو نه ته وه، نه سخکراوه کان نه مانه ن: (۹۸، ۹۹، ۱۰۰) نه سخکه ره کانیش نه مانه ن: (۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳).

"ابن البارزی" ^(۴) هاوړایه له گه ل "ابن سلامة" له وهی بۆیچو وه ^(۵) له بانگه شه ی نه سخی سی ئایه تی به دوا ی یه کتر دا ها توو.

- ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ﴾ (۹۸)
 ﴿لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلَهِ مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۹۹)
 ﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ﴾ (۱۰۰)

^(۱) الناسخ والمنسوخ: ص ۴۵.

^(۲) سورة الانبياء/ ۱۰۱.

^(۳) الناسخ والمنسوخ: ص ۱۴۵.

^(۴) المرجع السابق: ص ۱۹۷ ولم يرد بحث النسخ في سورة الانبياء في نواسخ القرآن لابن الجوزي: ص ۱۹۵- ۱۹۶. "النحاس" ئایه تی کی تر باس ده کات جگه له م ئایه تانه، له م نزیکانه روژنکردنه وهی نه وه دیت.

^(۵) له سه رخه رانی نه سخ نه بوونه وه: الرازي: ۲/ ما بعد ص ۲۲۰ والآلوسي: ۱۷/ ما بعد ص ۹۰.

ثایه تی (۹۸) ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ^(۱) مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبٌ^(۲) جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ^(۳)﴾

ثایه تی (۹۹) ﴿لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ^(۴) آلَهِ^(۵) مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ^(۶) فِيهَا خَالِدُونَ﴾

ثایه تی (۱۰۰) ﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ﴾

ثم ثایه تانه نه سخکراونه ته وه به پیی یوچوونی نه وان.

ثایاته نه سخکراوه کانیش ثم سی ثایه ته یه:

ثایه تی (۱۰۱) ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ^(۷) أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ﴾

ثایه تی (۱۰۲) ﴿لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا^(۸) وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ^(۹) خَالِدُونَ﴾

ثایه تی (۱۰۳) ﴿لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَرَقُ الْأَكْبَرُ وَيَتَلَقَّاهُمُ^(۱۰) الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ

تُوْعَدُونَ^(۱۱)﴾.

(۱) له بته کان

(۲) سووته مه نی دۆزه خ.

(۳) ده چنه ناو دۆزه خه وه.

(۴) بت و وه سهن.

(۵) وهك بانهگه شه ی بۆ ده كه ن.

(۶) له به نده و په رستراو.

(۷) پله و پایه.

(۸) دهنگی ناگر و دۆزه خ.

(۹) له خوښی و نیعمه ت.

(۱۰) فریشته کان پيشوازيان ليده كه ن.

(۱۱) له دونيادا.

بانگه شهی نه سخ لهو سی ئایه ته باسکراوه دا یووچ و بیننه مایه به جه نندین هو، له وانه:

۱. نه سخپوونه وهی سی ئایه تی به دوا ی یه کتردا هاتوو به سی ئایه تی به دوا ی یه کتردا ته نها له فرههنگی بیتاگایان له قورئان و پله و پایه ی قورئان و سه رچاوه ی قورئاندا بوونی هه یه.

۲. نه م جوړه کارانه ژیری ته ندروست ره دیان ده کاته وه له پرۆژه یاسای دانراودا ئیتر چون ده بیت شتیك بدریته پال خودا که بو مرۆڅ ناته واوییه؟

۳. نه بوونی هه چ جوړه به ره له ستکاری و دریه کییه که له نیوان نه سخکه ره وه کان و نه سخکراوه کاندا، به هو ی جیاوازی بابته و ناوه روکه وه له دوو کومه له ئایه ته که دا، له نه سخکراوه کاندا بابته بریتیه له نه هلی هاوه لدانان و بهنده ی بته کان و ناوه روکیش بریتیه له سزا، بابته له کومه له نه سخکه ره کاندا بریتیه له باوه پدارانی ته قواداری خودا په رست ناوه روکه که ش بریتیه له پاداشت.

۴. هه ئایه تی که له ئایه ته نه سخکراوه کان هه وال و هه په شه یه، نه و دوانه ش ناچنه ژیر نه سخه وه.

"ابو جعفر النحاس"^(۱) که له بانگه رانی نه سخه و یه کی که له وانه ی زیاده پوه ی له نه سخدا کړیوه ده لیت: "یموت" بو ی باسکر دین له "ابن عباس" ه وه: "سوره تی الکف و مریم و طه و الانبیاء" له مه که دابه زیون، له م سوره تانه دا ئایه تی که مان نه بینیه بیخه یه ناو بابته تی کتیه که مانه وه^(۲) جگه له یه که ئایه تی، خودا ده فره رمویت: ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ^(۳) فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا

^(۱) الناسخ والمنسوخ في القرآن: ص ۱۸۴.

^(۲) اي كتاب الناسخ والمنسوخ.

^(۳) "انفش بفتح الفاء وسكونها" و شتر و مه پ و مالات به شه و بلاوه بکه ن و به ی شوان بله وه پین.

لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ، فَقَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾.

هه نديك له كوفيهه كان ده لئين نه م حوكمه نه سخكراوه ته وه، چونكه نازله لان گهر كشتوكالتيكان خوارد له شه ودا يان له روردا خاوه نه كه ي هيچي ناچي ته سه ر، نه وان پيئانوايه به فهرمووده ي پيغه مبه ر(ﷺ) نه سخكراوه ته وه كه ده فهرموي ت: ((نازله لان ده سته به ر ناكرين))^(١).

داوود-عليه السلام- برياريدا مه رپه كان بو خاوه ن باخه تريكه بن، چونكه به هاكه يان له يه كتر نزيك بوو، حوكمه كه ي سوله يمان-عليه السلام- نه وه بوو مه رپه كان بدري ت به خاوه ن باخه كه و سوود له شير و خوري و به چكه كانيان بيبي ت، باخه كه ش بدري ت به خاوه ن مه رپه كان بو نه وه ي خرمه تي بكات تا وه كه يه كه مجاري لي دي ته وه، كاتي ك وه كه يه كه مجاري لي ته ته وه باخه كه راده ستي خاوه ن باخه كه ده كاته وه و نه ويش مه رپه كاني بو ده گيري ته وه.

بانگه شه ي نه سخ يووچ و بيننه مايه به چه ندين هو له وانه:

١. نه م بوو ثايه ته ناچنه ناو ده روازه ي نه سخ ي قورئان به قورئان، حوكمه كه له شه ري عه تي پيشوودايه، گهر بيشلئين بووه به به شيك له شه ري عه تي ئيمه، قورئان برپاري لي داوه نه وا به فهرمووده ي ئاحاد ناسخ نابي ته وه.
٢. دوو ثايه ته كه هه والئن و هه واليش ناچي ته ژير نه سخه وه.

^(١) سورة الانبياء/٧٨، ٧٩.

^(٢) رواه أحمد في مسنده ٢/٣١٩، وسنن الترمذي: ٢/٦٦١ "برپار دراو له شه ري عه تي ئيسلامدا نه وه يه كه "نه زيان و نه زيانگه ياندين" له فيقه ي ئيسلاميشدا خاوه ن نازله ده سته به ركه ره بو هه موو نه وه ي نازله له كاني تي اي ده به ن گه له ده سترگتن به سه رياندا كه مته رخم بوو، به لام گهر هه ولي چاو دي ري و ري گريدا له وه ي زيان به خه لكاني تر نه گه يه نن و سه ره پاي نه وه ش زيانيان لي وه په يدا بوو نه وا ده سته به ركه ردي له سه ر نيه.

۳. له وانه یه نه سخ له نیوان حوکه که ی سوله یمان و حوکه که ی "داوود" دا-
عليهما السلام- رویدا بیت له سهر نهو بنچینه ی نهو ی بۆ سهر سوله یمان دابه زیوه
نه سخ ی نهو ی کریت ته وه بۆ سهر داوود دابه زیوه، له لای نه وانه ی پیانوا یه
پیغه مبه ران به ئیجتهاد حوکه ناکه ن^(۱).
۴. له دید ی منه وه "النحاس" هه له ی کریت وه له خسته نه ناوی نه م دوو ئایه ته بۆ
ناو کتیه که ی به ناوی "الناسخ والمنسوخ" وه، وه ک چۆن روشنه چونکه، ناوی
کتیه که ی "الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم" ه.

^(۱) ينظر تفسير هذا الموضوع التفسير الكبير للرازي: ۱۹۵/۲۱-۱۹۹، ومجمع البيان للطبرسي: ۷۵/۷.

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "الحج" دا

"ابن حزم الأندلسي"^(١) دەلالت: سورەتى "الحج" لە نەيتىيە گەرەکانى قورئانە، چونکە ئایەتى مەکی و مەدەنى تێدايە، ئایەت لە سەفەردا و ئایەت لە باری نیشته جێبووندا، ئایەت لە باری جەنگدا و ئایەت لە باری ئاشتیدا، ئایەت لە شەودا و ئایەت لە رۆژدا، ئایەتە مەکیيەکان لە سەرەتای ئایەتى سيبیەوێن تا کۆتاییەکی، مەدەنیيەکان لە سەرەتای ئایەتى پازدەوێن تا سەرەتای ئایەتى سى، باری شەو لە سەرەتای سورەتەکەوێن تا سەرەتای ئایەتى پینج، بەرۆژ لە سەرەتای پینجەوێن بۆ سەرەتای نوازده، باری نیشته جێبوون لە نوازدهوێن بۆ سەرەتای بیست، دانەپالێ مەدینە نزیکبوونییەتى لە مەدینەوێن، هەرەها نەسخەر و نەسخراوی تێدايە، لەوانە نەسخراوەوێن دوو ئایەتى (٥٢ و ٥٦).

"ابن سلامة"^(٢) هەمان قسەى "ابن حزم" نووبارە دەکاتەوێن و وەکو خۆى بەبێ دەستکاری گواستووێنەوێن، بەلکو لە ئێوى دزیوێن بەبێ ئێوێن ئامازەى پى بکات هەرەك نەریتی بەردەوامى خۆى لە هەموو ئێو شتەنەى قسەى لەسەر دەکات، بەلام دەلالت سى ئایەتى نەسخراوی تێدايە، ئێو دوو ئایەتە ئامازەبۆکراوێن و ئایەتى (٦٨).

(١) الناسخ والمنسوخ ص ٤٦.

(٢) الناسخ والمنسوخ: ص ١٤٧.

"ابن البارزي"^(١) ده لیت: نه سخراوه کانی ناوی چوارین (۳۰ و ۴۹ و ۶۸ و ۷۸)

"النحاس"^(٢) ده لیت نه سخراوه کان (۲۸، ۳۹، و ۵۱ و ۷۸)

"ابن الجوزي"^(٣) ده لیت: دوو ثایه تی نه سخراوی تیدایه: (۶۸ و ۷۸).

﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ﴾ (۲۸)

﴿ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ﴾ (۳۰)

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ (۴۹)

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فَيَتَسَخَّ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (۵۲)

﴿الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ (۵۶)

﴿وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (۶۸)

﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ (۷۸)

(١) ناسخ القرآن العزيز ومنسوخه: ص ۱۹۷.

(٢) الناسخ والمنسوخ: ص ۱۸۶ وما بعدها.

(٣) نواسخ القرآن: ص ۱۹۶.

- ثایه تی (۲۸) ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ﴾^(۱) لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ^(۲) عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ^(۳) الْأَنْعَامِ^(۴) فَكُلُوا مِنْهَا^(۵) وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْفَقِيرِ^(۶) ﴿

"ابو جعفر النحاس" له وتنی نه سخکونه وهی ئەم ئایه ته دا ته نها که وتۆته وه به بی ئە وهی ئایه ته نه سخکهره که باس بکات^(۷) ئەمه یه کێک له هه له کانییه تی له وتنی نه سخی هه ندی ئایه تدا، ئایه ته که موحه که مه هه تا ئاسمانه کان و زه وی بوونیان هه بیته، وه ک ژیری ته ندروست هه ر له سه ره تاوه بریار له وه ده دات^(۸).

- ثایه تی (۳۰) ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ﴾

واته ئە وهی له سوهره تی "المائدة" بۆتان خویترایه وه له مرداره وه بوو و خنکاوو لیدراو و هاوشیوه کانی ئەمانه.

ئهمه ش هه له یه کی رۆشنه چونکه هه لواردن (الإستثناء) تاییه تکرده نه ک نه سخ.

- ثایه تی (۴۹) ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾

پێیانوايه ئەم ئایه ته به ئایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه.

^(۱) ئە وه ش بریتییه له بازگانی له دنیا و پاداشت له دواپۆژدا.

^(۲) ده رۆژه که.

^(۳) له "الابهام" وه هاتوه چونکه قسه ناکن وه مرقه قسه ده کات.

^(۴) "الانعام" بریتییه له وشت و مانگا و مه پ و بز.

^(۵) ئەمره که بۆ "ندب" و موباحکردنه نه ک واجب بوون.

^(۶) ئەمره که بۆ واجبونه، "البائس" ئەو که سه یه ئە سه ری هه ژاری و نه داری له برسیته

و بپۆشاکێ پتوه دیاره، یان ئەو که سه ی ده ست له خه لکی پان ده کاته وه.

^(۷) ينظر الناسخ والمنسوخ: ص ۱۸۶ وما بعد.

^(۸) سه رخه رانی نه سخ نه بوونه وه: الرازي: ۲۹/۲۳، الألوسي: ۱۴۵/۱۷.

نه مه بۆچوونیکى پووجه به هوى نه بوونی به ره لستکارییه وه له نیتوان ئه وهى پتغه مبه (ﷺ) ترسینه و مژده ده ر بیت له گه له وهى هیز له بارى به رگری شه ر عیدا به کاریه نیت، گه ر وادابنیه به ره لستی بوونی هه بیت ئه و به تاییه تکرینی گشتی ئایه تی به که م به ئایه تی شمشیر هه لده گیریت.

- ئایه تی (۵۲) ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فَيُنَسِّخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَاتِهِ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

"ابن حزم الاندلسی"^(۱): ده لیت ئایه تی (۵۲) نه سخراوه ته وه به ئایه تی (۶) ی سوره تی "الأعلى" ﴿سَنْقُرُكَ فَلَا تَنْسَى﴾.

ابن سلامة^(۲) ده لیت: (سوره تی "الحج" سی ئایه تی نه سخراوی تیدا یه، ئایه تی به که م بریتیه له: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ﴾ الآية، نه وه ش له به ره وهى پتغه مبه (ﷺ) له مه که نوژی به ها وه لانی کرد و سوره تی "النجم" ی تیدا خویندوه تا خویندنه وه که ی کوتایی ها تو وه به م ئایه ته ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ، وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ، أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ﴾^(۳) ویستی به رموی: ﴿تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ﴾^(۴) که چی وتی (ﷺ): (تلك الفرانیق العلی وشفاعتهم ترتجی)، جبریل (ﷺ) هات و به رموی: به م جو ره دانه به زیوه بۆ سهرت، بۆیه نه سخرا یه وه به ئایه تی: ﴿سَنْقُرُكَ فَلَا تَنْسَى﴾.

^(۱) له سه رخه رانی نه بوونه وه: الالوسی: ۱۷۱/۱۷، والرازی: ۴۷/۲۳.

^(۲) ص ۴۶.

^(۳) ص ۱۴۷.

^(۴) الایات (۱۹ و ۲۰ و ۲۱).

^(۵) سورة النجم/ ۲۲.

بانگه‌شهی نه‌سخ پووجه و نه‌و‌فرموده باسکراوه هه‌لبه‌ستراوه و دروست نییه،
پووجه‌بونه‌وهی بانگه‌شهی نه‌سخیش به‌هۆی نه‌بوونی به‌ره‌لستکارییه‌وه‌یه له‌نیوان
دوو‌ئایه‌ته‌که‌دا به‌چه‌ندین هۆ له‌وانه:

۱. بابیه‌تی دوو‌ئایه‌ته‌که‌جیاوازه وه‌ك رۆشنه له‌لای هه‌موو ژیرییه‌کی ته‌ندروست.

۲. خودا‌فه‌رمانی به‌نه‌سخ نه‌کردوه تا به‌له‌بیرنه‌چوون نه‌سخی کردبیتته‌وه.

۳. له‌بیرچوون و له‌بیرنه‌چوون له‌غهریزه‌کانی مروّفن و له‌حوکه‌شه‌رعیه‌کان نین
تا یه‌کیکیان به‌وی‌تریان نه‌سخ ببیتته‌وه.

۴. نه‌مه‌تیکه‌لییه له‌نیوان‌ئایه‌تی (۱۱۴)ی سوره‌تی "طه" ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ بانگه‌شهی نه‌سخی نه‌مه‌ئایه‌ته به
ئایه‌تی ﴿سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَى﴾ پووجه و بیینه‌مایه، یه‌که‌م خودا‌فه‌رمانی پیتنه‌کردوه
به‌په‌له‌کردن و له‌بیرچوون تا به‌له‌بیرنه‌چوون و په‌له‌نه‌کردن بیسپرتته‌وه، چونکه
هه‌ریه‌ك له‌نه‌سخ‌ك و نه‌سخ‌كراوه له‌غهریزه‌ی مروّفه و له‌حوکه‌شه‌رعیه‌کان نین
وه‌ك باسما‌ن کرد.

نه‌وه‌ی "ابن‌سلامه" ده‌یگو‌یزیتته‌وه له‌وه‌ی پیتغه‌مبه‌ر (عليه‌السلام) فه‌رموویه‌تی: (تلك
الغرائق العلى وشفاعتهم ترتجى) نه‌وه‌ قسه‌یه‌کی هه‌لبه‌ستراوه و خزینراوه‌ته‌ناو
فه‌رمووده‌وه، سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی هه‌ندێ له‌ئه‌هلی ته‌فسیر دووباره‌ی ده‌که‌نه‌وه به
شیوه‌ی گواستنه‌وه و به‌بێ هیچ پالپشتیک، له‌وانه "الطبري"^(۱) و که‌سانی تریش،
به‌لام به‌توندی به‌رپه‌رچی نه‌م قسه‌ هه‌لبه‌ستراوه‌یان نه‌داوه‌ته‌وه، به‌لکو ریگه‌ی
ته‌ئویلی دووریان گرتۆته به‌ر بۆ ریاویه‌تیکی خزینراو بۆ ناو فه‌رمووده، به‌م ریگه‌یه‌ش
تیشکی سه‌وزیان بۆ دوژمنانی ئیسلام هه‌لگرتوه له‌وانه "سلما‌ن رشدي" که‌ ئاماژه
به‌م قسه‌ هه‌لبه‌ستراو و خزینراوه بۆ ناو فه‌رمووده ده‌کات له‌کتیبه‌که‌یدا "آیات
شیطانیه"، زۆریه‌ی ئه‌هلی ته‌فسیر هه‌موو نه‌وه‌ی وتراوه له‌دروست و نادروست و

^(۱) ۱۸۶/۱۷ الطبرسي: ۹۱/۷، والرازي: ۵۰/۲۳.

ماقوول و ناماقوول و نهفسانه و حقیقهت و شتگه لیکه هه لیه ستر او ده گویننه وه بۆ ناو تهفسیره کانیا ن به بی نه وهی قسهی له سه ر بکن، به لام هه ندی له نه هلی تهفسیر تر سناکی نه م ریوایه ته یان بۆ ده رکه وتوو ه بۆیه به به لگه ی زانستی به ریه رچیان داوه ته وه له وان ه "الکيا الهراسي"^(۱) که ده لیت: (باسی نه وه یان کړدوو ه پیغه مبه ر(ﷺ) نه مه ی به ده مدا هاتوو ه "ان تلك الغرائيق العلی" تیچچوون و بیینه مای نه و قسه یه مان روشن کړدوو ه و رووی ریوایه تی دروستمان له ئوسولدا خسته روو) به لام نه و کتیبه م ده ستنه که وت تا کو دریزه ی به ریه رچدانه وه که ی بۆ خویننه ری به ریز بگویننه وه.

"القرطبي"^(۲) نه و فه رموودانه ی ریوایه تکرار و ده رباره ی دابه زین شتیکی دروستیان تیدا نییه، هه روه ها ده لیت: "أبي لقي" له رۆژه لات که یه کیکه له زانایانی مه زن و نه هلی که لام بۆی باس کړد: هه ر که س نه و قسه یه بکات بۆ شان و شکوی پیغه مبه ر(ﷺ) دروست نییه، چونکه له گه یان دنی وه حیدا مه عسوومه، "القاضي عياض" له کتیبی "الشفاف"^(۳) ده لیت: نوای نه وه ی به لگه له سه ر راستگو ی پیغه مبه ر(ﷺ) ده خاته روو: ئوممه ت کۆده نگیان هه یه له سه ر نه وه ی پیغه مبه ر(ﷺ) له ریگه ی گه یان دنی وه حی مه عسوومه له گه یان دنی هه والیک پیچه وان ه ی نه وه ی له سه ریه تی نه به مه به ست و نه به بی مه به ست، نه به له بیرچوون و نه به هه له کړدن.

پاشان "القرطبي" ده لیت: دوو قسه مان له سه ر ته مومژی نه م فه رمووده هه یه: یه که میان: نه سله که ی لاوازه، نه وه ند ه به سه ه یچ که س له نه هلی فه رمووده ی دروست ریوایه تی نه کړدوو ه و به سه نه دیکه دروستی ته ندروستی په یوه سستی

(۱) احکام القرآن: ۲۸۳/۴.

(۲) الجامع لاحکام القرآن: ۸۱/۱۲.

(۳) القرطبي المرجع السابق.

جیتمانه ریویات نه کراوه، به لکو نه هلی ته فسیر و نه هلی میژوو هؤگری نه مه و هاوشیوه کانی نه مه بوون.

ابو بکر الرازي^(۱) نه مانزانیهو نه م فرموده یه به سه نه دیکي په یوه ست که شایه نی باسکردن بیت له پیغه مبه ره وه (ﷺ) ریویاه تکرابیئت.

له وانه ی له سهر "الناسخ والمنسوخ" له سده ی سنی کوجیدا نووسیویانه "ابو جعفر النحاس" ه نه م که سه سهره پای نه وه ی له زیاده په وانی نه سخه زور به توندی به په رچی نه م فرموده ی داوه ته وه و ده لیت^(۲): "الزهري" له "ابي بکر بن عبد الرحمن بن الحارث بن هشام" ه وه ده لیت پیغه مبه ره (ﷺ) سوره تی "النجم" ی ده خویند، کاتیک گه یشته: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ﴾ فره موی: (وان شفاعتهم لترجى) له مه دا هاوه لدانه ران گه یشتن به پیغه مبه ره (ﷺ) و سه لامیان لیگرد و دلخوشیوون به وه ی دابه زیوو، بویه نه م نایه ته ی دابه ره (ﷺ) وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ ﷻ الایه.

نه م فرموده فره موده یه کی ترسناکه^(۳) و نه م نه مره مه زنه ی تیدایه، هه ر به و جوړه فره موده که ی "قتاده" نه مه ی تیدایه (وانهن لهن الغرائق العلی) گه ر نه مه راست بیت ته نویلی خوی هیه، ترسناکتر له مه نه وه یه "الواقدي" له "کثیر بن زید عن المطلب بن عبدالله" ه وه ریویاه تی ده کات، ده لیت: هه موو هاوه لدانه ران سوژده یان برد جگه له "الولید بن المغیره" نه و خولی له سهر زهوی هه لگرت و به رزی کرده وه بؤ ناوچاوانی، ده وتریت نه و که سه "ابو اصیحه سعید العاصي" بووه، تا "جبریل" - علیه السلام - دابه زی و پیغه مبه ره (ﷺ) نه مه ی به سه ردا

(۱) المرجع السابق: ۸۱/۱۷.

(۲) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم: ص ۱۹۰ وما بعدها.

(۳) "قطع الامر": خرابیه که ی توند بوویه وه و له راده ی خوی به دهره بوو.

خوتىندەۋە، ئەۋىش فەرموۋى: ئەمەم بۆ نەھىتاۋى، خۇدا ئەم ئايەتەى دابەزاند: ﴿لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾^(۱) الاية.

ئەم فەرموۋىدەيە "منكر منقطع-نەناسراۋى پىچراۋ" ە بە تايىبەت لە رىۋايەتەكەى "الواقدي" دا، ئايىن و ژىرى رىگىرى لەۋە دەكەن^(۲).

— ئايەتى (۵۶) ﴿يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ ەتا ﴿الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي حَنَاتِ النَّعِيمِ ﴿
"ابن حزم الاندلسي" و ئەۋانەى لەگەل ئەۋن^(۳) پىياناۋايە بە ئايەتى شمشىر نەسخىراۋەتەۋە.

ئەم بۆچۈنە پوۋچە بەم بەلگەنە:

۱. نەبوۋى ھىچ جۆرە بەرھەستكارىيەك لە نىۋان بوو ئايەتەكەدا.

۲. ئايەتەكە ھەرپەشەيە ھەرپەشەش ناچىتە ژىر نەسخىرىنەۋە.

۳. ئايەتەكە ھەۋالە، ھەۋالىش ناچىتە ژىر نەسخەۋە.

— ئايەتى (۶۸) ﴿وَإِنْ جَادُلُوكَ فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾

"ابن سلامة"^(۴): ئايەتى شمشىر نەسخى كرىۋتەۋە، ئەم بۆچۈنە پوۋچە رەد دەكرىتەۋە بەۋەى لە بانگەشەى نەسخى ئايەتى (۵۶) باسماۋىن كرىد.

^(۱) سورة الإسراء/ ۷۴ .

^(۲) لمزيد من التفصيل راجع الناسخ والمنسوخ لابي جعفر النحاس: ص ۱۹۰-ص ۱۹۱ له
سەرخەرانى نەسخ نەبوۋىدەۋە: الألويسي: ۱۷۳/۱۷، الرازي: ۴۸/۲۳.

^(۳) ص ۴۶.

^(۴) ص ۱۴۸.

—تایه تی (۷۸) ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾^(۱)

"ابن سلامة"^(۲) وابن البارزی "دهلّین: نه م به شهی تایه ته که ی (۷۸) ی سورده تی "الحج" نه سخکراوه ته وه به تایه تی (۱۶) ی سورده تی "التغابن" ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾.

نه م بۆچوونه پووجه رهد ده کریت ته وه به چه ندین به لگه له وانه:

۱. به وهی رهدمان کرده وه له بۆچوونی نه سخی ﴿اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ﴾.

۲. وتنی نه سخ تیکه لّیه له نیوان نه سخ و تایه تکرندنا، یان له نیوان نه سخ و کوتوبه ندکرندنا، بۆیه تایه ته که ی به که م گشتییه و به تایه تی دوهم تایه تکراره، نمونه کانیشی وهک: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾، یان رهایه و به م تایه ته کوتوبه ندکراره.

هر نه مرّیک له خوداوه سنووردارکراوه به وهی بچیته ژیر توانا و ده سه لاتّی فه رمانپیکراوه که وه، چونکه له مهرجه کانی نه مر نه وهیه که سی فه رمانپیکراو داوالیکراوی بالقی ژیری زانا بیّت به وهی داوای لیکراوه، هه روه ها هه لّیژارده ی بۆ هه بیّت و بتوانیّت به وه هه لّیستیت داوای لیکراوه.

"النحاس" ده لّیت: خودا—عز وجل— ده فه رمویّت: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ هه رکه س ده لّیت نه سخکراوه ته وه نه وه ده لّیت تایه تی: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ﴾ نه سخکراوه ته وه به ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ نه مه نه سخی تیدا نییه وهک له سورده تی "آل عمران" دا روشنمان کرده وه.

^(۱) سه رخه رانی نه سخ نه بوونه وه: الرازی: ۷۲/۲۳، والّوسی: ۲۰۹/۱۷.

^(۲) ص ۱۴۸.

نەسخی بانگەشەبۆکراو لە سورەتی "المؤمنون" دا

"ابن حزم الاندلسی"^(١) پێیوایە ئەم سورەتە دوو ئایەتی نەسخراوی تێدا یە بە ئایەتی شمشیر، ئەو دوو ئایەتەش ئایەتی (٥٤ و ٩٦) ن.

"ابن سلامة"^(٢) بە عەدەتەکی خۆی هەمان قسەی دووبارە کردۆتەو بەبێ قسە لەسەرکردن و بەلگە هێنانەو، لەو کارە یاندا "ابن البارزى"^(٣) شوپینیان کەوتوو و هەمان قسەی ئەوان دووبارە دەکاتەو بەبێ قسە لەسەرکردن و بەلگە هێنانەو.

"ابن الجوزي"^(٤) دوو ئایەتە کە دەگوێزێتەو لەگەڵ قسە لەسەرکردن و پارسەنگە دان لە ئایەتی یەکەمدا و پارسەنگدانى نەسخ لە ئایەتی دووەمدا.

(٥٤) ﴿فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾
(٩٦) ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾

(١) ص ٤٦.

(٢) ص ١٤٩.

(٣) ص ١٩٧.

(٤) ص ١٩٧.

بۆيە لە ئايەتى (٥٤) ﴿فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾

دەلالت: جياوازيان لە نێواندا هەيە ئايا يەكەمجار ئەم ئايەتە نەسخکراوەتەوه، لە وهلامدا دوو قسە هەيە:

يەكەم: نەسخکراوەتەوه بە ئايەتى شمشیر، چونکە دواو دەکات واز لە بێباوەڕ بهێنرێت لەوهی لەسەرینی.

٢. ماناکەى هەره‌شه‌يه و هه‌ره‌شه‌ش ناچێته ژێر نەسخکردنەوه.

هه‌روه‌ها لە ئايەتى (٩٦) ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾

"ابن الجوزي" دەلالت: بۆ ئەهلى تەفسیر دەرياره‌ى ماناکه‌ى چوار قسه هەيە: يەكەم: خراپه‌ى خراپه‌كار به‌ لێبوردن پالپێوه بنی، "الحسن" ئەمه بۆچوونیه‌تى. دووهم: خراپه‌كارى به‌ ئیسلام پالپێوه بنی. "عطاء و الضحاک" ئەمه بۆچوونیه‌ته‌.

سییه‌م: شه‌ر به‌ يه‌كتابه‌رستى پال پێوه بنی، "ابن السائب" ئەمه ده‌لالت.

چواره‌م: مونكه‌ر به‌ ئامۆژگارى پال پێوه بنی، "الماوردي" ئەمه ده‌لالت.

هه‌ندێك ئەهلى تەفسیر باسى ئەوه‌يان كرده‌وه: ئەم ئايەتە نەسخکراوەتەوه، هه‌ندێ له‌ زانایانی مه‌زنیش ده‌لێن پێویستمان به‌ وتنى نەسخ نییه‌، چونکە هه‌لکەردن (مودارات) کارێكى په‌سه‌نده‌ گه‌ر زیان به‌ ئایین نه‌گه‌یه‌نیت و سه‌رنه‌کێشیت بۆ پووجه‌لبوونه‌وه‌ى حەق و جێگیربوون باتل.

دروست نەسخ نه‌بوونه‌وه‌یه‌تى، چونکە رووبه‌رووبوونه‌وه‌ى خراپه‌ به‌ چاکه‌ له‌ به‌ها بالاكان و ئەخلاقه‌ به‌رزه‌كانه‌ قورئان له‌ چه‌ندین ئايه‌تدا فه‌رمانى پێکړيووه، خودا رووى گوتارى ده‌کاته پێغه‌مبه‌ره‌که‌ى و ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ عائشه-خوا لێى رازى بێت- ده‌فه‌رمویت: (ئەخلاقى پێغه‌مبه‌ر بریتى بوو له‌ قورئان)، به‌لام رووبه‌رووبوونه‌وه‌ى خراپه‌ به‌ چاکه‌ سنوورێكى هەيە، وه‌ك "ابن الجوزي"

دهفهرمویت، هندی جار ده بیټ پاداشتی خراپه به خراپه بیټ، خودا-سبحانه و تعالی- دهفهرمویت: ﴿فَمَنْ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ﴾^(۱) نایه ته باسکراوه که به نایه تی شمشیر تاییه تکراره، گهر خراپه کاری گه یشته راده ی ده ستریزئی بۆ سر به رژه وهندییه که له به رژه ونیدییه زهرووره کان نهوا پئویسته به پئی نایه تی شمشیر به رگری لی بکریټ.

"النحاس" هیچ نهسخیکی له م سوره ته ی قورئاندا باس نه کردوه، جگه له وه ی ئامازه ی کردوه به نهسخی سوننه تیکی کرداری به قورئان کاتیک ده لیت^(۲): "یموت" به سه نه دی خۆی له "ابن عباس" وه بۆمان باس ده کات ده لیت: سوره تی "المؤمنون" له مه که دابه زیوه بۆیه سوره تیکی مه کییه، له ریوایه ته که ی "المعتمر" دا له "خالد" وه له "محمد بن سعید" وه ده لیت: پیغه مبه ر(ﷺ) له نوێژدا ته ماشای ئاسمانی ده کرد، خودا ئه م نایه ته ی دابه زاند ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾^(۳)، بۆیه پیغه مبه ر(ﷺ) رووی کرده ئه و شوینه ی سوژده ی تیا ده برد، له ریوایه تی که دا موسلمانان له نوێژدا لایان ده کرده وه و ده یانپوانی، بۆیه خودا ئه م نایه تانه ی دابه زاند ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ، الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾، روویان نوێژه کانیان کرد و ته ماشای پیش خویان ده کرد و لایان په سه ند بوو هیچ کام له وان چاری له شوینی سوژده برینه که ی سه رنه کات.

"النحاس" به رده وام ده بیټ له قسه کانی: زۆریه ی زانایان له سه ر ئه وه ن "خشوع" له نوێژدا ئه وه یه ته ماشای شوینی سوژده که ت بکه یت گهر به پئوه بوو، هه یانه ده لیت جگه له "مه که" چونکه له و شوینه باشته ره ته ماشای مالی خودا بکه یت.

(۱) ص ۱۹۲.

(۲) سورة المؤمنون/۲.

نه سخی بانگه شه بۆکراو له سورته تی "النور" دا

"ابن حزم"^(١) و ابن سلامة"^(٢) پێیانوايه ههوت ئایه تی نه سخکراو له م سورته ته دا ههیه، "ابن الجوزي"^(٣) ئایه ته کانی خستوه ته روو و له زۆریه یاندا به رپه رچی نه وانه ی داوه ته وه بانگه شه ی نه سخبوونه وه یان ده که ن.
"ابن البارزي"^(٤) پێیوايه نه سخکراو تیایدا ههشت ئایه ته، "النحاس"^(٥) پێیوايه جوار ئایه تی نه سخکراوی تێدايه.

ئه و بۆچوونه پووجانه ده خه ی نه پوو و به رپه رچیان ده ده ی نه وه:

- ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾
(٣)
﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾
(٤)

(١) ص ٤٧.

(٢) ص ١٤٩-١٥٠.

(٣) ص ١٩٨-٢٠١.

(٤) ص ١٩٨.

(٥) ص ١٩٢-١٩٩.

- ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ اِلَّا اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ اِنَّهُ لَمِنَ الصّٰدِقِيْنَ﴾ (٦)
- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ (٢٨)
- ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبَائِهِنَّ اَوْ اَبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ﴾ (٣١)
- ﴿قُلْ اطِيعُوا اللَّهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ (٥٤)
- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيْسَتْ اَذْنُكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (٥٨)

- ٢) ٢) ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾^(١)

نه هلی ته فسیر له مه پر ته فسیری شه ته ٢) ٢) جیاوازیان له نیواندایه^(٢)، زیاتر له شه ش قسه ی له یه کتر جیاوازی دژیه یه کیان دهر یاره ی ته فسیره که ی و نه سخکراوه یان مو حکم گواستوته وه، شه جیاوازیه نیجته یادیه گوماننآمیژانه هر هه موو به سه وه که به لگه یه کی یه کلاکه ره وه له سهر نه بوونی نه سخ، چونکه هر ٢) ٢) تیکی قورنانی خویندنه وه و حوکه که ی به ته واتور جیگر بوویتی و بوویتی به یه قین، شه وه یه قینه ته نها به یه قین ده سرپته وه.

بانگه رانی شه ته ٢) ٢) جیاوازیان هه یه دهر یاره ی نه سخکه ره که ی، هه یانه^(٣) ده لیت ٢) ٢) ی هه مان سوره ته نه سخی کردوته وه: ﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾.

شه مانگه شه یه به چه ندين هو پوچ و بیینه مایه، له وانه:

١. نه بوونی به ره لستی له نیوان دوو ٢) ٢) ته که دا، ٢) ٢) هاوه لدانان و نه نجامدانی کاری زینا له ریگره کانی هاوسه رگیری دروستن تاییه ته به باوه پرداران گهر زیناکه ری ژن یان پیاو ته و به نه کات، یان هاوه لدانه ری ژن یان پیاو باوه پر نه هیتن به

^(١) سورة النور/٣.

^(٢) للاطلاع على هذه التفاسير والاختلاف ينظر التفسير الكبير للرازي: ١٥٠/٢٣-١٥٢، مجمع البيان للطبرسي: ١٢٤/١٧، جامع البيان للطبري: ١٦٧/١٢ وما بعدها، الكشف للزمخشري: ٤٨/٣، احكام القرآن للکيا الهراسي: ٢٩٥/٤، حاشية الصاوي على تفسير الجلالين: ١٢٨/٣ وما بعدها.

^(٣) ابن حزم ٤٧، ابن سلامة ١٩١، ابن البارزي ١٩٨.

به لگه ی هۆی دابه زینه که^(۱) نه سخکه ره وه که بۆ موباحکردنی هاوسه رگبری هاووه به هه رشتیک ریگرکی هه میه شه یی تیا دا نه بینریتته وه وه که ره چه له ک و شیردان و خزمایه تی ژنخوازی یان ریگرکی کاتی وه که په یوه سستبوونی مافی که سانی تر به ژنه که وه به هۆی هاوسه رگبرییه وه یان به هۆی عیده وه و هاوه لدانان یان ریگرکی تر، "الایامی" کۆی وشه ی "ایم" ه، نه وه ش نه و ئافره تانه ن میزدیان نییه به کچیتی بیته یان به بیوه ژنی، هه ره به و جۆره نه و پیاوه ی ژنی نه بیته.

بۆیه ئایه تی (۳۹) ده بیته سنووردانه ر بۆ ئایه تی (۳۴) یان تاییه تکه ر بۆ گشتاندنه که ی.

هه یانه^(۲) پییوایه نه سخکه ره که بریتییه له ئایه تی (۳) ی سوره تی "النساء"، نه وه ش ئایه تی: ﴿فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ الآية. نه م بانگه شه یه به ره ره ج ده دریتته وه به م به لگانه:

۱. مه به ست به "ما طاب" نه وه یه ریگرک له ریگره کانی هاوسه رگبری تیدا نه بیته هه ره به و جۆره ریگره کانی هاوه لدانان و راهاتن له سه ر تاوانی زینا.

۲. ئایه ته که هه وال و روشنکردنه وه یه بۆ واقعیکی زالی گشتی، پیاوی ئالوده به زینا هه لێژاردنی له هاوسه رگبریدا ده که ویت به سه ر په تیاره ی زیناکه ری وه کو خۆی، ئافره تی ئالوده بو به زیناش پیاوی زیناکه ر یان هاوه لدانه ری بۆ یه کلاده بیته وه^(۳).

^(۱) پێش ئیسلام هه ندی ئافره ت نه م تاوانه قیزه ونه یان نه نجام ده دا وه که پێشه یه ک بۆ ژیان، نه م دیارده یه داوی هاوتی ئیسلام ماوه یه کی که م به رده وام بوو، له و ماوه یه دا هه ندی پیاوی ئیمان لاواز له کۆچکه ران داوی مۆله تیان له پێغه مبه ر (ﷺ) ده کرد بۆ نه وه ی ریگه یان پێیدا هاوسه رگبرییه له که ل بکه ن نه وه ش به هۆی هه ژارییه وه، بۆیه ئایه ته که دابه زی و نه و جۆره هاوسه رگبرییه ی حه رام کرد و وه که رێسایه کی ده ستووری نه مر مایه وه بۆ نه وه ی کار به داواکارییه که ی بکریته له هه موو کات و شوێنێکدا.

^(۲) المراجع السابقة من التفاسیر.

^(۳) نه م ئایه ته ئاماژه به وه ده کات: {الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ} النور/۲۶.

نه‌وش له باوه‌پداران چه‌رامکراوه به چه‌رامبوونیکی کاتی، بۆیه هاوسه‌رگیری نیوان زیناکه‌ری ژن و پیاو دروسته له دواى ته‌ویه هه‌ر به‌و جوړه تاییه به هاوه‌لدانه‌ری ژن و پیاو له دواى باوه‌ره‌یتان^(۱).

— تاییه‌تی (۴) ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾^(۲)
پێیانوایه تاییه‌ته‌که نه‌سخکراوه‌ته‌وه به‌وه‌لواردن (الاسپناوی تیایدا هاتوه له تاییه‌ته‌که‌ی دواتردا: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^(۳).

ئه‌م بۆچوونه پوچ و بێبهنه‌مايه، چونکه هه‌لواردن نه‌سخ نییه به‌لکو بریتییه له تاییه‌تکردن، تاییه‌تی (۴) سزای تیدایه:
یه‌که‌م: سزای چه‌سته‌یی (هه‌شتا دار)
دووه‌م: قبوولنه‌بوونی شایه‌تیدان.

سییه‌م: فیسق، سزای دووه‌م و سییه‌م سزانی نه‌فسین، هه‌لواردنه‌که ناگه‌پێته‌وه بۆ سزای یه‌که‌م، چونکه له مافه‌ هاویه‌شه‌کانی نیوان خودا و به‌نده‌ی قه‌زفکراوه (تۆمه‌ت بۆ هه‌لبه‌ستراو) و به‌ ته‌ویه و خۆچاککردن به‌رنابێته‌وه به‌ پێچه‌وانه‌ی دووه‌م و سییه‌مه‌وه له‌لای جمهوری فه‌قیهان.

چه‌نه‌فیه‌کان ده‌لێن: هه‌لواردن بۆ زه‌روره‌ته، زه‌روره‌ته‌کانیش به‌ نه‌ندازه‌ی خۆیان نه‌ندازه‌گیریان بۆ ده‌کرێت، بۆیه ته‌نها ده‌گه‌پێته‌وه بۆ سزای کوتایی و شایه‌تیدانی قه‌زفکراو به‌ ته‌ویه و نه‌فسی خۆ چاککردن قبوول نا‌کرێت، رای جمهور رای پارسه‌نگدراوه.

^(۱) له سه‌رخه‌رانی نه‌سخ نه‌بوونه‌وه: الرازی: ۱۵۱/۲۳، والوسی: ۸۴/۱۸، والقرطبی:

۱۶۸/۱۲.

^(۲) سورة النور/۵.

-تایه تی(٦) ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾^(١)

"ابن حزم"^(٢) ده لیت نه سخکرواوه ته وه به و دوو تایه ته ی به دوایدا دین، نه وانه ش: ﴿وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾^(٣) هه روه ها ﴿وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾^(٤).

(حه ده که له سه رنه که و پیاوه که لاده بات به سویند و مولا عنه، که ریه کیکیان ئینکاری کرد و نه ویتریان سویندی خوارد حه ده که به رده بیته وه له سویند خوره که و حه ده له سه رنه ریکه ره که راسته بیته وه، نه مه نه وه یه "ابن حزم الأندلسی" ده لیت له کتیه که یدا "الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم".

نه وه ی روشن نه وه یه پووجه لکردنه وه ی نمونه ی نه و قسانه ناتاج به به لکه ناکات، چونکه ناشکرا و روشن نه، نه م تایه ته تایه ته به حوکمی تومه تی پیاو بو ژنه که ی، تایه ته که تایه ته که ی تایه تی چواره می گشتی گشتگیره بو تومه تی ژن و میرد له یه کتر و که سانی تریش، نه وه ش که له تایه تی(٧ و ٨ و ٩) دا هاتوه ته و اوکه ری حوکمی قه زنی میرده بو ژنه که ی، ئیتر چۆن ته و اوکاری شتیک ده بیته به نه سخک ره بو ی؟

"ابن سلامه"^(٥) ده لیت: (تایه تی سییه م له تایه ته نه سخکرواوه کانه له سوره تی "النور" دا، نه وه ش: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ﴾

(١) سورة النور/٦.

(٢) ص ٤٨.

(٣) سورة النور/٧.

(٤) سورة النور/٩، الآية الثامنة قوله تعالى ﴿وَيَذَرُ عَنْهَا الْعَذَابُ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ

بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ﴾.

(٥) ص ١٥١.

دەربارەى "عاصم بن عدى" (١) الانصارى "دابەزى، وتى بە پىغەمبەرى خودا (ﷺ): ئەى پىغەمبەرى خودا پياويك دەچىتە مالەو پياويك لەگەل ژنەكەيدا دەبىنى، گەر پەلە بکات لەسەرى و بىکورژىت لەسەرى دەکورژىتەو، گەر شاىەتى لەسەر بدات دارى حەدى لى دەدرىت، دەبى چى بکات ئەى پىغەمبەرى خودا؟

چەند رۆژىكى كەمى برد پياويك لە خانەوادەى "عاصم" تووشى ئەو بەلایە بوو، بۆيە "عاصم" بە پەلە هات بۆلای پىغەمبەرى خودا (ﷺ) وتى: ئەى پىغەمبەرى خودا پياويك لە خانەوادەكەم تووشى ئەو بەلایە بوو و پياويكى لەگەل ژنەكەى بىنبو، ئەو كات ئەم ئايەتە دابەزى: ﴿فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنُ الصَّادِقِينَ﴾

بۆيە ئايەتى مولاەنە دابەزى كە تايبەتە بە قەزفى ژنان لەلایەن پياوەكانیانەو، شىوازەكەى: پياوەكە ئامادە دەبىت و شاىەتى لەسەر ژنەكەى دەدات بە زىنا لە نواى نوژنى عەسر لە ناو كۆمەلەك خەلكدا، يان نواى ھەر نوژنىك لە نوژنەكان چوار سوپىند بە خودا دەخوات كە لە قسەكەيدا راستگويە و لە پىنجەمياندا دەلێت نەفرەتى خوداى لى بىت گەر لە درۆزنان بىت، پاشان لەو شوپنەى لەسەر وەستا بوو دادەبەزىت و ژنەكەى دەچىتە شوپنەكەى ئەو، ئەويش چوار سوپىند بە خودا دەخوات كە مێردەكەى درۆ دەكات لەو ەى داووبەتە پالى، لە پىنجەمدا دەلێت غەزەبى خودا لەسەرى بىت گەر مێردەكەى راست بکات لەو تۆمەتەى داووبەتە پالى، گەر سكى پىر بىت نادىتە پال پياوەكەى بەلكو ژنەكە دەبىتە باوك و دايك بۆ منداڵەكە، گەر يەكێكيان سوپىندى خوارد و ئەويترىان نەخوارد، ئەوا حەد بەسەر ئەوەياندا (ئەو ەى سوپىندى نەخوارد) جىبەجى دەكرىت، گەر ھەرىوكيان سوپىنديان نەخوارد حەد

(١) "بن الجد البلوى العجلاني" ھاوشەيماني ئەنصار بوو، طهورةى "العجلان" بوو، ئىفەمبەر دايانابو بە جىنشيني خۆى لە دقروبوهرى مەدينە. الاعلام: ١٢/٤.

له سه ره ره دووکیان راسته بیته وه، حه ده له مه زه بی نه هلی حجازدا ره جمه و له مه زه بی نه هلی عیراقدا دارلیدانه^(۱).

له قسه که ی "ابن سلامة" دا دیاریکردنی ئایه تی نه سخکری تیدا نییه، به لگو قسه که ی "ابن حزم" دوو یاره ده کاته وه له گه ل شتیک له دریزه پیدان به حوکه کانی نه فره تکردن.

له قسه که ی "ابن البارزی"^(۲) وه - که دوا ی "ابن حزم و ابن سلامة" دیت له زیاده پوهی له نه سخدا - تیده گه ی ئایه تی قه زف به ئایه تی نه فره تکردن (اللعن) نه سخکراوه ته وه، ئه م قسه یه ماقوول و وه رگیراوه گه ره مه به ست به نه سخ مانا گشتیه که بیت لای پیشینی چاکان که بریتیه له تاییه تکردن و ماناکانی تر، چونکه ئایه تی نه فره تکردن گشتاندنی ئایه تی قه زفی تاییه تکردن وه و له سی حوکه که ی و سزا باسکراوه که ی ده رباره ی قه زفی پیاوان بۆ ژنه کانیان به ده ریناوه، سزای ئه م قه زفه بریتیه له جیاکردنه وه ی ژن و پیاو له یه کتری له دوا ی ریکاره شیوه گریه کان، چونکه گومان که وتۆته ناو ژبانی هاوسه ریناوه و په یوه ندیه که به له رزۆکی و خراپی ده مینیتته وه و نه وه ش و ده کات خیزانیکی دوور له به خته وه ری سه ره لبدات.

ئه وه ی نامۆیه ئه وه یه ئایه تی قه زف دوو جار نه سخکرایته وه به پیتی بۆچوونی ئه وان، جارێک به وه لوارده ی تیایدا هاتووه و جارێکیش به ئایه تی نه فره تکردن، ئه م گالته جاریه جیگه ی ته ئویل نییه مه گه ر لیکدانه وه ی به مانا گشتیه که له لای پیشینی چاکان که تاییه تکردن و ماناکانی تر ده گریتته وه.

(۱) الناسخ والمنسوخة - لابن سلامة هبة الله البغدادي: ص ۱۵۲.

(۲) ناسخ القرآن العزيز ومنسوخه لابن البارزي (عبد الله بن عبد الرحيم): ص ۱۹۸.

یه که میاندا مالیکه ئەو دوو مەرجە باسکراوەی تێدا نەهاتوو بە پێچەوانەی
 دوو مەووە.

هیچ پاساوێک بۆ ئەو نەسخە بێ بنەمایە بوونی نییە گەر مەبەست پێی مانا
 گشتییە که نەبێت لەلای پێشین، ئەوەش لە "ابن عباس" هە گوازراوەتەو لە وتنی
 نەسخ مەبەستی پێی مانا گشتییە که بوو، ئەگینا شانۆشکۆی "ابن عباس" بەرزترە
 لەوەی بکەوێتە ناو ئەو جۆرە هەڵانەو.

"أبو جعفر النحاس"^(١) دەلێت: لەسەر ئایەتی (٢٧)ی سورەتی "النور" زانایان دوو
 قسەیان هەیه، هەیانە دەلێت: نەسخکراوەتەو بەو هەلۆاردنە ی لە ئایەتی (٢٩)دا
 هاتوو، هەشیانە دەلێت: دوو ئایەتە که موحکەمن، چونکە مەبەست بە "البیوت" لە
 ئایەتی یە که مەدا ئەو یە خاوەنی هەبێت و خەلکی تێدا نیشتەجێ بوو، لە ئایەتی
 (٢٩)دا مەبەست بە "البیوت" ئەو یە خاوەنی ناسراوی نەبێت و کەسی تێدا
 نیشتەجێ نەبوو، قسە ی یە که مە لە "ابن عباس و عکرمە" هەو دەگێرنەو،
 قسە ی دوو مە ئەو یە دوو ئایەتە که موحکەمن که قسە ی زۆریە ی ئەهلی تەئویە.
 "ابن الجوزي"^(٢) دەلێ: ئایەتی (٢٧) دوو قسە ی لەسەرە:

یە که میان نەسخکراوەتەو و ئەم بەشە ی لێ هەلۆاردەکراوە ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ
 جُنَاحٌ﴾ الآیە، ئەمە لە "الحسن وعکرمە والضحاك" هەو رێبایەتکراوە، ئەمە نەسخ
 نییە بەلکو بریتییه لە تاییەتکردن.

دوو مە: دوو ئایەتە که موحکەمن، مۆلەتوەرگرتن لە یە که مەدا مەرجە گەر خانوو هە
 خاوەنی هەبوو (دیاریبوو)، دوو میان دەربارە ی ئەو خانوانە هاتوو کەسیان تێدا
 نیشتەجێ نەبوو، بۆیە مۆلەت بەبێ مۆلەتدەر وێنا ناکرێت، گەر مۆلەتوەرگرتن
 پووچکرایەو ئەو مائی چۆل ناچێتە ناو یە که مەو، ئەمەش راسترینە).

^(١) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم/ص ١٩٥ وما بعدها.

^(٢) نواسخ القرآن: ص ١٩٩.

ده لَيم: جياوازيه كه گوزاره ييه، چونكه نه و كه سه ی ده لَيت نه سخراوه ته وه مه به ستر. به نه سخ تاييه تكرينه، تايه تی (۲۷) گشتييه و خانوی نيشته جی بوو ده گرتيه وه، بویه گشتاندنی يه كه می تاييه تكرده وه، نه وه ش له " ابن عباس والضحاك وعكرمة " و كه سانی تره وه گوازاوه ته وه له وتنی نه سخ مه به ستیان پیی مانای گشتی گشتگیره بو تاييه تكردن، به لكو ته نها مه به ستیان پیی تاييه تكردن بووه.

- تايه تی (۳۱) ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾^(۱) وَلِيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ^(۲) وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ^(۳).

بانگه رانی نه سخ ده لَين^(۴) نه تايه ته نه سخراوه ته وه به تايه تی (۶۰) ی هه مان سوره ت كه بریتييه له: ﴿وَالْقَوَاعِدُ^(۵) مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾^(۶).

وتنی نه م نه سخه پووچ و بیینه مایه به هو ی جياوازی بابیه تی دوو تايه ته كه وه، چونكه يه كه میان تاييه ته به وانیه ترسی بوونه هو ی فیتنه یان هه یه، دووه میان تاييه ته به پیره ژنان كه ترسی بوون به فیتنه یان نییه، بویه هیچ به ره له ستکارییه كه له

^(۱) نه وه ش بریتييه له ده موچاو و دوو ده ست، دروسته بق نامه حرم ده ربكه ون گه ر له فیتنه نه ده ترسا.

^(۲) سه ر و گه ردن و سنگ دابپوشریت.

^(۳) واته شاراوه كه بریتييه له هه موو جهسته جگه له ده موچاو و دوو ده ست.

^(۴) سورة النور/۳۱.

^(۵) ابن حزم: ۴۸، ابن سلامة: ۱۵۳، ابن البارزی: ۱۹۸ و غیرهم.

^(۶) له حه یز و مندالبوون چووینه وه به هو ی پیرییه وه.

^(۷) سورة النور/۳۱.

نیتوان دوو ئایه ته که بوونی نییه، گەر واشد ابنتین بوونی هیه نه واه به تاییه تکرینی
یه که م به هوی ئایه تی دووه مه وه هه لده گیریت.

"ابن الجوزی"^(۱) ده لیت: (له "عکرمه" وه له "ابن عباس" وه) ﴿وَقُلْ
لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ﴾ هه تا ﴿لِيَعْلَمَ مَا يَخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾
نه سخکراوه ته وه و نه مه ی لی هه لواره کراوه ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا
يَرْجُونَ نِكَاحًا﴾ هه ره به و جوره "الضحاک" ده لیت: نه مه دروست نییه، چونکه
ئایه ته که ی یه که م بۆ نه وانه یه بوونه هوی فیتنه یان لی ده خوینرتته وه، نه م ئایه ته ش
بۆ پیره ژنانه، بۆیه نه سخ بوونی نییه).

- ئایه تی (۵۴) ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا
حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ﴾^(۲)

بانگه رانی نه سخ پێیانوایه^(۳) نه م ئایه ته به ئایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه،
نه مه بۆ چوونیکی پووچه له بهر نه بوونی به ره له ستکاری نیتوان دوو ئایه ته که، گهروا
دابنتین به ره له ستکاری بوونی هیه یه که م گشتییه و گشتاندنه که ی به ئایه تی
شمشیر تاییه تکراره، وه که پیشتر له هاوشیوه کانی نه مه دا له و ئایه تانه ی پێیانوایه به
ئایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه باسما کرد.

ابن الجوزی^(۴) ده لیت (هه ندیکیان پێیانوایه نه سخکراوه ته وه به ئایه تی شمشیر
نه وه ش راست نییه، چونکه فه رمان به جه نگان دژ به وانه نه ریی نه وه ناکات هه ریه ک
کۆلی خوی هه لده گریت، هه رکاتیکیش دژیه کی له نیتوان نه سخکه رو نه سخکراودا
بوونی نه بوو نه سخ بوونی نییه)

(۱) نواسخ القرآن: ص ۲۰۰.

(۲) سورة النور/ ۵۴.

(۳) له وانه: ابن حزم الاندلسی: ص ۴۸، وابن سلامة: ص ۵۳.

(۴) نواسخ القرآن: ص ۲۰۰.

— نایه تی (۵۸) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ^(۶) ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ^(۷) مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ ^(۸) وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ ^(۹) مِنَ الظَّهِيرَةِ ^(۱۰) وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ^(۱۱) ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ ^(۱۲) لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿

نواى نه وهى خودا- سبحانه و تعالى- ناداب و نه حكام و مؤله توه رگرتنى رؤشن كرده وه له خه لكانى تر جگه له خانه وادهى خوئ، ليره شدا حوكمه كانى سهردان و

^(۱) له به بنده و كه نيزهك، نه وهى رؤشنه نه وهيه حوكمى تاييهت به وانه كوتايى پيها توهه، چونكه نيسلام ريگهى زورى گرته بهر بؤ كوتاپيها تان به كويله كردنى مرقؤ، بؤ هه تاهه تايه كوتايى پيها ت، بؤيه حوكمه كه تاييهت به وانه كوتايى پيها توهه به وهى كوتاهاتنى جيگه كهى (مه رame كهى).

^(۲) له نازادان و عه وره تى ئافرهت ده زانن و جياى ده كه نه وه.

^(۳) واته له سئ كاتدا.

^(۴) چونكه كاتى هه ستانه له خه و نهك پؤشاكى خه به ريوون.

^(۵) له ئاگاييدا ده پؤشرئ و له كاتى قه يلوله دا له بهر ده كرئته وه.

^(۶) واته له پيئاو نيوه پؤدا كه كاتى هه لكردنى گه رمای تونده.

^(۷) چونكه كاتى خو روو تكدنه وهيه له جلوبه رگ و خه وتن له جيگه.

^(۸) واته كاتى سئ عه وره ت، "الصاوى" له سه ر ته فسيري "الجلالين" و وهى دابه زينى نه م نايه ته ده لئيت: پيغه مبه ر (ﷺ) مي ردمندا لئكى نه نصارى كه ناوى "مدلج بن عمرو" بوو نارد بؤ لاي عومهرى كورپى خه تاب بؤ نه وهى بانگى بكات، نه ويش بانگى كرد و بينى خه وتبوو و ده رگا كهى داخست بوو، مندا له كه ته قهى دا له ده رگا و بانگى لئى كرد، چوو ه ژووره وه و عومهرى به ئاگا هيئا و شتئ له عه وره تى ده ركه وت، بؤيه عومهر وتى: ئاوات ده خوازم خودا نه هى بكات له رؤله كانمان و ئافره ته كانمان و خزمه تكاره كانمان بيته ژووره وه بؤ لامان له م كاتانه دا مه گه ر به مؤله ت، پاشان رويشت بؤ لاي پيغه مبه ر (ﷺ) بينى نه م نايه ته دابه زى بوو، بؤيه وهك شوكر كردن چوو به سوژده دا.

مۆلّه توه رگرتن له خانه وادهى خۆ روشن ده کاته وه، خزمه تکاران و که نيزه کان و مندالانى جياکه ره وه که نه چوونه ته ته مهنى بالقوبون و پيگه يشتنه وه ده توانن به بى مؤلّه تى پيشينه بيته ژوره وه جگه له سى کات، ئه و سى کاته به سروشتى خويان کاتى ده رخستنى عه وره تن، له و سى کاته دا له سهر خزمه تکاران پيويسته داواى مؤلّه ت بکه ن، ئه و سى کاته ش: پيش نويزى به يانى که خه لکى له جلوه رگى نوستندان، هه روه ها کاتى قه يلوله چونکه جل و به رگه کانين داده نين و جل و به رگى نوستن له بهر ده که ن به مه به سى پشودان و نوستن، هه روه ها نوای نويزى عيشا که جل و به رگ فریده دهن و جل و به رگى نوستن له بهر ده که ن.

خودا—سبحانه وتعالى— ئه و سى کاته ي به "عورات" ناوبره وه، وه ک ريگه پيدائىک بۆ ده رکه وتنى عه وره ت تياياندا، ئه مه ش له ئه ده بى قورئانى مه زنه که زۆرىک له خه لکى له ژيانى خيزانى خوياندا پشتگووى ده خه ن.

بانگه کهرانى نه سخ^(١) پييانوايه ئه م ئايه ته که ئه م هه موو ئادابه مه زناه ي تيدايه نه سخکراوه ته وه به و ئايه ته ي به دايدا ديت، ده فه رمويت: ﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا^(٢) كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ^(٣) كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ^(٤)﴾.

ئه م بۆچوونه پووجه له بهر نه بوونى دژه کى له نيوان بوو ئايه ته که دا، ئايه ته ي به که م حوکه ماکانى مؤلّه توه رگرتن تاييه ت به خزمه تکاران و که نيزه کان و مندالانى جياکه ره وه که نه گه يشتوونه ته ته مهنى روشد و بالقوبون ده گرته وه، ئه وانه له سه ريانه پابه ندبن به مؤلّه توه رگرتنه وه ته نها له سى کاتدا به بى مؤلّه ت له کاته کانى

(١) ابن حزم الاندلسي: ٤٨، ابن سلامة: ١٥٣، ابن البارزي: ١٩٨، وابن المسيب نواسخ

القرآن لابن الجوزي: ص ٢٠١.

(٢) واته له هه موو کاته کانداه.

(٣) له ئازادان و گه وره کان.

(٤) سورة النور/٥٩.

تردا، ئایەتی بووهم حوکمی مۆلەت وەرگرتنی رۆشن کړیوتەوه تایبەت بە گەورانی نازاد، ئەوان دەبێت لە ھەموو کاتەکاندا مۆلەت وەریگرن، بۆیە دوو ئایەتەکە لە بابەت و حوکم و کاتدا لە یەکتر جیاوازن، دەبێ بەرھەرلەستی لە کوێدا بێت-عاشقانی نەسخ- ھەتا بە نەسخکردنەوه ھەلبگیریت؟

"النحاس"^(١) دەلێت: لەم ئایەتەدا شەش قسە ھەیە، قسەی شەشھەم ئەو ھەیە کە ئایەتەکە موحکەم و واجب و جێگیرە لەسەر پیاوان و ئافرەتان، ئەمە قسەی زۆریە ئەھلی زانستە.

"ابن الجوزی"^(٢) دەلێت: لەسەر ئەم ئایەتە جیاوازییان لە نێواندا ھەیە، زۆریەیان پێیانوایە ئایەتەکە موحکەمە^(٣).

(١) الناسخ والمنسوخ: ص ١٩٨.

(٢) نواسخ القرآن: ص ٢٠٠.

(٣) لە سەرخەرازی نەسخ نەبوونەوه: الالوسي: ٢١٤/١٨، والرازي: ٣٢/٢٤، والقرطبي: ٣٠٢/١٢.

نه سخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "الفرقان" دا

"ابن حزم الاندلسي"^(۱) ده لیت: ئەم سوره ته دوو ثایه تی نه سخکراوی تیدایه،
"ابن سلامة"^(۲) ده لیت: له م سووره ته دا دوو ثایه تی نه سخکراوی تیدایه به یه که وه
لکاو، "ابن البارزي"^(۳) شوینی ئەو دوانه که وتوو، "النحاس"^(۴) ده لیت: ته نها یه ک
ثایه تی تیدایه^(۵)، "ابن الجوزي"^(۶) بانگه شه ی نه سخبوونه وه ی ثایه تی گواستوته وه
له ژیر ناو نیشانی: ده روازه ی باسی ئەو ثایه تانه ی که پێیانوايه له سوره تی "الفرقان"
نه سخکراونه ته وه.

- (۴۳) ﴿أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا﴾
﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ
(۶۲) الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾
﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ
(۶۸) إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾

(۱) الناسخ والمنسوخ: ص ۴۸.

(۲) الناسخ والمنسوخ: ص ۱۵۴.

(۳) المرجع السابق: ص ۱۹۹.

(۴) الناسخ والمنسوخ: ص ۲۰۲.

(۵) وهي الآية/ ۶۳.

(۶) ص ۲۰۲.

— ئايەتى (۴۳) ﴿أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا﴾^(۱)

پېيانوايه ئەم ئايەتە نەسخراوەتەو، بە ئايەتى شمشىر.

ئەم بۆچۈنە پۈچە لەبەر نەبوونى ھىچ جۆرە بەرمە ئىستىكارسىك لە نىوان بوو ئايەتەكەدا، تەنھا ئەوھى "ابن الجوزى"^(۲) وتوئەتى دەگوئىزمەو: ("الكلبي" پېيانوايه بە ئايەتى شمشىر نەسخراوەتەو، ئەوھش دروست نىيە، چونكە ماناكەى برىتىيە لە "أَفَأَنْتَ تَكُونُ حَفِيظًا عَلَيْهِ" — ئايا تۆ چاودىر و پارىزەرى لەسەر ئەو" تا بىپارىزىت لە شۆيىكەوتنى ئارەزووەكانى، بۆيە بۆ نەسخ روويەك بوونى نىيە).

— ئايەتى (۶۳) ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾^(۳) وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ^(۴) قَالُوا سَلَامًا^(۵)

پېيانوايه^(۱) نەسخراوەتەو، بە ئايەتى شمشىر.

لە بەرپەرچدانەوھى وتنى نەسخى ئەم ئايەتە تەنھا ئەوھى "ابن الجوزى"^(۲) وتوئەتى دەگوئىزمەو: وتنى نەسخى ئەم ئايەتە بە ئايەتى شمشىر پۈچ و بېئىنەمايە،

^(۱) سورة الفرقان/ ۴۳.

^(۲) ص ۲۰۲.

^(۳) واتە بە ئارامى و تەوازىوھ.

^(۴) بېهوى لايان ئاپەسەندە.

^(۵) سورة الفرقان/ ۶۳، "قالوا سلاماً" واتە قەسەيك تيايدا لە گوناھ و خراپە سەلامەت بن، چونكە لە ئەخلاقی موسلمان لەبەر رۆشنايى قورئانى مەزندا ئەوھى بە چاكە رووبە پۈوى خراپە بېتەو، گەر خراپە نەگەيشتە رادەى دەستدرىژى بۆ سەر بەرژەوھەندىيە زەرورەكان.

^(۱) ابن حزم: ۴۹، ابن البارزى: ۱۹۹.

^(۲) ص ۲۰۲.

چونکه ناوی "الجاهل" هاوه لدانه رو كه سانی تریش ده گرتته وه، گهر هاوه لدانه ريك قسه یان له گه ل بكن قسه ی دروست و رهوا ده كهن له بهر په رچدانه وه یان، جوانی گفتوگو نه ری جی نگان ناكات، بویه روویه ك بۆ نه سخ بوونی نییه^(۱)

- ثابته تی (۶۸) ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾^(۲)
 "ابن حزم"^(۳) و ابن سلامة"^(۴) نه وانه ی شوینی نه و دوانه كه وتوون له م بۆچوونه دا ده لئین به هه لواردن (الاستثناء) هكه نه سخكراوه ته وه كه له ثابته تی (۷۰) دا هاتوه: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ الآية.
 نه م بۆچوونه پووجه، چونكه تئكه لیه له نیتوان نه سخ و تاییه تکرندا به هه لوارنه كه.

"ابن الجوزی"^(۵) ده لیت: نه م ثابته ته ﴿وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ هه تا ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ﴾ زانایان دوو قسه یان له سه ری هه یه:
 یه كه م: نه سخكراوه ته وه، نه وانه له سه ر نه سخكه ره وه كه ی سی قسه یان هه یه:
 نه سخكه ر بریتیه له م ثابته ته: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ﴾ الآية.
 "ابن عباس" (رضی الله عنه) نه مه ی وتووه، زۆریه یان پیچه وانه ی نه وه ن و پئیانوا یه كوشتن مانه وه ی هه تا هه تایی له ناو ناگردا پیویست ناكات.
 نه سخكه ر بریتیه له م ثابته ته: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾^(۶) الآية.

^(۱) له سه ره خه رانی نه سخ نه بوونه وه: الالوسي: ۴۴/۱۹، والرازي: ۱۸۰/۲۴، والقرطبي: ۷۰/۱۳.

^(۲) سورة الفرقان/ ۶۸.

^(۳) ص ۴۸.

^(۴) ص ۱۵۴.

^(۵) ص ۲۰۲.

^(۶) سورة النساء/ ۴۸.

ئەمەش راست نىيە، چونكە ھاۋەلدانەر خودا لىيخۆش نابىت گەر وەك ھاۋەلدانەر
بمىت.

نەسخە رەكەى برىتتپە لە ھەلۋاردنەى لە ئايەتى (۷۰) دا ھاتوو، ئەمەش پوچ
و بىبىنەمايە چونكە ھەلۋاردن نەسخ نىيە.
قسەى نووھم: ئايەتەكە موحكەمە و مانەوھى ھەتاھەتايى كاتىكە ھاۋەلدانان
لە پال كۆشتن و زىنادا بىت^(۱).

^(۱) نواسخ القرآن-ابن الجوزي: ۳۰۲.

نه سخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "الشعراء"

بانگه شه که رانی نه سخ پتیا نوایه ^(۱) له م سوره ته دا یه ک نایه ت هیه
نه سخکراوه ته وه، نه وه ش: نایه تی ﴿وَالشَّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ (۲) أَلَمْ تَرَى أَنَّهُمْ
فِي كُلِّ وَادٍ (۳) يَهيمُونَ (۴) وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿^(۵)
ده لئین نایه تی (۲۲۴) به وه له لاردنه ی تیدایه نه سخکراوه ته وه که بریتیه له: ﴿إِلَّا
الَّذِينَ﴾ ^(۶) آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا ﴿الایه.
نه مه ش بوچوونیکی پووجه گه ره به ستیان به نه سخ تاییه تکردن نه بیت، چونکه
له لاردنه که بو تاییه تکردنه، پاشان نایه ته که هه واله وه والیش ناچیته ژیر
نه سخه وه ^(۷).

-
- (۱) ابن حزم ۴۹ ابن سلامة ۱۵۵ ابن البارزي ۱۹۹ ورواه النعمان عن ابن عباس النحاس
ص ۲۰۳ ونسب القول الى عكرمة ابن الجوزي ص ۲۰۵
(۲) سورة الشعراء/ ۲۲۴ "الغاون" كۆی "الغاي" ه به مانای گومراو شویتنکه وته ی
ناره زوو.
(۳) له دۆله کانی که لام و هونه ره کانی.
(۴) واته ده یۆن و سنوور ده به زینن به مه دح و و هیرشکردن.
(۵) سورة الشعراء/ ۲۲۵.
(۶) نه وان ه بریتی بوون له شاعیره موسلمان ه کان له وان ه: "حسنان (ابو الولید) بن ثابت
الخرجي الانصاري" شاعر الرسول (ﷺ). و "كعب بن مالك" یه كيك له شاعیره کانی
پتغه مبه ر (ﷺ) بوو که به رگریبان له پتغه مبه ری خودا (ﷻ) ده کرد (ت- ۵۳هـ) خزانه
الادب: ۲۰۰/۱، وعبد الله بن رواحة الخرجي الانصاري.

نەسخی بانگەشەبۆکراو لە سورەتی "النمل" دا

بانگەکرانی نەسخ پێیانوایە لەم سورەتەدا تەنها یەک ئایەت نەسخکراوەتەو، ئەو ش: ﴿وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ﴾^(۱) فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ^(۲) هەرۆهە دەلێن^(۳) ئەو ئایەتە بە ئایەتی شمشیر نەسخکراوەتەو.

ئەم بۆچوونە پوچ و بێبەنەمایە، چونکە تیکەلکردنە لە نێوان تاییەتکردنی گشتی و نەسخدا، هەرۆهە لە بەر ئەوێ لەم ئایەتەدا هەپشە بوونی هەیە و هەپشەش ناچیتە ژێر نەسخەو^(۴).

کاری پێغەمبەر (ﷺ) بریتییه لە ترساندن ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾^(۵). بەلام کاری ئایەتی شمشیر بریتییه لە بەرگری لە بەرژەوەندییە پێویستەکان هەركات رووبەرووی دەستدریژی بوونەو، ئیسلام تایینی رشتنی خوێن نییه و بە شمشیر بەسەر کەسدا ناسەپێنرێت وەك چەندین جار باسمان کرد.

(۱) لە سەرخرانی نەسخ نەبوونەو: الالوسي: ۱۴۵/۱۹، والرازي: ۱۷۵/۲۴.

(۲) واتە فەرمانم پێکراوە قورئان بخوێنمەو.

(۳) سورة النمل/۹۲.

(۴) لەوانە: ابن حزم ۴۹، ابن سلامة ۱۹۶، ابن البارزي ۱۹۹، وقتادة، نواسخ القرآن لابن الجوزي ۲۰۵.

(۵) "ابن الجوزي" / المرجع السابق، دەلێت: قسەمان لە رەگەزی ئەمە کرد و رۆشنمان کردەو دەروست ئەوێ نەسخ نەبووەتەو.

(۶) سورة الفرقان/۱.

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "القصص" دا

بانگەكرانى نەسخ پېيانوايه^(۱) نەسخ لەم سورەتەدا برىتييه لە ئايەتى (۵۵) كە بە ئايەتى شمشير نەسخراوئەو، ئەوئەش برىتييه لە: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ﴾ ئەوئەى لەم ئايەتەدا هاتوو^(۲) لە ئادابى مامەلەكردن لەگەڵ كەسانى ترموسلمان و ناموسلمان لە جوانترين و ناوازەترين ئادابەكانى قورئانى مەزنە، مەرفى فېركردوو، چۆن مامەلە لەگەڵ خەلكيدا بكات كاتى بەريەككەوتن لەگەڵيان.

بانگەشەى نەسخ پووج و بېئەمايه و شايستەى بەريەرجدانەو نيبە بەهوى ئاشكرابوونى پووجيبەكەيهو، تەنھا بەوئەندە دەوئەستم "النحاس"^(۳) دەيلت: زانايان لەسەر ئەم ئايەتە چوار قسەيان هەيه، قسەى چوارەم ئەوئەيه ئەم ئادابە ئادابىكى جوانە و گفتوگوكردنە بە جوانى و بە باشى بۆيه نەسخى تيدا نيبە.

قسەيەك دەخەمە سەرئەو قسەيه و دەلیم گەر بۆچوونى بانگەكرانى نەسخ وەرېگرين ئەوا پيوست لەسەر موسلمان برىتى دەييت لە جەنگ و كوشتار بە دريژايى ژيان بەبى پيدانى هېچ جۆرە گرنگيبەك بە لايەنەكانى ترى ژيان.

(۱) ابن حزم ۴۵، ابن سلامة ۱۵۶، ابن البارزى ۲۰۰.

(۲) لە سەرخرەئانى نەسخ نەبوونەو: الرازى: ۲۴/۲۶۲، والالوسى: ۲۰/۹۵، القرطبي: ۲۹۸/۱۳.

(۳) الناسخ والمنسوخ: ص ۲۰۳.

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "العنكبوت" دا

هەندى پێیانوايه ^(١) لەم سورەتەدا تەنھا يەك ئايەتى نەسخکراو هەيه ئەویش ئايەتى (٤٦) کە بە ئايەتى (٢٩)ى سورەتى "التوبة" نەسخکراو تەو، هەندىكى تر ^(٢) ئايەتى (٥٠) شى دەخەنە سەر و دەلێن بە ئايەتى شمشێر نەسخکراو تەو.

(٤٦)	﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾
(٥٠)	﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾

(١) ابن حزم: ٥٠، ابن سلامة: ١٥٧.

(٢) له واته: ابن المارزي: ص ٢٠٠.

-ثایه تی(٤٦) ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾^(١)

واته تنها به ریگهی باش و جوان موحاده له له گه ل نه هلی کیتابدا بکه ن^(٢) وه رو به پروو بوونه وهی زیری و ره قبیان به نه رمونیانی و کاری گیره شیوینیان به ناموزگاری، مه گهر نه وانه یان سته م ده که ن به زیاده ره وی له ده ستریزکاری، پنیان بلین جیاوازی له نیوان نیمه و نیوه دا بوونی نیبه جگه له وهی که تاره زووه کانتان و وه همه کانتان به سهر نیوه دا ده سه پینن.

ثایه تی نه سخکه ره پیتی بوچوونی نه وان بریتییه له م ثایه ته: ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ... وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ﴾^(٣).

بانگه شهی نه سخ پووج و بیینه مایه له به نه بوونی به ره له سترکاری له نیوان دوو ثایه ته که دا به وه لوارینه تیایدا هاتووه له ثایه تی(٤٦) دا که نه م به شهیه: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾^(٤)، واته به هاوه لدانان سته میان له نه فسی خویان کرد و دواتر سته میان له نیوه کرد به ده ستریزکی کردنه سهر به رژه وه ندیه زه روریه کانتان له نایین و زیان و ناموس و مال و سامان، له و باره دا پیویسته به ره ره چی سته مه که یان بده نه وه له ریگهی به کاره یتانی میزه وه له دواي شکستخواردنی گفتوگو به باشتین و چاکترین ریگه و شیواز، نه مه هه مان حوکمی هاتووه له ثایه تی (٢٩) دا، گهر به ره له سترکاری بوونی نه بیته نه سخ له کویدا دروسته ؟

(١) سورة العنكبوت/٤٦.

(٢) وهك له ثایه تی: {وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ}.

(٣) سورة التوبة/٢٩.

(٤) سورة العنكبوت/٥٠.

- ئايەتى (۵۰): ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾

پېيانوايە بە ئايەتى شمشىر نەسخراوہ تەوہ^(۱).

ئەم بۆچوونە پوچ و بېينەمايە لەبەر نەبوونی بەرھەستکاری لە نىوان بوو ئايەتەكەدا، چونكە ئايەتى: ﴿إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ﴾ مانای ريگەنەدان بە بەكارھێنانى ھىز ناگەيەنیت لە بارى بەرگري شەرعیدا، ئەركى سەر شانى پيغەمبەر (ﷺ) بریتىيە لە ترساندن، ھەر ھەما کاری ھەموو مەزھەبىك پيغەمبەر بێت يان كە سىكى ئاسايى بریتىيە لە بەرپەرچدانەوہى بوژمنكاری ھەر كات رووبەرووی دەبێتەوہ ئەوہش بە ئەندازەى بەرپەرچدانەوہى بوژمنكاریيەكە بە پيى ئايەتى: (فمن اعتدى عليكم فاعتدوا عليه بمثل ما اعتدى عليكم ولا تعتدوا).

"ابن الجوزي"^(۲) دەلێت: (ئايەتى: ﴿إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ ھەندىك پېيانوايە بە ئايەتى شمشىر نەسخراوہ تەوہ، ئەو نەسخە كاتىك ئەگەرى ھەبوو لەم ئايەتەدا بوایە: ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ﴾ بەلام لێرەدا نەخىر، چونكە ئەم ئايەتە ئەوہى جيگىر كرېوہە كە پيغەمبەر (ﷺ) ترسىنەرە، ھوكمەكانىشى پالېشتى ئەوہ دەكەن كە ئايەتەكە ھەوالە).

(۱) ينظر ابن البارزي المرجع السابق: ص ۲۰۰.

(۲) ص ۲۰۷.

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "الروم" دا

هەندىك پىيانوايه^(١) ئايەتى (٦٠)ى ئەم سورەتە بە ئايەتى شمشىر
نەسخراوەتەو، خودا-سبحانه وتعالى-دەفەرمويت: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا
يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾^(٢)

بانگەشەى نەسخبوونەو، ئەم ئايەتە پووچ و بێبنەمايه، چونكە فەرمان بە
"ئارامگرتن" نەهێ لە جەنگان پێويست ناكات لە كاتى داواكارى جەنگاندا بۆيه هېچ
بەرھەستكارىيەك بوونى نىيه، لەوێشەو نەسخ بوونى نىيه.

"ابن الجوزي"^(٣) دەلييت: ("السدي" پىيانوايه ئەو ئايەتە بە ئايەتى شمشىر
نەسخراوەتەو، ئەمە كاتىك راستە ئايەتەكە فەرمانى كردييت بە ئارامگرتن لە
جەنگان دژ بەوانە، بەلام گەر نەگەرى ئەو هەييت فەرمانى كردووه بە ئارامگرتن
لەسەر ئەو شتانەى فەرمانى پىكردووه و ئەو شتانەى نەهێ لىكردووه ئەو ويناى
نەسخ بوونەو ناكريت).

(١) ابن حزم: ص ٥٠، ابن سلامة: ص ١٥٨، ابن البارزي: ص ٢٠٠ وغيرهم.

(٢) سورة الروم/٦٠.

(٣) نواسخ القرآن: ص ٢٠٧.

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "لقمان"دا

بانگەكرانى نەسخ پېيانوايه لەم سورەتەدا يەك ئايەت نەسخكراوەتەو، ئەوێش ئايەتى: ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾^(١)

بەپێى بۆچوونى ئەوان ئايەتەكە بە ئايەتى شمشێر نەسخكراوەتەو^(٢).

ئەم بۆچوونە پوچ و بێبنەمايە بەم ھۆيانە:

١- نەبوونى بەرھەڵستى لە نێوان دوو ئايەتەكەدا، وەك چۆن لاى ھەموو خاوەن ژيڕىيەكى تەندروست رۆشنە، گەر وا داينىين بەرھەڵستى بوونى ھەيە ئەوا بە تايبەتكردن ھەڵدەگيرىت، بۆيە ھىچ پاساويك بۆ نەسخبوونەو بوونى نيبە.

٢- لە ئايەتەكەدا ھەرپەشە بوونى ھەيە و ھەرپەشەش ناچىتە ناو نەسخەو.

٣- ئايەتەكە ھەوالە و ھەوالىش ھوكمەكانى نەسخى بەسەردا گوزەر ناكات.

"ابن الجوزي"^(٣) دەلىت: (ئايەتى: ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ﴾، ھەندىك لە

ئەھلى تەفسىر پېيانوايه بە ئايەتى شمشێر نەسخكراوەتەو، ھەندىكىش دەلىن ماناكەى بە ئايەتى شمشێر نەسخكراوەتەو نەك گوزارەكەى، ئەم قسەيە ھىچ بنەمايەكى نيبە، چونكە ئايەتەكە دلئەوايى پيغەمبەر(ﷺ) لەخۆ دەگرىت لەكاتى دلئەنگيدا، ئەوێش نەرى جەنگان ناكات).

(١) سورة لقمان/٢٣.

(٢) ابن حزم: ٥٠، ابن سلامة: ١٥٨، ابن البارزى: ٢٠٠.

(٣) نواسخ القرآن: ص ٢٠٨.

نه سخی بانگه شه بۆکراو له سوره تی "السجدة" دا

هه ندیک پێیانوایه ^(۱) ئایه تی (۳۰) ی ئەم سورته که دوایین ئایه ته ئەم به شه ی: ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ﴾ نه سخکراوه ته وه به ئایه تی شمشیر

ئهمه ش بۆچووێکی پووچه به چەندین هۆ، له وانه:

۱- نه بوونی هیچ جۆره به ره له ستکارییه ک له نێوان ئەم ئایه ته و ئایه تی شمشیردا، چونکه مانای ئایه ته که ده لێت چاوه پوانی کات و به لێنی من به بۆ سه رخستنت به سه ر دوژمنه کانتدا، ئەوان چاوه پوانی رووداوه کانی رۆژگاری به سه ر تۆدا بێت له مردن و کوشتن، ئەوکات له ده ستت به وێنه وه، ئایا ئەم مانایه له داها توودا جه نگان هه رام ده کات هه ر کات پێویستیان پێی بوو تا ئەو هه رامکردنه به واجیوونی جه نگان له

(۱) ابن حزم الاندلسی: ص ۵۰، ابن سلامة: ۱۵۸، ابن البارزى: ص ۲۰۱ رواه الضحاک النسخ عن ابن عباس النحاس: ص ۲۰۷، وابن الجوزي: ۲۰۸ "وقال الصاوي: ۲۶۷/۳: "فاعرض عنهم" واته وازیان لی بهینه و پشتیان تیبکه و په لاماریان مه ده، ئهمه ش پێش فرمان کردن بوو به جهنگ له گه لیان، بۆیه نه سخکراوه ته وه به ئایه تی جیهاد، ئەگه ری نه وه ش هه یه ئایه ته که موحه کم بێت، به رده وام ده بێت "فاعرض عنهم" عوزری ئەو که سانه ی له وانه موسلمان ده بێت وه ریکره و نه وه ی ئەو له سه ریه تی و لێی وه شاوه ته وه وازی لی بهینه.

کاتی پئوښتدا- نه سخ بکړته وه؟ به ره لستکاری له کوډایه تا به نه سخ ه لږگیریت
 که بریتیه له سرپنه وهی وهی بیشو به ووه حیهی به دوایدا دیت؟
 ۲- چاوه پوانی رهوشی تایبته به خوی هیه و جهنگانیش رهوشی تایبته به خوی
 هیه، له مەرجه کانی به ره لستکاری و دږیه کی بریتیه له یه کیتی رهوش وکات.
 ۳- نه وه به لینه له خوداوه، به لین و هه پشه نه سخیان به سهردا گوزهر ناکات.

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "سبأ" دا

بانگەشەرانى نەسخ پېيانوايه^(۱) لەم سورەتەدا ئايەتى(۲۵) بە ئايەتى شمشير سىراوەتەو، ئايەتەكە: ﴿قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أُجْرِمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾
وتنى نەسخى ئەم ئايەتە بۆچوونىكى پووج و بېبنەمايە بەجۆرىك پووجکردنەو،
ئاتاج بە ھىنانى بەلگە ناکات بەھۆى روونى و ئاشکرايى و بەلگەنەويستىيەو،
بەلگەھىنانەو، ش بۆ بەلگەنەويست لە دەروازەى بېمانايە، سەرەپاي ئەو، ش بەوانە
دەلیم: ئەم ئايەتە رىسايەكى دەستورى کردارىيە و ھەموو دەستورەکان و
ياساکانى دەولەتانى جيهان وەريانگرتوو و کاريان پیکردوو، ئەم رىسايە لە
دياردەکانى مەزنى ئىسلامە کە دانى بە بەرپرسيار نەبوونى ھەموو مەووفىکدا ناوہ لەو
کارە تاوانکاریانەى کەسانى تر ئەنجامى دەدەن گەر ئەو کەسە خواھنى ژىرى بېت،
بەلام گەر کەسەکە ناکام بوو و لەژىر وەسپتداريدا بوو يان لەژىر سەرپەرشتياريدا بوو
ئەوا وەسپتدارەکە يان سەرپەرشتيارەکە بەرپرسيارە لە زيانگەياندن بە کەسانى تر
لەلایەن کەسە ناکامەکەو، گەر سەرپەرشتيار يان وەسپتدار لەو کارە رىگرى لى
نەکات، چەندىن ئايەتى تر بوونى ھەيە ھاوواتاي ئەم ئايەتەيە، لەوانە: ﴿وَلَا تَكْسِبُ

(۱) ابن حزم الاندلسي: ۵۱، ابن سلامة: ۱۵۹.

كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِدُ وَازِدَةً وَزِدَ أُخْرَى^(۱) هه روه ها تا به تی: ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِدُ وَازِدَةً وَزِدَ أُخْرَى﴾^(۲).
 "ابن الجوزي"^(۳) ده لیت: هیچ روه یه ک بۆ نه سخبوونه وهی نابینم، چونکه گرتنی هه رکه سیک به کاری خوی ریگری له جه نگان ناکات.

(۱) سورة الانعام/ ۱۶۴.

(۲) سورة فاطر/ ۱۸.

(۳) نواسخ القرآن: ۲۱۱.

نهسخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "الفاطر" دا

سه رخه رانی نه سخ پیانوايه ^(۱) له م سوره ته دا: نایه تی (۲۳) ﴿إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾ به نایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه.

ئوهی به لگه یه له سه ر پووچی ئه م بۆچوونه نایه تی (۲۴) ه که راسته وخو به دوایدا دیت، ئه وه ش: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ بۆیه کار و ئهرکی پیغه مبه ران - سه لامی خودایان له سه ر بیت - بریتیه له گه یاندنی حه ق و په یامی خودایی و روشنکردنه وهی ئه وهی هه ر که س به ئه ندازه ی گه ردیله یه ک خیر نه نجام بدات خودا ده یبینیت و هه ر به و جوړه هه ر که س به ئه ندازه ی گه ردیله یه ک شه ر نه نجام بدات خودا ده یبینیت، ئه مه ش به ره له سستی ناکات له گه ل نایه تی شمشیر و به کاره ی نانی شمشیر دژ به ده ستریزکار هه ر کات پیویست بوو.

"ابن الجوزي" ^(۲) ده لیت: هه ندی له ئه هلی ته فسیر ده لیت ماناکه ی به نایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه، له هاوشیوه کانی ئه مانه قسه مان کرد و روشنمانکرده وه ئه وه نه سخ نییه.

(۱) له پیش هه موویانه وه: ابن حزم: ۵۱، ابن سلامة: ۱۶۰، ابن البارزی: ۲۰۱.

(۲) نواسخ القرآن: ص ۲۱۲.

نهسخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "الصافات" دا

عاشقانی نه سخ پییانوایه^(۱) له م سوره ته دا چوار ئایه تی نه سخکراو بوونی هه یه که به ئایه تی شمشیر نه سخکراو نه ته وه، نه و چواره ش ئایه تی: (۱۷۴ و ۱۷۵ و ۱۷۸ و ۱۷۹):

ئایه تی (۱۷۴) ﴿فَقَوْلٌ^(۲) عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ^(۳)﴾

ئایه تی (۱۷۵) ﴿وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ﴾

ئایه تی (۱۷۸) ﴿وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾

ئایه تی (۱۷۹) ﴿وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ﴾

پییانوایه نه م چوار ئایه ته هه ریه که یان به ئایه تی شمشیر نه سخکراو نه ته وه.

ئایه تی (۱۷۴) له ئایه تی (۱۷۸) دا دووباره بووه ته وه، هه روه ها ئایه تی (۱۷۵) یش

له ئایه تی (۱۷۹) دا دووباره بووه ته وه، وه ک دلتیا کردنه وه یه ک بۆ هه ره شه لیکردنیان

(۱) له وانه: ابن حزم: ۵۲، ابن سلامة: ۱۶۰، ابن البارزی: ۲۰۲ مقاتل بن حیان نواسخ

القرآن: ۲۱۲ غیرهم من عشاق النسخ.

(۲) واته پشت هه لیکه له بیباوه پانی مه که.

(۳) واته تا کاتی هه ستانیان به وه ی پتویست ده کات دژ به وانه هیز به کار به پنی یان تا

کاتی مردنیان و دادگایی کردنیان له لای خوداوه (ﷻ).

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "القصص" دا

بانگەرانى نەسخ پېيانوايه^(۱) لەم سورەتەدا دوو ئايەت بە ئايەتى شمشىر
نەسخراوەتەو، ئەو دوانەش:

ئايەتى (۷۰) ﴿إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾

ئايەتى (۸۸) ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾

وتنى نەسخى ئەو دوو ئايەتە پوچ و بېبنەمايە ھەرەك بۆچوونەكانى پېتسوويان
بە چەندىن ھۆلەوانە:

۱- نەبوونى ھىچ جۆرە بەرھەلستكارىيەك لە نىوان ئەو ھى لەم چوار ئايەتەدا
ھاتووە لەگەڵ ئايەتى شمشىر، نەسخىش لقی بەرھەلستكارىيە.

۲- لە دوو ئايەتەكەدا ھەرەشە ھەيە، ھەرەشەش نەسخى تێدا نىيە.

"ابن الجوزي"^(۲) دەلالت: (ھەندىك كەس كە تىگەيشتىيان نىيە دەلالت ئەم
ئايەتە^(۳) بە ئايەتى شمشىر نەسخ كراوەتەو، ئەو ھەش قەسەيەكى راست نىيە، چونكە
ئايەتەكە ھەرەشەيە و ھىچ شتىكى تێدا نىيە رىگى لە جەنگان بكات) واتە ھەركات
پېويستى داواى جەنگانى كرد.

(۱) لەوانە: ابن حزم: ۵۲، ابن سلامة: ۱۱۶، "ابن البارزى" ئايەتى سىيەمى نەسخراو بە
ئايەتى شمشىرى زياد كراووە كە برىتيە لە ئايەتى: (۱۷) {اصبر على ما يقولون}
الاية.

(۲) نواسخ القرآن: ص ۱۴۲.

(۳) واتە ئايەتى: (۸۸).

نه سخی بانگه شه بوکراو له سوره تی

"الزمر" دا

"ابن حزم"^(۱) و سه رخه رانی نه و له زیاده پره وانی نه سخ و خراپه کاران به رانبه ر مه زنی و شکومه ندی خودا و مه زنی قورئان به نه زانی یان زیاده پره وی و که مپه وی له بیرو بوجوونی نابه رپر سیارانه یاندا پییانوایه سوره تی "الزمر" سوره تیکی مه کییه و هه موو ئایه ته کانی موحه که من جگه له حه وت ئایه ت که به ئایه تی شمشیر^(۲) نه سخکراونه ته وه، نه وانه ش:

- (۳) ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾
- (۱۳) ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾
- (۱۵) ﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾
- (۳۶) ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾
- (۳۹) ﴿قُلْ يَا قَوْمِ اْعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾
- ﴿فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
- (۴۱) بِوَكِيلٍ﴾
- ﴿عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ
- (۴۶) يَخْتَلِفُونَ﴾

(۱) ص ۵۲ ابن سلامة ۱۶۲، "ابن البارزی" نه سخکراوه تیایدا ضوار ئایه ته، له کتییی "النحاس" و "قتاده" و کتسانی تریشدا که له وان وردترن باسی سورقتی "الزمر" نه کراوه.

(۲) ای باستثناء الایه (۱۳).

ثایه تی (۳) ﴿إِنَّ اللَّهَ يَخْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾.
 ثایه تی (۱۳) ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾
 ئەم ئایەتە نەسخراوەتەو بەم ئایەتە: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾.

پێشتر بەرپەرچی ئەم بۆچوونەمان داوەتەو لەسەر ئایەتی (۱۵)ی سورەتی
 "الأنعام" ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ کە پێیانوایە بە
 ئایەتی نووهم لە سورەتی "الفتح" نەسخراوەتەو، لەوێ ئەوە نەندە پێویست بێت
 بەرپەرچی ئەم بۆچوونە تێکچوووەمان داوەتەو، بۆیە لێرەدا پێویست بە
 دووبارەبوونەو نێه، بەلام تێبینییەك دەخەمە سەر ئەوەی پێشوو ئەوەش: چۆن
 یەك ئایەت دوو جار دووبارە دەبێتەو بەهۆی گرنگییەکیەو لە هەردوو جارەكەشدا
 نەسخ دەبێتەو؟ وەلامەکی بۆ هەر کەسێکی خاوەن ژیری تەندروست بەجێدەهێلم.

ثایه تی (۱۵) ﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾.
 ثایه تی (۳۶) ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾.
 ثایه تی (۳۹) ﴿قُلْ يَأْقُومِ اَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾.
 ثایه تی (۴۱) ﴿فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
 بِوَكِيلٍ^(۱)﴾.

"ابن سلامه"^(۲) ئایەتی (۴۶)ی خستۆتە پال ئەو ئایەتانە، کە دەفەر مویت: (عَالَمِ
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ)
 پێیانوایە هەموو ئەم ئایەتانە جگە لە ئایەتی (۱۳) بە ئایەتی شمشیز
 نەسخراوەتەو.

(۱) "الوكيل" بریتییە لە دادپایەكەری كار و كردەقووی خیر و شەری خەلكی.

(۲) الناسخ والمنسوخ: ص ۱۶۲.

پوچى ئىم بۆچۈنە تىكچۈانە رۇشن و بەلگەنەرىستە، سەلماندنى بەلگەنەرىستىش كاریكى بېمانایە و كوشتنى كات و تەمەنە، بەرەلستكاری لە كوئی ئىم ئایەتانه و ئایەتى شمشیردا بوونی ھەيە تا بە نەسخکردنە ھەلېگىریت، زیادەپەوی گەیشتوتە ئاستىك دەسەلاتى خودا لەناو بەندەکانیدا بە ئایەتى شمشیر سراوتەو، وای لیھاتوو ھەر ھەرەشەيەك لە قورئاندا ھاتىت ئایەتى شمشیر بەدرۆی دەخاتەو، خودا لە دواپۇژدا لییان ببوریت، چونکە عوزرى خویان بەدەستەو بوو.

"ابن الجوزي"^(۱) لە بەرپەرچدانەو ھەي بانگەشەي نەسخی ئایەتى (۱۵)دا دەلالت: (ئەمە فەرمان نییە، بەلکو ھەرەشەيە و ئایەتیکى موھکەمە و وەك ئىم ئایەتە وایە: ﴿اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ﴾ ھەندىك كە تىگەیشتنیان نییە پىیانوایە ئىو بە ئایەتى شمشیر نەسخراو تەو، بۆیە ئىو قسەي کردوو ۋا گومانى بریدوو - مانای ئایەتەكە - فەرمان بیت، ئىو ھەش گومانىكى تىكچوو و خەيالىكى بى ئەرزشە).

ھەر بەو جۆرە بەرپەرچى ھەموو بۆچۈنەکانى داو تەو، ھەر كەس درىزەي ئىم بابەتەي گەرەكە با بگەریتەو بۆ كتیبى "نواسخ القرآن" / ص (۲۱۵-۲۱۶).

(۱) نواسخ القرآن: ص ۲۱۵.

نه سخى بانگه شه بۆكراو له سوره تى "غافر" دا

بانگه رانى نه سخ پييانوايه^(۱) له م سوره ته دا دوو ئايهت هه يه به ئايه تى شمشير
نه سخكراوه ته وه، ئه و بوانه ش:

ئايه تى (۵۵) ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾.

ئايه تى (۷۷) ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ
نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ﴾.

نه سخكراوى بانگه شه بۆكراو له دوو ئايه ته كه دا برىتييه له: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ﴾.

بانگه شه كه پووچ و بيينه مايه به چه ندين به لگه ي روشن، له وانه:

۱- ئه م گوتاره به ته نها ئاراسته ي پيغه مبه ر (ﷺ) نه كراوه، به لكو گوتاريكى
تاييه ته و خودا مه به ستي پي هه موو تاكيكى خيزانى مرقايه تيبه به وه ي هه ركات
روويه پروي گرفت يكي ئاييني يان دونيايى بوويه وه يه كه مجار له سه ريه تى خوى به
ئارامگرتن برازينتييه وه، ئه وه ش له مه زنترين سيفه ته كان و ره وشته په سه ند و
باشه كانه و پيويسته هه موو مرقايك خوى پي جوان بكات.

زۆريك له گرفت و ته نگه زه ي دژوار به ئارامگرتن به بي نازار و رشتنى خوئين و
تيا بربنى مال و سامان چاره سه ر بوون.

(۱) المراجع السابقة.

۲- فەرمانکردن به ئارامگرتن له يەك ئايەتدا نووجار نووبارە بوو، تەوہ ئەمەش بۆ گرنگی ئارامگرتن دەگەریتەوہ.

۳- چۆن خودا-سبحانہ وتعالی- له يەك سورەتدا نووجار فەرمان بە شتێك دەكات و پاشان له هەردوو جارەكەدا دەیسریتەوہ، ئایا ئەمە نامۆ نییە تەنانت گەر له مەوقیعی ئاسایی بوە شیتەوہ؟

۴- نوو ئایەتەكە له میانەى هەپەشەدا هاتوون، ژیرمەندان له موسلمانان كۆدەنگیان هەپە له سەر ئەوێ ئایەتەكانی هەپەشە و ترساندن و بەلێن و هەوال نەسخ نایانگرتەوہ.

"ابن الجوزي"^(۱) دەلێت: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ ئەم ئایەتە لەم سورەتەدا له نوو شویتندا هاتووە، باسی ئەوێان کردووە نەسخراپیتەوہ بە ئایەتی شمشیر، لەسەر هاوشیوێهەكانی ئەمە بپارماندا نەسخ بوونی نییە (۵- هیچ بەرھەڵستکارییەك بوونی نییە له نیتوان ئارامگرتن له ئیستادا و بەکارھێنانی هێز له داھاتوودا بەھۆی جیاوازی كات و بارەوہ (رەوشەوہ).

(۱) نواسخ القرآن: ص ۲۱۶.

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "فصلت"دا

"ابن حزم"^(۱) دەلالت: لەم سورەتەدا تەنھا يەك ئايەت ھەيە بە ئايەتى شمشير
نەسخکراوەتەو.

ئايەتى(۳۴) ﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي
بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾.

لەگەڵ ئەوێ مانا بەرز و بلندەکانى ئەم ئايەتە رێگە بە نەسخبوونەو و سەرپانەو
نادەن، چونکە خودا بە مەژۆ دەلالت لە ھەموو کات و شوێنێکدا گەر رووبەرووی خراپە
بووبووە بە چاکە پالێ پێوە بنێ، چونکە ئەو کارگەرترین رێگە بە بۆ
بەریەرجدانەو و سەرپنەوێ خراپەکە، لەو رێگەيەو ئەو دوژمنایەتیيەى نیتوان خۆت
و ئەو دەگۆریت بە دوستانەتى گيانى بەگيانى، ئەم حیکمەتە تەنھا ئارامگرا دەتوانن
بەدەستى بھێنن و تەنھا ئەوانەى خواوێ بەشى مەزن پێیان دەبەخشیت گەر بواری
ئەو ھەبوو خراپە بە چاکە پال پێوە بنریت، بەلام گەر بواری ئەو نەبوو ئەوا لەسەر
مەژۆ پێویستە رووبەرووی خراپە ببیتەو بە خراپە، وەك بەکارھێنانى ھێز بۆ
چارەسەرى کێشە و گەرفتەکان و لابردنى ھەرەشەى راستەوہبوو.

ئایا ئەم مانا بالانە لە نیسلامدا دەسپێنەو، ئایا ھیچ جۆرە بەرھەڵستکارییەك لە
نیتوان ئەمە و پەنا بردن بۆ ھێز لە کاتى پێویستدا بوونی ھەيە؟ نەخیر و بەدلتایيەو
نەخیر.

(۱) الناسخ والمنسوخ: ص ۵۳.

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "الشورى" دا

هەندىك لە بانگەشەرانى نەسخ پييانوايه^(١) لەم سورەتەدا هەشت ئايەتى نەسخراوى تەدايه، هەشيانه^(٢) دەلالت نەسخراو حەوت ئايەتە، كەسانىكىش دەلالت^(٣) شەش ئايەتى نەسخراوى تەدايه.

"النحاس" پينچ ئايەتى باس كرەوه كە ئەمانەن: (٥ و ١٥ و ٢٠ و ٣٣ و ٣٩) "ابن الجوزي"^(٤) تۆ ئايەتى خستوو تە روو، پاشان بەلگەى ئەوانەى بەرپەرچداو تەو كە دەلالت ئەو ئايەتە نەسخراو تەو.

(١) لەوانە: ابن حزم: ٥٣-٥٤.

(٢) وەك: ابن سلامة: ١٦٤-١٦٥.

(٣) وەك: ابن البارزى: ٢٠٣-٢٠٤.

(٤) نواسخ القرآن: ٢١٨-٢٢٢.

- ﴿تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (٥)
- ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ (٦)
- ﴿فَلِذَلِكَ فَادُعْ وَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ (١٥)
- ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ (٢٠)
- ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ (٢٣)
- ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾ (٣٩)
- ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا﴾ (٤٠)
- ﴿وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾ (٤١)

لیره به دواوه خستنه پوو و پووچه لکرینه وهی بۆچوونی ئەوانه دهخهینه روو که دهلێن نه سخ له سوره تی "الشوری" دا بوونی ههیه:

ئایه تی (٥) ﴿تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

پێیانوایه ئەم ئایه ته به ئایه تی (٧) له سوره تی "غافر" سێواوه ته وه که بریتیه له: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ الآية.

به‌ونده ده‌وه‌ستم "ابن الجوزی" له به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی ئەمانه‌دا وتووێه‌تی، که ده‌لێت: ^(۱): ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌سته‌یه‌ک پێیانوایه له‌وانه "منبه و السدی و مقاتل بن سلیمان" نه‌سخ‌کراوه‌ته‌وه به‌ ئایه‌تی: ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەمه‌ش قسه‌یه‌کی ناشیرینه، چونکه دوو ئایه‌ته‌که هه‌واله و هه‌والیش ناچێته ژێر نه‌سخه‌وه ^(۲) پاشان له‌ نێوان دوو ئایه‌ته‌که‌دا دژیه‌کی بوونی نییه، چونکه داوای لیخۆشبوونیان بۆ باوه‌رپاران داوای لیخۆشبوونیکی تایبه‌ته و هیچ که‌سیکی تێناچێت مه‌گه‌ر رێگه‌ی راست و ره‌وانی گرتیته‌ به‌ر، بۆ ئەوانه داوای لیخۆشبوون و و په‌ناپێدانیان له‌ ئاگر و کردنه ژووره‌وه‌یان بۆ به‌هه‌شت بوونی هه‌یه

له‌ قسه‌که‌ی "ابن الجوزی" هه‌ ئه‌وه پالڤته ده‌کرێت: وتنی نه‌سخ تێکه‌لییه له‌ نێوان نه‌سخ و تایبه‌تکردنا، ئەمه ئەگه‌ر مه‌به‌ست به‌ نه‌سخ مانا گه‌شتیه‌که‌ی نه‌بێت، ئەگینا هیچ به‌ره‌هه‌ستییه‌ک له‌ سه‌ر قسه‌که‌یان نییه به‌ مانای تایبه‌تکردنی گه‌شتی، وشه‌ی "مَنْ" له‌ ئایه‌ته‌که‌ی یه‌که‌مدا "اسم الموصول" ه‌ مانای گه‌شتی ده‌گه‌یه‌نێت له‌ خودی خۆیدا و باوه‌رپاران و که‌سانی تریش ده‌گرێته‌وه، له‌ ئایه‌تی دووه‌مدا گه‌شتیه‌که‌ی به‌ باوه‌رپاران تایبه‌تکرده‌وه.

— ئایه‌تی (۶): ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾

پێیانوایه ئەم ئایه‌ته نه‌سخ‌کراوه‌ته‌وه به‌ ئایه‌تی شمشێر. دروست ئەوه‌یه نه‌سخ بوونی نییه به‌ هۆی نه‌بوونی به‌ره‌هه‌ستکارییه‌وه له‌ نێوان نه‌سخه‌ر و نه‌سخ‌کراودا، چونکه خودا هه‌والی مۆله‌تپێدانی بێباوه‌رانی داوه‌ داوای ترساندنیان و ده‌فه‌رمووت: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ ئەو خواوه‌ندانه‌ی

(۱) نواسخ القرآن: ص ۲۱۸.

(۲) له‌ سه‌رخه‌رانی نه‌سخ نه‌بوونه‌وه: الرازی: ۱۴۶/۲۷، والالوسی: ۱۱/۲۵، والقرطبی: ۵۰۴/۱۶.

له خوار خوداوه ده یانپه رستن، واته بیباوه پانی مه که ﴿اللَّهُ حَفِیْظٌ عَلَیْهِمْ﴾ واته کار و کرده وه کانیان له سهر ده نویست و ده یانپاریزیت، هیچ شتیک له و کار و کرده وانه له خودا بزر نابیت ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَیْهِمْ بِوَكِیْلٍ﴾ واته تو زال نه کراویت به سهر نه وانه دا تا کو به زور بیانیه نیت نه ناو نیمانه وه، به لکو وه ک ترسینه ریک بۆ سه ریان ره وانه کرلوی و بانگه ریکی بۆ سهر ریگه ی روشد و که مال، به لام گه یشتن به نامانجه که ده که ویتنه ژیر ده سه لاتی خوداوه به ته نها، به ره له ستکاری له نیتوان نه م بوو ثایه ته دا له کویدایه تا به نه سخ هه لېگیریت؟

"ابن الجوزي"^(۱) ده لیت: (تورینه ی ته هلی ته فسیر پتیا نوایه نه م ثایه ته نه سخکراوه ته وه به ثایه تی شمشر، مه زه بی خومان له هاوشتیه کانی نه وه خسته پوو، مه به سته که نه وه یه نیمه تومان نه کردوه به وه کیل به کار و کرده وه کانیان بیانگریت، بویه نه گه ری نه سخی تیدا نییه) پاشان ثایه ته که هه وال و هه ره شه یه و نه و دوانه ش نه سخ قبول ناکه ن.

- ثایه تی (۱۵) ﴿فَلْذَلِكْ فَادَعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ أَمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾.

نه م ثایه ته په یوه ندی به ثایه ته کانی پیشتروه هیه که یه کیتی ثایینه کان روشن ده که نه وه ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ تا کوتایی، پاشان خودا- سبحانه - روی گوتاری ده کاته پیغمبر (ﷺ) و پتی ده فهرمویت: بانگ بۆ ریکه وتن و کوپونه وه له سهر نه م نه سه له هاویه شه بکه له نیتوان هه موو ثایینه کاند، و له سهر

بانگەواز راست راۋەستە ۋەك چۆن خودا فەرمانى پىكىرىۋى، شۆيىنى ئارەزۋو ۋەھمەكانى ئەۋان مەكەۋە ۋەبلى بەگشتى باۋەپم ھەيە بە ھەركىتتېك خودا دايىبەزانىۋە ۋەپەرۋەردىگار فەرمانى پىكىرىۋوم دادپەرۋەرى لە نىۋانتان ئەنجام بىدەم، لايەنگىرىم بۆ دەستە ۋەرگەزىك نىيە، خودا پەرۋەردىگارى ئىمە ۋەئىۋەيە، ئىمە پاداشت ۋەسزى كار ۋەكردەۋەي خۆمان ۋەردەگىرن ۋەئىۋەش پاداشت ۋەسزى كار ۋەكردەۋەي خۆتان ۋەردەگىرن، لەۋاي دەرگەۋەتنى ھەق جىگەيەك بۆ دوزمنايەتى لە نىۋانمان نامىنىتەۋە جگە لە لە ملھوپى ۋەسەپپىچى، خودا ئىمە ۋەئىۋەش كۆدەكەتەۋە ۋەگەرپانەۋە بۆ لاي ئەۋە^{(۱)(۲)}.

پىيانۋايە ئەۋەتە بە ئايەتى (۲۹)ى سورەتى "التوبە" نەسخراۋەتەۋە كە بىرىتىيە لە: ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾.

بەرھەلستىكارى نىۋان ئەم دىۋەتە لە كۆيدايە تا بە ئايەتى دىۋەم ئايەتى يەكەم نەسخىرىتەۋە ۋەبەرھەلستىكارىيەكە ھەلگىرىت، ئايا ئايەتى يەكەم دىۋور ۋەزىك ئامازەي ھەرامكىرنى جەنگانى تىدايە دژ بە دەستدرىزكاران ھەركات پىۋىستى داۋاي ئەۋەتەنگانەي بىكات تا ئەۋەرامكىرنە بەم ۋەاجىبۋەنە بىرىتەۋە؟ ۋەلامەكە: نەخىر پاشان نەخىر.

ئايەتى (۲۰) ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصيبٍ﴾.

پىيانۋايە ئەم ئايەتە نەسخراۋەتەۋە بە ئايەتى (۱۸)ى سورەتى "الإسراء". ئەم بۆچۈۋە پۈۋچ ۋەبىنەمايە بە چەندىن ھۆكە لە بەرپەرچدانەۋەي بۆچۈۋى نەسخى ئايەتى (۱۴۵)ى سورەتى "آل عمران" دا روشنمان كىردەۋە، بۆيە پىۋىست بە

(۱) المصحف المفسر للاستاذ محمد فريد وجدي.

(۲) لە سەرخەرائى نەسخ نەبۈۋەۋە: الرازى: ۱۵۸/۲۷، والالوسى: ۲۵/۲۵ ص ۶۴۰، والقرطبي: ۱۲/۱۶.

دووباره کړېنه وه ناکات.

پاشان چوَن حوکمیک له دوو سوره تدا دووباره ده بیته وه و له هر دوو کیاندا ده سپړته وه، نه مه چ سه رسو پمان و نامو یی ه که^(۱).

—ثایه تی (۲۳) ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾.

پیانوا یه به ثایه تی (۴۷) ی سوره تی "سبأ" نه سخکړلوه ته وه، که بریتی یه له: ﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنَّ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾. نه مه بوچوونیکې پوچ و بیینه مایه، چونکه مه به ست به "أجر" له ثایه ته که ی دووه مدا سیله ی خزما یه تی یه، بوی ثایه تی یه که م تاییه تکراره به وه لوار دنه ی تییدایه، ثایه تی دووه میس پیډاگریه له وه لوار دنه ی ثایه تی یه که م، به ره لستکاری له کوئی ه لوار دنه که و ثایه تی دووه مدایه تا به نه سخ ه لگیریت؟ واته: بلای شتیکتان لی ناکه م له سر نه و پیډاگه یان دن و رینموونی و ناموژگاریانه ی ناراسته تان ده که م جگه له خو شه ویستی خزما یه تیم له نیوه وه.

"ابن الجوزي"^(۲) ده لیت: (له "ابن عباس" وه) ﴿...﴾ فه رموی تیره یه ک له قوره یش نه بو پیغه مبه ر ﴿...﴾ خزما یه تی له گه ل نه بوو ییت، بوی نه م ثایه ت دابه زی: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ واته ته نها سیله ی خزما یه تی نیوان من و نیوه م له گه ل بگه یه نن^(۳) نه مه ش دروسته که یه تی و نه سخ به هیچ جوړیک روو له و ثایه ته ناکات).

(۱) له سرخه رانی نه سخ نه بوونه وه: الرازي: ۱۶۲/۲۷، والالوسي: ۲۷/۲۵، والقرطبي: ۱۹/۱۶.

(۲) نواسخ القرآن: ص ۲۲۰.

(۳) فتح الباري: ۱۸۵/۱۰.

ئايەتى (۳۹) ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾

بانگكە رانى نەسخ پييانوايه ^(۱) بە ئايەتى شمشير نەسخراوە تەوہ .

ئەمەش بۆچوونىكى پووج و بيينه مايه، چونكه لەسەر ئەوہ بيناكراوہ دەريارەى
 هاوہ لڢانە ران هاتووہ، ئەوہش هەلەيه، چونكه پەيوەندى هەيه بە ئايەتەكانى پيشتر
 لەخۆى، ئەوانەش ئەم ئايەتانەن: ﴿وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا
 غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ ^(۲) ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى
 بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ ^(۳)، پاشان دەفەر مويت: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ
 هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾ ^(۴).

پوختەى مانای ئەم سى ئايەتە ئەمەيه: ئەوانەى لە ئەنجامدانى تاوان و گوناھى
 گەورە خۆيان بە دوور دەگرن و کاتىك توورە دەبن لىخۆشبوونيان هەيه و دەست
 ناوہ شينن، ئەوانەى وەلامى خودايان دايەوہ لەوہى خودا و پيغەمبەر (ﷺ) بانگيان بۆ
 دەکرد- ئەوانە برىتى بوون لە ئەنصار- و نويز ئەنجام دەدەن و لەسەر بنەماى شورا
 و راويژ پيكردن بپارەكانيان دروست دەكەن، بپيارىك يەكلا ناكەنەوہ تا بۆچوونى
 ئەوانيتر تايادا وەرەنەگرن، لەوہى وەك رۆزى پيمان بەخشىون خيرو چاكە لەگەل
 هەژاران دەكەن، ئەوانەى گەر ستميك روويان لى بكات دەستەوسان دانانيشن بەلكو
 ستمەكە لەسەر خۆيان لادەدەن ئەوہش بە دەستپيشخەرى و ئازايەتى ئەوان بۆيە
 سەركەوتن بە دەست دەهينن.

(۱) لەوانە: ابن حزم: ص ۵۴، وابن سلامة: ص ۱۶۵، وابن البارزى: ص ۲۰۴.

(۲) سورة الشورى/ ۳۷.

(۳) سورة الشورى/ ۳۸.

(۴) سورة الشورى/ ۳۹.

- نایه تی (٤٠) ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا﴾

بانگه رانی نه سخ پټیانوایه^(١) به م به شعی نایه ته که نه سخکراوه ته وه: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾^(٢) نه مه ته واکه ری نایه تی (٤٠) ه که پټیانوایه به شعی دو وه می نایه ته که به شعی به که می نایه ته که ی سړپوه ته وه، نه مه ش نه وپه پی هه له کاریه .

"ابن الجوزي"^(٣) ده لیت: (هه ندیک له وانه ی تیگه یشتنیان نییه پټیانوایه نه م نایه ته نه سخکراوه ته وه به ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾^(٤) نه مه قسه ی که سیک نییه له "الناسخ والمنسوخ" تیگه یشتبیت، چونکه مانای نایه ته که: هر که س خراپه به رانبر خراپه کاریک نه نجام ددات با به نه ندازه ی خراپه کاریه که ی بیت، هر که سیش ده بوریت نه و با شتر و چاکتره).

خودا- سبحانه و تعالی- سزای خراپه کاری به خراپه ناویرد وه که ره چا وکړنیک بو لایه نی ره وانبیژی که پټی ده وتریت (مشاکله) نه گینا سزای تاوانکار خراپه نییه، واته سزای کاری خراپه سزایه که له گه ل بر و قه باره ی تاوانه که دا ده گونجیت، هر که سیش لیبور دنی به کاره یتا له گه ل نورمنه که ی و چاکه کاری نه نجامدا نه و پاداشته که ی له سهر خودایه، نه و- سبحانه- سته مکارانی خوشناویت.

- نایه تی (٤١) ﴿وَلَمَنْ اَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾

هر که س نه فسی خوی سهر خست له دوی نه وه ی سته می لیکرا نه وانه ریگه یه که بو سهره کونه و سهرزه نشت و دادگایی و سزادانیان بوونی نییه، به لکو لومه کړن و سزا له سهر نه وانه یه سته م له خه لکی ده که ن و فساد له سهر زه وی بلاو ده که نه وه به ناحق، نه وانه سزای به نازاریان بو پراوه ته وه.

(١) له پټش هه موویانه وه: ابن سلامة الناسخ والمنسوخ: ص ١٦٦.

(٢) نواسخ القرآن: ص ٢٢١.

(٣) سورة الشورى: ٤١.

بانگکه رانی نه سخ پټيانوايه^(۱) ئەم ئايەتە بە ئايەتە (۴۳)ی هەمان سوره ت نه سخکراوه ته وه ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾، واتە هەر کەس له سه ر ئازار ئارامی گرت و له گوناھی ئەو کەسه خۆشیوو خراپە ی له گەل کرد و نه فسی خۆی سه ر نه خست ئەوه له کار و باره په سه ند و خۆشه و یسته کانه، چونکه په ندیک ی عه ره بی ده لیت: (خۆشه و یستی له دوا ی دوژمنایه تی شیرینه ره له شیرینی). ئەم چا کانه ی که له قورئانی مه زنه وه فیریان ده بین بریتییه له لوتکه ی ئە خلاق و ئە و په ڕی مرۆف دۆستی بۆ مامه له ی مرۆف له گەل برا مرۆف ه که ی، به لام زۆرێک له خه لکی خراپه یان ده رحه ق ناویانگی ئیسلام و قورئان ئە نجامدا ئە مه ش به هۆی نه زانیان ه وه یان به هۆی چا ولیگه ری بۆ که سانی تر یا خود ده مارگیری کو یرانه .

"ابن الجوزی"^(۲) - ره حمه تی خودای لی بیّت - ده لیت: (ئایه تی: ﴿وَلَمَنْ انتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾ هه ندیک له وانه ی تیگه یشتنیان نییه پټیانوايه نه سخکراوه ته وه به ئایه تی: ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ ئە مه قسه ی که سیك نییه له "الناسخ والمنسوخ" تیگه یشتیبت، چونکه ئایه ته که ی به که م دروستی خۆسه رخسته ن جیگیر ده کات، ئە مه ش ده فه رمو یت ئازامگرتن باشتر و چاکتره)

(۱) له وانه : ابن حزم الاندلسی: ۵۵، وابن البارزی: ص ۲۰۴.

(۲) نواسخ القرآن: ص ۲۲۱-۲۲۲.

نەسخی بانگەشەبۆکراو لە سورەتی "الزخرف"دا

"ابن حزم الاندلسی" ھەموو سورەتەکان مەکییە جگە لە دوو ئایەت (۸۳ و ۸۹) ئەو دوو ئایەت بە ئایەتی شمشیر نەسخکراونەتەو، لەمەدا "ابن سلامة"^(۱) شوینی کەوتوو و ئەو "ابن حزم" وتوویەتی بەبێ گۆڕین و شیکردنەو دووبارە دەکاتەو، "أبو جعفر النحاس"^(۲) تەنھا باس لە نەسخبوونەو ئایەتی (۸۹) دەکات، "ابن البارزی" ئایەتی (۴۱)ی بۆ زیاد کردوو و پێیوایە ئەو سی ئایەت بە ئایەتی شمشیر نەسخکراونەتەو^(۳).

"ابن الجوزی"^(۴) دوو ئایەتەکانی یەکەمی خستۆتە روو، بانگەشە ئایەتی یەکەم (۸۳) رەد دەکاتەو و لەسەر پارسەنگای ئایەتی دوو میان بێدەنگە. "النحاس"^(۵) نەسخی لە ئایەتی (۸۳)دا باس نەکردوو، نەسخی لە ئایەتی (۸۹)دا گواستۆتەو بەبێ پارسەنگدان.

(۱) ص ۱۶۷.

(۲) ص ۲۱۸.

(۳) ص ۲۰۵ (فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ) سورة الزخرف/ ۴۱ بانگەشە نەسخ لەم ئایەتەدا بێبەنەمایە لەبەر نەبوونی هیچ جۆرە بەرھەستکارییەک لە نێوان ئایەتەکان و ئایەتی شمشیردا، بۆیە بەرپرەردانەو بانگەشە نەسخیم پشتگوێخست.

(۴) نواسخ القرآن ص ۲۲۲.

(۵) ص ۲۱۸.

- ﴿فَذَرِهِمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ﴾ (٨٣)
 ﴿فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ (٨٩)

- نایه تی (٨٣) ﴿فَذَرِهِمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ﴾^(١)
 واته لئیانگه پئی له پووچی و بیمانایی خویاندا با نوقم بن و له دونیا یاندا سه رقائی
 گالته و گه پ بن تا رووبه پووی رۆژی خویان ده بنه وه له رۆژی دوابی که به لئینان
 پیدراوه، "الزمخشری"^(٢) ده لیت: ئەمە بەلگەیە ئەوەی دەیلێن له ده روزهی نه زانی
 و رۆچوونی بیمانا و یاریکردنه، هه روه ها ئاگادار کردنه وهی پێغه مبه ره (ﷺ) له وهی
 دلایان مۆرکراوه و به هیچ شیوه یه ک بهر ره حمه ت ناکه ون.

به لگه کانی پووچی بۆچوونی نه سخبوونه وهی نایه تی (٨٣) به نایه تی شمشیر:
 ١- نه بوونی به ره له ستکاری له نیوان دوو نایه ته که دا، نایه تی (٨٣) روونکردنه وهی
 رۆلی پێغه مبه ره (ﷺ) له دوابی پیراگه یانندن و هه ولی هیدایه ت و ریتموونیان بۆ سه ر
 رێگهی راست و ره وان و دروست، ئەم رۆله کۆتایی پێ دیت به واز لێهێنانیان بۆ
 ده سه لاتێ خودایی و دادگاییکردنیان له دوا رۆژدا گه ر ئە وهی پێغه مبه ره (ﷺ)
 پێیه ستاوه به ره می نه بوو.

٢- نایه ته که جهنگانی هه رام نه کردووه گه ر ئە وانه ده ستدریژیان کرده سه ر
 موسلمانان تا فه رمان به جهنگان له نایه تی شمشیردا ببیته نه سخکه ره وهی ئە و
 هه رامکردنه.

٣- له ته فسیره باوه پێیکراوه کاند^(٣) قسه یه ک له سه ر نه سخی ئە م نایه ته نه کراوه.

(١) سورة الزخرف/٨٣.

(٢) الکشاف: ٤٩٧/٣.

(٣) ينظر التفسير الكبير للرازي: ٢٣٤/٢٧ وما بعدها، القرطبي: ١٦/١٢١، الكبّر: ٩/٥٩،
 وما بعدها الکشاف: ٤٩٧/٣، البيضاوي بلا رقم، الصاوي: ٤/٥٨، ابن العربي: ٣/١٦٧٧،
 وغيرها من التفاسير الاخرى المعتمدة.

٤- گهروا دابنځين بهرهلستكاري بوونی ههيه لهگهل ئايهتي شمشيردا نهوا گشتاندنی ئهم ئايهته به ئاياتي شمشير تاييهته دهگریت، چونكه ئايهتي شمشير تاييهته به باری دهستدریژكاري و بهرپرچدانهوهی نهو دهستدریژكارييه.

٥- وتنی نهسخ پڼويست دهكات بوتريت ئهم ئايهته حوكميكي هيناوه تهنها تاييهته به سهردهمی هاتنی پهيامی خوداوه، پڼوستهكه پووج و بڼينهمايه، ههر بهو جوړه پڼويستكراوهكه.

٦- گهروا ئهم ئايهته وهاوشيوهكاني ئهم ئايهته نهسخرابنهوه به ئايهتي شمشير ئهمه بهلگهی نهوهيه بنچينه و بنهړهته له ئيسلامدا بریتيه له جهنگ و رشتنی خوڼ و ناشتی ههلواردهيه، ئهمهش پيچهوانهيه به روحي شريعتهی ئيسلام و نهو ناوهروكهی قورتان له ئاميزی دهگریت، تهنها كهسی نهقام به ئايين و دونياكهی ئهم قسهيه دهكات.

٧- ئايهتهكه ههړهشه و ترساندنه، هوشمهندان و زانايان كردهنگيان ههيه لهسهر نهوهی ههړهشه نهسخی بهسهردا گوزهر ناكات.

٨- "ابن الجوزي"^(١) به توندی بانگهشهی نهسخی ئهم ئايهتهی رهد كردهوتهوه.

— الآيه (٨٩) ﴿فَاصْنَعِ لَهُمْ قُلُوبًا سَلَامًا فَيَسْمَعُوا قَوْلَهُ﴾^(٢)

واته پشتهلېكه له بانگكردنيان و بڼهيو بيه له ئيماننهنيانان و مالتاوايان لي بكه وازيان لي بهينه و پييان بلې له دهستان سهلامهته دهبين وازتان لي دههينين و له داهاتوودا دهزانن و دهبينن، ئهمهش ههړهشهيه له خوداوه بو ئهوان و دلتهوايي پيغهمبهرهكهيهتي^(٣).

(١) نواسخ القرآن ص ٢٢٢.

(٢) سورة الزخرف: ٨٩.

(٣) الكشاف للزمخشري: ٤٩٩/٣.

"الرازي"^(۱) ده لیت: "سیبویه" ده لیت: ماناکه ی وازلیته پنهانه، هاوشیوهی نه وه
 فهرموده که ی نبیره ایم - سه لامی خوای له سهر بیت - ﴿سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ
 رَبِّي﴾^(۲) هه روه ها نایه تی: ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ﴾^(۳).

به لگه ی پووچه لبوونه وهی بانگه شه ی نه سخ ی نایه تی (۸۹) به نایه تی شمشیر:
 به لگه بۆ پووچه لبوونه وهی ئەم بانگه شه ده هینریتته وه به و به لگانه ی جیگیرمان
 کرد له سهر پووچه لگردنه وهی بانگه شه ی نه سخ ی نایه تی (۸۲) ئەم به لگانه ی تریش
 ده خه ی نه سهر یان:

۱- ئەوهی له "ابن عباس" وهه گوازاوه ته وه له وتنی نه سخ ی ئەم نایه ته به
 نایه تی شمشیر تیکه لگردنه له نیتوان نه سخ و تاییه تکردندا وه که چه ندین جار
 باسمان کردووه له و نایه تانه ی که پاشین پییانوایه به نایه تی شمشیر
 نه سخ کراونه ته وه به مانای تاییه تی نه سخ، بۆیه نه سخ لای "ابن عباس" نه و
 نه سخه نییه لای ئوسولیییه کان که بریتییه له سرینه وهی حوکیکی پیشوو به
 به لگه یه کی شهرعی دواتر، روشنکردنه وهی ئەمه له هاوشیوه کانیدا خراوه ته
 وو.

۲- "الرازي"^(۴) وتنی نه سخ له م نایه ته دا رهد ده کاته وه و ده لیت: لای من
 پابه ندبوونی نه سخ له م نایه ته دا ته مومژاوییه، چونکه ئەمره که ته نها یه ک جار
 فهرمان ده گه یه نیت، گهر ته نها یه ک جار هینای ئاماژه ی گوزاره که
 به رده بیتته وه، نیتر تیایدا چ پیوستیییه که به پابه ندبوونی نه سخه وه هه یه ؟
 ۳- ئەهلی ته فسیری باوه پیتکراو قسه یان له سهر نه سخ ی ئەم نایه ته نه کردووه^(۵).

(۱) التفسیر الکبیر: ۲۷/۲۳۵.

(۲) سورة مریم: ۴۷.

(۳) سورة القصص: ۵۵.

(۴) التفسیر الکبیر: ۲۷/۲۳۶.

(۵) راجع المراجع المذكورة من التفاسیر فی الآية (۸۲).

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "الدخان"دا

"ابن حزم الاندلسي"^(١) دەلالت هەموو ئايەتەکانى موحکەمن جگە لە يەك ئايەت
ئەوێش بریتىيە لە: ﴿فَارْتَقِبْ اَنْهُمْ مَرْتَقِبُونَ﴾^(٢) بە ئايەتى شمشیر
نەسخراوەتەو، "ابن سلامة" بە عادەتى خۆى هەمان قسەى دووبارە کړيوتەو^(٣)
بەبى قسە لەسەرکردن و شیکردنەو و بەلگەهێنانەو، هەر بەو جورە "ابن
البارزي"^(٤).

"النحاس"^(٥) هېچى لەبارەو نەوتووە، "الطبري"^(٦) دەلالت: تۆ ئەى محەمەد،
لە پەرەردگار تەو چاوەروانى سەرکەوتن بە بەسەر هاوێدانەراندا، ئەوان لە ناوێو
چاوەروانى کەوتنى تۆ و زالبون بەسەر تۆدا، بەوێ بەرەنگار دەبنەو لەگەڵ ئەو
حەقەى تۆ بۆت هێنان و لەسەرى دەپۆى، "البیضاوي والقرطبي"^(٧) والطبرسي^(٨)

(١) ص ٥٥.

(٢) سورة الدخان: ٥٩.

(٣) الناسخ والمنسوخ: ص ١٦٨.

(٤) ص ٢٠٥.

(٥) الناسخ والمنسوخ: ص ٢١٨-٢١٩.

(٦) جامع البيان في تفسير القرآن: ٨٣/٢٤.

(٧) الجامع لاحكام القرآن: ١٥٥/١٦.

(٨) مجمع البيان: ٧٠/٩.

والزمخشري^(۱) "نزيك به م مانايه قسه يان له سهر نايه ته كه كړدووه، به لام "ابن العربي"^(۲) قسه ي له سهر نه كړدووه.

به لگه ي پوچه لېوونه وه ي بانگه شه ي نه سخ ي نايه ته ي (۵۹) ي سوره ته ي "الدخان" به نايه ته ي شمشير:

۱- نه بووني هيچ جوړه به ره له ستيه كه له نيوان دوو نايه ته كه دا وهك چوڼ ليكدانه وه كه يمان له چه ندين ته فسيري باوه پيكر او وه گواسته وه، نه سخيش لقي به ره له ستيه كه به.

۲- له م نايه ته دا خودا- سبحانه وتعالى- جه نگانى له سهر موسلمانان حرام نه كړدووه گهر روويه پووي ده ستريزكاري بوونه وه تا شه و حرام بوونه به واجبووني جه نگان - به نايه ته ي شمشير- نه سخ بكرته وه.

۳- گهر وا دابنيين به ره له ستيه كه بووني هيه شه و به تاييه تكردن هه لده گيريت، چونكه هه نايه تيك پييانوايه به نايه ته ي شمشير نه سخ كړاوه ته وه - گهر بانگه شه ي به ره له ستيه كه دروست بيت - شه و به نايه ته ي شمشير تاييه تكراره، چونكه نايه ته ي شمشير تاييه ته به حاله ته ي ده ستريزكاري به پتي شه و كه ده فهرمويت: ﴿فَمَنْ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ﴾.

۴- نايه ته كه هه واله ژيرمه ندان كوده نكيان هه يه له سهر شه و هه هه واله كاني خودا نه سخيان به سهر دا نايه ته، شه گهر نه دانه پالي درو بولاى خودا- سبحانه وتعالى- پيويست ده بيت، شه و يش- عز وجل- له و سيفه ته پاك و بيگه رده.

۵- بنه پرت له ئيسلامدا ناشتويه به كوده نكي ژيرمه ندان، جه نك هه لواره يه و نايه ته ي شمشير تاييه ته به و باره هه لواره يه وه.

(۱) الكشاف: ۵۰۸/۳.

(۲) احكام القرآن: ۱۶۷۸/۴.

٦- ئەھلى تەفسىرى باوەپيىكراو ئاماژەيان بە نەسخى ئەم ئايەتە نەكردووە، جگە لە "الصاوي"^(١) كە يەكئىكە لەوانەى زىادەپەوى لە نەسخدا كړدووە، چونكە قورئان بە ئىجتىهاد نەسخ نابيىتەو، ئەوھى بە يەقین جىگىر دەبيىت بە يەقین دەسپيىتەو.

٧- "ابن الجوزى" نەسخى ئەم ئايەتەى رەد كړيوتەو و دەلالت: (دەستەيەك لە ئەھلى تەفسىر پيىيانوايە ئەم ئايەتە نەسخكراوئەو بە ئايەتەى شمشير ئيمە پيىمانوايە ئەو دروست نيبە، چونكە دژايەتەى لە نيتوان بوو ئايەتەكە و چاوەپوانى سزادا بوونى نيبە جا يان لە كاتى كوشتندا يان مردن يان لە دواپۆژدا لەمەشدا نەسخكراو بوونى نيبە)

(١) لەسەر "تفسير الجلاين ٦٧/٤" دەلالت: (ئەمە فەرمان بە جيهاد دەنوينايت، ئەو نەسخكراوئەو، چونكە ماناى "فارتقب" واتە مۆلەت و ماوہيان پى بدە بەبى چەنگان لەگەڵيان تا خودا حوكم لە نيتوان تۆ و ئەواندا دەرەكات) ئەمە بۆچوونىكى بيبىنەمايە و شان لەسەر بەلگەيەكى شەرىعى و ئەقلى لە بىرمەندانى خواوہن ژيىرى تەندروستەو داناڊات.

نەسخی بانگەشەبۆکراو لە سورەتی "الجاثیة" دا

بانگەکرانی نەسخ پێیانوایە نەسخ لەم سورەتەدا ئایەتی (١٤)یە، ئەوەش:
﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ﴾^(١)

مانای ئایەتەکە: "قل" بۆ گوتاری تاییەتە و مەبەست پێی گشتییە، بۆیە
پێغەمبەر(ﷺ) و کەسانی تریش دەگرتەووە کە خواوەنی ئیمانن، ئەوان ئازار لە دەست
کەسانی تر دەچێژن، ئێوە لە گوناھێ گوناھکاران خوشبێن گەر نەگەشتبوو
رادەیهک بە کارهێنانی هیز دژ بەوانە پێویست بوو بێت، چونکە خودا پاداشتی کەسێک
دەداتەووە لە گوناھێ گوناھکاران خوشدەبێت و گوناھکارە کەش سزا دەدات،
هەریەکەیان بەری کاری خۆی دەچێتەووە، گەر چاکە بوو بە چاکە و گەر خراپە بوو
بە خراپە، ئەمەش ئەو مانایەیه کە ئایەتەکە ی دوا ی ئەو ئایەتە پێداگری لێ
دەکات: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾^(٢).

(١) سورة الجاثية: ١٤.

(٢) سورة الجاثية: ١٥.

بانگه‌رانی نه‌سخ پښانوايه نه‌سخ‌کړاوه‌ته‌وه و له‌سره نه‌سخ‌کړه‌کي و هڅي دابه‌زینه‌کي و مه‌کيږون و مه‌ده‌نيږوني جياوازي له نيوانياندا هه‌يه، و تراوه به نايه‌تي شمشير نه‌سخ‌کړاوه‌ته‌وه (نايه‌تي پيښه‌مي سوره‌تي "التوبة") و تراوه به نايه‌تي (۲۹)ي سوره‌تي "التوبة" نه‌سخ‌کړاوه‌ته‌وه، و تراوه به نايه‌تي (۳۶)ي هه‌مان سوره‌تي (الجاثية)، و تراوه به نايه‌تي (۵۷)ي سوره‌تي "الأنفال"، و تراويشه به نايه‌تي (۳۹)ي سوره‌تي "الحج"

و تراوه نايه‌ته‌که مه‌کيږي و نه‌سخ‌کړاوه‌ته‌وه، و تراويشه مه‌ده‌نيږي و موخکه‌مه، و تراوه هڅي دابه‌زینه‌کي ناکوکي ښووه له نيوان "عبدالله بن أبي" و "عمر" دا، يه‌که‌ميان جنيوي به ښووه‌ميان دا، ښووه‌ميش ويستي بي‌کړت، و تراوه ده‌رياره‌ي نازارداني پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) له لايه‌ن هاوه‌ل‌دانه‌رانه‌وه دابه‌زيوه، و تراويشه له‌سره نازارداني موسلمانان دابه‌زيوه، هه‌روه‌ها و تراوه له غه‌زوه‌ي "بني المصطلق" دا دابه‌زيوه ښووه نه‌سخ نه‌کړاوه‌ته‌وه^(۱)، هه‌مانه ئيجتihadگه‌ليکي تاکلايه‌نه‌ن شان له‌سره ده‌قي قورئان يان سوننه‌تي پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) يان ئيجماع داناده‌ن، چو‌ن قورئانيکي جينگير به جينگير ښوونکي يه‌قيني به ئيجتihad نه‌سخ ده‌بيته‌وه؟

بانگه‌شهي نه‌سخ ښووج و بينه‌مايه به‌م به‌لگانه:

۱- ده‌قيک له قورئان يان فهرمووده‌ي پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) يان له ئيجماعي فه‌قيهان له هاوه‌لان يان فه‌قيهان له شوي‌نکه‌تووان نابي‌نريته‌وه ئاماره بکات به نه‌سخ‌ښوونه‌وي نايه‌تي (۱۴)ي سوره‌تي "الجاثية"، ښووه وتني نه‌سخي ته‌نها ئيجتihadه و له‌سره

(۱) بق زانباري زياتر له‌مه‌ر نه‌م جياوازيه نامه‌نتقيانه گه‌پانه‌وه ښو نه‌م سه‌رچاوانه ده‌کړت: ابن حزم الاندلسي: ص ۵۶، النحاس: ص ۲۱۸، ابن سلامة: ص ۱۶۸، کتاب الناسخ والمنسوخ في کتاب الله تعالى لقتادة بن دعامة السدوسي: ص ۴۴، ابن الجوزي: ص ۲۲۴-۲۲۵، ابن البارزي: ص ۲۰۵، القرطبي: ۱۶/۱۶۱، الزمخشري- الکشاف: ۳/۵۱-۵۱۱، البيضاوي بلا رقم، الصاوي: ۴/۱۹، الطبري: ۲۴/۸۶، الطبرسي: ۹/۷۴، ابن العربي: ۴/۱۶۸، الرازي: ۲۷/۲۶۴، الکياهراسي احکام القرآن: ۴/۳۷۱.

دژیه کی ئامیزگرانه بیناکراوه له نښان ئایه ته نه سخکه ره که و ئایه ته نه سخکراوه که، به جوړیک کړکړدنه وهی شیاو نه بیت، به لام نه م دژیه کییه بوونی نییه له دوو رووه وه: یه که میان: جیاوازی بابته، ئایه تی (۱۴) په یوه سته به پرسه تاکه که سییه کانه وه بۆ ئه و تاکانه ی روویه پووی ئازار ده بڼه وه له لایه ن که سانی تره وه، به لام ئایه تی شمشیر بابته که ی بریتیه له ده ستریز ی بۆ سر به رژه وه ندیه زه روویه کانی موسلمانان، بۆیه بابته تی دوو ئایه ته که له یه کتر جیاوازی.

دووه م: جیاوازی کات و رهوش، رهوشی ئابلوقه دار به ئایه تی (۱۴) جیاوازه له رهوشی راگه یاندنی جهنگ و به کاره ی تانی هیژ دژ به دوژمن.

۲- نه وهی له ئایه تی (۱۴) دا هاتووه له سیفه ته چاکه کانی موسلمانان که قورئان فرمانی پیکردوون له ژوریک له ئایه ته کانیدا له وانه ئایه تی: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾^(۱).

۳- گهر و دابن یین به ره له سترکاری بوونی هیه له نښان ئایه تی (۱۴) و ئایه ته نه سخکه ره که یدا ئه و به تاییه تکرندی دووه م بۆ گشتاندنی یه که م هه لده گیریت، چونکه ئایه تی (۱۴) گشتیه و ئه و ئازارانه ده گریته وه که ناگه نه راده ی به کاره ی تانی هیژ و ئازاردانیان که نه وه پیویست ده کات^(۲)، ئایه تی شمشیر یان هه ر ئایه تی کی تر پینانویه نه سخکه ره وهی نه و ئایه ته یه بریتیه له تاییه تکه ر بۆ ئه و گشتاندنه، بۆیه وتنی نه سخ تیکه لیه که له نښان نه سخ و تاییه تکرندا.

۴- نه وهی له " ابن عباس رضی الله عنه والسدي وقادة والضحاك " ده و گوازاوه ته وه له نه سخی ئایه تی (۱۴) هه والی ئاحاده و قورئانی پی نه سخ نا کریته وه، واته ناتوانریت

(۱) سورة آل عمران: ۱۳۴.

(۲) الرازي التفسير الكبير: ۲۶۴/۲۷، دقلیت: نزیکتر ثقویه بوتیریت هه لدر او قته سقر وازه ی تان له کییه ترکی له کاره بضوکه کاند و لانه کړدنه قوه به لای ثقوی لییان ده قوه شیت قوه له وشه ی ئازار به خش و شتانی تر.

به لگه ی پی بهینریتته وه له سه ر نه سخی ئایه تیکی جیگیر به ته واتور که
 جیگیر بوونه که ی یه قینه، ئیجماع له سه ر نه وه یه یه قین ته نها به یه قین ده سریتته وه.
 گه ر وا دابننن نه وه وه واله ئاحادانه سه نه دی شه رعین نه وه مه به ستیان به نه سخ
 مانا گشتیه که ی بووه لای پیشین نه ک مانا ئوسولیه تاییه ته که ی لای پاشین.
 ۵- وتنی نه سخ پیویست ده کات بوتریت ئایه تی (۱۴) تاییه ته به و رووداوه ی له
 پیناویدا دابه زیوه، نه مه ش پیچه وانه یه به کۆدهنگی زانایان له سه ر نه وه ی په ند به
 گشتاندنی ده قه که یه نه ک به تاییه تکردنی هۆیه که ی.

نهسخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "الاحقاف" دا

"ابن حزم الاندلسي"^(۱) پێیوايه سوره ته که مه کييه و هه موو ئايه ته کانی موحه که من جگه له دوو ئايه ت که ئايه تی (۹ و ۳۵) ن، يه که میان (۹) به ئايه تی (۲) ی سوره تی "الفتح" نه سخکراوه ته وه و دوو میان (۳۵) ماناکه ی به ئايه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه، بهر له ئه وه له "قتاده" وه^(۲) نه م بوچوونه گوازاوه ته وه، "ابن سلامة"^(۳) و ابن البارزي"^(۴) و که سانی تریش هه مان قسه یان کردووه .

﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ
إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾^(۹)
﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ
يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ
الْفَاسِقُونَ﴾^(۳۵)

(۱) ص ۵۶.

(۲) نصوص محققة في علوم القرآن الكريم تحقيق الدكتور حاتم صالح الضامن: ص ۴۲.

(۳) ص ۱۶۹.

(۴) ص ۲۰۵.

- ئايەتى (۹) ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾^(۱)

بانگكەرانى نەسخ پېياناويە كاتىك ئەم ئايەتە دابەزى ھاۋەلدانەران و دووپووان دلخۆش بوون و وتيان: چۆن شوپىنى پېغەمبەرىك بىكەين نازانېت چى بەسەر خۆى و بەسەر ئىمە دىت لە دواپۇژدا، ئەو ھىچ گەرەبىيەكى بەسەر ئىمەدا نىيە، گەر ئەو ھى دابەپناۋە لە خودى خۆيەۋە نەبوايە ئەۋا ئەۋكەسەى ئەۋى رەۋانە كر دوۋە ھەۋالى پى دەدا چى بەسەر ئەۋ و ئىمەدا دىت، بۆيە ئەم ئايەتە نەسخرايەۋە بە ئايەتى: ﴿لِيَغْفَرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾^(۲) خودا قسەى بېياۋەرپانى بە دابەزىنى ئەم ئايەتە پوچ كر دۋە و ھاۋەلان فەرموويان پىرۋزبايت لى دەكەين ئەى پېغەمبەرى خودا (ﷺ) خودا بۆى رۆشن كر دىيەۋە چى لەگەل تۇدا دەكات، خۆزگە دەمانزانى خودا چى لەگەل ئىمەدا دەكات (يان چىمان پى دەكات) بۆيە ئايەتى پېنجه مى ئەم سورەتە دابەزى ئەۋەش ئەم ئايەتەيە: ﴿لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قَوْلًا عَظِيمًا﴾^(۳).

بانگەشەى نەسخبوونەۋەى ئايەتى (۹)ى سورەتى "الأحقاف" پوچ و بېينەمايە بەم بەلگانە:

۱- ئايەتەكە ھەۋالە لە خوداۋە ھەۋالى خوداش نەسخ نايىتەۋە، ئەگىنا ۋەردەگەرېت بۆ درۆ، خوداش پاك و بېگەر دە لەۋ سىفەتە، "النحاس"^(۴) دەلېت

(۱) سورة الاحقاف: ۹.

(۲) سورة الفتح: ۲ الآية ائايەتى بەكەم، تىايدا: (انا فتحنا لك فتحاً مبيناً).

(۳) سورة الفتح: ۵، ينظر تفسير الصاوي: ۷۵/۴، وابن سلامة ص ۱۶۹-۱۷۰، نصوص محققة المرجع السابق ص ۴۳.

(۴) الناسخ والمنسوخ ص ۲۱۹.

محاله نه سخکړ و نه سخکړاوی تیدا بیت له دوو رووه وه:

یه که میان: ثایه ته که هه واله.

دووه م: له سهره تاي سوره ته که وه تا هم باب ته گوتاره که روو به هاوه لدانه رانه و
دزه به لگه یان به پروودا ده مینیتته وه و سهره نشته و ده مکوتیان ده کات بویه پیویسته
نهمه ش دیسان روو به هاوه لدانه ران بیت وه ک پیش خوی و دواي خوی، محاله
پیغه مبر(ﷺ) به هاوه لدانه ران بفهرمویت نازانم خودا له دواړوژدا چی به من و به
ئیوه ده کات، پیغه مبر(ﷺ) له سهره تاي نارینی وه ک پیغه مبر(ﷺ) هه تا مړینی
به رده وام هه والی ددها ئه وهی له سهر بیتاوه پی مړیوه له ناگردا به هه تاهه تایی
ده مینیتته وه و هه رکه سیش له سهر ئیمان و شوینکه وتنی و گوپرایه لی ئه و بمریت
ده چیتته به هه شته وه، بویه پیغه مبر(ﷺ) دهیزانی خودا -له رورزی دوایدا- چی به
ئو و به هاوه لدانه ران ده کات، دروست نییه پیغه مبر(ﷺ) بفهرمویت نازانم خودا له
دواړوژدا چی به من و به ئیوه ده کات، چونکه ئه وانیش ده لئین چون شویت بکه وین
له کاتیکدا تو نازانی بو نیعمه ت و شادومانی ده پوین یان نازار و سزا^(۱).

"القرطبي" له "النحاس" هوه ئه م قسه یه ده گوړیزیتته وه له دواي ئه وهی بوچوونی
بانگه رانی نه سخ له مېر نه سخی ثایه ته که ده گوړیزیتته وه و بوونی نه سخ له ثایه ته که دا
رهد ده کاته وه و ده لئیت: (ثایه ته که نه سخ نه کړاوه ته وه چونکه هه واله، "النحاس"
ده لئیت: محاله له مه دا نه سخکړ و نه سخکړاوبوونی هه بیت له دوو رووه وه تا
کو تاییه که ی^(۲).

۲- ئه وهی له "انس بن مالک و ابن عباس و قتاده و الحسن و الضحاک،
وعکرمه" هوه گوازاوه ته وه له مېر وتنی نه سخ مه به ست پیی رو شنکر دنه وه یه،
ئه وهی که ده لئین ثایه تی (۲) ی سوره تی "الفتح" ثایه تی (۹) ی سوره تی "الجاثیه" ی
نه سخکړیو ته وه مه به ستیان به نه سخ مانا گشتیه که یه تی له لای پیشین و لیتره دا

(۱) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم: لابي جعفر النحاس: ص ۲۱۹.

(۲) ينظر الجامع لاحكام القرآن: للقرطبي: ۱۸۶/۱۶.

مه به سست پیتی روشنکرینه وهیه "القرطبی" ده لئیت: ("الحسن" له سه ره ته فسیری ئایه ته که ده لئیت: نازانم له دنیادا خودا چی به من و ئیوه ده کات، به لام له دواړوژدا- په ناده گرین به خودا- پیغه مبه ر(ﷺ) زانیویه تی نه و له به هه شتدایه کاتیک به لئینی له ناو پیغه مبه راندا لی وهرگیرا، به لام ده لئیت نازانم له دنیادا خودا چیم به سه ره ده هیئتیت، ئایا دهرده کوریم وهک پیغه مبه رانی پیشوو دهرکران یان ده کوریم وهک چون پیغه مبه رانی پیش من شه هیدکران، ناشزانم خودا چی به سه ره ئیوه ده هیئتیت، تا کوتاییه که ی، پاشان ده لئیت: ده لئیم نه مه مانای قسه که ی یه که مه به لام ناوی نه سخیان لئناوه به مانای روشنکه ره وه^(۱) نادرستی وتنی نه سخی ئایه تی (۹) ی سوره تی "الأحقاف" له لایه ن "ابن الجوزی" وه^(۲) نو پیا تکراره ته وه.

— الآیه (۳۵) ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعِزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ فَبَلَغْ فَبَلَغْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾^(۳)

بانگه رانی نه سخ پیانوايه فرمان کردن به نارامگرتن له م ئایه ته دا به ئایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه.

بانگه شه ی نه سخ پووچ و بیینه مایه له بهر نه بوونی به ره له استکاری له نیوان دوو ئایه ته که دا، خودا- سبحانه و تعالی- رووی کوتاری ده کاته پیغه مبه ر که ی(ﷺ) و پیتی ده فره مویت نارامبگره له سه ره نازاری هوزه که ت وهک چون خاوه ن ع زمان (ویستی مه زن) له پیغه مبه ران نارامیان گرت، نه و پیغه مبه رانه ی دامه زراو بوون و له ته نگه ژه و

(۱) الجامع لاحکام القرآن: ۱۸۷/۱۶.

(۲) نواسخ القرآن: ص ۲۲۷، تیایدا هاتووه (ده لئیم: وتنی نه سخی دروست نییه، چونکه گه زانیاری شتیکی لی شارایه وه و پاشان پیتی نادار کرا ناچیتته ناو نه سخکه ر و نه سخکراوه وه)

(۳) سورة الاحقاف: ۳۵.

ناره‌ه‌تیه‌کاندا دانیان به‌خویندا گرت، بۆیه‌په‌له‌مه‌که‌له‌دابه‌زینی سزا بۆ سه‌ریان، چونکه‌هیچ گومانی تیدا نییه‌خودا دایده‌به‌زینتیته‌سه‌ریان، ئه‌مه‌به‌لێنیکه‌به‌سزای ئونیایی که‌بریتییه‌له‌جه‌نگان دژ به‌وان، سه‌ریاری سزای دواپۆژ، هه‌روه‌ها ئاماژه‌ی ئه‌وه‌ی تیدایه‌ئهورۆژه‌دیته‌به‌ره‌وه‌فه‌رمان ده‌کریت به‌جیهاد دژ به‌وانه، بۆیه‌به‌ره‌ه‌لستکاری له‌نیوان ئایه‌تی(٣٥)ی سوره‌تی "الفتح" و ئایه‌تی شمشیری سوره‌تی "التوبة" دا بوونی نییه‌تا ئووه‌میان یه‌که‌م بسپریته‌وه‌بۆ هه‌لگرتنی ئه‌م به‌ره‌ه‌لستکارییه، گه‌ر وا دابنێین به‌ره‌ه‌لستکاری بوونی هه‌یه‌ئه‌وا به‌تاییه‌تکردن هه‌لده‌گیریت و هۆیه‌ک بۆ نه‌سخ‌بوونی نییه، سه‌ریاری نه‌بوونی به‌لگه‌یه‌ک له‌قورئان یان له‌فه‌رمووده‌یان ئیجماعی هاوه‌لان یان شوینکه‌وتوان به‌لگه‌بیّت له‌سه‌ر ئه‌م نه‌سخ‌کردنه‌وه، به‌لکو ته‌نها ئیجتیهادیکی هه‌له‌یه، گه‌ر گریمانیه‌ئوه‌ش بکه‌ین ئیجتیهادیکی دروسته‌به‌لگه‌یه‌کی گوماننا‌میزه‌و ئه‌وه‌ی به‌یه‌قین جیگیر ده‌بیّت به‌گومان ناسپریته‌وه.

نه سخی بانگه شه بۆکراو له سوره تی "محمد" دا

﴿فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءٌ﴾^(٤)
﴿إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا
يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ﴾^(٣٦)

"ابن حزم الأندلسي"^(١) ده لیت: جیاوازیان تیایدا هه یه ئایا مه کییه یان مه ده نی،
هه موو سوره ته که موحه که مه جگه له یه ک ئایه ته که بریتییه له: ﴿فَأَمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءٌ﴾^(٢) "المنّ والفداء" به ئایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه .

هه روه ها و تراوه: ئایه تی دووه م که بریتییه له ئایه تی (٣٦) نه سخکراوه ته وه به
ئایه تی (٣٧)، ئەم قسه یه بۆچوونی "ابن سلامة" یه، له سه ره نه سخی دوو
ئایه ته که یه^(٣) "النحاس"^(٤) ده لیت: "قتادة" ده لیت: نه سخکراوه ته وه به م
ئایه ته: ﴿فَشَرَّدَ بِهِمْ مَن خَلْفَهُمْ﴾^(٥) "مجاهد" ده لیت نه سخکراوه ته وه به م
ئایه ته: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾^(٦) "عطاء" ده لیت: هاوه لدانهر

(١) ص ٥٦.

(٢) سورة محمد: ٤.

(٣) ص ١٧٣.

(٤) ص ٢٢.

(٥) سورة الانفال: ٥٧ ته واوی ئایه ته که: (فَأَمَّا تَتَقَفْنَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرَّدَ بِهِمْ مَن خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ).

(٦) سورة التوبة: ٥.

ناکوژدیت به لکو منهت به سه ریذا ده کزیت و فیدیه ده دات گهر به دیل گیرا، وه ک
خودا- عز وجل- ده فره مویت: ﴿فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءٌ﴾.

"ابن الجوزي"^(۱) ده لیت: دوو قسه ی له سه ره:

یه که م: ثایه ته که موحه که مه و حوکه می "المن والفداء" ده می نیت ه وه و نه سخ
نه کراوه ته وه، نه مه ش مه زه بی "ابن عمر و الحسن و ابن سیرین و مجاهد و
أحمد و الشافعي" یه.

دووه م: "المن والفداء" نه سخ کراوه ته وه به ثایه تی: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ نه مه ش مه زه بی: "ابن جریج و السدی و ابی حنیفه" یه.

"ابن البارزی" ده لیت: دوو ثایه تی (۵ و ۳۶) نه سخ کراوه ته وه به بی
رؤشنگردنه وه ی هوی که ی.

بوچوونی نه هلی ته فسیر:

* "ابن العربی"^(۲) ده لیت: خه لکی له سه ر نه م ثایه ته جیاوازیان هیه ثایا
نه سخ کراوه ته وه یان موحه که مه، و تراوه نه سخ کراوه ته وه به م ثایه ته: ﴿فَاقْتُلُوا
الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ "السدی" نه م بوچوونه ی هیه.

دووه م: ثایه ته که نه سخ کراوه ته وه، چونکه بتپه رستان عهد و پیمانان نییه،
و تراویشه به ره های موحه که مه، "السدی" نه مه بوچوونیه تی.

سییه م: ثایه ته که موحه که مه دوا ی هیز و ده سه لات و دامه زران، "سعید بن جبیر"
نه م بوچوونه ی هیه به پی ثایه تی ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُلْخَنَ
فِي الْأَرْضِ﴾^(۳).

(۱) ص ۲۲۸.

(۲) احکام القرآن: ۱۶۸۹/۴.

(۳) "لخن في الأمر": زیاده پره وی کرد تیایدا، و "لخن في العدو" زیاده پره وی کرد و
توندبوو له کوشتنیان.

پاشان "ابن العربي" ده‌لٲت: دواى به‌دواداچوونى دروست نايه‌ته‌كه موحه‌مه له
فه‌رمانكردن به‌جه‌نگان.

* "الطبري"^(١) ده‌لٲت: نه‌هلى زانست جياوازيان له‌سه‌رى هه‌يه: هه‌نديك ده‌لٲن
نه‌سخ‌راوه‌ته‌وه به‌م نايه‌ته: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ هه‌روه‌ها
نايه‌تى: ﴿فَإِمَّا تَنْفِقْتَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ﴾.

پاشان "الطبري"^(٢) ده‌لٲت: قسه‌ى دروست له‌لاى ئيمه له‌م باره‌يه‌وه نه‌م نايه‌ته
موحه‌مه و نه‌سخ نه‌كرلوه‌ته‌وه نه‌وه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌ى سيفه‌تى نه‌سخ‌ه‌رو
نه‌سخ‌راوه‌له چه‌ندين شوپنى نه‌م كتپه‌مان روش‌نمان كرده‌وه - گه‌ر حوكمى
هه‌ردوو‌كيان كو نه‌بيته‌وه له‌سه‌ر يه‌ك بار يان به‌لگه راست نه‌بيته‌وه له‌سه‌ر نه‌وه‌ى
يه‌كيكيان نه‌سخ‌ه‌رى نه‌ويتريانه.

* الرازي ده‌لٲت: ﴿فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً﴾ (إما) بو كورته‌له‌پنانه، به‌لام
حاليان له‌دواى به‌ديلگرتن له‌دوو باره‌كه‌دا كورت نابيته‌وه، به‌لكو كوشتنيان و
به‌كويله‌كرديان و منه‌تپيكرديان و فيديه ليوه‌رگرتنيان دروسته، وه‌ك نه‌وه‌ى نه‌مه
پرسياريك بيت "الرازي" بيخاته روو وه‌لامى ده‌داته‌وه و ده‌لٲت: ده‌لٲين نه‌مه
ريتموونيه، بويه باره گشتيه گونجاوه‌كه له هه‌موو ره‌گه‌زه‌كاندا باس ده‌كات، به
كويله‌كردن گونجاو نه‌بووه له به‌ديلگرتنى عه‌ره‌بدا، پيغه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌گه‌ل نه‌وان بوو و
باسى به‌كويله‌كردى نه‌كربووه، به‌لام كوشتن ئاشكرايه له ماناي "المثخن" وه به
ماناي زياته‌ره‌وى، هه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌وه‌ى كوشتن به "ضرب الرقاب" باس‌كراوه،
بويه ته‌نها دوو بار نه‌ريكرا^(٣) ئازادكرنى ديل يان وه‌ك منه‌ت و چاكه به‌سه‌ريه‌وه به‌بى
به‌رانبه‌ر يان فيديه ليوه‌رگرتن به‌رانبه‌ر به‌ديلى موسلمانان يان وه‌رگرتنى مال و
دارايى يان هه‌ر ريكه‌وتنيكى تر له نتيوان به‌جه‌نگهاتوه‌كاندا.

(١) جامع البيان في تفسير القرآن: ٣٦/٢٦.

(٢) ٣٧/٢٦.

(٣) التفسير الكبير ومفاتيح الغيب: ٤٤/٢٨.

الطبرسي^(۱) ده‌لئت: (وتراوه حوکمی ثایه‌ته‌که نه‌سخکراوه‌ته‌وه به‌م ثایه‌ته: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ هه‌روه‌ها ﴿فَإِمَّا تَثَقَفَنَّاهُمْ فِي الْحَرْبِ﴾ نه‌مه نه‌وه‌یه له "قتاده والسدی وابن جریج" ریوایه‌تیان کردوه "ابن عباس والضحاك" ده‌لئن: فیدییه نه‌سخکراوه‌ته‌وه، له "ابن عمر والحسن وعگاو" ده‌لئن حوکمی ثایه‌ته‌که جیگیره و نه‌سخ نه‌بووه‌ته‌وه، پاشان "الکبرسی" دیل بۆ دوو به‌ش دابه‌ش ده‌کات، گه‌ر له کاتی جه‌نگدا به‌دیگیران ئیمام هه‌لبژارده‌ی بۆ هه‌یه له نیتوان کوشتنیان و برپینی ده‌ستیان و لاقیان به‌چه‌پ و راست و به‌جییان ده‌هیلن تا خوئنیان له‌به‌ر بروت، منه‌تکردن پییان و فیدییه وه‌رگرتن لییان گونجاو نییه، جو‌ری بووه‌م نه‌گیرین و دوا‌ی نه‌وه‌ی جه‌نگه‌که ته‌واو بوو ئیمام هه‌لبژارده‌ی بۆ هه‌یه له نیتوان منه‌تپیکردنیان یان فیدییه و به‌کۆیله‌کردن و له‌گه‌ردندانیان)

به‌باوه‌ری من نه‌م ئیجتیهاده له "الطبرسي" وه‌گه‌وره‌ترین هه‌له‌یه که له ژیانیدا نه‌نجامی دابیت، نه‌وه قسه‌یه‌که له‌پرووی شهرع و نه‌قله‌وه رهد ده‌کریته‌وه، شتیکی نامۆیه چۆن له زانایه‌کی له‌و جو‌ره نه‌م قسانه ده‌وه‌شیته‌وه!

به‌م بره له گواستنه‌وه و خستنه‌پرووی بۆچوونه‌کان ده‌وه‌ستم ده‌ریاره‌ی بابته‌ی مامه‌له‌ی دیلی جه‌نگ.

ده‌لئم: هه‌موو نه‌وانه‌ی وتووایه نه‌م ثایه‌ته نه‌سخکراوه‌ته‌وه له ئیجتیهاده‌که‌یاندا هه‌له‌یان کردوه به‌هه‌له‌یه‌کی مه‌زن، هه‌رکه‌سیش "کوشتن و به‌کۆیله‌کردن" یان خستۆته‌سه‌ر "منه‌ت و فیدییه" نه‌وا هه‌له‌یه‌کی پیچه‌وانه به‌و کورته‌له‌یتانه‌ی له‌ ثایه‌ته‌که‌دا هاتوه‌وه نه‌نجام ده‌ده‌ن، به‌رۆژیک له‌هۆ، له‌وانه:

۱. ئیسلام سیستمی ئازادکردنی مۆقی له‌کۆیلایه‌تی هیناوه و به‌ندایه‌تی ته‌نها بۆ خودا بریارداوه، بۆیه فه‌رمانی کردوه به‌مۆقه له‌نویژه‌که‌یدا له‌رۆژیکدا چه‌ندین جار بلّیت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ تا‌کو هه‌ست به‌رێز و که‌سایه‌تی و پایه‌داری

(۱) مجمع البيان في تفسير القرآن: ۹۷/۹.

خۆی بکات.

۲. خودا- سبحانه وتعالی- نه زان نییه و له بیری نه چوو ه یان هه له ی نه کردووه- په نا ده گرین به خودا- له وازهیتان له دوو نه مره که ی تر (کوشتن و به کویله کردن) که به نیجتهیادی هه له خراونه ته پال منه تپیکردن و وه رگرتنی فیدیه وه، خودا به به لگه یه کی جیگیری ره واته وانی سه رپشک نه کردووه به و کاره یان.

۳. پیغه مبه ر(ﷺ) ته نها دیلیکی نه کوشتوو له بهر نه وه ی دیلی جهنگ بووه، گهر که سیکیش کوژابیت به هۆیه کی تر بووه که شایسته ی کردووه به و کوشتنه، وه که نه وه روشنه بۆ هه ر که سیک ژیا نی پیغه مبه ری مه زن(ﷺ) به وردی و به ویزدانه وه بخوینیته وه، ده ور له ده مارگیری کوژانه و قسه ی خه لکانی تر.

۹. ژیرمه ندانی هه ساره ی زه وی له هه موو یاسا دانراوه کاندای کۆده نگیان هه یه له سه ر حه رامبوونی کوشتنی دیل و سزادانی و سوکایه تی پیکردنی، هه روه ها کۆده نگیان هه یه له سه ر حه رامکردنی به کویله کردن، ئایا نه وانه سوژ و به زه بیان به مروقبوونی مروف له خودا- سبحانه وتعالی- زۆرترو زیاتره که له زۆریک له ئایه ته کاندای ده فه رمویت: ﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾^(۱)، واته بلای په روه ردار لیکۆش ببه و رحم بکه، تو باشترینی ره حمکه رانی، هه روه ها خودا خۆی به دوو سیفه تی مه زنی به زه یی وه سف ده کات و ده فه رمویت: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به رده وام زۆریک له وانه ی به شیوه یه کی دروست له دین تینه که یشتون و به قوولی لیکۆلینه وه یان له قورئان نه کردووه و له ده مارگیری کوژانه بۆ قسه ی که سانی تر رزگاریان نه بووه، نه و که سانه ی زمانیان له نه قلیان لیوه شاوه تره و قسه کانیان له کرداره کانیان زۆرترو و بانگه شه ده که ن به کویله کردنی مروف بۆ برا مروفه که ی دروسته و ده گونجی وه که دیلی جهنگ بکوژیت.

(۱) سورة المؤمنون: ۱۱۸.

ئىسلام لەو جۆرە ئەقلە دواكە وتووۋە چەقبەستووۋە دەمارگىرە بەرىيە، چۆن وينا دەكرىت شىتەك مەۋقە بە نەنگى و عار تەماشى بىكات - كە برىتتەيە لە بەكۆيلە كرىنى مەۋقە بۇ برا مەۋقەكەي - خودا - سىبجانە وتعالى - بە پەسەندى بىزانىت و موباحى بىكات؟

- ئايەتى (۳۶) ﴿إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ إِنْ تُوْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ﴾^(۱)

بانگەرانى نەسخ پىيانوايە ئەم ئايەتە نەسخراۋەتەۋە بە ئايەتەكەي داۋى خۇي كە برىتتەيە لە: ﴿إِنْ يَسْأَلُكُمْ هَا فَيُخَفِّكُمْ﴾^(۲) تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ^(۳). بە ۋە بىر پەرىچدانەۋەي "ابن الجوزي"^(۴) بۇ ئەم بۇچوۋنە بىيىنەمايە دەۋەستەم كە دەلىت: (ھەندىكىيان پىيانوايە بە ئايەتى زەكات نەسخراۋەتەۋە، ئەمەش پوچ و بىيىنەمايە، چۈنكە ماناكەي برىتتەيە لە: داۋى ھەموو مالا كانتان لى ناكات، "السدى" دەلىت: گەر داۋى ھەموو مالا كانتان لى بىكات دەستىنوقاۋىي نىشان دەدەن، ھەندى لە بىئاگايان لە گوازەرەۋانى تەفسىر پىيانوايە نەسخراۋەتەۋە بە: ﴿إِنْ يَسْأَلُكُمْ هَا فَيُخَفِّكُمْ تَبْخَلُوا﴾ ئەمە قەسەي لەگەل نىيە).

سورەتى "الفتح والحجرات" لە زمانيان و بانگەشەي نەسخ تياندا سەلامەت بوۋە.

(۱) واتە گواستەنەۋە تىايدا بەجۆرىك پىشت ھەلدەكات لە جىھانى لە جىھانى مەعنەۋىيات و دۋاپۇد.

(۲) واتە تواناى خەرجكردىنى نىيە بەسەر ئاتا جاندا.

(۳) واتە زىادەپەۋىي دەكات لە داۋايدا.

(۴) واتە بوخلى شاراۋەتان دىتە دەرەۋە، چۈنكە مەۋقە لەسەر خۇشەۋىستى مال و سامان راھاتوۋە.

(۵) سورة محمد: ۳۷.

(۶) نواسخ القرآن: ص ۲۲۹.

نه سخی بانگه شه بۆکراو له سوره تی "ق" دا

بانگه رانی نه سخ پییانوايه^(۱) له م سوره ته دا نوو ئایه تی تیدا به له پوو ی حوکه مه وه
سپارونه ته وه و له پوو ی خویندنه وه وه ماونه ته وه، نه و یوانه ش ئایه تی (۳۹ و ۴۰) ن که
به ئایه تی شمشیر نه سخکارونه ته وه.

﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ (۳۹)
﴿نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ﴾ (۴۰)

- ئایه تی (۳۹): ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
الْغُرُوبِ﴾^(۲)

(۱) ابن حزم الاندلسی: ۵۷، ابن سلامة: ۱۷۴، ابن البارزی: ۲۰۶، واورد النحاس الآية (۳۹)
في كتابه الناسخ والمنسوخ: ص ۲۲۳، به لام ده لیت: ده گونجی موکه م بیت، له کتیبی
"الناسخ والمنسوخ" دا باس نه کراوه هر به و جۆره له "كتاب الله" ی "قتاده: ص ۴۴،
نه سخه که ی گواستۆته وه به لام نه سخبوونه وه ی سه رنه خستوه، "ابن الجوزی"
خستوویه ته روو له کتیبه که یدا: نواسخ القرآن نسخ الآية (۴۰) ص ۲۳۰.

(۲) سورة ق: ۳۹.

بانگه‌شهی نه‌سخ پووج و بیننه‌مایه به‌م به‌لگانه:

۱- گه‌وره ته‌فسیرکه‌رانی قورشان نه‌وقسه‌یان نه‌کردووه، له‌وانه "الطبري"^(۱) والطبرسي^(۲) والرازي^(۳) والقرطبي^(۴) والبيضاوي والکياالهراسي^(۵) وابن العربي^(۶) والساوي^(۷)، "الزمخشري"^(۸) ده‌لئیت: وتراوه نه‌سخ‌کراوه‌ته‌وه به‌ئایه‌تی شمشیر، به‌لام نه‌و پشتیوانی نه‌سخی نه‌کردووه.

۲- هیچ جۆره به‌ره‌ه‌لستکاریه‌ک له‌نیوان نه‌م ئایه‌ته و ئایه‌تی شمشیردا بوونی نییه، ئارامگرتن له‌ره‌وش و نوخیکدا به‌ره‌ه‌لستکاری ناکات له‌گه‌ل به‌کاره‌یتانی هێزدا له‌ره‌وش و نوخیکی تردا که نه‌وه پێویست ده‌کات.

۳- ته‌واوکه‌ری ئایه‌ته‌که ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ هه‌روه‌ها نه‌و ئایه‌ته‌ی به‌ه‌وایدا دئیت (۴۰) ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ﴾ ریتموونی و ئامۆزگاری پێدانی رۆحی و ده‌روونییه به‌و مڕۆڤ، هه‌رکات رۆبه‌پرووی ته‌نگوچه‌له‌مه‌کانی ژیان بوویه‌وه په‌نا بۆ نوێژ ده‌بات، چونکه سوکناپی و ئارامیه و به‌یادی خودا دل ئارام ده‌بیته‌وه "النحاس"^(۹) له‌ته‌فسیری ئایه‌ته‌که‌دا ده‌لئیت: (هه‌ندی له‌زانایان ته‌ئویلی نه‌مه‌یان کردووه گه‌ر مَرَقَتِكَ شَتَّيْكَ دَلَّتْهَنَگِ کرد پێویسته په‌نا بۆ نوێژ ببات، "حذيفة" ده‌لئیت: پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) گه‌ر کارێک دَلَّتْهَنَگِ بکردبایه په‌نا بۆ نوێژ ده‌برد).

(۱) جامع البيان في تفسير القرآن: ۱۱۲/۲۴.

(۲) مجمع البيان في تفسير القرآن: ۱۵۰/۹.

(۳) التفسير الكبير: ۱۸۴/۲۸.

(۴) الجامع لاحكام القرآن: ۲۴/۱۷.

(۵) ۳۸۷/۴.

(۶) ۱۷۱۵/۴.

(۷) ۱۲۲/۴.

(۸) الكشف: ۱۲/۴.

(۹) الناسخ والمنسوخ: ص ۲۲۴.

- ئايەتى (۴۵): ﴿نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ﴾^(۱)

بانگەشەى نەسخى ئەم ئايەتە پۈۈچ و بېينەمايە لەبەر نەبوونى ھىچ جۆرە بەرھەلستكارىيەك لە نىۋان ئەم ئايەتە و ئايەتى شمشىردا، ھەرۋەھا لەبەر ئەۋەى ئايەتى ھەرپەشە و بەلئىنە و ئەۋدوانەش ناچنە ژىر بارى نەسخەۋە ھەرۋەھا لەبەر چەندىن ھۆى تر پىشتەر باسماں لەبارەۋە كرىۋون.

نهسخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "الذاریات" دا

بانگه رانی نه سخ پییانوایه ^(۱) له م سوره ته دا دوو ثایه ت هه یه نه سخکراوه ته وه،
ثایه تی (۱۹) نه سخکراوه ته وه به ثایه تی زه کات و ثایه تی (۵۴) نه سخکراوه ته وه به
ثایه تی (۵۵) ی هه مان سوره ت.

(۱۹) ﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾
(۵۴) ﴿فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ﴾

- ثایه تی (۱۹) ﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ ^(۲)

بانگه شه ی نه سخ پووچ و بیینه مایه به م به لگانه:

۱- نه بوونی ههچ جوړه به ره له ستکاریه ک له نیوان ئه م ثایه ته و ثایه تی زه کات دا
چونکه گه ر مه به ست به "حق" که تیایدا هاتووه زه کات بییت ئه و له و ثایه تانه یه
فه رمان به زه کات ده کات بۆیه گونجاو نییه دوو ثایه ت بوونی هه بییت فه رمان به یه ک
حوکم بکه ن و یه کیکیان ئه و یتریان نه سخ بکاته وه.

(۱) ابن حزم الاندلسی: ۵۷، ابن سلامة: ۱۷۴-۱۷۵، وابن البارزى: ۲۰۶-۲۰۷، وغيرهم من
عشاق النسخ.

(۲) سورة الذاریات: ۱۹.

گه ره بهست به "حق" سه دهقه ی به خشین و پیشکش کردنی هاوکاری دارایی به هزاران و ئاتاجان بیت-هر کهس به بی توانای دارایی خوی-ئووا ئهم حوکمه ده مینیتته وه تا ژيان بهرده وام بیت، هاوکاری و دهستگویی و هاریکاری ئابووری له گرنگترین ئهرکه کانی سه ر شانی مروه، ئیتر چۆن وینا ده کریت ئهم حوکمه نه سخ بووینته وه؟

۲- ئهم بانگه شه بیینه مایه وهك بانگه شه ی نه سخی ئووا ئایه تانه وایه فه رمان به خه رجکردن ده کهن به ئایه تی زه کات، پیشتر ئه وه نده ی پیوست بیت به رپه رچمان دایه وه بۆیه ئاتاج به نوو باره کردنه وه نییه.

"ابن الجوزی"^(۱) ده لیت: ("حق" لیتره دا مانای "النصیب" ی هیه، دوو قسه ی له سه ره:

یه کهم: ئه وه ی سیله ی ره حمی پی به جیده هینن یان میوانی پی به ریده کهن یان که سیکی بارکه وتووی پی راست ده که نه وه یان که سیکی مه حرومی پی بپنیا ز ده کهن، ئهمه بریتی نییه له زه کات، ئهمه قسه ی "ابن عباس" ه.

دووه م: "حق" بریتییه له زه کات، "قتاده و ابن سیرین" ئهمه ده لین.

دهسته یهك پینیا نوایه ئهم ئایه ته پیوست ده کات به داواکه ر و مه حروم بیه خشیت، ئه وه ش به ئایه تی زه کات نه سخراوه ته وه، به لام ئه وه ی ئاشکرایه ئایه ته که هانی به خشین ده دات و نه سخ رووی لی ناکات)^(۲).

- ئایه تی (۵۴) ﴿فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ﴾^(۳)

پینیا نوایه ئهم ئایه ته نه سخراوه ته وه به و ئایه ته ی به نوایدا دیت که بریتییه له: ﴿وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَی تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾^(۴)

(۱) نواسخ القرآن: ص ۲۳۰.

(۲) المرجع السابق: ص ۲۳۱.

(۳) سورة الذاریات: ۵۴.

تایه تی: ﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەمەش هەندێ جار ئەندێشه دەکرێت
مانای: ﴿فَقَوْلٌ عَنْهُمْ﴾ بریتی بێت لە پشتەلکردن لە قسەکردن لەگەڵیان و نەکردنی
قسە لەگەڵیان، لەمەدا دوورکەوتنەوە بوونی هەیە.

١-تایه تی: ﴿فَقَوْلٌ عَنْهُمْ﴾ ماناکەی ئەو نییه پشت لە جەنگان بکە گەر هۆیه ک
هەبوو ئەو جەنگانە پێویست دەکرد، تا ئەمرە که بە پشتەلکردن لە جەنگان
جاریکی تر بە فرمانکردن پێی نەسخ ببێتەو.

نه سخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "الطور" دا

"ابن حزم الاندلسي"^(۱) ده لیت: هه موو سوره ته که موحه که مه جگه له ئایه تیک که بریتیه له: ﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾^(۲) تیایدا "نارامگرتن" به ئایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه.

"ابن سلامه"^(۳) ده لیت: (بوو ئایه تی نه سخکراوی تیدا یه، یه که میان: ﴿قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ﴾^(۴) نه وه به ئایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه. ئایه تی دووهم ﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ به ئایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه).

"ابن البارزي"^(۵) هاوړایه له گهل "ابن سلامة" له و نه سخه باسکراوه دا، "النحاس"^(۶) ده لیت: نه وه ی له ئایه تی (۴۵) نه سخکراوه ته وه بریتیه له م به شه ی ئایه ته که: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ پیچه وانه ی نه وانی تر که ده لیت نه سخکراوه بریتیه له سه ره تای ئایه ته که که نه مه یه: ﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ به بی نه وه ی نه سخکه ره که ی باس بکات.

(۱) الناسخ والمنسوخ: ص ۵۸.

(۲) سورة الطور: ۴۸.

(۳) ص ۱۷۵.

(۴) سورة الطور: ۳۱.

(۵) ص ۲۰۷.

(۶) الناسخ والمنسوخ: ص ۲۲۶.

"ابن الجوزي"^(۱) باسی ئه وه ده کات بانگه رانی نه سخ پئیانویه له سوره تی "الطور" دا سی ئایه تی نه سخکرا وه یه، ئه و سیانه ش ئایه تی: (۳۱ و ۴۵ و ۴۸)ن.

ئایه تی (۳۱) ﴿قُلْ تَرِیُّوْا فَاِنِّیْ مَعْکُمْ مِنَ الْمُتَرِیِّیْنَ﴾^(۲)

ده لێن: به ئایه تی شمشیر نه سخکرا وه ته وه.

ئه م بانگه شه یه پووچ و بیینه مایه به م به لگانه:

۱- ئایه ته که هه ره شه یه و نا که وێته ناو نه سخه وه^(۳).

۲- هیچ جو ره به ره له ستیه ک له نیوان ئه م ئایه ته و ئایه تی شمشیر دا بوونی نییه، چونکه له ئایه ته که دا هه ره شه ی ئاماژه ی پیاده کردنی ئایه تی شمشیری به سه ریاندا تێدایه له داهاتو دا، حوکی ئایه ته که نه هیکردن نییه له جهنگان گه ر پیویستی داوی بکات.

"ابن الجوزي"^(۴) ده لێت: هه ندیکیان پئیانویه به ئایه تی شمشیر نه سخکرا وه ته وه، ئه مه ش قسه یه کی راست نییه، چونکه دژیه کی له نیوان دوو ئایه ته که دا بوونی نییه.

ئایه تی (۴۵) ﴿فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾^(۵)

"یصعقون" واته "یموتون- ده مرن". پئیانویه ئه م ئایه ته به ئایه تی شمشیر نه سخکرا وه ته وه.

(۱) نواسخ القرآن: ص ۲۳۲.

(۲) سورة الطور: ۳۱.

(۳) قال الصاوي: ۱۲۳/۴: ((قل تریصوا) فه رمانیکی هه ره شه ئامیژه له سه ر راده ی (اعملوا ما شئتم)) الرازي: ۲۵۵/۲۸ ده لێت: ئه وه ئه مر نییه، به لکو وه ک قسه ی سه رداریکی توو په وایه به بنده که ی: هه رچی ده که ی بیه که من له تو بیئاگا نیم.

(۴) ص ۴۳۲.

(۵) سورة الطور: ۴۵.

بانگه شه که بووچ و بیننه مایه بهم به لگانه:

۱- نایه ته که هه په شه یه هه په شه ش به کۆده نگی فه قیهانی هاوه لآن و شوینکه وتوان ناچیته ناو نه سخه وه، "ابن الجوزي"^(۱) ده لیت: هه ندیکیان پینانویه ئه م نایه ته به نایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه، گهر مانای "ذرهم" هه په شه بیت نه سخ رووی نه داوه.

۲- نه بوونی به ره له ستکاری له نیوان ئه م نایه ته و نایه تی شمشیردا، چونکه فه رمان به واز لیه پینانیهان له سه ر کاریگه رنه بوونیان به رینموونی و ریگه نیشاندان و ئامۆزگاری باش و موجداه له به چاکه بیناکراوه.

"الرازي"^(۲) ده لیت: واته گهر روشنبوویه وه ئه وانه ناگه رینه وه ئه وازیان لی بهینه تا ده گن به روژی خوین، پاشان ده لیت: وتنی نه سخبوونه وهی ئه م نایه ته و هاوشیوه کانی لاوازه له بهر نه بوونی به ره له ستکاری، هه روه ها ده لیت: ئامازهی تیدایه به وهی ئامۆزگاریان سوودیکی نییه.

نایه تی (۴۸) ﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ﴾^(۳)

"ابن الجوزي"^(۴) ده لیت: (هه ندی له ئه هلی ته فسیر پینانویه مانای "ئارامگرتن" نه سخکراوه ته وه به نایه تی شمشیر، ئه وهش راست نییه چونکه ده گونجی ئارام بگریت له بهر حوکمی په روه ردگاری و له گه لیشیان بجه نگی، دژیکی له نیوان دوو نایه ته که دا بوونی نییه).

(۱) نواسخ القرآن: ص ۲۳۲.

(۲) التفسیر الکبیر: ۲۸/۲۶۹.

(۳) سورة الطور: ۴۸.

(۴) نواسخ القرآن: ص ۲۳۲.

نهسخی بانگه شه بۆکراو له سورته تی "النجم" دا

"ابن حزم الاندلسي"^(١) ئەم سورته مه کییه وه مووی موحه مه جگه له دوو
ئایهت (٢٩ و ٣٩)، یه که میان به ئایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه و دووه میان به
ئایه تی (٢١) ی سورته تی "الطور" نه سخکراوه ته وه، "ابن سلامة"^(٢) وابن البارزي"^(٣)
له و بانگه شه ئاماژه بۆکراوه دا شوینی ئە و که وتوون، "النحاس"^(٤) له کتیبه که یدا
"الناسخ والمنسوخ في القرآن" بانگه شه ی نهسخی ئایه تی (٣٩) ی گواستۆته وه،
به لام ئایه تی (٢٩) ی نه گواستۆته وه.

﴿فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ (٢٩)
﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (٣٩)

(١) ص ٥٨.

(٢) ص ١٧٦.

(٣) ص ٢٠٧.

(٤) ص ٢٢٧.

-ثایه تی (۲۹) ﴿فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾^(۱)

پیانوا به ثایه تی شمشیر نه سخراوه ته وه.

"الطبرسی" له ته فسیری ئه م ثایه ته دا^(۲) ده لیت: ئه ی محمه د (ﷺ) پشت له وانه بکه دان به یه کتاپه رستی ئیمه دا نانین و روویان له دنیا و قازانجه کانی دنیا کردوه، واته له سر کار و کرده وه کانیان روویه پوویان مه به ره وه، خو تبگره و له گه ل نه وه ش بانگکردن و ناموزگاریان بو حق واز لی مه هیته.

ئه مه ش ده خمه سه ر قسه که ی "الطبرسی" پشته لکردن مانای حه رامکردنی به کارهینانی هیز ناگه یه نیت دژ به ده ستریزکار هه رکات ده ستریزکی کرده سه ر به رژه وه ندیه کی زه روری به پیی ثایه تی: ﴿فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾.

به ره له ستکاری له کوپی ئه م ثایه ته و ثایه تی شمشیردایه ئه ی عاشقانی نه سخکردنه وه؟

-ثایه تی (۳۹) ﴿وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾^(۳)

ئه م ثایه ته له گرنگترین ريسا گشتیه کانی قورئانه بو ئه وه ی هه موو مروفتیکی ژیر له سه ری بپوات.

ده لێن به ثایه تی (۲۱) ی سورته ی "الطور" نه سخراوه ته وه: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾^(۴) كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ^(۵).

(۱) سورة النجم: ۲۹.

(۲) مجمع البيان في تفسير القرآن: ۱۷۷/۹.

(۳) سورة النجم: ۳۹.

(۴) واته پاداشتی رۆ له کان له کار و کرده وه کانیاندا که م ناکه یه وه به هوی که می ته مه نیانه وه، هه ر به و جزره پاداشتی کار و کرده وه ی باوان که م ناکه یه وه به هوی کوکردنه وه یان له گه ل مندال و نه وه کانیان.

"الرازي"^(٣) دەلێت وتراوه ئەم ئایەتە: ﴿لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ لە شەریعەتەکانی پیشوودا هەبوو و پاشان لە شەریعەتی محەممەدا (ﷺ) خودا نەسخ کراوەتەوە، ئەوەی مەزھەبی بۆ دەدات و ئەوەی هەولێ بۆ نادات خودا بۆی دانناوە، ئەمەش قەسەیهکی پووج و بێنەمایە و پێویست بەم زۆر لە خۆکردنە ناکات بۆی ئەوەی حەق رۆشنبوویوە، مەبەست بە ئایەتەکە ئەوە نییە خودی شتەکی بۆ هەیه بە لکو مەبەست پێی پاداشتی ئەوەی هەولێ بۆ داوە یان کرێی ئەوەی بۆی کوشاوە، یان دەوترێت مەبەستەکە: ئەوەی بۆی کوشاوە بۆی پارێزراوە و لە بێهێوابوون بە ئورگیراوە.

بانگەشە نەسخ بەم بەلگانە بۆووج و بێنەمایە:

١- ئایەتەکە هەوالە و هەوالێش ناچێتە ناو نەسخەوه، "ابن الجوزي"^(٤) دەلێت: ئەو کەسە دەلێت ئەم ئایەتە نەسخکراوەتەوە هەلەیه، چونکە هەردوو ئایەتەکە هەوالن و هەوالێش نەسخی تێناچێت، پاشان گەیاندنی ئەوەکان بە باوانیان و چوونە ناو حوکمی باوانیانەوه بەهۆی ئیمانی باوانەوه ئەوان وەک بەشیکی وان بۆ شوێنکەوتە گشتیک، ئەوەش لە بنەڕەتدا بۆ ئەوان نییە، بە لکو خودا- سبحانه وتعالی- بە فەزلی خۆی ئەوەی بۆ کردوون، ئەم ئایەتە ئەوە جیگیر دەکات مەزھەبی تەنها ئەوەی بۆ هەیه خودا بە فەزلی خۆی پێی دەبەخشێت.

٢- نەبوونی بەرھەڵستکاری لە نێوان دوو ئایەتەکەدا وەک چۆن رۆشنە بۆ کەسیک کە مەترین پەیردنی بە حەقیقەتی دوو ئایەتەکە هەبێت، گەر وا دابنێن بەرھەڵستکاری بوونی هەیه ئەوا بە تاییبەتکردنی گشتاندنەکی ئایەتی (٣٩) هەڵدەگیرێت و هیچ پاساوێک بۆ وتنی نەسخ بوونی نامێنێت.

(١) سورة الطور: ٢١.

(٢) التفسير الكبير: ١٦/٢٩.

(٣) نواسخ القرآن: ص ٢٣٣.

نهسخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "القمر" دا

"ابن سلامة"^(۱) وابن البارزي"^(۲) و نهوانه ی شوین نه و دوانه که وتوون پیاوایه
تایه تی (۶) ی نه م سوره ته به تایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه: ﴿فَقَوْلٌ عَنْهُمْ يَوْمَ
يَدْعُ الدَّاعِيَ إِلَى شَيْءٍ نُّكْرٍ﴾

هه ریه ک له "ابن حزم الاندلسي"^(۳) والنحاس"^(۴) له گهل نه م نه سخبوونه وه دا نین
له گهل نه وه ی هه ردوو له عاشقانی نه سخن له قورئاندا، "ابن الجوزي"^(۵) ره دی
نه سخبوونه وه ی نه و تایه ته ده کاته وه و ده لیت: (دهسته یه ک پیاوایه نه م تایه ته به
تایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه، پیشتر قسه مان کرد له سه ر هاوشیوه کانی و
روشنمان کرده وه نهوانه نه سخ نه کراونه ته وه).

دروسته که ی نه وه یه بانگه شه ی نه سخ پووچه له بهر نه بوونی به ره له ستکاری له
نیوان دوو تایه ته که دا، بابه تی هه ریه ک له و دوانه له یه کتر جیاوازن، هه ر به و جوړه
رهوشی هه ریه ک له و دوانه له یه کتر جیاوازن، فه رمانکردن به پشتته لکردن لیبیان
له دوا ی سوودنه بینینیان له پیراگه یانندن و ناراسته کردن و ریگه نیشاندان به ره له ستی
ناکات له گهل به کاره یتانی هیز له کاتی پتویستدا و به لگه نییه له سه ر هه رامکردنی
جه نگان دژ به هه رکه سیك ده ستریزی ده کاته سه ر به رژه وه ندی زه رویری موسلمانان.

(۱) ص ۱۷۶.

(۲) ص ۲۰۸.

(۳) ص ۵۸.

(۴) ص ۲۲۷ وما بعدها.

(۵) ص ۲۳۴.

نه سخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "الواقعة" دا

سوره تی "الرحمن و الواقعة" له زمانیان و بانگه شهی نه سخیان رزگاریان بووه، عاشقانی نه سخ هه موویان دان به وه دا ده نین نه م دوو سوره ته نه سخیان تیدا نییه، به لام "ابن سلامة"^(۱) ده لیت: هه موو نه هلی ته فسیر کو ده نگیان هه یه نه سخکراو و نه سخکهر له سوره تی "الواقعة" دا بوونی نییه، جگه له "مقاتل بن سلیمان" نه وه ده لیت نه م ثایه ته ی نه سخکراو ته وه: ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾^(۲) نه سخکهر وه که ی بریتییه له: ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾^(۳) "الثلة" بریتییه له کومه لیک ی زور گه وره.

"الفخر الرازي"^(۴) -خودا رهحم به رۆحی پاکی بکات- ده لیت: (نه وه ی ناشکرایه نه وه یه پیئشیننه کان له وانه ی پیئش پیئغه مبه ر(ﷺ) له پیئغه مبه ران و شویئکه وتوانیان گهر کو بکریئنه وه نه وا زور زیاترن له پیئشیننه کان ی ئوممه تی محمد(ﷺ) له سه ر نه مه وتراوه هاوه لانی پیئغه مبه ر(ﷺ) که می ژماره ی خو یان له لا گران بوو بۆیه به دوایدا نه م ثایه ته دابه زی: ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ، وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾.

(۱) ص ۱۷۷.

(۲) سورة الواقعة الايتان: ۱۳ و ۱۴ وقبلهما الايات (۱۰ و ۱۱ و ۱۲) (وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ، أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ، فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ).

(۳) سورة الواقعة الايتان: ۳۹ و ۴۰.

(۴) التفسير الكبير: ۱۴۹/۲۹.

ئەمەش لە ئەوپەرى لاوازىدايە لە چەندىن رووئەو:

يەكەمیان: ژمارەى ئوممەتى محمد(ﷺ) لەو سەردەمەدا بەلگە تا كۆتايى رۆژگار بەراورد بەوانەى تىپەريون لە ئەوپەرى كەمىدايە، بۆيە نىعمەتتىكى گەورەى خودايان بەسەرەو بوو بەوئەى فەزلى داوون بەسەر زۆرىك لە خەلگانى پيش خويان، ئەمە هيجى تر نيبە جگە لە تىكەلئيبەكى نەشياو.

دوومە: ئەم بۆچوونە وەك نەسخكردنەو وایە لە هەوالدا و ئەوئەش ئەوپەرى دوورە لە راستىيەو.

سێيەم: ئەوئەى بەدوايدا هاتووە ئەم بۆچوونە هەلئاگرىت چونكە "الثلة من الأولين" لێردە لە پيشبرككەرانى پيشينەكانە، ئەمەش رۆشنە، چونكە ئوممەتى محمد(ﷺ) زۆريون و خودا رەحمى پيكرىن بۆيە لە كۆمەلە شتيكيان بۆرا كە لەوانى تر پيشى نەبۆراو، شفاعەتى بۆ پيغەمبەرمان(ﷺ) داناو بەوئەى ژمارەى رزگارويان كە بریتين لە "أصحاب اليمين" زۆريون، بەلام ئەوانەى گوناهاوى نەبون و تاوانى گەورەيان ئەنجام نەداو لە ئوممەتى محمد(ﷺ) لە ئەوپەرى كەمىدان كە بریتين لە پيشبرككەران.

چوارەم: ئەمە ئەندىشەيە، پيويست بوو بەم ئايەتە دڵخۆشبوونايە، چونكە خودا دەفەرموئە: ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾ پيغەمبەرانى دەچيئە ناو لەگەڵ دۆستانى خودا كە لە يەك پلەدان، ئەوئەش نىعمەتتىكە لە پاى ئەواندا، لەوانەيە ئامارەش بىت بە فەرموودەكەى پيغەمبەر(ﷺ) كە دەفەرموئە: (زانايانى ئوممەتەكەم وەك پيغەمبەرانى بەنى ئيسرائىلى وان) ئەم چوار لەقە لە بەشەكانى رووى يەكەم.

رووى دوومە: (مەبەست پيشى پيشبرككەرانى پيشينەكان لە كۆچكەران و سەرخەران، ئەوانە زۆريەيان لە پلەى بالادان بەپيشى ئايەتى: ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ الْآيَةَ﴾ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ئەوانەى لە پاشينەكان بەوان نەگەيشتن، لەسەر ئەمە ئايەتى: ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾ گوتارىكە روو بەوانەى لە كاتى دابەزىنى قورئاندا هەبون و رۆشنكردنەوئەى پيشينەكانى تيدا نيبە كە پيش

پیتغه مبه رمان (ﷺ) ژباون، ئەمەش روژنه چونکه گوتاره که تەنها بۆ ئەوانە یە لەو سەردەمەدا بوون لە رووی گوزاره وه، کهسانی تریش دەچنە ناویە وه به بەلگه که.

رووی سییه م: ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾ ئەوانە ی ئیمانیا ن هیتا و کاری چاکه یا ن ئە نجامدا بۆ خویان ﴿وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ ئەوانە ی خودا له سه ریا ن ده فه رمویت ﴿وَاتَّبَعْتُهُمْ دُرَيْتُهُمْ﴾ بۆیه ئیمانداران و نه وه کانیان گه ر له "أَصْحَابِ الْيَمِينِ" بوون ئەوانه له ژوریدا یه کسانن، چونکه هه ر مندالێک ده مریت یه کێک له دایک و باوکی باوه ردا ره ئەوا له "أَصْحَابِ الْيَمِينِ" ه به لام گه ر له باوه ردا ره پێشبرکێکه ره کان بوون ئەوا که مجار منداله که یا ن ده گاته پله ی "پێشبرکێکه ران"، ژورجا ریش مندالی باوه ردا ر حالێ باشتەر ده بیته له له باوکی که به هۆی که مته ر خه مییه وه یا ن به هۆی گونا ه و یا خیبوونه وه که له کوربه بچووکه که دا ئەوانه بوونیان نییه، له سه ر ئەمه ئەمه ی ده فه رمویت: ﴿الْآخِرِينَ﴾ مه به ست پیتی ئەوانی تر له بچووکه کان که شوینیان ده که ون^(۱).

ئهمانه ئەو لق و ئەگه رانه ن که "الرازي" ویتای کردووه له ته فسیری ئەم ئایه ته دا له هه ر هه مویدا خه لته ی نه سخی تیدا نابینریته وه.

سو پاس بۆ خودا سو ره تی "الحديد" رزگاری بووه له تۆمه تی نه سخ.

(۱) المرجع السابق: ۱۴۹/۲۹.

نهسخی بانگه شه بوکراو له سورته تی "الحشر" دا

بانگه رانی نهسخ ده لێن نهسخ راوی تیدا نییه، به لام نهسخه ری تیدا به که
بریتیه له ﴿مَا أَقَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى﴾^(۱) خودا به م ئایه ته ئایه تی
"الأنفال" ی پی نهسخ کردوته وه که ده فه رمویت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ﴾^(۲) الایه،
له سورته تی "الأنفال" دا ره دی ئەم بۆچوونه مان داوه ته وه.

(۱) سورة الحشر: ۷.

(۲) سورة الأنفال: ۱.

نهسخی بانگه شه بوکراو له سوره تی "الممتحنة"

یان (الإمتحان) دا

"ابن حزم الاندلسی"^(۱) ده لیت: سی ئایه تی نه سخکراوهی تیدایه، نه وانه ش ئایه تی (۸ و ۱۰ و ۶۰) ن، "ابن سلامة"^(۲) ده لیت: نه سخکراو تیایدا ئایه تی: (۸ و ۱۰ و ۱۱) یه، "ابن الجوزی"^(۳) ده لیت: نه سخ له م ئایه تانه دایه (۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱)، "النحاس"^(۴) باسی نه وهی کربوه نه سخ له م ئایانه دایه: (۸ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲)

﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ، إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾^(۹)
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاِمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا مِنْ حَلٍّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا

(۱) ص ۵۹-۶۰.

(۲) ص ۱۸۰-۱۸۱.

(۳) نواسخ القرآن: ص ۲۳۹-۲۴۲.

(۴) الناسخ والمنسوخ: ص ۲۳۵-۲۵۰.

اتَّبِعْتُمُوهُمْ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمَا الْكُوفَارِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ
وَلَيْسَ أَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا ذَلِكَمُ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩﴾
﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَرْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ (١١)

—دو نایه تی (٨ و ٩) ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ
يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾...
﴿إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا
عَلَى إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾^(١)

هه ندی له بانگه رانی نه سخ پیانوایه^(١) نه دو نایه ته به نایه تی شمشیر
نه سخراونه ته وه، هه ندیکیشیان پیانوایه^(٢) نایه تی (٨) به نایه تی (٩)
نه سخراونه ته وه، جیاوازی که وتوته نتوانیانه وه له مانای مه بستگیرو له وشه ی
"الذین" له نایه تی (٨) دا، هه یانه ده لیت نه هلی هاوپه یمانی که له گه ل پیغه مبه ر(ﷺ)
هاوپه یمانیان به ست له سه ر وازه تیان له جهنگان که بریتی بوون له "خزاعه"، هه یانه
ده لیت: نه وانه ی ئیمانیان هیتا له مه که^(٣) هه یانه ده لیتن خرمانی نزکی موسلمانان له
هاوه لدانه ران، هه شیانه ده لیت نه وانه به ره های بریتی بوون له هاوه لدانه ران^(٤)
نه وهش بهر له وهی فره مانیان پیبکریت به جهنگان دژ به هاوه لدانه ران، پاشان به
نایه تی شمشیر نه سخراونه وه، هه یانه ده لیت بریتی به ژنان و مندالان، هه یانه

(١) سورة الممتحنة: ٨، ٩.

(٢) ابن سلامة: ص ١٨٠، وابن البارزي: ص ٢٠٩، ده لیتن: مانای دو نایه ته که به نایه تی
شمشیر نه سخ کراونه ته وه.

(٣) نه مه نه وهیه ابن حزم الأندلسي: ص ٦٠ ده لیت.

(٤) الرازي: ٢٩/٣٠٤-٣٠٥، الطبرسي: ٩/٢٧٢.

(٥) الطبرسي: ٩/٢٧٢، ابن العربي: ٤/١٧٧٣، القرطبي: ١٨/٥٩-٦٠.

دهلئيت دهر باره ی "نه سمای کچی نه بویه کر" دابه زیوه کاتیک دایکی (فتیله) هات بۆ لای و هاوه لدانه ربوو، نه وه هدییه هیتا بوو، به لام نه سما قبولی نه کرد و ریگه ی نه دا بیته ژوره وه، پیغه مبه ر(ﷺ) فه رمانی کرد فه رموی لی بکات و هه دیه که ی قبول بکات و ریژی لی بگریت^(۱) به هه مان شیوه جیاوازی له نیتواناندا هه یه ئایا ئایه ته که موحه که مه یان نه سخراوه ته وه.

بۆ چوونی دروست:

دروست نه وه یه ئایه ته که نه سخ نه کراوه ته وه به م به لگانه:

۱- نه بوونی به ره لهستکاری له نیتوان ئایه ته که و ئایه تی شمشیردا، یان له نیتوان ئایه ته که (۸) و ئایه تی ژماره (۹) دا که به دوایدا دیت.

"الطبري"^(۲) دهلئيت: (باشترین قسه یه که له راستیه وه نزیک بیت نه و قسه یه دهلئيت: ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ﴾^(۳) مه به ست پیتی هه موو جوړه کانی ئایین و مه زه به کانه به وه ی چاکه یان له گهل بکه^(۴) و په یوه ندیان له گهل دامه زریښ^(۵) و باش بن له گهل یان و له مامه له دا له گهل یان دادپه روه ربن^(۶).

خودا- عز وجل- به ئایه تی: ﴿الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ﴾ هه موو نه وانه ی گرتوته وه نه و سیفه ته یان هه یه، هه ندیک ی پی تاییه ت

(۱) الرازي: ۳۰۵/۲۹.

(۲) ۱۳/۲۸.

(۳) واته له پیتناو ئاییندا، حه رفی (فی) بۆ "التعليل" ه وهك: "دخلت امرأة الفار في حفرة".

(۴) البر: زیاده په وی له چاکه کاریدا.

(۵) سیله ی ره م له نیتوان خزمان با له هاوه لدانه رانیش بن

(۶) دادپه روه ری له ئیسلامدا له گهل دۆست و دوژمن و له دوو باری جهنگ و ناشتیدا واجبه، خودا ده فه رمویت: (وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ اَلَّا تَعْدِلُوا اَعْدِلُوا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ).

نەکردووە جیا لە ھەندیکى تر، بۆیە مانایەك بۆ قسەى ئەو كەسە نامىننیتەو پێیوايە نەسخراوەتەو^(۱).

۲- ئایەتى شمشیر تايبەتە بە رهوشى دەستدریژکاری، بۆیە پێویستە ھێز دژ بە دەستدریژکار بەکاربھێنرێت لە بارى دەستدریژکردندا گەرتەنھا بە ھێز دەتوانرا سنوورى بۆ دابنرێت جا دەستدریژکارەكە ھاوڵدانەر نەبێت یان موسلمان، ھاوپیەمان بێت یان نە.

۳- وتنى نەسخ پێویست دەكات بوتريت ئایەتى(۸) تايبەتە بە سەردەمى ھاتنى پەيامى خوداوە، لە كاتێكدا ئایەتەكە رێسایەكى دەستورى گشتییە و بەسەر ھەموو تاكێكى خێزانى مرقایەتیدا جێبەجێ دەبێت لە ھەموو كات و شوێنێكدا.

۴- لەبارێكدا وا دابنێن بەرھەڵستکاری بوونی ھەيە لە نێوان ئایەتى(۸) و ئایەتى شمشیردا ئەوا بە تايبەتکردن ھەڵدەگیرێت بۆیە ھۆیەك نییە بۆ بوونی نەسخ.

۵- ھێچ جۆرە بەرھەڵستکارییەك لە نێوان ئایەتى(۸) و ئایەتى(۹)دا بوونی نییە، تا ئایەتى دووھم ئایەتى یەكەم نەسخبكاتەو، حوكم و بابەتى ئایەتى(۸) موباحکردنى ھاوكارییە بە چاكە و دادپەروەرى و مامەڵەكردن بە چاكترین شیۆھ لەلایەن موسلمانانەو بەرانبەر ھەموو ئەوانەى لەسەر ئایین لەگەڵیان نەجەنگاون و بەشدار نەبوون لە دەركردنیان لە زیند و نیشتمانى خۆیان، لە كاتێكدا ئایەتى دووھم چارەسەرى حوكم و بابەتێك دەكات لە سروشت و لە ھەلومەرجدا جیاوازی لەگەڵ حوكم و بابەتى ئایەتى(۸) وەك لە پرگەى(۶)دا دێت.

۶- ھێچ جۆرە بەرھەڵستکارییەك لە نێوان دوو ئایەتەكەى(۸) و(۹) لەگەڵ ئایەتى شمشیر بوونی نییە تا نەسخبكرێتەو پێى لەبەر ھەلگرتنى بەرھەڵستکاری وەك ھەندى پێیانوايە^(۱).

(۱) لمزيد من التفصيل راجع جامع البيان في تفسير القرآن - للطبري: ۴۲/۲۸ وما بعدها.

نه بوونی به ره له‌ستکاری نیوان نایه‌تی یه‌که‌م و نایه‌تی شمشیر که له خالی (۵) باسمان له باره وه کرد و به ره له‌ستکار نه بوونی نایه‌تی (۹) ش به نایه‌تی شمشیر به هه‌مان هو روشنه، چونکه حوکم و باب به‌تی نایه‌تی (۹) بریتیه له نه‌هیکردن له هاوکاری موسلمانان بو هاوه‌لدانه‌ران که له سه‌ر نایین له‌که‌لیان جه‌نگاون و به‌شداریان کردوه له ده‌رکردنیان له زیدی خو‌یان، هه‌روه‌ها حه‌رامکردنی به‌دوست کردن و به سه‌رخه‌رکردنیان، هه‌رکه‌س به‌و جوړه مامه‌له‌یان له‌گه‌ل بکات ده‌چیته ریزی سه‌ته‌مکارانه وه و تاوان ده‌کات دژ به‌ نیسلام و موسلمانان، نایا ئه‌م مانایه به‌ره له‌ستکاری ده‌کات له‌گه‌ل پی‌ویسه‌ستبوونی جه‌نگان دژ به‌ ده‌ستدریژکاران له هاوه‌لدانه‌ران هه‌رکات ده‌ستدریژیان کرده سه‌ر به‌رژه‌وه‌ندی زه‌روری موسلمانان؟

نایه‌تی (۱۰): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ^(۳) فَامْتَحِنُوهُنَّ^(۴) اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ^(۵) فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ^(۶) مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ^(۷) لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا

-
- (۱) وهك "ابن سلامة" كه له كتيبه‌كه‌یدا- الناسخ والمنسوخ: ص ۱۸۰ ده‌لێت: (مانای دوو نایه‌ته‌كه به نایه‌تی شمشیر نه‌سخ كراوه‌ته‌وه)، "ابن البارزي" ش له نه‌سخی نایه‌تی (۸) به نایه‌تی شمشیر له‌گه‌لی ته‌بابه، بنظر المرجع السابق ص ۲۰۹.
- (۲) ئه‌و ئافره‌تانی پێشتر له بی‌باوه‌ران بوون و هاته‌نه ناو ئیسلامه‌وه و بوون به‌هشیک له موسلمانان له‌دوای ئاشته‌وایی حوده‌بی‌بییه و له مه‌که‌وه-شوینی هاوه‌لدانان- كوچیان کرد بو مه‌دینه ناوه‌ندی موسلمانان.
- (۳) به‌وه‌ی ئیمان و ره‌غه‌بتیان بو وه‌رگرتنی ئیسلام و چوونه ناو ئیسلام ده‌سه‌لمینیت و ده‌ریده‌خات بو مه‌رامیکی تر نه‌هاتوون.
- (۴) واته زاناره به حه‌قیقه‌تی ئیمانیان چونکه ته‌نها ئه‌و په‌نه‌ان و نه‌ینی موقوف له‌ئه‌ستو ده‌گریت.
- (۵) زانست لی‌ره‌دا به مانای گومانی زاله، بۆیه یه‌قین به‌مه‌رج ناگیریت به‌هۆی سه‌ختی جی‌گه‌یربوونییه‌وه.
- (۶) سه‌ره‌پای داوای مێرده‌کانیان و خزمه‌کانیان چونکه داوای گێرانه‌وه له ئاشته‌واییه‌که‌دا که به کاری پێغه‌مبه‌ر جی‌گه‌یر بوو بوو به‌م نایه‌ته نه‌سخ کرایه‌وه، یان گشتانده‌که‌ی به نایه‌ته‌که تایبه‌تکرا و گێرانه‌وه‌ی ئافره‌ت ناگیرته‌وه.

مُمْ يَحْلُونَ لَهُنَّ^(۱) وَأَتَوْهُنَّ مَا أَنْفَقُوا^(۲) وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ^(۳) إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ^(۴) وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ^(۵) وَأَسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ^(۶) وَلَيْسَ أَلَا مَا أَنْفَقُوا^(۷) ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۷﴾

(۱) ئەمەش ئاماژەىە بۆ پىچرانی پەيوەندى ژن و مێردى بە موسڵمانبوونى يەكێك لە ژن و مێردەكە گەر عیدەكەى تەواو بوو بەبێ موسڵمانبوونى پیاوێكەى، بەلام گەر پیاوێكەش هاتە ناو ئىسلامەوه و لەكاتى عیدەكەدا بوو ئەوا هاوسەرییەكەیان بە بەردەوام دادەنرێت.

(۲) ژنى پاشگەز بوو لە ئىسلام كە پەيوەندى بە بێباوەپانەوه كردووه لەخانەى بێباوەپى پیاوێكەى دەتوانیت داواى مارییەكەى لە "بيت المال" بكات، هەروەها ماریى ئەو ژنەى موسڵمان دەبێت و دەيخوازیت، گەر ژنەكە مێردیش نەكات لەسەر "بيت المال" پتویستە مارییەكەى بۆ هاوسەرە بێباوەپەكەى بگێڕێتەوه.

(۳) واتە كاتێك موسڵمان بوون و عیدەیان تەواو بوو بەهۆى حەرامبوونى هاوسەرگىرى لەگەڵ ئافەرەتى هاوێدانەر و ماوه لەژێر عیدەى كەسێكى تر، لە ئىسلامبوونییهوه عیدەى بۆ سەرژمێر دەكرێت.

(۴) واتە مارییەكانیان، لەسەر ئەو كەسانەى ئافەرەتە كۆچكەرە باوەردارەكان ماریە دەكەن پتویستە مارییە پتیشووێكەى بدات بە هاوسەرە بێباوەپەكەى، سەربارى ماریى نۆی، گەر مێردى نەكردبێتەوه ماریى مێردە پتیشووێكەى لەسەر "بيت المال"ە.

(۵) كۆى "عصمه"یە، ئەوەش ئەوەیە لە هەر هۆیک دەستى پتێوه دەگیریت، مەبەست لێرەدا گرتبەستى هاوسەرگىرییە.

(۶) الكوافر: كۆى "كافره" وهك "ضوارب" كە كۆى "ضاریه"یە، واتە دەستمەگرن بە هاوسەرگىرى ژنەكانتانەوه لە داواى موسڵمان بوونتان و ئەوان لەسەر هاوێدانان دەمێننەوه یان دەگەڕێنەوه بۆ ناو هاوێدانەرەن و لە ئىسلام پاشگەز دەبنەوه بەهۆى پىچرانی هاوسەرگىرتانەوه لەگەڵ ئەوان.

(۷) واتە داواى ماریى ژنەكانتان بكن كە پاشگەزبونەتەوه و گەراونەتەوه بۆ خانەى بێباوەپى، گەر دوژمن مارییەكەى نەدا لەسەر "بيت المال" پتویستە مارییەكەى بدات، هەروەك چۆن بۆ بێباوەپ هەیه كە ژنەكەى موسڵمان بووه و هاتووه بۆ خانەى موسڵمانان داواى مارییەكەى لە موسڵمانان بكات یان داواى بكات لەو كەسەى ژنەكە ماریە دەكات.

"ابن حزم الأندلسي"^(٦) ده‌لێت به به‌شێك له ئایه‌ته‌كه نه‌سخ‌كراوه‌ته‌وه ئه‌وه‌ش ئه‌و به‌شه‌یه كه ده‌فه‌رموێت: ﴿فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾ هه‌روه‌ها وت‌راوه نه‌سخ‌كراوه‌ته‌وه به ئایه‌تی یه‌كه‌می سو‌ره‌تی "التوبه"^(٧)، "ابن سلامة"^(٨) له‌سه‌ر ئه‌م قسه‌ی دووه‌مه‌یه .

"ابن الجوزي"^(٩) ده‌لێت: "مقاتل بن سلیمان" ده‌لێت: ئه‌م چه‌ند ئایه‌ته‌(٨ و ٩ و ١٠ و ١١) به ئایه‌تی شمشیر نه‌سخ‌كراوه‌ته‌وه .

وتنی نه‌سخ‌بوونه‌وه‌ی ئایه‌تی(١٠) پووچ و بێبهنه‌مایه به‌م به‌لگانه :
 ١- هۆی دابه‌زینه‌كه‌ی له "عروه" وه وتی: ئه‌وه‌ی "سهیل بن عمرو" له پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ) به مه‌رجی گرت له رۆژی "الحدیبه" دا: "هه‌ر كه‌س له ئیمه‌هات بۆ لای تو-با له‌سه‌ر ئایینه‌كه‌ی تۆش بێت- ده‌بێت بۆمانی بگێڕێته‌وه" تا خودا ئه‌وه‌ی ده‌ریاره‌ی ئافه‌رته باوه‌رداره‌كان (ئه‌وانه‌ی كوچ ده‌كه‌ن بۆ لای پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ)) دابه‌زاند^(١٠).

"ابن عباس"^(١١) ده‌لێت: له سالی حوده‌ییبه‌دا ئاشته‌وایی له‌گه‌ڵ هاوه‌لدانه‌رانی قوره‌یش کرا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ر كه‌س له ئه‌هلی مه‌كه بێت بۆ لای پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ)

(١) ئه‌وه‌ی تاییه‌ته به‌وره‌شه به‌کو‌تاهاتنی كو‌تایی پێ‌ها‌توه، بۆیه نه‌سخ‌ نییه، ئه‌وه‌ش پێی تاییه‌ت نییه ده‌مێنێته‌وه و نه‌سخ‌بوونه‌وه‌ی جێگیر نه‌كراوه .

(٢) سورة الممتحنة: ١٠.

(٣) ص ٦٠.

(٤) ئه‌وه‌ش ئایه‌تی: (بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ).

(٥) الناسخ والمنسوخ: ص ١٢٨، وفيه (نسخها الله بقوله (بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ) الآية.

(٦) نواسخ القرآن: ص ٢٤٢.

(٧) القرطبي: ٦١/١٨.

(٨) المرجع السابق.

بۆيانی بگيڙتته وه، " سعیده^(۱) بنت الحارث الاسلمية^(۲) " هات و هاوسه ره که ی له هاوه لډانه ران بوو که بریتی بوو له " صيفي بن الراهب " و تراویشه " مسافر المخزومي " بوو، وتی: ئەی محەمەد ژنه که م بۆ بگيڙه ره وه تۆ ئەو مەرجه ت قبوول کړیوه و ئەمەش نموونه یه کی نوو سراوه که یه (نوو سراوی ناشته واییه که) هیشتا وشک نه بووه ته وه، بۆیه خودا ئەم نایه ته ی دابه ژاند و کاره که ی پیغه مبه ری (ﷺ) نه سخ کړده وه، په یماننامه که هاوتا نه بوو (واته هاوسه نگ نه بوو) چونکه تیایدا هاتبوو له سر پیغه مبه ری (ﷺ) پتویسته هه موو ئەوانه ی له هاوه لډانه رانی ژن و پیاو په یوه نی پتوه ده که ن ئیسلامیان وەرگرتبیت یان نه بیانگيڙتته وه بۆ قوره یش، به لām هه موو ئەوانه ی له موسلمانانی ژن و پیاو په یوه ندی به قوره یشه وه ده که ن ئەوان پابه ند نه بن به گيڙانه وه یان یه کسانه په یوه ندیکر د نه که یان دواي پاشگه زیوونه وه یان بیت له ئیسلام یان له گەل پارێزگاری کړدن له بیرو یاوه ری ئیسلام^(۳)

پیغه مبه ری (ﷺ) وه لāmی گيڙانه وه که ی نه دایه وه ته نانه ت پیتش دابه زینی نایه ته که له سر ئەو بنه په ته ی ئەو بنده ی له په یماننامه که دا هاتوو تاییه ته به پیاوان، له سر ئەم بنچینه یه نایه ته که هه ماهه نگ له گەل ئەوه ی ریکه وتنی له سر کرابوو، نایه ته که وهک رۆشنکه ره وه هات نه ک وهک نه سخکه ره وه، هه ر که س پتیاویه گيڙانه وه که بۆ پیاوان و ژنانیش بووه پتیاویه نایه ته که سوننه تی پیغه مبه ری (ﷺ) نه سخ کړدۆته وه له وه ی په یوه سته به ناشته وایی حوده ییبیه وه تاییه ت به گيڙانه وه ی

(۱) له تۆرک له تهفسیره کاندای (سبیعة) بووه له جیی "سعیده" ئەوه ی له "القرطبي" دا هاتوو له راستیه وه نزیکه، چونکه پراوپره له گەل ئەوه ی له کتیبی "اسد الغابة: ۷۴۵/۵" دا هاتوو.

(۲) و تراوه یه که مین ئافره تیکه موسلمان بووه و په یوه ندی به موسلمانان وه کړدوو و نایه ته که دابه زی، ئەو بریتی بوو له: ام کلثوم بنت عقبه.

(۳) ينظر الكشف للزمخشري: ۹۲/۴، والطبري: ۴۵/۲۸.

ئافره تان، به لام له م باره دا ئايه ته كه گشتاندى كاري پيغه مبهري (ﷺ) تاييه ت
كربووه بويه ئافره تاني لى وه ده رئاوه ^(۱).

۲- ئه و حوكمانه ي له ئايه تي (۱۰) دا هاتون هه يانه تاييه تن به به نده كاني
ناشته وايى حوده ييبه و ئه و ره وشانه ي ده وري موسلمانانى دابوو له مامه له يان له گه ل
هاوه لدانه ران، بويه به كوتايى ئه و ره وشانه كوتايان پيها تووه، وه ك پابه ندى كرى
"بيت المال" به پيدانى ماره يى به و ميترده هاوه لدانه ر و بيها وه پانه ي ژنه كانيان
موسلمان بوون و په يوه نديان به خانه ي ئيسلامه وه كربووه گه ر شوويان نه كرى بيت
به پياويكى موسلمان، خو گه ر ميترديان كرى بوو ئه و له سه ر پياوه موسلمانكه
پتويسته ماره يى ژنه كه ي بدات، هه ر به و جوړه ئايه ته كه "بيت المال" و ئيمامى
موسلمانان پابه ند ده كات به پيدانى ماره يى ئه و ژانه ي ميترده كانيان له ئيسلام
پاشگه زيوونه ته وه به كوده نكي زانايان و ژيرمه ندان.

به لام حوكمى گشتى و گشتگير بو هه موو كات و شوئيكي له ئايه تي (۱۰) دا
ده ميئنته وه تا ژيان ما بيته وه، وه ك جيا بوونه وه ي هاوسه ردارى به موسلمان بوونى
يه كيكي له دوو ژن و ميترده كه، گه ر ژنه كه موسلمان بوو و پياوه كه موسلمان نه بوو تا
ته و او بوونى عيده ي ژنه كه له به روارى موسلمان بوونيه وه ئه و جيا بوونه وه كه راوه ستاو
ده بيت به نه سه رى گه راوه له به روارى موسلمان بوونه وه، به لام گه ر ميترده كه موسلمان
بوو و ژنه كه ئه هلى كيتاب بوو ئه و هاوسه رگيرييه كه يان ده ميئنته وه به بى
موسلمان بوونى ژنه كه، گه ر ژنه كه هاوه لدانه ر بوو ئه و هه مان حوكمى باسكراو
جي به جى ده كرى له موسلمان بوونى ژنه كه دا.

(۱) نه مه ئه وه يه "ابن العربي - في احكام القرآن: ۱۷۷۴/۴" و توويه تي، تاييدا
هاتووه: (ده رچوونى نه سخ له په يمانى پيغه مبهري (ﷺ) له ناشته وايى حوده ييبه دا
برىتي بوو له تاييه تى كرى گشتى، نه ك نه سخ كرده وه ي هاوپه يمانيتييه كه وه ك
هه ندى له بيتاگانان نه نديشه ي ده كن).

بۆيە ژنى ناموسلمان گەر موسلمان بوو بۆي هەيە شوو بکات بە هەر کەسێک دەیه ویت لەوای تەواو بوونی عیدە کە ی با مێردە کەشی تە لاقی نەدات، ئەم جۆرە ئە حکامانە بە ئیجماعی فەقیهان دەمێننەو.

۳- وێنی^(۱) نەسخبوونەوێ ئایە تە کە بە بەشیکی کە بریتییه لە: ﴿فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾ شایستە ی بەرپەرچدانەو نیه، چونکە قسە یەکی پووچە و رە فزکراوێ لە پووی شەرع و ئەقلەو.

۴- قسە کە ی "مقاتل بن سلیمان"^(۲) و ئەوانە ی لە گە لێ هاوێران لە نەسخی ئایە تی (۱۰) بە ئایە تی شمشیر پووچبوونەوێ بە لگە نەویستە لە بەر نەبوونی هیچ جۆرە بەرە ئستکارییه ک لە نێوان حوکمە هاتووێ کانی ناو ئەم ئایە تە و ئە حکامە کانی ئایە تی شمشیر، هەر ئایە تێک بابە تگە لێک چارە سەر دە کات جیا یە لە بابە تە کانی ئە ویتەر.

۵- ئایە تی: ﴿وَلَا تُمْسِكُوا بِعَصَمٍ لَكُمْ﴾^(۳) هە ندیک پێیانوایە^(۴) نەسخکراوێ تەو بە م ئایە تە ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ئەم بۆچوونە پووچ و بێنە مایە و تیکە لکردنە لە نێوان نەسخ و تاییە تکردندا.

سەریاری ئەوێ باسما ن کرد لە بە لگە ی نەسخ نەبوونەوێ ئایە تی (۱۰) لە گە ل ئەوێش بە سەرچاوە یە ک دادە نرێت بۆ پابە ندرکێنی دەوڵە ت بە قەرە بوو کێرنەوێ زانی زانییگە یشتووێان بە هۆی جەنگی هە لگیرساوێو لە نێوان ئە وان و دەوڵە تێکی تردا جا دەوڵە تە کە موسلمان بێت یا ن ناموسلمان.

(۱) لەوانە ی لە سەر نەسخبوونەو: ابن حزم الأندلسی: ص ۶۰.

(۲) نواسخ القرآن- لابن الجوزي: ص ۲۴۲.

(۳) سورة الممتحنة: ۱۰.

(۴) "ابن الجوزي: ص ۲۴۱"، دە لێت: (هە ندیک پێیانوایە بە ئایە تی: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ نەسخکراوێ تەو، ئە مە شتێک نیه، چونکە مە بە ست بە "الکوافر" ئا فرە تە بپەرستە کانه، پاشان گەر بلێین ئەوێ بریتییه لە موباح کێرنی ئا فرە تی ئە هلی کیتابی بپەرست ئە و دە بێتە تاییە ت کردن ئە ک نەسخ کێرنەو)

ئەوھى پەيوەستە بە حوكمەكانى ئايەتى(۱۰)وھ گەر تەماشای تەفسیرە
باوھ پیکراوھ کان بکریت ئەوا یەكێك نابینیتەوھ باسی نەسخبوونەوھى ئايەتى(۸ و ۹
و ۱۰ و ۱۱)ى سورەتى "الممتحنة" بکات.

-ئايەتى(۱۱) ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ ۖ فَعَاقِبْتُمْ ۖ فَاتُوا الَّذِينَ
نَهَبَتْ أَزْوَاجَهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾.

ئەم ئايەتە تەولوکارى حوكمەكانى ئايەتى(۱۰)یە بە لکو دلتیاكەرەوھى ھەندى لە
حوكمەكانییەتى، ئەو حوكمانە تاییەتن بە بەندەكانى ئاشتەواى حودەبیبیە و ئەو
رەوشانەى موسلمانان تیایدا دەژیان و مامەلەكربنیان لەگەڵ ھاوھلادانەران لە ئەھلى

(۱) واتە شتێك لە مال و داراییتان لە دەستدا بەھۆی پەيوەندى كردنى ژنەكانتانەوھ كە
خانەى ئىسلامیان بەجێھێلاوھ و ھەك پاشگەزبوو پەيوەندیان كردووە بە خانەى
بیباوھپییەوھ، ئەوا ئەو زيانە لە غەنیمەتى جەنگ قەرەبوو دەكریتەوھ گەر ھەبوو،
ئەگەر لە "بيت المال" یان لە مارەى ئەو ژنە كۆچكەرەنەى كە پتویست بوو بدریت
بە مێردە بيباوھپەكانیان، چونكە بيباوھپان كە لە لای بەرانبەرى پەيماننامەكەدان
نايانەویت مارەبیبەكە بدن، بۆیە بەرانبەر ئەو زيانە دەبێ لێیان وەرگیریتەوھ، ھەك
چۆن موسلمانان بەو كارە ھەلدەستن و بەرانبەر ژنە كۆچكەرە باوھپدارەكان لە
خانەى بيباوھپییەوھ بۆ خانەى ئىسلام مارەبیبەكەیان دەدەن.

(۲) "الزمخشري -الكشاف: ۹۴/۴" دەلێت: (ئەوھى حوكمى پیکراوھ بەسەر موسلمانان
و بيباوھپاندا لە پێدانی مارەى ئافرەتى ئەوان جارێك و مارەى ئافرەتانی ئەمان
جارێكى تر بە "تۆرە" شوپھێنراوھ ھەك چۆن دوو كەس لە ولاخێكى سواریدا نۆرە
دەكەن، ماناكەى سەرەى سزای ئێتوھ بۆ ئەوان دیت لە پێدانی مارەى، بۆیە ئەو
كەسەى ژنەكەى لە دەستچووھ بە چوون بۆ لای بيباوھپان لە مارەى ئافرەتە
باوھپدارە كۆچكەرەكان ھەمان مارەى پێى بدن و مارەبیبەكە مەدەن بە مێردە
بیباوھپەكەى)، واتە بە ھاوسەرە پیاوھ موسلمانەكە كە ژنەكەى پاشگەز بووئەوھ
لە ئىسلام و رۆشتووھ بۆ ناو بيباوھپان مارەى ئەو ژنەى پێدەن باوھپى ھیناوھ و
پەيوەندى بە موسلمانانەوھ كردووە لە جینگەى ئەوھى مارەبیبەكەى بدریت بە مێردە
بیباوھپەكەى چونكە ئەوان نایانەویت بە ھاوتا و بەرانبەر مامەلە بكەن.

ناشته وایی، نه وانه به کوتایی هاتنی نه وره وشه کوتاییان پیتهاتوه، کوتاهاتنی حوکم به کوتاهاتنی رهوشی تاییه تی یان کوتاهاتنی مه رام که حوکمه که ی بۆ ته شریعکراوه له زاراوهدا پییناوتریت نه سخ که بریتییه له سرینه وهی حوکمی شهرعی پیشوو به حوکمی شهرعی بواتر.

سه ره پای نه وهش "ابن حزم الأندلسی"^(۱) ومقاتل بن سلیمان^(۲) وابن سلامة^(۳) و نه وانه ی شوینی نه وان که وتوون له م بۆچوونه دا پییناوايه ئایه تی (۱۱) به ئایه تی شمشیر نه سخکراوه ته وه.

نه مهش هه له یه کی گه وره یه و تیکه لکردنه له نیوان کوتاهاتنی حوکم به کوتاهاتنی ره وشه که ی و مه رامه که ی له گه ل نه سخدا به مانای زاراوهدیه که ی.

"سورة الصف وسورة الجمعة وسورة المنافقون وسورة التغابن وسورة الطلاق وسورة التحريم وسورة الملك" له زمانی عاشقانی نه سخ سه لامهت بووه و ده ئین: له م سورته تانه دا نه سخکراو بوونی نییه، به لام له هه نديکیاندا نه سخکراو بوونی هه یه وهک سورته ی: "المنافقون"^(۴) و التغابن"^(۵).

"سورة الفجر، وسورة البلد، وسورة الشمس، وسورة الليل، وسورة الضحی، وسورة (ألم نشرح)" ئایه ته کانیا ن موحه که من و له بانگه شه ی نه سخ سه لامهت بوون.

(۱) الناسخ والمنسوخ: ص ۶۰.

(۲) نواسخ القرآن - لابن الجوزي: ص ۲۴۲.

(۳) الناسخ والمنسوخ.

(۴) نه سخکرا له م ئایه ته دایه: (سواء عليهم استغفرت لهم او لم تستغفر لهم)

(۵) نه سخکرا (فاتقوا الله ما استطعتم).

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "التين"دا

هەندىك پىيانوايه^(١) ئايەتى(٨) ﴿الْأَنسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ﴾ بە ئايەتى
شمشیر نەسخکراوەتەو.

ئەمەش بۆچوونیکی پوچە و لە سنووری ماقوول بەدەرە و تاوانیکە بە سەر
سنووری خودا، ئەم ئايەتە دایکی ئايەتەکانە و هیچ جۆرە نەسخیک قبوول ناکات
لەیکدانەو، هەرچییەك بێت، و بەرەڵستکاری لە نێوان ئەم ئايەتە و ئايەتى
شمشیردا بوونی نییە^(٢).

"سورة القلم وسورة القدر وسورة (لم يكن) وسورة الزلزلة وسورة العاديات
وسورة القارعة وسورة التكاثر" ئايەتەکانى ئەم سورەتانە موحکەمن و لە
بانگەشەى نەسخ سەلامەت بوون.

(١) لەوانە: ابن حزم الاندلسي ص ٦٦ وابن سلامة ص ١٩٥.

(٢) "السيوطي (الاتقان في علوم القرآن: ٢٢/٢" دەلالت: (وتراوه له و ئايەتانەى بە ئايەتى
شمشیر نەسخ کراوەتەو، هەرچەند ماناکەى بریتىيە لە فەرمان بە رادەستکردنى
کاریان بۆ لای خودا و وازەهێنان لە سزادانیان) هەرەها "ابن الجوزي(نواسخ القرآن
ص ٢٥٢) دەلالت: (هەندىك پىيانوايه ماناکەى بە ئايەتى شمشیر نەسخکراوەتەو،
چونکە وا گومان دەبەن ماناکەى بریتىيە لە "لێيانگەپى و وازيان لى بەپێنە" بەلام
ئەمرەکە بەو شتێوەى نییە، بۆیە رووى نەسخ بوونی نییە) دەلیم تەنانت بەو
تەفسیرەش-بەپێى گومانى تێکچو- ئايەتەکە نەسخ قبوول ناکات.

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "العصر" دا

هەندىك^(١) پێيانوايه^(٢) ئايەتى (٢) ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ﴾ نەسخراوەتەو
بەو هەلۆاردنەى لە ئايەتى (٣) دا راستەوخۆ بەسوايدا هاتوو. ئەم بانگەشەيه پووچ و بێبنەمايه و تێكەڵکردنە لە نێوان نەسخ و تايبەتکردندا،
تەنانت بانگەشەكەريكى وەك "ابن حزم الاندلسي" لە سەرەتاي كۆتیبەكەيه كەو
دەلێت^(٣): ((نەسخ لە ئەمرو نەهيدا روودەدات، دروست نيبە لە هەوالی رووتدا
روويدات، هەلۆاردنیش بريتي نيبە لە نەسخ، هەندىك پێيانوايه هەلۆاردن و تايبەتکردن
بريتين لە نەسخ، بەلام فەقيهان پێچەوانەى ئەوەن)).

"سورة الهمزة وسورة الفيل وسورة قريش وسورة الدين (الماعون) وسورة
الكوثر" ئايەتەكانيان موحكەمن و لە بانگەشەى نەسخ كردنەو سەلامەتن.

(١) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم.

(٢) منهم ابن حزم ص ٦٧ وابن سلامة ص ١٩٧.

(٣) الناسخ والمنسوخ في القرآن الكريم ص ٨.

نەسخى بانگەشەبۆكراو لە سورەتى "الكافرون"دا

هەندىك پېيانوايه^(۱) لەم سورەتەدا ئايەتى (۶) ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ بە ئايەتى شمشىر نەسخكراوەتەو.

ئەم بۆچوونە پوچ و بېبنەمايە لەسەر دانپيادان بە ئايىنياندا لەپووى رەوايى و دروستى و نەسخ نەبوونەوئەى بە قورئان، ئەم مانايە دوورە، چونكە دانپيادانان لەم ئايەتەدا بۆ ئازادى ھەستان بە سروتە ئايىنيەكانى خۆيانە، قورئان لە زۆرىك لە ئايەتەكانىدا ئەم ئازادىيەى راگەياندوو و پىغەمبەرىش (ﷺ) لە ژيانىدا ريگەى پىداو، بەلام پىدانى ئازادى ماناى نەسخ نەبوونەوئەى شەرىعەتەكانى پيشوو ناگەيەنيت لەو حوكمەنەدا بەرھەستكارى دەكەن لەگەڵ شەرىعەتى ئىسلامدا.

بۆيە بەرھەستكارى بوونى نىيە لە نتيوان نەسخكردنەوئەى ئەو شەرىعەتانە لەگەڵ ريگەدان بە ئەھلى كىتاب بۆ ھەستان بە دروشمە ئايىنيەكانى خۆيان لە وڵاتە ئىسلامىيەكاندا، پاشان پەيوەندىيەكانى نتيوان گەلانى ئىسلامى و گەلانى ئاڤىسلامى لەسەر داننان بە ئازادى جيبەجى كردنى ئايىنى بىناكراو و دامەزراو، سەرھەپاى پيويستبوونى بانگكردنيان بۆ ھەرگرتنى ئىسلام بە حىكمەت و ئامۆژگارى باش و گفتوگو لەگەڵيان بە باشترىن شيوە، نەك بە سەپاندنى بىروباوەر لە ريگەى ھىز و ھەرپەشەو.

سورەتى "النصر و تبت و الإخلاص و الفلق و الناس" ئايەتەكانيان موحكەمن و لە بانگەشەى نەسخ سەلامەتن.

(۱) لەوانە: ابن حزم ص ۶۸ وابن سلامة ص ۱۹۹.

دهرئه نجام

هه موو خاوهن ژیرییه کی ته ندروست که مترین زانستی به قورئان هه بیټ له م باسه و هاوشیوه کانی ئه م باسه وه -تاییه ت به بوونی نه سخ له قورئاندا- ئه م سهرئه نجامانه هه لده گوزیت:

یه که م/ نه سخ و روودانی نه سخ:

۱- نه سخ بریتییه له سرینه وهی وه حییه کی پیشوو به وه حییه کی دواتر خوینراوه یان نه خوینراوه.

۲- جیاوازی نییه -به لکو پیویسته جیاوازی بوونی نه بیټ- له سپارانه وهی شهریه ته خوایه کانی پیشوو تاییه ت به و حوکه مانه ی به ره لستی له گه ل قورئاندا ده که ن، چونکه قورئان نوایین ده ستووری خودایه و هه موو شهریه ته کانی پیشووی هه موارکردوته وه.

۳- جیاوازی نییه له نه سخبوونه وهی سوننه تی پیغه مبه ردا (ﷺ) به قورئان، وه که نه سخبوونه وهی رووکردنه "بیت المقدس" که به سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) جیگیر بوو بوو به و نایه ته ی فرمان به رووکردنه "بیت الحرام" کرد.

۴- جیاوازی له نه سخبوونه وهی سوننه ت به سوننه ت بوونی نییه، وه که نه سخی نه هیکردن له سهردانی گورستان به فرمان کردن پیی.

۵- جیاوازی نییه له گونجانی روودانی نه سخ له قورئاندا له پرووی ئه قله وه، چونکه ئه گهری بۆ هه یه، خوداش زال و به ده سه لاته به سهر هه موو شتی کدا.

۶- جياوازی له نهسخی حوکمی هه نډیک له ئایه تی ناو مه سحه فی "عوسمانی کوپی عه فان" دایه له گه ل مانه وهی وشه کانیان و فه رمان به خویندنه وه یان^(۱).

دووهم / جوړه کانی نه سخ: راشکاو و ئامیزگر:

ا. نهسخی راشکاو:

نهسخی راشکاو له قورئاندا به کۆده نگی زانایانی موسلمانان کۆن و نوێ بوونی نییه، هه موو به لگه کانی جیگیرکردنی نه سخ له قورئاندا به لگه ن له سه ر روودانی له پووێ ئه قله وه و به شیوه یه کی ئامیزگرانه.

۱- له قورئاندا ئایه تی ک بوونی نییه راشکاوانه به لگه بیته له سه ر ئه وهی فلان ئایه ت به فلان ئایه ت نه سخکراوه ته وه.

۲- له فه رمووده دا (فه رمووده ی موته واتیر) فه رمووده یه کی راشکاو نابینیته وه به لگه بیته له سه ر ئه وهی فلان ئایه ت به فلان ئایه ت سپراوه ته وه.

۳- ئیجماعی فه قیهان له هاوه لان یان فه قیهان له شوینکه وتووای نابینیته وه راشکاوانه به لگه بیته له سه ر نه سخبوونه وهی فلان ئایه ت به فلان ئایه ت.

۴- ریوایه تیکی دروستی جیگیر به ته واتور نابینیته وه له نووسه رانی^(۲) وه حیه یه وه به لگه بیته له سه ر ئه وهی فلان ئایه ت به فلان ئایه ت سپراوه ته وه.

(۱) جياوازی هه یه له خویندنه وه له گه ل مانه وهی حوکم، هه روه ها جياوازی هه یه له خویندنه وه و حوکم پینکه وه.

(۲) ئه وانه چل و سێ نووسه ر بوون، به ناویانگترینیان: الخلفاء الاربعة وعبد الله بن مسعود وابو سفیان وابناء: معاوية ويزيد، وسعيد بن العاص وابناء: ابان و خالد، وزيد بن ثابت، والوزير بن العوام، وطلحة بن عبید الله، وسعد بن ابی وقاص، وعامر بن فهیره، وعبد الله بن الارقم، وعبد الله بن رواحة، وعبد الله بن سعد بن ابی السرح، وابی بن کعب، وثابت بن قیس، وحنظلة بن الربیع، وشرحبیل بن حسنة والعلاء بن الخضرمي، وخالد بن الوليد، وعمر بن العاص، والمغيرة بن شعبة، ومعيقب بن ابی

۵- ریوایه تیکی دروستی موته واتیر نابینریتته وه له ئەندامانی لیژنە ی کۆکردنە وه ی قورئانە وه راشکاوانە ئاماژە بکات بە وه ی فلان ئایەت بە فلان ئایەت سەرلوه ته وه له سەر دهمی دابه زینی په یامدا و سەر دهمی ئەبوبه کر و عومەر و عوسماندا -خوایان لی رازی بیت-

له ناو بانگه رانی نه سخدا که سیکم نه بینیه وه له یه کێک له و هاوه لانه ی به شداری نووسینه وه ی وه ی و کۆکردنە وه ی قورئانی کربوه -بۆ نمونه "زید بن ثابت" نووسه ری وه ی بوو و به شداری له کۆکردنە وه ی قورئاندا کربوه وه له سەر دهمی په یام و سەر دهمی خه لیفه کانی راشیدیندا -ریوایه تیک بگوێزنه وه ئاماژە بیت بۆ ئە وه ی وتبیتی فلان ئایەت به فلان ئایەت نه سخکروه ته وه، په ندیکی عه ره بیش ده لیت: (خاوه ن مال شاره زاتره به وه ی له ماله که یدایه)

ب- نه سخی نامیزگرانه:

ئە وه یه دوو ده ق به ره له ستی یه کتر بکه ن به جوړیک نه توانی کۆبکړینه وه و نه توانی پارسه نگی یه کیکیان بدریت به سه ر ئه ویتریاندا، له ویشه وه ناتوانریت ئه و به ره له ستکاریه هه لبگیریت مه گه ر به دانانی ئه وه ی دوا ییان وه که ته شریعیکی نه سخکه ر بۆ ئە وه ی پیشوویان.

ئە م به ره له ستکاریه له م باره دا یه کسانه به دژیه کی به بی پێچه وانه هه مووه کییه که یه وه (واته هه موو به ره له ستکاریه ک دژیه کی نییه، به لام هه موو دژیه کییه که به ره له ستکاریه)، به هۆی کۆکردنە وه و پارسه نگدان له به ره له ستکاریدا نه که له دژیه کیدا، ئه و مه رجانە مان باس کرد که پێویسته فه راهم بن تا کو دژیه کی راست ببیتته وه.

سىيەم / مەرجه كانى نەسخ لە قورئاندا:

مەرجه كانى نەسخ بە ئەقل و شوئىپى ھەلگرتنى تەواو چوارن كە ئەمانەن:

۱- جىگىربوونى قورئاننانى ھەرىك لە نەسخكەر و نەسخكراو بە تەواتور، ھەرىشتىك موتواتىر نەبىت قورئان نىيە بە ھۆى ئەو كۆدەنگىيەى ھەيە لەسەر ئەو ھەرىشتەك لە وشە كانى قورئان بە موتەواتىر جىگىربووه.

۲- جىگىربوونى دواكەوتنى نەسخكەر لە تەشرىع و دابەزىن لەدواى نەسخكراو بە تەواتور، بۆيە تەنھا ئىجتىھاد و رىوايەتى ئاحاد بەس نىيە، چونكە ئەو ھەرىشتەك لە جىگىر بووه تەنھا بە تەواتور دەسپىتەو.

۳- قابىلىيەتى ھۆكەمەكە بۆ سىرپانەو، بۆيە ئەھكامە سەرەككىيەكان ھەك پىئوستىبوونى نوئىز و رۆژوو و زەكات و ھەرامكردنى كوشتن و دزى و زىنا قابىلى سىرپانەو نىن بە ھۆى باشى و چاكى لە خودى عىبادەتەكان و قەللى و خراپى لە خودى تاوانەكاندا.

ھەربەو جۆرە ھەوال و بەلئىن و ھەپەشە قابىلى سىرپانەو نىن، چونكە ئەو سىرپانەو سەردەكىشىت بۆ دانەپالى درۆ بۆ لای خودا- سىبھانە و تعالى- و بەلئىن شكىنى و نەبردنە سەرى ھەپەشە، ئەو ھەش محالە، چونكە خودا پاك و بىگەرەدە لە ھەرنەنگى و ناتەواويەك.

۴- راستبوونەو ھەرىشتەكى لە نىوان دوو ئايەتەكەدا، لەپووى ئەقل و كردارەو ھەرىشتەك لە قورئاندا بوونىان ھەبىت دىھەكى لە نىوانىندا راست بىتەو بەجۆرىك كۆكردنەو ھەلگرتنىان پىكەو محال بىت.

ئەم راستىيە لە واقعىدا جىگىر بووه، بەلام زانىنى داواى ئەقلىكى تەندروست دەكات دووربىت لە چاولىگەرى قسە و وتنەكان و ئاگاھىيەكى وردى ھەبىت بەسەر ئايەتەكانى قورئاندا، ھەروەھا شارەزايىيەكى بەرىنى لە زانستى مەنتق و ئوسولى فېقھ و فەلسەفە و زانستى رەوانبىژى ھەبىت، ئەو چوار زانستە ئامرازگەرايىيە پىئوستى بۆ ھەرىكەسىك مامەلە لەگەل دەقدا دەكات.

چوارم / سەرچاوه‌ی هه‌له‌ی وتنی نه‌سخ له قورئاندا:

هه‌له‌ی ئه‌وانه‌ی ده‌لێن نه‌سخ له قورئاندا هه‌یه به تیگه‌یشتنی نوێ لای پاشینان له ئوسولیه‌کان که بریتیه له هه‌له‌وه‌شانده‌وه‌ی حوکمیکی شه‌رعی پێشوو به به‌لگه‌یه‌کی شه‌رعی دواتر ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ئه‌م هۆیانه:

١- تیگه‌لکردن له نێوان نه‌سخدا به مانای گشتی له‌لای پێشینی چاکان له‌گه‌ڵ نه‌سخ به مانای تایبه‌ت لای پاشینان له ئوسولیه‌کان، هه‌رکەس قسه‌ی له نه‌سخ کربوو - به مانای نوێ - شانیداوه له‌سه‌ر قسه‌ی ئه‌وانه‌ی به مانای کۆنی گشتی به‌کاریان هێناوه وه‌ک "ابن عباس و قتاده و عكرمة و الضحاک" و كه‌سانی تریش له‌وانه‌ی قسه‌یان له نه‌سخ کربوو له قورئاندا به مانای گشتی گشتگیر بۆ تایبه‌تکردنی گشتی و سنووردارکردنی ره‌ها و روشنکردنه‌وه‌ی پوخته و پله به پله و روخسه‌ت و هاوشیوه‌کانی ئه‌مانه، چونکه مه‌به‌ستیان به نه‌سخ هه‌ر گۆڕانیگه به‌سه‌ر روواله‌تی ده‌قدا دیت له هه‌ر روویه‌که‌وه بێت.

بێنا له‌سه‌ر ئه‌مه تیگه‌لی له نێوان نه‌سخ به مانای گشتی و نه‌سخ به مانای تایبه‌تی بریتیه له کارکه‌ری سه‌ره‌کی بۆ حوکمیکی پوچ به‌سه‌ر ژماره‌یه‌کی زۆر له ئایه‌ته‌کانی قورئاندا به هه‌له‌وه‌شانده‌وه‌ی کارکردن پێیان سه‌ره‌پای بوونیان له قورئاندا که نه‌مڕۆ له‌به‌رده‌ست موسلمانانی جیهانی ئیسلامیدا.

٢- تیگه‌لی له نێوان نه‌سخ و تایبه‌تکردن وه‌ک له وتنی نه‌سخبوونه‌وه‌ی ئایه‌تی وه‌سیتی واجب به ئایه‌ته‌کانی میرات، ئه‌و ئایه‌ته به‌و ئایه‌تانه تایبه‌تکراوه نه‌ک سڕا بێته‌وه.

٣- تیگه‌لی له نێوان نه‌سخ و سنووردارکردنی ره‌ها وه‌ک له ئایه‌تی (٢٠) ی سوره‌تی "الشوری" له‌گه‌ڵ ئایه‌تی (١٨) ی سوره‌تی "الإسراء" که پێیانوايه به‌که‌میان به دووهم سڕاوه‌ته‌وه.

٤- تیگه‌لی له نێوان نه‌سخ و روونکردنه‌وه‌ی پوخته‌دا، وه‌ک له درێژه‌پێدانی ئایه‌تی فه‌زی زۆرو به‌و ئایه‌تانه‌ی راسته‌وخۆ به‌دوایدا دێن، ئه‌و ئایه‌تانه پایه‌کان و

مهرجه کانی رۆژووی هاتوو له ئایه ته پوخته که دا (کتب علیکم الصیام کما کتب علی الذین من قبلکم) الآیه، روشن ده که نه وه.

۵- تیکه ئی له نیوان قوناغه ندی (پله به پله یی) و نه سخ، وه ک له ئایه ته کانی خوارینه وه ی هه موو جوړه مه سته که و سه رخۆشکه ریکدا هاتوو، له وانه ئاره ق به مانای تاییه تی عورفی، ئاره ق به مانا گشتیه که ی به چوار قوناغ حه رامکراوه، قورئان له یه کێک له و قوناغانه دا دانی به حه لآلبوونیدا نه ناوه تا به قوناغه که ی دواتر ئه و حوکمه ی پێشوو هه لآبوه شینیتته وه، وه ک بانگه رانی نه سخ بۆیده چن.

۶- تیکه ئی له نیوان روخسه ت و نه سخدا وه ک له دوو ئایه تی (۶۵ و ۶۶) ی سوره تی "الأنفال" دا هاتوو، حوکمه که له ئایه تی یه که مدا (۶۵) بریتیه له عه زیمه ت که ده فه رمویت: ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ﴾ الآیه، به لام حوکمه که له دووه مدا روخسه ته که ده فه رمویت: ﴿الآن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ﴾ الآیه، ئه م دوو حوکمه ده میننه وه تا ژبان به رده وام بیته له سه ره ساره ی زه وی، ده شتوانریت له نیوان دوو ئایه ته که دا کوکرده وه بکریت به پێچه وانه ی کوکرده وه ی نه سخکه ر و نه سخکراوه وه ئه مه یان ناتوانریت ئه نجام بدریت به تیکه یشتنی تاییه ت بۆ نه سخ.

۸- تیکه ئی له نیوان فه رمووده و قورئاندا وه ک بانگه شه ی نه سخبوونه وه ی ده ژه م پێدانی شیر به پێنج ژه م پێدانی شیر.

۹- تیکه ئی له نیوان عورفی نه فامی و قورئاندا وه ک له (الشیخ والشیخه اذا زنيا فارجموهما البته) دا، ئه مه عورفیک بوو پێش ئیسلام بوونی هه بوو به کوژه نگی میژوونووسان، ئه وان پێیانوایه ئایه ته که حوکمه که ی ماوه ته وه و سه رپینه وه ی سه راوه ته وه به بی ئه وه ی حیکمه ت له و کاره ناماقووله روشن بکه نه وه که بریتیه له سه رپینه وه ی ترسناکترین سزا له ترسناکترین تاواندا له پووی ئه و وشانه ی به لگه ن له سه ره حوکمه که و مانه وه ی حوکمه که به بی بوونی ده قیک به لگه بیته له سه ری.

۱۰- تیکه‌لی له نیوان سرپنه‌وه‌ی شهریه‌تیک‌ی پیشوو به قورئان له‌گه‌ل نه‌سخ‌ی قورئان به قورئان وه‌ک سرپنه‌وه‌ی ژماره‌ی ته‌لاق‌ی بیسنوور و سنووردارکردنی به سی‌ جار و سرپنه‌وه‌ی دانانی پشتتیکردن (الظهار) به ته‌لاق، و هاوشیوه‌کانی نه‌مانه.

۱۱- تیکه‌لی له نیوان کوتاهاتنی حوکم به کوتاهاتنی ره‌وشه‌که‌ی و مه‌رامه‌که‌ی له‌گه‌ل نه‌سخ‌دا، وه‌ک له هه‌ندیک له حوکمه تاییه‌ته‌کانی ئاشته‌وایی حوده‌بییه‌دا هاتوو و پیشتر روشنمان کرده‌وه.

۱۲- تیکه‌لی له نیوان به‌ره‌ه‌لستکاری نه‌ندیشه‌کراو و به‌ره‌ه‌لستکاری راسته‌قینه‌دا، پیشتر روشنمان کرده‌وه چه‌ندین ئایه‌ت هه‌یه بریار له نه‌سخ‌یان دراوه بینا له‌سه‌ر به‌ره‌ه‌لستکارییه‌کی نه‌ندیشه‌کراوی نه‌بوو له راسته‌قینه و واقیعدا.

۱۳- تیکه‌لی له نیوان به‌ره‌ه‌لستکاری و دژیه‌کی، پێیانوایه هه‌موو به‌ره‌ه‌لستکارییه‌ک به نه‌سخ هه‌لده‌گیریت وه‌ک له دژیه‌کید، له کاتیکدا دوو به‌ره‌ه‌لستکاره‌که به‌یه‌کتر هه‌ندی جار ده‌توانریت کۆبکرینه‌وه وه‌ک له ئایه‌تی عیده‌ی می‌ردمربوودا، ئایه‌ته‌که ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾، کۆکردنه‌وه‌ی نیوانیان نه‌وه‌یه عیده‌ی ئافره‌تی سکپری می‌ردمربوو بریتیه له دوورترینی دوو ماوه‌که له چوار مانگ و ده‌ رۆژ و له دانانی سه‌که‌که‌ی، کامیان درێژتر بوو عیده‌که‌ی پی‌ ته‌واو ده‌بی‌ت، وه‌ک چۆن ده‌توانریت به‌ره‌ه‌لستکاری هه‌لبگیریت به پارسه‌نگدانی کارکردن به یه‌کیکیان وه‌ک به‌ره‌ه‌لستکاری نیوان گشتی و تاییه‌ت، به پارسه‌نگدانی کارکردن به تاییه‌ته‌که به‌سه‌ر کارکردن به گشتیه‌که به‌ره‌ه‌لستکارییه‌که نامینیت.

۱۴- تیکه‌لی له نیوان مه‌رجه‌کانی نه‌سخ‌ی قورئان به قورئان و مه‌رجه‌کانی نه‌سخ‌ی سوننه‌ت به سوننه‌ت یان به قورئان، سه‌رچاوه‌یه‌کم نه‌بینیه‌وه جیاکاری بکات له نیوان نه‌و دوو جووره‌دا له مه‌رج، پیشتر روشنمانمان کرده‌وه مه‌رجه‌کانی نه‌سخ له قورئاندا چوارن به پێچه‌وانه‌ی مه‌رجه‌کانی نه‌سخ‌وه جگه له قورئاندا.

۱۵- تیکه‌لی له نیوان یه‌قین و گوماندا له‌و‌یشه‌وه به‌فیروچوونی (پیشیلکاری) نه‌و ریسایه (نه‌وه‌ی به یه‌قین جیگیر بووه ته‌نها به یه‌قین ده‌سپێته‌وه) یان (نه‌وه‌ی بوونی

به ته واتور جيگير بووه ته نها به ته واتور سړينه وهی جيگير ده بیټ)، نه م ټيکه ليه کارکړی سهره کی بووه بۆ حوکمدان به سهر زوریک له نايه تی قورناني جيگير بوو به ته واتور و يه قين به کومه لیک نيجتیهادی تاکلايه نهی گوماننامیز وه ک چۆن له جيگه ی خوی نه مه مان روشن کرده وه.

نه سخبوونه وهی يه ک نايه ت به قورناني يان به سوننه تی موته واتي يان به کوډه نگی فه قيهان له هاوه لان يان کوډه نگی فه قيهان له شوينکه وتوان جيگير نه بووه، هه موو شتيک له سهرچاوهی بڼه پړه تی خوی ورده گيريت نه ک له نيجتیهادگه لیک نه گه ری راست و هه له يان بۆ هه يه و ته نها گومان ده به خشن.

۱۶- کارکردن به پيوه ری تاکه که سی نه ک پيوه ری بابۀ تيانه له وتنی نه سخدا به شاندان له سهر که سایه تی نه و که سه ی قسه که ی کړيووه به بی وړېوونه وه له به های زانستی وته که ی به و شيوه يه ريسای (ته ماشای نه وه بکه وتراوه ته ماشای نه و که سه مه که وتويه تی) پيشنيلکراوه^(۱).

۱۷- کورټکردنه وهی نيجتیهاد له خه لکانی رابردوی ئيسلامدا و حه رامکردنی له سهر خه لکانی ئيسنا و داهاتوو، نه مه ش به لايه که و يه کيکه له هؤ سهره کييه کانی دواکه وتنی نه م نوممه ته له قافله ی شارستانی مړوی، نه گه رچی زانسته که ی به سهر جيهاندا ده شه کايه وه له سهرده ميکدا زوريه ی گه لانی جيهان ياسای دارستان فه رمانړه وایی ده کردن.

۱۸- نه و قسه باوه به ريلاره هه له ی که سی چاولينگه ری ده مارگيری کوړ که ده لیت "من له گه ل جمهورم"، به بی نه وهی شوناسی نه و جمهوره پيتاسه بکات و برانیت، نایا جمهور بریتيه له فه قيهانی هاوه لان يان فه قيهانی شوينکه وتوان يان نه و چاولينگه رانه ی قسه ی خه لگی دوياره ده که نه وه و هيزی ده قی پيډه ده ن.

(۱) له هر قسه يه کدا پيوسته ته ماشای خودی قسه که بکريت بۆ هه لسه نگاندن، جگه له قسه ی خودا و قسه ی پيغه مبه ر(ﷺ) نه و دوو قسه يه ته ماشای قسه که ره که يان ده کريت، نه مه ش به هؤی که موکورتی ژيري مړوی بۆ نابلقه داننی ره هه نده کانيان.

١٩- به پيرۆزکردنى هه موو كۆنىك با به هه له شدا چووين و پوچكرينه وهى هه موو نوويهك به راستيش بكات و پيكا بييتى.

٢٠- خۆپه رستى و داننه نانى مرۆڤ به بۆچوونى ئه و كه سهى هاوچه رخی خۆيه تى و ره خنه ليگرتنى له كاتى بزيبوونى ئه ودا و روويه پوونه بوونه وهى به گفتوگۆى زانستى بۆ سه لماندى حه ق.

پينجه م/ ترسناكى و ننى نه سخ له قورئاندا:

وتنى بوونى ئايه تگه ليك له قورئاندا كار كردن پييان سرپايته وه، به لام خويندنه وهيان مابيته وه له قورئاندا كۆمه ليك ئه نجامى ترسناكى ليوه سه ره لده دات، هه ره به و جوړه سه ره لدانى محالبوونى ئه قلى، وهك له م روشنكرينه وهيه دا:

١- پيئدانى تيشكى سه وز به نوژمنانى ئيسلام بۆ تانه دان له قورئان به وهى بريتى نيبه له وهى.

٢- ئه و كه سهى ته ماشا كردنى ئه م حه قيقه تهى لا گرنگه با بگه رپته وه بۆ گوڤارى "المنار"ى ميسرى ئه و ژمارانهى سالى ١٩٠٥ و ساله كانى دواتر ده رچوون كه پره له وتارى زانا يانى ئه زه ره له به ره رچدانه وهى رۆژه لاتناسان، ئه وانهى تانه يان له قورئان داوه به ئايه ته كانى نه سخ و له دانراوه كانياندا ده لئىن: گه ر قورئان وهى بوايه لاي خودا وه نه سخ تيايدا رووى نه ده دا، چونكه خودا به سه ره موو شتيكدا خاوه نى ده سه لاته و ده سه ته وسان نيبه له وهى حوكميك به يئيت گونجا و شيابو يئيت له هه موو كات و شوينيكدا، هه موار كرينه وه و سپينه وهى حوكمه كان له خه سلته كانى ياساى دانراوه كه مرۆڤ پيى هه لده ستيت.

٣- وتنى بوونى ئايه تگه ليك^(١) كار كردن پييان سرپايته وه له قورئاندا و خويندنه وهيان مابيته وه پيويست ده كات يان نه زانى يان گالته جاپى يان

(١) ژماره يان لاي: ابن حزم الاندلسى (٢١٤) به له كۆى (٥٠٠) ئايه ته كانى ئه حكام، (١٣٤) لاي "النحاس"، (٢١٣) لاي "ابن سلامة"، (٦٦) لاي "عبدالقادر البغدادي"، و

دەستەوسانى يان چوونە ژىر بارى گەشە و بەرەو پېشچوون بدرتە پالّ خودا ياخود بوتريت شەرىعتى ئىسلام شەرىعتىكى نەمر نىيە، پېئويست پوچ و بېئىنەمايە بەلگەو محالە لەپووى ئەقلەو بە كۆدەنگى ژىرمەندانى كۆن و نوئ، پېئويستكراو بۆ پوچ و بېئىنەما پوچ و بېئىنەمايە .

رووى پەيوەستبۇونە كە لەم رۆشكردنەو ەيەد ايه:

أ. گەر لە كاتى تەشرىعى حوكمە كەدا خودا نەيزانىيەت ئەو حوكمە بۆ ئەو رەوشە ناشىت لە داهاتودا دىت يان دەيزانى و دەيويست بەندەكەى تاقىبكاتەو ئەوا دانەپاللى نەزانى بۆ لای خودا لە ەردو بارەكەدا پېئويست دەبوو، چونكە تاقىكردنەو كاتىكە كەسك و اقىع و راستەقىنە نەزانىت، پېئويست پوچ و بېئىنەمايە بەلگەو محالە لەپووى ئەقلەو بە كۆدەنگى ژىرمەندان و زانايان ەر بەو جۆرە پېئويستكراو.

ب- گەر خودا دەيزانى حوكمى يەكەم بۆ داهاتوو شىاو نىيە و تواناي ئەو ەي ەبوو حوكمىك بەئىت بۆ ەموو كات و شوئىنك شىاو و گونجاو بىت سەرەپاى ئەو ەش حوكمەكەى راگەياند و پاشان سىپىەو لە كەمترىن ماو ەدا و حوكمىكى ترى گونجاوى خستە جىگەى ئەوا ەستان بە كارى گالته جاپى بۆ پېئويست دەبىت، خوداش -سبحانە وتعالى- پاك و بىگەردە لەو ەى كارى گالته جاپى ئەنجام بدات بە كۆدەنگى زانايان و ژىرمەندا، بۆيە پېئويست پوچ و بېئىنەمايە ەر بەو جۆرە پېئويستكراو.

ج- گەر خودا دەيزانى حوكمەكەى يەكەم بۆ داهاتوو گونجاو نىيە، بەلام نەيدەتوانى حوكمىكى تر بەئىت گونجاو بىت بۆ ئىستا و داهاتوو ئەوا دەستەوسانى بۆ پېئويست دەبىت، ئەو كات شان و شكوى ەروەك ئەو كەسە وادەبىت ياسايەكى

دانراو دادەنەیت كە توانای ئەوەی نییە یاسایەك بەئێت گونجاو بێت بۆ ھەموو كات و شوێنێك، پێویست پووج و بێبنەمایە بەلكو محالە بە كۆدەنگی ژیرمەندان و زانایان ھەر بەو جۆرە پێویستكراو.

د- وێنی سێرپانەوێ ھەندێك لە ئایەتی قورئان لەبەرای تەشریعێان وەك مەداراتێك لەگەڵ ئەو گۆپان و بەرەو پێشچوونانە گونجاو نەبوون لەگەڵ ئەو ئایەتانەدا پێویست دەكات بوترێت ئەو گەشە و بەرەو پێشچوونانە بە پێچەوانەی ویستی خوداوە روویانداوە ئەگینا پێچەوانە بە دەستوورەكە ئێوە نەدەوستانەو، پێویست پووج و بێبنەمایە بە كۆدەنگی ژیرمەندان و زانایان ھەر بەو جۆرە پێویستكراویش.

ه- گەر ئەو قەسە راست بێت سێرپانەوێ ھەندێك لە ئایەتەكانی قورئان بەھۆی رەچاوكردنی گۆپانی بەرژەوێندی مۆبیەو بوو لە ماوێ (۲۳) سالی تەمەنی وەحیدا لە ژینگە یەكی سەرەتایی وەك تەواوی ژینگەكانی تری جیھانی ئەو كاتە ئەوا پێویست دەكات لە ئێستادا ھەموو ئایەتەكانی قورئان بسەرێنەو لەبەرای ئەوەی بەرژەندییەكانی مۆفایەتی سەد بەرانبەر گۆپانیان بەسەردا ھاتوو، پێویست پووج و بێبنەمایە بە كۆدەنگی ژیرمەندان و زانایان ھەر بەو جۆرە پێویستكراو.

سەرباری ئەوەی خودا لە قورئاندا نەمری ئەم شەریعەتە و گونجاوی بۆ ھەموو كات و شوێنێك راگەیانداووە و سەرورمان محمد (ﷺ) بوو بە كۆتا پێغەمبەر و قورئانیشت بوو بە دوایین دەستووری خودایی نەمر كە شەریعەتەكانی تر ھەموار دەكاتووە و دەفەر مۆیت: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾^(۱)، ھەر و ھا دەفەر مۆیت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾^(۲).

(۱) سورة الاحزاب: ۴۰.

(۲) سورة المائدة: ۳.

شه‌شه‌م/ له قورئاندا نه‌سخ به مانای تاییه‌ت نابینریتته‌وه:

له به‌ره‌مه‌کانی ئەم باسه‌ دوای گه‌رانه‌وه‌ بۆ سه‌دان سه‌رچاوه‌ی باوه‌رپیکراو ته‌نها به‌لگه‌یه‌کی بپاوه‌م له قورئاندا یان له سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ردا(ﷺ) یان له کۆده‌نگی فه‌قیهان له هاوه‌ل‌اندا یان فه‌قیهان له شوینکه‌تواندا یان له نووسه‌رانی وه‌حیه‌وه‌ یان له ئەندامانی کۆکه‌ره‌وه‌ی قورئانه‌وه‌ نه‌بینیه‌وه‌ به‌لگه‌ بی‌ت له‌سه‌ر کارنه‌کردن به‌ ئایه‌تیکی دیاریکراو له قورئان که ئەم‌ڕۆ له‌به‌رده‌ستی موس‌لماناندا به‌لگه‌ل‌مانه‌وه‌ی خویندنه‌وه‌ی له قورئاندا.

به‌لام هه‌ندی ئایه‌تی زۆر که‌م هه‌ن کارکردن به‌ حوکه‌کانیان راوه‌ستاوه‌ له‌سه‌ر ئەو بنچینه‌ی ده‌لێت حوکم له‌گه‌ل‌ هۆیه‌که‌یدا به‌ بوون و نه‌بوون ده‌سوپیته‌وه‌ وه‌ک خه‌رجکردنی زه‌کات بۆ "مؤلفه‌ قلوبهم"^(۱) یان له‌سه‌ر ئەو بنچینه‌ی که حوکه‌که‌ تاییه‌ته به‌ خودی پیغه‌مبه‌ری خوداوه‌(ﷺ) یان به‌ ره‌وشیکی تاییه‌ته‌وه‌ وه‌ک هه‌ندی له حوکه‌ شه‌رعییه‌کان تاییه‌ت به‌ هه‌ندی له به‌نده‌کانی ئاشته‌وایی حوده‌بییه‌ هاتوه‌ به‌ مامه‌له‌کردنی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) له‌گه‌ل‌ هاوه‌ل‌دانه‌رانی مه‌که‌ وه‌ک پێشتر باس‌مان کرد.

هه‌ر به‌و جوړه‌ چه‌ند ئایه‌تیکی که‌م له قورئاندا ده‌بینریتته‌وه‌ که حوکه‌کانیان تاییه‌ت به‌ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل‌ کۆیله‌ و که‌نیزه‌کدا هاتوون، پێشتر ئەوه‌مان سه‌لماند ئیسلام نیزامی کۆیلایه‌تی نه‌هێناوه‌ و هه‌رگیزیش دانی پیا‌دا نه‌ناوه‌، پیغه‌مبه‌ر هیچ که‌سیکی له‌ ژبانی خۆیدا نه‌کردوه‌ به‌ کۆیله‌، به‌لام نه‌ده‌توانرا به‌ یه‌ک جار سیستمی کۆیلایه‌تی هه‌لبوه‌شینریتته‌وه‌ به‌ چه‌ندین هۆ که پێشتر باس‌مان کرد، بۆیه ئیسلام

(۱) له ئایه‌تی: (إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) سورة التوبة: ۶۰، فه‌قیهان له هاوه‌ل‌ان له سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی ئەبویه‌کردا-خوا لێی رازی بی‌ت- کۆده‌نگیان هه‌بوو له‌سه‌ر راگرتنی پیدانی زه‌کات به‌ "مؤلفه‌ قلوبهم" به‌هۆی بێنیازی‌بوونی ئیسلام له راکێشانی دلایان.

چەندىن رىگەى داناۋە بۇ كۆتاھىتان بە كۆيلايەتى، ھەر بە و جۆرەش بوو كۆيلايەتى
بۇ ھەتاھەتايە كۆتايى پىھات، ئەۋەى رۆشنە ئەۋەى كۆتاھاتنى حوكم بە كۆتاھاتنى
ھۆيەكەى يان مەرامەكەى پىى ناوترىت نەسخ بە ماناى تاييەت لەلاى ئوسولايەكان،
بۆيە ئەو حوكمانەى مامەلكردنى لەگەل كۆيلەكان و كەنيزەكەكان رىكدەخست بۇ
قۇناغىكى گوازراۋە بوو و بە كۆتاھاتنى ئەو قۇناغە-كە ماۋەكەى لە سەدەى يەكەمى
كوچى تىنەپەپى- كۆتايان پىھات.

لە كۆتايىدا زمانم كۆل و قەلەمم كەموكورت بۇ ھەستان بە شوكرى خودا-عز
وجل- كاتىك بە لوتف و بەزەى خۆى كۆمەكى كردم بۇ پىشكەش كردنى ئەم
خزمەتە كەمە بە قورئانى مەزن كە زىرى مرؤف دەستەوسانە لە ئابلۇقەدان بە
رەھەندەكانى ۋەك چۆن دەستەوسانە لە ئابلۇقەدان بە گەربوون.

گەر پىكايىتم لە خوداۋەيە، گەر بەھەلەداچوويم لە مەۋەيە، ھەروەھا لە
شەيتانەۋە، لە ھەموو ئەگەرەكاندا-گەر خودا بىەۋىت-خاۋەنى پاداشتم، چونكە لە
پىناۋى خودادا بەم كارە ھەستاوم، خودا شايبەتە لەسەر ئەۋەى كە دەيلىم.

رَبِّ زَيْنِ عِلْمٍ وَارْتَقِنِي بِالْصَّالِحِينَ